¶ Dominicā prima in aduentu domini epistola Ad romanos. xiij.

Fratres Scientes q̄a hora est iā nos de sōno surgere. Nūc em̄ ꝓpior est nostra salꝰ q̄ꝫ cū credidimꝰ. nox p̄cessit. dies aūt appropinq̄bit Abiciamꝰ ḡ opa tenebraꝝ ⁊ induam̄ arma lucis sicut in die honeste ambulemus. nō in comessatōibus ⁊ ebrietatibꝰ. n̄ in cubilibꝰ ⁊ īpudiciciis. n̄ in cōtentione ⁊ emulatiōe. sed induimini dn̄m Iħm xp̄m

¶ Postilla

Fratres sciētes qꝛ hora est. ⁊c̄. Verba ꝓposita originaliter ad Rom̄. xiij. capitulo sūt scͤpta: in epistola hodierna lectionalit̄ recitata. Añ initiū illiꝰ ep̄le scribit sc̄us Paulus in eodeꝫ capitulo dicēs. Nemini quicq̄ꝫ debeatis: nisi ut inuicē diligatis. Qui em̄ diligit ꝓximū: legeꝫ impleuit. Pꝰ hoc seq̄tur ep̄la hodierna. Sciētes qꝛ hora est iam ⁊c̄. Vbi sciendū q̄ ep̄la hodierna ⁊ euāgelium hodiernū ꝯcordant. qꝛ in euāgelio intimat̄ nobis aduētus regis celestis. Sic in ep̄la monet nos ap̄ls Paulus: ut prepemꝰ nos ad aduētū tanti regis: dicens (Fratres) Vbi notandū q̄ sc̄us Paulꝰ ap̄lus ꝯmuniter in suis ep̄lis p̄mittit (fratres) Et rō est qꝛ in suis ep̄lis nitit̄ hoīes inducere ad amorē fraternitat̄. Etiā pn̄tem epistolā scribit Romanis Et Romani sunt q̄ in ptibꝰ ytalie de iudeis ⁊ gētibꝰ cōuersi sūt ad fidem ꝑ doctrinā ipsiꝰ ap̄li. Vn̄ scribit ips̄ ꝑ Thimotheū discipl̄m suū a corintho c̄itate q̄ est in achia: dicēs (Scientes qꝛ hora est) .s. in tēpe gratie (iā nos de somno surgē) Ly. de ocio surgē ad opa caritatis Grego. Caritas opat̄ magna si est. si aūt opari renuit: caritas nō est (Nūc em̄) .i. tempe gratie (ꝓpior est nostra salꝰ) Ly. qꝛ per xp̄m ianua salutis est apta. q̄ tēpe legis erat clausa. Ideo subdit (q̄ꝫ cū credidimꝰ) .i. plus q̄ꝫ ante aduentū xp̄i. tūc em̄ sciebant se p̄res antiqui descensuros ad limbū Vn̄ p̄riarcha iacob dixit. Gen̄. xxxvij. Descēdam ad filiū meū lugēs in infernum ⁊c̄. (nox p̄cessit) Ly. .i. obscuritas figurarū veteris legis (dies aūt appropinquabit) .i. claritas veritatis reuelata est in noua lege (Abiiciamꝰ ergo opera tenebrarū) Ly. .i. peccata q̄ ad tenebras ducūt Math. xxij. (⁊ induamur arma lucis) .i. virtutes q̄ illumināt mentē: ⁊ finalit̄ ad vitaꝫ eternaꝫ ꝑducunt (Sicut in die) Ly. .i. iudicij extremi (honeste ambulemꝰ) scꝫ ad gl̄am (non) .s. ambulemꝰ (in cōmesatōibꝰ) .s. vitando pc̄tā gule (et ebrietatibꝰ) .i. potatōibꝰ immoderatis (nō in cubilibꝰ) Hor. id est pigritiis dormiētiū (⁊ īpudiciciis) .i. luxuriosis actibꝰ q̄ ꝓueniūt ex superfluitate cibi ⁊ potus ⁊ somni (non in contētione) scꝫ q̄ vnꝰ ꝯtendit contra aliū (⁊ emulatiōe) Hor. q̄ vnus alteri inuidet de sua ꝓsperitate (Sꝫ induimini dn̄m Iħm xp̄m) Ly. .s. imitando sanctitatem cōuersatōis sue Quia sm̄ Augu. Nō est verus xp̄ianꝰ q̄ nō imitat̄ vestigia xp̄i.

¶ Seq̄tur euangeliū eiusdē diei.

In illo tp̄e. Cū appropinq̄sset Iħs ihr̄limis ⁊ venisset bethfage ad monteꝫ oliueti. Tūc misit duos discipulos suos: dicens eis. Ite ī castellū qđ contra vos ē. ⁊ statī inuenietꝭ asinā alligatā ⁊ pullū cū ea. Soluite ⁊ adducite mihi. Et si q̄s vobis aliq̄d dixerit. dicite qꝛ dn̄s his opꝰ hꝫ: ⁊ cōfestim dimittet eos Hoc aūt totū factū est ut adimpleret qđ dictū est ꝑ ꝓph̄am ysa. dicentem Dicite filie syon. Ecce rex tuꝰ venit tibi māsuetus sedēs sup asinā ⁊ pullū filie subiugal̄. Eūtes āt discipl̄i fecerūt sicut p̄cepit illis iħs. Et adduxerūt asinā et pullū ⁊ īposuerūt sup eos vestimēta sua. ⁊ eū desup sedere fecerūt Plurima aūt turba strauerūt vestimēta ſua in via. Alij āt cedebāt ramos de arboribus ⁊ ſternebāt in via. Turbe āt que p̄cedebāt ⁊ que ſeq̄bant̄ clamabāt dicētes. Oſanna filio đđ: bn̄dictus qui venit in noīe domini.

¶Poſtilla.

CVm appropinq̄ſſet. Math. xxj. Mar. xj. lu. xix. Jo. xij Hiſtoīa hꝰ euangelij facta ē anno xp̄i. xxxiij xiij. Kal̄. April̄. dn̄ica. luna. x. indictione. vj. Ante initiuꝫ hodierni euāgelij hꝫ Jo. xij. ꝙ an̄ ſex dies paſche ⁊ ſabbato an̄ diē palmaꝝ xp̄s venit bethaniā qđ erat caſtellū Marthe ⁊ marie magdalene diſtās a ihrl̄m p duo p̄ua miliaria q̄ faciūt vnū dimidiū miliare apud nos. ſcꝫ in p̄tibus almanie. vbi fecerūt xp̄o cenaꝫ Martha miſtrabat Lazarꝰ vero erat vnꝰ ex diſcumbētibus. Maria magdalena aperuit pixidem de alabaſtro vngenti nardipiſtici p̄cioſi et vnxit pedes dn̄i. Cōuenerūt autē bethaniam multi. nō tm̄ ꝓpter ihm̄ ſed ut lazarū viderēt reſuſcitatū Cogitauerūt aūt p̄ncipes ſacerdotū ut ⁊ lazarū interficerēt. qꝛ multi ꝓpter illum abibant ex iudeis ⁊ credebant in ihm̄. Sequenti vero die ſcꝫ in die palmaruꝫ mane facto chriſtus de bethania receſſit ut veniret iheruſalē (Cū autē appropinquaſſet iheroſolimis ⁊ veniſſet bethfage) Ly. que erat villa p̄ua ī deſcenſu montis oliueti verſus iheruſalem. ⁊ erat villa ſacerdotū. qꝛ licet ſacerdotes nō haberent hereditates ad excolendū habebāt tamē domos ad aīalia nutriendū (ad montē oliueti) qui diſtat a iheruſalē mille paſſibus qui faciūt vnū miliare. id ē iter ſabbati hn̄s. utꝫ Actu. j. (Tūc miſit duos diſcipulos) qui fuerunt petrꝰ ⁊ philippus. ut dicit Ambro. ⁊ Criſoſt. ⁊ etiam Hilarius. (dicens eis. Ite in caſtellū) .i. ad iheruſaleꝫ que erat ſita ad radices alterius montis. ſcꝫ ſyon (quod cōtra vos eſt) id ē vobis ex oppoſito. Hic etiaꝫ dicitur ꝙ dominꝰ noſter iheſus chriſtꝰ p̄dicebat cōtradictionē futurā in iheruſalē cōtra apoſtolos. quia poſt aſcenſionē xp̄i iudei perſeq̄bantur apoſtolos ⁊ flagellabant eos om̄es ſimul. ⁊ p̄hibuerūt ne amplius predicarēt populo in hoc nomine. Reſpondit Petrus. Oportet deo plus obedire q̄ȝ hominibus Actuū. v. Vnde in pſalmo liiij. Iniquitatem ⁊ cōtradictōnem vidi in ciuitate. (Et ſtatim inuenietis aſinam alligatam ⁊ pullum cum ea) ad litterā dicitur ꝙ in iheruſaleꝫ erat aſina cōis deputata oībꝰ vſibꝰ pauperū qui nō poterāt hr̄e iumēta ⁊ erat an̄ domū cuiuſdā ligata: vel ī cōi loco. ut qui ea īdigebat die qua hēbat eā: ei pabulū dabat. pullꝰ aūt eiꝰ nutriebaꝛ ad eoſdem vſus ⁊ hꝰ ſm̄ Ihero. ⁊ Raba. (Soluite ⁊ adducite mihi. Et ſi q̄s aliq̄d vobis dixerit.) .ſ. impedire volens (dicite quia dn̄s hijs opꝰ hꝫ Et ɔfeſtim) .i. ſine cōtradictione (dimittet eos) Vn̄ Criſoſt. Virtus xp̄i apparuit corā eo .i. cuſtode illoꝝ aīaliū ad danduꝫ ignotis (Hoc āt factū eſt ut adimpleretꝛ qđ dictū eſt p ꝓphetā) zach. ix. dicentē. (Dicite filie ſion) Ly. hoc eſt ciuitati ihrl̄m que dicebat̄ filia ſion. quia in monte ſion erat fortaliciū ciuitatꝭ ⁊ ꝓtegebaꝛ ciuitas ab illa p̄te ſicut filia a m̄re (Ecce rex tuꝰ) .i. xp̄s (venit tibi māſuetus ſedēs ſup aſinā ⁊ pullū filiū ſubiugatis) Primo eīm ſedit ſup pullū. qꝛ tn̄ non erat domitus. cū nondū fuerat applicatus humanis vſibꝫ. ut đr Mar. xj. ⁊ lu. xix. Jō poſtea ſedit ſup aſinā. Hoc āt factuꝫ ē in figura. qꝛ p pulluꝫ ſignificabatur ꝑplꝰ gentil̄ q̄ non fuerat ſubiectꝰ iugo legis. p aſinā vero ꝑplꝰ iudaicus qui laborauerat ſub lege. Ad hꝰ aūt veniebat xp̄s in mūdū ut vtriuſq; populū ſubiugarēt ſibi p fidē catholicā

¶Notandū āt ꝙ huic facto adhibetur ꝓphete zacharie teſtimoniuꝫ. ut appareat dn̄m ihm̄ oia que de ipō ſunt ſcripta cōpleuiſſe. ſꝫ ſcribe ⁊ phariſei excecati malicia: non intellexerūt que legeīt. Et istud dictū ꝓphetie extēditur ad duplicē aduentū xp̄i. s. ad aduentū in carneꝫ ⁊ sic legit h' euangeliū in prima dn̄ica aduentus ſm rubricā ordinis p̄dicatoꝝ. ⁊ ad aduētum in ihr̄lm. ⁊ sic legit in dn̄ica palmarū (Euntes autē discipuli fecerunt sicut p̄cepit illis ih̄s. Et adduxerūt asinā ⁊ pulluꝫ ⁊ imposuerūt sup eos vestimenta sua ⁊ eū desup sedere fecerūt) Hec fuit reuerētia quam discipuli xp̄o exhibuerūt. quia nō pmiserūt eū equitare sup nudos. sed ei loco selle vestimēta supposuerūt (Plurima autēꝫ turba strauerūt vestimēta sua in via) scꝫ sub pedib' asine: ne offenderet ad lapidē. ⁊ h' ēē factū est ipi xp̄o a ꝓplo in sig^m reuerētie (Alij āt cedebāt ramos de arboribꝫ: ⁊ sternebāt in via) quod erat alacritat' et gaudij sig^m ut dicit Ihero. Et ē verisile ꝙ de oi gn̄e arboꝝ pulcrarū ⁊ p̄cipue oliuarū. Vn̄ eccl̄ia cantat Pueri hebreoꝝ tollentes ramos oli. ⁊c̄. cātat etiā de floribus ⁊ palmis. Occurrunt turbe cū floribus ⁊ palmis. In illa enī calida regione tūc arbores citius florent. ideo est credibile ꝙ pulcriores frondes cū floribus suis vel ēē flores alios de terra carpebāt ꝓ amenitate ⁊ iocūditate ostenda. (Turbe autē que p̄cedebāt ⁊ que seq̄bant' clamabāt. d. (Osanna filio dd) cuꝫ enī christus esset in descensu montis oliueti. auditū est ihr̄lmis de aduētu eius. et tūc turba multa que uenerat ad diē festum p̄cessit ei obuiaꝫ ꝙ audierūt miraculuꝫ de suscitatōe lazari. Multa enī turba comitabat' eū de bethania veniendo ⁊ sic omnes sil'. s. obuiātes ⁊ comitātes fecerūt ei reuerētiā clamātes ⁊ dicētes Osāna filio dauid Osanna īterp̄tat' obsecro dn̄e saluū me fac. Filio dauid. i. p filium dauid. s. xp̄m. (Bn̄dict' q̄ venit) .s. a dn̄o deo missus (in noīe dn̄i) Vn̄ ps̄. Narrabo nomē tuū fr̄ibus meis. It' ſm marcū turbe adhuc adiunxerunt secūdam laudē dicētes (bn̄dictū regnuꝫ p̄ris nr̄i dauid) .q. d. bn̄dctū regnū p̄ris nr̄i dauid quod restitutū est nūc in aduētu tuo. Item ſm Lucam. terciam laudeꝫ addiderīt: dicentes (pax de celis ⁊ gl'a ī excelsis. Itē ſm iohēm quartā laudē addiderunt di. (Bn̄dictus rex isr̄l qui venit ī nomine dn̄i) ⁊ sic receperunt eū oēs turbe tanq̄ regē ¶ Circa pn̄s euangelium vbi dicit'. Ecce rex tuus venit tibi māsuetus. est diligenter sciendūꝫ ꝙ aduētus xp̄i desiderabat' a supioribꝫ scꝫ ab angel' ut restaurarēt'. Nā p incarnationē filij dei sedes celorū cadētiū sūt implete. Itē desiderabat' ab īferioribꝫ. s. a scīs p̄ribꝫ q̄ in limbo detinebātur capti. ⁊ p aduētū filij dei liberati sunt. ut zach. ix. Tu q̄ꝫ in sanguine testamēti tui emisisti vinctos tuos de lacu in quo non erat aq̄. ⁊c̄. Iteꝫ desiderabat' a mediocribꝫ q̄ ꝓtūc erāt in medio. i. in mūdo ut in e' fide ⁊ merito saluarēt': ne descenderēt āplius in infernū. q2 p' e' aduentū: celū ascendūt oēs qui credūt in ip̄m in vita gl'e p̄mansuri. utꝫ Ioh. iij. Sic de' dilexit mūdū ut filiū suū vnigenituꝫ daret. ut ois qui credit in euꝫ nō pereat sed h̄eat vitā eternā ¶ Itē diligenter notandū ꝙ totū tp̄s an̄ aduētuꝫ xp̄i fuit tp̄s rigoris ⁊ iusticie. nā de' in eo magnā iusticiaꝫ exercuit. utꝫ in lucifero ⁊ angel' ei' quos ꝓpter vnuꝫ motū supbie de celo piecit. ysa. xiiij. Itē ptꝫ in p̄mis parentibꝫ quos ꝓpter vnū pomū vetitū q̄d comederāt de paradiso eiecit. Gen̄. iij. Itē pꝫ in diluuio in quo ꝓpter pc̄m carnis totuꝫ gen' hūanū submersit. except' octo hoīb'. Gen̄. vij. Idē etiā ptꝫ in q̄nqꝫ ciuitatibꝫ Sodoma Gomorra Abdoma. Seboym ⁊ Segor utꝫ Gen̄. xix. Pluit dn̄s sup Sodomaꝫ ⁊ gomorrā sulphura ignē de celo ⁊ subuertit has ciuitates ⁊ oēm circ' regionē: vniuersos habitatores vrbiū. et cūcta terre uirentia. Ideꝫ patet in multis locis veter' testamenti. vbi ostēditur ꝙ de' magnas iusticias exercuit in hoīes. Naꝫ hec ſnīa ⁊ admiranda iuſticia omēs pt̄riarchas ⁊ ꝓphetas: ac etiā oēm hominē ꝙ̄tumcūq; ſcē viuerꝫ mittebat ad carcerē inferni Gen. xxxvij. Deſcendā ad filiū meū lugēs in infernū. Ac etiā iohēm baptiſta de q̄ xp̄s teſtatꝰ eſt. ꝙ inter natos mulierꝝ non ſurrexit mayor Johanne baptiſta. Math. xj. Vnde pſ. Dn̄e in celo mīa tua. qꝛ mīa ꝓ tūc videbat̄ eſſe in celo cū angel̄. At ubi venit plenitudo tēporis Gal. iiij. ſ. tp̄s grē ⁊ mīe qd̓ incepit in aduētu xp̄i. circūquaq; regnat ⁊ ꝑualet mīa iuſticie. Vnde pſ. Mīa dn̄i plena eſt terra. Hoc ſic ꝓbatur. qꝛ xp̄s pꝰ aduentū ſuū regnū celorꝝ ꝑcioſiſſimū vili precio vendidit. Nam ꝑmo ipm dedit apl̄is ꝑ nauicula reti. utꝫ Math. iiij. Relictis retibꝰ et pr̄e ſecuti ſūt eū. Secūdo Zacheo dedit ꝑ dimidio bonorꝝ ſuorꝝ. utꝫ Lu. xix. Ecce dimidiū bonorū meorū dn̄e do paupibꝫ. Tercio dedit alijs ꝑ reſidua pte diuitiarꝝ ſuarꝝ. utꝫ Lu. xj. Qd̓ ſupeſt date elemoſinā. ⁊ ecce oīa munda ſunt vobis. Quarto q̇buſdā dat ꝑ duobꝫ minutis. ſicut paupcule vidue. ut pꝫ Lu. xxj. Vidit ineq̄ iheſus quandā viduā paupculā mittentē era minuta duo. Quinto q̇buſdam ꝑ calice aque frigide. ut pꝫ Math. x. Quicūq; potū dederit vni ex minimis meis iſtis calicē aque frigide: nō ꝑdet mercedem. Sexto quibuſdā ꝑ ſola bona volūtate. ut latro in cruce dixit. Domine memēto mei dū veneris in regnū tuū Et rn̄det ei xp̄s. Amen dico tibi. Hodie mecū eris in paradiſo. Vn̄ Aug. coronat deꝰ intus voluntatē vbi nō inuenit facultatē. Itē notandū ꝙ hugo de prato ſup p̄dicta verba. Ecce rex tuꝰ venit tibi māſuetus. dicit ꝙ dn̄s ih̄s venit nobis ſeptē modis. Primo venit ut lux ad illuminādū. qꝛ omēs ceci eramꝰ. utꝫ yſa. ix. Habitantibꝰ in regione vmbre mortis lux orta eſt eis. Secūdo venit ut medicus ad ſanandū. qꝛ oēs infirmi ad mortē iacebamꝰ Vn̄ pſ. xvj. Miſit vbū ſuū ⁊ ſanauit eos. Tercio venit ut iuſtꝰ ad iuſtificandū ⁊ peccata remittendū. qꝛ oēs peccauimꝰ. Iuxta illud ad Rō. iij. Oēs peccauerūt ⁊ egent grā dei. Math. ix. Cōfide fili remittūtur tibi pctā tua. Quarto venit ut ignis ad flāmādū. qꝛ in dei amore ⁊ ꝓximi oēs frigidi manebamꝰ. utꝫ Lu. xij. Ignē veni mittere in terrā Quinto venit ut redemptor ad ꝑcium nobis ſoluenduꝫ. qꝛ oēs ꝓ delicto ꝑmorū parentuꝫ in carcere inferni detinebamur. Vn̄ aplꝰ. j. Cor. vj Empti em̄ eſtis ꝑcio magno. Sexto venit ut vita ad viuificādum qꝛ oēs vita glīe carebamꝰ ꝓpter originale pctm̄. Septimo venit ut dn̄s omipotens: ad pr̄iam noſtrā nos reducēdo ut pꝫ Mich. ij. Aſcendēs an̄ eos pandens iter. Hec hugo de prato.

Dn̄ica ſcd̓a in aduentu epl̄a.

Fratres. Quecūq; ſcp̄ta ſunt ad noſtrā doctrinā ſcp̄ta ſūt ut ꝑ patiētiā ⁊ ꝯſolatōēꝫ ſcp̄turarꝝ ſpem hēamꝰ. Deꝰ āt patiētie ⁊ ꝯſolatiōis det vobis idipſū ſapere in alterutrū ſcd̓m ih̄m xp̄m ut vnanimes vno ore honorificetis deuꝫ ⁊ pr̄em dn̄i nr̄i ih̄u xp̄i. Propt̄ qd̓ ſuſcipite inuicē ſicut ⁊ xp̄s ſuſcepit vos in honorē dei dico eī xp̄m ih̄m miſtꝝ fuiſſe c̄cūciſionis. ꝓpter veritatē dei. ad ꝯfirmādas ꝓmiſſiōes patrꝝ. gētes āt honorare deū ſup mīa. ſic̄ ſcp̄tuꝫ ē. Propterea ꝯfitebor tibi in gētibꝫ dn̄e. ⁊ nomini tuo cātabo. Et iterū dicit. Letamini gētes cū plebe eꝰ. Et iterꝝ. Laudate dn̄m omēs gētes. ⁊ magnificate eū oēs ꝓpli Et rurſus yſayas ayt. Erit radix ieſſe. ⁊ q̇ exurget regē gentes. gētes in eū ſperabūt. Deꝰ āt ſpei repleat vos omi gaudio ⁊ pace in credendo. ut habūdetis in ſpe ⁊ virtute ſpiritusſancti.

Poſtilla.

Fratres. Quecumq; ſcripta ſūt ad noſtram doctrinam ſcripta ſunt. Ad Romanos. xv. Ante initiū illiꝰ epiſtole ſcribit ſanctus Paulꝰ in pricipio illiꝰ capituli: dicēs. Debemus aūt nos firmiores imbecillitates īfirmoꝝ ſuſtinere ⁊ nō nob placere. Poſt hoc ſeqtur epiſtola hodierna. Quecūq ſcripta ſūt ⁊c. Cōcordāt epl̄a ⁊ euangeliū. qꝛ in euangelio hodierno agitur de aduentu xp̄i ad iudiciū vbi quedā ad terrorē maloꝝ: quedā ad conſolatōem bonoꝝ tangunt. Sic etiā apl̄s in epl̄a hodierna adducit ſacrā ſcripturā que hominē ad prepandū ſe ad iſtū aduētū dirigit ⁊ īformat dicēs (Quecūq ſcripta ſūt ⁊c.) gor. de dn̄o nr̄o Jhu xp̄o in diuinis libris ⁊ etiā de ſanctis veteris teſtamenti. ſicut de Jacob et de Thobia. ⁊ etiā de ſcīs noui teſtamenti. ·ſ· de apl̄is de martirib ⁊ de aliis ſanctis (ad noſtrā doctrinā ſcp̄ta ſunt) qꝛ oīs ſacra ſcriptura diuinitus inſpirata vtilis eſt ad docendū. ij. ad Thi. iij. (ut p patiētiā) ·ſ· in aduerſ (⁊ ꝯſolatōem ſcripturaꝝ) ·i· ꝯſolatōnem quā dāt ſcp̄ture. Conſolāt eni nos ſcripture in incolatu vite pn̄tis. (ſpem habeamꝰ) ·ſ· de btitudine eterna q̄ ex ſcripturis pmittitur (Deꝰ autē patiētie) ·i· deus q̄ eſt dator patie in aduerſ (⁊ ſolatij) ·i· ꝯſolationis pꝰ tribulatōnem. qꝛ ipſe ꝯſolat nos in oī tribulatōe noſtra. ij. coꝝ. j. (det vobis idipſū ſape) ·i· ſentire (in alterutrū) ·i· ꝯformit (ſm ihm xp̄m) ·i· ſm doctrinā ihu xp̄i (ut vnanimes) ·i· eadē volūtate (vno ore) ·i· eadē vocis ꝯfeſſione (honorificetꝭ deū ⁊ prē dn̄i noſtri ihu xp̄i) Ly. quantū ad vnitatē opiſ. qꝛ fides ſine opib mortua eſt. Jac. ij (ꝓpter qd ſuſcipite iuicē) ſcꝫ infirmos ad conſolandū (ſicut ⁊ xp̄s ſuſcepit vos) infirmos (in honorem dei) ·i· ut in vobis honorificetur deꝰ (Dico eni xp̄m ihm miniſtrū) ·i· p̄dicatorē (fuiſſe circūciſionis) p̄dicādo iudeis circūciſ. Jō ipſe xp̄s dixit. Math. xv. Nō ſū miſſus ni ad oues q̄ perierūt domꝰ iſrl̄ (ꝓpter veritatē dei) vim. ·i· ut deꝰ verax habeat (ad ꝯfirmādas pmiſſiōes patꝝ) factas ipſ. qꝛ iudeorū aſſūptio ad fidē ⁊ ad ſalutē fuit ex debito ꝑ pmiſſionē patribꝰ eorū factā. Lu. j. Sic locutus ē ad prēs nrōs: abrahā ⁊ ſemini eius in ſecl̄a (Gentes aūt) pagani ·ſ· dn̄t (honorare deū ſup miſericordia) eis exhibita ſine p̄cedēte pmiſſione. q̄a gentiū aſſūptio ad fidē ⁊ ſalutē fuit ex ſola mīa ſine pmiſſiōe. qꝛ lex nō fuit data prībus eoꝝ: neq ꝓphete ſicut iudeis (ſicut ſcriptū ē) in pſ. xvij vbi xp̄s loqtur ad prē (ꝓpterea cōfitebor tibi in gētib dn̄e) ·i· faciā tibi gentes cōfiteri voce laudando. (⁊ nomini tuo cātabo) Glosa. id eſt faciam tibi cantare canticū laudis. pſal° nonageſimoqnto Cātate dn̄o cāticū (⁊ iteꝝ dicit) ſcꝫ ſcriptuā iſa. xxxv (Letamini gentes) ·i· pagani ꝯuerſi ad fidem (cū plebe eius) ·i· cū iudeis poſtq̄. ·i· factū eſt vnū ouile de iudeis ⁊ gētibus. Vn̄ Johā. x. et fiet vnū ouile ⁊ vnꝰ paſtor (⁊ iterū) dicit dd in pſal. cxvj. (Laudate dn̄m oēs gētes) ·i· pagani cōuerſi ad fidem (⁊ magnificate eū oēs ꝑp̄li) Vim. ·i· oēs tribꝰ filioꝝ iſrl̄ (Et rurſū iſayas ait) xj. ca. (Erit radix yeſſe) ·ſ· q̄ ⁊ yſay pater dd. j. Re. xvj. de q̄ ſtirpe natꝰ eſt xp̄s ſm carnē (et q̄ exurget regere gētes) ·ſ· in fide ⁊ bonis opibus. ⁊ (gentes) ꝯuerſe ad fidē (in eum ſperabunt) Gen̄. xlix Jpſe erit expectatō gentiū qꝛ hn̄t ſpem p ipſū conſeqvi vitā eternā (Deꝰ aūt ſpei) in quo ſpes tādiu ē (repleat vos omni gaudio) ſcilicꝫ ſpirituali (⁊ pace ī credendo ut habūdetis in ſpe) Ly. per cumulum meritoꝝ (⁊ vtute ſpiritusſancti) Ly. cuiꝰ ſūt pricipalit omnia opa meritoria quia ſine caritate ſpiritusſancti nulle virtutes vl opa placēt deo

Seqtur euāgelium
eiuſdem diei.

In illo tempe. Dixit Jheſus diſcipulis ſuis. Erūt ſigna in ſole ⁊ luna et ſtellis. ⁊ in terris preſſura gentiū p̄ cōfuſione ſonitus maris ⁊ fluctuū.

areſcētibꝫ hoībus pre timoꝛe ⁊ expectatione que ſupueniēt vniuerſo orbi. Nā v̄tutes celoꝝ mouebūtur Et tūc videbūt filiū hoīs venientē in nube cū poteſtate magna ⁊ maieſtate Hijs autē fieri incipientibꝫ: reſpicite ⁊ leuate capita vr̄a. q̄m appropinq̄t redemptio vr̄a. Et dixit illis ſimilitudinē. Videte ficulneā ⁊ oēs arbores cū pducūt iā ex ſe fructū. ſcitis q̄m ā ppe eſt eſtas. Ita ⁊ vos cū videritis hec fieri. ſcitote quoniā ppe eſt regnū dei. Amen dico vobis q2 nō preteribit generatio hec donec omnia fiāt Celū ⁊ terra tranſibunt. verba autē mea non tranſibūt. Poſtilla euāgelij iux̄ cōcordātias euāgeliſtarū.

Erunt ſigna in ſo. Lu. xxi Mat. xxiiij. Mar. xiij. Hec predixit dominꝰ ihūs. anno eius. xxxiij. xi. Kal. april. feria. iij. luna. xij. Indictione vj. Ante initium hodierni euangelij ſcribit ſanctus Lucas in codē. ca. Qꝫ xp̄us predicens tempꝰ extremi iudicij dixit. Surget gens cōtra gentem ⁊ regnū aduerſus regnū. ⁊ terremotus magni erūt p loca ⁊ peſtilētie ⁊ fames Terroreſqꝫ de celo ⁊ ſigna magna erunt. Ve pregnātibus ⁊ nutrientibus in illis diebus. Item de extremo iudicio d' etiam Luc. xvij. Sicut fulgur coruſcans de ſub celo ī ea que ſub celo ſunt. ita erit filiꝰ hominis in die ſua. ſcilicet aduentus ad iudiciū. Et ſicut factum eſt in diebꝰ Noe. ita erit in diebus filij hominis Edebāt ⁊ bibebant. vxores ducebāt ⁊ dabantur ad nuptias vſqꝫ in diē qua intrabat Noe archā. Et venit diluuiū ⁊ perdidit oēs. Similiter ſicut factum eſt in diebus Loth. Edebant ⁊ bibebāt ⁊ vendebant: plantabant ⁊ edificabant. Qua die autem exijt Loth a Zodomis pluit ignē ⁊ ſulphur de celo ⁊ pdidit oēs. Secundū hoc erit qua die filius reuelabitur ſcilicet in die iudicij. Vnde etiam de hoc dicitur. j. ad Theſſ. v. Cū dixerint pax ⁊ ſecuritas tūc repētinꝰ eis ſupueniet interitus

Alia poſtilla.

Erunt ſigna in ſole ⁊ luna ⁊ ſtellis. Luc. xxi. Mat. xxiiij. Mar. xiij. Sed que erūt illa ſigna declarat Primo ut habetur Iohel. ij. Sol cōuertetur in tenebras ⁊ luna in ſanguinē anteq̄ veniat dies domini magnus ⁊ terribilis. Item oſtenſū eſt Iohanni ut habetur Apocalipſ. ſexto. Sol factus eſt niger tanq̄ ſaccus ciliciꝰ et luna facta eſt ſicut ſāguis ⁊ ſtelle de celo cadent ſuper terram. Item Chriſtus dicit. Mathei. xxiiij. Sol obſcurabitur. et luna non dabit lumē ſuū ⁊ ſtelle cadent de celo Hoc nō intelligitur q2 cadent de firmamēto. quia mīma ſtella ſcd̄m aſtronomos eſt maior q̄ tota terra. ſed tante impreſſiones ⁊ coruſcatōnes erunt in aere decurrentes ad terrorē malorum ut a ſimplicibus hominibꝰ ſtelle cadere putabūtur. Vnde Auguſtinus. Tam ſeua erūt iudicia dei: q2 ipſum ſol aſpicere nō audebit (⁊ in terra preſſura gentiū pre confuſione ſonitus maris) Glo. Appropinquante extremo iudicio erit ſonitꝰ maris terribilis (⁊ fluctuū eius) Nā mare eleuabit vltra altitudinē mōtiū. xl. cubit. vt̄ pſ. xcij. Mirabiles ela. ma. Tūc illi q̄ ppe mare hītabūt in vallibꝰ: fugiēt ad loca mōtana ⁊ ꝯpmēt ſe ppter ſonitū maris (areſcētibꝫ hoībꝰ) Hoc. q2 ſic mētis ſecuritas reficit ⁊ impinguat. ſm illud puer. xv. Secura mēs q̄ſi iuge ꝯuiuiū. ſic timor attenuat ⁊ exiccat. ſm illd. pū. xvij. Spiritus triſtis exiccat oſſa (p̄ timore) ſupple inſtātiū maloꝝ (⁊ expectatōne) ſupple futuroꝝ ad h' diſtantiū (que) .ſ. timor ⁊ expectatō (ſupueniēt) deſup .ſ. de celo. (vniuerſo orbi) nō tm̄ pti. Ex q̄ ptꝫ q2 nullꝰ erit locus refugij. ut3 Math. xxiiij Erit tunc tribulatio qual' nō fuit ab initō mūdi vſqꝫ mō neqꝫ fiet. ut3 Daniel. xij Veniet tp̄s q̄le nō fuit ex q̄ gētes eē cepeīt (Nā v̄tutes celi mouebun') ⁊ angeli ad

modū tremētiū ſe hēbūt. Et āgeli vi
dīt virtutes celoꝝ. qꝛ ſūt inhitatoēs
celoꝝ. Vñ Criſ. Angeli q̄ in iudicio
aſtabūt nihil ſibi ꝯſcij: videbūt īfini
tā multitudinē ꝯdēnari: nō intrepide
ſꝫ cū magno timore illic ſtabūt (Et
tūc videbūt filiū hoīs) ſ. tam boni q̄
mali. qꝛ ſm̄ magīm ſen. li. iiij. Xp̄s
dn̄s in forma hoīs iudicabit. ⁊ ī illa
ab oībus videbiꝰ. Erit tñ differentia
ex pte videntiū. qꝛ boni videbūt eū cū
gaudio ⁊ glīa ſꝫ mali cuꝫ ꝯfuſiōe ⁊ pe
na. Vñ etiā ſcūs Tho. in quarto. di.
xl viij. Sicut viſio glīe hūanitatꝭ xp̄i
erit iuſtis in p̄miuꝫ ita inimicis xp̄i
erit ī ſuppliciū (venientē) ſ. ad iudi
ciū (in nube) ſcꝫ lucida (cū ptāte ma
gna ⁊ maieſtate) qꝛ cū angelꝭ ⁊ oībꝫ
ſanctis in celo exiſtētibꝫ. ⁊ tūc cōgre
gabit oēs gētes in vallē Joſaphat.
ut hꝫ Johe. iij. Jhero. vō dicit Nō in
telligēdū eſt q̄ in illa pua valle con
ducātur innumerabilia milia hoīm
ſed in locis circūadiacētibꝫ. Nā boni
in aere cū xp̄o ſtabūt. mali vō in ter
ra quoꝝ infinitus erit nūerus. cuꝫ q̄
bus verus ⁊ iuſtus iudex cōtēdet ⁊ di
ſceptabit. Cōſequēter in euāgeº ho
dierno pꝰtiorē reproboꝝ ponīꝰ ꝯſola
tio electoꝝ cū dr (Hijs fieri incipien
tibꝫ reſpicite) p fidē (⁊ leuate) p ſpeꝫ
(capita vr̄a) i. corda vr̄a. Vñ Greg.
Capita leuare: eſt mētes ad gaudia
celeſtis patrie erigē (qm̄ appropin
quat redēptō vr̄a) i. glīficatō aīaꝝ
⁊ corpoꝝ. qꝛ pꝰ mūdi ruinā ſeqꝛ bea
titudo. q̄ erit in glīficatōne corpis ⁊
aīe. (Et dixit illis ſiītudinē. Videte
ficulneā ⁊ oēs arboēs cū pducūt iam
ex ſe fructū ſcitꝭ qꝛ p̄pe ē eſtas. Jta et
vos cū videritꝭ hec fieri ſcitote qm̄ p̄pe
eſt regnū dei) Vñ Jhero. Cū ramus
fici tener eſt ⁊ folia nata: ⁊ gēme in
florē germināt ⁊ cortex folia pturit
tūc intelligitis veris ⁊ eſtatis aduen
tū. ſic cū oīa que ſcripta ſūt: ⁊ q̄ xp̄i
aduentū p̄currere dn̄t videritis. ſcia
tis qꝛ p̄pe eſt aduētus xp̄i ad iudici
um. Seqꝛtur certitudo p̄dictoꝝ cū dr̄.
(Amē dico vobis qꝛ nō p̄teribꝫ gna
tio hec) i. genꝰ hūanū (donec oīa fi
ant) ſ. que dicta ſunt. (Celū ⁊ terra
tranſibūt) i. depoſita priori forma ī
nouabūtur. pmanēte tñ ſubſtautia
Nā terra aq̄ aer ⁊ ignis ⁊ oīa elemē
ta ꝯflagratōe ignis mūdabūꝛ. Erit
eñ t̄ra ſicut criſtallꝰ pura. aq̄ ⁊ aer
obſcuritate. frigiditate. fumoſitate.
p̄uabūtur. ⁊ oēm frigiditatē calidi
tatē fumoſitatē ⁊ impuritatē ab ele
mentis deus ſepabit ⁊ in infernū de
trudet. ut mali infinities plus hēant
de frigore calore ⁊ de fetore q̄ hūerūt
(verba āt mea nō trāſibūt) ſcꝫ ſiñ ef
fectu impletōnis. Vñ Jhero. Facili
us eſt tranſire terram q̄ xp̄i verba.
Nā ſi oīa que in lege ⁊ p̄phetis ſcrip
ta ſūt impleta ſūt ⁊ adimplebūtur
quō ergo xp̄i verba q̄ per ſe locutus
eſt nō adimpleri debeantꝰ ergo v̄ba
xp̄i nō trāſibunt incōpleta ſed mini
ma lr̄a cōplebiꝛ. ut ptꝫ Math. q̄nto
Jota vnū ā vnꝰ apex non preteribit
a lege donec omnia fiāt ¶ Circa p̄ns
euāgeliū vbi dicitur. Tunc videbūt
filiū hoīs venientē in nube cum po
teſtate magna. Notandū eſt q̄ cri
ſtus nō veniet niſi prius veniat an
tixp̄s. ¶ Quādo āt antixp̄s veniet?
Reſpōdetur primo in tempe pc̄cōꝝ
abūdātie. ut hētur Daniel. viij. Cū
creuerint: iniquitates conſurget rex
impudens. Glo. oīm iniquitatū ple
nus. Vñ Oſee. iiij. dr q̄ tpe antixp̄i
plus q̄ priꝰ abūdabit mēdaciū. ad
ulteriū. furtū. homicidium. rapina.
auaricia. ſupbia. ⁊ ſic de alijs vitijs
Vñ Mat. xxiiij Abūdabit iniq̄tas ⁊
refrigeſcet multoꝝ caritas. Quis du
bitat iā primū ipſiꝰ tp̄s fore cū iaꝫ
ex mala ꝯſuetudine īfinita mala fiāt
q̄ nr̄oꝝ p̄entū tpe ñ modica fuerūt de
decorꝭ q̄ nūc ꝯputāꝛ inter facta hono
ris ſic hr̄e amaſias ⁊ cuiſatrices. de
ceptōes in emptōibꝫ ⁊c̄. Vñ pū. xx.
Letāꝛ cū male fecerūt. Si iā tot ma
la ſūt: q̄ta mala tūc erit tpe ātixp̄i?
Vñ q̄nto magꝭ finiſ mūdi appropiq̄t

tanto peyores hoīes erūt. Secūdo veniet tempe litis et ꝑlioꝝ. Vñ Math. xxiiij. Surget gens ↄtra gentē: ⁊ regnū aduerſus regnū. Si ergo tot lites noſtris tēpibꝰ ſūt ⁊ ꝑlia: q̄t tūc erūt tp̄e antixp̄i qñ ſathanas ſoluetur. q̄ nūc ligatus tenet̄ ut h̄r. Apo. ij. Tercio veniet tēp̄e magne famis. q̄r ex guerris continuis ſeq̄t̄ fames. vñ Lu. xj. Om̄e regnū in ſe diuiſuꝫ deſolabit̄. q̄r agricole tūc nec agros colere nec ſeminaꝛ̄ pñt. ⁊ ſic fames ⁊ cariſtia nō modica ſeq̄tur. Vñ d̄r in pſ̄. cvj. Terra fructifera verſa eſt in ſalſuginē a malicia inhabitātiuꝫ in ea. Quarto veniet tp̄e magne peſtilentie. Nā om̄e q̄d viuit cibo indiget. Vñ Ariſto. j. ethi. Non poſſibile eſt diu viuere ſine cibo. Ideo q̄ cibo carꝫ ac famis macie torq̄tur ꝓpter depditionē humidi radicalis infirmabit̄. ⁊ tandeꝫ leui ſupueniente febricula hō ſubito q̄ſi ex peſtilentia ut phiſici naturales dicūt morie̾t. Quīto veniet tempe diſcidij regnorū a romano īperio. ij. ad Theſ. ij. Niſi venerit diſceſſio p̄mū ſcꝫ a romano imperio. Vñ glo. ſup illud dañ. vij. ⁊ habebat cornua decē. dicit q̄ appropinquante die iudicij: romanū impiū ſcindet̄ in decē ptes ⁊ in decē regna. Sexto veniet tempe ſciſmatis in eccl̄ia dei. ut d̄r glosa ſup p̄miſſa apoſtoli. niſi venerit diſceſſio p̄mū ſcꝫ ab obedientia romane eccleſie. Septimo veniet tēp̄e ypocriſis illoꝝ ſcꝫ q̄ ſe putāt religioſos p̄ ceteris hoībus. j. theſ. iiij. In ypocriſi loq̄ntiū mēdaciū. Itē mat. xxiiij. Surgēt pſeudo xp̄i ⁊ pſeudo ꝓphete ⁊ multos ſeducēt. Octauo veniet tempe hereſis. Vnde ap̄lus. j. ad thi. iiij. Diſcedēt quidā a fide. Nono veniet in mūdi fine. q̄r pꝰ mortē antixp̄i nō longe mūdꝰ finiet̄.

Dominica. iij. in aduētu Ep̄la.

Prima ad Chorin. iiij.

Fratres. Sic nos exiſtimet hō ut miniſtros xp̄i ⁊ diſpēſatores miſterioꝝ dei Hic iā q̄rit̄ inter diſpēſatores. ut fidelis q̄s inueniat̄. Mihi aūt ꝓ mīmo ē. ut a vobis iudicer. aut ꝓ humano die. Sꝫ neq̄ meipſū iudico. Nihil enī mihi conſcius ſū. ſed nō in hoc iuſtificatꝰ ſum. Qui aūt iudicat me: dñs eſt. Itaq̄ nolite añ tēpus iudicare: q̄adusq̄ veniat dñs q̄ ⁊ illuīabit abſcondita tenebraꝝ ⁊ manifeſtabit ↄſilia cordiū ⁊ tūc laus erit vniuscuiuſq̄ a deo

Poſtilla.

Sic nos exiſtimet homo ut. ⁊c. Ep̄ma Cor. iiij. An initiū illius ep̄le ſcribit Paulus di. Templū dei ſcīm eſt q̄d eſtis vos. Si q̄s int̄ vos videt̄ eſſe ſapiēs in h̄ ſeculo: ſtultus fiat ut ſit ſapiens. Sapia enī huꝰ mūdi: ſtulticia eſt apud deū. Tūc pꝰ h̄ ſequit̄ ep̄la hodierna. Sic nos exiſtimet hō ⁊c. Sciendū q̄ ep̄la ⁊ euangeliū ↄcordant quia in euangelio agitur de ſp̄uali aduētu xp̄i. in ſignū huiꝰ tunc euangelium dicit de ſancto Iohanne q̄ interp̄tatur in quo eſt gratia. Sic etiā apoſtolꝰ Paulus in epiſtola hodierna ſuadet prelatis q̄ debent diligent̄ exequi ſibi iniunctum officiuꝫ et miniſteriū. ergo dicit. Sic nos exiſtimet homo ⁊c. Et hanc epiſtolam ſcribit corinthis Et corinthi nominātur a quadam ciuitate que dicit̄ corinthus. ⁊ eſt metropolis in achaye ptibus. Achaya vero eſt q̄dam territoriū in terra grecie. Et illos arguit de iudicio temerario. q̄a nimis temerarie iudicabant apoſtolū cuꝫ ſuis. ergo: d. (Sic nos exiſtimet homo ut miniſtros xp̄iſti.) Vñ. q. d. taliter viuimꝰ ⁊ ↄuerſamur. q̄ q̄libet homo poſſit vere exiſtimare de nobis q̄ ſumus fideles miniſtri xp̄i. Vnde Bonauētura doctor ſacre theol. ſup. iiij. li. ſen. diſt. xvj. De quolibet preſumēdum eſt bonū niſi ꝓbet̄ cōtrariū (Et diſpēſatores) Gor. i. diſtributores (miſterioꝝ dei) i. ſacrorum ſ̄moꝝ (Hic iā querit̄) a vobis (inter diſpēſatores ut fidelis q̄s inueniat̄) ꝓuer. xx. Multi hoies vocãtur miſericordes. virũ ãt fidelez q̄s inueniet? Glo. Fidel' miſter eſt q̄ in oibus itēdit honorē dei ꝛ vtilitatē xp̄i. S; ipi corinthij iudicabãt plures eē infideles nec aliquē putabãt fidelē (Mihi ãt ꝓ minimo ē) glo. i. parũ reputo (ut a vobis iudicer) Glo. i. eē fidel' vl' infidelis (aut ab hũano die) i. ab hoie dũ eſt in ſuo die. i. i p̄ſenti tēpe (Sed neq; meipm iudico) Aug. fidelem vl' infidelē miſtrũ xp̄i. qm̄ nõ poſſim ſcire certitudiali ſcia. ſ; ex ꝯiecturis eſtimo me bñ eē fidelez diſpēſatorē. Vñ Ec̄c. ix. Neſcit hō an odio vl' amore dignus ſit (Nihil em̄ m̄ ꝯſci9 ſũ) i. in nullo remordet me ꝯſcia mea (ſ; nõ in h' iuſtificat9 ſu;) Glo. i. nõ iõ me iuſtũ reputo q2 pōt eē aliqd delictũ qd neſcio. Ps. xviij. Delicta q̄s itelligit (Qui ãt iudicat me dñs ē) q̄ ſol9 nouit ſecreta cordis mei meli9 q̄ egoipē (Itaq; nolite iudicaē añ tp̄s) iudicij extremi. quia mõ nõ eſt tp̄s iudicãdi (q̄adusq; veniat dñs) ſupple ad iudicãdum (q̄ ꝛ illuiabit) i. apta faciet (abſcondita tenebraꝝ) i. occulta pctã (et manifeſtabit ꝯſilia cordiu;) i. cogitata. q̄ tũc libri ꝯſciarũ apient' (ꝛ tũc laus erit) i. remũeratio (vnicuiq; a deo) bene agēti vl' cogitanti.

Seqtur euangelium.

IN illo tēpe. Cũ audiſſ; iohēs in vinculꝭ opa xp̄i mittēs duos de diſcipulꝭ ſuis ait illi Tu es q̄ ventur9 es an aliũ expectam9? Et rñdēs ihēſus ait illꝭ. Euntes renũciate iohãni q̄ vidiſtis ꝛ audiſtis. Ceci vidēt. claudi ãbulãt. leproſi mũdant'. ſurdi audiũt. mortui reſurgũt pauperes euãgelizãt'. ꝛ btũs ē q̄ non fuerit ſcãdalizat9 in me. Illꝭ ãt abeũtibus cepit ihēſus dicē ad turbas de iohãne. Qd exiſtis in deſ'tũ vidē arũdinē vēto agitatã? ſ; q̄d exiſtis videre hoiem mollib; veſtitũ? Ecce q̄ mollib9 veſtiũt' in domib; regũ ſũt. S; q̄d exiſtis vidē ꝓphetã? Etiã dico vobis ꝛ plus q̄ ꝓphetã. Hic ē eĩ de q̄ ſcriptũ eſt. Ecce ego mitto ãgelũ meũ añ faciē tuã q̄ p̄epab' viã tuã añ te.

Poſtilla.

QVm audiſſ; Iohēs in vinculꝭ ꝛc. Math. xj. H' euãm factũ eſt ãno xp̄i. xxxj. p'o9 decēbris. feria. v. luna xix. indictõe. iiij. Añ initiũ illi9 euãgelij ſcrib' Mat. i p̄cedēti ca. q̄ xp̄s dixit diſcipulꝭ ſuis Qui vos recip' me recipit. Et q̄ me recip' recip' eũ q̄ me miſit Qui recip' ꝓphetã in noie ꝓphete m̄cedē ꝓphete accipiet. Et q̄ recipit iuſtũ in noie iuſti. m̄cedē iuſti accipiet Et q̄cũq; potu; dederit vni ex minimis iſtꝭ calicē aq̄ frigide tm̄ in noie diſcipuli. Amē dico vob' nõ p'det mercedē ſuã. Tũc p9 h' ſeq̄t' euãm (Cũ audiſſ; Iohēs in vinculꝭ opa xp̄i) lp. Herodes antipas incarcerauit Iohãnē ꝓpter hoc q̄ Iohēs rep̄hēderat eum eo q̄ abſtulerat frĩ ſuo philippo vxorē ſuã noie herodiadē ut hr̄ Mar. vj Miſit herodes ꝛ tenuit iohãnē ꝛ vinxit eum in carcerē. Iohēs g̊ in carcere poſit9 (mittēs duos de diſcipulis ſuis) ad ihēſũ ut dicerēt (Tu es q̄ venturus eſt) i. meſſias i lege ꝓmiſſus qui debes ſaluare iſrahel (an aliũ expectam9?) Hic querit' an Iohãnes dubitauit de xp̄õ an ipſe eſſet ſaluator mũdi: ꝛ an eſſet moritur9 in humana natura ꝓ hoim ſalute. Rñdet' q̄ nõ dubitauit q2 ipm p̄ri9 baptiſauit. Mat. iij. Et vidit ſp̄m ſanctũ deſcendentē ſup eũ. ꝛ inſup de eo teſtificat9 eſt: d. Ecce agn9 dei ecce qui tollit pctã mũdi. Sed diſcipuli ei9 q̄ nõ ſic erãt illuiati: dubitauerũt ip̄; eſſe xp̄m. Et iõ miſit diſcipulos ſuos ut viderēt miracula xp̄i. ꝛ ſic crederent ipm eſſe ſaluatorē mũdi. Iſti ãt duo diſcipuli recedētes a iohãne iuenerũt xp̄m cũ turbis ꝓploꝝ qui venerãt ad eũ cũ infirmis ſuis ꝛ expectabãt iſtoꝝ curatõem. Et p9 p̄dicatõe; tũc diſcipuli iohãnis fecerũt ſibi p̄dicta; queſtionē corã oi ꝓplo. xp̄s ãt ñ reſpondēs eis verbo ſed facto. q2 ut d' Luce. vij. In ipa hora xp̄s multos infirmos curauit a lāguoribꝰ ſuis ⁊ plagis ⁊ ſpiritibꝫ malis. ⁊ cecis multis donauit viſū (Et rn̄dens dixit illꝭ. Eūtes) .i. reuertentes vn̄ veniſtis (renūciate iohāni) .ſ. ad ſuā ꝯſolatōem ⁊ ad vr̄am ꝯfirmatōꝫ (que audiſtꝭ) .ſ. in mea p̄dicatōe (⁊ vidiſtis) i miraculoꝝ opatōe (qꝛ ceci vident. claudi ambulāt. leproſi mūdant̄. ſurdi audiūt. mortui reſurgūt. paupes euangelizant̄) .i. denūciant̄ hr̄e regnū celoꝝ. ut pꝫ Lu. vj. Btī paupes: qm̄ ipſoꝝ eſt regnū celoꝝ. Per hꝭ enī opa xp̄s manifeſte ꝓbauit ſe eē meſſiaꝫ. (Et btūs qui nō fuerit ſcandalizatꝰ in me) Gor. .i. cū me poſt tot miracula viderit pati nō me negabit (Illis āt abeūtibꝰ) .ſ. a xp̄o reuertētibꝰ ad iohēm (cepit) xp̄s (dicere de iohāne ad turbas) ipm̄ ꝯmendādo. Hilariꝰ. Xp̄s ꝯmendauit iohānē: nō p̄ntibꝰ diſcipulis ſuis ſed abeūtibꝫ ne videretur cū adulatōie cōmendacē. Mos ei adulatoꝝ eſt in conſpcū hoīm laudare: ⁊ in abſētia eoꝝ vituparé. Tales ſūt ſiles ſcorpionibꝫ qui cum aculeis anterioribꝫ q̄ſi applaudūt ſed cauda pungūt. Et xp̄s ꝯmendat Iohēm in q̄nqꝫ. Primo de virtute ꝯſtantie cuꝫ dicit (Quid exiſtis in deſertū) qd̄ eſt vltra iordaneꝫ vbi iohānes baptiſabat (videre arūdinē vento agitataꝫ) Ly. q. d. vos exiſtis in deſertū ad Iohanneꝫ qui nō fuit mobilis in mēte ſicut arūdo a vento agitata. ſed ē ita conſtans ꝙ nec timore nec amore a veritate declinat. Secūdo de auſteritate vite cū dicit (Quid exiſtis in deſertū videre hominē mollibꝫ veſtimētis indutū) .q. d. non. qꝛ iohānes habebat veſtimentuꝫ de pilis cameloruꝫ. et eſca eiꝰ erāt locuſte ⁊ mel ſiluestre. Ad hoc etiaꝫ manebat in deſerto: ut auſterā vitam duceret: nō ſolum ex victu ⁊ veſtitu ſed etiam ex loco (Sed qui mollibus veſtiūtur in domibus regū ſunt) Ad hoc enī multi magnatibus adulantur: ut cum ipſis cōmorantes delicijs vtātur. ſed homies veritatis amatores talia aſpernātur. Tercio cōmendat eum xp̄s a claritate noticie cum dicit. (Quid exiſtis videre ꝓphetam) quia Iohannes plus fuit q̄ ꝓpheta queꝫ alij prophete predixerūt venturū. Ipſe eum adhuc in vtero matris poſitus agnouit. ⁊ poſtea ipm̄ baptizauit. ⁊ digito demōſtrauit. Quarto cōmendat eum ab auctoritate doctrine: dicens. (Hic ē de quo ſcriptū eſt) Malach. iij. (Ecce mitto angelū meū) .id eſt Iohannem. qui vitam duxit angelicā. (ante faciem tuā qui prepabit viam tuā ante te) id eſt corda audientiū ad recipienduꝫ xp̄m ꝑ predicatōem ſuam. Quinto cōmendat eū imediate poſt hodiernuꝫ euangeliū ſuper omēs ſāctos: dicens. (Inter natos mulierū nō ſurrexit maior iohē baptiſta).

¶ Dominica. iiij. in aduētu ep̄la

Gaudete in dn̄o ſemp: iterū dico gaudete. Modeſtia vr̄a nō ſit oibꝰ hoibꝰ. Dn̄s enī ꝓpe ē. Nihil ſoliciti ſitis. ſꝫ in oi orōe ⁊ obſecratōe: cū grārum actōe. petitōnes vr̄e innoteſcāt apd̄ deū. Et pax dei q̄ exuperat oēm ſenſū cuſtodiat corda vr̄a ⁊ itelligētias vr̄as i xp̄o ihu.

¶ Poſtilla.

Gaudete in dn̄o: iterū dico gau. Phil. iiij. Añ initium illiꝰ ep̄le ſcribᵗ ſcūs Paulꝰ. di. Fratres noſtra conuerſatio in celis eſt. vnde ſaluatorem expectamꝰ dn̄m nr̄m Ihm̄ xp̄: q̄ reformabᵗ corpꝰ humilitatꝭ noſtre cōfiguratuꝫ corpi claritatis ſue. Tūc ſequitꝰ ep̄la hodierna. Gaudete in domino ſemp ꝛc. Sciendū ꝙ ep̄la ⁊ euangeliū cōcordāt. quia in euangelio docemur q̄liter viā dn̄o preparare debemꝰ p verā pn̄iam ut eū digne ſuſcipe poſſimꝰ ī āventurū in carne. Et dꝫ hoc fiei cū gaudio ſpūali quod gaudium nc̄cariū eſt in tēpe tribulatōis ſm illud. Ja. i. Omē gaudiū exiſtiate fratres cū in varias temptatōnes incideritꝭ. Et cū illo gaudio ſpūali bene ſtat ꝯtritio cordis. qꝛ ſm Augᵐ.

Penitētes de pc̄cis dolet ⁊ de dolore gaudet. Sic etiā aplˉs paulꝰ in epl̄a hodierna nos informat q̄lr in dn̄o gaudē debeamꝰ. d. Gaudete in dn̄o Et p̄ntē epiſtolā ſcribit philippēſibꝫ ⁊ philippenſes noiant͛ a ciuitate philippis q̄ ē i grecia Vn̄ dic̄ (Frēs gaudete i dn̄o) n̄ in h̄ ſc̄lo. Nō illiꝰ ē. q2 ſic̄ nemo p̄t duobꝰ dn̄is ſuire Mat. vj. Sic nemo p̄ōt gaudē in h̄ ſc̄lo ⁊ cū h̄ i dn̄o. (ſp) ly. nō vna hora ſ3 q̄tidie (iterū dico gaudete) n̄ ſolū exteriꝰ ſ3 etiā in corde interiꝰ (modeſtia vr̄a) Ly. in ɔ̄uſatōe ⁊ vita (nota ſit oibꝫ hoibꝫ) vin. tā malis q̄ꝫ bonis. Ly. ut boni meliores ſiāt veſtro exēplo ⁊ aliȷ̄ mali ɔ̄ūtant͛ (dn̄s enī ꝓpe ē) Gor. iō dꝫ gaudē q2 dn̄s ꝓpe ē ⁊ patꝰ dare qd̄ nc̄cariū ē (Nihil ſoliciti ſitl) Vin. ſ. de tpalibꝫ rebꝫ ſed iactātes curā vr̄a3 in dn̄o ⁊ ip̄e vos enutriet. iux̄ id Mat. vj. Nolite ſoliciti eē dicētes: q̄d māducemꝰ ā q̄d bibemꝰ ⁊c̄. (ſ3 in oi orōe ⁊ obſecratōe) Vin. de q̄buſcū q3 rebꝫ (cū grāꝝ actōne) q2 q̄ vult alia īpetrarē g̃tꝰ dꝫ eē de p̄teritl. vn̄ Cris. ſup mat. grāꝝ actio eſt iuitaꝰ ad pluꝰ dādū (Petitōes vr̄e īnoteſcāt apd̄ deū) i. ita feruētes ſint ut ad deū ꝑueniāt (⁊ pax dei) v. deꝰ q̄ eſt pax ⁊ q̄es mētl (q̄ exupat) v. excedit (oēꝫ ſēſū) vin. v. oēꝫ itellc̄ꝫ tā āgelicū q̄ꝫ hūanū (cuſtodiat corda vr̄a) v. volūtates vr̄as i bono (⁊ intelligētias vr̄as i xp̄o ihū dn̄o nr̄o) Gor. ut nil extra ip̄ꝫ appetatl nec intelligatis.

¶ Euangelium.

In illo tpe. Miſerūt iudei ab ihr̄lımis ſacerdotes ⁊ leuitas ad ioh̄ē ut interrogarēt eū. Tu q̄s es? Et ɔfeſſus ē ⁊ n̄ negauit Et ɔfeſſus ē q2 n̄ ſū ego xp̄s Et interrogauerūt eū. Qd̄ g͛? Helias es tu? Et dixit. No ſū. ꝓpheta es tu? Et rn̄t nō. Dixerūt g͛ ei. Q̄s es tu ut rn̄ſū demꝰ hiȷ̄s q̄ miſerūt nos? Qd̄ dicis de teip̄o? Ait. Ego vox clamātis i deſerto. dirigite viā dn̄i. ſic̄ dixit yſaias ꝓpheta. Et q̄ miſſi fuerāt erāt ex phariſeis. Et interrogauerūt eū ⁊ dixerūt ei. Quid g͛ baptiſas ſi tu non es xp̄s neq3 helias neq3 ꝓpheta? Rn̄t eis Johānes dicēs Ego baptizo i aqua mediꝰ āt vr̄m ſtetit quē vos neſcitis. Ip̄e ē q̄ pꝰ me vēturꝰ ē q̄ añ me factꝰ eſt. cꝰ nō ſum dignꝰ ut ſoluā eiꝰ corrigiā calciamēti. Hec i bethania facta ſūt trās iordanem vbi erat iohānes baptiſans.

¶ Poſtilla

Miſerūt iudei ab. Joh. j. Lu. iij. Hiſtoria hꝰ euāgeliȷ̄ facta ē anno xp̄i. xxxj. feria. iiij. xvij. kl̄. maiȷ̄. luna. xv. Indictōe. iiij. Ad initiū illius euangeliȷ̄ hī Lu. iij. Q2 āno. xv imperiȷ̄ tiberiȷ̄ ceſaris. ſ. ſb̄ q̄ paſſus ē xp̄s. Factū eſt verbū dn̄i ſup iohannē zacharie filiū i deſerto. ſ. cū iohannes eſſet. xxx. annoꝝ: ⁊ venit in oēꝫ regionē iordanis p̄dicās baptiſmū penitētie i remiſſiōꝫ pctōꝝ. Dicebat āt ad turbas q̄ exibāt ut baptiſarēt͛ ab eo. Facite dignos fructꝰ pn̄ie. Jā enī ſecuris ad radicem arboris poſita eſt. Omnis g͛ arbor nō faciens fructū bonū excidet͛ ⁊ in ignē mittet͛. Multa quidē ⁊ alia exhortās euāgelizabat populo. Vn̄ iudei videntes Johānis baptiſte mirabilem natiuitatē ⁊ eius excellentē ſanctitatē ⁊ auſteritatem vite: ideo moti fuerūt ad opinandū ip̄m eſſe xp̄m. ꝓpter qd̄ miſerūt ſolemnes nūcios ad iohannē: volētes ſup h̄ ſcire veritatē Ly. Et iſto modo ꝯuendi exhibuerūt Johāni magnā reuerentiā. ⁊ h̄ p3 ex q̄tuor in littera Primo ex pſonis mittētibꝰ ad ip̄m nūcios. ⁊ h̄ notat͛ cū dr̄ (miſerūt iudei) v. illi de tribu iuda q̄ erāt nobiliores in populo In ſignū hꝰ de tribu iuda naſci voluit. Secūdo ex loci nobilitate q2 (ab ihr̄lımis) que erāt ciuitas ſacerdotalis ⁊ regia q2 erat caput regni. Tercīo ex nūcioꝝ ſolēnitate cū ſubdit͛ (ſacerdotes ⁊ leuitas ad iohānē) q̄ erāt ſolēnes pſone. q2 illi ſacerdotes ⁊ leuite q̄ fuerūt miſſi: erāt de ſecta phariſeorū. ⁊ iſti erāt magl religioſi ⁊ famoſi in ꝓplo. Quarto ex pſona ad quā mittūt. ex h̄ ſcilic3 q2 requirūt teſtimoniū de ſeipſo. ⁊ tantā fidē habuerūt in dictis ei9 ut ei crederent de seipō· ꝗ̄ dicūt (Tu q̄s es?) ut rn̄sione ei9 disceret q̄s ip̄e eēt (Et cōfessus ē ⁊ nō negauit· ⁊ ɔfessus ē qꝛ nō sū ego xp̄s) Nā xp̄s·i· messias fuit ꝓmissus iudeis ex dictis ⁊ scripturis ꝓphetarum· Audiētes qꝛ nō esset xp̄s (Interrogauerūt eū) ɔsequēter (Quid ergo· Helias es tu?) qꝛ sicut aduētus xp̄i fuerat ꝓmissus iudeis: ita ⁊ aduētus Helie: ut h̄r malach· vlt· c· Ecce ego mittā vobis heliā ꝓphetā anq̄ ueniat dies dn̄i magnus (Et rn̄t· Nō sū) sc; ego helias· Si āt q̄s dicēt· Xp̄s Math· xj· loq̄ns de iohāne dicit· Ip̄e est helias Et Iohēs hic dicit· Nō sum Helias· Rn̄det q̄ ipsi querebāt de ꝑsona helie· ⁊ iō ad eorū questiōe; rn̄t q̄ ipse nō erat helias in ꝑsona· Sed ut dicit Grego· in omel· Iohēs fuit helias in spū ꝓpt similitudinē ⁊ ɔformitatē ipsi9 ad heliā· Primo in austeritate vite· qꝛ de helie dr· iiij· Re· ca· j· q̄ fuit vir pilosus ⁊ zona pellicea ac̄c renes accinct9 Et de Iohē dr Math· iij· Et hēbat vestimētū de pil̄ camelorꝝ· ⁊ zonā pelliceā ac̄c lūbos ei9 Scdō in dura reꝑhensione· Helias ei regē Achab durē reꝑhendit· ut h̄r· iiij· Re· xviij· Iohēs herodem arguebat· ut h̄r math· vj· Fuit etiam similis helie in officio· qꝛ Iohānes fuit p̄cursor p̄mi aduēt9 sic helias fiet p̄cursor secūdi aduētus Et h̄ voluit xp̄s cū dix̄t ip̄m eē heliā; (Propheta es tu? Rn̄t nō) Greg· Iohānes negauit se eē ꝓpheta; tn̄· quia plus erat q̄ ꝓpha· (Dixerūt ergo ei· q̄s es tu: ut rn̄sum dem9 hijs q̄ miserūt nos· Quid dicis de teipō· Ait)·i· Iohānes (Ego vox clamātis in deserto dirigite viā dn̄i· sic dixit ysa· ꝓpha) ·i· ego sū; ille de q̄ scriptura dicit· ysa· xl· qui debet clamare in deserto iudee q̄ hoies se preparent ad aduētum xp̄i in mūdū;· Et bn̄ designat Iohēs in ꝓprietate vocis· qꝛ erat ānūciator verbi dīuini·i· xp̄i q̄ ē verbū p̄ris sm̄ dīuinitatē Vox em̄ est an̄ verbū· sic Iohānes an̄ xp̄m; Itē vox maīfestat verbū sic iohēs xp̄m; Tota ciuitas ɔūsatō iohānis fuit preparatō ad susceptōnem xp̄i (Et qui missi fuerāt erāt ex phariseis) Ly· pharisei int̄ alios videbātur magis religiosi ꝓpter qđ dicebātur pharisei a phares qđ est diuisio qꝛ i hitu ⁊ gestu ⁊ victu erāt ab alijs quodā mō distincti· in sigm̄ maioris religionis· ⁊ ideo pharisei erāt magne fame i ꝓplo iudeorꝝ (Et interrogauerūt eū ⁊ dixerūt ei· Quid ergo baptisas si tu nō es xp̄s· neq; helias neq; ꝓpheta) Vn̄ cris· Introgauerūt eū; nō q̄si scire volentes: sed ꝓhibē eū in baptismo (Rn̄t eis iohēs di· Ego baptiso in aqua)·i· lauādo tm̄ corpus ad designādū illū q̄ suo baptismate lauabit aīas· Cōseq̄nter oñt xp̄i excellētiam: di· (Medius āt vestrū stetit)·i· p̄ns inter vos in corpe apparuit· ⁊ cōi cōuersatōe inter hoies cōuersatus est· ut; in euāgelijs· cū eis manducās et bibēs· nec ꝓpt austeitatē ei9 aliqui desparēt (quem vos nescitis) quantū ad dīuinitatē (Ipse est q̄ pt9 me venturus est) Tho·i· ad predicandū baptisandū ⁊ moriēdū (qui ante me fact9 est)·i· in dignitate ꝓposit9 ē qꝛ dignior ⁊ honoratior (cui9 ego nō sū dign9)·i· sufficiēs (ut soluā corrigiam calciamēti eius) vn̄ Ihero· ad eustochiū· xp̄s nūq̄ fuit calciat9 ipse portare calciamēta ap̄lis ꝓhibuit Lu· x· Et xp̄s semp fecit ope qđ docuit v̄bo· ut h̄r Act· j· Cepit ihesus facere ⁊ docē· Ly· dic̄ q̄ h̄ est locutō metaphorica qꝛ in h̄ dic̄ iohānes se n̄ eē dignū exhibere etiā xp̄o minimū obsequiū h̄ exprimēs sm̄ modū loquendi cōem· Cū em̄ aliquis puitatē suā ⁊ excellētiam alteri9 vult exprimere solet cōiter dicē Nō sū dign9 tāgere sotulares eius· vl̄ aliud hmōi (Hec i bethaīa facta sūt) Ly· nō est illa q̄ est ꝓpe ihrlm· vbi lazarus fuerat suscitatus· sed est alia villa eodē noie vocata: sita supra iordanē· ex alteā tn̄ pte fluīs in sorte duarū tribuū ⁊

dimidie. ⁊ ideo ad hoc deſignādū ſb ditur (trās iordanem vbi erat iohēs baptiſans) q̄ aqua diſtat a iheruſalem p̱ vnā dietā. ⁊ in eodē loco ↄſueuerat iohēs cōmorari ⁊ predicare et baptiſare. ⁊ multi ↄueniebāt illuc ad eū: ut baptiſarent̄ ab eo. ¶ Cit̄ p̄ns euāgeliū vbi d̄r. Tu quis es. Queritur. quare iudei magis de Johāne q̄ꝫ de xp̄o credebāt. R̄ñdet Criſoſto. q̄ꝛ triplex fuit ratio Prima ratō eſt. q̄ꝛ iohēs fuit de magno gn̄e. utputa filius Zacharie magni ſacerdotis. et quia miraculoſe natus eſt de vtroqꝫ pente ſterili ⁊ ſene. xp̄s āt ut ipi credebāt erat fili9 fabri ⁊ cuiuſdā paupercule mulieris: ⁊ nō miraculoſe natus. q̄ꝛ de iuuēcula q̄uis de ſene p̄r̄ e. Scd̄a ratō eſt. q̄ꝛ iohēs ī victu ⁊ veſtitu magis aſperā vitā q̄ꝫ xp̄s agere videbat̄. Nā tunicā de pilis camelorū h̄ebat et zonā pelliceā ad lūbos eius. et cib9 eius locuſte ⁊ mel ſilueſtre. utꝫ Math. iij. Xp̄s āt cōib9 veſtibꝫ induebat̄. et cōi cibo vtebatur ⁊ cū hoib9 in nuptijs ⁊ ↄuiuijs comedebat Tercia ratō eſt. q̄ꝛ iohānes cōſortia hoiꝫ deuitabat. ⁊ in deſerto morabatur latitans in antris ⁊ ſpeluncis. donec ſpiritusſanctus ei dixit. ut exiret ad p̱hibendū teſtimoniuꝫ de xp̄o. Et tūc venit ad iordanē p̄dicās bap̄mū p̄nīe utꝫ lu. iij. xp̄s āt morabat̄ cū hoib9 ⁊ ↄuerſabat̄ cū p̄ctōrib9 et māducabat cuꝫ ipſ̄ utꝫ Math. xj. ꝑpterea ḡ iudei ad iohēm legationē miſerūt: ut eū interrogarēt an eſſet xp̄s. Et rn̄t. q̄ꝛ nō ſuꝫ ego xp̄s.

¶ In nocte natiuitatis dn̄i ad primā miſſam ep̄la.

Apparuit gr̄tia dei ſaluatoris noſtri omnibꝫ hoib9 erudiēs nos: ut abnegātes īpietateꝫ ⁊ ſecularia deſideria. ſobrie ⁊ iuſte ⁊ pie viuam9 in h̄ ſc̄lo: expectātes beatā ſpē ⁊ aduentū glorie magni dei ⁊ ſaluatoris nr̄i Jh̄u xp̄i. q̄ dedit ſemetipſū ꝑ nobis: ut nos redimeret ab omi iniq̄tate. et mūdaret ſibi populū acceptabilē ſectatorē bonorum operꝫ. Hec loq̄re. ⁊ exhortarē. In xp̄o Jh̄u dn̄o noſtro.

¶ Poſtilla.

Apparuit grā dei. ad Thithū. ij. Hodie ab ecc̄a dei celebrat̄ natiuitas dn̄i ſic̄ xp̄s dn̄s nr̄ de virgine maria nat9 ē ver9 de9 ⁊ ver9 homo. in quo miaꝫ magnā hoib9 oñdit. q̄ꝛ nō ex opibꝫ iuſticie q̄ fecim9 nos: ſꝫ ſm̄ mḡnā miaꝫ ſuā ſaluos nos fec̄ Ergo ap̄ls paul9 in officio p̱me miſſe q̄ in media nocte celebrat̄ inſinuat dei miſericordiā nobis exhibitā dicēs Apparuit grā dei ꝛc̄. An̄ initiū illi9 epiſtole ſcribit ſcūs paulus: exhortādo thitū diſcipulū ſuū. d. Loq̄re q̄ decet ſcāꝫ doctrinā. ſenes ut ſobrij ſint. pudici. prudētes. ſani in fide: in dilectōe ⁊ pacīa. ⁊ in oib9 teip̄m p̄be exēplū bonoꝝ opm̄ Tūc ſeq̄t p̄ns ep̄la (Apparuit grā dei ſaluatoris nr̄i) Ly. in carne ꝑ nobis aſſūpta (oib9 hoib9) Glo. i. ad vtilitatē oīm hoiꝫ (erudiēs nos v̄bo ⁊ exemplo (ut abnegantes īpietatē) Ly. i. ydolatriā ſic̄ ꝑ oppoſitū pietas d̄r cult9 diu̅i9 (⁊ ſclaria deſideria) Ly. q̄ tēdūt ad diuitias ⁊ honores ⁊ delicias corpis (ſobrie) Ly. i nob̄ (⁊ iuſte) ad p̱ximum (⁊ pie) ad deū (viuam9 in h̄ ſc̄lo) i. in mūdo fragili ⁊ tr̄nſitorio (expectātes btāꝫ ſpē) i. btītudinē ſp̱atā ut ꝑ h̄ liberi9 ⁊ facili9 faciam9 bōa opa (⁊ aduētū gl̄e) i. manifeſtatōeꝫ gloſaꝫ (magni dei ⁊ ſaluatoris nr̄i iħu xp̄i) Glo. i. aduētū xp̄i ad iudiciū q̄ eſt magn9 de9 et ſaluator nr̄. Nā in p̱o aduētu venit puer puulus. In ſc̄do veniet ut de9 magn9 cū p̱tātea maieſtate (q̄) ſup̱ple xp̄s (dedit) ḡtis et ſine merit̄ (ſemetip̄m) in p̄ciū: ⁊ nullā aliā creaturā (ꝑ nob̄) adh̄ inimic̄ (ut nos redimēt) per p̄ciū ſāguinis (ab oi iniq̄na mēto) tā actuali q̄ꝫ origīali (⁊ mūdaret ſibi ꝑplīn) p ſacrm̄ baptiſmi (acceptabilē) i. ḡtū p caritatē (ſectatorē bonoꝝ opū) ly. ita q̄ꝛ grā q̄ dat̄ in bap̄mo ñ dat̄ inuaciū ſꝫ ad bn̄ opā dū (Hec loq̄re) Ly. igrātes docendo (et exhortare) iā ſcientes ad meliꝰ inducēdo (in xp̄o Jh̄u dn̄o noſtro).

Euāgelium in gallicātu.

In illo tp̄e. Exijt edictū a Ceſare auguſto ut deſcriberēt vniūſus orb. Hec deſcp̄tō p̄ria facta ē a p̄ſide ſirie cyrino Et ibāt oēs ut ꝓfiterēt ſinguli ī ſuaʒ ciuitatē Aſcēdit āt Joſeph a galilea de ciuitate nazareth ī iudeā ī ciuitateʒ dd q̄ vocat bethleē eo q eēt de do° ⁊ familia dd. ut ꝓfiterer cū maria deſpōſata ſibi vxoē pregnāte. Factū eſt āt cū eſſēt ibi: īpleti ſunt dies ut parēt. ⁊ pepit filiū ſuū p̄mogenitū. ⁊ pānis eū inuoluit ⁊ reclinauit eū in p̄ſepio. q ñ erāt ei locꝰ in diuiſorio. et paſtoēs erāt in regiōe eadē vigilātes ⁊ cuſtodiētes vigilias noctꝭ ſup gregē ſuū Et ecce āgelꝰ dn̄i ſtetit iuxͣ illos: ⁊ claritas dei circūfulſit illos. et timuerūt timoē magno. Et dixͭ illis angelus. Nolite timē Ecce ei euāgelizo vobis gaudiuʒ magnū qd erit oī pplo. q natus eſt vobis hodie ſaluatoꝛ q̄ ē xp̄s dn̄s in ciuitate dd. Et hoc vobis ſigͫ. Inueñietis infantē pānis inuolutū ⁊ poſituʒ in p̄ſepio Et ſbito facta eſt cū āgelo multitudo militie celeſtis laudātiuʒ deū ⁊ dicētiuʒ Glā in altiſſimis dō. ⁊ in terra pax hoibꝰ bone voluntatis

Poſtilla.

Exijt edi. lu. ij. hiſtoīa hꝰ euāgelij facta ē āno xp̄i. j. vſuali. xij. kl. ianuarij. feia. iiij. lr̄a. xxvij. indictōe. iij Añ initiū hꝰ euāgelij ſcribit Lu. i p̄cedēti ca. ortū ſci Johis baptiſte. ſ. quō nunciatꝰ ē p āgelū gabrielē p̄ri ſuo zacharie in tēplo. ⁊ quō natus ē de ſterili mrē. ⁊ quō in circūciſione vocatū ē noīe Iohēs ⁊ quō ip̄e puer creſcebat q̄ntū ad augm̄tū corpis. ⁊ ꝯfortabat ſpū. ſ. q̄ntū ad augm̄tū g̃tie ⁊ vtutꝭ Et erāt in deſerto vſq ad diē oſtēſionis ſue ad iſrl. Et deſcp̄to ortu p̄curſoꝛꝭ. h ꝯñter deſcribit ortū ſaluatoris: di. (Factū eſt āt in diebꝰ illis. Exijt edictū a ceſaē auguſto) Li. hic oñdit tp̄s natiuitatis xp̄i. qui natꝰ eſt āno. xlij Auguſti Ceſarꝭ q̄ noīatꝰ eſt auguſtꝰ ab augēdo. q̄a notabilr auxit imperiuʒ romanū. ⁊. xij. ānis añ natiuitatē xp̄i ⁊ pꝰ tāta fuͭ pax in toto orbe ut ad lrām videret impletū: qd p̄dixit yſa. ca. ij Cōflabunt gladios ſuos in vomeres: ⁊ lāceas ſuas in falces. Vnde etiā in pſ. lxxj. Orietr in diebꝰ eꝰ iuſticia ⁊ abundātia pacꝭ. Itē yſa. ij. Nō leuabͭ gens ꝯ gentē gladium Et ꝓpter h in diebꝰ ceſarꝭ auguſti omibꝰ gētibꝰ romano impio ſbiectis fuit pax vniūſalr in orbe. idō mādauit (ut deſcriberet vniūſus orbis) ut p hoc ſcirer quales terre diuiſe eſſēt populate. ⁊ quanta tributa ſingule poſſēt reddere. ut ſic tributis indebitis nō g̃uarent. ⁊ ſciret per quē modū ſingule terre ſub impio romano regerētur (Hec deſcriptō p̄ma facta eſt a p̄ſide ſirie cirino) hūc eī cirinuʒ ceſar auguſtꝰ p̄fecerat ſirie ad ipſaʒ regendaʒ. ⁊ q ſiria eſt in medio terre habitabil. ⁊ idō ibi fuit iſta deſcp̄tio incohata ut inde denunciaret fieri ī aliis ꝓuincijs circulariter (⁊ ibāt oēs ut ꝓfiterentur ſinguli in ciuitatē ſuā) .ſ. vñ oriundi erāt: ꝓfitebātur āt duplicit ſe eſſe ſbiectos romano iperio .ſ. ſcripto q eoꝝ noīa ſcribebātur de mandato impatoris. Et facto. quia ſoluebant cenſuʒ impatori. ſ. vnum nūmū argenteū valentē decem nummos vſuales. (Aſcendit autem ⁊ Joſeph) .ſ. vir Marie (a galilea) q infeſior erāt q̄ iudea (de ciuitate naſareth) vbi xp̄s cōceptus erat ⁊ in q̄ Joſeph manebat (in iudeam ciuitatē dauid) ⁊. in bethleeʒ que dicitur ciuitas dauid. quia inde oriūdus fuit. j. Reg. xvj. (eo q eſſet de domo) ⁊. de genere (dauid ut ꝓfiteretur cum maria ſibi deſponſate vxore pregnante) ipſa eī erat de eadē tribu cuʒ Joſeph. ⁊ licet maria nō fuiſſꝫ obligata tanq̄ pregnās illuc ire ꝓpter longitudineʒ vie. q naſareth diſtat a bethleē q̄ſi p tres dietas. tñ ꝓpt exēplū obedie cum ipſo mulieribꝫ ire voluit. Itē ex diuina diſpenſatōe h factū ē ut ſic xp̄s naſcēꝛ in bethleeȝ sic p̄dictū fuit. Mich. v. Et tu bethleē terra iuda neq̄q̄ minima es in p̄ncipibꝫ iuda. ex te eī exiet dux q̇ regat ꝓplm̄ meū isrl'. (Et factū est dū eēnt ibi: ipleti sūt dies eiꝰ ut parēt) .s. nouē mēses īpleti sūt a die ꝯceptōis xp̄i (⁊ pepit filiū suū p̄mogenitū) Dī āt p̄mogenitꝰ. nō qꝛ pꝰ illū maria alios filios hūerit. sed qꝛ añ illū aliū nō hūit. qꝛ sic ante ptū ita in ptu ⁊ pꝰ ptū inuiolata v̓go permāsit. Tūc ipleta est illa ꝓphia Isa. vij. Ecce v̓go ꝯcipiet ⁊ pariet filiū. et ip̄a btā v̓go maria magnū gaudiū hūit in xp̄i natiuitate. ⁊ h̄ ideo qꝛ sine dolore sine afflictōe ⁊ sine debilitatōne sui genuit filiū quē sciuit eē deū ⁊ hoiem. Nā sic v̓go ꝯcepit sic sine dolore genuit (⁊ pānis eū inuoluit) .s. p seip̄am. Ly. Ex q̇ pꝫ falsitas q̄ scribit̃ in libro de infātia saluatoris. s. ipsam obstetrices habuisse ī ptu que nō reqrunt̃ nisi ꝓpter afflictōeȝ mr̄is in ptu q̄ nō habuit locū in v̓gine (et reclinauit eū ī p̄sepio) ly. Joseph em̄ in illo itinē adduxerat secū asinū ad portandū vxorē pregnantē: et bouē ad vendendū ut de p̄cio solueret expēsas in via. ⁊ illis duobꝫ aīalibꝫ fecit p̄sepiū iux̄ se: in q̇ btā v̓go reclinauit filiū natū. s̄m qđ fuerat p̄dictū ysa. j. Cognouit bos possessorē suū ⁊ asinus p̄sepe dn̄i sui. Dicūt em̄ q̇dā qꝙ asinꝰ ⁊ bos genuflexerūt corā xp̄o. Abac. iij. In medio duū aīaliū cognosceris. Vñ Ber. O xp̄iane vide q̄l' p te factꝰ ē xp̄s. qꝛ si rex vbi aula regia. vbi throni sublimitas. vbi curie regal' freq̄ntia? Ecce aula regia stabulū: ecce throni sublimitas p̄sepiū. curie regal' freq̄ntia bos ⁊ asinus (qꝛ nō erat ibi locꝰ in diuersorio) gor. h̄ rep̄hendūt̃ xp̄ianoꝝ delicie diuitie ⁊ honores huiꝰ mūdi. Delitie: in h̄ qꝙ dei filiꝰ nō mollibꝫ vel calidis pelliceis indutus fuit: s; vilibꝰ pānis inuolutꝰ. Honores: in h̄ qꝙ nō in palacio sed ī p̄sepio eū reclinauit m̄r sua. Diuitie: in h̄ qꝙ locū aliū nō hūit in diuisorio

Vñ Bern. O hō qd sollicitꝰ es de regali palacio Ecce rex tuꝰ iacet in p̄sepio q̇d cogitas de p̄cioso indumēto. rex tuꝰ induit̃ vili pāniculo (Et pastoēs erāt in regiōe eadē vigilātes ⁊ custodientes vigilias noctis sup gregem suū) .s. inter ihrl'm et bethleē: q̄ cītātes distāt ad duo miliaria abinuicē (⁊ ecce āgelꝰ dn̄i stetit iux̄ illos) scȝ paratus ad reuelandū eis dīna (⁊ claritas dei circūfulsit eos) nō tm̄ exteriꝰ in corpe sed etiā interiꝰ in mēte (⁊ timuerūt) ex insolita visione. s; angelus ꝯsolabat̃ eos: di. (Nolite timē) cuiꝰ cām subiūgit (Ecce em̄ euāgelizo vobꝭ gaudiū magnū qđ erit omī populo) nō solū iudeoꝝ sed etiā gētiliū hor. Et h̄ gaudiū est magnū scđꝫ oēm dimēsiōeȝ qꝛ altū ꝓfundū lōgū et latū. Altū: qꝛ eiꝰ altitudo attingit celū. Vñ Ber. Magna ē hodierna festiuitas: celū replet atq̄ terrā. Profundū qꝛ eꝰ ꝓfunditas penetrat infernū. s. vsq; ad scōs q̇ erāt ī limbo. Itē eiꝰ lōgitudo ptendit̃ a p̄ncipio mūdi vsq; ad finē mūdi. Itē eiꝰ latitudo occupat orbē terrarū. Vñ hodie canit̃ in p̄fatōe misse secūde. ꝓpt̃ gaudijs totus in orbe terrarū mūdꝰ exultat. (qꝛ natus ē nobis) .s. hoibꝫ ⁊ angel' pariter. qꝛ ꝯsortio hoim repanda ē ruina angeloꝝ. Li. di (hodie) qꝛ q̄uis nox erat tn̄ ps diei natural'. vel alit̃ ⁊ meliꝰ ut videt̃ qꝛ nox illa ex claritate dīna fuit ita illūiata: ac si eēt dies clarissimā. s̄m qꝙ fuerat p̄dictū in ps. cxxxviij. ⁊ nox sicut dies illuīabit̃. (saluator q̇ est xp̄s dn̄s in ciuitate dauid) .i. in bethleē (Et hoc vobꝭ signū Inuenietis infantem pānis inuolutum) ⁊ nō sericis inuolutū (positū in p̄sepio (ñ in palacio (et subito facta est cū āgelo q̇ tūc p̄ncipal' int̃ alios nūciauerat de natiuitate (multitudo militie celestis) .i. āgeloꝝ q̇ noīe militie designā². qꝛ p salute hoīꝫ cū demonibꝫ p̄liāt̃ Vñ Apoc. xij. Michael et āgeli eiꝰ p̄liabāt̃ cū dracone (laudantiū deū) de xp̄i natiuitate (⁊ dicētium.

Gl̃a in altissimis deo) q2 licꝫ eiꝰ gl̃a
vbiqꝫ reluceat. maxie tñ in excelsꝭ .i. ī
celo empireo vbi ē āgelorꝝ a btōrꝝ hi
tatio (a in t̃ra pax hoibꝰ bone volun
tatis) Et notāter dicit pax in terra a
nō gl̃a. q2 ī terra ē pax. a ī celo gl̃a
Annūcia²āt pax hoibꝰ bone volūtatꝭ
q2 regnū dei tantū valet q̃ntū habes
Vñ Remigius. Si ei diuitias zachei nō
hēs. si desūt tibi duo minuta vidue.
si nec calicē aque frigide potes offer
re. offer deo bonā volūtatē Vñ Aug.
Corōt deꝰ intꝰ volūtatē vbi ñ inuenit
facultatē. Vñ Criso. Dextra tua plena ē
mūeribꝫ: si fuerit plena bō volūtate.

¶ Multꝭ miracꝉꝭ declāt xp̄i natitas

Natiuitatis xp̄i ſm Innocentiū
papā multꝭ miracꝉꝭ fuͭ declāta
Nā ipsa nocte obscuritas noctis v̄sa
est in diē clarissiͫ. Itē cū tpe natita
tis xp̄i añ a pꝰ fuisset pax in oibꝰ t̃ris
a p̄uincijs totiꝰ mūdi Romi tēplum
pacꝭ pulcerriͫ ꝯstruxerāt. a ꝯsulētes
Apollinē q̄ diu duraret tēplū h. Rñt
eis: q̄usqꝫ v̄go pareret. hijs auditis
dixerāt. tēplū pacꝭ inet̃nū manet. Im
possibile ei credebāt v̄ginē parē. Vñ ī
foribꝫ tēpli scp̄serāt Tēplū pacꝭ manꝫ
inet̃nū. h ipa nocte q̄ virgo pepit tē
plū fūditꝰ corruͭ Itē ſꝫ ꝓphetiā Ihē.
Sigͫ datū ē eis q2 oia idola corruerēt
qñ v̄go parēt. a ꝓpt h sacdotes ydolo
rū imaginē v̄ginis puerū in gremio
baiulātē fecerāt: a ī secreto loco tēpli
ponētes adorauerāt. Itē ex legēda lū
bardica hꝛ q ipō die natitatꝭ xp̄i sta
tua romulia oia ydola in diuisis locꝭ
corruerūt. Itē ipō die tres soles ī ori
ente apparuerūt. qui paulatī in vnū
corpꝰ solare redacti sūt. Itē Innocē-
tius pp̄. dicit q fons aq̄ in ipa nocte
in liquorē olei v̄sus ē. et tō die largis
sime manauit. fluēs vsqꝫ ad tiberim
Sicͭ sibilla ꝓphetauerat q nisi erūpe
ret fons olei nō nasceretur saluator
Itē Innocētiꝰ pp̄. dicit q octauianꝰ
impator cū vniuersū orbē iurisdictō
ni romane subiugasset intātū senatui
placuit ut eū p deo colerēt. Ad illorū
h instantiā sibillā ꝓphetissaꝫ ꝯsuluit
si maior eo aliq̃n nasceret. Cū ergo ī
die natalꝭ xp̄i sibilla ī camera impa
toris oroībꝫ insistēt: in die media au
reus circulꝰ apparuit circa solē. a in me
dio circuli v̄go pulcerrima puerꝝ ge
stans in gremio. Tūc h cesari ostēdit
Admirās āt impator audiuit vocē
dicentē. Hec ē ara celi. Dixitqꝫ ei sibil
la. Hic maior te est. ipm ideo adora
Eundēqꝫ locū in honore btē marie de
dicauerūt. qui vsqꝫ hodie sācta ma-
ria ara celi dr. Impator igit̃ illi pu-
ero hostias obtulit. a ipse deos suos
decetero colere recusauit. Huic dicto
ꝯcordant Thimotheꝰ historiogra-
phus a Orosius ꝑ magna pte.

¶ Circa p̄ns euangeliū vbi dr. Annū-
cio vobis gaudiū magnū. Notandū
ꝑ magnū gaudiuꝫ instat toti popu-
lo xp̄iano de natiuitate filij dei in hu
mana natura in ꝓximo recolenda ꝑ
quā natura hūana est ꝑ oia exalta
ta a oibus bonis repleta Natus est
ei filiꝰ dei cū sacco pleno oim gratiaꝝ
a virtutū quas nobis gratis donaͭ.
Ad Rom. viij. Quō etiā non oia cū
illo nobis donauit ꝓpterea angelꝰ
dixit. Annūcio vobis gaudiū mag-
nū q2 natus est nobis saluator Vbi
sciendū q primꝰ hō scꝫ Adā ꝓductꝰ
fuit sine p̄re a mr̄e. Scd̄s hō scilꝫ Eua
ꝓductꝰ fuit ex p̄re sine mr̄e. omnes
alij hoies ex p̄re a ex mr̄e. Restabat
āt q̃rtꝰ modꝰ ut q̄s ꝓduceret ex mr̄e
sine p̄re. sic xp̄s hodie natꝰ ē. et ī hac
q̃rta gn̄atōe filij oēs: in t̃rā suā .s. ce
lestē Ihrlm ꝑ xp̄i meritū redierūt. sic
in figura deꝰ dixit abrahe. Geñ. xv.
Generatione autē quarta reuertēt.

¶ In scd̄a missa natitatꝭ .s. ī diluclo

RMe. Apparuit benignitas a huāi
tas saluatorꝭ nr̄i dei. ñ ex opi
bꝫ iusticie q̄ fecīꝰ nos: h ſm suā
miaꝫ saluos nos fec̄ ꝑ lauacrꝝ regn̄a
tōis a renouatōis sp̄ussācti: quē effudͭ
ī nos abūde. ꝑ ihꝫ xp̄m saluatorē nr̄m
ut iustificati grā ipiꝰ hēdes simꝰ ſm
spē vite eterne. ¶ Postilla

Apparuit benignitas ⁊ hūanitas saluatoris. Ad thi. iij. Ante initiū illiꝰ ep̄le scribit sc̄us Paulus thito discipulo suo: di. Loq̄re ⁊ exhortare illos p̄ncipibꝫ ⁊ p̄tātibꝫ subditos eē. ad oē opꝰ boᵐ paratos eē Et pꝰ pauca seq̄t ep̄la hodierna (Apparuit benignitas ⁊ hūanitas saluatoris nr̄i dei) q2 magnā miam deꝰ nobis exhibuit in hoc ꝙ hūanitatē p̄ nobis assūpsit (n̄ ex opibꝫ iusticie q̄ fecimꝰ nos) Glo. q2 nulla bō fecerimꝰ imo potiꝰ cū inimici eēmꝰ recōciliati sumꝰ deō (sꝫ ꝑm suā miam saluos nos fecit) Ly. salꝰ enī et̄na excedit totalr̄ facultatē hūane nature. ꝓpt qḋ nō p̄t attingē eā q̄s n̄ ex largitate diuine mie (per lauacrū regn̄atōis) i. baptismi p̄ quē fit regn̄atio a culpa. gn̄atō enī in q̄s nat. psal. l. Ecce eī in iniq̄ta. ꝯceptꝰ sū ꝛc̄. Sꝫ regn̄atō lauat Joh. iij. Nisi q̄s renatꝰ fuerit ex aqua ⁊ sp̄ū: nō p̄t introire in regnū dei (⁊ renouatōnis sp̄ūsc̄ī) q2 sp̄ūsanctꝰ in bap̄mo datus terminat vitā veterē q̄ est sb̄ pc̄ō ⁊ inchoat nouā q̄ est sb̄ gratia (quē effudit in nos abūde) Ly. ad deletionē oīm pc̄ōrum ⁊ copiam virtutū (per Jhm xp̄m saluatorem nostrū) Ly. ex cuiꝰ passione habet efficaciam sacramentū baptismi (ut iustificati gratia ipsiꝰ heredes simus) Ly. quia grā facit nos filios dei adoptiuos ⁊ heredes regni (ꝑm spem) i. p̄nti (vite eterne) scꝫ in futuro.

¶ Seq̄tur euangelium.

In illo tempe. Pastores loq̄bāt adinuicē. trāseamꝰ vsq3 bethleē ⁊ videamꝰ hoc verbū qḋ factū ē. qḋ fecit dn̄s ⁊ ostn̄ nobis. Et venerūt festinātes. ⁊ inuenerūt mariā ⁊ Joseph ⁊ infantē positū i p̄sepio Videntes āt cognouerūt de verbo qḋ dictū erat illis de puero hoc. Et oēs q̄ audierāt mirati sūt. ⁊ de hijs q̄ dicta erāt a pastoribus ad ip̄os. Maria āt ꝯseruabat oīa v̄ba hec ꝯferēs i corde suo Et reuersi sūt pastores glificātes et laudātes deū in oībus que audierāt et viderant: sicut dictū est ad illos.

¶ Postilla.

Et factū est cū discessissēt angeli. Hec historia sig̃t. utš. An̄ initiū illiꝰ euāgelij scribit sc̄us Lucas illud euāgeliū qḋ hodie in nocte xp̄i lectū est ⁊ stati pꝰ verba āgelorꝝ laudantiū ⁊ dicentiū Glā in altissimis deo ⁊ in terra pax hoībꝰ bone volūtatis: seq̄t p̄ns euāgeliū (Et factū est ut discesserūt) Ly. Hic describit pastorū deuotio. q2 stati pꝰ visionē istā dimisso grege venerūt ad videndū puerū natū (Factū est postq̄ āgeli discessissēt ab eis) s. pastoribꝫ (i celū) i. postq̄ aspectibꝰ pastorꝝ se abstraxerūt ascendētes in celū (pastores loquebāt ad inuicē) s. de xp̄i natītate sicut ⁊ duo discipuli eūtes in emaus de eiꝰ passiōe. lu. xxiiij. dicētes (Trāseamꝰ vsq3 bethleē: ⁊ videamꝰ hoc verbū) i. puerꝝ natū p̄ v̄ba angeli nob̄ significatū (qḋ fecit dn̄s ⁊ ostn̄ nob̄) supple p̄ angelū (Et venerūt festinātes) Ly. ex desiderio videndi xp̄m. et ut citius redirent ad gregē quē sine custodia dimiserāt (⁊ inuenerūt mariā ⁊ ioseph ⁊ infantē) i. xp̄m (positū in presepio (sicut angelꝰ eis p̄dixerat. (Videntes āt cognouerūt de verbo qḋ dictū erat illis de puero hoc) q2 nō solū fuerūt illuīati exteriꝰ sed etiā interius de cognitōne verbi incarnati. ⁊ sic p̄ cognitōem hūanitatis venerūt ad cognitōem deitatis. Nec sūt scandalizati de tanta pauptate sed ꝑamplius in fide roborati sūt. et ceperūt p̄dicare mariā Joseph ⁊ cūctis astātibꝫ illā quā viderāt claritatē ⁊ ꝙ audierant angelicos ymnos (Et oms qui audierāt mirati sūt de hijs q̄ dicebātur a pastoribꝫ ad ip̄os) glo. nō solū mirabāt de incarnatōis misterio sed etiā de tāta pastorꝝ attestatōne q̄ fingē inaudita nescirēt. sed simplici facūdia vera p̄dicarent (maria aūt ꝯseruabat oīa v̄ba hec) s. quicq̄d ei retulerat angelus gabriel q̄cq̄d a pastoribꝫ audierat. quicq̄d experta fuerāt (conferēs in corde suo) Ly. Ista collatio erat ei valde delectabilꝭ. et toti ecclesie valde vtilis. qꝛ ſm qđ dicꝭ Jero. in sermone de assūptōne beate ꝟginis: ipsa post ascensionē filij sui remansit ad tp̄s in terrꝭ cū apl̄is ut eos plenꝰ instruerēt de ꝟbo incarnato de quo erat plenꝰ edocta ꝑ spūm sām. ⁊ oīa familiarius viderat ⁊ tractauerat. ꝓpter quod meliꝰ exp̄mere poterat. qꝛ qđ meliꝰ nouimꝰ meliꝰ et ꝓferimꝰ. (Et reuersi sunt pastores) .s. ad gregē suū (glificātes) corde (⁊ laudantes) ore (deū) de beneficio toti mūdo collato gn̄alꝭ. ⁊ eis ōnso specialiter (in oībus que audierāt) .s. ab angelꝭ (⁊ que viderāt) scꝫ ꝓprijs oculis suis (sic dictū est ad illos) .s. per angelū q̄ nūciauit eis natiuitatē xp̄i.

¶ In die natiuitatis domini ad sumā missam Epistola.

Fratres. Multipharie multisqꝫ modis olim deꝰ loq̄ns p̄ribꝰ ī ꝓphetꝭ: nouissīe diebꝫ istis locutꝰ est nob̄ in filio. quē ꝯstituit heredē vniūsoꝝ. ꝑ quē fecit ⁊ secula. Qui cū sit splendor glīe ⁊ figurā sb̄stātie eius portāsqꝫ oīa ꝟbo ꝟtutꝭ sue purgatōꝫ pc̄tōꝝ faciēs. sedet ad dexterā maiestatꝭ in excelsꝭ. tāto melior angelꝭ effectꝰ q̄nto differētiꝰ p̄ illꝭ nomē hēditauit. Cui ei dixit aliq̄n angeloꝝ: filiꝰ meꝰ es tu: ego hodie genui te. Et rursū. Ego ero ipsi in p̄rēꝫ. ⁊ ipē erit mihi in filiū Et cū iteꝝ introducit p̄mogenitū in orbē t̄re dicit. Et adorēt eū oēs angeli dei. Et ad āgelos q̄dē dicit. Qui facit āgelos suos spūs ⁊ ministros suos flāmā ignis. Ad filiū aūt. Thronꝰ tuꝰ deꝰ in seculū sc̄li. virga eq̄tatꝭ virga regni tui. Dilexisti iusticiā ⁊ odisti iniq̄tatē. ꝓpterea vnxit te deꝰ deꝰ tuꝰ oleo exultatōis p̄ ꝑticipibꝰ suis. Et tu in p̄n̄° dn̄e t̄raꝫ fundasti: et opa manuū tuaꝝ sūt celi. Ipsi ꝑibūt. tu āt ꝑmaneb̄. ⁊ oēs ut vestimētū veterascēt Et velut amictū mutabis eos ⁊ mutabūtꝭ. tu aūt idē ipē es. ⁊ anni tui nō deficiēt.

¶ Postilla.

Multipharie multisqꝫ. ⁊c̄. Ad hebre. j. ca. Hāc ep̄laꝫ scribꝭ scūs Paulꝰ ad hebreos. Et hebrei sūt qui sūt ꝯūsi ad fidē xp̄i de iudaismo Et ī illa ep̄la ponit dig̃tatē noui testamēti respcū veterꝭ testamēti q̄uis vtrūqꝫ testamentū sit a deo datū. Vetꝰ tn̄ t̄ditꝭ ꝑ angelū qui loq̄bat moysi in ꝑsona dei. ut h̄r. Act. vij. ca. ⁊ Joh̄. ix. Nos scimꝰ qꝛ moysi locutus est deꝰ. Nouū aūt testamentū tradidit deꝰ ꝑ seip̄m. qꝛ ꝑ filiū suū incarnatū q̄ est deꝰ cū patre. Itē qꝛ vetus testamentū traditū est obscure sb̄ velaminibꝰ ⁊ figuris. Nouū āt testamētuꝫ traditū est lucide ⁊ aṗte Et in signū huiꝰ dicꝭ apl̄s (Fratres multifarie) .i. multꝭ locutōibus .s. Abrahe Isaac ⁊ Jacob ⁊ ceteris. et eisdē sepe (Multisqꝫ modis) qꝛ mō ꝑ somnia ut Danieli. mō apta voce ut moysi. mō interiori inspiratōe ut dauid (olim deꝰ loq̄ns p̄ribꝰ in ꝓphetis) Ly. i. ꝑ ꝓphetas q̄bꝰ angeli reuelabāt occulta diuina. ⁊ ipi vlteriꝰ populo nūciabant (Nouissime diebꝫ istis) Ly. tp̄e grē ⁊ veritatꝭ reuelate (locutꝰ est nobis in filio) .i. ꝑ filiū incarnatū q̄ maior est ꝓphetis (Quem) filiū ſm hūanā naturā deꝰ patꝭ (cōstituit heredem) .i. dn̄m ꝑpetuū (vniuersoꝝ) sup oēꝫ creaturā (per quē) Hoc. supple xp̄m ſm diuinā naturā ſm quā coeternꝰ ē p̄ri. (fecit) nō solū inuisibilia (sed ⁊ secula) ꝯtra manicheos Joh̄. j. Oīa ꝑ ipsum facta sūt (Qui cum sit splendor glīe) qꝛ filiꝰ pcedit a p̄re ut splendor a sole (⁊ figura substātie eꝰ) .i. eiusdem substātie cū patre (portans) .i. sustentās ⁊ ꝯseruans in esse (oīa) .i. celestia ⁊ terrestria (verbo virtutis sue) .i. solo imperio ꝑtātis ⁊ bonitatꝭ sue. (Purgatōem pc̄corum faciens) Hoc. tam originaliū q̄ actualiū Et ipē xp̄s (sedet) id ē quiescit et regnat post multū laborē ⁊ humiliatōnem sublimatus (ad dexterā) .i. ad equalitatē. paterne (maiestatꝭ in excelsꝭ) id est in potioribꝫ bonis p̄ris (tanto melior) ꝓportionabilit̄ (angel̄ effectus quãto differentiꝰ p̄ illis nomẽ hereditauit) Ly. quia ipse dicit̄ verꝰ deus ⁊ dñs ɔsubstãtialis p̄ri. ipsi ãt angeli dicũt̄ serui (Cui enĩ dixit aliquando angeloꝝ) Gor. nõ solũ minoꝝ sed etiã maioꝝ (filiꝰ meꝰ es tu) .i. mihi ꝓprius ⁊ ɔsubstãtial̄ (Ego hodie genui te) .i. eternal̄r. qꝛ eiꝰ gñatio nõ trãsit in preteritũ (Et rursũ) supple dic̄ deus p̄r (ego ero illi in patrẽ) Gor. eũ ꝓtegẽdo (⁊ ip̃e erit mihi in filiũ) mihi p̄ oĩa obediendo (Et cũ iteꝝ) Gor. .s. deꝰ p̄r (introducit p̄mogenitũ) filiũ suũ (in orbẽ terre) .i. cũ eũ qui priꝰ erat in mũdo inuisibilis. mũdo apparere visibilem fecit (dicit) scriptura de xp̄o (⁊ adorent eũ) .s. hominẽ xp̄m s̄m hũanitatẽ passum ⁊ mortuũ (oĩs angeli dei) .s. iussioni eiꝰ obtemperando (Et ad ãgelos q̃dẽ dicit. Qui facit angelos suos) .i. nũcios suos cũ leuia nũciant (spiritꝰ) Gor. celestes (⁊ ministros suos) facit (flammã ignis) cũ eos ad exercitiũ vindicte mittit. sicut fuerũt missi duo angeli in zodomã. Geñ. xix. (Ad filium autẽ) dicit deꝰ p̄r (Thronꝰ tuꝰ) .i. regnũ tuũ (deus) O deus fili (in seculũ seculi) .i. p̄manet in eternũ (Virga eq̃tatis) id est regula. directa est (virga regni tui) .i. disciplina q̃ bonos regis ⁊ malos punis (Dilexisti iusticiã) Gor. .i. oẽ bonũ (⁊ odisti iniquitatẽ) .i. oẽ malũ (ꝓpterea) .i. qꝛ h̄ facis (vnxit te) scd̄m hoiem ut regem ⁊ pontificẽ (deus deus tuꝰ) .i. ip̃e deꝰ pater (oleo exultatõis) Gor. .i. grãtie ɔsciẽtiam exhilarãtis ꝓpter pc̄ci imunitatẽ (pre p̄ticipibꝫ tuis) id est pre omnibꝰ sanctis: qui de plenitudine tua participãt (Et tu domĩe) scilicet fili dei (in principio) rerũ creandarũ. (terrã fũdasti) .i. creasti (⁊ opa manuũ tuarũ sunt celi) Gor. ⁊ dicunt̄ celi specialiter opa manuũ eius. qꝛ in ipsis maxime relucet eius potẽtia ⁊ bonitas. Potẽtia in magnitudine bonitas ĩ vtilitate (Ipsi celi peribũt) quantũ ad formã nõ quãtũ ad substantiã (tu aũt p̄manebis) .s. imutabilis (⁊ oẽs) celi aerei (ut vestimentũ veterascent) Gor. id est ad interitũ accedẽt (⁊ velut amictũ mutab̄ eos ⁊ mutabũtur) in nouã figurã. Vnde Apoc̄. xxi. Vidi celos nouos ⁊ terrã nouã (Tu aũt) .s. deꝰ fili (idẽ ipse es) oĩno imutabil̄ (et ãni tui ñ deficiẽt) .i. eternitas tua nõ habet finem.

¶ Initiũ sancti euãgelij scd̄ꝫ Iohẽz.

In p̄ncipio erat verbũ et verbũ erat apud deum. ⁊ deus erat verbũ. Hoc erat in p̄ncipio apud deũ. Omnia p̄ ip̄m facta sunt. ⁊ sine ipso factũ est nihil. Qđ factũ est in ipso vita erat et vita erat lux hoim. ⁊ lux in tenebris lucet. ⁊ tenebre eã nõ cõprehenderũt. Fuit homo missus a dõ cui nomẽ erat Iohẽs. Hic venit in testimoniũ: ut testimoniũ p̄hiberet de lumie ut oẽs crederent p̄ illũ. Non erat ille lux sed ut testimoniũ p̄hiberet de lumine. Erat lux vera q̃ illuminat oẽm hominẽ venientẽ in hũc mundũ. In mũdo erat ⁊ mũdꝰ p̄ ip̄m factꝰ est ⁊ mũdus eũ nõ cognouit. In ꝓpria venit ⁊ sui eũ nõ receperũt. Quotq̃t ãt receperũt eũ dedit eis p̄tãtem filios dei fieri his q̃ credũt in nomie eius. Qui nõ ex sanguinibꝰ neqꝫ ex volũtate carnis neqꝫ ex volũtate viri sed ex deo nati sũt. Et verbũ caro factũ est ⁊ habitabit in nobis. Et vidimꝰ glam eius gloriã q̃si vnigeniti a patre plenũ gratia ⁊ veritatis. :.

In p̄n°. Ioh. i. Tho. Io ¶ Postil· hãnes euãgelista p̄ ɔtẽplatõꝫ ceteris euãgelistis altiꝰ eleuatꝰ v̄sat̄ p̄ncipaliter circa verbi diuinitatẽ cũ alij p̄ncipalr̄ describãt eiꝰ hũanitatẽ. Et p̄° oñt v̄bi excellẽtiã put ɔsistit in seipõ: di. (In p̄n° erãt v̄bũ) Aug. .i. ĩ p̄re erãt fi. vl̄ in eternitate erãt filiꝰ. vl̄ in p̄re filiꝰ eiusdẽ s̄bẽ cũ eo (et v̄bũ erat apd̄ deũ) .i. coetnũ ⁊ coeq̃le ipi (Oia per ip̄ꝫ fcã sũt) Tho. Oia visibilia ⁊ inuisibilia. spũalia ⁊ corpalia (⁊ sĩ ipso factū eſt nihil) Gor. Nā pı̄ finē vbo nihil fac̄ ut dicit (⁊ ſine ipō) ſupple verbo oīa faciēte (factū ē nihil) natuāḱ ſbſiſtēs. ꝓpt pc̄tm̄ qđ deficit ab ente (Qđ factū eſt in ipō) .ſ. verbo .i. icarnatō. paſſio reſurrectō ⁊ hmōi (vita erat) .i. cauſa vite ī nob̄ Joh. xj. Ego ſum reſurrectio ⁊ vita. ſic expoñıẗ ſm Hilariū (⁊ vita erat lux hoim) q2 homines illuīata videre facit Vñ in pš iiij. Signatū eſt ſup nos lumē vult9 tui dñe. Vñ Aug. Sicut eñ nō videt oculus niſi a luce corpali illuīeẗ. ſic nō videt intellect9 niſi a luīe ſpūali illuīeẗ (⁊ lux in tenebris lucet) .ſ. cū pctōreſ facit veā intelligē (et tenebre eā nō ꝯphendeṙt) .i. infidelitatis tenebris obtenebrati ipm̄ nō cognoſcūt (Fuit hō miſſus a deo) Hic po9 ꝯmēdatio p̄curſoris .ſ. iohānis baptiſte di. Mal. iij. Mat. xj. Marci. vj. Ecce ego mitto angelū meū añ faciē tuā; qui prepabit viā añ te. (Fuit homo miſſus a dō) .ſ. ad baptiſandū: ⁊ ad p̄dicandū. vñ ea que loq̇tur nō loq̇tur a ſeipō. ſed ex deo qui eū miſit. et iō verba e9 recipiēda ſūt q̄i verba dei. (cui nomē erat iohēs) Tho. Johēs īterp̄taẗ in q̄ eſt grā ⁊ iō ꝯpetebat ſibi h̄ nomē. quia in ipō maxie grā diuina abundauit Vnde Luce. j. Spiritu ſancto replebitur adhuc ex vtero matris ſue (Hic venit ī teſtimoniū ut teſtimoniū p̄hiberet de luīe) .i. de iħu xp̄ō nato de v̄gine ſicut radi9 naſcitur a ſole ſine aliq̄ eius corruptōe vel diminutōe. Officiū eñ ei9 fuit teſtificari de xp̄ō qui eſt vera lux. ut e9 teſtimonio illuſtrarēẗ. ⁊ ſic oēs in ipm̄ crederēt. ⁊ hoc eſt quod ſequiẗ. (ut oēs crederent) in ipm̄ (p̄ illū) ſcȝ iohānem (Nō erat ille lux) ſed erat tm̄ teſtis illius luminis. Vnde ſequiẗ (ſed ut teſtimoniū perhiberet de lumine) .i. de incarnata d̄initate. (Erat lux vera) id ē naturalis fons toti9 luminis p̄ eſſentiā (que illuiat omēȝ hominē venientem in hūc mūdum) Ly. quantū in ſe eſt. quia ſi aliq̄ nō ſunt illumiati hoc eſt quia ſe ſubtrahūt ab influentia lucis. Vnde Criſo. Paratus eſt illuiare: ſed nō omes illuminātur q2 claudūt viam luminis. Exemplū de ceco exiſtēte in ſole (In mūdo erat) per preſentiā d̄initatis. quia non eſt locus vbi non eſt deus (et mūdus eū non cognouit) id eſt peccatores mūdialiter viuētes. (In ꝓpria venit) .i. in mūdum qui ſuus eſt. utpote ab eo factus. Beda. In mūdo erat. p̄ d̄initatē. in mūdum venit p̄ incarnatōnem. venire quippe vel abire eſt hūanitatis. ⁊ manere d̄initatis. vnde ſenſus eſt. venit id ē viſibilis apparuit p̄ incarnatōēȝ (⁊ ſui eū nō receperūt) .i. iudei q̄ dicunẗ ſui q2 ſm carnē eāt ex eoꝝ gn̄e. q2 de ſemīe dauid q̄ erat rex in iſrł vſqȝ in ſempiternū. ſm illud Deutro. xxvj. Elegit te dñs in ꝓpłm peculiarem (⁊ ſui) id ē iudei (eū) ſcȝ ꝯditorē ſuū (nō receperūt) .ſ. p̄ fidē. q2 pauci de iudeis ꝯparatiue crediderīt xp̄ō vñ yſa. j. Filios enutriui et exaltaui. ipi āt ſpreuerūt me (Quotq̇t āt) Gor. ſiue iude9 ſiue gētil' ſiue nobil' ſiue ignobil' ſiue femīa ſiue maſcul9 ſiue puer ſiue ſenex (receperīt eū) p̄ fidē credēdo (dedit eis p̄tātē filios dei fieri) p̄ regnatōem baptiſmi q̄ nō daẗ niſi ꝓfitētib9 fidē xp̄i. p̄ ſe. ſi ſint adulti. vł per aliū ſi ſūt puuli. ⁊ in h̄ nota2 mḡna caritas dei. j. Joh. iij. Videte q̄lē caritatē dedit nob̄ pr̄: ut filij dei noiem̄ ⁊ ſim9. ⁊ inſup mag̃ vtilitas hoīs. vñ Rō. viij. Si filij ⁊ hedes. hedes q̄dē dei cohedes āt xp̄i. Sȝ poſt̄ q̄ri. q̄b9 data ſuit hec p̄tās. Jdcirco ſubdit (hijs q̄ credūt in noīe eius) q. dicēt. hijs qui credūt xp̄ȝ eē verū deū ⁊ veꝝ hoiēȝ. Et iſtis data eſt p̄tās ꝙ ſint filij dei. Qȝ āt iſta gn̄atio ſpūalis differt a carnali gn̄atōe oñt euāgeliſta dicens. (Qui nō ex ſanguinib3 neqȝ ex volūtate carnis neqȝ ex volūtate viri. ſed ex deo nati ſt) Gor. q. d. Hij ſt filij dei nō q̄ gn̄anẗ ex ꝯmixtōe ſeminū viri ⁊ feīe: ꝯcupiſcētia vtriuſqȝ mouente actū generationis. sed p gratiā adoptionis in baptismo. vñ Joh. iij. Qđ natū est ex carne caro ē. ⁊ qđ natū ē ex spū spūs est. (Et verbū caro factū est) .i. deꝰ homo factꝰ est (⁊ habitauit in nobis) Tho. id ē int̄ nos homines (Et vidimꝰ glaꝫ eiꝰ) .s. in miraculis. sicut ē suscitatio mortui. illuminatio ceci. ⁊ sic de alijs. ⁊ etiā viderūt ꝙ creature obediebāt ei ad nutū suū. sicut dño ⁊ creatori. Vñ homines in naui existētes cū aplīs qñ orta est magna tēpestas dixerūt ut hētur Math. viij. Qualis ē hic qꝛ venti ⁊ mare obediūt ei Sed posset q̄ri. q̄lem glaꝫ. Rñt euāgelista (glam q̄si vnigeniti a pr̄e) Tho. .i. nō vidimus glaꝫ alioꝝ ꝓphetaꝝ ⁊ scōꝝ. sed talē ⁊ tantā ut decet vnigenitū Quia xp̄s ꝯmuniter miracula faciebat iperādo. ut pꝫ ex decursu euā. p q̄đ oñdebat̄ ꝙ illa faciebat v̓tute ꝓpa sicut deus q̄ est oīpotēs. ꝓpt̄ q̄đ dr̄ Luce. vj. Qꝛ virtus de illo exibat ⁊ sanabat oēs (plenū grā) Tho. ut remittat pc̄tā (⁊ veritatis) ut impleat ꝓmissa.

Dñica infra oct. natiuitatꝭ dñi epl̄a.

Fratres. Quanto tēpe heres puulꝰ est: nihil differt a s̄uo cū sit dñs oīm. s; sb̄ tutoribꝰ ⁊ actoribꝫ est vsq; ad p̄finitū tēpꝰ a pr̄e. Jta ⁊ nos cū essemꝰ puuli: sb̄ elemētis mūdi huiꝰ eramꝰ s̄uiētes. At vbi venit plenitudo tpis. misit deꝰ filiū suū factū ex muliere: factū sb̄ lege. ut eos q̄ sb̄ lege erāt redimeret. ut adoptionē filioꝝ reciperemus. Qm̄ aūt estis filij dei: misit deꝰ spiritū filij sui in corda vestra clamātem abba pater. Jtaq; iā nō est seruꝰ sed filiꝰ. Qꝛ si filiꝰ: ⁊ heres p deum.

Postilla.

QVanto tempe heres puulꝰ Ad Gal. iiij. Añ initiū illiꝰ epl̄e scribit scūs paulus: dicēs. Oēs ei vos vnū corpꝰ estis in xp̄o Jhu. Si autē vos xp̄i. ḡ semē abrahe estis s̄m ꝓmissiōez heredes. Tūc stati seq̄t̄ epl̄a hodierna. Qñto tpe heres ⁊c̄. Hāc autē epl̄aꝫ scͥpsit scūs Paulꝰ ad gal. Et galate fuit greci Et galathia est nomē regionis grecie. Ex q̄ illo sacro tpe natiuitatis xp̄i scā mr̄ eccl̄a recolit q̄lr̄ ille q̄ sine estimatōe magnꝰ ē p nobis puulꝰ factꝰ sit. Tūc epl̄a ⁊ euangeliū ꝯcordāt. qꝛ euanᵍᵗ dic̄ quō puer ih̄s crescebat ⁊ ꝯfortabat̄ plenꝰ sapiā ⁊ grā. Sic aplūs paulꝰ in epistola hodierna exp̄mit effectū ⁊ vtilitatē diñe natiuitatꝭ xp̄i s̄m carnē. qꝛ de s̄uitute trāsiuimꝰ i filioꝝ adoptōꝫ sic̄ pꝫ in p̄nti epl̄a Vñ dic̄ (Frēs Quāto tpe) Vin. .i. p q̄ntū tp̄s (heres) .i. filiꝰ cui de iure debet̄ hēditas (puulꝰ est) .s. infra āños discretōis (Nihil differt a s̄uo) Gor. qꝛ ad modū s̄ui cogit̄. nec hꝫ aliquā ptātē reꝝ suaꝝ (cū sit dñs oīm) .s. bonoꝝ paternoꝝ (sed sub tutoribꝫ ⁊ actoribꝫ est) Gor. tutores dicūt̄ q̄ eū tuent̄ ꝯtra aduersarios. Actores q̄ agūt cās eiꝰ (vsq; ad p̄finitū tp̄s a pr̄e) Ly. .i. vsq; ad etatē adultā (Jta ⁊ nos cū essemꝰ puuli) Vin. in intellectu et sapia (sub elemētis mūdi hꝰ eramꝰ s̄uiētes) Gor. .i. subiecti seruituti legis Sciendū ꝙ legales obseruātie fuerūt figure disponētes ad xp̄m. iō in eiꝰ aduētu sūt dimisse. Ergo subdit. (At ubi venit plenitudo tpis) .i. tēpus grē. (misit deꝰ filiū suū) nō āgelū (factū ex muliere) Ly. quātū ad corpꝰ sūptū de maria v̓gine (factū sb̄ lege) q̄a voluit legalia seruare (ut eos q̄ sub lege erāt) Ly. .s. legalibꝫ obseruātijs obligati (redimeret) p passionē suā. (ut adoptōem filiorū reciperemꝰ) .s. p xp̄m qui est naturalis filiꝰ dei (Qm̄ āt estis filij dei misit deꝰ spm̄ filij sui) Ly. .i. spm̄ sanctū q̄ dicitͬ spūs filij: sic̄ ⁊ pr̄is. eo ꝙ ꝓcedit ab vtroq; (in corda vr̄a) p infusionez grē (clamantes abba pr̄) .i. pr̄ noster (itaq; iā nō est seruꝰ sed filiꝰ) Ly. quicūq; fidelr̄ cōfitetur deū pr̄em (Qꝛ si filius) Vin. in p̄nti p grām (⁊ heres) .s. erit in futuro (p deū) qui ip̄m adoptauit in heredem celestis patrie.

Euangelium.

In illo tẽpe. Erant Joseph ⁊ Maria mater Jhesu mirãtes sup hijs q̃ dicebãt̃ de illo Et bñdixit illis simeõ ⁊ dixit ad mariã mrẽꝫ eiꝰ Ecce positꝰ est hic in ruinã ⁊ in resurrectõeꝫ multoꝝ in israhel. et in signũ cui cõtradicet̃. Et tuã ipsiꝰ aĩaꝫ ptransibit gladiꝰ ut reuelẽt̃ ex multꝭ cordibꝫ cogitatõnes Et erat anna ꝓphetissa filia phanuel de tribu aser. Hec pcesserat in diebꝰ multis ⁊ vixerat cũ viro suo ãnis septẽ a ṽginitate sua. et hec vidua vsqꝫ ad annos octogintaq̃tuor q̃ ñ discedebat de tẽplo: ieiunijs ⁊ obsecratõibꝫ seruiẽs nocte ac die. Et h̃ ipsa hora supueniẽs cõfitebat̃ dño ⁊ loq̃batur de ipõ oĩbꝫ q̃ expectabant redemptionẽ israhel Et ut pfecerunt oĩa secundũ legẽ dñi reuersi sũt ĩ galileã in ciuitatẽ suã nazareth. Puer ãt crescebat ⁊ confortabat̃ plenus sapientia. ⁊ grã dei erat in illo.

Postilla.

Erant Joseph ⁊ Maria mat̃ ⁊c̃. Lu. ij. Historia huiꝰ euangelij facta est ãno xp̃i primo. iiij. nonas februarij. feria. v. luna. xj. Indictione. iiij. Ante initiuꝫ illius euangelij scribit sanctꝰ Lucas in eodẽ capitulo ꝙ simeõ accepit pueꝝ ihesũ in vlnas suas ⁊ bñdixit deũ ⁊ dixit Nũc dimittis domine seruũ tuũ in pace. Quia viderũt oculi mei salutare tuũ. Tunc seq̃t̃ euangeliũ hodiernũ. Erãt Joseph ⁊ maria mat̃ ihesu Et hodiernũ euãgeliũ factũ ẽ in die purificatõis marie scꝫ q̃dragesimo die pꝰ natiuitatẽ xp̃i Et in h̃ euãgelio ponit̃ parentum xp̃i admiratõ di. (Erant Joseph) q̃ erat pr̃ putatiuꝰ xp̃i. Luc. iij. Et ipse ih̃s erat incipiens quasi ãnoꝝ. xxx. ut putabat̃ filiꝰ Joseph. vl̃ qꝛ nutricius eius. sicut nutrix pueri dr̃ mr̃ eius (et mater Jh̃u) .s. virgo maria. (mirãtes sup hijs que dicebãtur de illo) tunc a symeone ⁊ ab ãna vidua et prius a pastoribꝫ in nocte xp̃i ⁊ ec̃ a tribꝫ regibꝫ quos stella adduxerat ad xp̃m. xiij. die pꝰ natiuitatem xp̃i (⁊ benedixit illis simeon: ⁊ dixit ad mariam mrẽm eius) Dixit aũt ad mariã magis ꝙ̃ ad Joseph. qꝛ magis pertinebat ad eã de puero qꝛ ipa erãt vera mater xp̃i (Ecce hic) .i. xp̃s (positus est) .i. a deo statutus (in ruinaꝫ) Hoꝝ .s. nõ credẽtiũ (⁊ in resurrectõem multoꝝ in isrl̃) .s. credentiũ Jtẽ ĩ ruinam vitioꝝ ⁊ in resurrectõem ṽtutuꝫ (⁊ in signũ) Ly. .s. federis inter hoĩes ⁊ deũ (cui ꝯtradicet̃) a sacerdotibꝫ. legisperitis. phariseis ⁊ multꝭ alijs q̃ negauerũt eũ esse verũ messiã ⁊ mediatorẽ dei ⁊ hoĩm (⁊ tuã ipsiꝰ animã ptrãsibit gladius) .i. dolor dñice passionis. Non enĩ potuit videre filiũ suum crucifigi sine affectu dolorꝭ mĩmi. Damas. Doloẽs quos effugit maria pariens: hos tpe passionis xp̃i sustinuit. Ex hijs pꝫ ꝙ maius fuit martiriũ btẽ ṽginis ꝙ̃ alioꝝ sanctoꝝ. Vñ Jhero. in s̃mone de assũptõe btẽ ṽginis dic̃. Q̃ qꝛ in pte ĩpassibili passa est. plus ꝙ̃ martir fuit. qꝛ alij martires passi sũt in corpore. ista in corde. (ut reuelent̃ ex multis cordibꝫ) .i. ex multoꝝ cordibꝫ (cogitatões) que prius occultabãt̃. Nã tpe passiõis xp̃i patuit malicia sacerdotũ. odiũ iudeorum. duricia ꝓp̃li. incõstantia pilati. auaricia iude. pusillanimitas petri ⁊ alioꝝ aploꝝ. et constãtia fidei in maria virgine. Ly. licet btã ṽgo ex passione filij maxie afflicta fuerit. tñ in fide ĩmobilis ⁊ firmiter stetit. Alij ãt aptĩ ⁊ discipuli quantũcunqꝫ solidi dicũtur dubitasse. ⁊ circa h̃ mutationes diuersarũ cogitatõnũ hũisse vsqꝫ dũ viderẽt xp̃m a mortuis resurrexisse (Et erãt Anna ꝓphetissa) qꝛ donũ ꝓphetie habuit (filia phanuel de tribu aser) Hoꝝ. qui fuit patriarcha ⁊ in nũero. xij. patriarcharũ octauꝰ. Et sic ꝯmendat̃ scã anna a generꝭ nobilitate (⁊ hec) .s. anna (pcesserat in diebus multis: ⁊ vixerat cũ viro suo ãnis septẽ) .s. nõ diuidendo carnẽ suã cuꝫ alio. Vnde Gene. ij. Erũt duo in carne vna (⁊ virginitate ſua) q̄ vſq̄ ad m̄oniū virginitatē ſuā ſeruauit (Et hec vidua vſq̄ ad ānos octogintaquatuor) Hic ɔmēdatur q̄ tam lōgo tempe in viduitate permanſit. et q̄uis iuuenis fuit quādo vir ſu9 obiit tñ aliū virū nō duxit (q̄ nō diſcedebat de tēplo) Ly. non q̄ ibi ſemp eſſet ſed frequēter. ſic de hoīe bñ freq̄ntante ecc̄am dicit̄ cōmuni mō loq̄ndi. talis ſemp eſt in eccl̄a. (ieiuniis) quibȝ incentiuū carnis reprimitur (⁊ obſecratōibus) i. ſacris orōnibȝ q̄bȝ mens in deū eleuat̄ (ſeruiēs nocte ac die) i. valde freq̄nter (Et h̄ ipſa hoā ſupueniens) .i. in die purificatōnis Ly. Nō caſu vel hūana diſpoſitōne ſed ſpūſſancti reuelatōe. ſicut dictuȝ eſt de ſymeone (cōfitebat̄ dn̄o) .i. g̃tias agens deo de tanto beneficio adimpleto (⁊ loquebat̄ de ipſo oīb9 qui expectabant redēptōeȝ iſr̄l) .v. populi iſrahelitici: annūcians eis natū eē ſaluatorē mūdi. (Et ut pfecerūt oia ſcd̄m legem domini) i. Maria ⁊ Joſeph nihil omittētes quāuis nō tenerētur (reuerſi ſunt in galileā in ciuitatē ſuam nazareth. Puer aūt creſcebat) .i. in corpe ſm q̄ homo (et cōfortabatur) augmento roboris quo ad corpus (plenus ſapientia) q̄ in eo ſūt oēs theſauri ſapiētie ⁊ ſcie abſconditi (et grā dei erat in illo) Ly. q̄ totā plenitudinē grē habuit ab inſtanti ſue cōceptōnis. ſed quantum ad oſtēſionē in effectu magis apparebat ſm q̄ ille in corpe creſcebat. Vñ theophilus dic̄. Si xp̄s a iuuentute oēm ſapiam ſuā demōſtraſſet: viſuȝ fuiſſet q̄ſi pdigiuȝ. Q̄ ergo creſcebat nō ſic intelligendū eſt q̄ q̄ſi aliq̄ tēpe min9 habuiſſet de gratia et ſapiētia ⁊ poſtea totū recepit incrementū q̄ plen9 fuit ſ̃mitate ſapientia ⁊ ſcientia ab inſtāti ſue cōceptōnis. Dicit̄ autē notāter (creſcebat) id ē creſcere videbat̄. nunc min9 nūc magis ſuā ſapientiā manifeſtās et gratiā. ſicut ſol q̄uis eiuſdēȝ lucis et caloris ſit mane ſicut in meridie. tamē creſcere ⁊ augeri dicit̄ q̄ad eos q̄ magꝰ ei9 lucē ⁊ calorem papiunt. ¶ Circa pſens euāgeliū vbi dicit̄. ⁊ tuā ipſi9 animā ptrāſibit gladi9. Sciendū q̄ gladi9 ſimeonis nonies ptrāſiuit animā virginis Marie tpe paſſiōis xp̄i Primo qñ audiuit eū captū ⁊ ligatuȝ eē a iudeis ⁊ p̄ntatū primo Anne poſtmodū Cayphe. Scd̄o q̄ndo in die paraſceues hora tercia vidit eū exire crucē portantē int̄ duos latrones ɔſputū. flagellatū coronatū ſpinis. ⁊ ad locū paſſiōis ⁊ mortis ſue feſtinantē. Tercio quādo vidit eū exui nudū ⁊ ſup crucem clauis affigi. Q̄rto qñ vidit eū cū cruce eleuari ⁊ a ſacerdotibȝ iudeorū ⁊ ab aliis p̄tereūtibȝ ei cōuicia īferri Vach q̄ deſtruit tēplū dei ⁊ in triduo reedificat illud. alios ſaluos fecit ſeipſū nō poteſt ſaluū facere Si fili9 dei eſt deſcēdat nūc de cruce Quinto quādo audiuit eū petere potū ⁊ nō potuit habere hauſtū aq̄. ſed datū fuit ſibi vinū felle mixtū. Sexto qñ vidit eū p̄ maximo dolore lacrimātē ⁊ dicētē. De9 me9 de9 me9 ut q̄d me dereliq̄ſti. Septi° quando p̄ mag̃ pena clamās in cruce voce mag̃ emiſit ſpūm. Octauo q̄ndo p9 ei9 morteȝ vidit cor ei9 lācea pforari. Nono qñ corp9 eius ē depoſitū de cruce ⁊ in brachia ſua ſuſcipiens oſclata ē omnia vulnera eius.

¶ In feſto circūciſionis domini.

Frēs Priuſq̄ veniēt fides: ſb lege cuſtodiebamꝰ ɔcluſi ī eā fidē q̄ reuelāda erat. Itaq̄ lex pedagogus nr̄ fuit in xp̄o: ut ex fide iuſtificemur At ubi venit fides: iā nō ſum9 ſb pedagogo. Oēs ei filii dei eſtis p fidē q̄ eſt in xp̄o ihū. Quicūq̄ ei in xp̄o baptizati eſtis: xp̄m induiſtis. Nō eſt iudeus neq̄ grec9: nō eſt ſeru9 neq̄ liber. nō maſculus neq̄ femina. Oms ei vos vnū eſtis in xp̄o ihū. Si aūt vos xp̄i ergo abrahe ſemen eſtis. ſm pmiſſionem heredes.

¶ Poſtilla.

Priuſq̄ veniret. Ad Gal. iij. Añ
initiū illiꝰ ep̄le ſcribit ſcūs pau
lus in eodē c. vi. Credidit Abrahā deo
⁊ reputatū eſt ei ad iuſticiā. Tūc ſe
q̄t ep̄la hodierna. Priuſq̄ veniēt fi
des. qꝛ hodie agit̄ de circūciſiōe dn̄i. ⁊
in veteri teſtamēto hoc fecit circūciſio
qḋ hodie facit baptiſmus. p̄terq̄ qꝛ
ianuā celi nō apuit: ſꝫ circūciſi vene=
rūt ad limbū ſcōꝝ pꝛm. ⁊ ibi expec=
tabāt aduētū xp̄i. Baptiſati āt iam
abſqꝫ vllo medio euolāt ad celū. qḋ ī
hꝰ figuratū fuit. qꝛ xp̄o baptiſato ce=
lū aptū eſt ſup ip̄m. Vn̄ ep̄la ⁊ euā
geliū ꝯcordāt. qꝛ euāgeliū dicit de
circūciſione. Sꝫ ⁊ ī ep̄la hr̄ de circū=
ciſiōe ⁊ baptiſmo q̄ datr̄ loco circūciſi
onis. Vn̄ dicit ap̄ls paulꝰ (Fratres
Priuſq̄ veniēt fides) l. p. i. reuelata ⁊
explicata ī euanᵒ (ſb lege cuſtodie=
bam̄) Gor. i. ſb leg̃ onere (ꝯcluſi) i.
ſtiore leg̃ ligati ⁊ ꝯſtricti: ne defluere=
muſ ad vitia (ī eā fidē q̄ reuelāda erāt)
tp̄e grē. Sciēdū q̄ eadē fides ē in no=
uo ⁊ veteri teſtamēto: ſꝫ in veteri erat
īplicata ⁊ figur̃ velata. in nouo vō ex
plicata ⁊ ṙuelata (itaqꝫ lex pedagogꝰ
nr̄ fuit in xp̄o ihū) h. i. ad xp̄m diſpo
nēs ſic̄ pedagogꝰ diſpōit puer ad v̄=
tutē tp̄e futuro hn̄dam. Paruuloꝝ ē
hr̄e pedagogos q̄uſqꝫ creſcūt ī viros
pfectos q̄ eos ad recta dirigūt tiore
penaꝝ (ut ex fide) l. p. reuelata (iuſti
ficem̄) iuſticia infuſa (At ubi venit fi
des) i. poſtq̄ reuelata eſt fides xp̄i q̄
erat occulta ātiq̄s pr̄ibꝫ (iā nō ſb pe
dagogo ſumꝰ) Gor. i. ſb coactōe ⁊ ſ=
uitute leg̃. ſꝫ ſb āgelica libtate. l. p.
ſic̄ puer adueniēte etate adulta iaꝫ
nō ē ap̄liꝰ ſb pedagogi diſciplina. et
eadē rōe adueniēte euanᵒ ceſſant lega
lia (Oēs eī filij dei eſtis) Gor. n̄ ſui
(p fidē q̄ eſt ī xp̄o ihū) Fides eī facit
filiū dei. Joh. i. Dedᵗ eis ptātē filios
dei fieri hijs q̄ credūt ī noīe eiꝰ (Qui
cūqꝫ eī in xp̄o baptiſati eſtis) i. in fi
de ihū xp̄i (xp̄m induiſtis) i. xp̄o ꝯfor
mes facti eſtis p vite ꝯformitatē ⁊ ſa
cramti ſuſceptōem. Pulcra eī veſtis ē
induī xp̄m. ipē eī ē ſol iuſticie. Vn̄ ī ſig
nū inocētie daᶻ veſtis cādida puero
baptiſato (nō ē iudeꝰ) ſb lege moyſi
(neqꝫ grecꝰ) ſb lege nāli (nō eſt ſer
uꝰ neqꝫ liber) i. melioꝛ ſuo (nō ē ma
ſculꝰ neqꝫ fēia) ſupple dignioꝛ alter
altero in fide xp̄i (Oēs eī vos eſtꝭ vnū)
Gor. n̄ differētes ī aliq̄ (in xᵒ ihū) i. ī fi
de xp̄i (Si āt vos xp̄i) i. p fidē (ḡ abrā
he ſemē eſtis) p imitatōm iuſticie (ſcḋm
ꝓmiſſiōꝫ hēdes) q̄ntū ad futurā btī=
tudinē (in xp̄o ihū dn̄o noſtro).

¶ Seq̄tur euangelium.

In illo tp̄e. Poſtq̄ ꝯſūmati
ſūt dies octo ut circūcidēr̄ pu
er vocatū eſt nomē eiꝰ ihs. Qḋ
vocatū ē ab āgelo p̄uſq̄ in vtero ꝯ
ciperet̄.

¶ Poſtilla

Poſtq̄ conſūmati ſūt dies octo.
Lu. ij. Quo die hꝰ euāgeliū fac=
tū ſit audiꝫ qꝛ die octauo a natiuitate
xp̄i. An̄ initiū illiꝰ euāgelij ſcbᵗ ſcūs
Luc. q̄ venī ſūt paſtoēs poſtq̄ īue=
nerūt Mariā ⁊ Joſeph ⁊ īfantē poſitū
in p̄ſepio glificātes ⁊ laudātes deū ī
oibꝫ q̄ audierāt ⁊ viderāt ſic̄ ad illos
eſt dcm̄ ab angelo. ⁊ tūc ſtatī ſe=
q̄t ī pꝰ euāgeliū. Poſtq̄ ꝯſūmati ſūt
dies octo. Jordanꝰ. Hodierᵐ euāge
liū ē breuiſſiᵐ in lrā ſꝫ pfundiſſiᵐ in
ſnīa. Cui noīe ⁊ vocabulo vocat̄ feſti
uitas iſta nouꝰ ānꝰ ⁊ merito. qꝛ xp̄s
q̄ nouꝰ hō ꝓpt nos factꝰ eſt nouū ſan
guinē in ſua pueritia hodie incepᵗ ef
fundē qn̄ hodie circūciſus fuᵗ. Sciēdū
q̄ hodie r̄colimꝰ tria feſta q̄ tāguᶻ in
euangelio hodierno. Primo octauā
natiuitatis xp̄i ⁊ exp̄mitur notāter
cū dicit (Poſtq̄ ꝯſūmati ſunt dies
octo) i. a natitate xp̄i ꝯputādo. Scḋ
de circūciſionē xp̄i cū dr̄ (ut circūcide
ret̄ puer) Sic em̄ p̄ceptū fuerāt gen̄.
xvij. Infans octo dierū circūcidet̄ in
vob̄ ⁊ maſculꝰ cuiꝰ ꝓpucij caro circū=
ciſa nō fuerit peribit de populis ſuis
qꝛ pactū meū irritū fecit. Et in nouo
teſtamēto baptizamur loco circūciſi
onis vn̄ xp̄s dicit in nouo teſtamēto
Johis. iij. Niſi q̄s renatus fuerit ex

aq̄ ⁊ ſpū ſancto nō p̄t introire in regnū dei. vn̄ Beda ſup p̄nti euāgelio. Illud qḋ nūc facit baptiſmꝰ hoc tūc fecit circūciſio. Tercio ſalutiferi noīs īpoſitōe; cū dr. (vocatū eſt nomē eiꝰ Jhs qḋ vocatū eſt ab angelo p̄uſq̄ in vtero) .ſ. virgis (cōcipet) ut ꝫ Lu. j. vocabis nomē eiꝰ ihm Sic angelus dixit ad ioſeph. ut pꝫ Mat. j. vocab nomē eiꝰ Jhm Ipſe eniꝫ ſaluū faciet ꝓplm ſuum a pccīs eoꝝ. Querit ſi Jhs eſt ſaluator. q̄re tūc omēs homines nō ſaluāꝉ. Rn̄detur ꝙ hoc nō accidit ex pte ihū. ſʒ ex culpa ipſius hoīs. Exēplū iſtiꝰ ponit Prio hic. Si q̄s ad hoſtiū vniꝰ pulſet ⁊ n̄ ingredi pmittiꝉ. hoc nō eſt ex culpa pulſantis ſed nō apiētis. Sic ſi ihs ad hoſtium cordis pulſet ⁊ ſi nō ingrediꝉ nō eſt culpa dei intrare volētis: ſʒ hoīs aditū phibētis Vn̄ Apoc. iij. Ego ſto ad hoſtiū ⁊ pulſo ⁊c̄. Secūdū exēplū ponit dyoniſiꝰ. ꝙ ei ſol domū exiſtē te clauſa feneſtra nō illuiat: nō ē culpa ſolꝭ ſed hoīs feneſtrā nō apientis Tercīū exemplū ponit Anſ. Si ei porrigo tibi pomū ⁊ tu nō accipis. ꝙ nō habes pomū nō eſt culpa mei dātis ſed tui nō accipiētis Jō dr ad hebre. xij. Videte ne q̇d deſit grē dei. ⁊c̄. Cit h̄ euāgeliū vbi dr. Vocatū ē no͛ eius ihs Notandū ꝙ pp̄. iohēs. xxij. ſtatuit ut q̄cūqꝫ in miſſa qn̄ no͛ ihs noiatur: geniculatus fuerit. vel q̄ tūdit pectꝰ. vl' inclinās facit reuerētiaꝫ huic ſcīſſimo noi ihs. obtinet. xx. dies indulgētiaꝝ. put de h̄ hr̄ publicū inſtrumentū lrē autēticē. Itē notandū ꝙ hodie ſm aug. in ſmōe de kal. ianuarij. Pagani olim maximū habuerūt feſtū in kal. ianuarij. Nā ianū crediderūt quendā deū eſſe: ⁊ duas facies ei figurabāt. vnā a pte āte in ſignū futuri āni. et aliā a pte poſt ī ſignū p̄teriti āni. vn̄ ei quidā ſexus veſtes ſuas mutauerūt: alij faciē. alij pecudū veſtes induerūt. alij cāticis luxurioſis cecinerūt. alij auguria ſeruabāt. alij mēſas nocte parabāt: credētes ſacietatē vēturā; fructuū. alij ſtrenas .i. iocula tradiderūt amicis hodie p̄mo mane in ſignū boni anni. q̄ oīa ꝑ xpō dimittere debemꝰ. ⁊ ſtīa circa eccleſias ⁊ dei cultū ꝯplere debemꝰ.

In Epiphania dn̄i   Iſa. lx.

Surge illuīare ihrlm. q2 venit lumē tuū. ⁊ glā dn̄i ſup te orta eſt. Quia ecce tenebre operiēt trā. ⁊ caligo pplos. Sup te aūt orieꝉ dn̄s. ⁊ glā eiꝰ in te videbiꝉ. Et ambulabūt gētes in luīe tuo. ⁊ reges in ſplendore ortꝰ tui. Leua in circuitu oculos tuos ⁊ vide: oēs iſti congregati ſunt: venerunt tibi. Filij tui de longe venient. ⁊ filie tue de latere ſurgent. Tūc videbis ⁊ afflues. ⁊ mirabiꝉ ⁊ dilatabiꝉ cor tuum: quādo cōuerſa fuerit ad te multitudo maris: fortitudo gētium venerit tibi. Inundatio camelorū opiet te dromedarij madian ⁊ epha. Oēs de ſaba venient. aurū ⁊ thus deferentes: ⁊ laudē domino annūciantes.

Poſtilla.

Surge illuminare iheruſalē ⁊c̄. Ante initiū illiꝰ ꝓphetie ſcribit Iſa. ꝓpheta: d. Spiritus meꝰ qui eſt in te ⁊ verba mea que poſui ī ore tuo non recedant de ore tuo ⁊ de ore ſeminis tui dicit dominꝰ ammō ⁊ vſqꝫ in ſempiternū. Tūc ſtatim ſeq̇tur ꝓphetia iſta. Surge illuminare iheruſalem ⁊c̄. Feſtū hodiernū a fidelibꝰ epiphania nūcupatur ꝓ eo ꝙ ſtella tribꝰ regibꝰ apparuit. ipſoſqꝫ ad p̄ſepium dn̄i. xiij. die a natiuitate criſti pduxit. ⁊ dicitur ab epi qḋ eſt ſupra ⁊ phanos apparitio. ⁊ de hoc agitur in epl'a ⁊ euangelio. nā in euāgelio dr̄ Obtulerūt magi dn̄o auꝝ thus ⁊ mirrā. Sic in epl'a dr. Omēs de ſaba venient auꝝ ⁊ thus deferentes ⁊ laudē dn̄o annūciantes. Vnde dicit Iſa. ꝓphetando de natiuitate xpi (O ihrlm) .i. eccl'a (ſurge illuiare q2 venit lumen tuū) .i. xp̄s ho factꝰ q̄ eſt lux vera q̄ illuiat oēm hominē venientē in hūc mūdū. Ioh. j. q2 nullꝰ illumiaꝉ n̄ p ipſū (⁊ gl'a dn̄i) .i. filiꝰ dei q̄ eſt gl'a pr̄is (ſup te orta eſt) Ly. natura humana aſſūpta (q2 ecce tenebre) īfidelitatꝭ ⁊ ignorātie hic ī pn̄ti (opient terrā) .i. hoīes carnales terrena amantes (et caligo) pctōꝝ (ꝑplos) (Sup te aūt orietꝛ dn̄s) quaſi ſol verus (et gl'a eꝰ in te videbiꝛ) Ly. ꝑ opatōem miraculoꝝ .ſ. leproſoꝝ mūdatōem cecoꝝ illumīatōꝫ. mortuoꝝ reſuſcitationē (Et ābulabūt gētes) q̄ priꝰ in tenebrꝭ ydolatrie fuerīt (in lūie tuo) Ly. .i. in lumīe fidei xp̄iane (et reges ī ſplendore ortus tui) h' ītelligitꝛ de tribus regibꝫ venientibꝫ orta ſtella ad p̄ſepiū dn̄i (Leua ī circuitu) .ſ. mūdi (oculos tuos) Ly. ad oēm ſcꝫ ꝑtem orbis reſpectu ihrl'm: vbi p̄mo p̄dicatū eſt euāgeliū: ⁊ inde alibi ꝑ xp̄i diſcipulos (⁊ vide) .i. intellige (oīs iſti ꝯgregati ſūt) fideles in vnitate fidei xp̄iane (Venerūt tibi) (filij tui) ꝑuiti in xp̄o (de longe venient ⁊ filie tue de latere) Ly. .i. de prope (ſurgēt) pforato in cruce chriſti latere effluxit ſanguis redemptōīs ⁊ aqua baptiſmi de quibus facta eſt eccleſia: ſicut ex coſta lateris ade facta eſt eua mater oīm hominū viuentiū (Tunc videbis) Ly. multitudinē credentiū. (⁊ afflues) ꝯſolatōibꝫ ſ'mis (et mirabitur) Ly. ex tam ueloci multiplicatōne: quia a tempe apoſtoloꝝ deriuata eſt fides xp̄iana ad oēs ꝑtes terre habitabiles. (⁊ dilatabitꝛ cor tuū) p̄ gaudio (qn̄ ꝯuerſa fuerit ad te multitudo maris) Lyra. id eſt hītantiū in inſulis. ſicut pꝫ de ſicilia ⁊ anglia ⁊ alijs inſulis maris (fortitudo gentiū) Ly. .i. imperiū romanū qđ toti mūdo dn̄abitꝛ. (venerit tibi) qđ impletū eſt tp̄e Cōſtātini impatoris (Inūdatio camelorū operiet te) Ly. Conſtantinꝰ enī impator ⁊ multi alij potētes exēplo impatorꝭ animati diuitias multas ꝑ orbē miſerīt ſup talia aīalia ad ſuſtentatōeꝫ miniſtroꝝ eccl'ie ⁊ pauperꝝ xp̄i ⁊ edificationē eccl'iaꝝ (dromedarij madian et epha) Madian ⁊ epha regiones ſūt trās arabiā et in iſtis terris naſcūtꝛ talia aīalia fortia. Et dromedarius eſt aīal camelo minꝰ ſed velociꝰ. vn̄ Plinius dicit q̄ dromedariꝰ eſt aīal velociſſimū gracile ⁊ neruoſū camelo minꝰ: ſed longa hn̄s crura ⁊ longiſſimū paſſū tā ſuauē: q̄ ſine maḡ labore ſuo ⁊ ſine fatigatōe maḡ dromedātis .i. inſidentis ipi aīali: currit infra diē naturalem centū ꝑua miliaria. cortices arboꝝ comedit. ⁊ fenū modicū vl' oſſa dactiloꝝ. hꝭ ille (Oēs de ſaba venient auꝝ ⁊ thus deferētes ⁊ laudē dn̄o ānūciantes) Ly. h' impletū eſt in illis tribꝫ regibꝫ q̄ venerīt ad adorandū xp̄m natū.

Seq̄tur euāgelium

CVm natus eſſet Ih̄s in bethleem iude ī diebꝫ herodis regꝭ Ecce magi venerūt ab oriēte ihrl'mā: di. Vbi eſt q̄ natꝰ eſt rex iudeoꝝ? Vidimꝰ enī ſtellā eius in oriēte. ⁊ venimꝰ adorare eū. Audiēs aūt herodes rex turbatꝰ ē: ⁊ oīs ihrl'ma cū illo Et ꝯgregās oēs pn̄cipes ſacerdotū ⁊ ſcribas ꝑpl'i ſciſcitabatꝛ ab eis vbi xp̄s naſcētur. At illi dixerūt ei. In bethleē iude Sic enī ſcriptū ē ꝑ ꝓphetā. Et tu bethleē terra iuda neq̄ q̄ minima es in pn̄cipibꝫ iuda Ex te ei exiet dux q̄ regat ꝑplm meū iſrl' Tūc herodes clā vocatis magis diligentꝛ didicit ab eis tp̄s ſtelle q̄ apparuit eis Et mittēs illos in bethleē dixit. Ite ⁊ interrogate diligēter de puero. et cū inueneritꝭ renūciate m̄. ut ⁊ ego veniēs adorē eū. Qui cū audiſſēt regē abierūt. Et ecce ſtella quā viderāt ī oriēte āncedebat eos vſq3 dū veniēs ſtaret ſupra vbi erat puer. videntes aūt ſtellā: gauiſi ſūt gaudio magno valde Et intrātes domū inuenerīt puerum cū maria mr̄e eꝰ Et ꝓcidētes adorauerīt eū. et apertis theſaurꝭ ſuis obtulerīt ei mūera auꝝ thꝰ ⁊ mirrā. Et rn̄ſo accepto ī ſōmis ne redirēt ad herodē: ꝑ aliā viā reuſi ſūt ī regiōꝫ ſuā.

Poſtilla.

Ubi eſt qui. Math. ij. Añ initiū illiꝰ euāgelij ſcribitur. Matheꝰ in precedēti ca. ꝙ cū eēt deſpōſata mr̄ ihū maria ioſeph: anq̄ꝫ cōuenirēt īuēta eſt in vtero hn̄s de ſpūſancto. Joſeph āt vir eiꝰ cū eſſet iuſtꝰ et nollet traducere eā voluit occulte dimittē eā. Hec āt eo cogitāte āgelus dn̄i in ſomno apparuit ei: d. Joſeph fili dauid noli timere accipe mariā ꝯiugē tuā. qđ eni in ea natū eſt: de ſpūſancto ē. Pariet āt filiū: et vocabis nomē eius ihs. Ipſe ei ſaluū faciet ꝑplm ſuū a pc̄cis eorū. Tūc poſtmodū ſeqꝛ euangelium hodiernū (Cū ergo natus eſſet ihs) ſupple dulcis ſaluator de maria vgie ſm̄ hūanitatē (ī bethleē iude) Forte dr̄ ad drām alteriꝰ bethleē q̄ ē in galilea in tribu zabulon. de q̄ hr̄ Joſue. xix (In dieb; herodis) .ſ. Aſcolonite q̄ fuit gētilꝭ et idumeꝰ et pmꝰ rex alienigena in ihrlm ſup ꝑplm iudaicū ꝯſtitutus. Pro q̄ ſciēdū ꝙ tres fuerunt herodes Aſcolonita Antipas et Agrippa. Ꝟſus Aſcolonita necat pueros: ātipa iohē;. Agrippa iacobū mittēs in carcerē petrū. Itē ſciēdū ꝙ xp̄s tunc natꝰ ē cū prio ablatū fuit regnū a iudeis et qn̄ alienigena regnauit ut impleret̄ ꝓphetia Jacob Geñ. xlix. nō auferet̄ ſceptrū de iuda nec dux de femore eiꝰ donec veniat q̄ mittendus eſt Et a tempore illo quo iacob ꝓphetauerat hāc ꝓphiā fluxerāt M dv. ānī (ecce magi ab oriēte) qui dicūt̄ magi ꝓpter magnitudinē ſapientie et ſcientie (venerūt iheroſolimā) ſecūdū glo. eo ꝙ crediderūt q̄ talis puer nō niſi in vrbe regia naſci debuiſſet (dicētes Ubi eſt q̄ natus eſt rex iudeorū?) Chriſtꝰ rex iudeoꝝ ē dictꝰ q̄ ad ipōs ſpecialit̄ eſt miſſus ut pꝫ Math. xv. Nō ſū miſſus niſi ad oues q̄ perierūt domꝰ iſrahel. Itē q̄ cū eis nutritꝰ et ꝯuerſatꝰ eſt ſcꝫ in nazareth. ut hr̄ Luce. iiij. Nota ꝙ ille titulus a trib; regib; eſt hodie nūciatus. et a pilato in die paraſceues cōfirmatꝰ: qn̄ fecit ſcribi titulū in cruci affigi Jheſus nazarenꝰ rex iudeoꝝ (vidimꝰ ſtellā eiꝰ ī oriēte et venimꝰ adorare eū) vn̄ auguſ. dicit. Magi traditionē balaā ſeq̄bant̄ q̄ dixit. ut habet̄ Nu. xxiiij. Orietur ſtella ex iacob. Et ſm̄ Chriſ. Cū magi ſup montē q̄ dr̄ victorialis cōſiſterēt ut deū adorarēt. ſtella inſtar pueri crucē in capite habētis eis apparuit ex cuiꝰ aſpcū erāt gauiſi ꝙ ſuis tpībꝰ meruerūt videre ſtellā ſuā quā ꝓpheta balaā longis tēpib; añ ꝓdixerat. et ſtatī arripiētes iter ſtella añcedēte eos: venerūt ad pueꝝ adorandū et munera ei obtulerūt Et illa ſtella nō tm̄ in nocte ſꝫ etiā in media die apparebat̄ et ſolis radios vicit in claritate qđ nō eſt virtutis aliaꝝ ſtellaꝝ. Fulgētius. Puer natꝰ nouā ſtellā fabricauit. Sed quō in tredecī diebꝰ tam cito venerūt ab oriēte in iheruſalē: q̄ eſt in media pte mūdi ſita. Rn̄det Remigiꝰ ꝙ puer ad quē iuerūt potuit eos in tā breui ſpacio tpis ad ſe reducē. vnde Augꝰ. dicit. ꝙ tres magi iter vniꝰ anni in. xiij. diebꝰ peregerūt (Audiēs āt herodes rex) ſcꝫ regē natū iudeis de genē iudeoꝝ cū ipē eēt ydumeꝰ et de alia gēte (turbatus eſt) timēſ ne regno reuoluto iteꝝ ad iudeos: ipſe expelleret̄ a regno et ſemē eiꝰ pꝰ ipſū priuaret̄. iō ſm̄ Greg. ſup Math. Codices q̄b; genealogia iudeoꝝ texit̄ ꝯbuſſit (et oīs iheroſolima cū illo) cauſa timoris. ne rex iratꝰ regiones et ꝑplm vexaret et aggrauaret (Et ꝯgregās oēs prīcipes ſacdotū et ſcribas ꝑpli) q̄ erāt legiſdoctores. (ſciſcitabat̄ ab eis vbi xp̄s naſceret̄. At illi) ſic periti in lege (dixerūt ei. in bethleē iude. ſic eni ſcriptū eſt ꝑ ꝓphetā). Michee. v. (Et tu bethleē terra iuda nequaq̄ꝫ minima es in prīcipibus iuda ex te ei exiet dux q̄ regat ꝑplm meū iſrahel) vn̄ pſ. xlvij. Ipſe regat nos in ſcla. Vn̄ leo papa Chriſtꝰ q̄ ſerui ſuſceperat formā et nō iudicare venerat ſed iudicari: bethleē ꝓelegit natiuitati et iheroſolimā paſſiōi (Tūc herodes) Ly. cognito loco natiuitatꝭ xp̄i ex iudeoꝝ reſpōſo (clā vocatꝪ magis· diligēter didicit ab eis tp̄s ſtelle que apparuͭ eis) didicit em̄ clā· i· occulte· qꝛ cū eſſet alienigena nō ↄfidebat de iudeis· et ideo voluit ſuū ↄſiliū eos latē (& mittēs illos in bethleē dixͭ Ite & interrogate diligēter de puero· & cū inueneritis renūciate mihi ut & ego veniēs adorem eū) Ly· ſpōdet falſum obſeq̄um ut facili9 eos decipiat & ad reuelādū ad ipſū inducat· Raba· Finxit vultu & verbis adorarē ſe velle: quē inuida cogitatione tractabat occidē (Qui cū audiſſet regē abierūt) recedentes de ih'lm ut irēt verſus bethleē (& ecce ſtella quā viderāt in oriēte antecedebat eos) vn̄ criſ· ſup mat· Ex hoc loco oñdiᶻ· qꝛ cū ſtella deduxiſſet magos ꝓpe ih'lm· abſcōdita ē ab eis ut relicta a ſtella cogerentꝰ in ih'lm de xp̄o interrogare ut ipſi magi q̊ pri9 fuerāt cōmoniti celeſti ſig̃ ↄfirmarētꝰ ex dicto ꝓphetico· & doctorū hebraicoꝝ r̄nſo ſic iā ſup̄ dictū ē· (vſqꝫ dum veniret ſtaret ſupra vbi erat puer) Stetit eī ſup̄ caput pueri q· di· hic eſt: ut qꝛ loq̄ndo mōſtrare nō poterāt: ſtādo mōſtrarēt (Videntes āt ſtellā gauiſi ſūt gaudio magᵒ valde· Et intrātes domū) i· diuerſoriuꝫ vbi puer nat9 fuerat (inueneꝛt pueꝝ cū maria matre ei9) pie creditꝰ quꝫ btā virgo an̄ diūſoriū eq̄tatū magᵐ vidiſſꝫ: recepit pueꝝ de p̄ſepio ſuper gremiū in brachia ſua ut ſic ſe matrē pueri oñderꝫ Rab· d̃mo āt nutu factū ē· ꝙ abſcēt ioſeph ne aliq̄ male ſuſpitōis occaſio daretꝰ gētibꝫ (& procidētes adorauerūt eū) ly· ex q̊ pꝫ ꝙ cognoueꝛt ipſi9 d̃initatē p d̃inā reuelatōnē· cū em̄ viderēt pueꝝ pānis vilibꝫ inuolutū in gremio paup̄is matris poſitū: nullū regie dignitatꝪ hn̄tē ſigᵐ: nō ē veriſile ꝙ talē reuerētiā eī exhibuiſſēt: niſi ī eo aliqđ ſup̄ hominē cogñuiſſēt Vn̄ criſ· pueꝝ viderūt hoīem· et agnoueꝛt redēptorē illuiati in fide· credētes hūc pueꝝ eē ſaluatorē mūdi quē q̄ſierāt (& apertis theſauris ſuis obtuleꝛt ei munera auꝝ th9 & mirrā) ly· Iſta tria obtulit q̊libet ipſoꝝ· i· auꝝ ad ſuſtētatōꝫ paupis m̄ris & filij· Th9 ↄtra fetorē loci· Mirrā ad ↄſolidandū mēbra pueri Itē p auꝝ ſignificabāt regiā dignitatē· p mirrā hoīs mōꝛtitatē· qꝛ mirra ſolēt inungi corpa mortuorū· p th9 ipſi9 d̃initatē: qꝛ th9 ad honoreꝫ diuinū ↄcrematꝰ Itē qꝛ magi a puēo habueꝛt triplicē ſb̄ſtantiā· i· corpus aīam & res tpales· Feceꝛt igitꝰ homagiū regi puero nato de corpe· qꝛ procideꝛūt: in quo notatꝰ eoꝝ magna humilitas· Et in hoc rep̄hendiꝰ ſuperbia illoꝝ xp̄ianoꝝ qui nō flectūt genua ſua in eleuatōne corpis xp̄i in miſſa· De aīa· qꝛ adorauerūt eū in q̊ notatur eorum fides· De ſubſtantia tpali· qꝛ ei munera obtulerūt· Pl9 em̄ nō habet homo niſi corp9 aīam & tpalia· Seq̄ᶻ (& r̄nſo accepto in ſomnis)· i· p āgelū (ne redirēt ad herodē p aliā viā reūſi ſūt ī regiōeꝫ ſuā) ly· i· pacto obſeq̄o· qꝛ deſcēdeꝛt ad mare & inde p nauē trāſfretantē in tharſ abieꝛt ꝓpter qđ herodes irat9 poſtea naues tharſenſiū incēdit ſ̄m qđ fuit ꝓphetatū per Dauid in pſ̄· xlvij· In ſp̄ū vehemēti cōteres naues tharſis

¶ Circa p̄ns euāgeliū vbi đꝛ In diebus herodis regis· Queritꝰ q̄re nō dixit In diebꝫ octauiani ceſaris· R̄ndetur ꝙ euāgeliſta hoc dixit ut videatꝰ impleta ꝓphetia Iacob que habetꝰ· Geñ· xlix· Nō auferēᶻ ſceptꝝ de iuda & dux de femore ei9 donec veniat qui mittēd9 eſt· Sed iā ablatū erat ſceptrū de iuda· qꝛ iſte herodes erāt alienigena & erat p̊m9 rex iudeoꝝ· et ſic euangeliſta ꝓbat xp̄m veniſſe ex tplici ꝓphetia· Ex ꝓphetia Iacob· q̊ ꝓphetauerat tempus xp̄i ut iam dictum eſt Et ex ꝓphetia michee qui prophetauit de loco ut patet hic in euāgelio· Et tu bethleem terra iuda ꝛc̄· Et ex prophetia balaam· qui prophetauit de ortu ſtelle· ut patet Nu· xxiiij Orietur ſtella ex Iacob Manifeſtū est ꝙ xp̄m natū eē cū oēs iste tres pphetie vno tp̄e sint implete.

¶ Dn̄ica infra octa. epiph. Rō. xij.

Fr̄es. Obsecro itaqꝫ vos frēs p miam dei: ut exhibeatis corpa vestra hostiā viuētē. scām. dō placētē. rōnabile obsequīū vr̄m. Et nolite cōformari huic sclō. ꝫ reformamini in nouitate sēsus vr̄i: ut pbetis q̄ sit volūtas dei bō. ⁊ bn̄placēs ⁊ pfecta. Dico em̄ p grāꝫ q̄ data ē m̄ oib9 qui sūt int vos nō pl9 sape ꝙ oportet. sed sape ad sobrietatē. ⁊ vnicuiqꝫ sic de9 diuisit mēsurā fidei. Sic em̄ in vno corpe multa mēbra hēm9. oīa āt mēbra nō eūdē actū hn̄t: ita multi vnū corpus sumus in xp̄o. singuli aūt alter alteri9 mēbra.

¶ Postilla.

Obsecro vos ⁊c. An̄ initiū illius ep̄le scribit Paul9 romanis: xj. O altitudo diuitiaꝝ sapiē ⁊ sciē dei ꝙ incōprehēsibilia sūt iudicia ei9 et inuestigabiles vie e9. Tūc p9 hꝯ seq̄ᵗ ep̄la hodierna. Obsecro vos ⁊c. Ep̄la ⁊ euāgeliū ꝯcordāt. qꝛ duo sūt hoī necīa ad salutē. s. hūilitas mētis ⁊ mūdicia carnis. Ad hūilitatē mētis īcitamur in euāgelio exēplo xp̄i. cū ī fine euāgelij dr̄. ⁊ erāt subdit9 illis. s. Marie ⁊ Joseph. Ad mūdiciā carnis īcitam̄ in ep̄la hodierna. vbi ap̄ls dic̄ (Obsecro vos p miaꝫ dei) .s. exhibitaꝫ vobis a deo (ut exhibeatis) .s. volūtarie (corpa vr̄a) ip. nō aliena ꝯ illos q̄ saluari credūt p pn̄iaꝫ alioꝝ (hostiā viuētē scāꝫ deo placētē) .i. qꝛ hostia sit viuēs scā et dō placēs (rōnabile) supple sit (obseqūū vr̄m) Glo. ut sic mortificētur vitia et viuet natura. In oī em̄ sacrificio in veteri testamēto p̄cipit offerri sal. Leui. ij. Quicq̄d obtuleris sacrificij sale condies. Et sal significat sapiētiā siue discretōꝫ. (Et nolite cōformari huic sclō) .i. malis hoib9. Aīa em̄ hꝫ se sic speculū. qꝛ sic speculū ondit similitudinē illi9 rei q̄ sibi obijcitur sic aīa illi q̄ diligit se ꝯformat. Aug. Si terrā diligis terra es: ꝑticipatiue. ſm ipso ps̄. lxxxj. Ego dixi dij estis (ꝫ renouamini in nouitate sēsus vr̄i) Ly. imago em̄ dei ad quā sum9 formati deformatur in nob p pc̄tm̄. ꝫ p grāꝫ dei reformatur (Vt pbetis) Ly. .i. experiri possitis p sp̄m scm̄ hitantē in vob (q̄ sit volūtas dei bō) ꝙtū ad incipiētes (et bn̄placēs) quantū ad proficientes (⁊ perfecta) quantū ad perfectos (Dico em̄) id ē p̄cipio vobis (per gratiam) apostolatus (non plus sape) Glo. de diuinis misterijs (ꝙ oportꝫ sape) Damasc. Oīno nō audēdū est de dō dicē vltra hec q̄ tradita sūt nob a scīs pphīs ⁊ a scīs ap̄lis ⁊ eē a scīs doctorib9 (ꝫ sapere ad sobrietatē) Glo. sine p̄sūptōe. Eccle. iij. Altiora te ne q̄sieris. ꝫ q̄ tibi p̄cepit deus illa cogita sp̄ (Et vnicuiqꝫ) .s. debere sape (sic de9 diuisit) de9 em̄ dat vnū donū vni. alterū alteri ⁊ idē donū dat vni magis excellent ⁊ alteri min9 (scꝫ mēsurā fidei) qꝛ huiusmōi dona donāt scꝫ qꝛ hō pl9 vel min9 meret p fidē (sic em̄ in vno corpore) Glo. naturali (multa mēbra habem9) distincta (oia āt mēbra nō eūdē actū habēt) hꝯ patet q̄a oculi vidēt. manus tangūt. pedes ambulāt. ⁊c. (Ita multi vnū corp9 sum9) Glo. .i. vna ecclīa (in xp̄o) .i. ī capite (Singli āt alter alteri9 mēbra) inuicē subministrādo. hꝯ fit qn̄ hō id9 qd de9 sibi ꝯtulit ⁊ alteri libēter impartitur. Glo. corp9 ē ecclīa caput xp̄s. mēbra fideles. Felix mēbrū qd viuit in hoc corpe sub hoc capite

¶ Euangelium.

In illo tempore. Cū fact9 eēt Jhs ānorū duodecī ascēdentib9 illis in iherosolimā ſm ꝯsuetudinē diei festi. cōsūmatisqꝫ diebus cū redirent remāsit puer Jhs in Jherusalem ⁊ nō cognouerunt parentes eius. Existimātes āt illū esse in comitatu: venerūt iter diei ⁊ req̄rebāt eū int cognatos ⁊ notos ⁊ nō inueniētes regressi sūt in ihr̄lm req̄rentes eū. Et factū est p9 triduū inuenerūt illū in tēplo sedētē ī medio doctoꝝ: audientē illos ⁊ interrogantem eos. Stupebant aūt oēs qui eū audiebant sup̲ prudentia ⁊ respōsis eius· Et videntes admirati sunt· Et dixit mater eius ad eū· Fili q̇d fecisti nob̄ sic? Ecce pater tuus ⁊ ego dolentes querebamꝰ te· Et ait ad illos Quid est ꝙ me querebatis? Nesciebatis qꝛ in his q̄ p̄ris mei sūt oꝫ me esse? Et ipi nō itellexerūt verbū qđ locutus est ad eos Et descendit cum eis ⁊ venit nazareth· ⁊ erat subditꝰ illis· Et mr̄ eius ɔseruabat oīa verba hec ɔferēs in corde suo· Et ih̄s pficiebat sapia etate ⁊ grā apđ deū ⁊ hoīes

Postilla·

CUm factꝰ esset Jhesus annoꝝ xij· Luc· ij· Historia hꝰ euāgelij facta est anno xp̄i· xij· xvj· Kal· maij· feria· iiij· luna· xv· indictōe· iiij Cū euangelista Lu· nobis declarasset quō xp̄s fuit in tēpluꝫ p̄ntatus: ⁊ a simeone ⁊ ab āna vidua laudatus· sicut dictū est in p̄cedēti dn̄ica· ⁊ post q̄ declarauit quō xp̄s in egiptū portatus fuit: in q̄ septē ānis fuit· ⁊ cuꝫ iā rediisset de egipto pꝰ mortē herodis ⁊ fuisset iā qn̄qꝫ ānis cū p̄entibꝰ suis in nazareth· Factū est aūt anno· xij ascendentibꝰ p̄entibꝰ suis ihr̄lm s̄m ɔsuetudinē diei festi· Judei enī habebant p̄ceptuꝫ ter in āno eūdi in iherusalem In pascha qđ fuit festū Azimoꝝ· p h̄ festū recolebāt exitū ut liberatōem de egipto· Secūdo in pentecosten· p qđ recolebāt mēoriā legis date in q̄nq̄gesima die ī exitu de egipto Tercio in scenophegia seu in festo tabernaculoꝝ· p quod recolebant q̄mō p q̄draginta ānos ī deserto hitabāt in tabernacul̄· In istis festis q̄libet vir tenebatur se p̄ntare ī ihr̄lm cū hostiis a deo determīatis· de mulieribꝰ nō fuit preceptū si tn̄ comitabātur viros suos bonū eāt ⁊ laudabile sed q̄ erāt valde remoti poterāt se in duobꝫ festis excusare: sed nō de festo pasche nisi ncc̄itate infirmitat̄· ergo dic̄ (Ascendētibꝫ illis) Jordanis ad lrām qꝛ galilea erat in plano vbi nazareth fuit sita· in q̄ xp̄s fuit ānūciatus ⁊ educatus Jhr̄lm āt eāt in mōtanis· Et distat nazareth a ihr̄lm p tres dietas· h̄ qꝛ s̄m Greg· Oīs xp̄i actio est nr̄a instructō· Ergo xp̄s h̄ ī xij· āno fecit· ut nobis exēpluꝫ daret ut etiā libēter eccas visitemꝰ (ɔsummatisqꝫ diebꝫ) ·s· octo ptinentibꝰ ad solēnitatē (cū redirēt) ·s· Maria ⁊ Joseph (remāsit puer in ihr̄lm: ⁊ nō cognouerūt p̄entes eꝰ) ·i· nō aduerterūt ꝙ remaneret· h̄ est ɔtra illos qui raro manēt ī eccā vsqꝫ ad finē misse vl̄ s̄monis· sed dyabolo instigāte cito exeūt ⁊ ī cimiterio vl̄ in foro stāt ⁊ lutilibꝫ ⁊ q̄nqꝫ nociuis s̄monibꝫ se occupāt· ut ioh̄· viij Qui ex deo est v̄ba dei audit· ꝓpterea vos nō audit̄ qꝛ ex deō nō estis (Existimātes autē illū esse in comitatu) Grl· Filiis isrl̄ ad festa cōfluētibus: vl̄ ad ꝓpria redeūtibꝫ mos erat seorsū viros ⁊ seorsū feminas incedere Pueri cū quolibꝫ p̄ente indifferent̄ ire poterāt· ⁊ ideo maria putauit ihesuꝫ esse in comitatu viroꝝ cū Joseph· et Joseph putauit eū esse in comitatu mulierem cū Maria· et sic p̄diderūt ihesum (venerunt iter vnius diei) ·i· in eadem die qua redierunt de iherusalem (⁊ req̄rebant eū) ·s· secūda die (inter cognatos ⁊ notos· ⁊ nō inueniētes eū reuersi sūt) ·s· die tercia (in iherusaleꝫ requirētes eum· Et factū est post triduū inuenerūt illū in templo) Non in theatro vl̄ in foro: neqꝫ in ludo: sic̄ solent pueri inueniri: sed in templo vbi domꝰ orōnis est (sedentē in medio doctoꝝ audienteꝫ illos ⁊ interrogātem eos) Ly· ut melius posset audire ⁊ melius cū eis cōferre· Hoc est enī sapientis p̄mo audire et post interrogare (Stupebāt āt oēs q̄ eū audiebant) ·i· valde mirabātur (super prudētia ⁊ r̄n̄sis eꝰ) qꝛ al's inauditū fuerat: ꝙ puer talis etatis tam sapienter loqueret̄ (Et videntes) ·s· Maria ⁊ Joseph eū in medio doctoꝝ (admirati sūt· Et dixit mater eꝰ ad euꝫ Fili quid fecisti nobis sic? ecce pater tuus) .i. putatiuꝰ vl' nutritiꝰ (⁊ ego dolentes q̄rebamꝰ te) hic īstruūꝛ parentes q̄lit' se in correctōe debeāt habere ad filios. ut ɔtumeliosꝭ ⁊ maledictis nō ɔturbēt pueros suos. corripiēdi enī sūt p° cū benignitate. ⁊ si nō iuuat: tūc cū virga aspera. utꝫ ꝓuer. xiij. Noli subtrahē a puero disciplinā. si eī ꝑcusseris cū virga nō morietur ⁊ aīaꝫ eiꝰ de inferno libabis.

Notādūꝫ ꝙ nūq̄ legit' in euāgelijs ioseph ihū locutū fuisse. ſꝫ h̄ ſꝑ maie virgini dimittebat. q2 ad ipsā tāq̄ ad verā mrēꝫ ꝑtinebat. Itē hic q̄rit' q̄re ioseph d'r pr̄ Ihu cū nō genuerit eū. Dicēdū ꝙ dicebat' pr̄ eiꝰ ꝓpt' tria. p° ꝓpter hoīm opinionē. ut pꝫ Lu. iij. q2 putabat' filiꝰ ioseph. Scdō ꝓpt' eiꝰ nutritōeꝫ. q2 scdm Origenē sic appellabat' ioseph. scꝫ pr̄ ihū. q2 nutritiꝰ eiꝰ fuit. Tercio ꝓpt' ɔiugalē desposationē. scꝫ ioseph ⁊ marie. Nā ꝭm august. multo ɔueniētiꝰ xp̄s d'r filiꝰ ioseph q̄ si eēt aliūde adoptatꝰ. Itē q̄re maria ꝓposuit ioseph an̄ se dicēs. Pat' tuꝰ ⁊ ego dolentes q̄rebamꝰ te. cū tn̄ sit mr̄ dei ⁊ regina celi. R̄ndet' p̄mo ꝓpt' hūilitateꝫ. quā hēbat excellētissimā. Scdō ut exemplū daret alijs mulierib3 honorādi viros suos. (Et ait ad illos. q̄d ē ꝙ me q̄rebatis) .i. int' ɔsanguineos ⁊ notos (nesciebatis q2 in hijs q̄ pr̄is mei sunt) supple celestis (oportꝫ me eē) q2 aliū pr̄em nō hēbat. Orig'. in celis sine mr̄e. in terris sine pr̄e (⁊ ipsi nō intellexerūt verbū qd' loq̄bat') Ly. q2 adhuc nō erat assueti talia audire ab eo (⁊ descēdit cū eis ⁊ venit nazareth) ad corū ɔsolatōeꝫ (⁊ erat ibi subditꝰ illis) ad nrām instructōem (⁊ mr̄ eiꝰ ɔseruabat oīa v'ba hec ɔferēs ī corde suo) Oia eī q̄ vidit vl' audiuit a xp̄o fieri q̄ꝛ tūc plenā cognitōeꝫ nō habebat memorit' tenuit. vn̄ Beda. virgo āt q̄ intellex't siue q̄ nondū intelligē potuit oīa suo in corde q̄i ꝑiter rumināda diligētius scrutāda recōdebat. Hoc ē ɔtē nos obliuiosos q̄ nec aliq̄d qd' de deo ⁊ salute aīaꝝ nostrārū audiuimꝰ memorit' retinemꝰ sed sumꝰ sicut vas ɔfractū qd' nihil pt̄ cōtinere. vn̄ Eccī. xxj. Cor fatui q̄si vas confractū ⁊ oēm sapiam nō tenebit (Ihs āt ꝓficiebat etate) Cor. q̄ ad corpis incremētū scꝫ de infātia ad puericiā. de pueritia ad iuuētutē (⁊ sapientia) Ly. nō quātū ad rē sed quātū ad ostensionē in effectu. inquātū sapientiā suam: nō tm̄ humanam sed etiam diuinā magis oñdebat ꝭm suum beneplacitū. ⁊ ꝓut nostre saluti expediebat (apud deū ⁊ apud homines) id ē deo ad laudē. ⁊ hominibus ad salutē proficiebat.

Dn̄ica p̄ma pꝰ octa. epiph'. Rō. xij

Habentes donatōes ꝭm grām q̄ data ē nobis differētes. Siue ꝓphiam ꝭm rōem fidei. siue misteriuꝫ in ministrādo. siue q̄ docet in doctrina. Qui exhortat' in exhortādo. Tribuit in simplicitate. q̄ p̄est in solicitudine. Qui miseret' in hilaritate. Dilectō sine simulatione. Odientes malū: adherētes bono. Caritate fraternitatis inuicē diligētes. honore inuicē ꝑuenietes Solicitudine nō pigri. sp̄u feruentes. dn̄o seruiētes. spe gaudētes. in tribulatōne patiētes. orōni instantes. necessitatibꝰ sāctorū cōicantes. hospitalitatē sectantes. Bn̄dicite ꝑseq̄ntibus vos. Bn̄dicite ⁊ nolite maledicere. Gaudete cū gaudentibꝰ. flete cum flentibus. Idipsū inuicē sentiētes. Nō alta sapiētes. sed hūilibus ɔsentiētes.

Postilla.

Habētes donatōes. An̄ initiū huiꝰ ep̄le scribit paulꝰ d'. Sic' ī vno corpe multa hēmꝰ mēbr̄. Oia āt mēbra eūdē actū n̄ hn̄t. Ita multi vnū corpꝰ sumꝰ ī xp̄o. Singuli āt alt' alteriꝰ membra etc'. Tūc seq̄tur stati epistola hodiern̄. Hn̄tes donatōs. Quō āt ep̄la hodiern̄ cū euā° ɔueniat ē notandū: ꝙ in euan° hodierno agit' de nuptijs in q̄bꝫ xp̄s in ɔsolatōeꝫ cōuiuantiū aquā in vinū ɔūtit q̄ nuptie facte sūt ī chana galilee. Et figt spirituales nuptias q̄s xp̄s hꝫ cū aīa fideli. ad q̄s spūales nuptias reqrit v̾tutes q̄s apl's paul9 ī ep̄la hodier̄ enūat:ꝺ. (Hn̄tes donatōes ſm grāꝫ q̄ data ē vob̄ ꝺn̄tes).i. vos q̄ hētꝭ diuersa dōa diuersa officia dōta vob̄ ex grā dei diuisimode vn9 alteri ex caritate frnali dꝫ s̄bmistrare a ip̄tri a cōicare sic mēbrā corpis. (siue p̄phiā ſm rōeꝫ fidei) vin .i. donū reuelatōis futuroꝝ ocultoꝝ ſꝫ qꝛ exig't fides (siue ministeriū in mīstrādo) .s. sacrā (siue q̄ docet in doctrina) .i. grāꝫ hꝫ docēdi (q̄ exhortat ī exhortādo) Glo. i. grāꝫ hꝫ exhortatōnis. sic mēbra cōicāt pris (q̄ tribuit) supple elās. (ī simplicitate) .i. ī simplici itētōe .s. sola intētōe vite eťne ut nesciat sinistra tua q̄d faciat dex̄ tua Mat. vj (q̄ p̄est) .i. grām p̄latōis hꝫ (ī solicitudie) q̄ rōꝫ redditur9 est (Q: misere') .i. hꝫ miaꝫ ꝯpatiēdo afflictis (ī hilaritate) ly. h̄ facit ꝯ illos q̄ austeritatē in vultu a v̄bis ostdūt miser' āñq̄ releuāt eos ī aliq̄ (dilecti sine silatōe) Glo. ut dilectō p̄xi sit vcā a ñ falsa nec ficta. j. Jo. iij. Filioli ñ diligā9 v̄bo neqꝫ ligua ſꝫ ope a caritate (odiētes malū) .s. ip̄ximis (adherētes bono) (caritatē frnitatꝭ īuicē diligētes) Vin. ñ solū diligatis vos mutuo ſꝫ ec̄ de h̄ gaudeatꝭ qꝛ alij se mutuo diligūt (hōre īuicē p̄ueniētes) Li. q̄ tibꝫ ei deficit ī aliq̄ bono q̄d est ī altero a sic p̄t eū ꝯsiderať ut meliorē sea sic hōre p̄ueire (solicitudine nō pigri) Li. p̄stādo hūanitatē pris in effectu (sp̄ū feruētes) Li. vt h̄ fiat ex bono affectu (dño s̄uiētes) vin. ut p̄ ea q̄ p̄ximis ip̄ēdatꝭ deo s̄uiatꝭ (spe gaudētes) vin. ut execūtōe p̄missoꝝ sp̄etis eťna gaudia (ī tribulatōe patiētes orōi īstātes) Vin. nō solū p̄ salute vi̾a ſꝫ ec̄ p̄ salute p̄xioꝝ (nc̄citatibus) Glo. i. penurijs scōꝝ ꝯmorātiū (cōicātes) vi̾a hō tp̄alia (Hospitalitatē sectātes) q̄ ad p̄egrinos. exeplo abrae a loth: q̄ receperūt āgelos ī formā hōim ī hospicō Gen. xix (bñdicite p̄sequntibꝫ vos) Glo. i. hō eis optate (bñdicite a nolite maledicē) qꝛ maledcī regn̄ dei ñ possidebūt (gaudete cū gaudētibꝫ) .s. ꝯg̃tulādo eis (flete cū flētibꝫ) .s. ꝯpatiēdo eis (idip̄ꝫ īuicē sentiētes) .s. cū alijs f̄ribꝫ (ñ alta sapiētes) Ly. p̄ p̄mo ꝯculcādo (ſꝫ hūilibꝫ ꝯsentiētes) cū eis humilꝭ conúsando.

Euangelium.

In illo tp̄e. Nuptie facte sūt ī chana galilee. a erāt mr̄ ih̄u ibi Vocat9 ē āt ih̄s a discipuli ei9 ad nuptias Et deficiēte vino: dic̄ mr̄ Ih̄u Vinū nō hn̄t. et dic̄ ei ih̄s. Quid m̄i a tibi ē mulier Nōdū venit hora mea. Dic̄ mr̄ ihesu ministris. Q̄dcūqꝫ dixerit vob̄ facite. Erāt āt ibi lapidee hydrie sex posite s̄cdm purificatōem iudeoꝝ capiētes singule metretas binas vꝭ ternas. Dicit eis Ih̄s. Implete hydrias aq̄ a ipleuerūt eas vsqꝫ ad sūmuꝫ. a dicit eis ih̄s. Haurite nūc a ferte architriclino. Et tulerūt. Vt āt gustauit architriclin9 aquā vinū factū a ñ sciebat vñ eēt. ministri āt sciebāt q̄ hauserāt aquā. vocat spōsū architriclin9. a dicit ei. Ois hō p̄mū bonū vinū ponit. a cū inebriati fuerīt tūc id q̄d deterius. Tu āt s̄uasti bonū vinū vsqꝫ adhuc. Hoc fecit initiū signoꝝ Ih̄s in chana galilee a maifestauit glāꝫ suā. et crediderūt in eū discipuli eius.

Postilla.

Nuptie facte sunt in chana. tex. Johannis. ij. Miraculum istd̄ domin9 Ihesus fecit. anno eius. xxxj viij. ydus. ianuarij. Luna. xv. feria. ij. Indictione. iiij Ante initiū illius euangelij scribit sanct9 Johēs de vocatōe discipuloꝝ xp̄i. Tunc dixit eis Amen amen dico vobis videbitis celū aptum et angelos dei ascendentes a descendētes. sup̄ filiū hominis Tūc seq̄tur euangeliū hodiernū. (Nuptie facte sūt in chana galilee) Glo. chana est nomē ville in q̄ facte sunt nuptie in p̄uincia galilee Et ista villa distat a ihrlm quasi trib9 dietis. Et nuptie facte sūt in eadē die q̄ dñs baptiſatꝰ eſt revoluto vno anno (a erat mr̄ iħu ibi) ¶Nō dr̄ hic ꝙ fuerit vocata. ꝙ rōe ꝯſāguinitatꝭ venerat tanꝙ̄ officioſa. ſic̄ etiā abijt ī mōtana ad elizabeth ad ſeruiēdū ei Lu. j. Rōe huiꝰ vocatꝰ fuit et dn̄s iħs cū diſcipulꝭ ſuis. Criſ. Vocatꝰ eſt iħs ad nuptias: nō ut aliqs magnꝰ ſ; ut cōſanguineus a ipē ut humilis n̄ reſpuit ꝯvenire. S; quō vocati ſūt iħs a matꝭ eiꝰ et diſcipuli ad nuptias cū eſſent paupes q̄les nō ſolēt ad ꝯuiuia vocari. Rn̄detur ꝙ ſpōſus a ſpōſa pauperes fuer̄t a iō paupes īuitabāt. Xp̄s āt nuptijs inteſſe voluit ut nuptias approbaret. a errorē eorū excluderet q̇ nuptias dānant. Vn̄ Beda. Si thoro imaculato a nuptijs debita caſtitate celebratis culpa ineſſet: neq̄ꝙ̄ dn̄s iħs ad has veniſſꝫ. Vn̄. j. cor. vij ¶Nō peccat mlier ſi nubat. ſi vxorem accepiſti nō peccaſti. ſi nupſerit v̇go nō peccat (a deficiēte vino) in ipō ꝯuiuio qḋ eſt ſignū pauptatis. (dicit mr̄ iħu ad eū. vinū n̄ hn̄t) ſupple miniſtri ad ꝓpinādū (Et dic̄ ei iħs. q̇d mihi a tibi ē mulier?) Tho. q. d. defectꝰ iſte nō ptinet ad me vl̓ ad te. ſed ad illos q̇z ſūt nuptie (nondū venit hora mea) Criſ. q. d. q̇d rogas a petis ut faciā miraculū anteꝙ̄ ſit hora ꝯueniēs ad h̓. Licꝫ ei vinū deficeret. nondū tn̄ defectꝰ vini erāt oībꝫ manifeſtꝰ Xp̄s āt volebat vt oēs prio ſcirent defectū. ut ſic poſtea miraculum eēt oībꝰ certū a manifeſtū. (Dicit mr̄ eius miſtris) i. ſeruitoribꝰ ꝯuiuij (qḋcūqꝫ dixerit vobꝭ facite) Tho. credendū eſt ꝙ btā v̇go nūꝙ̄ aliq̇d petijt a filio qḋ ipē nō fecerit. Et nota lꝫ aliq̄ntulū dure videret̄ mūi r̄ndere. ipſa tn̄ firmiſſime ſciuit eū facturū qḋ petiuerat. Et ideo dicit miſtris qḋcūqꝫ dixerit vobis facite tc̄. (Erāt āt ibi) i. in domo ꝯuiuij (lapidee hydrie ſex poſite ſcḋm purificatōem iudeorū) utꝫ Mar. vij. phariſei a oēs iudei niſi crebro lauarent manꝰ nō māducabant panē (capiētes) i. capere valentes (ſinguli metretas) i. menſuras (binas vl̓ ternas. Dicit eis) i. miſtris. (iħs) rogatꝰ a matre (Implete hydrias aq̄. et impleuerūt eas vſqꝫ ad ſummū) ut nihil vacuitatis remaneret (a dicit eis ihesus) Tho. iaꝫ facta trāſmutatōne. cuiꝰ omnipotētia iaꝫ aquā in vinū ꝯuerterat. ergo poteſt ſic̄ panē in corpus a vinū in ſanguīnē trāſmutare (Haurite nūc a ferte architriclio) Vn̄ Criſ. Architriclinꝰ dr̄ quaſi ordinator vl̓ diſpēſator in ꝯuiuio (Et tulerūt) ſcḋm imperiū dn̄i nr̄i iħu xp̄i. Et notādū ꝙ miſtri obedientes fuer̄t in fundēdo a ī hauriēdo a in deferēdo (Vt āt guſtauit architriclinꝰ aquā vinū factā a n̄ ſciebat vn̄ eēt miſtri āt ſciebāt q̇ hauſerant aquā vocat ſpōſū architriclinꝰ a dicit ei. (Oīs hō p̄mū) i. in priᵒ ꝯuiuij (bonū vinū ponit) in menſa (a cū inebriati fuerint) cibo a potu boni vini (tūc id qḋ deteriꝰ) i. minꝰ bonū (Tu āt ſuaſti bonū vinū vſqꝫ adhuc) imo optimū. Et ſic̄ dicit Criſ. Hoc eſt generale in oībus miraculis qḋ ſemp ad nobilius terminant̄ꝙ̄ natura poſſit ¶Nūꝙ̄ natura fecit ita bonū vinū ſic̄ illud fuit. ¶Nūꝙ̄ aliqs piſtor ita bonū panē fecit. ſicut q̄ndo xp̄s panes multiplicat̄. Vn̄ ꝓpt̄ hoc q̇ cōederunt de panibꝫ iſtis voluerūt eū facere regē Joh. vj. Itē natura nūꝙ̄ potuit dare tā clarū a acutū viſū ſic̄ ipē xp̄s dedit ceco nato Jo. ix (Hoc fecit initiū ſignoꝝ iħs in chana galilee: a manifeſtauit gloriā ſuam) Glo. id eſt latentē diuinitatē ratōe edificatōis diſcipuloꝝ vn̄ ſubdit (a crediderūt in eū diſcipuli eiꝰ) id ē firmiꝰ crediderūt viſo miraculo a roborāti ſūt in fide āpliꝰ a amore eiꝰ ¶Vltimo notādū ꝙ ſcūs Tho. de aquino in tercia pte ſūme. q. xliij. dicit. ꝙ dn̄s an̄ illud miraculū ꝯuerſionis aq̄ in vinū. nullū aliud fecit in hūana natura. a iō libellꝰ de infantia ſaluatorꝭ cōtrarium hꝰ dicēs reprobatꝰ eſt tanꝙ̄ ab hereticis ꝯfictꝰ ut patꝫ in decreto Gelaſij

Circa p̄ns euāgeliū vbi dr̄. Nuptie facte ⁊c̄. Querit̄ q̄d efficiat matrimoniū. R̄ndet Hugo de prato. q̄ cōsensus exp̄ssus voluntarie ⁊ non fictꝰ vel coacte de verbis de p̄senti efficiat matrimoniū. Carnis āt copula ip̄m ↄsūmat. Alia autē q̄ p̄cedūt ut p̄missio de accipiendo sūt sponsalia. nec efficiūt matrimoniū. Similiter que comitant̄. ut immissio anuli q̄ est signū matrimonij ⁊ instrumētū. Et oia alia q̄ obseruāt̄ in matrimonio sunt q̄dā solemnitates matrimonij. s̄ nō efficiūt matrimoniū. Cōsēsus āt ille est in cohitatōe ꝑpetuā ⁊ in copulā carnalē. Itē notādū q̄ inter xp̄ianū et q̄ntuncūq̄ aliā p̄sonā nō baptizatā n̄ potest esse ↄiugiū: cū baptismꝰ sit ianua sacramētoꝝ. Sil'r si aliq̄s īfidelis ↄuertit̄ ad fidē ⁊ eiꝰ vxor nollet ↄuerti potest accipe aliā vxorē. ⁊ sile est de vxore q̄r nō ē cōuentio lucis ad tenebr̄s neq̄ xp̄i ad belial. ut dicit ap̄ls. j. ad Cor. vj. Itē qn̄ q̄s timore coactꝰ accipit aliquā s̄ eam postea qn̄ est in loco tuto nō ↄsentit p̄ōt eā dimittere q̄r matrimonia dn̄t esse libera ⁊c̄. Itē notādū q̄ p̄hs in pol. dicit. Mas nō dēret ↄhere añ. xxvij. annū. ⁊ puella añ. xviij. ānū. al's fetus ip̄siat̄. q̄r mas ⁊ femina tūc non crescūt oportꝫ tm̄ ⁊ p̄uenīri p̄nt p̄fata tp̄a aliq̄n ꝓpter incōtinentiā.

Dñica. ij. pꝰ octa. Epiph. Ro. xij

Fr̄es. Nolite eē prudētes apd̄ vosmetipsos. Nulli malū p̄ malo reddētes p̄uidētes bono nō tm̄ corā deo s̄ eē corā hoibꝰ. Si fieri p̄t q̄d ex vob̄ ē: cū oibꝰ hoibꝰ pacēꝫ h̄ntes. Nō vosmetip̄os defendētes carissimi: s̄ date locū ire. Sc̄ptū est em̄ Mihi vindictā ego retribuā dic̄ dn̄s. Sꝫ si esurierit inimicꝰ tuꝰ ciba illū. si sitit potū da illi. Hoc ei faciēs: carbones ignis ↄgeres sup caput eius. Noli vinci a malo s̄ vince ī bono malū.

Postilla.

Nolite eē prudētes ⁊c̄. Illa epistola imediate seq̄t̄ ep̄laꝫ p̄cedētis dn̄ice. Et ↄcordat cū euāgelio q̄r in euāº legiᵗ de leproso quē xp̄s solo v̄bo curauit. d. Volo. mūdaē. Et curatio leprosi sig̃t mistice mūdatōeꝫ aīe a lepra pc̄tōꝝ. Sic eē in ep̄la hodierna ap̄ls Paulꝰ dissuadet nob̄ p̄ q̄ aīa maculat̄. et hortat̄ nos ad v̄tutes p̄ q̄s aīa mūdaᵗ ⁊ decorat̄ dicēs. (Fr̄es. Nolite eē prudētes apd̄ vosmetip̄os) .i. n̄ tantā ↄfidētiā h̄eatis ī ingenio v̄ro. q̄ magis ꝓprio sensui velitis credē q̄ alieno. Quid illud est testamentū sancti Bernar. q̄ quilibet hō debꝫ magis credē sensui alieno q̄ ꝓprio (nulli malū p̄ ~~bono~~ malo reddētes) .i. nulli iniuriā p̄ iniuria inferentes. Glo. multominꝰ malū p̄ bono. Ps̄. xxxiij. Retribuebāt mihi mala p̄ bonis ⁊c̄. (p̄uidētes bona nō tm̄ coraꝫ deo) Glo. i. in secreto cordis: q̄r deꝰ intuet̄ cor (sed etiā corā oibus hoibꝰ) .i. in manifesto ne p̄ximꝰ scandalizetur. q̄r scandalū vitare debemꝰ quātum possumꝰ. Iux̄ illud Math. xviij Ve homini p̄ quē scandalū venit (Si fieri potest q̄d ex vobis est. cuꝫ omnibꝰ hominibꝰ pacē habētes) .i. quantū in vobis est nō detis occasionē discordie. vl' distractōnis pacis (non vosmetipsos defendentes) .i. nō sitis repcutientes aduersarios v̄ros s̄ faciatis sic̄ xp̄s dicit. Lu. vj. Si q̄s te p̄cusserit in vnā maxillā prebe ⁊ ei alteram (carissimi) (sed date locū ire) Glo. i. dei vindicte. Ira dr̄ hic diuinū iudiciū ergo dr̄ dies ire. (Sc̄ptū est em̄) .s. Deut. xxxij. (Mihi vindictā) .s. reseruate (⁊ ego retribuam) .i. vindicabo (dicit dominꝰ) Q̄n̄do em̄ vos punit' eos: iam deo locus non est in eis. ut eos puniat in die ire. Seipsuꝫ em̄ vindicare est rapinā cōmittē (Sꝫ si esurierit inimicus tuꝰ ciba illū. Si sitit potū da illi) .i. porrige ei nc̄caria in extrema nc̄citate (Hoc em̄ faciēs) .s. cibando ⁊ potando illū. (carbones ignis) .i. ardorē caritatis (cōgeres) .i. congregabis. (sup caput eius) .i. sup mentēꝫ eiꝰ quatenꝰ tua caritate incipiat diligere te quē prius odeát (Noli vinci) p impatiētiam (a malo) ſupple homine (ſed vince in bono) .ſ. patientie (maluꝫ) ſupple hominē.

¶ Seq̄tur euangelium.

In illo tp̄e. Cū deſcēdiſſet Jh̄s de mōte ſecute ſunt eū turbe multe. Et ecce leproſus veniēs adorabat eū dicens Dn̄e ſi vis potes me mūdaē. Et extēdēs ih̄s manū tetigit eū dicēs. Volo mūdaē. ⁊ cōfeſtim mūdata ē lepra eiꝰ. Et ait illi ih̄s. vide nemī dixeris ſꝫ vade oñde te ſacerdoti ⁊ offer munus tuū qđ p̄cepit moiſes in teſtimoniū illis. Cū āt introiſſet capharnaū acceſſit ad eū cēturio. rogās eū ⁊ dicēs Dn̄e puer meꝰ iacet ī domo paraliticꝰ ⁊ male torq̄ť. Et ait illi ih̄s. ego veniā ⁊ curabo eū. Et rn̄dēs cēturio ait Dn̄e. nō ſū dignꝰ ut intres ſb̄ tectum meuꝫ. ſꝫ tm̄ dic verbo. ⁊ ſanabiť puer meꝰ. Nā ⁊ ego hō ſū ſb̄ ptāte cōſtitutus hn̄s ſub me milites. ⁊ dico huic vade. ⁊ vadit. ⁊ alio veni ⁊ veīt ⁊ ſeruo meo fac hͦ ⁊ facit. Audiēs āt Jh̄s miratꝰ ē ⁊ ſeq̄ntibꝫ ſe dixit Amē dico vob̄. nō inueni tātā fidē in iſrl̄. Dico āt vob̄. q̄ multi ab oriēte ⁊ occidēte veniēt ⁊ recūbēt cū abrahā yſaac ⁊ iacob ī reg̃ celoꝝ. filij āt regni eijciēt in tenebras exterioēs. Ibi erit fletꝰ ⁊ ſtridor dētiū ⁊ dixit ih̄s cēturioni. vade ⁊ ſic credidiſti fiat tibi Et ſanatꝰ ē puer ex illa hora.

¶ Poſtilla.

Cum deſcēdiſſꝫ. Mat. viij. Mar. j. Lu. v. Hyſtoria hꝰ euā. facta eſt āno xp̄i. xxxj. ij. idꝰ iulij. feria. v. luna. xvj. indictōne. iiij. Glo. poſtq̄ dn̄s docueāt diſcipulos ī mōte deſcēdit ī vallē ut turbas docēt ⁊ ſanaret turbaꝝ īfirmos q̄ ſeq̄bāť eū. Diſcipulis ei tanq̄ pfectōribꝫ ſmonē fec ī mōte: turb̄ āt tanq̄ ī pfectis ī valle p̄dicauit. ⁊ ſm Haymonē. Exēplo xp̄i debēt facē p̄dicatoēs ut ī p̄dicatōe ſua ſuant ſmonē tēpatū. Et ſic viderint vnūquēq3 cape poſſe ita ⁊ vbū dei ānūciēt. Vn̄ ec̄ gre. ſm capacitatē auditoꝝ formādꝰ ē ſmo doctoꝝ (ſecute ſūt eū turbe multe) Glo. xpt̄ q̄ꝝ ſeq̄lā ⁊ edificatōꝫ mouebaꝛ ad faciēdū miracula. (⁊ ecce leproſus veniēs) ſupple cū fide cordis (adorabat eū) cū hūilitate corpis vn̄ Mar. j. dr̄ genuflexit. Lu. v. dr̄ pcidit in faciē q̄ oīa hūilitatē īdicāt Orige. Hūit ei tria iſte leproſus in ſe q̄ q̄cūq3 hn̄s ī ſe nihil ſibi a deo negaꝛ. Primū ē fides. qđ tāgitur cū dr̄. Adorabat eū. vn̄ dr̄ iac. j. Poſtulet āt ī fide nihil heſitās ⁊ dabiť ei. Scdm̄ ē hūilitas. qđ nōť cū dr̄ Lu. v. (pcidēs ī faciē) Vn̄ Eccl. xxv. Orō hūiliantis ſe celos penetrat. Tercium ē deuota orō qđ nōť cū dr̄. (Dn̄e ſi vis potes me mūdaē) Hic ē cōſiderādū q̄ ſapiēter ſe hūit ille leproſus. cū p⁹ ad fidē cōuſus fuit. nō ei deſiderāuit ſanitatē corpis: ſꝫ magis tūꝫ illa eſſet aīe ſalus. ⁊ ideo nō orauit ut dn̄s eū ſanaēt ſed illiꝰ volūtati cōmiſit an eū ſanare vellet q̄ ſolus nouit quid ſolet cōgruere ſaluti. A quo leproſo adhuc in fide neophito: nos a puericia ī fide xp̄i nutriti exemplū recipe debemꝰ. ut bona fortune. bona nature ⁊ quecūq3 terrena. quibꝫ cōtingit bn̄ ⁊ male vti nō petamꝰ a deo. nec ea q̄ramꝰ niſi ī quantū neceſſaria ſūt ſuſtētationi nr̄e ⁊ expediētia nr̄e ſaluti. Nihil eīm nob̄ bonuꝫ ē niſi nr̄a felicitas eterna ⁊ ea que nobis ad iſtā conſequendā pficiūt ſiue proſpa ſiue aduſa (Et extendēs ih̄s manū tetigit eū di. Volo mūdare) vn̄ Ly. Humanitas xp̄i erāt quaſi organū ſeu inſtrumentū diuinitatis. ⁊ iō ſic artifex mediante inſtrumēto opať. ſic vtus diuina in xp̄o p applicatōem hūanitatis aliqua faciebat ſic hūc leproſuꝫ tāgendo ſanauit (et cōfeſti mūdata ē lepra eiꝰ) ſupple totaľr nō tm̄ diminute. Vnde in pš. xxxvij. Ipē dixit ⁊ facta ſūt. Vn̄ Aug. dic q̄ nō ſtati pꝰ diſceſſū de mōte fec hoc miraculū. ſed poſtq̄ ſermonē in loco cāpeſtri fecit turbis. ſic dr̄. Lu. v. Criſ. Poſt ſermonē imediate pcedit ad miracula ut vbis p̄cedētibꝫ autoritatē pſtaret ut mirabilis in ꝟbis mirabilior appareret in ope (et ait illi ihs Vide nemini dixeris) .s. miraculū ꝗ factū ē Criſo. In iſtis ꝟbis docet nos nō eē vane glorioſos: et ſi aliqd bonū circa nos ē: nō nobis ſ; deo aſcribere debemꝰ Vn̄ pſ. cxiij. Nō nobis dn̄e nō nobis: ſed nōi tuo da glam (ſed vade oſtende te ſacerdoti et offer munꝰ tuū qd p̄cepit moyſes) Leui. xiiij. Nā duos paſſeres offerebat ꝓ emūdatōe ſua. vnus eoꝝ occidebaᵗ et alter in ſanguie illiꝰ intingebatᵗ. et ſic dimiſſus euolauit (in teſtimoniū illis) .i. ut illoꝝ teſtionio ſanꝰ habeat. Quare xp̄s leproſū ſanatū miſit ad ſacerdotes. Rn̄ſio ſm Gor. primo ꝓpter legis approbatōem. ſcdō ꝓpter miraculi ↄfirmatōem .i. ut teſtes eſſent miraculi. tercio ꝓpter eoꝝ vtilitatē ut videntes crederent et ſaluarentᵗ. quarto ꝓpter eruditōem nrām ut nos eē ſacerdotes honoremꝰ. quinto in exemplū pccōribus ꝗ ſūt lepra pcci infecti. quibus dicit Ite et nō ſtate: oſtendite nō occultate: vos nō alios. ſacerdotibus ꝗ hn̄t ptātem remittendi pctā ut ꝫ Joh. xx. Accipite ſpm̄ ſcm̄: quoꝝ remiſeritis pctā remittūtur eis (Cū aūt introiſſet capharnaū acceſſit ad eū cēturio) .i. quedā gentilis ꝗ habebat centū hoies in armis ſub ſe ad cuſtodiā ipiꝰ galilee Tunc eī terra iudeorū erat ſubiecta romanis et quibus illuc erat poſitꝰ cēturio ille Iſte aūt cēturio auditis xp̄i miraculis firmiter credidit ꝙ poſſet ſanare ſuū eiꝰ ꝗ erat ei valde carus. ut hēt Lu. vij. et ideo de eiꝰ ſanatōe fuit valde ſolicitꝰ. Acceſſit ergo (rogās eū dicēs. dn̄e puer meꝰ) ſuū noians pueꝝ ſuū. Hoc ē ↄ ſuperbos ꝗ famulos dedignaᵗ (iacet in domo) nō potēs venire ad te. Hoc ē ↄ inhūanos dominos: ꝗ expellūt īfirmos famulos a domo ſua et mittūt ad hoſpitale (paraliticꝰ et male torqᵗ) Criſ. Infirmitatē tantūmō expoſuit: ſ; ſanitatis remediū in ptāte mīe eiꝰ dimiſit (Et ait illi ihs. ego veniā et curabo eū) vn̄ Beda. Qui ad ſanandū filiū reguli ire noluit ne diuitias honorare videretᵗ: ad ſeruū vadit ne ſeruilem ↄditōē ſpreuiſſe putaretᵗ. (Et rn̄s cēturio ait. Dn̄e nō ſū dignꝰ) .s. quia gentilis ſū Vn̄ Jherō. quia gentilis fuit et forte ydola ſtabāt in domo ſua ideo noluit ut xp̄s intraret ne ī his offenderetᵗ (ut intres ſub tectū meū) Gor. nō dicit palaciū licꝫ princeps eſſet. ſed tectū ꝓpter hūilitate ſui et ↄſideratōe magnitudinis xp̄i Vn̄ aug. dicēdo ſe indignū ꝓſtitit ſe dignū: nō ī cuiꝰ parietes ſ; in cuiꝰ corda ꝟbo dei xp̄s intraret. Vn̄ Orige. qn̄ corpꝰ et ſanguinē dn̄i manducas et bibis tūc dn̄s ſub tectū tuū ingreditᵗ. et ergo hūilians teipm̄ dicas Dn̄e nō ſū dignꝰ ut intres ſub tectū meū (ſ; tm̄ dic verbo et ſanabitᵗ puer meꝰ) Vn̄ Beda. Magna fides q dicere credit eē facere (nā et ego homo ſū ſub ptāte ↄſtitutus hn̄s ſub me milites: et dico huic vade et vadit) ſcilꝫ quantū ad negociū implendum in abſentia (et alio) antiqua eſt grāmatica (veni et venit) quantū ad officiū implendū in pn̄tia (et ſeruo meo fac hoc et facit) ex hijs ↄcludit ꝙ ſi dicto eiꝰ vnꝰ vadit: multo plꝰ ſi xp̄s deꝰ et dn̄s dicat īfirmitati vade vadet. et ſanitati veni et veniet (Audiens aūt ihs) .s. ꝙ ſub velamēto carnis cēturio agnouiſſet excellētiā maieſtatis (miratus eſt) .i. ad modū mirātis ſe habuit (Et ſequētibꝫ ſe dixit. Amen dico vobis. nō inueni tantā fidē in iſrl) id ē in ꝓplo iudaico. quod intelligendū eſt quātū ad facilitatē in credendo. quia alij ꝑ plibꝫ ſignis viſis crediderūt. Ille vō nullo miraculo viſo. ſed ſolū audito credidit (Dico autē vobis ꝙ multi ex oriente et occidēte venient et recūbēt cum Abrahā Yſaac et Jacob in regno celorū) quia multitudo gētiliū in diuerſis partibꝫ orbis exiſtentiū ꝑ predicatōem apłoꝝ ↄuerſa ē ad fidē. Et ſic perceperunt grām in pn̄ti et glam in futuro (Filij autē regni) .i. iudei ex quibus xp̄s natus eſt. et quibꝰ principaliter miſſus eſt ad predicandū eis (Eijcientᵗ in tenebras exteriores) quia repulerūt fidē xp̄i. et ſic in pccīs ſuis manēt obſtinati· ⁊ ſic eiđ dāť ad penas īferni q̄ dicūť tenebre· Vñ Greg· Jnteriores tenebre cecitas mētis· exterioꝛes eterna lex dānatōis· (ibi erit fletus ⁊ ſtridoꝛ dētiuꝫ) vñ Raban⁹· flet⁹ de ardoꝛe· ſtridoꝛ dētium de frigoꝛe ſolet oꝛiri· Vñ Job· xxiiij· Trāſibūt de aq̄s niuiū ad caloꝛē nimiuꝫ (Et dixit iħs cēturioni vade) ·i· ſecure reuṫere (⁊ ſicut credidiſti) ·ſ· pfecte· ſic (fiat tibi) in ſanatōe pueri tui (Et ſanat⁹ ē puer) nō fili⁹ ſed ſeru⁹ (ex illa hoꝛa) ·ſ· qua dn̄s iħs dixit ſibi· fiat tibi· Raban⁹ fidei merito dn̄t īpetraſſe ſalutē puo

Vltimo notādū ꝙ legiť in euāgeliis xp̄m tres paliticos curaſſe· vnū q̄ iacebat in poꝛticu· xxxviij· annos hn̄s in īfirmitate· utꝫ Joħ· v· Aliuꝫ q̄ poꝛtabatť a q̄tuoꝛ viris in grabato utꝫ Mar· ix· Terciū q̄ fuit ſeru⁹ cēturionis: ſic hꝛ in euangelio hodierno Cir pn̄s euanᵐ vbi dꝛ extēdēs Iħs manū tetigit eū di· volo: mūdaꝛe· dicit Hug· de pꝛto· ꝙ ī ſcptura iuenim⁹ tribꝫ modis lepꝛā fuiſſe mūdatā· q̄ ſigt tres modos remiſſiōis pctōꝛum Prim⁹ mod⁹ fuit in ablutōe aq̄: ut lepꝛa naamā· utꝫ· iiij· Regū· v· ⁊ ſignificat baptiſmū q̄ oīa pctā mūdaꝛť Sic fuit mūdat⁹ ꝯſtātin⁹ coꝛpaliter et ſpūalr· ·i· in coꝛpe ⁊ aīa ſimť· Scd̄s mod⁹ fuit in oñſione ⁊ miſſiōe ad ſacerdotes· ⁊ ſignificat ꝯfeſſioneꝫ in q̄ ⁊ ꝑ quā pctā mūdaꝛť Vñ Jacobi· v· Cōfitemī alterutꝛ pctā vr̄a ⁊ oꝛate ꝓ inuicē ut ſaluemini· Tercius modus fuit in tactu man⁹ xp̄i: ſicut hic dꝛ· extendēs manū· ⁊c· ⁊ ſignificat bonā opatōeꝫ· Nā ſi hō in pctō moꝛtali exn̄s non deſpat ſed faciat bō opa oꝛando ieiunādo: elemoſinas dando verbū dei audiendo· tunc dn̄s iheſus xp̄s cocius illuminat eū ⁊ nō patitur eū perire ſed reducit ad penitentiā: ut patet in Coꝛnelio centuriōe· de quo legiť Actuū· x· Elemoſine tue et oꝛatōnes aſcenderūt in conſpectu dei· ⁊ ad eū miſſus eſt beatus Petr⁹ Apoſtolus ut baptiſaret eū· Sed ſi in pctō moꝛtali exn̄s negligit bō opaꝛi ut multi ſtulti faciūt· ·d· ad q̄d nō ꝓdeſt bō opari· tūc de⁹ derelinquet qn̄qꝫ tales ut tādē ſic in pctīs ſuis moꝛiāť ⁊ dānabūť· Vñ de hꝭ dꝛ in decretis Jn pctīs exn̄tes dn̄t bō opa facere· ut deus coꝛ eoꝝ illuſtret· de peni· diſt· v· Falſus· Seq̄tur· Vade oſtēde te ſacerdoti· Hic repꝛhendiť erroꝛ paupum de Lugduno dicētiū nō eē nccāriū ſacerdoti ꝯfiteri· ꝙ q̄libet bon⁹ xp̄ian⁹ eſt ſacerdos·

Dominica tercia poſt octauas epiphanie·

Roma· xiij· Frēs Nemini quicq̄ debeatis· niſi ut inuicē diligatis· Qui eñ diligit ꝓximū: legē impleuit· Nā nō adulterabis· nō occides· non furaberis· nō falſum teſtimoniū dices· nō ꝯcupiſces· Et ſi qđ eſt aliud mandatū in hoc verbo inſtauraꝛť· Diliges ꝓximū tuū ſicut teipꝫ· Dilectō ꝓximi malū nō opaꝛť· Plenitudo ḡ legis eſt dilectio·

Poſtilla·

Nemini q̄cq̄ debeatis· Añ initiū illi⁹ ep̄le ſcribit ſcūs Paul⁹: ·d· Oīs anima ptātibus ſublimioꝛib⁹ ſubdita ſit· nō eſt eñ ptās niſi a deo Itaqꝫ q̄ reſiſtit ptāti: dei oꝛdinatōni reſiſtit· Tūc ſeq̄tur ep̄la pn̄s· Nemī quicq̄· Et ep̄la ⁊ euāgeliuꝫ ꝯcoꝛdāt ꝙ in euāgelio legitur quō xp̄s cū diſcipulis ſuis fuit in nauicula ad trāſfretādū· ⁊ oꝛta eſt tēpeſtas magna in mari· ꝑ quā tēpeſtatē deſignatur magna tēptatio h⁹ ſcl̄i Sic etiā paulus ap̄ls in ep̄la hac docet nos quō debem⁹ trāſmigrare ⁊ temptatōnes vincere ꝑ virtutes quas enūerat in ep̄la hodierna ·d· (Nemī quicq̄ debeatis nī ut inuicē diligatis· Qui eī diligit ꝓximū legē ipleuit) Ly· Oīa eī mādata decalogi oꝛdināť ad actū diligendi· ꝙ p̄cepta p̄me tabule oꝛdinātur ad diligēdū deū· ⁊ p̄cepta ſecūde tabule ad diligendū ꝓximū· ⁊ ita in dilectōe ipleť lex (Nā nō adulterabis) Glo· hic ꝓhibeť nocumētū ꝓximi in persona sibi cōiuncta (non occides) in quo ꝓhibet nocumentum ꝓximi in ꝓpria ꝑsona (nō furaberis) in q̊ ꝓhibet nocumētū ꝓximi in rebꝰ tꝑalibus (nec falsum testimoniū dices) in quo ꝓhibet nocumentū ꝓximi in verbo (nō cōcupisces) vxorē vel rem ꝓximi tui (⁊ si qđ est aliud mādatū in hoc verbo īstauraꝛ) i. impleꝛ (Diliges ꝓximū tuū sicut teipm̄) i. Sic debes diligere sicut teipm̄ ī bono ⁊ nō in malo. Tho. sic ꝙ nihil vitiatum ꝓpter amorē ꝓximi ꝯmittat (dilectio ꝓximi malū nō opat̄) i. cauet inferre malū ꝓximo (Plenitudo g̊ legis est dilectō) tho. i. ꝑ dilectōꝫ lex īplet̄

Euangelium.

IN illo tp̄e. Ascēdente Ihū in nauiculā secuti sūt eū discipuli eius. Et ecce motꝰ magnꝰ factꝰ est in mari ita ut nauicula opiret̄ fluctibꝫ. Ipē vo dormiebat Et accesserūt ad eū discipli eꝰ ⁊ suscitauerūt eū d. Dn̄e salua nos perimꝰ Et đt eis. Qđ timidi estis modice fidei. Tūc surgēs īpauit vētis ⁊ mari. ⁊ facta ē tranq̄llitas mag̃. Porro hoīes mirāti sūt dicentes Qualis est hic quia venti ⁊ mare obediūt ei.

Postilla.

ASceñdēte Ihū. Mat. viij. mar. iiij. Lu. viij Historia hꝰ euāgelij facta ē āno. xxxi. xp̄i. ij. kl̄. augusti feria. v. luna. iij. Indictōe. iiij. Ante initiū illiꝰ euangelij scribit scūs Matheus in eodē ca. ꝙ vnꝰ de scribis accessit ad ihm̄: ⁊ ait Magister seq̄r te quocūqꝫ ieris. Et dixit ei ihs̄. Vulpes foueas hn̄t ⁊ volucres celi nidos Filiꝰ āt hoīs nō hꝫ vbi caput suū reclinet. Aliꝰ āt de discipul̄ suis ait illi Dn̄e pmitte me primū ire ⁊ sepelire pr̄em meū. Ihs āt ait illi. Seq̄re me ⁊ dimitte mortuos sepelīe mortuos suos. Et statim seq̄tur euāgeliū hodiernū (Ascendēte ihū in nauiculā) Vn̄ Criso. Cū multa ⁊ miranda dn̄s ōndisset in terra transijt ad mare ut ibidē excellētiora opa demōstraret q̄tenus terre marisqꝫ dn̄m se ōnderet.

(Secuti sūt eū discipuli eiꝰ) s. trāsfretātes cū eo (⁊ ecce motꝰ) i. maris turbatio. Vn̄ ps̄. lxxiij. Qui ꝯturbas ꝓfundū maris. Et ista turbatio maris nō fuit natural̄. sed imꝑio xp̄i hec facta est diuina v̄tute ut manifestaretur v̄tus xp̄i discipul̄ eiꝰ (magnꝰ) s. ut maius appareret miraculū. (factꝰ est ī mari) i. ī stagno genezareth (ita ut nauicula opiret̄ fluctibꝫ) supple fere Et dicit opireturā nō submergeretur ꝙ nauis xp̄i ꝯcuti p̄t sed submergi nō p̄t. cuiꝰ figura ōnsa ē ī archa noe. ut pꝫ Gen̄. vij. (Ipē vo dormiebat) Lira hoc duplici de cā. Prima ut veritas hūane nature in eo ōnderet̄ Dormiebat eñ corpe sed vigilabat deitate. Secūda: ut discipuli in piculo positi ad ipm̄ recurrerēt ⁊ auxiliū suū peterēt Iđo seq̄tur (Et accesserūt ad eū discipuli eꝰ ⁊ suscitauerūt eū dicētes) deuotis p̄abꝫ (dn̄e perimꝰ) i. piē timemꝰ (salua nos) Origen̄. O veraces ⁊ bn̄dicti discipuli xp̄i: saluatorē vobiscū hētis ⁊ de piculo timet̄. vita vobiscū est ⁊ de morte soliciti estis (⁊ dixꝛ eis quid timidi estis) Ly. q. d. n̄ debetis timē cū sim pn̄s vobiscū quē vidistis tot miracula facere in terra (modice fidei) Cris. ꝓpter hoc vocat eos modice fidei. ꝙ licet crederēt xp̄ꝫ posse eos liberare a piculo cū esset excitatꝰ. non tn̄ credebāt ꝙ hoc posset dormiēs facē ꝙ si pfectā fidē hērent cognoscerent eū tantā v̄tutē hn̄tem in dormiendo quātam in vigilādo: ⁊ tantā in mari quantā in terra (Tunc) s. pꝰ p̄ces discipuloꝝ (surgēs) s. a somno (impauit vētis ⁊ mari) ꝯtra inūdatōem fluctuū (Et facta est trāquillitas mag̃ in mari) Ly. ex quo pꝫ eꝰ diuinitas ꝙ miracula faciebat impando sic dn̄s creature Vn̄ seq̄tur (Porro hoīes mirati sūt) Vn̄ Iero. Nō discipuli sed naute ⁊ ceteri q̄ erāt ī naui (dicētes Qual̄ est hic.) Ly. ꝙ sic hō dormit ⁊ sic deꝰ miracula facit. Gor. In miracul̄ xp̄i sp̄ aliqđ ponit̄ ad ōndēdā veritatē hūanā: ⁊ ad ōndēdā veritatē ritatis Vñ Crisꝭ. Sōn⁹ hoīem. tranquillitas deū ostendebat. Tria ergo admirāť. Et hoīem dormientē. ⁊ deū impātem. ⁊ creaturā obediētē. Unde addūt (ꝗ̄rentia mare obediūt ei) sicꝫ creatura creatori.

Dñica. iiij. p⁹ oct. epipħ. Col. iij.

Fr̄es. Induite vos sicut elcī dei scīa dilcā. viscerā mīe. benignitatē. hūilitatē. modestiā. patientiā supportātes inuicē ⁊ donantes vobismetipīs. si q̄s adūsus aliquē h̄ʒ querelā sicut ⁊ dñs donauit vobis ita et vos. Super āt omnia hec caritatē h̄ete qđ est vinculū pfectōis. ⁊ pax xp̄i exultet in cordib⁹ vr̄is. in qua et vocati estis in vno corde. ⁊ grati estote. Verbū xp̄i habitet in voƀ abūdāter in omni sapiētia. docētes ⁊ cōmonētes vosmetipīs in psalmis hymnis et cāticis spiritalib⁹ in grā cantātes in cordib⁹ vestris deo.

Postilla.

Induite vos sicut electi dei sci ⁊cꝫ. Ante initiū illi⁹ ep̄le scribit sanctus Paulus. d. Nolite mentiri inuicē expoliātes vos veterē hoīem cū actibꝫ suis. ⁊ induētes nouū hoīem eū qui renouať in agnitōne dei scđm imaginē eius qui creauit illū. Tunc seq̄tur p⁹ h̄ ep̄la hodierna quā scripsit Colosensib⁹. Et colosenses noiantur a ciuitate Coloſ. (Fratres. induite vos) .i. veste spūali (sicꝫ electi dei) p fidem (sancti) p spem (et electi) per caritatē. Vel (sicut electi dei) Ly. per eternā p̄destinatōē (scī) p sacioꝝ susceptōē (⁊ dilecti) p augmētū grē (viscera mie) Ly. q̄tū ad pietatꝭ affectū (benignitatē) q̄tū ad e⁹ effectū (hūilitatē) q̄ est v̓tutū custos ⁊ fundamētū (modestiā) hn̄ vtēdo pspēris (patientiā) hn̄ h̄ndo se in aduersꝭ (supportātes inuicē) in infirmitatibꝫ ⁊ oneribus impositꝭ. (⁊ donātes vobismetipsis) Ly. offensas remittendo: qđ ē nc̄citatis (Si quis aduersus aliquē habet querelā) .ꝛ. querele materiā. (sicut ⁊ dñs donauit vobis) .ꝛ. pure ⁊ integre (ita ⁊ vos) inuicē remittite peccata (Sup oia āt h̄ caritatē habete) que ē maior ceterꝭ v̓tutibꝫ (qđ ē vinculū pfectōis) glo. q2 oia q̄ ad pfectōē ptinēt simꝭ ligat (⁊ pax xp̄i) Ly. data ⁊ cōmendata a xp̄o (exultet) .ꝛ. sit cā exultatōis (in cordibꝫ vr̄is in qua vocati estis in vno corpe) .i. ecclīe sb capite xp̄o. Glo. Oēs enī vnuꝫ corp⁹ sumus i xp̄o (⁊ grati estote) .i. deo datori de tāto bn̄ficio (v̓bū xp̄i) .ꝛ. doctrina euāgelij q̄ spālr̄ v̓bū xp̄i ē q2 de eius ore pcessit (hitet in vobis) .i. p ligeꝫ e⁹ meditatōē (abūdanter) .ꝛ. nō solū ad vīam s̄ ec̄ ad alioꝝ edificatōem. (in oi sapia) .ꝛ. in oim scp̄turarū intelligētia ut oim scripturaꝝ intelligētiam ⁊ intellectū h̄eatis (docētes) .i. ignaros (⁊ cōmouētes) .i. pigros (vosmetipsos) .ꝛ. vn⁹ aliū vos mutuo ad diuinas laudes excitando. et h̄ (in psalmis ⁊ ymnis ⁊ canticis spūalibus) Glo. de eternis bonis agētib⁹ et celestē iocūditatē ośdētibꝫ (in grā) glo. .ꝛ. in ɔsideratōe bn̄ficioꝝ dei erga vos (cantātes in cordib⁹ vr̄is) Glo. .ꝛ. nō tm̄ labijs sic illi de q̄b⁹ psa. xxxix. populus h̄ labijs me honorat. cor āt eorū longe ē a me (deo) .ꝛ. ad honorē dī (in xp̄o ihesu domino nostro.)

Euangelium.

In illo tpe. Dixit Jh̄s discipulis suis Parabolā hāc. Simile factū ē regnū celoꝝ homini. q̄ seīauit bonū semen in agro suo. Cū autē dormirēt hoīes venit inimicus e⁹ et supseminauit zizania in medio tritici ⁊ abijt. Cū aūt creuisset herba ⁊ fructū fecisset. tūc apparuerūt ⁊ zizania. Accedētes āt serui pr̄isfamilias. dixerūt ei. dñe Nōne bonū semē seminasti i agro tuo. vn̄ ergo h̄ʒ zizania Et ait illꝭ Inimic⁹ hō fecit h̄. Serui āt dixerūt ei. vis im⁹ ⁊ colligim⁹ ea. Et ait Nōne forte colligētes zizania eradicetis simꝭ ⁊ triticū. Sinite vtraq3 crescere vsq3 ad messē. et i tpe messis dicā messorib⁹ colligite pmū zizania ⁊ alligate ea i fasciculos ad ɔburēdū. Triticū āt ɔgregate i horreū meū.

Postilla.

Simile est regnū Mat·xiij· Historia hꝰ euāgelij facta ē in mēse Aꝑli videlʒ p̄ma die āno xp̄i·xxxiij indictōne·v·(Sile est regnū celoꝝ) ·i·statꝰ ecclesie militātis (hoī q̄ seminauit semē bonum in agro suo) Ly·hō iste xp̄s ē·ager āt eccl̄ia labore ⁊ sanguine xp̄i excultaꝰ Bonū semen ē scā doctrina et fides catholica (Cū āt dormirēt hoīes) ·i·custodes·Glo·int·q̄ ad tutelaʒ ⁊ custodiā sūt deputati ꝑ q̄s p̄lati designānᷣ (venit inimicꝰ hō) ·i·diabolꝰ utʒ Exo·xv·dixit inimicꝰ ꝑseq̄r ⁊c̄·(⁊ supseminauit zizania in medio tritici) qꝛ int̄ doctrinā veritatis cōmiscuit fallaciā erroris·int̄ fideles ⁊ electos cōmiscuit ꝑuos hoīes·int̄ v̄tutes cōmiscuit vicia (Cū āt creuisset herba ⁊ fructū fecisset tūc appuerūt zizania) Criso·q̄si silem herbam hn̄s: ita q̄ntū ad exteriorē apparentiā freq̄nt̄ nō ē differentia int̄ semē christi ⁊ semē diaboli·sed in facto dep̄hendiᷣ diuisitas (Accedētes āt s̄ui p̄risfamilias·dixerūt ei·dn̄e·Nōne bonum semen seminasti in agro tuo·vn̄ ḡ hꝫ zizania? Et ait illis Inimicꝰ hō fecit hoc) Gor·Diabolꝰ dicit̄ inimicꝰ hō ex eo q̄ hoī a p̄ncipio inimicaᷣ·(Serui āt dixerūt·vis imꝰ ⁊ colligimꝰ ea·Et ait n̄·ne forte colligētes zizania eradicetis sil̄ ⁊ triticū) ·s·cuʒ eis (Sinite vtrꝗ crescē) ·s·zizania ⁊ triticū ·i·bonos ⁊ malos (vsqꝫ ad messē) ·i·vsqꝫ ad mūdi cōsūmatōʒ (⁊ ī t̄pe messis) ·i·iudicij die (dicā messoribꝫ) ·i·āgel̄ (colligite p̄ᵐ zizania ⁊ alligate ea in fasciculos ad cōburēduʒ) qꝛ ministerio angeloꝝ sepabūt̄ mali tūc de medio iustoꝝ ⁊ mittent̄ in gehēnā (triticū) ·i·fideles in area hꝰ mūdi cōtritos et flagellatos (cōgregate in horreum meū) ·i·in celeste gaudium.

Dñica in septuagesima·j· Coꝝ·ix

Nescitis q̄ hij q̄ in stadio currūt: oēs q̄dē currūt: sʒ vnus accipit brauiū? Sic currite ut cōp̄hendatis·Oīs aūt q̄ in agone contēdit: ab oībus se abstinet·⁊ illi q̄dē ut corruptibilē coronā accipiāt·nos āt incorruptā·Ego igit̄ sic curro: nō q̄si in incertū·sic pugno nō q̄si aerē verberās·Sʒ castigo corpꝰ meum·⁊ in seruitutē redigo: ne forte cū alijs p̄dicauerim: ipse reprobꝰ efficiar·Nolo enī vos ignorare frēs·qm̄ p̄res nostri oēs sub nube fuerunt·⁊ oēs mare trāsierunt·⁊ oēs in moysi baptizati sūt in nube ⁊ in mari·Et oēs eandē escā spiritaleʒ mādūcauerūt·et oēs eundē potū spiritalem biberūt·Bibebāt autē de spiritali consequente eos petra·Petra autē erat xp̄s.

Postilla.

Nescitis q̄·Añ initiuʒ illiꝰ ep̄le scribit scūs paulꝰ: di·Factꝰ suʒ infirmꝰ infirmis: ut īfirmos lucrifacerē·Oīa āt facio ꝑpt̄ euāgeliū ut ꝑticeps eiꝰ efficiar·Tūc seq̄t̄ epistola Nescitis q̄ hij q̄ in stadio currunt·Vbi notandū q̄ tempꝰ quod hodie ecclesia incipit: est tempus deuotōis ⁊ p̄nie·In signū hꝰ sancta m̄r eccl̄ia in h̄ sacro t̄pe in cantu ⁊ lectōibꝫ in matutinis nob̄ insinuat: q̄ a deo sumꝰ elongati: ⁊ spūalibꝫ bonis spoliati ꝑpter inobediam ade ⁊ eue·Vnde ep̄la ⁊ euangeliū in h̄ cōcordāt·qꝛ cū depaupati sumꝰ: tūc sanctꝰ matheꝰ ī euangelio hodierno inuitat nos ad laborandū in vinea dn̄i: ut ditemur·⁊ qꝛ etiā a deo elongati sumꝰ: tūc sāctus paulus in epistola hodierna ꝓponit nobis cursū ut ad brauiū diuine visionis redeamꝰ: dicens (Fratres·Nescitis q̄ hij qui in stadio currūt·oēs quidē currūt) quia oēs homines ad beatitudinē nitūtur peruenire quomōcūqꝫ diuerso tramite incedant·ut dicit Boetiꝰ de consolatōne phil̄·li·iij·prosa·ij·(sed vnus accipit brauium) id est premiū cursus·Nota q̄ stadiū est spaciuʒ in quo pedites currūt quod hercules dicitur statuisse·Perficiūt autē vnū stadium cxxv·passus·Et dicitur stadiū a stādo: qꝛ Hercules tot passus currebat

⁊ poſtea ſtabãt ⁊ reſpirabat. In fine huiꝰ ſpacij ponebat aliqd qd erat p̄miū curſus: ut equꝰ vł purpureꝰ pãnꝰ: ⁊ hoc dr̄ brauiū. Et licet oēs in h̄ ſtadio currerēt: vnꝰ tm̄ ſolꝰ accipiebat hoc brauiū ſcʒ q̇ citiꝰ ꝑueniebat. Sic in curſu ſpūali vnꝰ tm̄ ſcʒ pſeuerãs accipit brauium. Quia qui pſeuerauerit vſqʒ in finē hic ſaluꝰ erit. (Sic currite) .i. p bona opera (ut comꝓhendatis) ſupple brauiū eternū (oīs eñ qui in agone) .i. in pugna (cōtendit) ſupple cū aduerſario (ab oībus ſe abſtinet) ſcʒ que impediūt ipm̄ p aſſecutōe victorie (Et illi qdē ut corruptibilē coronã accipiãt nos ãt icorruptã) Ly. q.d. ſi faciūt p tpali precio. multomagis debemꝰ hoc facere p eterno p̄mio: abſtinēdo ab oībꝰ impedimētis nr̄e ſalutis: exercēdo nos in oibus p motiuis (Ego igit ſic curro) Gor. bonū opando (nō q̄ſi in incertū) Ly. qr ſanctꝰ paulus certus erat de btitudine futura p reuelatōem dinã (ſic pugno) ſupple cōtra tēptatōes. (nō quaſi aerē verberãs) .i. nō inaniter. ſicut ille qui aerē pcutit p hoſte. (Sed caſtigo corpꝰ meū) Gor. i. motus carnis illicitos reprimendo (⁊ ī ſeruitutē redigo) .i. p opatōem boni (neforte cū alijs p̄dicauerī) Ly. i. inducendo eos ad opa pfectōis (ipē reprobꝰ efficiar) Gor. i. a dō reprobatꝰ qd turpe eēt (Nolo eñ vos ignorare frēs) Ly. ſʒ diligēter attendere. (qm̄ pres nr̄i oēs) tã boni q̄ mali) ſub nube fuerūt) .i. eos ptegente ab eſtu de die. Exo. xiij. (⁊ oēs in moyſe baptizati ſūt in nube. ⁊ in mari) Ly. i. fignū baptiſmatis receperūt. quia trãſitus iſte maris ⁊ ptectio nubis figura fuit baptiſmatis (Et oēs eandem eſcã ſpiritalē manducauerūt) Ly. i. mãna que dr̄ eſca ſpiritał. qr nō virtute nature: ſed virtute dīne potentie fuit data de celo. Et etiã fuit figura ſacramēti eucharistie: qd ſpūalr hominē nutrit (⁊ oēs eūdē potū ſpiritalem biberūt) .i. aquã de petr̄ eductã virtute dīna qñ moyſes bis pcuſſit petrã Exo. xvij. (bibebãt autē de ſpiritali) .i. potū datū virtute xp̄i. qr figurabat aquã gratie p xp̄m dandã (conſequente eos petra) Gor. aque vbiqʒ ſeqbantur eos (petra aūt erat xp̄s) Vin. nō in re ſed in figura. de q̄ petra fluxit ſanguis et aqua p apertionē lateris xp̄i in die paſceues.

¶ Euangelium.

In illo tpe. Dixit. Je. d. ſ. pabolã hãc. Simile eſt regnū celoꝝ hoī prīfamilias q̇ exijt p̄mo mane cōducē opaios in vineã ſuã. Cōuētōe ãt facta cū opariis ex denario diurno miſit eos in vineã ſuã. Et egreſſus cir̄ horã ſextã vidit alios ſtãtes ī foro ocioſos ⁊ ill' dixit. Ite ⁊ vos ī vineã meã ⁊ qd iuſtū fuerit dabo vob. Illi ãt abierūt. Iterū ãt exijt cir̄ ſextã ⁊ nonã horã ⁊ fecit ſilr̄. Cir̄ vndecimã vo exijt ⁊ inuenit alios ſtãtes ⁊ dicit illis. Quid hic ſtatis tota die ocioſi? Dicūt ei. Quia nemo nos cōduxit. Dicit illis. Ite vos in vineã meã. Cū ãt ſero factū eēt dicit dominꝰ vinee pcuratori ſuo. Voca operarios ⁊ redde ill' mercedē incipiēs a nouiſſimis vſqʒ ad p̄mos. Cū veniſſēt g̊ q̇ cir̄ vndecimã horã venerãt: acceperūt ſingulos denarios. Venientes ãt ⁊ p̄mi arbitrati ſūt qꝙ plꝰ eēnt accepturi. Acceperūt ãt ⁊ ipi ſinglos denarios. Et accipientes murmurabãt aduerſus patrēfamilias dicentes. Hij nouiſſimi vna hora fecerūt. ⁊ pares illos nobis fecisti. q̇ portauimꝰ pōdꝰ diei ⁊ eſtꝰ. At ille rn̄dens vni eoꝝ dixit. Amice nō facio tibi iniuriã. Nōne ex denario cōuenisti mecū? Tolle qd tuū eſt ⁊ vade. Volo ãt ⁊ huic nouiſſīō dare. ſicut et tibi. An non licet mihi qd volo facere? An oclꝰ tuꝰ nequã eſt. qr ego bonꝰ ſū? Sic erūt nouiſſimi primi ⁊ primi nouiſſimi. Multi eñ ſūt vocati. pauci vero electi.

¶ Poſtilla.

Simile eſt regnū celoꝝ Math. xx. Hiſtoria huiꝰ euangelij locutꝰ eſt dn̄s Ihs xp̄s ãno eiꝰ. xxxij.

Kal· octobris· dñica· luna· xiiij· Indictiõe· v· Añ h' euãgeliũ ſcribit ſanctꝰ matheꝰ in eodẽ ca· q̃ ihs dixit diſcipulis· Amẽ dico vobis qꝛ diues difficile intrabit in regnũ celoꝝ· Et iterũ dico vobis· Facilius eſt camelũ p foramẽ acus trãſire q̃ʒ diuitẽ intrare in regnũ celorũ· Auditis ãt hijs diſcipuli mirabãt valde dicẽtes· Quis ergo poterit ſaluꝰ eẽ· Aſpiciẽs ãt ihs dixit illis· apd' hoies hoc ĩpoſſibile eſt· apd' deuꝫ ãt oia poſſibilia ſũt· Glo· diues difficile intrabit in regnũ celoꝝ· Li· difficile dic̃ et nõ ĩpoſſibile· qꝛ difficile eſt diuitias poſſidẽ ⁊ nõ teneri nimis amoẽ eaꝝ· Et iteꝝ dico vobis facilius eſt camelũ p foramẽ acus trãſire· Ly· h' nõ intelligit de q̃libꝫ diuite ſꝫ de diuite ↄſtituẽte finẽ in diuitijs· ergo· Mar· x· dr· q̃ʒ difficile ↄfidẽtes in pecunijs intrabũt in regnũ celoꝝ· Ly· poſſeſſio diuitiarũ reddit hoiem difficilẽ ad pfectiõeꝫ acq̃rendã· nõ tamẽ facit ĩpoſſibilẽ· qꝛ Abrahã fuit diues valde· ⁊ tñ fuit pfectꝰ· ut habet Geñ· xvij· Et ideo dr Eccĩ· xxxj· Btũs vir diues q̃ inuẽtꝰ ẽ ſine macula· et ſequit· Quis ẽ hic ⁊ laudabimꝰ euꝫ q· d· vix ⁊ cum difficultate inuenit· Poſtmodũ ſeq̃t euangeliũ hodiernũ (Sile eſt regnũ celoꝝ) i· ſtatꝰ eccleſie militãtis (hoĩ patrifamilias) Iſte eſt deꝰ pat̃ q̃ ita gubernat totũ mũdũ· ſic pat̃familias ſbditos ĩ domo (q̃ exijt p̃io mane ↄducere operarios in vineã ſuã) vinea eſt vniũſal' eccĩa· cuiꝰ palmites ſũt iuſti· q̃ a p̃o iuſto ſcꝫ abel colligit· vſqꝫ ad vltim̃ q̃ in fine mũdi naſciturꝰ eſt· ut dicit Grego· Hec vo vinea· tot de ſe ptulit palmites q̃t ſcõs ptulit a iuſto abel vſqꝫ ad vltimũ electũ q̃ in fine mũdi naſciturꝰ ẽ· Operarij ãt ſunt doctoẽs ⁊ p̃lati a deo miſſi ad culturã hꝰ vinee p p̃dicatoꝝ ⁊ doctrinã Qui exijt p̃io mane Ly· qꝛ a pñcipio mũdi vſqꝫ ad Noe fuerũt· Mdclvj· ãni· In q̃ tpe aliq̃s ſcõs p̃res ad eruditõem hoim miſit· ſ· Adam Seth ⁊ Enoch ⁊ alios iuſtos (Cõuẽtõe ãt facta cũ operarijs ex denario diurno) Ly· Cõuẽtio iſta eſt pmiſſio vite et̃ne p labore· q̃ q̃reꝫ vita et̃na dr denariꝰ diurnꝰ q̃ eſt eq̃lis oibꝫ qꝛ vita et̃na erit eq̃lis oibꝫ a pte finis· qꝛ nũq̃ʒ finẽ hẽbit (Et egreſſus circ̃ horã t̃ciã) Hora t̃cia intelligitur mũdi decurſus a tpe noe vſqꝫ ad abrahã in q̃ tpe elapſi ſũt· ccclxxxix· anni· In q̃bꝫ ãnis aliq̃ ſci ad eruditõnẽ alioꝝ miſſi ſũt a dõ ut noe· ſem thare ⁊ ſic de alijs (Iteꝝ ãt exijt circ̃ ſextã ⁊ nonã horaꝫ ⁊ fecit ſilr̃) Hora ſexta fuit ab abrahã vſqꝫ ad moiſen· in q̃ tpe elapſi ſũt· cccc· ãni in q̃bꝫ ãnis miſſi ſũt abrahã· yſaac· et iacob ⁊· xij· p̃triarche ⁊ ſic de alijs Hora nona a moiſe vſqꝫ ad xp̃ꝫ ĩ q̃ tpe elapſi ſũt· Mdxj· ãni· In q̃bꝫ ãnis ad eruditionẽ ipĩ miſſi ſũt moyſes ⁊ aarõ ⁊ Joſue iudices reges pphẽ et ſacerdotes· Extãt eñi v̾ſus de etatibꝫ veteris leg' ut infra· Sexcẽtũ mille ſexq̃nq̃gita dat adam· Octogĩta nouẽqꝫ trecẽtos noe ſb arca· Abrahã hic ſeq̃t q̃drĩgẽtos habꝫ ãnos Dat trigitaqꝫ ſex q̃dringẽtos moiſi lex· Septuagita tetr̃s q̃drĩgẽta dauid ⁊ rex· Sex q̃drĩgẽtos dat trãſmigrãs babilõqꝫ Añi ibꝫ certꝰ hic ãnoꝝ daᷓ ordo Tactꝰ ab hebreis habet ⁊ ſic biblia nr̃a Añi ihẽſũ numerat mũdi Iheromꝰ ãnos Vnũ ter mille ſeptĩgẽtos decies ſex Vtraqꝫ biblia dat· tã noſtra q̃ʒ iudeorũ· Nota v̾ſus ſeqñs nõ ẽ hrĩ ihero· Añi ibꝫ duo c· minꝰ vno· milia q̃nqꝫ (Circa vndecimã vo exijt ⁊ ĩuenit alios ſtãtes ⁊ dic̃ illis) Vndecima horã intelligit a tpe xp̃i vſqꝫ ad finẽ mũdi· in q̃ gẽtiles vocati ſũt p predicatoꝝ apl'oꝝ ⁊ alioꝝ ecc̃e doctoꝝ· Et iõ ſeq̃t (Quid hic ſtatis tota die ocioſi) qꝛ q̃ a pñcipio mũdi vſqꝫ nũc laborare in bonis opibꝫ neglexerãt: q̃i tota die ocioſi ſtabãt (Dicũt ei· Quia nemo nos ↄduxit) i· nullꝰ ppheta nullus doctor ad nos iſtruẽdũ venit· q̃a lex ⁊ pphete filijs iſrahel dati fuerãt· ut illi in ſpeciali ſcitate fulgerẽt· ex qb9 xp̄s ſm̄ carnē erat naſcitur9 (dicat illis. Ite ⁊ vos in vineā meā) ſcilꝫ corde credēdo. ore ↄfitēdo. ope laborādo. vn̄ Criſ. Quiſq̄s cū fide recta bonis opibꝫ īſiſtit. h9 vinee opari9 exiſtit (Cū ſero āt factū eēt) Glo. ſero ē mors hoīs vl' ſero ē tp̄s iudicij q2 id erit ī fine mūdi Itē ſero redd' hō ad domū ſuā aīalia ad nidū Ita ī iudi° q̄libꝫ ad locū quē ſibi p̄pab' ibi vl' ad ſiniſtrā vl' ad dextrā (dic̄ dn̄s vinee) ⁊ de9 p̄r q̄ eſt dn̄s tc̄ie creatōis (pcuratori ſuo) Lx. v. hoī xp̄o q̄ miſſus ē ad pcuratōem ſalutꝭ hūane (Voca) iſta vōtio gnālꝭ fiet in iudi°. utꝫ Jo. v. venit hora qn̄ mortui audiēt vocē filij dei ⁊ q̄ audierīt viuēt (operarios) ſiue bonos ſiue malos (⁊ redde illis) ſtatī ſiue dilatōe (mercedē) .ſ. totā ſīi diminutōe. utꝫ .j. Cor. iij. vnuſq̄ſqꝫ ꝓpriā mercedē accipiet ſm̄ laborē ſuū (incipiēs a nouiſſimis vſqꝫ ad primos) qn̄qꝫ eī nouiſſimi ī laborē ſūt p̄mi in p̄mio vn̄ Greg. A nouiſſiō p̄rfamilias denarios reddē cepit: q̄ ad paradiſi reqe; p9 latronē q̄ꝫ petrū pduxit (Cū veniſſēt ḡ q̄ circ̄ vndecimā horā venerāt) ſupple ad opandū ī vinea (accepert ſingl'os denarios) ⁊ vitā eternā. q̄ eq̄lis erit oībꝫ. nulli lōgior nulli breuior. meritorū tn̄ diuſitate fulgebūt alij magꝭ alij min9. utꝫ .j. Cor. xv. Stella differt a ſtella ī claritate. Hic āt denari9 vn9 ē in ſe. multiplex āt ꝓpt' accipiētiū diūtiā (Veiētes āt ⁊ primi) ⁊ q̄ pri° vocati ſūt ad penitētiā (arbitrati ſūt q2 plus eſſēt accepturi) Glo. inter. ſcꝫ digniorē locū in regno (acceperūt ⁊ ipſi ſingulos denarios) id eſt ſilr̄ p̄mia ſuꝑ ↄuēntionē p̄dictā. vn̄ Remigi9 dicit id eſt eādē eternitatē (accipiētes murmurabant) Iſta murmuratio poteſt dici lōga exteſio pene in limbo. Vn̄ Gregō. Antiq̄ p9 longa inferni tēpa ad celū puenīūt. q̄ſi p9 murmurationē denariū acceperūt nos āt ſīi murmuratione. q2 mox cū de corpe exim9 ſine mora p̄miū accipim9 ſi iuſti fuerim9. Sic p̄t exponi de diu penitēte ⁊ martyre q2 vn9 nō ſtatī euolat ſicut ali9. Dicit' ḡ Accipientes murmurabāt. ſcꝫ ↄq̄rendo aduſuꝫ p̄rēfamilias (dicētes. Hij nouiſſimi) .i. martires vl' in penitētia ⁊ in bonis opib9 inferiores (vna hora fecerūt) q2 modico tp̄e laborē ſuſtinuerūt (et pares illos nobis feciſti.) ſcꝫ in p̄mio (qui portauim9 pōd9 diei ⁊ eſt9) pōd9 .ſ. pceptorꝫ. ⁊ eſtū carnalis ↄcupiſcētie q̄tidie eidē reſiſtēdo (At ille rn̄dēs vni eorꝫ dixit. amice. n̄ facio tibi iniuriaꝫ Nōne ex denario ↄueniſti mecū?) .i. nōne ꝓmiſiſti ꝓ vita eterna ſuuaē decalogū (Tolle qd' tuū eſt) q2 pat9 ſū tibi reddē mercedē (⁊ vade) ꝓpt' impletionē mādatorꝫ ⁊ intra in gaudiū domini tui (Volo āt ⁊ huic nouiſſiō) ī penitētia fecienti (dare ſicut ⁊ tibi) innocēti (Aut n̄ licꝫ m̄ qd' volo facē) q2 ſi volo n̄ bonū ⁊ licitū vn̄ gre. Stulta eſt q̄ſtio ↄ̄ boitatē dei (An ocul9 tu9) .i. intentio tua q̄ ad p̄matuꝫ niteris (nequā ē q2 ego bon9 ſū) ex nā bonitatis mee. ideo nulli facio iniuriam. (Sic erūt nouiſſimi) id eſt humiles hic ⁊ abiecti. (p̄mi) in futuro in ſua exaltatione. ut pꝫ Luce. xvij. Oīs q̄ ſe humiliat exaltabit' (⁊ p̄mi) ī eſtīmatōne hoīm in p̄ñti. erūt qn̄qꝫ (nouiſſimi) in iudicō dei. q̄ eſt ſcrutator ⁊ cognitor cordiū (Multi eīn ſūt vocati) Lx. ſ. ad fidē (pauci vero electi) ad gloriā. vn̄ Greg. Multi ad fidem veniūt. ſꝫ ad celeſte regnū pauci perducūtur. vn̄ etiā Mat. vij. Arta eſt via q̄ ducit ad vitā. ⁊ pauci ſūt q̄ inueniūt eā ⁊ lata ⁊ ſpacioſa eſt via q̄ ducit ad pditōꝫ ⁊ multi ābulāt p eā

Dn̄ica in ſexageſima. ij. Cor. xj.

Fratres. Libēt' ſuffertꝭ īſipiētes: cū ſitꝭ ipi ſapiētes. Suſtinetꝭ enī ſi q̄s vos ī ſuitutē redigit. ſi q̄s deuorat. ſi quis accipit. ſi quis extollit'. ſi quis in faciē vos cedit. ſm̄ ignobilitatē dico: q̄ſi nos infirmi fuerim9 in hac pte. In q̄ quis audet ī inſipiētia dico audeo ⁊ ego. Hebrei ſūt et ego Iſrłite ſūt ⁊ ego. Semē abrāhe ſūt ⁊ ego. Miniſtri xpi ſūt ⁊ ego. Vt minꝰ ſapiēs dico plꝰ ego. In laboribꝫ plurimis. in carceribꝫ abūdantiꝰ. in plagis ſupra modū. ī mortibꝰ freq̄nter. A iudeis quīquies q̄dragenas vna minꝰ accepi. Ter v̓gis ceſus ſū ſemel lapidatus ſū. ter naufragium feci. Nocte ⁊ die in pfundo marꝭ fui. In itineribus ſepe. piculꝭ fluminū piculꝭ latronū. piculꝭ ex gn̄e. piculꝭ ex gētibus. piculis in ſolitudine. piculis in mari. piculꝭ in falſis fratribꝫ In labore ⁊ erūna. in vigilijs multꝭ. In fame ⁊ ſiti. in ieiunijs multꝭ. In frigore ⁊ nuditate. pretꝭ illa q̄ extrinſecus ſūt. inſtantia mea quotidiana ſollicitudo omniū eccliaꝝ. Quis infirmatꝭ ⁊ ego nō infirmor? Quis ſcandalizatꝭ ⁊ ego ñ vror? Si gloriari oportet. que infirmitatꝭ mee ſūt gl̄iabor. Deus ⁊ pr̄ dn̄i nr̄i Ih̄u xpi ſcit q̄ eſt bn̄dictus in ſecula q nō mētior. Damaſci ppoſitus gētis arethe regis cuſtodiebat ciuitatē damaſcenoꝝ. ut me cōprehenderet ⁊ p feneſtrā in ſporta dimiſſus ſū p murū. ⁊ ſic effugi manus eius. Si gl̄ari oportꝫ non expedit q̄dē. Veniā āt ad viſiōes et reuelatōes dn̄i. Scio hoīeꝫ in xpō añ ānos q̄tuordecī ſiue ī corpe ſiue ex̄ corpus neſcio deus ſcit. raptuꝫ hmōi vſqꝫ ad terciū celū. Et ſcio hmōi hoīeꝫ ſiue ī corpe ſiue ex̄ corpus neſcio. deus ſcit qm̄ raptus eſt in padiſū. ⁊ audiuit archana v̓ba q̄ nō licꝫ hoī loq̄. Pro hmōi gl̄iabor. p me aūt nihil niſi in infirmitatibꝫ meis. Nā etſi voluero gloriari nō ero inſipiens. Veritatē eñi dicā. parco āt ne q̇s me exiſtimꝫ ſup̄ id qđ videt ī me aut audit aliq̇d ex me. Et ne magnitudo reuelatōnū extollat me: datus eſt m̄ ſtimulus carnis mee āgelus ſathane ut me colaphiſet Propt̄ qđ ter dn̄m rogaui ut diſcederet a me. ⁊ dixit m̄. Sufficit tibi grā mea. Nā v̓tus in infirmitate pficꝭ. Libent̄ igit̄ gl̄abor in infirmitatibus meis. ut inhabitet ī me v̓tus xpi.

¶ Poſtilla.

Libenter ſuffertis inſipiētes ⁊c̄. Añ initiū illius eplē ſcribit ſāctus Paulus: ꝺ. Ipē ſathanas trāſfigurat ſe in angelū lucis. Nō eſt g̃ magnū: ſi miſtri eius trāſfigurētur velut miſtri iuſtic̄. Tūc ſeq̇t̄ epl̄a hodierna. Et pn̄s epl̄a ⁊ euāgeliū hodiernū in h̓ ꝯcordāt q2 euāgeliū dic̄ de ſemīatore q̇ exiit ſemīare ſemē ſuum. Sic ⁊c̄ epl̄a dic̄ de p̄dicatore. ſ. ſācto paulo. q̇ ſemē v̓bi dei ſeiauit per totū mūdū. ſic pꝫ in collectu de ſācto Paulo. Deus q̇ vniūſū mūdū beati pauli p̄dicatōe docuiſti. da nob̄ q̄ſumus ut cuius natalicia colimꝰ. eius apđ te patrocinia ſentiamꝰ Fratres Libēter ſuffertis inſipiētes ⁊c̄. Pro intellcū illiꝰ eplē notādū eſt. q tpe aploꝝ erāt q̇dā pſeudo apl̄i q̇ gloriabāt et iactabāt ſe eē iudeos natōe et de ſemīe abrahe deſcēdiſſe. ⁊ h̓ faciebant vt p hoc in maiori autoritate haberent̄. ⁊ eoꝝ falſe doctrine magꝭ crederent̄. ⁊ nitebātur corinthios a libertate euāgelij reducere ad obſeruātiam legꝭ moſaice. ⁊ ipſi corīthi ſufferebant eos ⁊ eis bn̄faciebant. ⁊ eos apoſtolo p̄ferebant. minꝰ reputātes apoſtolū q̄ illos. ⁊ de hoc apoſtolꝰ eos rep̄hend̓ in hac epiſtola et oñt quō habeat maiorē materiā gloriandi q̄ iſti ſi expediat Et in p̄ſenti epl̄a enūerat apl̄s pl̄ima martiria ſua ⁊ bn̄ficia ⁊ opa bona facta p vtilitate eccleſie. Et etiā enūerat pl̄ima q̄ paſſus eſt p fide ⁊ p noīe ih̄u xpi. et h̓ apl̄s faciebat: ut illoꝝ pſeudo apoſtoloꝝ falſitatē repelleret. et maiorē fructū faceret ad dei laudē ⁊ fideliū ſalutē. ppter qđ ſua gl̄iatio erat v̓tuoſa. vñ dicit (Frēs) Vm. i. vos fratres corinthij (Libenter enim ſuffertis) i. ſuſtinetis patienter (inſipientes) .i. falſos apoſtolos de falſꝭ falſe gloriantes. quod ppriū eſt inſipientiū. (cum ſitis ipſi) i. eſſe debeatis (ſapiētes) q talibus falſis apoſtolis ⁊ ſeductoribꝫ nō crederetis. (Suſtinetis

em̄ si q̄s) Li. pseudo aploꝝ (vos) sup
ple a lib̄tate xp̄i ⁊ euāgelij (in s͛uitu
tē redigit). i. in obseruātiā legis. Vo
lebāt eī eos s͛bijcē s͛uituti leg̃ dicētes
eos debē s͛uare legalia cū euāgelio.
(Si quis deuorat) Li. q̄ꝛ de bonis corin
thioꝝ viuebāt laute (Si q̄s accipit)
bō. vīa. decipiēdo vos falsa mēdacib⁹
v͛bis (Si q̄s extollit) q̄ꝛ pseudo ap̄li
iactabāt se sup corinthios: dicentes
se filios abrahe. Corinthios aūt fili
os gētiliū idolatrie deditoꝝ ⁊ incircū
cisoꝝ (Si q̄s vos in faciē cedit) Glo.
i. in p̄n̄tia vos vitupat. improperando
s. vobis gen⁹ q̄ꝫ sitis gentiles Vnde
Ambro. In faciē cedit cui iniuria irro
gat (Scd̄m ignobilitatē dico) Glo.
quā nobis obijciūt q̄dā iudei de semi
ne abrahe se iactātes ⁊ nos spernen
tes tanq̄ꝫ ignobiliores ipis. (q̄si nos
infirmi fuerim⁹ in hac pte) i. impo=
tētes gl̄ari de gn̄is nobilitate: ꝫ nō
sum⁹ (In quo q̄s audet in insipiētia
dico) Glo. q̄ꝛ insipia est sic seip̄m ia
ctare ⁊ laudare (audeo ⁊ ego) i. aude
re possū ⁊ ego (hebrei sūt) Ly. i. de lin
gua ⁊ natōe hebraica gl̄ant² (⁊ ego)
supple sū sicut et ipi sunt (Israhelite
sūt) i. gl̄ant q̄ꝫ de p̄triarcha iacob de
scenderūt. (et ego) sic descendi (semē
abrahe sūt) Ly. c⁹ semi facte sūt re=
p̄missiones (et ego) supple sū de eodē
semīe ⁊ ideo de oībus istis possū gl̄a
ri sicut ⁊ illi (mīstri xp̄i sūt) i. dicunt
se esse mīstros xp̄i (⁊ ego) supple sū
sic (Vt min⁹ sapiens dico) q̄ꝛ nō est
hois sapiētis seip̄m laudare. ⁊ p hoc
oñt se coactuꝫ in laudē suā prorupisse.
(plus ego) supple sū minister xp̄i q̄ꝫ
ipsi Hoc pꝫ ex eo q̄ꝛ pl̄a passus sum
ꝓpter misteriū xp̄i. Tūc enūerat: d.
(In laboribꝫ plurimis) Ly. ex iudeorū
p̄secutōe supple fui plus q̄ꝫ ipi (ī car
ceribꝫ abūdāti⁹) Ly. ꝓpter p̄dicatō
nē euāgelij (In plagis sup̄ moduꝫ)
i. vltra mensurā alioꝝ (in mortib⁹
frequēter) i. in pic̄l mortis fui. (A
iudeis q̄nquies) i. q̄nq̄ꝫ vicibꝫ (q̄dra
genas) s. passiōes vl̄ plagas (vna

min⁹) ꝫ est. xxxix (accepi) Preceptū
em̄ erat in lege. Deutro. xxv. Si eum
q̄ peccauerat dignū vidērēt plagis ꝓ
sternerēt eū ante se: ⁊ corā se facerēt
verberari. ꝓ mensura pc̄ci erit ⁊ mo=
dus plagaꝝ: ita dūtaxat ut quadra
genariū nūerum nō excedet. Ne ig̊r
misericordes viderent͛: subtrahebant
min⁹ q̄d poterāt. s. vnā plagaꝫ (Ter
virgis cesus sū) ꝫ a gentib⁹ passus
est (semel lapidat⁹ sū) a iudeis Actu.
xiiij. Lapidātes paulū traxerūt euꝫ
extra c̄itatē estimātes eū mortuū eē
(Ter naufragiuꝫ feci) i. ptuli. No=
ctea die in p̄fūdo maris fui) s. ad di
uersas ptes terre ⁊ insulas nauigā=
do ꝓpter p̄dicatōem euāgelij. Alij ex
ponūt dicētes. q̄ꝫ naufragiū passus
stetit sub aqua p diē ⁊ noctē virtute
d̄ina ip̄ꝫ ꝓtegēte (In itineribꝫ sepe)
supple fui ꝓpter p̄dicatōem euāgelij
(piculis fluminū) Ly. in hieme in
undantiū. ⁊ sic sūt magna picula ī
transitu eoꝝ (periculis latronū) dya
bolo eos incitante ꝯ paulū ut p̄dica
tio dei ⁊ salus aīarum impediret͛ (pe
riculis ex gn̄e) supple meo. i. a iudeis
volentibꝫ paulū occidere. idō q̄ꝛ lege
eoꝝ deserta ad xp̄m se cōuertit (peri
culis ex gentibꝫ) Ly. i. gētilibꝫ mor=
tē eius querētibꝫ. quia cōtra idolatri
am predicabat. ⁊ sic nec inter suos
nec inter alienos securus fuerat (pe=
riculis in ciuitate) Ly. ira. supple con=
mota contra me (piculis in solitudi=
ne) Ly. a bestijs occurrentibꝫ (peri=
culis in mari) a piratis ⁊ naufragijs
(periculis a falsis fratribꝫ) Ly. q̄d ē
piculosius q̄ꝛ nulla pestis efficacior
ad nocendū q̄ꝫ familiaris inimicus
(In labore) supple manuali (⁊ erum
na) i. in paupertate (ī vigilijs mult͛)
ꝓpt͛ laborē manualē ⁊ ec̄c orōnꝫ (In fa
me ⁊ siti. in ieiunijs mult͛. in frigore
⁊ nuditate) q̄ꝛ nō hēbat q̄nqꝫ suffici
entē victū ⁊ amictū (Preter illa q̄ ex
trinsec⁹ sūt) Ly. p̄ter illa mala iam
enūerata q̄ me exteri⁹ affligūt: sunt
alia q̄ affligūt me īteri⁹. s. (instātia

meā quotidiana) Gor· que nec vna hora remittitᷣ (ſolicitudo omniū eccleſiarū) Ly· incūbebat ei ſibi quotidie intēdere regimī ſolicitꝫ eccleſiarū in magna afflictōe mētis· iō ſubditur· (Quis infirmatᷣ) Ly· in fide ⁊ moribus (⁊ ego non infirmorˢ) dolens de malo eiꝰ· q· d· nullꝰ (q̇s ſcādalizatᷣ) Ly· ſ· ruēs in pctm̄ exēplo alteriꝰ (⁊ ego nō vrorˢ) p ꝯpaſſiōꝫ· q· d· nullꝰ (Si) Ly· ꝓ ꝙ (gloriari optꝫ) ꝙ optebat paulū ſic facere ad repellendū iactantiā ⁊ ſupbiā pſeudo aplorum (que infirmitatꝭ mee ſūt) Ly· ⁊ q̄ ptinent ad infirmitatē meā (glabor) Hoc dicit ꝯtra falſos aplos qui de nobilitate generꝭ glabātur (Deꝰ ⁊ pater dn̄i noſtri Jh̄u xp̄i ſcit q̇ ē bn̄dictus in ſecula ꝙ nō mētior) Tūc h̄ ꝯſeq̄nter enumerat mala q̄ euaſit· Dū em̄ pgeret damaſcū ad pſequēdū xp̄ianos: miraculoſe fuit ꝯūſus ⁊ poſt baptiſmū intrauit ſinagogā et ꝯfundebat iudeos q̇ habitabāt damaſci· ꝓpᵗ qᵈ ſuaſerūt ꝓpoſito ciuitatꝭ ut caperetᷣ ⁊ occideretᷣ· ut hētur Actuum nono· Ergo dicit (Damaſci ꝓpoſitus gētis arethe regis cuſtodiebat ciuitatē damaſcenoꝝ) ⁊ cuſtodi fecit p armatos (ut me ꝯphenderet) Ly· et traderet iudeis ad occidēdū (⁊ p feneſtrā in ſporta dimiſſus ſū p murū) ſupple a xp̄ianis (et ſic effugi manꝰ eiꝰ) (Si) ꝓ ꝙ (glari optꝫ) me ꝯmēdādo ꝓpter pſeudo aplos (nō expedᵗ quidē) ꝓpter me licꝫ expediat ꝓpᵗ veſtrā vtilitatē (Veniā aūt ad viſiōes ⁊ reuelatōes dn̄i· Scio hoiem) Gor· de ſe tanq̄ꝫ de alio loq̄tur in ſui ꝯmēdatōne ut vitet iactātiam· (in xp̄o) manētem p grām· ⁊ ſibi vnitū per fidem ⁊ caritatē (ante annos q̄tuordecim) tot em̄ anni fluxerūt intᷣ viſiōeꝫ ⁊ narratōꝫ· Ex q̇ apparet cū h̄ narrare nō ex iactātia ſꝫ ex nc̄citate ꝓpᵗ vtilitatē (ſiue ī corpore) Gor· ſupple manēte aīa (ſiue extra corpꝰ) aſſūpta (neſcio deꝰ ſcit raptū hmōi vſqꝫ ad terciū celum) ⁊ empiriū· Credit raptus iſte fuiſſe in ſua ꝯūſiōe qn̄ ſucāt tribꝰ diebꝰ ⁊ tribꝰ noctibꝰ nec comedēs nec bibēs (Et ſcio hmōi hoiem ſiue in corpe ſiue ex corpꝰ neſcio· deus ſcit· qm̄ raptꝰ eſt in paradiſū) Glo· in eam trāquillitateꝫ q̄ fruunt illi q̇ ſūt ī celeſti ihrlm (⁊ audiuit) ⁊ pcepit (archana vba) de dei ēentia (que nō licet) ⁊ nō eſt poſſibile (hoi loq̇) ⁊ vbis explicarᵉ (ꝓ hmōi) ſ· viſiōnibꝰ (gliabor) ⁊ recte (ꝓ me āt nihil) Ly· ⁊ a me nullā habeo materiā gloriādi (n̄ in īfirmitatibꝫ meis) ⁊ ī tribulatōibꝰ meis q̄s patior· n̄ ꝙ in ſe ſint glioſe: ſꝫ ꝙ ſūt materia glie ac q̇rende (Nā ⁊ ſi voluero gloriari) ly· de donis m̄ a deo datꝭ (n̄ ero inſipiēs) ꝙ h̄ nō facio inanitᷣ ⁊ ſine cā (Veritatē em̄ dicā Parco āt) Ly· ⁊ pce me laudo (ne q̇s me exiſtimet gliari) ianiter (ſup̄ id qᵈ videt ī me) id ē in ꝯuerſatōne mea (aut audit aliq̇d ex me) id ē ex doctrīa mea Multa ei dona dei latebāt in aplo q̄ nō manifeſtabat niſi put ⁊ q̄ntū ad dei glaꝫ ⁊ fideliū ſalutē expediebat (Et ne magnitudo reuelationū) Ly· dmaꝝ (extollat me) in ſupbiā (datꝰ eſt mihi ſtimulꝰ carnis mee) Gor· i· tēptatō libidinis (āgelꝰ ſathane) · i· angelꝰ miſſus a ſathan ad meā ſbuerſionē (q̇ me colaphiſet) · i· me affligat (ꝓpter qᵈ dn̄m ter rogaui ut diſcederet a mea dixit mihi ſufficit tibi gratia mea) L· i· q· d· nō ē tibi nc̄cariū vl' vtile ꝙ a te diſcedat temptatio carnis (Nā virtus in infirmitate pficitur) Gor· ꝙ dū certat ⁊ vincit roboratᷣ ⁊ augetᷣ (Libēter igitᷣ gloriabor in īfirmitatibꝫ meis) Gor· nō in vna tm̄ ſꝫ pībus (ut īhabitet ī me vtus xp̄i) · i· grā in me ꝯſūmetᷣ ⁊ pficiatᷣ·

Euangelium·

IN illo tempe· Cū turba plurima ꝯuenirēt ⁊ de ciuitatibꝫ pperarēt ad ihm̄· dixit p ſimilitudinē· Exijt q̇ ſeminat ſeminare ſemē ſuū· Et dū ſeminat aliud cecidit ſecus viā· ⁊ ꝯculcatū ē· ⁊ volucres celi comederūt illud. Et aliud cecidit sup̄ petrā. ⁊ natū aruit. ꝗ nō hēbat humorē. Et aliud cecidit int̄ spinas ⁊ simł exorte spine: suffocauerūt illud. Et aliud cecidit in terrā bonā ⁊ ortū fecit fructū cētuplū. Hec dicēs clamabat. Qui hꝫ aures audiēdi audiat. Interrogabāt āt eū discipuli ei9 q̄ eēt hec pabola. q̄bꝫ ipē dixit. Vob̄ datuꝫ est nosse misteriū regni dei. ceteris āt in pabol. ut vidētes nō videāt ⁊ audientes nō intelligāt. Est āt hec pabola. Semē est v̄bū dei. Qui āt sec9 viā hij sūt q̄ audiūt. deinde venit diabol9 ⁊ tollit v̄bū de corde eoꝝ ne credētes salui fiāt. Nā qđ sup̄ petrā hij sūt q̄ cū audierīt cū gaudio suscipiūt v̄bū. Et hij radices n̄ hn̄t. ꝗ ad tp̄s credūt. et in tpe tēptatōis recedūt. Qđ āt in spinas cecid't. hij sūt q̄ audierūt ⁊ a sollicitudib9 ⁊ diuitijs ⁊ voluptatibꝫ vite eūtes suffocāt ⁊ n̄ referūt fructū. Qđ āt in t'rā bonā hij sūt q̄ ī corde bono ⁊ optīo audiētes v̄bm retinēt ⁊ fructū afferūt ī patiā. ¶ Postil.

Cum turba plurima. Luce. viij. Math. xiij. Mar. iiij. Historia huius euangelij facta est in ap̄li p̄ia die. āno xp̄i tricesimoscđo. indictōne v. Añ initiū illi9 euāgelij scribit Lucas in p̄cipio illi9 ca. ꝙ ipē xp̄s iter faciebat p̄ ciuitates ⁊ castella p̄dicās ⁊ euāgelizās regnū dei. ⁊ duodecī cū illo. Et mulieres aliq̄ q̄ erāt curate a spūtibꝫ malignis ⁊ infirmitatib9 Maria q̄ vocat̄ magdalene de q̄ septem demonia exierāt. ⁊ iohāna vxor chuze pcuratoris herodis ⁊ susāna ⁊ alie multe q̄ ministrbāt ei de facultatib9 suis. Tūc seq̄' euāgeliū hodiernū (Cū turba plīma cōueniret) Hor. in q̄ explicat̄ p̄dicatōis xp̄i grōsitas ad quā tot hoies ɔueniebāt. ⁊ simul veniebāt ut audirēt verbū dei (dixit p̄ similitudinē) Glo. inter. ı. pabolam. Quare loq̄bat̄ in pabolis. R̄ñdetur ut a simplicibꝫ eius p̄dicatio facili9 retineret̄ (Exijt q̄ seminat) Hor. sēsus litteral' est plan9 t'ēl. Mistice. ſ. filius dei a p̄re in mūdū ut pꝫ Io̅his xvj. Exiui a p̄re ⁊ veni in mundum (q̄ seminat) ı. c9 officiū est semiare. (semē) ſ. v̄ba exteriora s'm assūptā hūanitatē. ⁊ interiora secūdū deitatē. ꝓpter hoc eī officiū venit in mundū ut ſ. semē doctrine in mūdū spargeret ut; Lu. x. Alijs ciuitatibꝫ oportet me euāgelizare regnū dei. ꝗ ideo missus sum (⁊ dū semiat) Hic sb̄dit differentias auditoꝝ v̄bi dei. Modo dic textum euāgelij vsqꝫ ibi (Qui hꝫ aures audiēdi audiat) vñ Cris. Hic semiator postq̄ pabolā p̄ñtis euāgelij ꝓposuit dixit Qui habet aures audiendi audiat. Beda. q̄tiens eī hec admonitio vł in euāgelio vł in apocalipsi iohis interponit' misticū esse qđdā dicit̄. querendūqꝫ hꝫ a nobis intenti9 ostendit̄. Ergo (Hec dicens clamabat) ut audirent attentius (q̄ habet aures) Hor. hoc dicebat q̄a omnes habebāt aures. sed non oīs audiebant ut intelligerēt ⁊ bñ agerent. Pro quo sciendum ꝙ triplex est audit9 Primus est nature sēsitiue Scđs interioris intelligētie. Terci9 obediētie. De quo triplici auditu d'i in ps̄. quadragesiō octauo. Audi filia. q̄ ad primū. ⁊ vide. quo ad secūdū. et inclina aurē tuā. quo ad terciū (Interrogabāt aūt eū discipuli ei9 que esset hec pabola) Glo. nō interrogabāt eū stantē in p̄ñtia populi sed cū esset solus. ut habet̄ Math. xiij. (Quibꝫ) scꝫ discipulis interrogātibꝫ (ipē dix't. vobis) q̄ fideles estis (datū est nosse misteriū regni dei) ı. intelligētiā scp̄turaꝝ (ceteris āt in pabolis) ı. phariseis ⁊ iudeis ⁊ incredul' (ut vidētes) ı. videre se reputātes (n̄ videāt) velut videntes foris humanitatē: nō videant int9 diuinitatē scꝫ oculo fidei. velut vidētes foris miracula nō videāt int9 virtutē dei opantē (⁊ audiētes) scꝫ verbū exteri9 (nō intelligāt) sēsū spūalē interi9 (Est āt hec pabola) Hic subdit dñs pabole expositōē (Semē ē v̄bū dei) d'r āt semen verbū dei ꝓpter ſiccitudinē. Primo quia ſemē qđ ſemīaṫ niſi ſb̄ t̄ra cōdaṫ: ſine fructu manebit. Sic v̄bū dei qđ in p̄dicatōe auditˀ niſi in ꝓfundo memorie ſeruetˀ oīno ꝑdiˀ. vñ Dauid in pſ̄. cxviij. In corde meo abſcondi eloq̄a tua ut nō peccē tibi. Scđo quia ſemē ſiñ bñficio ſol̄ nō creſcit. ſic v̄bū dei p̄dicatū ſine grā dei adiuuāte inutile exiſtit. Et hec ē rō q̄re in p̄ncipio ſmonis grā iploraṫ ⁊ ſcōꝝ inuocatō. ut. ſ. qđ poſſibilitas nr̄a nō obtinet: eorū nobis interceſſiōe doneṫ. Tercio ꝓpṫ neceſſitatē reficiēdi. Nā ſic ſemē eſt materia panis ad refectōꝫ corporis: ſic verbū dei eſt materia p̄dicatōis ad refectōeꝫ aīe. utꝫ deu. viij. Nō in ſolo pane viuit hō ſꝫ in oī verbo qđ ꝓcedit de ore dei. vñ Greg. Cibꝰ mētis ē verbū dei. Poſtmodū ſubdit hic auditorū verbi dei q̄tuor differentias (Qui āt ſecꝰ viā hij ſūt q̄ audiūt) .i. illa pars ſeminis q̄ cecidit ſecꝰ viā: ſignificat cor vanitatibꝫ ⁊ voluptatibus expoſitū (⁊ ꝯculcatū ē) Cōculcatō tñſeūtiū ſignificat carnales affectōes (et volucres celi ꝯmederūt illud) p volucres intelligūṫ demones. ergo comeſtio volucrū ſignificat ſuggeſtionē demonū. vñ ſubdit (Deinde venit diabolꝰ et tollit verbū) .i. memoriā verbi (de corde eorū ne credētes ſalui fiāt) Inuidet enī diabolꝰ ſaluti hominū. Salꝰ āt p fideꝫ hēṫ ut pꝫ Luc. vij. Fides tua te ſaluaꝫ fecit (Nā q̄ ſup̄ petraꝫ) hij ſūt duri ⁊ rebelles p ſupbiā (q̄ cū audierint cū gaudio ſuſcipiūt v̄bū) quia tales ī audiendo p̄dicationē delectāṫ ſed cuꝫ de p̄dicatōe recedūt ſtatī recedunt a bono ꝓpoſito qđ habuerīt (Et hij radices nō habēt) ſcꝫ ꝓfunde firmitatis. Ratio āt q̄re arbor radices nō habet aliqñ ē. quia nimis ſepe trāſplātaˀ. Et hij freq̄nter de bono ad malū mutāṫ ideo nō radicāṫ in bono. vñ ſbdiˀ (quia ad tp̄s credūta in tp̄e tētatōis recedūt) ut pꝫ Eccl̄i. xviij. A mane vſqꝫ ad veſp̄ā īmutabiˀ tp̄s (Qđ āt ī ſpinas cecidˀ hij ſūt) .ſ. anxij p cupiditatē tēpaliū. Diuitie tp̄ales ſpine vocāˀ. quia aīaꝫ vulnerāta pūgūt (q̄ audierīt ⁊ ſolicitudībꝫ) .i. ⁊ cura ſupflua in acq̄rēdo (⁊ diuitijs) .i. ab ipſa reꝝ abundātia in poſſidēdo (⁊ voluptatibꝫ) .i. ⁊ ſeq̄nte luxuria diuitijs vtēdo (eūtes ſuffocāṫ) quia q̄ndo incipiūt cogitaoēs de ſp̄ualibꝫ: ſtatī ſe īmiſcet cogitatio de tp̄alibꝫ ⁊ p̄ualēs ſuffocat v̄bū (Qđ āt in bonā t̄rā) .i. cor bonū ⁊ deuotuꝫ (hij ſūt q̄ corde bono) p īduſtriaꝫ naturalē (⁊ optīo) p grāꝫ Ihū x̄ (audiētes v̄buꝫ retinēt) ſcꝫ in mēoria (et fructū afferūt ī patiētia) vñ Mat. xiij. dꝛ. Alij afferūt fructū tricēſimū vt q̄ ſūt ī ſtatu ꝯiugali. alij ſexageſimū q̄ ſūt in ſtatu viduali. alij cēteſimū q̄ ſūt ī ſtatu v̄ginali. ¶ Circa p̄ns euāgeˡⁱᵐ vbi dꝛ. Exijt q̄ ſeiat ſemiaˀ ſemē ſuū. Dicit Hugo de p̄to. q p̄dicator v̄bi dei hꝫ qđ p̄dicat v̄bo: debet ope īplere. ut ſi p̄dicator p̄dicat mūdana ꝯtēni: debꝫ ⁊ ipē hꝫ facē. ſi p̄dicat abſtinētiā ⁊ pniaꝫ: dꝫ et ipē facē. ſi p̄dicat vicia fugere ⁊ v̄tutes hēre: dꝫ ⁊ ipē virtuoſus eſſe. et ſic de alijs. et ſit doctor verbo ⁊ exēplo. Sic verꝰ p̄dicator dñs ihs fecit ut pꝫ Actu. j. Cepit ihs facēa doceˀ. Seq̄ṫ in euāgelio (ſemē eſt verbū dī) Ubi diligēter ē adūtendū q verbuꝫ dei eſt valde p̄cioſū. quia cōparaˀ corpi xp̄i. vñ Augꝰ. Interrogo in q̄t vos fratres vel ſororēs dicite mihi. Quid vobis plꝰ eſſe videˀ. verbū dei: an corpꝰ criſti? Si vultꝭ verū rñdere. hꝫ vtiqꝫ dicere debetꝭ q nō ſit minꝰ verbū dei q̄ corpꝰ xp̄i. Et ideo quāta ſolicitudine nos obſeruamꝰ qñ nob corpꝰ x̄ miniſtrāṫ. ut nihil ex ipō ī t̄rā cadat. tāta ſolicitudie obſeruemꝰ ne verbū dī qđ nob erogaˀ dū aliud á cogitamꝰ aut loq̄mˀ de corde nrō depeat. Ex q̄bꝰ iā dictis pꝫ q ſi ſcieṫ et ex ꝓpoſito deſidioſe vl̄ ſaltē cōtēptibiliṫ audiūt hoīes grauiṫ peccāt. vñ Augꝰ. et etiā allegaṫ ī decretꝭ. Nō minꝰ reꝰ erit q̄ verbū dei negligēṫ audit. q̄ ille q̄ corpꝰ x̄ ī t̄rā cadē ex negligētia ſua pmiſerit hec ille. Qđ ſpecialiṫ intelligi pōt de illo q̄ negligētia leui ī terrā ſinēt cadē eukariſtiā. vł ille q̄ negligēt audit cū contēptu verbū dei. vł de illo q̄ non curat verbū dei audire. in hijs q̄ ſunt de nc̄citate ſalutis q̄ p̄us igrat.

Dn̄ica in q̄nq̄geſima. j. Cor. xiij.

Fratres. Si linguis hoīꝫ loq̄r et angeloꝝ. caitatē āt nō habeā. fact9 ſū velut es ſonās ā cimbalū tinniēs. Et ſi habuero ꝓphetiā ꝛ nouerī miſteria oia. ꝛ oēm ſciētiā. ꝛ habuero oēm fidē ita ut montes trāſferā. caritatē āt nō habuero nihil ſū. Et ſi diſtribuero ī cibos pauperum oēs facultates meas. ꝛ ſi tradidero corp9 meū ita ut ardeā: charitatē āt nō habuero: nihil mihi ꝓdeſt. Caritas patiēs eſt. Benigna ē. Caritas nō emulaf. nō agit ꝑperā. nō inflaf. nō eſt ambicioſa. nō q̄rit q̄ ſua ſūt. Nō irritaf. nō cogitat malū. nō gaudet ſup iniq̄tate. cōgaudet āt veritati. Oia ſuffert. oia credit. oia ſperat. oia ſuſtinet. Charitas nūq̄ excidit. Siue ꝓphetie euacuabūf. ſiue lingue ceſſabūt. ſiue ſcia deſtruef. Ex pte enī cognoſcim9. ꝛ ex pte ꝓphetam9. Cū āt venerit q̄d pfectū eſt: euacuabif q̄d ex pte eſt. Cū eſſē puul9: loq̄bar ut puul9. ſapiebā ut puul9 cogitabā ut puul9 Qñ āt fact9 ſum vir: euacuaui q̄ erāt puuli. Videm9 nūc p ſpeculū in enigmate: tūc āt facie ad faciē. Nūc cognoſco ex pte: tūc āt cognoſcā ſicut ꝛ cognit9 ſū. Nūc āt manēt fides ſpes caitas tria hec. Maior aūt hoꝝ eſt charitas.

Poſtilla.

Si linguis hoīm loq̄r Añ initiū illi9 eple ſcribit ſcūs paulus .c. Si q̄d patif vnū mēbrū: compatiūf oia mēbra. Siue gloriaf vnū mēbrū cōgaudent oia mēbra. Tunc ſeq̄tur epiſtola hodierna. Frēs. Si linguis hoīm loq̄r. Aplś in hac epła maxie ꝯmēdat caritatē dei ꝛ pximi Vñ epła ꝛ euāgeliū ꝯcordāt Quia euāgeliū dicit de paſſiōe xp̄i quō eſt tradit9. illuſus ꝯſput9. flagellat9. crucifix9 ꝛ q̄bꝫ ꝯ oībꝫ nobis oñdit ſuā maximā caritatē. Johēs. xv. Maiorē caritatē nemo habꝫ ut aīam ſuā ponat q̄s p amicis ſuis. Silr̄ ī epła hodierna aplś paul9 oñdit nobis vtilitatē caritatꝭ .c. (Si linguis hoīꝫ loq̄r) Ly. ꝛ. oīm hoīm p donū linguaꝝ (ꝛ angeloꝝ) ſupple q̄d pl9 ē (caritatē āt ñ habeā fact9 ſū velut es ſonās) .i. alijs ſuiēs ꝛ ſeipſū deſtruēs (ā cimbalū tinniēs) ſcꝫ alios delectās ꝛ ſeipſū cōſumēs (Et ſi habuero ꝓphetiā) Gor. q̄ occulta diuina manifeſtāf ꝛ reuelanf (ꝛ nouerī miſteria oia) ꝛ. occulta veteris teſtameti (ꝛ oēm ſciētiā) ſcꝫ diuinā ꝛ hūanā (et ſi habuero oēm fidē) .i. tā pfectā (ita ut mōtes trāſferā) virtute fidei de loco ad locū (caritatē āt ñ habuero nihil ſū) Li. q̄tū ad eē gŕe (Et ſi diſtribuero) Ly. ꝛ. pꝫbꝫ diuiſero (in cibos pauperꝝ) Gor. ñ in ꝯuiuia diuitū (oēs facultates meas) nō alienas (ꝛ ſi tradidero corp9 meū) Gor. voluntarie ad martiriū (ita ut ardeā) ꝛ. ad ꝯburēdū. ſicut btūs laurēti9 q̄d ē acerbiſſimū martiriū (caitatē āt nō habuero. nihil mihi prodeſt) ad vitā etnā (Caitas patiēs ē) Ly. ꝛ. facit patiētiam in malꝭ ſuſtinēdis (benigna ē) ꝛ. facit benignitatē in bonis opandis (Caritas nō emulaf) ꝛ. nō inuidet (Nō agit ꝑperā) ꝛ. pūſe .i. impediēdo bona: ne fiant (nō inflatur) ꝯtra pximū etiamſi pſpere ſuccedat ſibi (Nō ē ambicioſa) ꝛ. alijs ñ vult ꝓponi (Nō q̄rit q̄ ſua ſūt) tm̄ ſed etiaꝫ q̄ alioꝝ ſūt pcuāt) nō irritaf) Gor. ꝛ. nō pūocaf ad irā vł vindictā ꝓpt' iniurias ſibi illatas (nō cogitat malū) id ē ñ pmittit hoīeꝫ cogitare q̄lit pficiat malū ī ope (nō gaudet ſup iniq̄tate) Gor. ſed poti9 dolet ſi videt aliquē peccare (ꝯgaudet aūt v̄itati) ꝛ. v̄bis v̄itatꝭ. (Oia ſuffert) Ly. īfirmitates pximi caritatiue ſupportādo (Oia credᵗ) .i. q̄ diuinit9 ſūt tradita (oia ſpat) ſupple diuinit9 pmiſſa (oia ſuſtiet) Li. p lōganimitatē patienter expectando pmiſſa (Caritas nūq̄ excid̄t) nec in h̄ ſcl̄o nec in futuro ſ; potiꝰ augmētabiꝛ (Siue ꝓphetie) .ſ. futuroꝝ (euacuabūꝛ) in futuro qñ oīa erūt pn̄tia (ſiue ligue ceſſabūt) ſcꝫ in futuro qñ nō erūt diuiſe lingue ſicut iā ſ; oēs vna ⁊ eadē lingua laudabunt deū (ſiue ſcia) ſcꝫ acq̄ſita (deſtruet) q̄tū ad actū cōnādi (Ex pte eī cogſcimꝰ) Glo. i. ipfecte cogſcimꝰ deū ꝓpꝛ impfectionē intellectꝰ ⁊ tenebroſitatē pn̄tꝭ ſtatꝰ (⁊ ex pte ꝓphetamꝰ) .i. impfecte futura p̄dicamꝰ (Cū aūt venerit qd̄ pfectū ē) .i. futura btitudo (euacuabiꝛ qd̄ ex pte ē) .i. qd̄ īpfectū ē .ſ. ſcia ꝓphetia ⁊ fides. Et iam dicta aplꝰ declarat p ſile de ſtatu pueriti īpfcō q̄ ceſſat adueniēte ſtatu viriti pfcō ḡ dt (Cū eēꝫ puulꝰ) .ſ. etate (loq̄bar ut puulꝰ) ipfcē .ſ. moē pueri balbutiētꝭ (ſapiebā ut puulꝰ) .ſ. res hūanas. (cogitabā ut p) .ſ. vana ⁊ īutilia (qñ āt factꝰ ſū vir) Glo. i. pfcē etatꝭ (euacuaui q̄ erāt puuli) vī .ſ. ī loq̄ndo. cogitādo. ſapiēdo (Vide nūc) .i. in pn̄ti (deū p ſpeclm in enigte) .i. obſcuē. h̄ ē p creatuās q̄ ī magtudie potētiā. in pulcrtudie ſapiaꝫ. ī vtilitate boitatē (tūc āt) .i. in futuā btitudine (facie ad faciē) Ly. i. claē ⁊ nude videbimꝰ dīnā eēntiaꝫ (Nūc ꝯgſco) .ſ. deū (ex pte) .i. impfecte ⁊ obſcuē (tūc āt) .i. ī futuro (ꝯgſcā) pfcē ⁊ pn̄tialitꝛ deū (ſicut cogtꝰ ſū) .i. p̄ui ſus cogſcere (Nūc āt) .i. tpe vie (manēt fides) in rōbiti (ſpes) in iraſcibiti (caitas) ī cōcupiſcibiti (tria hꝛ Maior āt hoꝝ ē caritas) glo. q̄ ceteris decedētibꝫ pmāebꝛ

Euangelium.

IN illo tpe. Aſſūpſit Jh̄s duodecī diſciplos ſuos. ⁊ ait illꝭ Ecce aſcēdimꝰ ihrl̄imā ut ꝯſūmabūꝛ oīa q̄ ſcpta ſꝫ p ꝓphās de filio hoīs Tradeꝛ eī gētibꝫ ⁊ illudeꝛ ⁊ flagellabiꝛ ⁊ ꝯſpueꝛ. Et poſtq̄ flagellauerīt occidēt eū. ⁊ tercia die reſurget Et ipi nihil intellexerūt Et erāt vbū iſtd abſcōditū ab eis et nō intelligebāt q̄ dicebāꝛ Factū ē āt cū appropinq̄rꝫ Jhericho. cecꝰ q̄dā ſedebat ſecꝰ viā mēdicās. Et cū audiret turbā p̄tereūtē interogabat q̄d h̄ eēt. Dixerūt āt ei. q̄ Jh̄s nazarenꝰ trāſiret Et clamauꝛ dicēs Jh̄u fili dd̄ miſerē mei. Et q̄ preibāt increpabāt eū ut tacēt Ip̄e vō multo magis clamabat. Fili dauid miſerē mei. Stās āt ih̄s iuſſit eū adduci ad ſe Et cū appropinq̄ſſꝫ interogauꝛ illū dicēs. Quid tibi vis faciā At ille dixit Dn̄e ut videā Et Jh̄s dixit ei. Reſpice fides tua te ſaluū fecit. ⁊ ꝯfeſti vidit. ⁊ ſeq̄baꝛ illū magnificās deū. Et oīs plebs ut vidit dedit laudē deo.

Poſtilla.

ASſumpſit āt ih̄s Lu. xviij Mat. xx. Mar. x. Hiſtoia hꝰ euāgelij facta ē Anno xp̄i. xxxiij. xvij. kl. aplis feria. iiij. luna. vj. Indictōne. vj. Añ initiū illꝰ euāgelij ſcbit lucas ī eod ca. q̄ xp̄s dixꝛ diſcipulꝭ ſuis Amē dico vob̄ nemo eſt qui relīq̄t domuꝫ aut parētes. aut frēs. aut vxorē. aut filios. ꝓpꝛ regnū dei ⁊ ñ recipiat multo plura in h̄ tpe ⁊ in ſcl̄o futuro vitam eternā. Poſtmodū īmediate ſequiꝛ euangeliū illud (Aſſūpſit Jh̄s duodecī diſcipulos) Glo. dn̄s Jh̄s p uidēs ex ſua paſſiōe diſcipulos ſuos perturbādos ideo p̄dixit eis paſſiōis penā ⁊ reſurrectōis gloriā. ut cū eū moriētē cernerēt reſurrecturū nō dubitarēt (⁊ ait illis) .ſ. tanq̄ ſuis ſecretarijs ⁊ amicꝭ (Ecce aſcēdimꝰ ihēroſolymā) q̄ Jheruſalē in mōtaīs erāt (⁊ ꝯſummabūꝛ oīa q̄ ſcpta ſūt p ꝓphetas de filio hoīs) .i. de vgīnis filio q̄ ꝓphete ſcripſerūt de paſſiōe xp̄i futura. ut pꝫ Jhere. xj. Quaſi agnꝰ manſuetꝰ q̄ portaꝛ ad victimā. Itē yſaie liij. Sicut ouis ad occiſiōꝫ ducetur ⁊ q̄ſi agnꝰ corā tōdēte ſe obmuteſcet ⁊ nō aperiet os ſuū Itē yſaie liij. Ipſe vulneātꝰ ē ꝓpꝛ īiq̄tates nrās attritꝰ eſt ꝓpꝛ ſcelēa nrā. Itē iſaie. l. Corpꝰ meū dedi pcutiētibus ⁊ genas meas vellētibꝫ faciē meā nō auti ab icrepātibꝫ ⁊ ꝯſpuētibꝫ ī me. Hic notād ē q̄ carnis ſpūiū ſit tp̄s gaudij et leticie ſm ꝯſuetudinē mūdi .ſ. comedē carnes

a bibere vinū et delicijs ca᷑tibꝫ pficiā
q̄re ḡ scā m̄r ecc̄a in tp̄e iocūditatꝭ cō
mēorat nobis ⁊ ad memoriā reducit
tristia insignia passiōis xp̄i ꝰ Rñdet
ut q̄tibꝫ audiēs hodie p̄dicaē euāge
liū de passiōe xp̄i sic retrahat ⁊ vanī
tatibꝫ ⁊ gaudijs mūdi· vñ seq̄t (Tr
det em̄ gētibꝫ) Gor· Tradit⁹ fuit cri=
st⁹· Primo a discipulo suo Juda iu
das· ut pꝫ Math· xxvj· Quid vultis
mihi dare· ⁊ ego vobis eū tradā· Se
cūdo a iudeis pōtio pilato q̄ erat pre
ses gētilis· Tercio tradit⁹ est ecōuer
so a pilato ipsis iudeis ut flagellare
tur ⁊ crucifigeret (⁊ illudet) Prīo ei
illusus fuit in domo capphe pōtificis
dicētes· pphetisa nobis xp̄e q̄s ē q̄ te
pcussit ꝰ Scd̄o in p̄torio herodis· qui
spreuit eū cū exercitu suo· ⁊ illusit ei
cū veste alba· Tercio in atrio pilati
vbi fuit coronat⁹ ⁊ cū arūdine in ca
pite pcussus· ut pꝫ Mat· xxvij· et ge
nuflexo ante eū: illudebāt ei dicētes
Aue rex iudeorū Quarto in patibl'o
crucis ut pꝫ Mat· xxvij Mouētes ca
pita sua dixerūt· vach q̄ destru'tēplū
dei (⁊ flagellabiꝛ) Flagellat⁹ em̄ fu'
p° colaphis ī facie ut pꝫ Mat· xxvij
Et accipiebāt ⁊ colaphis eū cedebāt
Scd̄o arūdine in capite ut pꝫ Math·
xxvij· ⁊ accipiebāt arūdinē ⁊ pcutie
bāt caput e⁹· Tercio flagellis ī toto
corpe· ut pꝫ Joh· xix· tūc apphēdꝰ ihe
sū pilat⁹ ⁊ flagellauit eū (et ꝯspueꝛ)
Cōsput⁹ eni᷑ fuit· Primo a iudeis in
domo capphe· ut pꝫ Math· xxvij· tūc
expuerūt in faciē ei⁹ Secūdo a gētibꝫ
in atrio pilati· ut pꝫ Joh· xix· Et da=
bāt ei alapas ⁊ expuētes in eū &c (⁊
postq̄ flagellauerūt occidēt eū) vnde
Gor· Ecce mag̃ crudelitas q̄ ñ suffi
cit eis alteꝝ scꝫ vl' flagellare vel occi
dē· ꝫ vtrūqꝫ vñ pilat⁹ flagellatū vo=
luit dimittē· ꝭm id Joh· xviij· Emē=
datū ḡ dimittā· ꝫ iudei noluerūt ꝫ p⁹
flagellatōꝫ eū occidi pcurauerūt (⁊ ter
cia die resurgꝫ) In h̄ pmittit ꝯsolati
onē de veloci e⁹ resurrectōe ⁊ e⁹ resur
rectio ē exēplar nr̄e resurrectōis (Et
ipsi nihil horꝝ itellexerūt) Ly· q̄r adh'
erāt rudes ⁊ ipsā ḡ ñ intellexerūt (Fa
ctū ē āt cū appropinq̄ret iherico) Su
pi⁹ iā xp̄s p̄dixit discipul' suis passi
onis ifirmitatē· s· ne scādalizarēt· h̄
oñt suā potētiā ⁊ h̄ p miraclosā ceci
illuiatōeꝫ· vñ q̄s terruit v̄bo ꝯfirmuit
miraclo· p primū astruit' in eis fides
hūanitatꝭ p scd̄m fides trinitatꝭ (Ce
c⁹ q̄dā sedebat sec⁹ viā mēdicās· Et
cū audiēt turbā p̄tereūtē) Multa ei
turba p̄cedebat ⁊ etiā multa seq̄baꝛ
xp̄m ih̄z· in q̄ oñdit testimoniū doctrie
(interrogabat q̄d h̄ eēt) ⁊ h̄ est valde
vtile interrogare de ih̄u id ē saluatore
(Dixerūt āt ei· q̄r ihesus nazaren⁹ trāsi
ret) Nazaren⁹ ē dict⁹ q̄r ī nazareth ē
ꝯcept⁹· ⁊ eē ibidē nutrit⁹ (Et clama=
uit) ñ tm̄ clamore exteriori ꝫ eē inte
riori· de q̄ dꝛ in ps· cxviij· Clamaui ī
toto corde meo (di· ih̄u fili dd misere
re mei)· q· d· ñ pecuniā ꝫ miam peto
Et in h̄ q̄ hic cec⁹ clamabat· ihesu fi
li dd miserere mei: cōfitet' vtrāqꝫ in
xp̄o naturā: hūanā scꝫ in h̄ q̄ dicit fi
li dd· ꝭm hūanā naturā nat⁹ ē ex p=
genie dd· Et diuiā ꝯfitet' in h̄ q̄ dicit
Miserere mei· dei em̄ est p̄priū misereri
(⁊ q̄ p̄ibāt increpabant eū ut tacēt)
Isti significāt hoīes ⁊ bono alios retrā
hētes (Ipse vo multomagis clama
bat fili dd miserere mei) in q̄ dat' no
bis exēplū q̄ q̄nto magis nobis oc=
currūt impedimēta· tāto magis est
clamādū ⁊ inuocādū diuinū auxilium
(Stās āt Jh̄s iussit illū adduci ad
se) in q̄ apparet clemētia xp̄i· q̄r ñ de
dignat⁹ ē stare: ⁊ alloq̄ viles psoās
⁊ paupes· vñ Jhero· Cec⁹ q̄ seq̄ ñ po
terat· stat dñs ⁊ eū vocare iubꝫ· ne tur
ba phiberet Gor· sic deberēt facē prin=
cipes nr̄i· scꝫ cū stare viderēt paupes
ꝯq̄rētes facerēt vocari ad se· ut audi
rēt eoꝝ q̄rimonias facerētqꝫ eis iusti=
ciā expedite· Sꝫ iā p̄t dici de aliq̄b⁹
illd Isa· j· Pupillo nō iudicāt ⁊ cau
sa vidue ñ igrediꝛ ad illos (Et cū ap
ppinq̄sꝫ interrogauit illū dicēs Quid
tibi vis faciā?)· q̄· di· xp̄s non sano

inuitos ꝫ voluntarios vñ Aug. q̄ creauit te ſiñ te ñ iuſtificabit te ſiñ te (At ille dixit. Dñe ut videã) Ecce bona diſcreta petitio. nõ petiuit aurꝝ nec argẽtū ſed tm̄ lumen. vñ pſ. cxlv. dñs illuīnat cecos. (Et Jhs dixit ei. Reſpice) nõ appoſuit manū nec aliq̄d vnguẽtum ad ſanādū eū ꝫ ſolū v̓bū qm̄ ipſe dixit et facta ſūt (Fides tua te ſaluū fecit) Gloſ. ex fide em̄ impetrat̓ ſalus ſpūalis et etiā corꝑalis (Et ꝯfeſtī vidit) Nihil em̄ mediat int̓ deū et factū dei (Et ſeq̄bat̓ illū) Ecce ſignū ꝑfce illuīatōis. ſ. in corꝑe et in aīa (magnificās deū) Gloſ. i. magnū dicēs eū magnitudine virtutꝭ. vñ pſ. cxlvj. Magnus dñs noſter et magna virt9 eius (Et oīs plebs ut vidit q̄d factū eſt) nõ īuid; ut phariſei. ſꝫ (dedit laudem deo) i. potẽtie dei. ꝯgratulādo ſanitati ceci. ¶ In pñti euangelio dr. omnis plebs ut vidit dedit laude; deo. ſꝫ heu hodie pl̄es xp̄iaī deū ñ laudāt. ſꝫ dehonorāt tripliciť. Primo q̄dā honorāt mūdū exercẽtes diūſos maloſ ludos et diūſas malas leticias. nūc laruis demonū in ſignū q̄ ſūt filij demonū vtẽdo. nūc alijs paganicꝭ geſtis vtẽdo ꝑ recreatõne ut putāt corꝑis: ſꝫ reuera ꝑ corꝑis et aīe deſtructõe Secūdo alij deū hodie inhonorāt: corp9 ſuū paſcẽdo cõtra legem dei. ut pꝫ ad phil. iij. quoꝝ de9 vent̓ ē. Et de illo deo: q̄t miracula faciat. quere in ſermoībꝫ diſcipuli ſuꝑ ep̄las dn̄icales. ſermõe. xlv ¶ Tercio alij hodie contra laudē dei ducūt choreas illicitas ꝓpť quas totiens vnū ſaltū faciūt verſus infernū quotiēs vnū in chorea faciūt ſaltum In tali ei eſt pc̄cm mortale. vñ Aug. Oīs mot9 petulātie ſaltus ē in profūdū cloace. Et illa autoritas etiā allegat̓ in ſūma viciorꝝ caplo de chorea.

Dn̄ica. j. in q̄dragesiā. ij. Cor. vj.

Fr̄es. Hortam̄ vos ne ī uacuū grāz dei recipiatꝭ. Ait ei. Tpe accepto exaudiui te. et ī die ſalutꝭ adiuui te Ecce nc̄ tps acceptabile ecce nc̄ dies ſalutis. nemī dātes vllā offenſiōꝫ. ut ñ vituꝑet̓ miſteriū noſtrꝝ. Sꝫ ī oīb9 exhibeā9 noſmetipſos ſicut dei miſtros: ī multa pacīa ī t̓bulatõibꝫ. ī necītatibꝫ. ī anguſtijs. ī plagis. in carceribꝫ. in ſeditõibꝫ. ī laborib9. in vigilijs. in ieiunijs ecc̄.

Poſtilla.

Hortamur vos ne in uacuum ecc̄. Añ initiū illi9 ep̄le ſcribit Ap̄ls ꝯ. Oēs vos maīfeſtari oportꝫ añ tribunal xp̄i ut referat vnuſq̄ſq ꝓpa corꝑis ꝓut geſſit ſiue bonū ſiue malū Et ꝑ9 modū ſeq̄t̓ ep̄la hodierna Et in pñti ep̄la hortat̓ nos ap̄lus ad grē habitē exercitationē ꝯ. (Fr̄es. hortam̄ vos) Vīn. admonitõe caritatiua īducēdo (ne inuacuū grāz dei recipiatꝭ) vīn. grā ī uacuū recipit̓ qñ ho ꝑ9 pc̄tõꝝ dimiſſionē ſe nõ exercet in bonis opibꝫ (Ait em̄) dñs yſaie. xlix. (Tpe accepto.) Lyr. i. tpe noue legꝭ q̄d ē tpe grē (exaudiui te) ſ. orātē ꝑ pc̄cis (et ī die ſalutꝭ) in q̄ pōt ho ſalutē ſuā oꝑari (audiui te) Lyr. ſ. oꝑa tua ꝑficiēdo. (Ecce nūc tps acceptabile) vīn. ſuple ad merēdū (ecce nūc dies ſalutꝭ) quātū ad p̄miū aſſequēdū. q2 nūc ſtati p9 obitū ſal9 dat̓ fidelibꝫ ſꝫ ī veteri teſtamēto differebat̓ vñ luce. xxiij. hodie mecū; eris in paradiſo (Nemini dantes vllā offenſionem) gloſ. i. nemini verbo vľ facto ſcādali; ātes (ut non) ſ. ꝑ vos (vitupet̓ miniſteriū noſtrꝝ) Lyr. q2 mala ſubditoꝝ redūdāt ī vituperiū p̄latoꝝ (ſꝫ ī oīb9 exhibeā9 noſmetipſos ſicut dei miniſtros) i. xp̄i xp̄o nos cõformādo quātū poſſu9 (in multa pacīa) gloſ. ſ. cordis oris et operis (in tribulatõibꝫ) ſ. multiplicib9 (in neceſſitatibꝫ) vict9 et veſtitus (in anguſtijs) i. ī curis (ī plagꝭ) i. ī verberib9 corporis. (in carceribꝫ) Lyr. ne poſſem9 ad p̄dicādū diſcurrere (in ſeditionibꝫ) i. in ꝯmotioībꝫ popli ꝯ me (in laboribꝫ) ſ. manuū (in vigilijs. in ieiunijs. in caſtitate) ſ. mētis et corporis. (in ſciētia) ſcripturaꝝ (in lõganimitate) ſ. expectatõis p̄mij (in ſuauitate in ſpū ſācto.) Lyr. q̄ fac̄ hoie;

dulcem et suauē primo verbo et facto (in caritate nō ficta) .s. simulata ꝯtͣ ipocritas (in verbo veritatis) .s. loquēdo cuꝫ proximo (in virtute dei) .i. i deo nō in vobis sperando ꝯfidēdo (Per arma iusticie) .i. opa iusticie nos ptegētia (a dextris) Ly. i. ne i psperis p supbiā eleuem̄ (et a sinistris) .i. ne in adūsis desꝑam̄ (p glām et ignobilitatē) Ly. aliqñ apl'i reputati fuerūt ab hoībꝫ valde glosi. ecōūso aliqñ icarcerati fuerūt ut viles et abiecti. sicut pꝫ in legēdis aplōꝝ et alioꝝ sanctoꝝ (p infamiā et bonā famam) Ly. qꝛ ab aliquibꝫ dicebant seductores. ab aliis vero dicebāt apl'i veritatis pdicatorēs. (Ut seductores) supple reputati sumꝰ i estiatōe multoꝝ hoīm qꝛ xp̄s q̄ est veritas dictꝰ est seductor Math. xxvii. (et veraces) apd deū (sic q̄ ignoti) Ly. i. exprobati a malis (et cogniti) i. approbati a bonis (Quasi moriētes) i. piculis mortis expositi (et ecce viuimus) .s. deo p fidē et grāꝫ (ut castigati) glo. flagellis et pssuris. ut .s. cessaremꝰ a pdicatōe (et nō mortificati) .s. desistēdo a pdicatōe vel moriendo corpaliter (q̄i tristes) .s. reputati (semp aūt gaudētes) .s. veraciter i dn̄o (sicut egētes) i. mēdicātes et paupes (multos aūt locupletātes) .s. diuitiis spiritualibꝫ (tāq̄ nihil habētes) Ly. qꝛ apl'i ppter xp̄m oīa tpalia reliq̄rūt (et oīa possidētes) .s. nō solū spūalia sed eciā tpalia qꝛ timētibꝫ deū nil ē difficile

Euangelium.

In illo tēpe. Ductꝰ est ih̄s in desertū a spū ut tēptaretur a dyabolo. Et cū ieiunasset q̄draginta diebꝫ et q̄draginta noctibꝫ postea esuriit. Et accedēs tēptator dixit ei. Si filiꝰ dei es. dic ut lapides isti panes fiāt. Qui rn̄dēs dixit. Scriptū ē. Nō in solo pane viuit hō. sed in oī verbo qd pcedit de ore dei. Tunc assūpsit eū diabolꝰ in scāꝫ ciuitatē et statuit eū supra pinnaculū tēpli et dixit ei. Si filiꝰ dei es mitte te deorsū. Scriptū est enī qꝛ angelis suis mādauit de te et in manibꝰ tollent te. ne forte offendas ad lapidē pedē tuū. Ait illi ihesus rursū. Scriptū ē. Nō tēptabis dn̄ꝫ deū tuū. Iterū assūpsit eū diabolus in mōtē excelsū valde et ostēdit ei oīa regna mūdi et gloriā eoꝝ et dixit ei. Hec oīa tibi dabo. si cadēs adoraueris me. Tūc dicit ei ih̄s Vade sathana. Scriptū est enī. Dn̄m deū tuū adorabis et illi soli seruies. Tūc reliq̄t eū diabolus. Et ecce angeli accesserūt et ministrabant ei.

Postilla.

Ductꝰ est ih̄s Math. iiii. Mar. i. Lu. iiii. Temptatus est dn̄s ihesus xp̄s āno eiꝰ .xxx. viii. ydꝰ ianuarii. feria .ii. luna .v. idictōe .iii. Añ initiū illiꝰ euāgelii habet luce .iii. Factū est aūt cū baptizaretur oīs populꝰ a iohāne et ihesu baptizato et orāte aptum ē celū et descendit spūssanctꝰ corpali spē sicut columba in ipm. Et vox de celo facta est Tu es filiꝰ meꝰ dilectus in te cōplacui mihi. Et ipse ih̄s erat incipiēs q̄si ānoꝝ .xxx. ut putabatur filiꝰ ioseph. Ihesus aūt plenus spūsancto: regressus est a iordane. (Tūc) .s. statī pꝰ baptismū (Ductus est) .s. spōtanee (a spū) scō (i desertū) qd est inter ihrlm et ihericho vbi q̄dam homo incidit i latrones. ut habetur lu. x. (ut tēptaretur a dyabolo) Glo. voluit autē tēptari xp̄s ut tēptatorē superaret. ut tēptatos ꝯfortaret. ut modū vincendi doceret. qꝛ nemo pt eē sine tēptatōibꝫ. ut Iob. vii. Militia est vita hoīs sup terrā (et cū ieiunasset) Ly. ut carnē innocētē p nobis maceraret et exēplum fidelibꝫ daret (quadraginta diebꝫ et .xl. noctibꝫ) nō vltͣ trāsiit ut virtꝰ diuinitatis diabolo celaretur qꝛ moises in mōte et helias i itinere tot diebꝫ ieiunauerūt. Aliter tñ ieiunauit xp̄s q̄ moises et helias. qꝛ illi non ieiunauerūt ꝟtute ꝓpria sicut xp̄s. sed moyses sustentatꝰ colloq̄o dei. ut hr Exo. xx. Helias vero ieiunauit i fortitudie cibi simul sūpti .s. cuiusdā panis sb cinericii (postea esuriit) p hoc ōñt in se veritatē hūane infirmitatis et occasiōē tēptatori dedit· iō seq̄tur (Et accedēs tēptator)·s· in specie hūana· Ad euidētiaȝ hꝰ tēptatōis adūtēdū ꝙ dyabolꝰ sciebat p̄dictū p ꝓphetas ꝙ xp̄s futurꝰ erat verꝰ hō ⁊ verus deꝰ· ut hēr expresse ysaie· ix· Paruulꝰ natus est nob⁊ filiꝰ datꝰ ē nobis ⁊cͣ· Sed nesciebat certitudīaliť ꝙ ihs nazarenꝰ esset ipse xp̄s· ergo tēptādo (dixit ei· Si filiꝰ dei es)·s· naturaľ ⁊ p ꝯsequēs ei eq̄lis ī potestate (dic ut lapides isti panes fiāt) vñ Criso· Cogitauit apḋ se si poterit de lapidibꝫ facē panes: vere filiꝰ dei ē· si aūt nō poterit hō ē (Q̄ rñdēs) sapiēť ꝙ nec ḋimitatē eiꝰ poterat ꝓpēdere (dixit· Scriptū ē) deu· viij· (Nō ī solo pane) supple corꝑali (viuit homo ſꝫ in oī vbo qḋ ꝓcedit de ore dei) Ly· qḋ verificať nō solum de vita spūali ſꝫ etiā de corꝑali sicͭ pꝫ de moyse· q̇ ieiunauit q̄dragīta diebꝰ et· xl· noctibꝫ vͥbo dei spūaliť ⁊ corꝑaliť sustentatꝰ· Vñ Raba· Sicut corpꝰ hūanuȝ nō viuit sine ťreno cibo: ita ⁊ aīa viuē nō p̄t sine dei verbo (Tūc) s· post q̄ȝ deuictꝰ est (assūpsit eum dyabolꝰ) Glo· ⁊ corꝑaliť· ⁊ ſm aliq̊s cū ī brachijs ꝑtauͭ· ſm alios ad manū duxit· Sciēdū ꝙ hō nō ē mirꝫ ꝙ xp̄s filius dei ꝑmisit se a diabolo duci· vñ Gre· in omel· Quid ḡ mirꝫ· si se ab illo ꝑmisit duci q̇ se eē ꝑtulit a mēbris illiꝰ crucifigi·s· a pilato ⁊ a iudeis· q̇ fuerūt mēbra diaboli· (ī scāȝ ciuitatē) i· ihrłm q̄ dicebaͭ scā q2 diuino cultui deputata ꝓpť tēpluȝ qḋ eāt ibi· nec eāt licituȝ in lege sacrificaē dō alibi· (⁊ statuͭ eū supra pinaculū tēpli) Glo· pinnaculū dī deambulatoriuȝ cᷓ muros tēpli vbi ascēdebāt sacdotes ꝓplo p̄dicantes (⁊ dixͭ ei· Si filiꝰ dei es mitte te deorsū) Ly· q· d· vͥtute ꝓpa potes sī piculo ⁊ etiā ꝓpť misteriuȝ āgelorꝫ tibi seruiētiū (Scriptū ē eñ q2 angelis suis mādauit de te· ⁊ in maībꝫ tollēt te ne forte offendas ad lapidē pedē tuū (ait illi ihs rursū) Cris· nihil motꝰ vł indignatꝰ ſꝫ cū multa modestia scripturarꝫ ei rñdit (Scriptū ē) deu· vj· (Nō tēptabis dñm deū tuū) Ly· temptare enī deuȝ ē q̄rē experimētū de dei virtute absq3 ineuitabili nēcitate· ⁊ hō ē pc̄cȝ q2 q̄ñcūq3 hꝫ hō aliq̇d qḋ potest facē ſm viā hūanā ad euadēdū piculū: n̄ debꝫ illud omittē querēdo diuinū experimētū· Et ꝓpť hō ꝓbatio ferri cādētis ⁊ duella tāq̄ illicita ꝓhibēť ab ecc̄a Per hoc ḡ rñdit ihs diabolo tēptāti ipsū· q2 cū posset de pinaculo tēpli descendē p viā hūanā·s· p g̃dus ad hoc factos in tēplo: nō debebat p aliū locū descēdē q2 hō eēt deū tēptare (Iterū assūpsit euȝ diabolꝰ) Glo· ut si nō ex vno tñ ex reliq̇s superet (in mōtē excelsū valde· ⁊ ostēdit ei oīa regna mūdi) Li· Nō ē sic intelligēdū ꝙ ex illo loco possēt oīa regna ⁊ oēs ciuitates determīate videri· ſꝫ ostēdēdo diuisas partes orbis dixit ei· tale regnū ē in tali situ· ⁊ tale in tali· enarrādo ī breuibꝫ magnitudinē ⁊ gloriā eorꝫ (⁊ dixit ei hō oīa tibi dabo) q· d· In illis faciā te regem· ⁊ hō diabolꝰ arrogāť loq̄bať· ñ enī potuit facere· sed mētiebať q2 mēdax ē ⁊ pī mēdacij ut pꝫ Johis· viij· (si cadēs) tanq̄ inferior (adoraueris me) tanq̄ superiorē· Ecce dyabolus cultuȝ diuinū sibi nitiť vsurpare· vñ ⁊ ab initio appetijt deo se similē fieri ut habeť Isaye· xiiij· (Tunc dixit ei ihesus· Vade sathana) i· recede a me quia aduersarius es veritati· Hoc ait Ihesus q̄si cū indignatione qḋ nō fecit in p̄cedētibꝫ tēptatōibꝫ Ad ostēdēdū ꝙ ꝓprias iniurias debꝫ hō portaē sed dei iniuriā nullo mō debꝫ tolerare· ⁊ hāc veritatē p scripturā confirmat· dicēs (Scriptū est enī) deut· vj· (Dñm deum tuuȝ adorabis ⁊ illi soli seruies) Ly· pī· adoratione latrie que soli deo debeť· homines aūt venerari possūt veneratōe dulie (Tūc reliq̇t eū diabolꝰ) tāq̄ ꝯfusus ex diui triūpho (⁊ ecce āgeli accesserūt ⁊ ministrabāt ei) sicut vero dño ꝓpi sui· ex hō apparēt diuitas xp̄i· q2 nulla natuā ē sup̄ angelicā nisi diuina

¶Circa p̄ns euāgeliuȝ vbi dī· ut tēptaťť a diabolo lucifero

Notandū est ꝙ lucifer fuit de sūmo ordine supioris ierarchie ⁊ in illo ordine supmum gradū tenuit cui tā ꝙ p̄ncipi de singul' ordinibꝰ m̄gna multitudo adhesit q̄s omnes secū duxit. Lucifer āt dictꝰ ē qꝛ p̄e ceteris luxit. sueqꝫ pulcritudinis ɔsideratio eū excecauit subditosqꝫ habere volunta nulli sbiectꝰ eē ɔcupiuit. primū hoiem tētauit ⁊ vicit. xp̄m tētauit ⁊ victꝰ est. ptātē suā tūc amisit. qꝛ ī vltimis tēporibꝫ recupauit. nūc ligatus ꝫ in fine mūdi soluet.

Dn̄ica .ij. ī q̄drāgesiā j. ad Thes. iiij

Frēs. Rogamꝰ vos ⁊ obsecramꝰ in dn̄o Jh̄u: ut quēadmodū accepistis a nobis quō oporteat vos ābulare ⁊ placē deo. sic ⁊ ābuletis ut abūdetis magis. Scitis em̄ q̄ p̄cepta dederim vobis p dn̄m ihm. Hoc est ēt volūtas dei scificatō vr̄a: ut abstineatis vos a fornicatōne ut sciat vnusq̄sqꝫ v̄r̄m vas suū possidē ī scificatōe ⁊ honore. n̄ in passiōe desiderij sic ⁊ gētes q̄ ignorāt deū. Et ne q̄s supgrediat' neqꝫ circūueniat ī negocio fr̄ē suū. qm̄ vindex est dn̄s de hijs oibꝰ sic p̄diximꝰ vobis ⁊ testificati sumꝰ. Nō em̄ vocauit nos deꝰ in immūdiciā: sed in scificatōe. In xp̄o Jh̄u dn̄o nostro.

Postilla.

Rogamus vos ⁊ obsecramꝰ ⁊c. Añ initiū illiꝰ ep̄le scribit sanctus Paulus d. Cū essemꝰ apud vos ⁊ p̄dicauimꝰ vobis passuros vos tribulatōes sicut ⁊ factū est. Tunc seq̄t ep̄la illa quā scribit paulꝰ thessalonicensibꝫ. Et thessalonicēses noiant' a ciuitate thessalonica q̄ ē metropolis in macedonia q̄ est q̄dā ps grecie. Ubi notādū ꝙ ep̄la ⁊ euāgeliū ɔcordant. Nā euangeliū dicit de muliē chananea q̄ cū clamoribꝫ petiuit a dn̄o ihū xp̄o sanatōē filie sue q̄ grauit' vexabatur a demonio ꝫ qꝛ clamores ⁊ petitiones nr̄as deꝰ nō exaudit n̄i a mūdo corde p̄cedāt. Ideo ap̄ls paulꝰ in ep̄la hodiern̄ ad mūdatōē ⁊ scificatōē nos īducit dicit (Rogamꝰ vos ⁊ obsecrāꝰ) Vin. rogare ē simpliciter petere. Sꝫ obsecrare ē cū necessitate rogarē. Et p̄pt' h̄ addit ap̄ls (ī dn̄o ihū ut quēadmodū accepistis a nobis) .s. ⁊ mea ⁊ timothei ⁊ siluani v° ⁊ ex° (quō vos oꝫ ābulare) .s. p̄ficiēdo p vias mādatoꝝ dei (⁊ placē deo) Ly. caste ⁊ munde viuēdo (sic ⁊ ābuletis) Gor. .s. ī bonis p̄ficiēdo ⁊ pseuerādo (ut abūdetis magis) .i. ut crescatis ī v̄tutibꝫ ⁊ meritis (Scitis em̄) .i. scire debetis (q̄ p̄cepta) scꝫ euāgelica (dederī vobis p dn̄m ihesū) .i. de mandato ipsiꝰ cui simpliciter ē obediēdū; (Hec ē em̄ volūtas dī) vi .s. bn̄placēs (scificatō vr̄a) .i. ut scificemī in v̄tutibꝫ (ut abstineatis vos a fornicatōe) Ly. tāq̄ a deo p̄hibita (ut sciat vnusq̄sqꝫ v̄r̄m vas suum possidē) id ē vxorē p̄p̄ā (in scificatōe ⁊ hōre) Glo. ut sciat q̄ñdoqꝫ etiā ab vsu licito abstinē locꝰ ⁊ tpibꝫ sacris ⁊ et̄ tpe puerperij ⁊ mēstrui (n̄ ī passiōe desiderij) .i. nō sp̄ satisfaciendo desiderijs carnis (sic ⁊ gētes) faciunt (q̄ ignorant deū) Vin. p verā fidē p̄pter q̄d nō debetis assimilari eis (Et ne q̄s supgrediat') .s. p violētiā (neqꝫ circūueniat) per fraudulētiā (in negotio) supple occulto (fr̄ē suū) id ē p̄ximū suū (qm̄ vindex ē dn̄s) id ē vindictā faciet. (de hijs oibꝫ) scꝫ de oī imūdicia. de oī iniuria. ⁊ de oī fraudulentia (sicut p̄diximꝰ vobis) ī doctrinis nostris (⁊ testificati sumꝰ) id ē testimonio scripturaꝝ ostēdimꝰ (Nō em̄ vocauit nos deꝰ) Vin. p internā inspiratiōnē ⁊ aptā p̄dicatōē (in imūdiciā) id ē ut immūdicie seruiamꝰ (sed in scificatōnē) ut scē viuamꝰ ⁊ in sanctitate ei seruiāꝰ (In xp̄o ihū d. n.) Vin. .i. cū auxilio ⁊ adiutorio dn̄i nr̄i Jh̄u xp̄i.

Euangelium.

In illo tēpe. Egressus ih̄s secessit ī ptes tirii ⁊ sidonis. Et ecce mulier chananea a finibꝫ illis egressa clamauit dicēs ei. Miserere mei dn̄e fili dauid. Filia mea male a demonio vexat'. Qui nō r̄ndit ei verbū. Et accedētes discipuli eiꝰ rogabāt eū dicētes. Dimitte eā qꝛ clamat pꝰ nos. Ipē autē r̄ndēs ait

Non ſum miſſus ñ ad oues q̄ ꝑierit
domꝰ iſrahel· At illa venit adorauͭ eū
dicens· Dñe adiuua me Qui rñdēs
ait· Non ē bonū ſumē panē filioꝝ ⁊
mittere canibꝫ At illa dixͭ Etiā dñe
Nā ⁊ catelli edūt de micis q̄ cadunt
de mēſa dñoꝝ ſuoꝝ· Tūc rñdēs Jhs
ait illi· O mulier magn̄ eſt fides tua·
fiat tibi ſicut vis Et ſanata ē filia eiꝰ
ex illa hora·

Poſtilla·

Egreſſus Jhs receſſit· Mat· xv·
Mar· vij· Hiſtoria hꝰ euāgelij
facta eſt Anno xp̄i· xxxij· viij· ydus
maij· feria· vj· luna· xix· indictōe· v·
Añ initiū illiꝰ euāgelij ſcbͭ Matheꝰ
in eodē ca· ꝙ xp̄s dixit diſcipul̾· Ois
plātatio quā nō plātauit pr̄ meꝰ ce
leſtis eradicabiͬ· Sinite eos· ſ· phari
ſeos ⁊ ſcribas ceci ſūt ⁊ duces cecoꝝ
Cecꝰ āt ſi ceco ducatū p̄ſtet ambo in
foueā cadūt Tūc poſtmodū ſeq̄ͬ euā
geliū hodiernū (Egreſſus iheſus) ſcꝫ
de t̃ra geraſenoꝝ relictis ſcribꝭ ⁊ pha
riſeis calūniatoribꝰ ſuis q̇ ex h̾ calū
niabāt̾ qꝛ diſcipuli xp̄i trāſgrederēͬ
traditōes ſeniorū ⁊ nō lotis manibꝫ
panē māducauerūt· Et hoc ipſi pha
riſei putabāt eē grāde pctm̄ Xp̄s āt
dixit· nō lotis manibꝫ māducare nō
inq̇nat hoīem ſed q̄ de corde exeūt ea
coinq̇nant hominē· de corde eī exeūt
cogitatōes male· homicidia· adulte
ria· fornicatōes· furta· falſa teſtimo
nia ⁊ blaſphemie· hec ſūt q̄ inq̇nāt ho
minē (ſeceſſit in ꝑtes tiri ⁊ ſidonis)
tirꝰ et ſidon ſūt q̄dā ciuitates ſite in t̃ra
ꝓmiſſiōis ꝓpe mōtē libani (Et ecce
mulier chananea) natōe ſcꝫ· chana
nei eī habitauerāt in t̃ra ꝓmiſſiōis añ fi
lios iſrl̾· nec potuerāt ꝑ eos totalr̃ ex
tirpari Vñ iſta mulier ab ill̾ q̄ remā
ſerāt deſcēderat· Jſta āt audiuerat
miracula ⁊ famā iheſu xp̄i ⁊ iō firmiť
credebat ꝙ filiā ſuā ſanare poterāt (a
finibꝫ ill̾ egreſſa) ⁊ ut hr̄ Mar· vij·
Primo venit ad iheſū intra domū ſ; qꝛ
eā ibi ñ exaudiuͭ ſecuta ē eū in itine
re ⁊ (clamauit di· Miſerere mei fili
dd) Audiuerāt eñ xp̄ꝫ ꝓmiſſū iudeis
deſcēdere de gn̄e Dauid· ꝗ̃ clamauit·
Miſerere mei fili dd (filia mea male
a demonio vexat̾· Qui non rñt ei verbū)
Hec eſt p̄ia duricia quā xp̄s oñdit
huic mulieri· Nō ꝓpt̾ indignatōez· ſed
ut ex pſeuerātia ipſiꝰ in p̄ce oñdeͬ fi
des eiꝰ ⁊ deuotio diſcipul̾ ut ipſi diſci
puli ꝓ ea rogarēt ⁊ ſic oñdēt nos ſā
ctoꝝ p̄cibꝫ indigē vñ ſeq̄t̾ (Et accedē
tes diſcipuli eiꝰ rogabāt eū) ꝓ ea (di
cētes· Dimitte eā· qꝛ clamat pꝰ nos)
Xp̄· moti eī erāt ad h̾ vidētes eiꝰ fidē
⁊ deuotōem (Jpſe āt rñdēs ait· Nō
ſū miſſus niſi ad oues q̄ perierūt do
mꝰ iſrahel) Jſta fuit duritia xp̄i ad
mulierē iſtā quaſi diceret eā nō eſſe
de ouibꝰ iſrahel· ſ· dei· Et ꝑ oñs retin
q̄baͬ ꝙ ipſa erat de ouibꝫ diaboli Li·
antiq̇s pr̄ibꝰ iudeoꝝ fuerat facta ꝓ
miſſio de xp̄o ſic Abrahe ⁊ Dauid· qꝛ
tñ iudei ꝑ maiori ꝑte fidē xp̄i repule
rūt ⁊ gētiles eā ſuſceperūt· Jō dicit
Jheroni· Nō dixit xp̄s hoc: q̇n etiam
ad gētes miſſus ſit Cū āt hec mulier
vidēt nihil poſſe ꝑ aplōs tūc pſona
liter ꝓpiꝰ acceſſit vñ ſeq̄t̾ (At illa ve
nit ⁊ adorauit eū) ſ· tanq̄ deū ⁊ crea
torē oīm creaturāꝝ· tāq̄ deū celi ⁊ ter
re· tanq̄ p̄ceptorē anglōꝝ ⁊ hōimū
(dicens Dñe) ⁊ qꝛ filie infirmitatē
ſuā reputabat· Jō dicit (adiuua me
Qui reſpondēs ait· Nō ē bonū ſumē
panē filioꝝ et mittē canibꝫ) Hec eſt
tercia duricia ꝙ eā canē appellauͭ· ⁊
nō eē dignā pane (At illa dixit· Etiā
dñe) Hic oñdit̾ humilitas mulier̾
huius· ꝙ ipa fatebat̾ ſe eſſe canē di
cens· etiā dñe qꝛ verꝝ ē qđ dic̾ nec pe
to panē integꝝ ſed micā (Nā ⁊ catel
li edunt de micis q̄ cadūt de mēſa do
minoꝝ ſuoꝝ) q· d· ſic catelli aliqua
modica utpote micas cadētes de ce
ho ꝯceſſo filij ꝑcipiūt· Jta etiā gēti
les debebāt aliquid ſaltē modicū ꝑ
cipere de bñficijs xp̄i· Querit̾ h̾ qua
re xp̄s huic mulieri tantā duriciam
oñdit· Rñdet Jheronimus· h̾ fecit ut
exēplū pſeuerātie nobis daret· ⁊ eiꝰ
fidē ⁊ cōſtantiam ꝓbaret· ⁊ ꝓbatā

maifestaret. ergo (rn̄des Ih̄s ait illi O mulier magna ē fides tua) Jacobus parisieñ. et hoc patꝫ ex hoc ꝙ filiam nō secū adduxit ad ih̄m ſ; eam dimisit in domo. nec xp̄m ad eam ire petiuit. qꝛ credebat eū posse filiā suaꝫ liberare solo v̄bo. (fiat tibi sicut vis) Ly. q. d. fides tua hoc meretur. Crisꝰ. Hic oñdit quātū valeat istātia orationis. qꝛ quod apl̄i nō obtinuerūt ista pfecit (Et sanata ē filia eiꝰ ex illa hora). s. qñ sermo xp̄i processit ex ore eꝰ. qꝛ cū redijt domū iuenit filiā sane ment. et plene liberatā et sanatā.

¶ Cir pn̄s euangeliū vbi dic̄. Filia mea male a demonio vexaẗ. Notandum ꝙ ad hoc ꝙ quis non possideaẗ a diabolo duo valent. Primo ut q̇s sibi a peccato caueat. preserti mortali. et si incidit stati cōteraẗ qꝛ in taleꝫ demō ꝑtātē nō habꝫ. ut ꝓbat Cassianus ī collatōe patrū per exēpluꝫ de sācto Antonio quē duo magi odientes ꝑ tres successiue demones eijcere de cella sua conabāẗ. Cū āt btūs antoniꝰ tēptatōꝫ amaissimā sētiēs oraret et signo cruc̄ se muniret. ꝓ vacui demones recesserūt et sic tandē magi illi a btō antonio v̄tutē cruc̄ xp̄i et fidei catholice discentes: ad fidē ꝯuersi sūt. Tūc diffiniuit btūs antoniꝰ nullatenꝰ demōes posse mētē cuiusꝗ vel corpꝰ iuadē n̄ eā ꝓ̇mo destituerīt ab oibꝫ cogitatōibꝰ sāctis et nisi pꝰ mentē possiderint. Secūdo valet symbolū dictūẗ crucis signuꝫ. ꝑ seẗ ꝑ suis impressū. Exēm pꝫ in dialogo gre. li. iij. ca. vij. de iudō custodito ꝑ signū sancte crucis.

¶ Dn̄ica. iij. ī q̄dragesiā ad Ephs. v.

Frēs. Estote imitatoēs dei sic̄ filij carissimi. et ābulate ī dilectōe sic̄ et xp̄s dilexͭ nos. et tradidit semetipsū ꝑ noƀ oblatōnem et hostiā deo in odorē suauitatꝭ. Fornicaº aūt et ois immundicia aut auaricia nec noieͬ in vobis. sicut decet sanctos aut turpitudo. aut stultiloq̇um. aut scurrilitas q̄ ad rē nō ꝑtinet: sed magis grārū actio. Hoc eī scitote intelligētes. ꝙ ois fornicator ā immūdꝰ aut auarꝰ qđ ē ydolorū seruitꝰ: non habet hēditatem in regno xp̄i et dei. Nemo vos seducat inanibꝫ v̄bis. ꝓpt hͤ eñ venit ira dei in filios diffidētie. Nolite ergo effici participes eorum Eratis eñ aliqñ tenebre. nūc autēꝫ lux in dn̄o ut filij luc̄ ambulate. Fructus eñ lucis est in omni bonitate et iusticia et veritate.

¶ Postilla.

Estote imitatores dei sicut. etc̄. An̄ initiū illiꝰ eple scribit Paulus. d. Omnis ſmo malus ex ore vestro nō procedat. Sꝫ si q̇s bonꝰ ad edificatōem fidei ut det grāꝫ audiētibꝰ. Tunc seq̇ẗ pn̄s epla. Et in hac epla aplus paulus ꝓponit doctrinā exēplarē q̄ inducere possꝫ nos ad declinatōem mali et opatōem boni et ꝓponit nobis in exēplū dn̄m nr̄m ihesū xp̄m qꝛ ipse est exēplar verissimū oim bonoꝝ. d. (Frēs. estote imitatores dei sic̄ filij carissimi) vīn. mādatꝭ eꝰ obtēpādo qꝛ carꝰ filiꝰ mādatꝭ ptnalibꝫ obtēpat. Nō ꝙ sumꝰ filij cari ꝓpt v̄ginē creatōis. carioēs ꝓpt imaginē recreatōis. carissimi ꝓpt v̄ginē glificatōis (et ābulate ī dilcōe) vera et reali (sic̄ et xp̄s dilexͭ nos) sincēa ex corde (et tradidit semetipꝫ) n̄ aliū (ꝑ noƀ) cū adhͨ inimici eramꝰ Rō. v. (oblationē et hostiā deo) in cruce (ī odorē suauitatꝭ) illa eī oblaº acceptissiā fuͭ deo qꝛ processit ex maxia caritate (Fornicatio āt) .i. luxuria (et ois immūdicia) Ly. ut ꝑ hͦ includāẗ oia ad viciū luxurie ptinētia (ā auaricia) .i. immoderata cupiditas hn̄di tēpalia. (nec noieẗ in vobis) Vīn. .i. nō debet famari de vobis (sic̄ decꝫ scōs) .i. xp̄ianos q̄ dicūẗ sancti q̄i sāguine tīcti qꝛ xp̄i sanguīe redēpti (ā turpitudo) Glo. q̄ fit oscul' et āplexibꝫ mulieꝝ (ā stultiloquꝫ) Vīn. .i. inhonestꝰ et indecēs sermo (ā scurrilitas) Glo. s. in v̄bꝭ iocoſ et ad risū ꝓuocātibꝰ (q̄ ad rē nō ptinet) Vīn. q̄ nō ē edificatiā proximi nec

ꝯtiꝰ loq̄nti (ſꝫ magꝭ grāꝝ actio) ſup
ple magꝭ noīeꝭ in vob̄ (Hoc eī ſcito
te intelligētes) .ſ. ſcp̄tuás ꝰmas (ꝙ
ois fornicator) .i. luxurioſus cū ſolu
ta (á imūdꝰ) q̇cūq; alio mō luxurio
ſus (á auarꝰ) gor. .i. vſurpās res ali
enas a nimis diligēs ꝓꝑas (qꝺ) ſcilꝫ
auaꝝ eē (ē idoloꝝ ſuitꝰ) qꝛ cultū deo
debitū offert auro a argēto (nō habꝫ
hereditatē ī regno xp̄i a dei) Gor. .i. in
regno celoꝝ qꝺ eſt dei a xp̄i: qꝛ hō in
terior reficiꝭ ī viſiōe ꝺ̄initatis. hō ex
terior in viſiōe humanitatꝭ xp̄i (Ne
mo vos ſeducat) Vin. .i. ſeorſū a veri
tate doctrīe xp̄i ducat (ianibꝫ verb̄)
.i. pſuaſiōibꝫ deceptorijs (ꝓpꝭ hꝭ ei) q̄
dicta ſūt a ꝓhibita (venit ira dei) id ē
vindicta) in filios diffidētie) .i. ī pec
catores q̄ de ſalute ꝓpria diffidebant
(Nolite ergo effici ꝑticipes eoꝝ) .ſ.
opa coꝝ imitādo (eratis eī aliqn̄ te
nebre) Lꝑ. .i. inuoluti tenebrꝭ ignorā
tie tempore gentilitatis (nunc aūt)
.i. poſt conuerſionem veſtrā ad fidē)
xp̄i (lux in dn̄o) .i. lucidi facti eſtis ꝑ
donū grē q̄ illuſtrat intellectū in fide
(Vt filij lucꝭ ambulate) Lꝑ. pcedens
do de v̄tute in virtutē (Fructꝰ eī lucꝭ)
.i. vite (eſt in oī bonitate) .ſ. cordiuꝫ
(a iuſticia) opum (a veritate) ꝺ boꝝ

Euangelium.

In illo tp̄e Erat Ih̄s eijciēs demoniū
et illud erat mutū. Et cū eiecifſet de
moniū locutꝰ eſt mutus a admirate
ſūt turbe. Quidā aūt ex eis dixerūt
In beelzebub pn̄cipe demonioꝝ eijcit
demoniū. Et alij temptātes ſignū de
celo querebāt ab eo. Ipſe aūt ut vi
dit cogitatōes eoꝝ dixit eis. Omne
regnū in ſe diuiſū deſolabiꝭ. a domꝰ
ſup̄ domū cadet. Si aūt a ſathanas ī
ſeipſū diuiſus eſt. quō ſtabit regnū
eiusꝭ qꝛ dicitis in beelzebub me eijce
re demonia. Si aūt ego in beelzebub
eijcio demonia. filij veſtri in quo eijci
untꝭ Ideo iudices veſtri erūt. Porro
Si in digito dei eijcio demonia ꝑfecto
ꝑuenit in vos regnū dei. Cū fortis ar
matꝰ cuſtodit atriū ſuū: ī pace ſunt
ea q̄ poſſidet. Si aūt fortior illo ſup
ueniēs vicerit eū: vniuerſa arma eiꝰ
auferet in q̇bus confidebat: a ſpolia
eius diſtribuet. Qui nō eſt mecū cō
tra me eſt. a qui nō colligit mecū. di
ſꝑgit Cū immūdꝰ ſp̄us exierit de hoīe
ābulat ꝑ loca inaq̇ſa querēs requiē
a nō inueniēs. dicꝭ Reuertar in domū
meaꝫ vn̄ exiui. Et cū venerit inuenit
eā ſcopis mūdatā. Tūc vadit a aſſu
mit ſeptē alios ſp̄us ſecū neq̇oēs ſe
et ingreſſi habitāt ibi. Et ſiūt nouiſ
ſima hoīs illiꝰ peiora prioribꝫ. Factū
eſt āt cū hec diceret. extollēs vocē q̄
dā mulier de turba dixit illi Btūs ve
ter q̄ te portauit a vbera q̄ ſuxiſti. At
ille dixit Quinimo Btī q̄ audiūt ver
bū dei a cuſtodiūt illud.

Poſtilla.

Erat Ih̄s eijciēs. Lu. xj. Math.
xij. Mar. iij. Hoc euāgeliū fac
tū eſt āno xp̄i. xxxj. kalꝭ decēbrꝭ feria
v. indictōe. iiij Luna. xvij. An̄ initiū
illiꝰ euāgelij ſcꝛbit ſcūs lucas ī eodē
ca. Factū ē cū eēt ih̄s ī q̄dā loco orās
ut ceſſauit dixit vnꝰ ex diſcipulꝭ eiꝰ ad
eū. Dn̄e doce nos orare ſicꝫ docuit Io
hānes diſcipulos ſuos. Et ait illis.
Cū oratꝭ dicite. pr̄ nr̄ q̄ es in celꝭ ſan
ctificeꝛ nomē tuū ꝛc. Tūc poſtmodū
ſeq̇ꝭ euāgeliū hodiernū. (Erat Ih̄s
eijciēs demoniū) Gor. Cōuenienter
āt pꝰ documētū orōnis: ponit miracu
lū expulſionis demois. qꝛ hic ē vnꝰ
effectꝰ oratōis ut patet Math. xvij.
Hoc genꝰ demonioꝝ nō eijciꝭ niſi in
orōe a ieiunio (a illud) .ſ. obſeſſus ſ̄
demoniū (erat mutū) Gor. ab effcū
qꝛ mutū faciebat hoīnē. et eāt cecꝰ
Mat. xij. a Mar. ix. etiā ſurdꝰ erat.
vn̄ Beda Tria igiꝭ ſig̃ ſimul in vno
hoīe ꝑpetrata ſūt. cecꝰ videt. mutꝰ lo
q̇ꝭ. poſſeſſus a demone liberaꝭ (a cū
eiecifſet demoniū locutꝰ ē mutꝰ a ad
mirate ſūt turbe) .ſ. ſimplices a mi
nores Maiores āt calūniabātur mi
raculū a blaſphemabant. vn̄ ſeq̇tur
(Q̇dā āt ex eis) .ſ. ſcꝛibe a phariſei (di
xerūt in beelzebub pn̄cipe demonioꝝ

eĳciat demoniū) miraculū illd̾ erat publicū. ꝛ iō negare nō poterāt ſꝫ ꝑũtere conabāť dicētes ꝙ v̓tute demonis factū eſſet. Odiū em̄ ꝛ īuidia peruũtunt iudicia ꝛ facta interp̄tāť ad deteriorē ptē. Scribe āt ꝛ pharisei valde oderūt xp̄; ꝙ acriť arguebat eoꝝ vicia. Et iō miracula d̾ina virtute facta: dixerūt fieri arte magica. ſ. ī beelzebub pn̄cipe demoīoꝝ. vñ Beda Cultꝰ idolatrie a rege cātatis Nimiue ortū habuit. q̇ de morte pr̄is sui nōine Beel intātū doluit. ꝙ ob mēoriā sui aureā statuā pr̄is sui imaginē ꝛ ſilitudinē hn̄tē fecit quā habuit in tāta reuerētia ut ſi aliq̇ fugitiui vľ facinoroſi ad eā ꝯfugerēt eſſēt ſecuri de vita sua. iō ceperūt ꝛ honores diuinos ei. ſ. imagini exhibē videtes regi placē in hoc. q̇ exēplo ceteri de locis adiacētibꝫ in honorē patꝝ suoꝝ statuas aureas fecerūt ꝛ sic creuit idolatria. Beelzebub interp̄taꝰ vir muscaꝝ siue hn̄s muscas ꝙ musce ꝯgregabāť ad idolū ꝓpť cruorē aīaliū q̄ ibi imolabāꝰ. In p̄dicto āt ſilacro dicebāt iudei pn̄cipē demonioꝝ habitarē. Tū ꝙ illd̾ fuit pᵐ idolū ſicut dr̄ in historiis. Tū ꝙ cultꝰ eiꝰ apd̾ gētiles gn̄alior erāt atq; celebrior. Et p ip̄; dicebāt xp̄; eĳcē deōnia hec āt ex magn̄ inuidia. vñ Cris. Inuidꝰ nō q̄rit q̇d dicat ſꝫ solū ut dicat (Et aliĳ tētātes ſigᵐ de celo q̄rebant ab eo) Glo. Fortaſſis q̄rebāt deſcenſū ignis de celo ſic factū fuᵗ tp̄e helie iĳ. Re. xviĳ. ꝛ p deſcēſū mãne ſic tp̄e moyſi ut; Exo. xvj. vľ ſic tp̄e Josue sol ſtetit ad ſpaciū vniꝰ diei Josue. x. vľ tp̄e Ezechie sol retroceſſit. x. gr̄dibꝫ. ut hēť yſaie. xxxviĳ. (Ipſe āt ut vidit cogitatōes eoꝝ) Beda non ad dicta ſed ad cogitata reſpōdit ut vel ſic cōpellerēť credē potētie eius q̇ cordis videbat occulta. Hoc eni; nō p̄ōt demon nec aliqua creatura. ſed ſolꝰ deꝰ ut ꝛ ipſi in sua ſcriptura habebāt vnde. iĳ. Reġ. viĳ. tu ſolus noſti corda filiorum hominum. Itez. j. Reġ. xvj. Homo vidit ea que patent deus aūt ituet cor (dixit eis. Omne regnū in ſeipſum diuiſū deſolabitur) .i. peribit ꝛ deſtruetur. Nā ut ait Jheroni. Parue res ꝯcordia creſcūt: diſcordia maxime dilabunť. Vñ Aresto. Ois cī virtꝰ vnita fortior eſt ſeipſa diſꝑſa (ꝛ domus ſupra domū cadet) Glo. Domꝰ ſupra domū cadit: cū habitatores vniꝰ domus ꝛ familia alterius domꝰ opprimūtur (Si āt ꝛ ſathanas in ſeipſū diuiſus ē) .ſcil; ita ut vnus expellet aliū (quō ſtabit regnū eiꝰ) .i. poteſtas eꝰ (Si āt ego ī beelſebub eĳcio demonia) ut vos dicitis (filiĳ veſtri) .i. ap̄li q̇ ſc̄m carnē a iudeis nati ſunt (in q̇ eĳciūt?) .q. d. ſi filiĳ veſtri .i. ap̄li q̇bꝫ dedi p̄tātē ſup demonia ī nomine meo demōia eĳciūt iniquū eſt dicere me in virtute beelſebub demonia eĳcere. (Ideo ipſi iudices veſtri erūt) ꝙ exiſtentes aſſeſſoēs mei in finali iudicio ſētentiā meā approbabūt (Porro ſi in digito dei eĳcō demonia) .i. in virtute ſp̄ūſſancti. q̇ bene digito ꝯparať Sicut digitꝰ ꝓcedit a corpe ꝛ manu. ſic ſp̄ūſſanctꝰ procedit a patre ꝛ filio (ꝑfecto peruenit in vos regnū dei) Glo. i. ſn̄ia d̾ini iudicĳ vnde Aug. Regnū dei eſt poteſtas iudiciaria q̄ damnāť impĳ ꝛ a fidelibꝰ ſecernūť (Cū fortis armatꝰ) .i. diabolꝰ (cuſtodit atriū ſuū) Glo. i. mūdū. ꝙ diabolꝰ ante aduētū filĳ dei in mundo ſine cōtradictōe pn̄cipabať (in pace ſūt omnia q̄ poſſidet) .i. oēs peccatores q̇ obediunt ꝛ fauēt ei. In pace ſūt q̄ꝫtū ad diabolū. vnde Gre. Illos pulſare negligit q̄s q̇eto iure poſſidere ſentit (Si āt fortior eo ſuperueniens) .ſ. xp̄s (vicerit eū vniuerſa arma eiꝰ auferet in quibꝰ cōfidebat) Xp̄us em̄ cū factꝰ fuit homo inuaſit diabolū. ꝛ arma eꝰ abſtulit. i. aſtucias ꝛ neq̇tias ipſiꝰ (ꝛ ſpolia) .i. homines ab eo deceptos xp̄s p ſe ꝛ cōſequēter p ap̄los ſuos ad noticiā veritatis ꝛ fidē ſcē trinitatis reuocauit. Que ſpolio xp̄s diſtribuit cum fideles ſuos cuſtodie āgeloꝝ mācipauꝰ

⁊ dona ſpūſſancti eis tribuit. reſiſtēdo ampliꝰ tēptatōibꝰ ſuis. (Qui nō eſt mecū cōtra me eſt). q. d. ſm glo. Opa mea nō cōueniūt cum opibus dyaboli. ego enī volo bonū. ille vero malū. ego amo humilitatē ille ſupbiā. ego diligo caſtitatē ille luxuriā ego volo aīas ſaluare ille pdere (⁊ q̄ nō colligit mecū) in vnitate fidei ⁊ dilectōnis dei ⁊ pximi (diſpgit) qꝛ ſicut officiū xp̄i eſt diſperſa ɔgregare. ſic ecōuerſo officiū diaboli eſt ɔgregata diſpergere (Cū immūdꝰ ſpūs exicit de homine) ſcꝫ p ɔtritionē cōfeſſionē ⁊ verā pnītētiā (ambulat p loca inaquoſa) .i. arida. ⁊ intelligūt corda fideliū i quibꝫ exiccatꝰ ē humor humane laſciuie q̄ dyabolo reſiſtūt nō ɔſentientes ſuis ſuggeſtionibus ut peccēt. ſꝫ viriliter reſiſtūt ſibi (q̄rens requiē ⁊ nō inueniens) qꝛ vbi requieſcit ſpūſſanctꝰ p bonas meditatōnes ſpūs malignꝰ illuc intrare nō audet (dicit reuertar in domū meā) ſcꝫ que olim erat mea (vnde exiui) id eſt expulſus ſū p pnīaꝫ (Et cū venerit inuenit eā ſcopis mūdatā) .i. p pnīam et vacātē bono opi. vn̄ nc̄e eſt vere penitēti ut ſp aliq̄d boni opiſ faciat ne diabolꝰ inueniat eū ocioſū (Tūc vadᵗ ⁊ aſſumit ſeptē alios ſpūs ſecū neq̄ores ſe) p ſeptenariū numeꝝ intelligūt ſeptē pctā mortalia. vnde Grego. Magdalena ſeptē demonia habuit q̄ vniūſis vicijs plena fuiᵗ (⁊ ingreſſi habitāt ibi) qꝛ de domo dei fit habitatio demonū. (Et fiūt nouiſſima hōīs illiꝰ peiora prioribꝫ) qꝛ q̄dlibꝫ pctm̄ in recidiuatōe peiꝰ eſt q̄ ſile an recidiuū ꝓpter ingrātitudinē (Factū eſt aūt cū hec diceret) .i. xp̄s loq̄ndo ɔtra iudeos ipſos redarguēdo (extollens vocē) .i. in xp̄i ɔmendatōem (q̄dā mulier de turba) Gor. nō diues. nō nobilis ſed de cōi ple. qꝛ fuit ſancta marcella famula ſancte marthe. q̄ audiens xp̄m a iudeis ⁊ phariſeis blaſphemaꝛ ⁊ dehoneſtaꝛ nō valēs vlteriꝰ ſuſtinere; ad laudeꝫ filij dei et ɔfutatōeꝫ iudeorū ⁊ phariſeoꝝ ⁊ ſcribarū ꝓrupit ad laudē filij ⁊ matris. (⁊ dixit illi. Btūs venter q̄ te portauit) ⁊ ſic matrem dei ex filio laudat qꝛ ab ipſo filio habꝫ gratiā ⁊ glām ⁊ vere btūs venter qꝛ ibi deꝰ factꝰ eſt hō. eternꝰ tpalis. imortalis mortalis. ut pꝫ Iohis. j. Et v̄bū caro factū eſt (⁊ vbera q̄ ſuxiſti) ſcꝫ a q̄bꝫ alimētū lactis ſuſcepiſti (At ille dixit q̄nimo) q. d. Nō tm̄ illa eſt btā q̄ me portauit i vtero ſuo ⁊ lactauit me ex vberibꝫ ſuis. imo etiā (btī q̄ audiūt v̄bū dei) ore exteriꝰ cōfitētes. interiꝰ corde credētes (⁊ cuſtodiūt illd) opare implentes. qꝛ nō auditores legis iuſtificabūᷣ ſed factores legis. ut pꝫ Ro. ij. Btī ḡ in ſpe i pn̄ti. ſed in futuro in re

¶ Circa pn̄s euāgeliū vbi dr Erat ihs eijcīes demoniū ⁊ illud erāt mutū Queriᷣ. cū xp̄s fecit multa miracla ⁊ ſuā miſericordiā pluribꝫ hoībꝫ indulſit: eos ab infirmitatibꝫ liberādo: q̄bus vel cui ſuā miſericordiā magis dr exhibuiſſe. Rn̄deᷣ q̄ dn̄s nr̄ iheſus xp̄s ut dicunt doctores Aug. Iero. Criſ. Nunq̄ liberauit aliquē corpalit q̄n etiā ſpūaliter Et nunq̄ ꝑtē liberādo q̄n etiā totū hoīeꝫ liberaret. nihilominꝰ ſi habemꝰ reſpectuꝫ ad grauitatē cū vna ſit grauior alia. a grauiori liberādo infirmitate dicitᷣ miſericordiꝰ ſe habuiſſe. Sꝫ q̄riᷣ q̄ inter alias eſt maior infirmitas. Rn̄deo q̄ illa plus q̄ totū occupat hoīeꝫ ⁊ corpaliter ⁊ ſpūaliter q̄ illa q̄ ſolū corpalit. Sꝫ q̄ ē illa. Rn̄deo q̄ poſſeſſio hoīs a diabolo. In alijs īfirmitatibꝫ corpꝰ affligiᷣ ⁊ aīa nō. qꝛ ſtat i ſuo ſēſu. ſꝫ q̄n hō a diabolo inuadiᷣ ⁊ vexaᷣ ut pꝫ experiētia. ⁊ q̄ad aīaꝫ hō affligiᷣ. ⁊ rōis vſu pūaᷣ. ⁊ deinde corpꝰ vexaᷣ. ḡ dn̄s nr̄ ihs xp̄s hoīem a diaboli manibꝫ liberādo ſuā miſericordiā magᷣ in hijs q̄ in alijs oñt.

¶ Dnica. iiij. i q̄dragēſiā Ad gal. iiij

Fr̄es. Scptū ē ei. qm̄ abrahaꝫ duos filios hūit. vnū de ancilla ⁊ vnū de liberā. Sed qui de ancilla: ſm carnē nat9 ē. q̄ āt de libera: p repromiſſiōꝫ. Que ſūt p allegoriā dicta. Hec eñi ſūt duo teſtamēta. Vnū q̄dē in mōte ſina ī ſuitutē generās q̄ eſt agar. Sina eñi mōs ē in arabia q̄ ꝯiūct9 ē ei: q̄ nūc ē ihrlm. et ſeruit cū filijs ſuis Illa āt q̄ ſurſū ē iheruſalē libera ē q̄ ē mr̄ nr̄ā. Scͥptū ē eñi. Letare ſterilꝭ q̄ nō parꝭ. erūpe et clama q̄ nō ptur̄. q̄ꝛ multi filij deſerte magꝭ ꝙ ei9 q̄ hꝫ viꝝ. Nos aūt frēs ſm yſaac ꝑmiſſiōis filij ſum9 Sed quō tūc q̄ ſm carnē nat9 fueāt: pſeq̄baꝭ eū q̄ ſm ſpm̄: ita et nūc. Sꝫ q̄d dicꝭ ſcptura Ejice ancillā et filiū e9. Non eñi heres erit fili9 ācille cū filio libere: q̄ libertate xp̄s nos liberauit.

¶ Poſtilla.

Scriptū eſt eñi ⁊c. Añ initiū illi9 ep̄le ſcͥbᵗ paul9 d. Emulamī āt ī bono ſp̄ et nō tm̄ cū p̄ns ſum apd' vos Filioli mei q̄s iteruꝫ parturio donec xp̄s formeꝭ in vobis. Tūc poſt pauca ſeq̄tur ep̄la hodierna. Scriptū eſt qm̄ abrahā duos filios habuit. Vbi nota q nos oēs filij dei ſum9 p creatōeꝫ. ſꝫ ñ oēs p grāꝫ. et q̄ hic in p̄nti fili9 dei p ḡtiā nō fuerit: in futuro filius glorie nō erit. Et ſic duplices filios habꝫ de9 de q̄bꝫ ī ep̄la hodierna loquiꝭ ap̄ls p typū filioꝝ abrahe cuꝫ dicitᶻ (Scriptū eſt eñi) Gñ. xxi (qm̄ abrahā duos filios habuit) .ſ. iſmaelē et yſaac (vnuꝫ) .ſ. yſmaelē (de ancilla) .ſ. agar q̄ erat ācilla ſare vxoriꝭ abrahe (et vnuꝫ de libera) .i. vxore ꝓpria .ſ. yſaac quē ſara genuit (Sꝫ q̄ de ancilla) .i. yſmahel (ſm carnē nat9 ē) .i. p modū naturalē ſicꝭ alij hoīes et ſine vl' ꝑmiſſiōe nat9 ē (Qui āt de libera) .i. vxore ꝓpa .ſ. yſaac (p r̄promiſſiōꝫ) .ſ. diuinā. q̄ꝛ ex ꝑmiſſione āgeli ſara ꝯcepit. et cū miraculo. q̄ꝛ pī cētū āno nūerata mr̄ nonogita ānoꝝ. (Que ſūt p allegoriā dicta) .i. p ſenſū alterū ꝙ videtᶻ verba ſonaꝭ. Quia iā dicta dn̄t intelligi myſtice. q̄ꝛ myſticuꝫ ſenſū habēt. Pro q̄ notādū q ē quadruplex ſacre ſcp̄ture ſenſus. Hiſtoricus q̄ñ factū narraꝭ. Tropologic9 cū ex hijs q̄ fcā ſūt aliq̄ faciēda oſtenduꝭ. Allegoric9 cū p id q̄d faūꝫ ē aliquod futuꝝ intelligiꝭ. Anagogicus ſm Auguſtinuꝫ ē p quē de ſupnis et eternis tractaꝭ Verſus Litera geſta docet. quod credis allegoria Moralis q̄d agas. q̄ tēdis anagogia (Hec eñi ſūt) .i. ſignificāt (duo teſtamēta) .ſ. vetus et nouū. (vnū quidē) datū .ſ. vet9 teſtamētū (ī monte ſina) .ſ. q̄ñ moyſi dedit dñs p̄cepta in duab9 tabulis lapideis. (ī ſeruitutē generās) ſuple iudeos q̄ tiore pene et ꝑmiſſiōe tpaliū ſuieāt et obedierūt deo. nō filialiter ſꝫ ſuiliꝭ (q̄ eſt agar) .i. q̄ ſignificaᶻ p agar ācillā (Sina eñi mōs ē in arabia) .ſ. minori ſꝫ haymonē qui ſua magnitudīe diuiſas ꝓuintias tāgit. et ſui extremitate vicin9 ē terre ꝑmiſſionis (q̄ ꝯiūct9 ē) .i. vicin9 ē (ei) .ſ. terre ꝑmiſſiōis (q̄ nūc ē ihrlm et ſuit cū filijs ſuis) Ly .i. cuꝫ iudeis in ſuitute legꝭ (Illa āt ihrlm) .i. eccīa de gētib9 cōgregata (q̄ ſurſū eſt) q̄ ad affectōꝫ vl' ſpem celeſtiū (libera ē.) Vin .i. in libertate euangelij poſita eſt. (q̄ eſt mr̄ nr̄ā) .ſ. ſpūaliꝭ nos generās per baptiſmū (Scriptū ē eñi) yſaie. liiij. (Letare ſterilꝭ q̄ ñ parꝭ) Li .i. eccīa gētiū. de qua venit xp̄ianitas q̄ erāt ſterilis ab opibꝫ boīſ añ aduētū xp̄i (erūpe) .ſ. ꝙtū ad gaudiū intrīſecū (et clama) ꝙtū ad gaudiū extrīſecū (q̄ nō parturis) gor .i. ad generādū filios xp̄o nō conaris (q̄ꝛ multi filij deſerte) .i. de ſuitute gētilitatꝭ ad xp̄m cōuerſe q̄ añ erāt deſerta a deo ꝓpꝭ ei9 idolatriā (magꝭ ꝙ ei9 q̄ habꝫ viꝝ) .i. ſynagoge q̄ in mōte ſyna deſpōſata fuit deo ī ſuſceptōe legꝭ. Quia ſicꝭ mulier regitur a viro. ſic et iudei a veteri teſtamento regebātur per legē moiſi (Nos autē fratres) ſcꝫ xp̄iani (ſecūdum yſaac) .i. ad ſimilitudinē eius (promiſſionis filij ſumus) .ſ. geniti p grāꝫ in baptiſmo (Sꝫ quō) .i. quēadmodū (tūc is) .ſ. yſmahel (qui ſecūdū carnē nat9 fuerat: perſeq̄baꝭ

eūm qui ſcd̄m ſpiritum) .i. yſaac quī
ſecundū promiſſionē ſupple ſpūſſā
ex matre ſterili nat⁹ eſt (ita ⁊ nunc)
ſc; in p̄nti .i. mali pſequūt̄ bonos. (Sʒ
q̄d dicit ſcriptura) Gen̄. xxi. (Eiice
ancillā) .i. ſinagogā (⁊ filium eius)
id eſt quelibʒ de ſynagoga Glo. ad
litterā. Cū eñi vidiſſʒ ſara yſmael lu
dētē cū filio ſuo yſaac ⁊ nō placuiſſet
ei lud⁹ iſte. dixit abrae. Eiice ancillā
⁊ filiū ei⁹. q̄ ammonit⁹ a dn̄o acq̄euit
ei ⁊ eiecit Agar. et iſmael. p qđ figuā
tū fu^t q̄ ſinagoga cū ceremonialib⁹
⁊ obſuatōibʒ ſuis a cōſortio fideliū
erat in aduētu xp̄i abiiciēda (Nō eñ
heres erit fili⁹ ācille) Glo. id ē iude⁹
fili⁹ ſinagoge (cū filio libere) id ē cū
xp̄iano filio ecc̄e In bonis eñi tpali
bʒ pmixti ſūt boni cū malis imo q̄n
doq; plus habēt de tpalibʒ. ſed in he
reditate ſoli boni pticipant Vñ Abra
hā filijs ↄcubinaꝝ largit⁹ ē munera
ſed yſaac ſuauit hēditatē Gen̄. xxv
(Itaq; frēs n̄ ſum⁹ filij ācille) Glo.
id ē ſinagoge ut ſeruiam⁹ legi ⁊ ſui
tuti legaliū ſbiecti (ſed libere) id ē ec
cleſie militātis (q̄ libertate) ſc; a ſer
uitute legis (xp̄s nos liberauit) Ly.
q̄ p ſuā benedictā paſſionē; legalia
euacuauit.

Euangelium.

In illo tēpe. Abiit ih̄s trans
mare galilee qđ eſt tiberiadis
Et ſeq̄bat̄ eū multitudo mag
na q̄ videbant ſigna q̄ faciebat ſup
hijs q̄ infirmabāt̄ Subiit ḡ in mōtē
ihesus ⁊ ibi ſedebat cū diſcipulis ſu
is Erat āt p̄ximū paſcha dies feſt⁹
iudeoꝝ. Cū ſubleuaſſet ḡ oclos ih̄s
⁊ vidiſſet q̄ multitudo maxima ve
nit ad eū dicit ad philippū. Vñ eme
m⁹ panes ut mādu cēt hij? Hoc aūt
dicebat tēptās eū. Ipſe eñi ſciebat
q̄d eēt factur⁹ Rn̄dit ei philipp⁹. Du
cētoꝝ denarioꝝ panes n̄ ſufficiūt eis
ut vnuſq̄ſq; modicū q̄d accipiat. Di
cit ei vn⁹ ex diſcipulis ſuis andreas
frat̄ ſimōis petri Eſt puer vn⁹ hic q̄
habet q̄nq; panes ordeaceos ⁊ duos
piſces. Sʒ hec q̄d ſūt int̄ tantos? Dicit
ḡ ihesus. Facite hoīes diſcūbere Erāt
āt feniū multū in loco. Diſcubuerūt ḡ
viri numero q̄ſi q̄nq; milia. Accep^t
ḡ ihesus panes. ⁊ cū grās egiſſet. di
ſtribuit diſcūbētibʒ. Silr̄ ⁊ ex piſcibʒ
quantū volebat. Vt āt impleti ſunt
dixit diſcipulis ſuis Colligite q̄ ſupa
uerāt fragmēta ne pereant. College
rūt ḡ et ipleuerūt duodecī cophinos
fragmentoꝝ ex q̄nq; panibʒ ordeace
is q̄ ſupfuerūt hijs q̄ māducauerant
Illi ergo hoīes cū vidiſſēt qđ ihesus
fecerat ſignū. dicebāt Quia hic eſt
vere ꝓpheta q̄ ventur⁹ eſt in mūdū.

Poſtilla.

Abiit Ih̄s trans mare. Ioh̄. vj.
Math. xiiij. Mar. vj. hoc euan
geliū factū eſt āno xp̄i. xxxij. ydus
aplis dn̄ica luna. xxij. indictōne. v.
Añ initiū illi⁹ euāgelij hʒ Ioh̄. v. q̄
xp̄s dixit phariſeis ⁊ ſcrib. Ego cog
noui vos. q̄ dilectōez dei nō hētis ī vo
bis. Ego veni in noīe pr̄is mei ⁊ nō
accepiſtis me. Si ali⁹ venerit in noīe
ſuo illū accipietis. Quō vos poteſtis
credere q̄ gl̄am ab inuicē accipitis ⁊
gl̄am q̄ a ſolo deo eſt nō q̄ritis? No
lite putare q̄ ego accuſatur⁹ ſū; vos
apud patrē; Eſt q̄ accuſat vos moy
ſes in quo vos ſperatis. Si eñi crede
retis moyſi crederetis forſitā ⁊ mihi
De me eñi ille ſcripſit. Si āt illi⁹ litte
ris non creditis. quō vbis meis crede
retis? (Poſt hec abiit ihesus) Iudei
eñi querebāt xp̄m interficere ⁊ nō erāt
adhuc tp̄s paſſionis ſue. Ideo abiit
(trās mare galilee) ⁊ tūc pauit mul
titudinē in deſerto. Et iſtđ miracłm fa
ctū eſt in pricipio tercij āni p̄dicatōis
xp̄i circa paſcha. in q̄ die feſto decol
lat⁹ fuit ſcūs Iohēs baptiſta Itē no
tādū ſm Ni. de ly. q̄ mare galilee ē
q̄dā lac⁹ magn⁹ p quē trāſit iorda
nis fluui⁹ ſed vocat̄ mare ſm modū
loq̄ndi hebraicū in q̄ ↄgregatio aq̄ꝝ
vocat̄ mare. Et dr̄ mare galilee a p̄
uicia vl̄ regiōe. ſicut mare āglicanū
et dr̄ mare tiberiadis ex noīe ciuitatis

edificate ī litore q̄ ātiq̄t⁹ cenereth discebat̄. ħ ab herode tetrarcha fuͭ reedificata ꝛ āpliata ꝛ tyberias vocata in honorē tiberij cesaris (Et seq̄bat̄ eū multitudo magna. ꝗ videbant sig̃ q̄ faciebat sup his q̄ infirmabāt̄) vñ dr̄ Mar. vi. Percurrētes vniūsā regionē illā: ceperūt ī grabatt̄ eos q̄ se male habebant circūferre vbi audiebāt eū esse ꝛ sanabat oēs (Subiit ḡ in mōtē ihesus) Ly. ꝗ erat loc⁹ deuotōis ꝛ doctrīe apt⁹ (ꝛ ibi sedebat cū discipulis suis) docēs eos ꝛ ꝯsolando eos (Erāt āt ꝓximū pasca dies fest⁹ iudeoꝝ) Scḋm Tho. de aq̇. ꝙ in seq̄nti pascha fuit xp̄s crucifix⁹ ut habet̄ Johis. xiij. vñ ab isto miraculo .s. de q̄nq̧ panib⁹ vsq̧ ad passiōꝫ xp̄i fluxit vn⁹ ān⁹ Ad istud pascha non ascēdit xp̄s ut aspectu suo nō excitaret furorē ꝛ īuidiā iudeoꝝ (Cū subleuasset ergo oclos Jh̄s ut vidisset ꝗ mltitudo maxia venit ad eū) scilꝫ ꝓpt̄ deuotōꝫ ut dr̄ mat. xiiij. ꝙ secute sūt eū turbe pedestres de ciuitatibꝫ Ly. Tātū eñ desiderabāt audire xp̄m ꝙ omiserāt apportare secū alimētū ꝓpt̄ q̇d ncc̄ariū erat fieri miraclm̄ (dicit ad Philippū) Sꝫ q̄re nō q̄rit a iuda q̄ erāt dispēsator. R̄ñdet btūs Tho. sup Joh̄. ꝙ philipp⁹ erat oriūd⁹ de illa p̄uīa. ꝛ ideo specialē solicitudinē gerebat de turba (Vñ ememꝰ panes ut māducēt hij.) Hoc āt dicebat tēptans eū) Tho. xp̄s ñ q̄siuit ut addiscēt sed ut philippū ꝓbaret (Ipse eñ sciebat q̄d factur⁹ eēt. R̄ñdit ei philipp⁹. Ducētoꝝ denarioꝝ panes nō sufficiūt eis) Ly. q. d. paupes sum⁹ ꝛ tātā pecuniam habē nō possum⁹ ꝛ si haberem⁹ nō sufficeret ꝑ eoꝝ refectōe. ideo seq̇ᷓ (ut vnusq̄sq̧ modicū q̄d accipiat) Tho. ꝛ est argumētū expressū ꝙ xp̄s cū tota familia sua ñ habebat ducētos denarios. hodie tñ paꝝ videᷓ vni decano vl̄ episcopo habē centū marcas ānuatīa vtinā bñ expendāt (Dicit ei vn⁹ ex discipul̄ ei⁹ Andreas frater simōis petri. Est puer vn⁹ hic q̄ habet q̄nq̧ panes ordeaceos ꝛ duos pisces (Et puer iste dicit̄ fuisse marcialis q̄ fuit de parētela sācti petri et ādree fratꝛ vñ Cris. Andreas erāt excellētior in fide q̄ philipp⁹ nondū ꝑfectus ꝗ videt̄ aliq̄liter credidisse ꝙ possēt ꝑ xp̄m multiplicari panes isti ꝙ āt addit (Sꝫ hec q̄d sūt int̄ tātos) oñdit imbecillitatē fidei ei⁹. Putabat eñ ꝙ nō sibi sufficēt paꝝ sic multū nec plene capiebat oīpotētiā xp̄i. eq̄liter eī poterāt saciare multitudinē de pauc̄ sic de mult̄ (Dixit ḡ ih̄s. Facite hoīes discūbē) id ē ordinate sedere ad comedēdū. ꝛ apl̄i obediētes verbo xp̄i ita fecerūt. nō interrogātes q̄d deberēt hoīes comedē (Erāt āt fenū mltū in loco) Ly. h̄ int̄ponit̄ ad oñdēdū ꝙ loc⁹ erat apt⁹ ad sedēdū. Tho. terra eñ illa valde calida ē. ꝛ ideo tēpestiui⁹ metūt q̄ nos h̄ in t̄ris nr̄is ḡ cū pascha habuerūt fenū in ꝑtis (Discubuerūt ḡ viri nūero q̄si q̄nq̧ milia) exceptis mlieribꝫ ꝛ puulis q̄ nō nūerāᷓ hic scḋm legalē ꝯsuetudinē sed solūmō viri a viginti ānis ꝛ sup. ut h̄etur Nume. i. ca. Attēde scḋm Ihero. ꝙ cuilibꝫ millenario correñdebat vnus panis (Accepit ḡ ihesus panes) .s. ī maibꝫ suis Tho. et sic panes illi multiplicati sūt de maibꝫ suis v̇tute oīpotētie sue. ꝛ q̄ potuit panes sic mirabiliter multiplicaē p̄t etiā panē ī corp⁹ suū v̇tere (Et cū grās egisset) .ꝛ. cū bñdixisset panes eo mō q̄ solit⁹ erat bñdicere mēsā In h̄ dat nob̄ exēplū ut in p̄n̄o mēse dicā⁹ bñdicite q̄ sciūt aut vnū pr̄ nr̄. ꝛ in fine grās dō. ꝗ hō tēpatia s̄t dō dei (distribuit discūbētibꝫ) Tho. ñ ip̄e ꝑ se ħ ꝑ disciplos. dedͭ eī discipul̄. et discipuli apposuerūt turb̄ ut dicit̄ Mat. xiiij. Silr̄ ꝛ ex piscibus quātū volebat) .ꝛ. vsq̧ ad saturitatē (Vt aūt īpleti sūt) .ꝛ. abūdāter refecti (dixit discipul̄ suis) nō turbis q̄a discipuli fuerūt seruitoēs. ꝛ ideo voluit ut ipi reliq̄as leuarēt (Colligite q̄ supauerāt fragmēta ne pereāt) Precepit hec xp̄s ad cōfirmatōnem veritatis et maifeſtatōez miraculi. Tho. in h̄ dat nob̄ xp̄ianis exēplū ut p⁹ prādiū reliq̄e nō diſꝑgāt ſꝫ ꝓpt̄ paupes colligātur (Collegerūt ḡ ⁊ ipleuerūt duodecim cophinos fragmētoꝝ ex qnq3 paib⁹ ordeaceis ⁊ ex duob⁹ piſcibꝫ. q̄ ſupfuerūt hijs q̄ mādūcauerāt) Ly. h̄ dic̄ ad euidētiā miraculi qꝛ pl⁹ remanſit q̄ꝫ a pricipio fu(it). Tho. Ex iā dictis pꝫ ꝙ pares erāt cophini nūero aplorꝝ. in q̄ mōſtrat̄ ꝙ doctrina aplorꝝ p totū orbē erāt diſtribuēda ex reliq̄is doctrīe xp̄i. (Illi ḡ hoīes cū vidiſſēt qđ ih̄s fecerāt ſignū) tho. taꝫ magn̄a aptura tā oportunū ī multiplicatōe panū ⁊ in multitudie reliq̄aꝝ (dicebāt. qꝛ hic ē vere ꝓpħa) Ly. Iudei dicebāt ꝙ xp̄s erat ꝓmiſſus in lege tanq̄ꝫ ꝓpheta ceterꝭ excellentior ut h̄r Deut. xviij. ꝓphetā de gēte tua ⁊ de fratrib⁹ tuis ſicut me ſuſcitabit tibi dn̄s deus tuus. ipꝫ tanq̄ꝫ me audies. Hoc ē īpletū in ipō dn̄o nr̄o ih̄u xp̄o. ḡ dicebāt. hic ē vere ꝓpheta. i. eſt ille magn⁹ ꝓpħa ꝓmiſſus nob̄ a moyſe. (q̄ ventur⁹ eſt in mūdū) ad ipꝫ ſanādū Sic aūt nō venerūt alij ꝓphe ſꝫ ſolū ad denūciandū iſti⁹ aduētū ¶ Cit̄ pn̄s euangeliū vbi agit̄ de illo ꝯuiuio qnq3 panū. Querit̄ p̄io q̄ miſtri fuerūt in illo ꝯuiuio. Rn̄de(tur) ꝙ diſcipuli xp̄i q̄b⁹ xp̄s dixit. Facite hoīes diſcūbere. ⁊ marcialis fuit puer iſte q̄ habuit qnq3 panes ⁊ duos piſces ut h̄r ī legēda ſua. Scđo q̄ritur qt fuerūt ꝯuiue qꝛ forte qnq3 milia viroꝝ. Sꝫ cur nō numerāt̄ femine cuꝫ tales hodie pl⁹ q̄ꝫ viri ſeq̄ videātur xp̄m in audiendo ſermones. in pceptōe eucharistie. ⁊ in eccaꝝ frequētatione. Rn̄det Theophilus. ſcripture ꝯſuetudinē ſequitur h̄ Iohēs. q̄ ſcriptuā ſolū a viginti annis vſq3 ad q̄nq̄ginta nūerat viros ad bella aptos ſicut moiſes fecit Nūeri. j. Querit̄ t̄cio q̄s fuit magr̄ ⁊ coc⁹ in ꝯuiuio. Rn̄det̄ ꝙ xp̄s q̄ accepit panes ī man⁹ ſuas in figm̄ ꝙ ſua potentia q̄ creauit celū ⁊ t̄rā q̄ gubernat mūdū poſſꝫ multiplicaē panes nō nouos panes creando ſcḋm Tho. in q̄rta pte ſūme. ſed p̄iacentes multiplicādo. Silr̄ ex piſcibꝫ q̄ntū volebat Quarto queritur an panes iſti ⁊ piſces fuerūt optimi ⁊ ſapidiſſimi. Rn̄det Iacob⁹ Ianuēſis. Credēdū eſt ꝙ ſic ſaltē in ſua ſpē ⁊ ſimili ꝓbat per Crij. ſup illđ Ioh̄. ij. vbi xp̄s in nuptijs mutauit aquā in vinum vbi ſic dic̄ Talia ſūt xp̄i miracula. ut multo hijs q̄ p naturā ſiūt ſpecioſiora ⁊ vtiliora ſiāt. Quīto q̄rit̄ Cur nō vinū ꝓpinauit hoib⁹ iſtis q̄s ſic pauit qnq3 panibꝫ ⁊ duob⁹ piſcibꝫ. Rn̄det̄ ꝙ potuit eē ut panes ⁊ piſces ꝓꝓetateꝫ habuerint tā cibi q̄ꝫ pot⁹. Sic eīt adhuc hodie apothecarij ſciūt ꝯficē electuaria cibi ſimul ⁊ pot⁹ naturā habētia.

¶ Dn̄ica ī paſſiōe dn̄i. ad Heb. ix.

Fr̄es Xp̄s aſſiſtēs pōtifex futuroꝝ bonoꝝ p āpli⁹ ⁊ pfecti⁹ tabnaculū n̄ manufactū. i. nō h⁹ creatōis. neq3 p ſāguinē hircoꝝ ⁊ vituloꝝ: ſꝫ p ꝓpū ſāguinē itroiuit ſemel ī ſcā: et̄na redēptōe inuēta. Si eīm ſāguis hircoꝝ ⁊ thauroꝝ ⁊ cinis vitule aſꝑſus: iq̄natos ſcificat ad emūdationē carnis: q̄ꝫto magꝭ ſāguis xp̄i q̄ p ſp̄m ſcm̄ ſemetipꝫ obtulit imaculatū deo emūdauit ꝯſciaꝫ nr̄āꝫ ab operibꝫ mortuis: ad ſuiēdū deō viuēti Et iō noui teſtamēti mediator ē: ut morte intercedēte in redēptōꝫ eaꝝ p̄uaricatōnū q̄ erāt ſb̄ p̄ori teſtamēto: repromiſſiōꝫ accipiāt q̄ vocati ſt̄ et̄ne hereditatis

¶ Poſtilla.

Chriſtus aſſiſtentes pontifex ⁊c. Ante initiū illi⁹ ep̄le ſcrib(it) paulus. di. ꝙ erat in veteri teſtamento tabernaculū factū primū. in q̄ erant cādelabra ⁊ menſa ⁊ ꝓpoſitio panū q̄ dr̄ ſācta. Poſt⁹ ſecūduꝫ tabernaclm̄ qđ dr̄ ſancta ſcōꝝ: aureum habēs thuribulū. ⁊ arcā teſtamēti circūtectaꝫ ex oī pte auro. in q̄ erat vrna aurea habēs manna. ⁊ vga aarō q̄ frōduit. et tabule teſtamēti In priori q̄dē tabernaculo ſp introibāt ſacerdotes ſacrificioꝝ officia ꝯſūmātes. In ſecūdo āt ſe mel in ãno: solus pōtifex nō sine sanguine quē offerret ꝓ sua ⁊ populi ignorātia. q̄ parabola ē tēporis instantꝭ Tūc seq̇t̄ ep̄la hodierna in q̄ de xp̄i sanguinis aspersiōe ⁊ sue mortꝭ passiōe agit̄ Et oñt ap̄ls efficaciā dn̄ice passionis in redēptōe hūani generꝭ di. (Christꝰ assistēs) .i. sꝫ p̄ri ad interpellādū ꝓ nob. vn̄. j. Joh. ij. Aduocatū habemꝰ apd̄ p̄rem xp̄m Jh̄m q̇ est ꝓpiciatio ꝓ pctīs nr̄is (pōtifex) hoꝝ. ad hostiā ꝓ nobis offerēduz. et dator (futuroꝝ bonoꝝ) .i. grē ⁊ glīe ps̄. lxxxiij. grāz ⁊ glāz dabᵗ dn̄s Iste (introiuit tabnaculū) .i. celū (pamplꝰ) .i. valde ampliū. qꝛ plēs capᵗ .i. oēs scōs (a pfectiꝰ tabernaculū) .l. p. q̄ fuit tabernaclm̄ moisi qd̄ fuit mobile ⁊ pōrbile de loco ad locū Istd̄ āt est imobile ⁊ eternū (n̄ manufactū) .i. nō hꝰ creatōis) .i. hūane factōis. sꝫ ope dn̄i creatū est celū (neqꝫ ꝑ sanguinē hircoꝝ aut vituloꝝ) sicut intrābat pōtifex veteris testamēti (sꝫ ꝑ ꝓpium sāguinē) quē ꝓ nob effudit (introiuit) in ascēsiōe (semel) .l. p. qꝛ totū tp̄s nō ē nisi vnꝰ ānꝰ respectu pōtificatꝰ xp̄i ⁊ ideo ex q̄ semel intrāuit sꝑ est ibi (i scā) .i. i celū (etn̄a redēptōe inuēta) Vin. q̄ nō poterat inueniri i veteri testamēto (Si ei sāguis hircoꝝ ⁊ tauroꝝ ⁊ cinis vitule) mixtꝰ aq̄ (aspsus) q̇ significabat futurā passiōz xp̄i. (inq̇natos scificat ad emūdatōz carnis) hoꝝ .i. pene carnalis scd̄z legē Ois ei aīa q̄ tetigerat morticiniū imūda erāt septē diebꝫ ita ut nō licēt ei ingredi tabnaclm̄. ꝑ asꝑsiōz ei aq̄ expiacōnis mūdabaᵗ q̄ad emūdatōz carnis qꝛ aīaꝫ emūdaꝛ̄ n̄ poterat (q̄nto magis sāguis x̄ q̇ ꝑ spm̄ scm̄) supple iubētē (semetipsū obtulit) volūtarie (immaculatū) .i. absqꝫ oī pctō (deo) patri (emūdauit) .i. pfcē mūdauit (ꝯsciam nrāz) .i. n̄ solū carnē sed etiā aīam (ab opibꝫ mortuis) Vin. .i. a pctīs mortalibꝰ q̄ dicūt̄ opa mortua qꝛ auferūt vitā grē ⁊ faciūt obnoxiū mortꝭ etn̄e. (ad seruiēdū deo viuēti) .i. simꝰ apti et idonei fuit oēs dei viuētꝭ (Et io) Ih̄s xp̄s (noui testamti mediator ē) inter deū ⁊ hoīes (ut morte ītercedēte) .l. p. .i. ꝑ morte interueniēte ꝑ q̄m no. tes. ē ꝯfirtū qꝛ passio xp̄i fuᵗ noui testamti cōfirtō (in redēptōz eaꝝ ꝑuaricatōnū) .i. trāsgressionū (q̄ erāt sb̄ p̄ori testamēto) .i. in veteri testamēto. q̄s ꝑuaricatōes vetꝰ testamtuꝫ auferre n̄ poterat. sꝫ ꝑ xp̄i morteꝫ sūt ablate (repmissionē eterne hereditatꝭ) .i. eternam hereditatē sepe ꝓmissaꝫ (accipiant) ꝑ efficaciā passiōis xp̄i (q̇ vocati sūt) Vin. .i. q̄ p̄destinati sūt ad eternam vitā (in xp̄o ih̄u dn̄o nostro)

¶ Euangelium.

In illo tēpe Dicebat ih̄s turbꝭ iudeoꝝ ⁊ pncipibꝰ sacerdotū. Qs ex vob arguet me de pctō? Si veritatē dico q̄re nō creditꝭ mi. Qui ex deo ē v̄ba dei audit ꝓpterea vos n̄ auditꝭ. qꝛ ex deo n̄ estis Rn̄derūt g̃ iudei ⁊ dixerūt ei. Nōne bn̄ dicimꝰ nos qꝛ samaritanꝰ es tu. ⁊ demoniū hēs? Rn̄t ih̄s. Ego demoniuꝫ nō hēo. sꝫ honorifico p̄reꝫ meū. et vos inhonorastis me. ego aūt nō quero glam meā. Est q̇ q̄rat ⁊ iudicꝫ Amē amē dico vobis. Si q̇s sermonē meū seruauerit. mortē nō videbit ineternū. Dixerunt ergo iudei. Nunc cognouimꝰ quia demoniū habes. Abraam mortuus est ⁊ prophete. et tu dicis. si quis sermonē meuꝫ seruauerit nō gustabit mortem ineternū. Nūquid tu maior es patre nostro Abraam qui mortuꝰ est? ⁊ ꝓphete mortui sunt. Quē teipsum facis? Rn̄dit ihesus. Si ego glorifico meipsuꝫ: gloria mea nihil est. Est patꝛ meꝰ qui glorificat me. quē vos dicitis. qꝛ deꝰ noster est. ⁊ nō cognouistis eū Ego autē noui eū Et si dixero qꝛ non scio eū ero similis vobis mendax. Sꝫ scio eū ⁊ sermonem eius seruo Abraam pater vester exultauit ut videret diē meum. vidit ⁊ gauisus est. Dixerunt ergo iudei ad eum. Quinquaginta annos nondū habes ⁊ abraam vidisti. Dixit eis Ih̄s. Amē amē dico vobis.

Anteq̄ abraham fieret ego ſum· Tulerunt ergo lapides ut iacerent in eū Jh̄s āt abſcōdit ſe ⁊ exiuit de tēplo·

Poſtilla·

Quis ex vobis ar· ⁊c̄· Joh· viij· Hiſtoria hꝰ euāgelij facta ē· anno xp̄i· xxxij· x· kal̄· octobr̄· feria· iij indictōe· v· Añ initiū illiꝰ euāgelij ſc̄bit Joh· in eo· ca· ꝙ iudei dixeīt xpō· Pr̄ nr̄ abraā eſt· Dic̄ eis ih̄s· Si filij abrae eſtis opa abrae facite ¶Nūc āt q̄ritis me interficē hoīeꝫ· q̄ veritatē vob̄ locutꝰ ſū quā audiui a dō· hoc abraā nō fecit· Et pꝰ pauca· vos ex pr̄e diabolo eſtis· ⁊ deſideria p̄ris vr̄i vultis facē· Ille hoīcida erat ab initio et in veritate nō ſtetit· qꝛ nō eſt veritas ī eo· Cū loq̄t mēdaciū ex ꝓpꝛijs loquit̄ qꝛ mendax eſt ⁊ pater eiꝰ Tūc immediate ſequit̄ euangeliū hodiernum· (Quis ex vobis arguet me de peccato) Lyr· q· d· Si habetis aliqđ pc̄tm̄ qđ poſſitis ſupra me oñdere paratus ſum audire et me rōnabiliter purgare· ⁊ ideo cū hoc nō poſſitis facē (ſi veritatē dico) ſiꝑ qꝛ (q̄re nō creditis mī) Et ſubdit cāꝫ dicēs· (Qui ex deo eſt verba dei audit) ¶Rōnduꝫ ꝙ aliq̄d ex deo eſt duplicit̄· Vno mō ſm naturā ⁊ ſic oīs creatura ē ex deo q̄ eſt largitus ei eſſe· Alio mō ſūt ſpecialiter ex deo ꝑ grāꝫ ut q̄ recte credūt in deuꝫ ⁊ mādata eiꝰ ſeruāt· De illis dicit dominus· Qui ex deo ē· verba dei audit delectabilit̄ ⁊ libent̄· naꝫ q̄ deū diligit libent̄ de eo loq̄ audit (ꝓpterea vos ñ auditis) i· nō recipitis nec creditis nec etiā intelligē curatis verba dei de ore meo (qꝛ ex deo nō eſtis) ⁊ ꝑ ꝯn̄s ſeq̄tur ꝙ ſitis ex diabolo nō ꝑ creatōem ſed ꝑ imitationem· Tho· ex deo nāqꝫ ſūt ſm naturā ſꝫ ex deo nō ſunt vicio ⁊ praua affectōe (Rñderūt ergo iudei ⁊ dixeīt ei) Lyr· modꝰ hoīm q̄ neſciūt rōnabilit̄ rñdēꝛ eſt ad ꝯuicia ſe ꝯuertere ⁊ ideo iudei nō hñtes qđ xpō rñderēt ad ꝯuicia ſe ꝯūterūt dicētes (¶Nōne bñ dicimꝰ nos qꝛ ſamaritaꝰ es tu) Et ī hīs intēdūt xpō ꝯuiciari Tho· Erāt eīm ſamaritaī viles ⁊ abiectiſſimi ſꝫ opinionē iudeoꝝ· vñ Joh· iiij· ¶Nō ei ꝯmunicāt iudei ſamaritanis Lyr· licꝫ xp̄s eēt genē iudeꝰ et nō ſamaritanꝰ tñ vocāt euꝫ ſamaritanū· qꝛ vulgare erat apđ iudēos ꝙ hoīes malos ⁊ eis odibiles vocabāt ſamaritanos q̄uis eſſēt iudei talis āt erat xp̄s ſm reputationē eoꝝ ideo vocabāt eū ſamaritanū (⁊ demoniū hēs) Lyr· hī eīm iudicabāt de xpō ꝓpt̄ mirabilia q̄ faciebat ⁊ magicis artibꝫ imputabāt· utꝫ Luc· xi· In beelzebub principe demonioꝝ eijcit demonia ⁊ qꝛ ſecreta eoꝝ freq̄nt̄ dicebat· ⁊ qꝛ aliqñ q̄dā alta ⁊ ſbtilia loq̄bat̄ q̄ nō intelligebāt ꝓpt̄ qđ eū arreptiaū dicebāt ut pꝫ Jo· x· Dicebāt aūt multi ex ipſis· demoniū hꝫ ⁊ īſanit cur vultis eū audiē (Rñt ihesus) hic poꝰ ipiꝰ xp̄i māſueta declinatio· qꝛ cū maledicēt ñ maledicebat· ꝑma petri ij· (Ego demoniū ñ hēo) qđ pꝫ qꝛ demones expellebat (ſꝫ honorifico p̄rēꝫ meū) i· ſ· oīa q̄ facio referēdo ad glāꝫ eiꝰ ⁊ v̄tuti eiꝰ attribuēdo (⁊ vos inhōraſtis me·) i· tuliſtis mī obprobꝰ ⁊ ꝯuicia vocādo me ſamaritanū ⁊ demoniacū (Ego aūt nō quero gloriā meā) ſupple in pñti qꝛ vita xp̄i in paupertate ⁊ abiectōe exiſtēs: glorie mundane erat ꝯtraria (Eſt q̄ q̄rat) i· ſ· deꝰ pater (⁊ iudicet) de illis q̄ me inhonorant· vindictā faciēdo de ipſ̄· qđ factuꝫ eſt qñ in vindicta mort̄ xp̄i deſtructa ē ciuitas ⁊ tēpluꝫ ⁊ populꝰ occiſus eſt ⁊ captiuatꝰ ꝑ rōnos (Amē amē dico vobis) i· fidelit̄· et duplicat̄ ad maioreꝫ affirtōꝫ· (ſi q̄s ſmonē meū ſuauerit) tho· ī corde ꝑ fidē ī ore ꝑ ꝯſtātē ꝓfeſſionē· ī ope ꝑ bonā opatōꝫ (mortē nō videbitꝰ īetn̄ū) i· ſ· etn̄e dānatōis (Dixerunt ei iudei) intelligētes ꝙ loq̄retur de morte corpali (¶Nūc cognouiꝰ q̄a demoniū habes) Lyr· q· d· pꝰ tm̄ opinabamur te habere demoniū: ſꝫ mō ſumꝰ certi· Quia ita ē ꝙ nulla falſitas a deo eſt ſꝫ a diabolo· q̄ eſt pater mēdacij· ut tu dixiſti· v̄bū aūt tuū ē aptum mēdaciuꝫ· Ad cuiꝰ ꝓbatōem ĩducit (Abrahã mortuꝰ ē ⁊ ꝓphe) q̄ tñ ſmonē dei ſuauerit q̄ ē maioris virtutis ꝙ̄ ſit ſmo tuꝰ (⁊) īō patꝫ falſū qꝫ (tu dicis. ſi q̄s ſmonē meuȝ ſuauerit nō guſtabit mortē ineternū. ¶Nūquid tu maior es prē nrō abrahã q̄ mortuꝰ ē?) cui prīo data ē circūciſio ⁊ facta eſt pmiſſio de xpō utꝫ Geñ. xxij. In ſemīe tuo bñdicēt oēs gentes (⁊ ꝓphe) q̄bꝰ deꝰ locutꝰ ē (mortui ſūt) Sciendū ꝙ xp̄s loq̄bat̄ de morte ſpirituali. ipſi āt acceperūt de morte corpali (Quē teipſū facis?) .ſ. tu fili carpētarij Mar. vj. qꝛ maīfeſtū ē ꝙ te iactas. ⁊ adꝯ vanā glam de te falſa dicis (Rñt Jh̄s Si ego) ſcꝫ inq̄tuȝ hō (glorifico meipſuȝ: gl'a mea nihil eſt) .i. vanū q̄d ē et falſa gl'a (Eſt pater meꝰ q̄ glificat me) Ly. p miraculoꝝ opatōem. ⁊ poſtea glificabit p reſurrectōis ⁊ aſcēſionis glam (quē vos dicitꝭ qꝛ deꝰ noſter eſt: ⁊ nō cognouiſtis eū) Tho. licꝫ p fidē cogſcerēt vnū deū. nō tñ nouerāt eū inq̄tuȝ pat̄ nec ſciebāt eū hr̄e naturalē filiū h' enī p xp̄m declaratū fuit. vñ Joh. xiij. Pater manifeſtaui nomē tuuȝ hoībꝰ quos dediſti mihi. (Ego āt noui eū. Et ſi dixero qꝛ nō ſcio eū. ero ſimil' vobis mēdax) Ly. ſicut eſtis mēdaces aſſerēdo vos eū cognoſcē cū tñ eū nō cognoſcatis: ita eſſē mēdax ſi aſſererē me eū ignorare (Sꝫ ſcio eū ⁊ ſermonē eiꝰ ſeruo) .i. volūtatē eiꝰ facio. h' xp̄s addit q̄ꝛ vera cognitio p opa demōſtrat̄ (Abrahã pat̄ veſter) nō imitatōe ſcitatis ſed ꝓpagatōne carnis (exultauit) .i. cū q̄dā fiducia et exultatōne deſiderauit (ut videret diē meū) .i. tp̄s illud incarnatōnis mee (vidit ⁊ gauiſus eſt) Tho. vid' enī abrahā p fidē ⁊ p ſp̄m ꝓphetie incarnatōem xp̄i futurā. ⁊ ex h' gauiſus eſt ꝓpter redēptōem huāā totius generis hūani (Dixerūt ḡ iudei ad eū Quinq̄ginta ānos nondū habes ⁊ abraā vidiſti) q̄ſi dicerēt mētiris. Criſo. q̄draginta ānos nō habebat q̄re tot ānos ꝓpoſuerūt? Rñdet ꝓpter delicatā nature ꝯplexionē. ꝓpter laborū multitudinē. ꝓpter nimiꝰ terre caliditatē. ꝓpter multā paupertatē ꝯſūptus et attenuatus: videbat̄ maioris etatis ꝙ̄ eſſet (Dixit eis ih̄s. Amen amē dico vobis. añꝙ̄ abraā fieret ego ſū) vñ Aug. ¶Nō dicit ego factꝰ ſū. qꝛ eiꝰ eē nō incepit. nec dicit fui. qꝛ p̄teritū tp̄s diuinitas nō hꝫ Tho. vbū pñtis tp̄is maxime ꝯuenit eternitati vbi nulla eſt p̄teritio nec ſucceſſio ſꝫ oīa ſūt pñtia (Tulerūt ḡ lapides ut iacerent in eū) tanꝙ̄ blaſphemū. reputauerūt eū blaſphemuȝ: qꝛ p̄ferebat ſe abrahe ⁊ eq̄bat ſe deo. ⁊ ideo volebāt eū lapidaē. Sciedū q̄ꝫ xp̄s cotidie lapidat̄ a malꝭ xp̄ianis. qꝛ quot malas cogitationes quis ſcienter recipit in cor ſuum cum delectatione ⁊ cōſenſu quaſi tot lapides mittit ī ihesuȝ (Jheſus autem abſcōdit ſe) Lyra. nō occultando retro parietem vl' aliquod huiuſmodi. ſed virtute diuinitatis ſe reddēdo eis inuiſibilē (⁊ exiuit de templo) nō ex timore ſꝫ ex diſpēſatōe q̄ꝛ noluit lapidari ſꝫ crucifigi. tñ a ſuis diſcipulis videbat̄ qꝛ ſecuti ſūt eū. vñ Aug. q̄d magnū erat ut eos ꝯtinuo terra abſorberet. ⁊ p lapidibꝫ infernū daret. ſꝫ tūc patiētia erat exercēda. nō potētia. ut nobis patiētie daret exēplū

¶Circa pñs euāgeliū vbi dr̄. Tulerūt ḡ lapides ut iacerēt ī eū ¶Notādū ꝙ hugo de p̄to dicit. ꝙ xp̄s paſſus eſt p nobis abluēdis qꝛ magnis ſordibꝫ pctōꝝ inuoluti eramꝰ. vñ Apoc. j. Lauit nos ī ſāguine ſuo Secūdo paſſus eſt p nob' redimēdis qꝛ oēs ſub ptāte dyaboli tenebam̄ p debito pmoꝝ parētū ad inferos deſcēdētes. ideo xp̄s ſe tradidit vſqꝫ ad mortē. ut nos liberaret Iſa. liij. vulneratꝰ ē ꝓpter iniq̄tates nr̄as ⁊ attritus eſt ꝓpt̄ ſcelera noſtra. Et ſic xp̄s nos lauita redemit In cuiꝰ figurā de latere xp̄i pēdētis in cruce exiuit ſāguis ⁊ aq̄ ut dr̄. Joh. xix. ſcꝫ aq̄ ablutōis ⁊ ſanguis redēptōis Tercō paſſus eſt p nob' viuificādis. q̄ꝛ oēs in ꝑccatis mortui eramꝰ vñ Gre· Mortē nrāꝫ·i·culpe moriēdo deſtruxᵗ· Exēplū· ſicut pelicanꝰ effundēdo ſāguinē ſuū ſuos filios mortuos reſuſcitat ⁊ viuificat· ſic ⁊ xp̄s ꝑ ſuū ſanguineꝫ nos viuificaᵗ vñ in ps̄· ci· Sil̄is factꝰ ſū pelicano Quarto paſſus eſt ꝓ nobis ſaluādis· qꝛ oēs mo͛tli īfirmitate ꝓſtrati iacebamꝰ· vñ ps̄· cvj· Miſit verbū ſuū ⁊ ſanauit eos vñ Aug· De latere ⁊ paſſiōe xp̄i fluxerūt oīa ſacramēta q̄ ſūt aīe languētis efficaciſſīē medicīe· Quinto paſſus ꝓ nobis ē: ad celū cītatē nrāꝫ reducēdis ⁊ intromittēdis de q̄ oēs exulabamus Exēplū· ſic̄ ſi rex vincēs regē inimicū ſuū q̄ terrā ⁊ ſb̄ditos ſuos abſtulerat· vinciat eū catenis in carcere ⁊ bona eiꝰ diripit· et oēs captiuos q̄s tenebat liberat· ⁊ exules ad cītatē reducit· ſic xp̄s fecit diabolo quē in cruce debellauit ⁊ ī īfernū catenis victū miſit· ⁊ oēs hoīes q̄s tenebat captiuos liberauit ⁊ ad celos reduxit

Dn̄ica ī ramiſpalmaꝝ Ad philꝰ· ij·

Fr̄es· Hoc ſentite in vob: qđ ⁊ in xp̄o Iħu· Qui cū in for̄ dei eēt: nō rapinaꝫ arbitratꝰ ē eē ſe eq̄lem dō· ſꝫ ſemetipſū exinaniuit: formā accipiēs: in ſilitudinē hoīm factꝰ: ⁊ habitu inuētꝰ ut hō· hūiliauit ſemetipꝫ factꝰ obediēs vſqꝫ ad mortē mortē aūt crucꝭ· Propt̄ qđ ⁊ deꝰ exaltauit illū: ⁊ donauit illi noīͤ qđ ē ſup oē noīͤ· ut in noīe iħu oē genu flectatur: celeſtiū ťreſtriū et infernoꝝ· Et oīs lingua confiteaƭ: qꝛ dn̄s iheſus xp̄s in glīa eſt dei patris

Poſtilla·

Hoc ſentite in vobis quod· ⁊c̄· Ante initiū illiꝰ ep̄le ſcribᵗ ſanctus paulus· di· Implete gaudium meū ut idē ſapiatis· eandē caritatem habētes Nihil ꝑ cōtentionē agētes neqꝫ ꝑ inanē glāꝫ· ſed in humilitate ſupiores ſibiīuicē arbitrātes· Tūc ſequiƭ ep̄la hodierna· Hoc ſētite in vobis qđ ⁊ in xp̄o iħu· Vbi ſciēdū qꝛ ſequens ſeptiana maior vocaƭ eo qꝛ maioris ⁊ ꝑlixius habꝫ officiū· et ꝑ h̄ nob daᵗ intelligi qꝛ iſto ſāctiſſimo tēpe magis q̄ alijs tempibꝰ deo ſuire debemꝰ· Itē dicitƭ ſācta: qm̄ in ea impij iuſtificāƭ· qꝛ in ea penitētes abſoluūƭ ⁊ ecc̄ie recōſiliātur· Itē dicitƭ penoſa· qꝛ dn̄s nr̄ iħs xp̄s in ea laborauit ⁊ penas ꝓ nob ſuſtinuit ⁊ nos ꝑ ſuā amarā paſſionē redemit· Idcirco apl̄s Paulꝰ in hac ep̄la hoꝛƭ nos ad xp̄i imitationē dicēs (Fratres· h̄ eī ſētite) Glo· i· experimēto agnoſcite· (in vobis) ·i· mēbrꝭ· qꝛ mēbra dn̄t ſentire dolorē capitꝭ (qđ ⁊ in xp̄o Iheſu) ſup· q̄ fuᵗ huiꝭ· quā hūilitatē habere dētis interiꝰ in corde· et ñ ſolū exteriꝰ ſic̄ ypocrite (Qui) ·i· xp̄s (cuꝫ in forma dei eſſet) ·i· vnus in eēntia cuꝫ dō patre (nō rapinā arbitratꝰ eſt) dicēdo (ſe eq̄lem eſſe deo) ·i· patri ſm diuinā naturā· ſic̄ āgelꝰ lucifer· ⁊ primi parētes· qui ſm Aug· voluerunt rapere diuinitatē ⁊ ꝑdiderūt felicitateꝫ (ſed ſemetipm̄ exinauit) ·i· maxime humiliauᵗ (formā ſui accipiēs) vīn· ·i· hūanitatē aſſumēs in qua nobis ſeruiēt (in ſimilitudinē hoīm factus) ·i· paſſibilꝭ ⁊ mortalis ſimiƚ alijs hoībꝰ ⁊ alios defectꝰ nature hūane ⁊ aſſumēdo· (⁊ hitu) ·i· in ꝯuſatōe (inuētus) ſupple ē (vt hō) qꝛ inƚ hoīes duxᵗ vitam cōmunē Luc· vij· Venit filiꝰ hominis māducās ⁊ bibēs (humiliauᵗ ſemetipſū) Ly· ad dādū nob exēpluꝫ (factus obediens) ·i· deo prī (vſqꝫ ad mortē· mortē āt crucꝭ) Glo· q̄ erāt pena latronuꝫ· Sap· ij· morte turpiſſimā cōdēnemꝰ eū (ꝓpƭ qđ ⁊ deus) ·i· pater (exaltauit illū) Ly· in ſua reſurrectōne aſcēſione· Gloriam eī ſui corpis et exaltatiōꝫ eꝰ ad celos: meruit ꝑ ſuam paſſionē (Et donauit illi nomen qđ eſt ſup ōne nomē·) Glo· h̄ nomē ·i· deus· ut ·i· ille q̄ eſt hō dicaƭ deus ⁊ veraciƭ ſit (ut in noīe iħu ōne genuflectatur celeſtiū terreſtriū ⁊ infernoꝝ) Ly· ·i· ut ōnes ſibi exhibeant reuerētiā· angeli· homines· et demōes· (et ōnis lingua cōfiteaƭ) ·i· corpalꝭ spūalis i. humana ⁊ angelica (quia dominus) noster (Jh̄s xp̄s in glā ē dei patris) Li. q2 secundū deitatē est vna gloria patris ⁊ filij.

¶ Euangelium.

IN illo tp̄e. Cū appropinquasset Jhesus ihr̄lmis ⁊ venisset betphage ad montē oliueti. Hoc euangeliū cum sua postilla q̄re i p̄ma dn̄ica aduēt9.

¶ In die pasche. Pr̄ia Corin. v.

FRatres. Expurgate vet9 fermētū: ut sitis noua cōspersio sicut estis azimi. Etenī pascha nr̄m imolat9 est xp̄s. Itaq3 epulemur Nō in fermēto veteri: neq3 i fermēto malicie ⁊ neq̄tie. s3 in azimis sinceritatis ⁊ veritatis.

¶ Postilla.

EXpurgate vetus fermētū. Ante initiū illi9 ep̄le scribit scūs paulus di. Nescitis q2 modicū fermētū totā massam corrūpit. Tūc seq̄t epistola hodierna. Vbi nōndū q3 h' tp̄e xp̄s trāsiuit a mortalitate ad imortalitatē. ad quā etiā in generali resurrectiōe facit nos trāsire q̄ pascha digne celebram9 ⁊ digne cōicamus. Et ad hec mouet nos ap̄ls in p̄nti ep̄la dicēs (Expurgte vetus fermētū) i. corruptiōes cuiuslib3 pc̄ci mortalis. Sciendū q3 p fermētū ap̄ls hic intelligit pc̄tm. q2 sicut fermētū corpale si diu manet in massa antequā ex eo fit panis totā massam corrūpit ⁊ imutat facitq3 ipsā aridā. Sic ip̄m pc̄tm totā massam gn̄is hūani corrupit in trāsgressiōe p̄mi hoīs Et adhuc immutat hoiem ⁊ opa. Et vocat pc̄tm hic vet9 fermentū. q2 facit hoies fieri similes ade facitq3 nos dissimiles Jhesu xp̄o c9 vita erat i nouitate scītatis veritatis ⁊ grē (ut sitis) i. ee possitis (noua ɔsp̄sio) i. mūda farina ⁊ alba aq̄ grē ɔglutinata. Est aūt ɔspersio. farina p aquā ɔglutinata sine fermēto ⁊ significat xp̄ifideles aq̄ baptismatis ablutos i caritate ɔglutinatos Nota vet9 fermētū dr̄ der alt suer deich. Noua ɔspersio. die nuwe begsprengyng (sicut estis azimi) i. sicut fuistis i baptismo sine fermēto pc̄ci puri effecti. sic maneatis. q. d. vos tenemini ee noua cōspersio q2 facti estis azimi i. puri in baptismo (etenim) i. ꝓpterea (xp̄s) q̄ est (pascha nr̄m) i. ver9 agn9 paschal' (imolat9 est) supple in cruce corpali et in altari sacramentaliter (Itaq3) i. ꝓpterea (epulemur) id ē manducem9 cibū istū (non in fermēto veteri) Vin. in ɔsciā alic9 pc̄ci mortalis (neq3 in fermento malicie et neq̄tie) Tho. malicia dr̄ pc̄tm q8 q̄s ɔmittit in aliu3. Neq̄tia in semetip̄m (sed in azimis) Gor. i. in puritate (sinceritatis) i. ad deū (⁊ veritatis) ad p̄xim.

¶ Euangelium.

IN illo tp̄e Maria magdalene ⁊ maria iacobi ⁊ salome emerūt aromata ut venientes vngerent ihesū. Et valde mane vna sabbatoꝝ veniūt ad monumētū orto iā sole. Et dicebāt adinuicē. Quis reuoluet nob' lapidē ab hostio monumēti? Et respiciētes viderūt reuolutū lapidē. Erat q̄ppe magnus valde. Et introeūtes i monumētū viderūt iuuenē sedētē in dextris coopertū stola cādida ⁊ obstupuerūt. Qui dic illis. Nolite expauescē. ihesū q̄rit' nazarenū crucifixū surrexit nō ē hic Ecce loc9 vbi posuerūt eū. S3 ite dicite discipul' ei9 ⁊ petro. q2 p̄cedet vos i galileā ibi eū videbitis sicut dixit vobis

¶ Postilla.

MAria magdalene et. Mar. xvi. Historia hui9 euāgelij facta ē anno xp̄i. xxxiij. ⁊ totidē dieb3 q̄t fluxerūt a festo natal' dn̄i vsq3 ad pascha seq̄ns. vj. kal. april. luna. xvij. indictiōe. vj. Ante initiu3 illi9 euāgelij scribit Marc9 q3 Joseph ab arimathia ciuitate: accepto corpe ihesu i sindone mūda: posuit in monumēto. q8 erat excisū de petra ⁊ aduoluit lapidē ad hostiū monumēti. Maria aūt magdalene ⁊ maria Joseph aspiciebant vbi poneret (Et cū trāsisset sabbatū) in hoc euāgelio p̄o fit mētio de deuotiōe illarū scārū mulierū q̄ dilexerunt xp̄m in vita. q̄ꝛ seq̄bāᵗ eū ⁊ alie multe mulieres q̄ mīstrabāt ei de facultatibus suis Dilexerāt eū etiā in morte q̄ꝛ sequebāt eū in cruce pendentē. Dilexerūt eū pꝰ mortē ideo vnguēta portauerāt ut corpꝰ eiꝰ vngerēt Et h̄ ē qđ h̄ dr (maria magdalene) q̄ fuᵗ soror scē marte et sācti lazari (⁊ maria iacobi) minoris matꝛ. q̄ deopter filia fuᵗ ⁊ vxor ipsiꝰ alphei (⁊) maria (salome) filia. et vxor zebedei. ⁊ matꝛ illoꝝ duoꝝ aploꝝ. s. iacobi minoris ⁊ iohis euāge. et p̄ma illaꝝ xᵒ nihil attīebat nī fidea deuotōe. s. magd. alie due erāt mīrere xp̄i. s. sorores maie v̄gis (emerūt aromata) i. vnguēta arōtica (ut venientes vngerēt ih̄z) .i. corpꝰ dn̄i nr̄i ih̄u qđ de cruce positū viderāt in sepulcro reponi ꝯsuetudo ei erāt iudeoꝝ vngere corpa mortuoꝝ ut ꝯseruarēᵗ a fetorē ab īcineratōe ⁊ a v̄miū corrosiōe. ꝫ ille mulieres erāt decepte. q̄ꝛ cū corpꝰ x̄ deitate eēt ībalsamatū: si p mille ānos iacuisꝫ in t̄ra nec potuisꝫ putrefieri nec incinerari. nᶜ ī vermes gn̄ari. vn̄ ps. xv dr. Nec dab scm̄ tuū videē corruptōz (Et valde mane) Ja. ianu. Si erāt valde mane quō ortꝰ erat iā sol. Dicēdū q̄ ille mulieres ī c̄itate hitabāt. sepulc̄ aūt extr̄ c̄itatē erat. ⁊ sic valde mane venerunt. i. venire incipiūt sed iam ortus erat sol qn̄ puenerūt. Vel sol dr ipse xp̄s q̄ ortus erat id ē surrexit (vna sabbatoꝝ) intelligēduz ē prīa die a sabbato q̄ nc̄ dn̄ica dies dr. Judei eī dies noiant a sabbato dicētes. Prīa sabbati scd̄a sabbati tercia sabbati ⁊c̄ (venīūt ad monumētū) Queriᵗ q̄re v̄go Maria nō venit cū istis mulieribꝰ ad monumētū. Rn̄det q̄ btā v̄go sciebat q̄ xp̄s resurrexerāt ⁊ q̄ corpꝰ eiꝰ in monumēto n̄ erāt. nā pie credēdū est q̄ añ oēs hoies iā sibi apparuerāt nā xp̄s p̄cepit honorare prēz ⁊ mrēz ꝫ q̄lis honor eēt si aliqs vltr̄ mat̄ē vniuersales psonas extraneas p̄mo visitaret. ⁊ ad matrē de sua absētia desolatā vltīo visitandā accederet. Sic xp̄s mrēz non multū honorasset: si prius alios de suā resurrectione letificasset et tādē matri desolate apparuisꝫ. Itē q̄ꝛ ipsa p̄ ceteris hoīb in morte sua maiori dolore pfusa fuit: ideo merito p̄ oibꝰ hoibꝰ de resurrectiōe sua p̄mo letificari debuit (Et dicebāt ad iuicē Quis reuoluet nob lapidē ab hostio monumēti) Ly. q. d. nō possumꝰ reuoluē per nosipsas. q̄ꝛ erat magnus valde. Pro q̄ sciēdū q̄ monumentuz tripliciᵗ clausū erāt. s. grādis lapidis ad hostiū aduolutiōe. sigilli appositione. ⁊ militū deputatione. sed xp̄s q̄ exiuit de clauso vtero virginis ipse de sepulcro exiuit saluis sigill̄ (Et respicientes viderūt reuolutū lapidē) p angelū q̄ venerat ad manifestādū xp̄i resurrectionē. ut pꝫ Mat. xxviij. Angelꝰ autē dn̄i descēdit de celo ⁊ reuoluit lapidē ⁊ sedit sup eū ⁊c̄. (Et intro euntes ad monumētū) .i. intr̄ clausurā q̄ erat circ̄ monumētū (viderunt iuuenē sedētē ī dextris coopertū stola cādida ⁊ obstupuerāt) Math. xxviij. dr. Ecce terremotꝰ factꝰ ē magnꝰ Glo. Sicut t̄ra ī passione xp̄i tremuit ⁊ mota ē in tristicie signū. sic ī resurrectōe mō ē in sigⁿᵐ leticie. Silr̄ sol clarior apparuit illo die. vn̄ Maximꝰ ī s̄mone Nā ⁊ solē ipsū arbitror clariorē solito ī hac die. necesse ē eī ut ī eiꝰ resurrectōe gaudeat in cꝰ passiōe cōdoluit (Qui dic̄ illꝭ Nolite expauescē) Inuaserāt eī eas pauor ex īsolita appitōne angli ⁊ exvisiōe custoduz q̄ iacebāt ibi tāq̄ mortui (Ih̄z q̄ritꝭ nazarenū crucifixū. surrexit nō ē h̄) Raba. Nō est h̄ p p̄n̄tiaz carnis. q̄ tn̄ vbiq̄ ē p p̄n̄tiā maiestatꝭ (Ecce lo. vbi po. eū) q. d. Si m̄ n̄ vultꝭ credē: vacuo credatꝭ sepulcro (Sꝫ ite di. dis. eiꝰ ⁊ pe.) vnde greg. petrū vōt ex noie. ne desparet ex negaōe. Si eī cū noiatī nō exp̄mēt. q̄ magr̄z negauerāt. venire ad discipulos nō audēt vn̄ Ther. specialꝭ dic̄ petᵒ q̄ꝛ īdigⁿᵐ se iudicabat discipulatu dū ter negauit magr̄z. ꝫ pc̄cā n̄ nocēt qn̄ n̄ placēt (q̄ꝛ p̄cedꝫ vos in galileā ibi eū videbitꝭ) .s. psonalꝭ (sic dixᵗ vob) .s.

imminēte sue passiōis tp̄e ut; Mat. xxvij. Postq̄ aūt surrexero precedā vos ī galileā ibi me videbit̄. vñ de hͦ etiā habet̄ Mat. xxviij. q̄ post resurrectionem xp̄i. xj. discipuli abierunt in galileam in montē vbi cōstituerat illis Jhesus. a videtes eū adorauerūt. Et notandū q̄ ex euāgeliis colligit̄ q̄ xp̄s apparuit decies p⁹ resurrectionē suā a in ipsa die resurrectiōis q̄nq̄es apparuit ad corroborandū fidē in cordibꝫ fideliū suoꝝ. Prīo soli marie magdalene sꝫ specie ortulanī ut; Jo. xx. Scđo mulieribꝫ de sepulcro reuertētibꝫ se ostēdit a eas de sua resurrectione letificauit ut pꝫ Joh. xx. Tercio petro ꝓpter abnegatōꝫ tristia mesto xp̄s se manifestauit ut pꝫ Lu. xxiiij. Surrexit dñs vere a apparuit simonī. Q̄rto duob⁹ discipul̄ eūtibꝫ ī emaus a de ipso loq̄ntibꝫ in specie peregrini ut; Luc. xxiiij. Quinto decē apl'is cū sero factū eēt a fores essēt clause ꝓpt metū iudeoꝝ. venit ihesus a stetit in medio eoꝝ a dixit eis. pax vobis a thomas tūc nō erat cū eis. ut habet Jo. xx. Istas q̄nq; apparitōes repñtat sacerdos in missa q̄nq̄es v̄tēdo se ad ꝓplm. Ita q̄ tercia que fit in silentiō significat apparitōē factā petro. eo q̄ nescit̄ vbi facta sit. Sexto apparuit oīb⁹ discipul̄ pñte thoma. s. viij. die resurrectiōis ut; Jo. xx. Septimo ad mare tiberiadis. ut; Joh. xxj. Octauo. xj. discipul̄ in galilea in monte. ut; Math. xxviij. Nono. xj. apl'is recūbentibus in cenaculo in ihrlm ut; Mar. vlt. Decīo in monte oliueti qñ ascēdit in celū ut; Lu. xxiiij. Et q̄uis pluries apparuerit: nō legūtur tñ in euāgeliis plures ei⁹ apparitōes p⁹ resurrectionē suā. q̄ oīa nō sūt scripta ut Johānes fatet̄. ¶ Circa pñs euangeliū qđ loq̄t̄ de trib⁹ mulierib⁹. est sciēdum q̄ muliēs cōmunit̄ hñt tres laudabiles ꝯditōes. pria q̄ freq̄nter sūt verecūde. vō est q̄ timide sūt a valde appetitiue laudis. ideo timēt inhonesta facere. scđa ꝯditio q̄ ꝯmunit̄ sunt pie a misericordes vō q̄ molle cor hābēt nō potētes durū q̄d sustinē. tcia q̄ ꝯmuniter excedūt. ut si sūt misericordes nimis sūt tales. si crudeles tūc nimis sūt tales. silr de verecūdia a iuerecūdia. Silr hñt mulieres tres malas ꝯditōes. pria q̄ ꝯmunit̄ sūt garrulea litigiose. scđa q̄ sūt supbe. tercia q̄ sūt incredulea supstitiose plus q̄ viri. hoc habent ab eua q̄ plus credidit serpēti q̄ deo.

¶ Feria scđa pasche Act. x.

In dieb⁹ ill'. Stans petr⁹ ī medio plebis dixit. Viri fr̄es. vos scitis qđ factū ē v̄bū p vniūsā iudeā. Incipiēs enī a galilea p⁹ baptismū qđ p̄dicauit iohānes: ihm a nasareth quō vnxit eū de⁹ spūscō a v̄tute q̄ ptrāsijt bñfaciēdo a sanādo oīs oppssos a dyabolo. qm̄ de⁹ erat cū illo. Et nos testes sum⁹ oīm que fecit in regione iudeoꝝ a ihrlm. quē occiderūt suspēdētes in ligno. Hūc de⁹ suscitauit tcia die. a dedit eū manifestū fieri: nō oī ꝓplo: sꝫ testib⁹ p̄ordinatis a deo: nobis q̄ mādūcauim⁹ a bibim⁹ cū illo postq̄ resurrexit a mortuis. Et precepit nobis p̄dicare populo a testificari: quia ipse ē q̄ ꝯstitut⁹ ē a deo iudex viuorum a mortuoꝝ. Huic oīs ꝓphete phibēt remissionē pctoꝝ accipere p nomē ei⁹: oīs q̄ credūt in eū.

¶ Postilla.

Stans petrus in medio ple. etc. Ante initiū hui⁹ epl'e scribit scūs Lucas q̄ sanct⁹ petrus apostol⁹ dixit. in v̄itate ꝯperi q̄ nō ē psonarū acceptor de⁹ sed in oī gente q̄ timet eū et opat̄ iusticiam. accept⁹ ē illi. Tunc seq̄t pñs epistola (In dieb⁹ ill'. Stās petr⁹ in medio plebis dixit. Viri fr̄es vos scitis) Ly. q̄ inter iudeos habitastis (quod factū ē verbū) Vm. id ē res p v̄bū signata (p vniūsam iudeam. Incipiēs enī a galilea) ibi incepit Jhesus p̄dicare vt habet̄ Lu. q̄rto (p⁹ baptismū) q̄ añ nō legit̄ publice p̄dicasse (qđ p̄dicauit Johānes Jhꝫ a nasareth) id ē qđ ministrauit xp̄i venturi ioħes p̄dicauit. ut ptꝫ in euāgelio (quō vnxit eū deꝰ) .s. ihesuꝫ in hūana nā (spūscō) id ē plenitudine grē (ꝛ v̓tute) ī opatōe miracloꝝ (q̄ ꝑtrāsijt bn̄faciēdo) quātū ad informatōꝫ ꝓpꝛ̄ (ꝛ sanādo) mētes ꝛ corpe (oēs oppssos a dyabolo qm̄ deus erat cuꝫ illo) p plenitudinē grē (Et nos testes sumꝰ qm̄ oīm q̄ fecit in regiōe iudeoꝝ ꝛ ihr̄lm quē ocaderūt suspēdētes in ligō: hūc deꝰ suscitauit tcia die ꝛ dedit eū maifestū fieri) ly. p multa argumēta resurrectōēꝫ suā declarātia (nō oī ꝓplo sed testibꝫ p̄ordinatꝭ a dō) ly. resurrectō xp̄i p̄mo manifestata ē aplis ꝛ existētibꝫ cū ipꝭ p q̄s postmodū alijs maifestata est (nob̄ q̄ mādutauimꝰ ꝛ bibimꝰ cū illo) ad declarādū veritatē sue resurrectōis (postq̄ resurrexͭ a mortuis. ꝛ p̄cepͭ nob̄ p̄dicaē ꝓplo ꝛ testificari qꝛ ipse est q̄ ꝯstitutꝰ ē a deo) .s. p̄ē (iudex viuoꝝ) .i. iustoꝝ q̄ viuunt vita grē (et mortuoꝝ) .i. iniq̄ꝝ q̄ mortui sūt morte culpe ꝓpꝫ qd̄ dī Ioh. v. Pr̄ oē iudiciū dedit filio (Huic oēs ꝓphe testioniū phibēt) q.d. nos soli n̄ sumꝰ testes eꝰ. ħ ēc oēs ꝓphe antiq̄ ꝯmitꝰ inspirati q̄ ꝓphetauerūt de xp̄o (remissionē pctōꝝ acipe p nomē eꝰ) Ioh. ij. Quicūqꝫ inuocauerit nomē dn̄i saluꝰ erit (omnes q̄ credūt in eum) glo. ordi. fide cum opibus.

Euangelium.

IN illo tēpe. Duo ex discipulꝭ ihu ibāt ipa die ī castellū qd̄ erat ī spacio stadioꝝ sexaginta a ihr̄lm noīe emaus ꝛ ipi loq̄bātꝭ adīuicē de hijs oībꝫ q̄ acciderāt Et factū ē dū fabularētꝭ ꝛ secū q̄rerēt ꝛ ipe ihs appropinq̄ns ibat cū ilꝭ. Oculi aūt eoꝝ tenebātꝭ ne eū agnoscerent. Et ait ad illos. Q sūt hij s̄mões q̄s cōfertis adinuicē ābulātes ꝛ estis tristes? Et rn̄dēs vnꝰ cui nōⁱ cleophas dixit ei. Tu solꝰ pegrinꝰ es in ihr̄lm ꝛ nō cognouisti q̄ facta sūt in illa hijs diebꝰ? Quibꝰ ille dixit. Que? Et dixerūt De ihu nazareno q̄ fuͭ vir ꝓpheta potēs ī opere ꝛ s̄mōe corā dō ꝛ oī ꝓplo. Et quō eū tradiderūt sūmi sacerdotes ꝛ pn̄cipes nr̄i ī dānatōꝫ mortꝭ ꝛ crucifixerūt eū. Nos aūt spabamꝰ qꝛ ipe esset redēpturꝰ isrl̄. Et nūc sup h̄ oīa tcia dies ē hodie qꝛ h̄ fcā sūt. ħ ꝛ mulieres q̄dā ex nr̄is terruerūt nos. q̄ an̄ lucē fuerūt ad monumētū ꝛ nō īuēto corpe eiꝰ venerūt dicētes se ēc visiōēꝫ āgeloꝝ vidisse. q̄ dicūt eū viuē. Et abierūt q̄dā ex nr̄is ad monumētū ꝛ ita īuenerūt sicut mulieres dixerūt ipꝫ vō n̄ inuenerūt. Et ipe dixͭ ad eos. O stulti ꝛ tardi ad credēdū ī oībꝫ q̄ locuti sūt ꝓphete. Nōne h̄ oportuͭ pati xp̄ꝫ ꝛ ita intrare in glāꝫ suā Et īcipiēs a moise ꝛ oībꝫ ꝓphetis interp̄tabātꝭ ilꝭ in oībꝰ scp̄turꝭ q̄ de ipso erāt. Et appropinq̄uerūt castello q̄ ibāt. ꝛ ipe se finxit lōgiꝰ ire ꝛ coegerūt illū dicētes Mane nobiscū qm̄ aduesꝑascit ꝛ iclinata ē iā dies Et intrauit cū ilꝭ Et factū ē dū recūbēt cū ilꝭ accepͭ panē ꝛ bn̄dixͭ ac fregit ꝛ porrigebat ilꝭ. ꝛ apti sūt oculi eoꝝ. ꝛ ipe euanuit ex oculꝭ eoꝝ ꝛ dixerūt adīuicē Nōne cor nr̄ꝫ ardēs erat in nob̄ dū loq̄retꝭ in via ꝛ apiret nob̄ scp̄turas? Et surgētes eadē hora regressi sūt ī ihr̄lm. ꝛ īuenerūt ꝯgregatos xj. ꝛ eos q̄ cū ilꝭ erāt dicētes. qꝛ surrexit dn̄s vere ꝛ apparuit simōi ꝛ ipi narrabāt q̄ gesta erāt ī via. Et quō cognouerūt eū in fractōe panis

Postilla.

DVo ex disci. Luce. xxiiij. Hoc euangeliū factū ē eadē die q̄ supra imediate signatū est. Añ initiū illiꝰ euangelij scribit scūs Marcꝰ qꝛ Ihs surgēs mane p̄ma sabbati apparuit p̄mo magdalene de q̄ eiecerat septē demonia. Illa vadēs nūciauit hijs q̄ cū eo fuerāt. ꝛ illi audiētes qꝛ viueret ꝛ visus eēt ab ea. nō crediderūt. Tūc seq̄tꝭ statī euangeliū hodiernū. Duo ex discipulꝭ ihu ꝛc. Supiꝰ ꝓbata est resurrectio xp̄i p apparitōꝫ factā deuotis mulieribꝰ sicut in euāgelio hesterno dictū ē. Hic aūt ꝓbatur resurrectio xp̄i p apparitōꝫ factā duobus discipulꝫ itinerātibꝰ. ergo dicit euangeliū hodiernū (Duo ex discipulꝫ ihesu) Hor. nō ex vndecī aplīs. ſꝫ ex ſeptuaginta duobꝰ diſcipulꝫ. quoꝝ vnꝰ vocabatᷣ cleophas aliꝰ dicitᷣ fuiſſe lucas euāgeliſta q̄ ex humilitate noīē ſuū tacuit (ibāt ipſa die) .ſ. reſurrectōnis dn̄ice (in caſtellū qđ erat) ſuple diſtās (in ſpacio ſtadioꝝ ſexaginta a ihrlm) Sciendū ꝙ ſtadiū dicitᷣ a ſtādo ⁊ habet cētūuiginti paſſus vn̄ dꝛ ꝙ hercules tot paſſus ſꝫ vno ānhelitu currebat ⁊ tūc ſtabat vn̄ ſtadium dꝛ ſpaciū vniꝰ curſus. et. xvj. ſtadia faciūt vnū miliaē ⁊ vnuꝫ miliaē mille paſſus ꝯtinꝫ vn̄ pꝫ ꝙ emaus n̄ diſtat a Jhrlm p̄ q̄tuoꝛ leucas ītegres. ſꝫ deficiūt q̄tuoꝛ ſtadia. (Et factū eſt dum fabularētᷣ ⁊ ſecū q̄rerēt) n̄ de vanis ſꝫ de hijs q̄ acciderāt .ſ. de opibus ſuis ⁊ morte eiꝰ (⁊ ipē ihs appropinq̄ns) Hor. .ſ. corꝑalr̄. ⁊ ſpūalr̄. (ibat cū illꝫ) tāq̄ſ ſociꝰ itineris ⁊ ſcḋm glo. ut ſuā ꝓmiſſiōē īpleret. Dixerat eīn ut ħ Math. xviij. vbi duo vl tres cōgregati fuerīt ī noīe meo: ibi ſū ī medio eoꝝ. nā de corꝑe glificato dꝛ Aug. ꝙ vbicūq̄ voluerit ſpūs ibi ꝓtinus erit ⁊ corpꝰ. (Oculi autem eorū tenebātᷣ ne eū agnoſcerēt) Ly. q̄a incredulitas eoꝝ ⁊ dubietas demerebatᷣ ꝙ xp̄s cog̃tōē ſui corpis ab eis retardaret. vn̄ Greg. de ſe loquētibꝰ ꝑſentiam exhibet ſꝫ de ſe dubitantibꝰ ſpē cognitōnis aufert (Qui ſūt hij ſmones quos cōfertꝫ ad inuicē ābulātes et eſtis triſtes) nō q̄rit ex ignorātia ſꝫ ut eoꝝ reſpōſione incredulitas eorū ꝯuenientiꝰ arguatᷣ (Et rn̄dēs vnꝰ cui nomē cleophas dixit ei. Tu ſolꝰ peregrinꝰ es in ihrlm) Ly. .i. cū multi ꝑegrini hijs diebꝫ venerūt ihrlm mirū eſt ꝙ tu ſolꝰ inť alios peregrinos ignores ea q̄ ſunt nota alijs omnibus (Qbꝰ ille dixit. Que. Et dixerūt. de ihesu nazareno. q̄ fuit vir ꝓpha potēs in opere) .ſ. miraculoꝝ (et ſermone) .ſ. ꝑdicationis ⁊ doctrine Oēs eīn ſicut ꝓphetā eū habebāt. ergo dꝛ (corā deo ⁊ omi ꝓplo) nā corā ſupmis ſacerdotibꝫ vn̄ ſeqꝛ (Et quō ſūmi ſacerdotes ⁊ principes noſtri) Hor. ſūmi ſacerdotes vocātᷣ hic prelati clericorum principes prelati laycorum (tradiderunt eum) ſcꝫ Pylato (in dampnatōnē mortis ⁊ crucifixerunt eum) quia ad inſtantiam ⁊ petitionem iudeorū Pilatus fecit eum crucifigi (Nos āt ſperabamꝰ quia ipſe eſſet redempturus Jſrahel) Hor. .ſ. a temporali ſeruitute romanoꝝ. et de ſpūali ſeruitute demonū ⁊ pccoꝝ ſic eīn ꝑdictū erāt in pſ. cxxix. Apud dn̄m miā ⁊ copioſa apud eū redēptio (Et nūc ſup hꝫ oīa tcia dies ē hodie ꝙ hꝫ facta ſunt) .ſ. dies reſurrectōis. a die .ſ. q̄ hec facta ſūt. .i. a die paraſceues q̄ xp̄s paſſꝰ fuit ⁊ ſepultꝰ (Sꝫ ⁊ mulieres q̄dā ex nr̄is) .ſ. maria magdalena ⁊ maria iacobi ⁊ ſalomōe (terruerūt nos q̄ ante lucē fuerūt ad monumētū ⁊ non inuēto corpore eiꝰ) qꝛ xp̄s ſurrexerat nō ī nocte ſꝫ in ipſo pūcto diei qđ vocatur diluculū (venerunt dicentes ſe etiaꝫ viſiōꝫ āgeloꝝ vidiſſe) .ſ. viſiōe corpali ī aſſūptꝫ corpibꝫ (q̄ dicūt eū viuē) ſꝫ diſcipuli nō credebāt plene (Et abierūt q̄dā ex noſtris ad monumētū) .ſ. petrꝰ et iohēs (et ita inuenerūt ſicut mulieres dixerunt) qꝛ inuenerūt ſepulcruꝫ vacuū corpe. et ſola linteamina remāſiſſe (ipſū vero nō inuenerūt. Et ipſe dixit ad eos) ex reſpōſione eoruꝫ arguēs eos (O ſtulti) ꝓpť cecitatē intellectꝰ (et tardi corde) ꝓpter tarditatē affectꝰ (ad credendū in oībꝰ q̄ locuti ſūt ꝓphete) de xp̄i morte et reſurrectione. qs ſcripturās debebāt intelligere. maxime qꝛ fuerant cum xp̄o q̄ diſcipulis de talibꝰ loq̄batᷣ (None hec oportuit pati xp̄m) Ly. Tū ꝓpter patris ꝑordinatōē. tū ꝓpť hūanā redēptionem. tum ꝓpter ſcripturaꝝ impletionē (⁊ ita intrare in glaꝫ ſuaꝫ) ſcꝫ p paſſionē ⁊ mortē tāq̄ſ p artā viā ⁊ p anguſtā portā. Ex hꝫ pꝫ ꝙ fatui ſūt q̄ ſine tribulationibꝫ volūt intrare in glām alienā. cū xp̄s p paſſionē ſuā

intrauit in glaꝫ ꝓpriā et hoc ꝓpter nō
strā informationē. ut scꝫ discam⁹ ꝙ
ꝑ multas tribulatiōes oportet nos ī
trare in regnū celorū. ut habetur Actu.
xiiij. (Et incipiēs a moysē ⁊ oībꝫ pro
phetis) oēs em̄ de ipso ꝓphetauerūt ut
testatꝰ btūs pet. Actu. x. huic oēs ꝓ
phete testimoniū ꝑhibēt (interpretaba
tur) .i. exponebat (illis in oīb⁹ scrip
turis q̄ de ipso erāt) Ly. nō ꝙ oēs scp
turas q̄ de xp̄o sūt explicaret: qꝛ in tā
breui tp̄e nō fieret. sꝫ explicauit q̄n
tū sufficiebat ad ꝓpositū ondendum
Et appropinquerūt castello q̄ ibāt)
scꝫ duo p̄dicti discipuli (⁊ ipse) .s. do
min⁹ ipsis (se finxit longi⁹ ire) Glo. ta
lꝫ exhibuit se eis in corpe. q̄lis apd
eos erāt in mēte. scꝫ extraneū ⁊ lōgi⁹
iturū. vñ Vdalric⁹ dicit. Si q̄s dat ꝑ
aliqd op⁹ vel ꝑ verbū duplex aliqd
intelligē: qd nō est intētiōe fallēdi sꝫ
intētiōe vtilitatꝭ ꝯsequentis: talē simu
latiōeꝫ nō eē pctm (Et coegerūt illū) .i.
obnixe rogauerūt desiderantes adhuc
audire illū. vnde Greg. Ex exēplo col
ligitꝰ ꝙ pegrini nō solū ad hospitiuꝫ
vocādi sūt sꝫ eē trahēdi (dicētes Ma
ne nobiscū dñe) Ecce optima petitio
petūt em̄ ꝯmā cohabitationē ⁊ man
sioneꝫ (qm̄ aduesꝑascit) q̄ad noctis
appropinq̄tionē (et inclinata est iaꝫ
dies) q̄ad diei declinatiōem (Et intra
uit cū illis) Ecce hospes ille cū q̄ veni
unt oīa bona. Sapiē. vij. (Et factū ē
dū recūbēt cū eis) sic magistꝰ cū disci
pul' (accepit panē ⁊ bñdixit ac fregit
⁊ porrigebat illis) Ly. sicut ꝯsueue
rat facere añ passionē. Sic em̄ frāge
bat panē ac si scindēt cū cultello (Et
apti sūt oculi eorū) Ly. qꝛ volūtarie
se eis ostēdit in effigie q̄ erat ꝯgnosci
bilis ab eis (⁊ cognouerūt eū) supple
in bñdictiōe ⁊ fractione panis (⁊ ipē
euanuit ex oculis eoꝝ) (Subtrahēdo ab
eoꝝ aspectu corporali suā p̄ntiā corpa
lē (Et dixerūt ad inuicē. Nonne cor
nostrū ardēs erat in nobis) .s. ardorē
caritatꝭ (dū loq̄retꝰ in via ⁊ aperiret)
.i. exponeret (nob' scripturas) .s. nos

instruēdo (⁊ surgētes eadem hora re
gressi sūt in ih'rlm) Ly. quāuis eī iā
eēt tarde tñ ex fidei feruore ⁊ remoto
iudeoꝝ tiore stati regressi sūt ī ih'rlm
ad illos discipl'os q̄ erāt inclusi ꝓpt
metū iudeorū. ut habetur Johis. xx. ad
nūciādū eis xp̄i resurrectiōem (⁊ inue
nerūt ꝯgregatos vndecī) scilicet ap'los
qꝛ iudas ab eoꝝ ꝯsortio recesserat. ⁊
mathias nōdū electus erāt (⁊ eos q̄ cū
illis erāt) .s. lxxij. discipulos vel oēs
vel aliq̄s (dicētes) illis .s. q̄s ꝯgrega
tos iuenerāt (ꝙ surrexit dñs vere et
apparuit simōi) .i. petro. qñ āt ista ap
paritio facta sit ñ legitur expsse. sꝫ tūc cre
ditꝰ fuisse facta. qñ Petrus currebat
ad monumētū. ⁊ vidēt linteamīa po
sita abijt mirās secū qd factū fuerat
Nōndū ꝙ p̄ oībꝫ virꝭ petro p̄io ap
paruit p⁹ resurrectiōem suā. ⁊ ſm Gre
triplicē rōe. Pri⁹ ut peccatū tanē ne
gatiōis ei indultū ostēdēt ne desperaēt
Scdō ut facto eū docēt q̄lr subditꝭ suis
p̄nitētibꝫ ꝯdescēdē debet ꝙ tūcūqꝫ pec
cassēt. Terciō ut pctōribꝫ oībꝫ spē mi
sericordie ⁊ venie daēt. ostēdēdo ꝙ pec
catorēs nō despicēt (Et ipsi narrabāt
que gesta erāt in via) .s. quō argue
bat duriciā eoꝝ ⁊ q̄liter ipē exposuit
eis scptuās. quō ꝯgnouerūt eū ī fractiōe
panis. Quia viderūt eū bñdicē. frā
gere ⁊ distribuē panē sic solebat fa
cere intꝰ discipl'os suos añ mortē suā

Feria tercia pasche (Actuū. xiij.

In diebꝫ illꝭ. Surgēs paul⁹ et
manu silētiū indicēs ait Viri
frēs filij gn̄is abrahā. ⁊ qui
in vobis timēt deū: vobis verbū salu
tis hui⁹ missum est. Qui em̄ habi
tabant ih'rlm: ⁊ p̄ncipes eius hunc
ignorātes ⁊ voces ꝓphetarum que ꝑ
omne sabbatū leguntꝰ iudicantes i
pleuerūt. Et nullā cāꝫ mortis in eo
inuenientes: petierunt a Pylato ut
interficerēt euꝫ. Cum ꝯsūmassent
omnia q̄ de eo scp̄ta erant deponētes
eū de ligno: posuerūt in monimento
De⁹ vō suscitauit eū a mortuis tcia
die. q̄ visus est ꝑ dies multos hijs

qui ſimul aſcenderāt cū eo de galilea in iheruſalem. q̇ uſq; nūc ſunt teſtes eius ad plebē. Et nos vobis annūciamꝰ eam que ad p̄res noſtros repromiſſio facta eſt. q̄m hāc adimpleuit filijs veſtris reſuſcitās iheſū

¶ Poſtilla.

Surgens Paulus ⁊ manu. ⁊c. Ante initiū illiꝰ ep̄le ſcribit ſanctus Lucas ꝙ ſanctus paulus dixit iudeis. Quō olim filij iſrahel poſtulabāt ſibi regē ⁊ dedit illis Saul filiū cis viꝝ de t̄bu beniamī ānis. xl. Et pꝰ hūc dedit illis dauid regē de cuꝰ ſemīe natꝰ eſt xpiſtꝰ ſaluator: predicante iohāne ante faciē aduentus eius baptiſmū penitentie omni populo iſrahel. Cū autē impleret iohānes curſū ſuū dicebat Quem me arbitramini eſſe nō ſū ego. ſed ecce venit pꝰ me cuius non ſū; dignus calciamenta pedum ſoluere. Tunc ſequitur epiſtola p̄ñs (In diebꝰ illis. ſurgēs Paulus ⁊ manū ſilētiū īdicēs) Lꝫ. ut meliꝰ in tāta multitudīe audiret (ait Viri fratres. filij generis abraha; ⁊ q̇ in vobis timēt deū. vobis v̓bū) .ſ. incarnatū (ſalutis hꝰ miſſū ē) .ſ. p̄ncipaliter Dū q̄ iheſus xp̄s iudeis ī p̄pa pſona p̄dicauit. tū q̄ in medio iudee. ſ. ī iheruſalē opatꝰ ē ſalutē (Qui enī habitāt iheruſalē) Lꝫ. quātū ad vulgares (⁊ p̄ncipes eꝰ) quātū ad maioēs (hūc ignorātes) .ſ. iheſū nazarenū eē xp̄m veru; ⁊ ſaluatorē hoīm (⁊ voces p̄phetaꝝ q̄ p oē ſabbatū legūt. iudicātes) .ſ. iheſū morte eē dignū (ipleuerūt) p̄phetias de eiꝰ paſſione p̄dictas. ſcḋm ꝙ dicit̄ yſa. liij. Tanq̄ ouis ad occiſiōe; ducet̄. Itē ihere. xi. Ego quaſi agnꝰ māſuetꝰ q̇ portat̄ ad victimā (Et nullā cauſā mortꝭ inueniētes in eo) ſic pꝫ in euāgelio ⁊ Pilati teſtiōio (petierūt a pilato ut interficeret eu;) p milites ipſius. Et licet primo reſtiterit. tū finalit̄ petitōi eoꝝ acq̇euit iudeoꝝ fauore ⁊ ceſaris tiore (Cūq; cōſūmaſſent oia) .ſ. p̄uſi iudei (q̄ de eo ſcripta erāt) .ſ. xp̄ō (deponentes eū de ligno) .ſ. hoī iudei Joſeph de arimathia ⁊ Nicodēꝰ (poſuerūt eū in monumēto Deꝰ v̓o) .ſ. p̄r. (ſuſcitauit eū) .ſ. hoīnē xp̄m (a mor. t̄. di. q̇ vi. ē) viuēs (per dies multos) .ſ. xl (hijs) .ſ. ap̄lis (q̇ ſimꝉ aſcēderāt cū eo de galilea in ihr̄lm q̇ uſq; nūc ſūt teſtes eius ad plebē) p opatō; miraculoꝝ in noīe ip̄iꝰ. (Et nos vob̄ ānūciamꝰ eā q̄ ad p̄res nr̄os repromiſſio f̄cā ē) .ſ. de xp̄i incarnatione ⁊ paſſione ⁊ eius reſurrectione (q̄m hanc deus impleuit filijs nr̄is reſuſcitās iheſū) xp̄m.

¶ Euangelium.

In illo tp̄e. Stetit iheſus ī medio diſcipuloꝝ ſuoꝝ ⁊ dixit eis. pax vob̄ ego ſū nolite timē. Cōturbati v̓o ⁊ cōtriti eſtimabāt ſe ſp̄m videre dixit eis Quid turbati eſtis ⁊ cogitatōes aſcēdūt in corda vr̄a: Videte manꝰ meaſ ⁊ pedes q̄ ego ipē ſū palpate ⁊ videte. q̄ ſp̄us carnē ⁊ oſſa n̄ hꝫ ſic me videtis hr̄e. Et cū h̄ dixiſſ; oſt̄ eis manꝰ ⁊ pedes. Adhuc āt illꝭ nō credētibꝫ ⁊ mirātibꝫ pre gaudio dixit. hētꝭ hic aliq̇d qḋ māducet. At illi obtulerūt ei ptē piſcis aſſi ⁊ fauū mellꝭ. Et cū māducaſſ; corā eis ſumēs reliq̄s dedit eis ⁊ dixit ad eos Hec ſūt v̓ba q̄ locutꝰ ſū ad vos cū adhuc eſſē vobiſcū. q̄m̄ neceſſe eſt ipleri oia q̄ ſcp̄ta ſūt in lege moiſi ⁊ p̄phetꝭ ⁊ pſalmis de me. tūc apuit illꝭ ſenſū ut intelligerēt ſcripturas ⁊ dixit eis Qm̄ ſicut ſcriptū ē. ⁊ ſic oportebat xp̄m pati et reſurgere a mortuis die tercia. ⁊ p̄dicare in noīe eius pn̄iam ⁊ remiſſiōe; pctōꝝ in oēs gētes.

¶ Poſtilla.

Stetit iheſus in medio diſci. ⁊c. Luce. xxiiij. Johānis. xx. Hoc euangeliū factu; eſt Anno ⁊ die quo ſupra videlicet in die paſche. Añ initium illiꝰ euan. ſcribit ſanctꝰ Johā. ꝙ maria magdalena vidit iheſū ſtātē ⁊ nō ſciebat ꝙ iheſus eſſ;. Dic̄ iħs mulier q̇d ploras quē queris. Illa eſtimans q̄ ortulanꝰ eſſ;. dixit ei. Dñe ſi tu ſuſtuliſti eū dicito mihi vbi poſuiſti eū. ⁊ ego eū tollā. Tūc poſtmodū ſeq̄tur euanᵐ hodiernū (Stetit ih̄s in medio diſcipłoꝝ ſuoꝝ) Goꝛ. Cū diſcipuli inter ſe loq̄rent̄ de reſurrectōne dn̄i nr̄i ih̄u xp̄i Jā em̄ erat eis nūciata a mulierib9 ⁊ a petro ⁊ Johāne q̄ currebāt ſimł ad monumētū Et ab iſtis duobꝫ diſcipuł de emaus redeūtibꝫ. Et iſti duo narrabāt diſcipulis q̄ geſta erāt in via ⁊ quō cognouerīt eū in fractōe panis. Cū āt hec loq̄rēt̄ (Stetit Jh̄s ī medio eoꝝ) Erāt eī diſcipuli ꝯgregati in noīe ei9 ⁊ iō ſtetit in medio eoꝝ. īplens illud qđ an̄ dixerat. Math. xviij. vbi duo vel tres fuerint ꝯgregati ī noīe meo: ibi ſū in medio eoꝝ (Et dixit eis. pax vob̄. ego ſū nolite timē) q. d. nō timeatis ego ſū q̄ pacē vob̄ pmiſi ⁊ p̄dicaui. ⁊ ideo ex auditu ſalutatōis poteſtis me cognoſcē (Conturbati vo ⁊ ꝯterriti) qꝛ clauſis ianuis dn̄s Jheſus ad eos iītrauit (eſtiabāt ſe ſp̄m vidē) ly. Diuina ꝓuidētia pmiſſi ſt̄ dubitacē: ad maiorē ċtificatō; fidei de xp̄i reſurrectōe (⁊ dixᵗ eis). ſ. eos dulcit̄ ꝯſolādo. (q̄d). i. q̄ de cā (turbati eſtis ⁊ cogitatōes aſcēdūt in corda vr̄a? Videte man9 meas ⁊ pedes meos.) Hoc dic̄ ꝓpter cicatrices vulneꝝ. q̄s retinuerat in manib9 ⁊ pedibꝫ (qꝛ ego ipſe ſū qui paſſus ſui ⁊ reſurrexi. palpate ⁊ videte qꝛ ſpūs carnē ⁊ oſſa nō hꝫ ſic̄ me videtis hr̄e) Goꝛ. Reſurrectio em̄ vera ē in vera carne ⁊ oſſibꝫ (Et cū h̄ dixiſſ;. oſt̄dit eis manus ⁊ pedes). i. cicatrices manuū ⁊ pedū (Adhuc illis nō credētib9). ſ. pfecte. incipiebāt tn̄ iā aliq̄ntulū credē (⁊ mirātib9). ſ. de rei nouitate (p̄ gaudio). ſ. p̄ntie eius p̄mo quidē territi. ſed poſtmodū gauiſi. ut patꝫ Joh̄. xx. Gauiſi ſūt diſcipuli viſo dn̄o. Et poſtq̄ xp̄s diſcipulis reſurrectō; ſuā pbauit p viſum et tactuꝫ. tūc poſt h̄ ſtatī pbauit eā per guſtū. dicēs (Hētꝭ hic aliq̄d qđ māducet? At illi obtulerūt ei ptē piſcis aſſi et fauū melł) Ipſe em̄ eāt piſcis aſſus p hūanē nē paſſionē. vn̄ glo. piſcis aſſus eſt xp̄s paſſus. ſ. in gr̄ie paſſiōis aſſat9 ⁊ fau9 mellis p dīne nature dulcedinē Goꝛ. hec duo deſignāt duo q̄ deo offerre debem9. ſ. piſcē aſſū p carnis mortificatōē;. et fauū mellis p mētꝭ deuotō; (Et cū māducaſſ; corā eis). ſ. ad maiorē certitudinē. ut teſtes eſſēt de viſu (ſumēs reliquias dedit eis). ſ. ad maiorē pbatōnē. qꝛ veraciter reſiduū māducaſſet. Et poſtq̄ xp̄s pbauit reſurrectō; ſuam q̄ntū ad viſū. tactū. ⁊ guſtū. Hic pbat eā quātū ad auditū dicēs (hec ſūt v̄ba q̄ locut9 ſū ad vos cū adhuc eſſē vobiſcū). ſ. ī carne mortali an̄ paſſionē meā; (qm̄ nc̄cē eſt impleri oīa que ſcripta ſūt in lege moyſi ⁊ in pphetꝭ ⁊ pſalmis de me) ut; Math. v. Donec trāſeat celū et terra iota vnu; aut apex vn9 nō p̄teribit a lege donec omnia fiant (⁊ aperuit illis ſēſu;). i. intellcū; p grām intnā (ut intelligerent ſcripturas. et dixit eis. q̄m ia; ſic ſcriptū eſt ⁊ ſic oportꝫ xp̄m pati ⁊ reſurgere a mortuis ⁊ p̄dicari in noīe ei9 pnīa;). ſ. ex pte hoīs (⁊ remiſſiōe; pctōꝝ) ex pte dei. cui9 ſoli9 eſt peccata dimittē. Actu. iiij. Non eſt aliud noīꝫ ſb̄ celo datū hoīb9 in quo oporteat nos ſaluos fieri (in oēs gentes) Nō vna tm̄. ut; Math. xvi. Incipientes a ih̄rlm. qꝛ Jh̄rlm eſt ī medio t̄re habitabił et ab illo loco ꝯuenīēt̄ incipit p̄dicatio euāgelij. ut; p apoſtolos et alios xp̄i diſciplos ēcūq̄q; p orbē diſꝑſos In oēm terrā exierat ſon9 eoꝝ ſc; p̄dicatōis. ſm qđ fuerāt ꝓphetatū pſ. xviij. In oē; terrā exiuit ſon9 eoꝝ. tc̄. Et in ſignū h9 xp̄s in die aſcēſiōis mittēs diſcipulos ſuos dixit eis. Ite in mūdū vniuerſu; p̄dicate euāgeliu; omni creature.

¶ Circa pn̄s euangeliu; vbi dr̄. Stetit Jheſus in medio diſcipu. Nōdū q̄ Jheſus poſt reſurrectionē ſuā in medio diſciploꝝ ſuoꝝ ſtetit. In hoc docet nos mediū tenere in cūctis v̄bis ⁊ opib9 nr̄is. Locus em̄ medius eſt tut9 Exēplū. ſi corda in cithara artificꝭ tēdᵗ multū: rūpiᵗ. ſi paꝝ: nō murat vel nihil sonat. si mediū: dulciter cātat. Sequit in euangelio. Cum manducasset corā eis. Querit. vtꝝ resurgentes ampliꝰ comedant ⁊ bibant. Rn̄det Hugo de p̄to. ꝙ nec boni nec mali ampliꝰ cōedant ⁊ bibāt Ad q̄d eñ bn̄ cōcederēt cū nūq̄ famescāt. ut Apocal. vij. Sancti ampliꝰ nō esurient neq3 sitient. Dānati autē si famescāt: n̄ hebūt qd cōedāt Et si obijcit ꝙ xp̄s pꝰ resurrectōez comedit. Dicēdū est ꝙ nō comedit ꝓpter necessitatē vel delectatōnē s3 ut ōnderet se eundem esse qui p̄us cum eis comederat ⁊ biberat.

Feria. iiij. pasche Actuū. iij.

In diebꝰ illis. Aperiens Petrus os suum dixit. Viri israhelite ⁊ qui timetis deum audite. Deus abrahā deꝰ Ysaac et deus Jacob. deꝰ patrum nostrorꝝ glorificauit filiū suū ihm̄ quē vos q̄dē tradidistis ⁊ negastis an̄ faciē pilati: iudicāte illo dimitti. Vos aūt sanctū ⁊ iustū negastis. ⁊ petistis virꝝ homicidā donari vobis. auctorem vero vite interfecistis. Quē deꝰ suscitauit a mortuis cuiꝰ nos testes sumus Et nūc fratres scio. q̄ ꝑ ignorantiā fecistis: sicut ⁊ principes vestri. Deꝰ autē q̄ prenūciauit ꝑ os omniū ꝓphetarꝝ pati xp̄m suū: sic impleuit. Penitemini igit ⁊ cōuertimini: ut deleant peccata vestra.

Postilla.

Aperiens Petrus os suum. ⁊c. Ante initiū illiꝰ ep̄le scribit sanctus Lucas in eodē. cap. ꝙ sanctus petrꝰ dixit ad quendā virꝝ claudū ex vtero matris sue. Argētū ⁊ aurꝝ nō ē mihi. qd āt habeo hoc tibi do In noīe Ihesu xp̄i nasareni surge ⁊ ambula. qui surrexit ⁊ ambulauit. Et oīs populꝰ ammirabatur ī eo qd cōtigerat illi. Tūc stati seqͥt ep̄la hodierna. (In diebꝰ illis Aperiens petrꝰ os suū dixit Viri israhelite q̄ tīetis deū: audite. Deꝰ abrahā deꝰ ysaac ⁊ deꝰ iacob) Ly. vtitur hoc mō loquendi. q̄ cōis erat apud iudeos ī assertōibꝰ ditatis tāc iurare. (Deꝰ patrꝝ nostrorꝝ) q̄ est omnipotens (glorificauit filium suū ihm̄) eū resuscitādo ⁊ ad suā dexterā collocādo (quē vos q̄dē tradidistis) scilz pilato ad interficiendū (et negastis an̄ faciē pilati) dicēdo n̄ habemꝰ regē nisi cesarē (Judicāte illo) .s. pylato (dimitti) .s. dicēte ib3 sic innocētē. ioh. xix. (vos sanctū ⁊ iustū negastis ⁊ petistis virꝝ homicidā donari vobis) barrabā q̄ ꝓpter seditōē ⁊ homicidiū missus erat in carcerē (auctorē vero vite) .s. spiritualis ⁊ corporalis (interfecistis) ī huāitate assūpta (quē deꝰ suscitauit a mortuis) per suā oīpotentiā (cuiꝰ nos testes sumꝰ) q̄ cōedimꝰ ⁊ bibimꝰ cū eo pꝰ resurrectōē suā (⁊ nūc frēs) id est dulcit eos alloquit ut vbū eiꝰ magis recipiat (scio q̄ ꝑ ignorantiā fecistis sicut ⁊ principes vestri. Alia tn̄ fuit ignorantia hic ⁊ ibi. Nam principes q̄ erāt litterati ꝑ scripturas q̄ p̄dicte erāt de xp̄o ꝑ eiꝰ opa pᵒ cognouerūt de ihesu nazareno ꝙ erat xp̄s ī lege ⁊ ꝓphetis ꝓmissus. Sed q̄ icepit p̄dicare cōtra vicia eorꝝ publice ceperūt cū inuidiā ⁊ odiū ⁊ sic ī eis fuit obfuscata declarata noticia. q̄ corruptio affectōis corrūpit iudicium rōis. Et ī augmētū sue malicie deceperūt ꝓplm simplicē inducētes eum ad petēdū mortē xp̄i. ut hr̄ mat. xxvij. Principes āt sacerdotū ⁊ seniores persuaserūt ꝓplis ꝙ peterēt barrabā ihm̄ vero pderēt Et sic p3 ꝙ ignorantia principū fuit multo grauior q̄ ꝓplorꝝ (Deꝰ āt q̄ p̄nūciauit ꝑ os oim̄ ꝓphetarꝝ) glo. or. Vno ore locuti sūt oēs ꝓphete de xp̄o. (pati xp̄3 suū sic ipleuit. Penitemini igit) q̄ fecistis ꝑ ignorantiā (⁊ cōuertimini) de malis viis (ut deleant peccata vestra).

Euangelium.

In illo tp̄e. Manifestauit se iterꝝ ihesus discipulꝭ suis ad mare tiberiadis manifestauit āt sic. Erāt āt simꝭ simō petrꝰ ⁊ thomas q̄ dr̄ didimꝰ ⁊ nathanael q̄ erāt a chana galilee. ⁊ filij zebedei. et alij ex discipulis suis duo. Dicit eis. Simō petrus Vado piscari Dicunt ei. venimus ⁊ nos tecum. Et exierūt ⁊ ascenderūt in nauim. ⁊ illa nocte nihil prendiderūt. mane autē iam facto stetit ihesus in littore. Nō tamē cognouerūt discipuli: qꝛ Ihs est. Dixit eis ihesus. Pueri nūquid pulmētariū habetis? Responderūt ei. Non. Dixit eis. Mittite in dexteram nauigij rhete ⁊ īuenietis. Miserūt ergo ⁊ iā nō valebāt illud trahere pre multitudine pisciū. Dixit ergo discipulus ille quē diligebat ihesus petro. Dñs est. Simon petrꝰ cū audisset qꝛ dñs est: tunica succinxit se. Erat enī nudus ⁊ misit se in mare. Alij autē discipuli nauigio venerūt. Non enī longe erant a terra sed quasi cubitis ducētis trahentes rhete piscium. Vt ergo descenderūt in terrā viderūt prunas ⁊ piscem suppositū ⁊ panem. Dicit eis Ihesus. Afferte de piscibus quos prendidistis nūc. Ascendit Simon Petrus. ⁊ traxit rethe in terrā plenū magnis piscibꝰ centum q̄nq̄gintatribꝫ. Et cū tanti essent nō est scissū rethe. Dicit eis ihesus Venite prandete. Et nemo audebat discūbentiū interrogare eū. Tu quis es. sciētes qꝛ dñs est. Et venit Ihs. et accepit panē ⁊ dabat eis et piscē similiter. Hoc iā tercio manifestatꝰ est Ihs discipulis suis cū resurrexisset a mortuis.

Postilla.

Manifestauit se iterum Ihesus. Ioh. xxi. Luce. xxiiij. Historia huiꝰ euāgelij facta ē. post dies octo festi pasche āno xp̄i quo supra. Añ initiū illiꝰ euāgelij scribit Iohā. qꝙ ihesus dixit thome. qꝛ vidisti me thoma credidisti. Beati q̄ nō viderūt ⁊ crediderūt. Tunc postmodū seq̄t euāgelium hodiernū. Manifestauit se iterū ihesus. Tho. Supradicte manifestatōnes xp̄i facte sūt in iudea. hec aūt in galilea. illa intus. ista foris. quia magnā ꝓptē timoris discipuli postposuerāt. ideo vltra in domo cōclusi nō erāt ut priꝰ sed in galileā iuerūt vbi illa apparitio facta ē. Sic ergo postea (manifestauit se iterū ihesus) Li. facto interuallo temporis qꝛ nō manebat cōtinue cū ap̄lis. Nec auersabat cōtinue cū eis ut ostēderet se resurrexisse ad vitā imortalem ab hoibus huiꝰ mūdi separatā: (ad mare tiberiadis) quod est stagnū genezareth alio noīe dr̄ mare galilee. Ex quo apparet qꝙ illa apparitio fuit in galilea vbi est illud mare (Manifestauit āt sic) .i. p modū q̄ seq̄tur (Erant simul simō petrus) Ista duo noīa simul cōiungit qꝛ simō fuit nomē eiꝰ p̄mū. petrꝰ aūt erat nomē sibi de nouo a xp̄o impositū ⁊ hoc ꝓpter fidelem xp̄i cōfessionē q̄ dixit. Tu es xp̄us filiꝰ dei viui (Et thomas q̄ dicit didimꝰ ⁊ nathanael q̄ erat a chana galilee ⁊ filij zebedei ⁊ alij ex discipulis duo) Tho. ⁊ ita erāt septē ad insinuandū qꝙ illi digni sūt diuina visione ⁊ allocutione. q̄ septē donis sp̄ūssancti sūt ornati (Dicit eis simō petrꝰ vado piscari. Dicūt ei venimꝰ ⁊ nos tecū) Ly. erāt enī paupes ⁊ ideo ad pcurandū nccaria vite: licite poterant redire ad exercendū negociū quod sine pctō poterat exerceri ꝓpter quod Paulꝰ artē scenofactoriā didicit quā añ nō sciuit. ut cū necessitas occurreret vel vtilitas eccie: de labore suo viueret. ut habet Actuū. xx (Et exierūt ⁊ ascenderūt naui. ⁊ illa nocte nihil prendiderūt) Ly. Hoc factū est ut captio seq̄ns maifeste miraculosa appareret (Mane autē iā facto ihesus stetit in litore) nō apparuit sup aquā sicut ante passionē fecit. quādo viderūt ipsū sup mare ambulantē sꝫ in litore id ē in t̄ra solida ad ostendū qꝙ ampliꝰ nō erat cū eis in fluctibꝫ vite corruptibilis. sed magis trāsierat ad statū vite immortalis (nō tamē cognouerūt discipuli qꝛ Ihesus ē) vñ Cris. Nō mox ostēdit seipsū ut p miraculū quod facturꝰ erat cognosceret eū (Dic ergo eis ihesus) tanq̄ vnꝰ extraneꝰ (Pueri nūquid palmētariū habetis?) Pulmētariū est quodcunq̄ panis cōdimētū siue piscis sit siue aliud quod nos cōiter dicimꝰ pulmētū (rñderūt ei. Nō) Ly. Credebāt enī eū aliquē mercatorē q̄ vellet pisces emere

(Dic̄ eis Mittite ī dexterā nauigīj rethe a inuenietis) Ly· predicit certitudinaliter effectū futuꝝ ut ad ꝯsequentia habeāt aīm magꝭ attētū (Miserūt ergo a iā nō valebāt illud trahere p̄ multitudine piscīū) ly· Ex q̄ ptꝫ ꝙ pisces illi fuerīt miraculose adducti· vl' v̄tute d̄ina de nouo formati· qꝛ tō nocte ibi q̄sierīt a nihil inuenerāt (Dicit ḡ discipul9 ille queꝫ diligebat ihesus) id ē iohānes (petro) erat eñ sibi familiaris. Tho· Notādū ꝙ notāt̄ ꝓpetates illoꝝ duoꝝ aploꝝ·s·petri a iohis Petr9 eñ fuit feruētior id pimm9 ad ihesū venit Johēs acutior ideo p̄mo eū agnouit (Dn̄s ē) sic ei vocabāt xp̄m ante passionē Ly· Puritas mētis a corpis maxie dispoīt hominē ad cognitōꝫ d̄inoꝝ a id Johēs q̄ ceteris purior erat· tāq̄ v̄go citi9 alijs cog̃uit xp̄m (Simō petr9 cū audissꝫ qꝛ dn̄s ē tunica succīxit se) Ly· ut cū maiori reuerētia accedēt ad xᵐ (Erāt ei nud9) ·i· paꝝ vestit9 sic solēt ēē piscātes ī aq̄ ut sint ꝓmptiōres ad piscatōis op9 (a misit se ī maē) hic nōt̄ feruēs dilectō Petri· ī h̄ ꝙ nō potuit se ꝯtinē q̄n statī curret ad xᵐ ih̄ꝫ ḡ misit se ī maē ut citi9 veiret ad xp̄ꝫ ex deuotōe· qꝛ petr9 mēor fuit p̄stine ābulatōis sup aq̄s q̄n ad xᵐ veneāt ut habet̄ Mat· xiiij· Dn̄e si tu es· iube me ad te venire (Alij aūt discipuli nauigio venerūt) qꝛ nō erāt ita feruentes nō audētes mare intrare· Et alia rō ē ꝙ (nō erant longe a t'ra) a ideo etiā cito venire poterāt (h̄ q̄si cubitis ducētis trahētes rethe piscium Ut ḡ descēdeīt ī t'rā) ·i· de naui ad littus (vidēīt prunas) ·i· carbones ibi (positas· ut piscē suppositū· a panē) nō sup prunas h̄ ibi patū p refectōe coꝝ· vn̄ Criso· Ista eñ omnia d̄ina virtute fuerunt de nouo formata ad maiorē discipuloꝝ ꝯfirmatōꝫ in fide resurrectōis xp̄i (Dicit eis ih̄s) Nūc familiarit̄ eis loquit̄ tāq̄ discipulis (Afferte de piscibꝫ q̄s prēdidist' nūc) vn̄ Chris· Ne credāt fantasma esse q̄s videbāt panē a piscē· tūc ex de piscib9 captis afferri ut etiā coquāt̄ et comedāt (Ascēdit simon petrus) ut magistri iussioneꝫ ipleret (a traxit) ex alijs adiuuātibꝫ (rethe ī t'rā plenū magnis piscib9 cētūquīq̄gitatrib9) a s̄m q̄sdā apti ceperūt ibi ex oī genere piscīū· qꝛ s̄m p̄lin· oīm piscīū q̄ in aq̄ natāt cētūq̄nq̄gintatria genera philosophi enūciāt (Et cuꝫ tanti eēnt) numero a quātitate· qꝛ multi et magni (nō ē scissuꝫ rethe· Dicit eis ih̄s· Venite prādete) Ly· Hic notat̄ dei benignitas· qꝛ inuitat eos dulcit̄ ad comedēdū secū qꝛ cū eis tūc cōedit ad declaratōꝫ sue resurrectōis vn̄ lu· vlti· Cum māducasset inq̄t corā eis sumēs reliq̄as dedit eis (Et nemo audebat discūbētiū introgare eū· tu q̄s es) a h̄ ꝓpter cognitōis certitudinē· quā habebāt de ipso (sciētes qꝛ dn̄s est) a id frustra fecisset de h̄ q̄stioneꝫ (Et venit ih̄s) ·i· accessit ad mēsā (et accepᵗ panē) quē de nouo sua oīpotēti v̄tute creauerāt (a dat eis a piscē similit') eo mō dīdebat eis a distribuebat sic añ passiōeꝫ ad declarādū suā resurrectōꝫ· Dicūt ei aliq̄ doctoēs a satis ꝓbabilit' ꝙ sic dīdebat cibaria sola manu sic ali9 cū cultello· a ī h̄ cog̃uerīt eū (h̄ iā t'cio maifestat9 ē ih̄s discipul' suis cuꝫ surrexissꝫ a mortuis) Certū ē ꝙ iā plies maifestauerāt seipsū· cū in ipsa die resurrectōis q̄nq̄es appuit· ḡ ista appitō dr̄ t'cia nō ī nūo apparitionū· sed ordine dieꝝ· ut primo dr̄ maifestat9 in die resurrectōis secūdo in octaua pasche· a tercio hic

¶ Circa pn̄s euāgeliū vbi dr̄ manifestauit se iterū ih̄s discipulis suis ad mare galilee· Chris· dic̄ ꝙ euangelista nominat hic locū vbi hec maifestatō facta ē· qꝛ illic a apti fuerūt· in q̄ ostendit̄ ꝙ iā magnā ptē timoris eoꝝ xp̄s eis abstulerat: ut auderent manifeste exire de domo· Nō ei vltra in domo iclusi erāt ¶ Vn̄ h̄ q̄rit̄· Cur iā a nō p̄us fuerūt piscari· R̄ndeo secūdū Aug· qꝛ iam magistro recedēte nō h̄ebant vñ viuerēt. quā p̄mam ec̄ xp̄s induxit ut in piscatōe eū agnoscerēt. Scd̄o q̄rit᷑. Cur petrꝰ ad piscatōem redijt quā semel reliq̄t. R̄n̄det Greg. q2 licita ars erat nutriēdi se ꝑ artē piscādi. Sāctꝰ matheꝰ āt ad teloniū nō vltra sedit. q2 fit vix sine pctō. Querit᷑ tercīo vñ recepērīt nauī3 ⁊ retia q̄ dereliq̄uerīt. R̄n̄det Cris. mutuauerīt a p̄pinq̄s. Qr̄to q̄rit᷑ Cur nil potuerūt cape'. R̄n̄de² q2 deꝰ ita disposuit. ut ꝑ miāculū docēt eos xᵐ aḡsc̄e.

¶ Dn̄ica p̄ia pꝰ pasche. j. Iohis. v

RArissimi. Omne qđ natū est ex deo: vincit mūdū. Et hec ē victoria q̄ vincit mūdū: fides nr̄a. Quis est āt q̄ vincit mūdū: n̄i q̄ credit qm̄ ih̄s ē filiꝰ dei? Hic est q̄ venit ꝑ aquā ⁊ sanguinē ih̄s xp̄s. Nō in aq̄ solū. ȝ in aqua ⁊ sanguine. Et spūs est q̄ testificat᷑: qm̄ xp̄us est veritas. Qm̄ tres sunt q̄ testimoniū dant in celo: pat᷑. verbū. ⁊ spūssc̄us ⁊ hij tres vnū sunt. Et tres sūt q̄ testimoniū dāt in t̄ra: spūs. aq̄. ⁊ sanguis. Si testimoniū hoim accipimꝰ testioᵐ dei maiꝰ est. qm̄ h̄ ē testioᵐ qđ maiꝰ ē. qm̄ testificatꝰ est de filio suo. Qui credit in filiū dei: hab3 testimoniū dei in se.

¶ Postilla.

OMne qđ natū ⁊c̄. Añ initiū hꝰ ep̄le scribᵗ sāctꝰ Ioh. d. Hec ē ei caritas dei ut mādata eꝰ custodiamꝰ ⁊ mādata eiꝰ g̃uia nō sūt Tūc seq̄tur ep̄la p̄ns. Om̄e qđ natū ē ex dō ⁊c̄. In illa ep̄la sāctꝰ Ioh. 9mēdat fidē catholicā q2 nihil ea potētiꝰ nᵉ nobilitꝰ vtiliꝰ nec veriꝰ nec certiꝰ. sic p3 in textu ⁊ glosa p̄ntꝭ ep̄le. vñ dt (Om̄e qđ natū ē ex deo) Vin. spūali gr̄iaᵒᵉ Hec aūt spūal' natiūtas fit ꝑ duo. p̄ᵒ baptismali lauacro. scd̄o spūali remedio (vicit mūdū) Li. tēptatōs diaboli ⁊ ꝑsecutōes mūdi (⁊ h̄ ē victoia q̄ vicit mūdū) vin. q̄ tētatō hūana supat᷑ (fides nr̄a) ꝑ fidē eī hitat xp̄s ī cordibꝰ fideliū in q̄ ē victoria (Quis est āt q̄ vicit mūdū n̄i q̄ credᵗ qm̄ ih̄s est filiꝰ dei) .s. naturāl' ⁊ eiusdē nature cū eo (Hic ē q̄ venit) supp. ad saluādū homines (ꝑ aquā) baptismi (et sāguinē) passiōis ⁊ redēptōis (Ih̄s xp̄s Non in aq̄ solum) Vin. i. nō sanctificauit aquā baptismi (sed in aqua ⁊ sāguine) q̄ fluxerīt de latē eiꝰ ī cruce dedit etiā virtutē ceteris sacr̄is Ioh. xix. Vnꝰ militū lācea latꝰ eꝰ apuit ⁊ 9tiᵒ exiuit sanguis ⁊ aq̄ (⁊ spūs ē q̄ testificat᷑) .i. ē testiomū dedᵗ (qm̄ xp̄s est v̄itas) .i. verꝰ deꝰ ⁊ verꝰ homo. (Qm̄ tres sūt q̄ testiomū dāt ī celo) vin. de d̄initate x̄ (p̄r verbū ⁊ spūssc̄us) pat᷑ in baptismo xp̄i dedᵗ testiomū de deitate xp̄i vbi vox p̄ris audita est Hic est filiꝰ meꝰ dilectꝰ. Mat. iij. Ite3 in mōte trāsfiguatōis qñ iterū vox p̄ris audita ē Hic ē filiꝰ meꝰ dilectꝰ mat. xvij. Similiter. verbū vnitū carni in vtero ip̄iꝰ v̄ginis testimoniū dedit sue deitatis. Primo nascēdo de virgīe sine corruptione virginis. Secūdo de hūanitate. multa miācula faciēdo q̄ soli deo 9petebāt. Simil᷑ spūssanctꝰ testamētū dedᵗ de deitate xp̄i in baptismo qñ ī specie colūbe sup eū descēdit (⁊ hij tres vnū sūt) q̄ttū ad essentie vnitatē (Et sūt tres q̄ testimonium dāt in t̄ra.) supple de humaītate xp̄i q̄ de t̄ra sūpta ē sc3 carnē (spūs) .i. aīa quā emisit in cruce (aqua. ⁊ sanguis) q̄ fluxerīt de latē eiꝰ pēdētis in cruce. (Si testiomū hoim accipiꝰ) Ly. tāq̄ⁿ sufficiēs in rebꝰ hūanis Vñ de h̄ hr̄ Deutro. xix. In ore duoꝝ vel triū testiū stabit oē v̄bū (testiomū dei) .i. p̄ris (maiꝰ est. qm̄ h̄ ē testioᵐ dei qđ maiꝰ est: qm̄ testificatꝰ ē de filio suo) .s. in baptismo ⁊ trāsfiguratōne sicut iā dictū est (Qui credit in filiu3 dei: testiomū dei) p̄ris (h3 in se) q̄ verū testificatꝰ sit de filio suo.

¶ Euangelium.

IN illo tempe. Cum esset sero die illo vna sabbatoꝝ ⁊ fores essent clause. vbi erāt discipuli cōgregati ꝑpt᷑ metū iudeorū Venit ihesus ⁊ stetit ī medio eoꝝ ⁊ dixit. Pax vobis. Et cū hec dixisset · oſ̄dit eis manꝰ ⁊ latꝰ · Gauisi sūt g̊ discipuli viso dn̄o · Dicit g̊ eis iteꝝ pax vob̄ · Sic̄ misit me pat̄ ⁊ ego mitto vos · Hec cū dixiſſʒ insufflauit · ⁊ dicit eis · Accipite sp̄m ſanctū · Quoꝝ remiſeritꝭ pctā remittūt̄ eis · ⁊ q̄ꝝ retinueritꝭ retēta sūt · ¶ Thōs āt vnꝰ ex duodecī q̄ dr̄ didimꝰ n̄ erat cū eis qn̄ venit ih̄s · Dixerūt g̊ ei alij discipuli: vidimꝰ dn̄m · Ille āt dixit eis · Nisi videro ī maībꝫ eꝰ fixurā clauoꝝ · ⁊ mittā digitū meū in locū clauoꝝ · ⁊ mittā manū meā in latꝰ eiꝰ n̄ credā · Et pꝰ dies octo iteꝝ erāt discipuli eiꝰ intꝰ ⁊ thomas cuꝫ eis · Venit ih̄s ianuis clauſꝭ · ⁊ stetit in medio ⁊ dixit · Pax vob̄ · Deinde dic̄ thome · Infer digitū tuū huc ⁊ vide manꝰ meas ⁊ affer manū tuā ⁊ mitte in latꝰ meū ⁊ noli eē incredulꝰ · ʒ fidel̄ · Rn̄dıᵗ thomas ⁊ dixit · Dn̄s meꝰ ⁊ deꝰ meꝰ · Dic̄ ei ih̄s · Quia vidiſti me thoma credidisti · Bti q̄ nō viderūt ⁊ crediderūt · Multa q̄dē ⁊ alia sig̃ fecit Ih̄s in ɔspectu discipuloꝝ suoꝝ q̄ nō sūt scp̄ta in libro h̄ · Hec āt scp̄ta sūt ut credatꝭ · q̄ꝛ ih̄s est filiꝰ dei ⁊ ut credētes vitā hēatis in noīe eius ·

¶ Postilla ·

Cum ergo sero · Iohā · xx · Luce · xxiiij · Historia hꝰ euāgelij facta ē ipso die resurrectōis dn̄i ꝑ p̄ma pte · p scd̄a āt pte in octaua paſche · Añ initiū illꝰ euāgelij scribit sāctꝰ Iohēs in eo · ca · q̄ꝛ ihesus dixit marie magdalene Vade ad frēs meos ⁊ dic eis · Ascēdo ad p̄rē meū et p̄rē vr̄m · deū meū ⁊ deū vr̄ꝫ · Venit maria magdalene ānūcians discipulis · q̄ꝛ vidi dn̄m · ⁊ hec dixit m̄ · Tūc stati seq̄tur euāgeliū hodiernuꝫ (Cū g̊ sero eēt) Ly · In die ap̄li erāt disp̄si ꝓpt̄ metū iudeoꝝ ʒ in sero ɔueniebāt ad locum vnuꝫ ⁊ iō tali hora xp̄s eis apparuit (die illo) · s · p̄ma die resurrectōis (vna sabbatoꝝ) · i · p̄ma die pꝰ sabbatū · Sʒ q̄re xp̄s vſq͡ʒ ad vesperā distulit · Rn̄deo sm̄ Cris · ut oēs simꝰ inueniret in domo et n̄ in sero nō inueniſſʒ eos sic ɔgregatos · Itē ī sero solēt hoīes magis timē ⁊ illa hora voluitᵗ eos ɔsolari sua apparitōe (⁊ foēs eēnt clause vbi erāt discipuli ɔgregati ꝓpt̄ metū iudeoꝝ) h̄ ex dīna ordinatōe factū est · ut Ih̄s intrās ad discipulos ianuis clauſꝭ oſ̄dēt se hr̄e corpꝰ glosū (Venit ihesus ⁊ stetit ī medio) utꝫ Mat · xviij · Vbi duo vl̄ tres ɔgregati fuerint in noīe meo ibi sū in medio eoꝝ (Et dixᵗ eis · pax vob̄) Tho · q · d · Nō turbemī nec timeatꝭ ego sū q̄ pacē vobis ꝓmiſi ⁊ pacē vob̄ p̄dicaui · ⁊ ideo ex auditu salutatōis potestis me agnſcere (Et cū h̄ dixiſſʒ oſ̄t eis manꝰ et latꝰ) ut n̄ solū auditu ʒ eē̄ visu certificarēt (Gauisi sunt g̊ discipuli viso dn̄o) Tho · Cōtristati fuerāt ī eiꝰ morte · letāᵗ de resurrectōe ⁊ sic socij passionis sūt p̄ticipes ɔsolatōis (Dixit g̊ eis iteꝝ Pax vob̄) Iterat oblatōem pacꝭ ut mōstret ꝓpt̄ suū aduētū esse pacificata ⁊ q̄ in celꝭ ⁊ q̄ ī t̄ra sūt (Sic misit me pr̄) supple ad vitatē fidei docēdā ī iudea (⁊ ego mitto vos) · i · mittā ad hāc vitatē publicādā p totum mūdū · In sigᵐ hꝰ dixit eis in die ascēſionis Ite in mūdū vniūsuꝫ p̄dicate euāgeliū oī creatuē · vn̄ in ps · xviij · In oēꝫ t̄rā exiuit sonꝰ eoꝝ · Et execuᵒ hꝰ officij n̄ p̄t ɔuenien̄t fieri sine grā spūſſancti · Iō seq̄t̄ (Hec cū dixiſſet insufflauit ⁊ dixit eis · Accipite spiritusſanctū) Tho · oſ̄dēs p h̄ · sic flatus ꝓcedebat de ore ipiꝰ ihesu xp̄i · sic spiritusſcūs q̄ dabat̄ in flatu ꝓcedit ab ipso filio ihesu xp̄o sic ꝓcedit a patre q̄d est ɔtra grecos q̄ negāt sp̄m scm̄ ꝓcedere a filio (Quoꝝ remiſeritꝭ peccata remittūt̄ eis) · i · q̄s solueritis soluti sūt (⁊ quoꝝ retinueritis retēta sūt) id ē quos ligaueritis ligati sūt ut ptꝫ Mat · xvi · Quecūq͡ʒ ligaueritꝭ sup terrā erunt ligata ⁊ in celꝭ ⁊ quecūq͡ʒ solueritis sup terrā: erunt soluta ⁊ in celis · Cor · ista potestas intelligēda est claue non errante · Tunc autē erat qn̄ sacerdos soluit illū quē deꝰ nō soluit · vl̄ qn̄ ligat quē deus

nō ligat ¶ Thōs āt vn⁹ ex duodecī
q̄ dr̄ didim⁹) .i. dubi⁹ (nō erat cū eis
qn̄ venit Ih̄s) Ly. Ipse ei int̄ alios
ap̄los videt̄ fuisse mag̃ timid⁹. utꝫ
Joh. xi. ⁊ iō tardi⁹ ceter̄ venit ad lo
cū vbi ꝯgregabāt̄ discipuli ⁊ iō ꝓpter
tarditatē suā ꝓuat⁹ ē illa visiōe xp̄i.
h̄ āt factuꝫ ē dīa ordiatōe ꝓpt̄ nrām
ꝯfirmatōꝫ vn̄ Gre. dū ille ad fidē pal
pādo nos reducit: nr̄ā mēs oī dubita
tōe postposita in fide solidat̄ (Dixeīt
ḡ ei alij discipuli) qr̄ boni rumores cī
to denūciāt̄ (Vidim⁹ dn̄ꝫ) Sic em̄ cū
an̄ passiōꝫ appellaueīt Ille āt dixit.
eis. Nisi video in maib⁹ ei⁹ fixurā cla
uoꝝ) ut ꝓbē visu (⁊ mittā digiᵐ meū
in locū clauoꝝ ⁊ mittā maᵐ meā ī la
t⁹ ei⁹ credā) ut ꝓbē tactu. Isti ei sunt
duo sēsus q̄ min⁹ p̄nt decipi. s. visus
⁊ tact⁹ (Et p⁹ dies octo iteꝝ erāt di=
scipuli ei⁹ int⁹ ⁊ thōs cū eis Li. facto
intuallo xp̄s aꝑpebat discipul̄. qr̄ n̄
ꝯsūsabat̄ ꝯtinue cū eis ut on̄dēt se re=
surrexisse ad vitā imōꝛlem ab hoīb⁹
hui⁹ vite sepatā (Venit ih̄s ianuis
clausꝭ) ut on̄dēt corp⁹ gl̄ificatū (⁊ ste
tit ī medio) ut posset ab oībꝫ videri (et
dixit eis Pax vob̄) qr̄ sic salutaē ꝯsue
uerat discip̄los suos et eč doceāt di
scipulos salutaē alios hoies ut patꝫ
Mat. x. In quācūq; domū intrauerit̄
p̄ᵐ dicite pax huic domui (Deinde di
cit Thome. Infer digitū tuū huc) ut
ꝓbes p tactū (⁊ vide man⁹ meas) ut
ꝓbes p visū (Et affer) .i. applica (ma
nū tuā. ⁊ mitte ī lat⁹ meū ⁊ noli esse
incredul⁹ ꝫ fidel̄) q̄si dicēt ꝓpt̄ tuā du
bitatōeꝫ sanādam on̄do tibi vulnera
mea. vn̄ Aug. in li. de tri. dic̄. q̄ tho=
mas palpauit cicatrices xp̄i (Rn̄dit
thomas ⁊ dixit. Dn̄s me⁹ ⁊ de⁹ me⁹)
Tho. ecce pfecta fides. qr̄ ꝯfitet̄ hūa=
nitatē ⁊ deitatē xp̄i. dn̄s q̄ntū ad hūa
nitatē q̄ nos redemit. de⁹ q̄ntū ad dei=
tatē q̄ nos creauit (Dic̄ ei ih̄s. Quia vi
disti me thoma) .s. hoiem (credidisti)
deū. Ly. Nā thōs aliud vidit ⁊ aliud
credidit qr̄ hūanitatē vidit. ⁊ deitatē
q̄ in p̄nti videri nō potest credidᵗ (Btī
q̄ nō viderūt ⁊ crediderūt) Ly. In h̄
stat ꝯsolatio nostra q̄ n̄ vidim⁹ ⁊ ta
mē credim⁹ p doctrinā xp̄i ⁊ aposto=
loꝝ xp̄ꝫ videntiū ad nos deriuatā ꝙ
ver⁹ de⁹ ⁊ hō sit sb̄ spē pais ī eucarist.
(Multa q̄dē ⁊ alia signa fecit ih̄s in
ꝯspectu discipuloꝝ suoꝝ q̄ nō sūt scri
pta in libro h̄) Johānes euāgelista
pociora signa narrauit q̄ꝫ alij euan
geliste qr̄ vltimo scripsit. ⁊ signa q̄
alij scripserūt omisit. (Hec autē scri
pta sūt ut credat̄ qr̄ Ih̄s est fili⁹ dei)
.s. natural̄ ī potētia sibi eq̄lis ⁊ p ꝯ
sequēs idem in deitate qr̄ natura di=
uina ē indiuisibil̄ (⁊ ut credentes) qr̄
Ih̄s incarnatus passus mortuus se
pult⁹. regressus ab infer̄ celū ascēdēs
ver⁹ est dei filius (vitā habeat̄) .s. et̄
naꝫ in q̄ clare videbit̄ quod nūc credi
tur (in noie ei⁹) .i. p fidē nois xp̄i. q̄a
dicit̄ Actu. iiij. Nec alius nomē est
sub celo datū hoīb⁹. in q̄ oportet
nos saluos fieri ¶ Cir̄ p̄ns euāgeliū
vbi dr̄ Accipite spiritūscm̄. q̄ꝝ remi
seritis pc̄tā rc̄. Videt̄ q̄ nisi sacerdos
habeat spiritūsāctū nō potest absol
uere. qr̄ dicit p̄mo Accipite spiritūsā
ctū. ⁊ postea subdit q̄ꝝ remiserit̄ pec
cata remittūt̄ eis Rn̄det q̄ sac̄dos ab
soluit ex officio ⁊ non ex vite merito.
⁊ sic sac̄dos bon⁹ ⁊ mal⁹ in v̄tute spi=
ritussc̄ī remittᵗ pc̄cā. qr̄ ī v̄tute carac=
teris ordinis q̄ daᵗ a spiritusancto q̄
operat̄ in sacramentis. Glo. quoruꝫ
remiseritis. id est q̄s dignos remis=
sione iudicaueritis duabus clauibꝫ
scꝫ potestatis ⁊ discretionis. Remit=
tuntur eis .i. tunc dominus approba
bit remissionē peccatoꝝ. Et quoꝝ nō
remiserit̄ deus nō approbabit. Chri
sos. Sicut rex principem mittens dat
ei potestatē mittē in carcerē ⁊ emit=
tere Ex quo patet q̄ sacerdos est mi
nister ⁊ instrumentū animaꝝ dei.

Dn̄ica. ij. p⁹ festū pasche j. pe. ij.

Karissimi. Xps passus est pro
nob̄: vob̄ relinq̄ns exēplū. ut
seq̄mini vestigia ei⁹ Qui pc̄ꝫ
nō fecit. nec inuēt⁹ est dol⁹ in ore ei⁹.

Qui cū maledicerent̄: n̄ maledicebat̄
Cū pateret̄: nō ɔminabat̄. Trade-
bat aūt iudicāti ſe īiuſte. Qui pctā
nrā ipē ꝑtulit ī corꝑe ſuo ſuꝑ lignū
ut pcīs mortui: iuſticie viuamꝰ. Cꝰ
liuore ſanati eſtis. Erat̄ eī ſic̄ oues
errātes: ſʒ ɔūſi eſtis nūc ad paſtoreʒ
⁊ epm aīarum veſtrarū.

Poſtilla.

Chriſtꝰ paſſus eſt ꝓ nobis. Ante
initiū illiꝰ eple ſcribit ſcūs Pe-
trꝰ. ii. Serui ſbditi eſtote in oī timo
re dn̄is vrīs. nō tm̄ bonis ⁊ modeſtis
ſʒ etiā diſcolis. Hec ē eī grā dei ī xp̄o ihū
Tūc ſeqt̄ pn̄s epla ī q̄ ſcūs petrꝰ ꝓ
ponit nob xp̄i paſſiōeʒ qꝛ iā paſcali
tpe plꝰ ſeuit hoſtes nr̄ diabolꝰ ɔ nos
ut nos ecōūſo in ſuā redigat ptātē.
ſʒ paſſio xp̄i ē ſcutū ɔ oīa tēptamēta
viciorꝝ. Armamꝰ āt ꝓ xp̄i paſſiōē ɔ ſu
ꝑbiā. qꝛ xp̄s hūilis abiectꝰ nudꝰ et
nouiſſimꝰ virorꝝ in cruce pepēdit. Itē
ɔ auariciā qꝛ tātū ſpaciū nō hūit vbi ca
put reclinaret. Math. viii. Itē ɔ gu
lā. qꝛ aceto ⁊ felle potatꝰ. Cōtra luxu
riā. qꝛ flagellatꝰ eſt ⁊ cū ſpinis coro
natus. Itē ɔ accidiā. qꝛ exultauit ut
gig. ad cur. viā. ſ. paſſiōis. pſ. xviii.
Itē ɔ irā qꝛ male eū tractātibꝫ nō cō
minabat̄. Itē ɔ inuidiā qꝛ ꝓ ſuis cru
cifixoribꝫ orauit. Vn̄ epla ⁊ euāgeliū
ɔcordāt qꝛ euāgeliū loqt̄ de bono pa
ſtore. Sic̄ epla dicit quō xp̄s ꝓ oui
bꝰ ſuis mortuꝰ ē. vn̄ aplꝰ petrꝰ dicit
in vbis pmiſſis (xp̄s paſſus ē ꝓ no-
bis) Vm. ⁊ penaʒ mort̄ etne hūano
gn̄i debitā exoluit ꝑ ſuā paſſiōē (vo
bis relinqns exēplū) qd ſp attēdē et
aſpicē debet̄ (ſeqmī veſtigia eꝰ) vm.
q̄ fuerīt vie hūilitat̄ patiētie ⁊ carita
tis vſqꝫ ad morteʒ (q̄ pctm̄ nō fecit)
vm. imo nec facē potuit qꝛ deꝰ eāt (Nec
inuētꝰ ē dolꝰ in ore eꝰ) ⁊ in ſmone eꝰ
qꝛ veritas ē (Qui cū maledicēt̄) gor.
⁊ blaſphemarent̄ in cruce pēdēs qn̄ iu
dei dixerūt. Vach q̄ deſtruit tēplū dei.
ſi filiꝰ dei es deſcēde nc̄ de cruce. Alios
ſaluos fecit ſeipſū nō pt ſaluū facere
(nō maledicebat) ſʒ orabat prēm ꝓ
eis. Pr̄ ignoſce illis. qꝛ neſciūt qd faciūt
Luc. xxiii. (cū patēt̄) vm. mort̄ ſup
pliciū in cruce. (nō ɔmiabat̄) ſuppli
ciū crucifixoribꝫ ſuis ꝑ etnā penā vl̄ tē-
palē ſʒ plꝰ ſalutē eorꝝ ſitiebat dicens
Sitio Johis. xix. (Tradebat āt) ⁊ tra
di ſe pmittebat ſpōte (iudicāti ſe ī-
iuſte) Ly. ⁊ pilato q̄ iudeorꝝ fauore et
ceſaris timore ɔdēnauit eū iniuſte ad
mortē (Qui pctā nrā ipē ptulit ī cor-
pe ſuo) ly. penā ꝓ ipꝭ debitā ſuſtinē
do (ſup ligm̄) crucis in q̄ afflictꝰ erat
Et hoc fecit iō (ut pcīs mortui) ⁊ a pec
catis ſepati (iuſticie viuamꝰ) ſ. ihēſu
xp̄o (cuiꝰ liuorē) ⁊ paſſiōe (ſanati eſ-
tis) a pctōrꝝ īfirmitatibꝫ (Erat̄ eniʒ
aliqn̄) ⁊ an̄ ɔūſiōem (ſic̄ oues errā
tes) gor. ſūi paſtoē (ſʒ ɔūſi eſtis nc̄)
ſcʒ ſpūſcō cooꝑante (ad paſtoreʒ) ⁊
ad xp̄ʒ q̄ paſcit vos corꝑe ⁊ ſāguine
ſuo (⁊ epʒ aīarꝝ vrārꝝ) Li. carꝝ ſaluti
ſupintēdēdo ⁊ eas a malo cuſtodiēdo

Euangelium.

In illo tēpe. dixit. J. d. ſ. Ego ſū paſ-
tor bonꝰ. Bonꝰ paſtor aīam ſuā dat
ꝓ ouibꝫ ſuis. Mercenariꝰ āt ⁊ q̄ nō ē
paſtor cꝰ nō ſūt oues ꝓpe videt lupū
venientē. ⁊ dimittit oues ⁊ fugit. ⁊ lu
pꝰ rapit ⁊ diſpgit oues. Mercenariꝰ
āt fugit qꝛ mercenariꝰ ē ⁊ nō ptinet
ad eū de ouibꝫ. Ego ſū paſtor bonus
⁊ cogſco oues meas. ⁊ ɔgnoſcūt me
mee. Sic̄ nouit me pat̄. ⁊ ego cogſco
prēm. ⁊ aīam meā pono ꝓ ouibꝰ me
is. Et alias oues hēo. q̄ nō ſūt ex hoc
ouili ⁊ illas oportet me adducere et
vocē meā audient. Et fiat vnū ouile
et vnꝰ paſtor.

Poſtilla.

Ego ſū paſtor bonꝰ. Joh. x. Hi
ſtoria hꝰ euāgelij facta ē āno ꝑ
xxxii. vi. kal. octobris. In ſabbato
luna. xii. Indictōe. v. An̄ initiū illiꝰ
euāgelij ſcribit ſcūs Joh. ī eodeʒ ca.
q̄ xp̄s dixit diſcipulis ſuis Ego ſum
hoſtiū ꝑ me ſi q̄s introierit ſaluabiᵃ
⁊ ingredieᵗ ⁊ egredietᷣ ⁊ paſcua inue
niet. Tūc poſtmodū ſeqt̄ euangeliū
hodiernū (Ego ſū paſtor bonꝰ) Li. ſ.

p̄nti euāgelio ponit euāgelista ꝯditiōes boni pastoris ⁊ etiā mercenarij. Quia bonꝰ pastor debꝫ habere affectionē ad gregē. intantū ꝙ p eo si nec̄ce est sustineat mortē. ꝗ̄ dꝛ (Bonꝰ pastor aīaꝫ suā) .i. vitā corpalem (dat) spōte ⁊ voluntarie (p ouibꝰ suis) impleuit h̄ ipse xp̄s. qꝛ aīaꝫ suā p̄ciosissiāꝫ dedᵗ p salute mūdi. ut p3. j. Joh. iij. Xp̄s aīaꝫ suā p nob posuit ⁊ nos debemꝰ p fr̄ibꝫ ponē (Mercenariꝰ ātꝫ q̄ nō est pastor) Hic tāgit ꝯditōs mali pastoꝛ. s. mercenarij q̄ in officio p̄latōnis attēdit ꝯmodū rei tpal̄ et honorē seculi. vñ Aug. Sūt in eccia q̄da ppositi nō dn̄z q̄rentes. tpalia ꝯmoda sectātes: honores ab hoībꝰ appetētes q̄squis talis ē mercenariꝰ ē (cꝰ nō sunt oues ꝓpe) h̄ reputat q̄si alienas (videt lupū veniētē) .i. hēticū falsa doctrina eos corrūpētē (⁊ dimittit oues et fugit) nō resistēdo p sanā doctrinā heretice p̄uitati (⁊ lupꝰ rapᵗ) ad malū ptrahēdo (⁊ disp. oues) ab vnitate ecclesie sepādo (Mercenaiꝰ āt fugᵗ) .i. auxiliū debitū sbtrahit (qꝛ mercenariꝰ ē) .i. solū curās de lana ⁊ lacte .i. cōmodis tēpalibꝫ (⁊ n̄ ptinet ad eū de ouibꝫ) qꝛ n̄ curat de salute ⁊ vtilitate ouiū nᶜ hꝫ affectū debite ordiatū ad eas (Ego sū pastor bonꝰ) solicitudīeꝫ hn̄s ⁊ curam de ouibꝫ (⁊ cognosco oues meas) .s. ꝯgnitōe affectiua qꝛ diligo salutē ⁊ boᵐ eaꝝ (⁊ cognoscūt me mee) Ly. qꝛ vere fideles cognoscūt bn̄ficia x̄. (Sic nouit me pr̄ ⁊ ego cognosco prēꝫ) vñ Aug. ea dilectōe q̄ pr̄ me diligit: diligo prēm (et aīaꝫ meā pono p ouibꝰ meis) tho. hic oñt ꝙ passio sua fuit ad gregis redēptōꝫ. ꝗ̄ dic̄ (Et aīam meā pono p ouibꝫ meis) saluādis. Li. qꝛ aīa xp̄i p fidelibꝫ fuit sepata a corporea oblata deo patri. cuꝫ diceret. ps. xxx. In manus tuas ꝯmendo spm̄ meū. Jhere. xij. Reliq̄ domū meā dimisi hereditatē meā dedi dilectā aīaꝫ meā ī manꝰ inimicoꝝ meoꝝ. (Et alias oues habeo q̄ nō sunt ex hoc ouili) .i. de sinagoga iudeoꝝ. sed de populo gētili (⁊ illas oportꝫ me adducē) qđ factuꝫ est p predicationē apostolorū (Et vocē meā audiēt) Ly. qꝛ iudeis repellētibꝫ fidē xp̄i gentiles eam deuote recepert ad predicationē apostoloꝝ (Et fiat vnū ouile) .i. vna ecclesia ex iudeis ⁊ gētibꝫ collecta. Est enī eccia vnū ouile ꝓpter vnionē fidei ⁊ caritatꝭ (⁊ vnus pastor) .s. xpistꝰ. Alij āt nō sunt nisi vicarij illius pastoris.

¶ Circa p̄ns euāgeliū vbi dꝛ. Ego sū pastor bonꝰ. Querit vtrū hō prudēs ⁊ virtuosus possit appetere sine peccato gradꝰ eminētiaꝫ .i. p̄laturā. Rn̄deo s̄m Hugonē de prato. posito ꝙ talis sit dignꝰ gradu quē appetit. talis p̄t appetere dupliciꝭ. Vno mō ꝓpt̄ statꝰ altitudinē ad quē seq̄t honor ⁊ reuerētia ⁊ sufficiētia tpaliū et hoc mō ē pctm̄ mortle. ⁊ ptinet ad cupiditatē ⁊ ambitionē. Alio mō p̄t intelligi ut appetat ut possit pximis pdesse. etsi hoc laudabile sit: nihilominꝰ tn̄ sic appetere p̄sūptuosū ē. ⁊ ꝯñr cū p̄sūptio sit filia supbie ⁊ detestabilꝭ: hinc ē ꝙ talꝭ gradus n̄ potest sine peccato appeti. Et ad h̄ sūt dicta doctoꝝ. vñ Aug. li. ix. de ciui. dei dicit ꝙ locꝰ supior etsi administreᵗᵘʳ ut decꝫ indecēter tn̄ appetitꝭ. Et Bern. Quociēs hoībꝰ p̄esse desidero deū meū: preire ꝯtendo ⁊ tūc nō sapio q̄ dei sūt. ꝛc. Vñ etiā Criso. sup Math. et allegatꝭ in decre. di. iiij. Quicūqꝫ desideāuerit primatū in tr̄a inueniet ꝯfusionē in celo. nec inter suos dei ꝯputabiᵗᵘʳ q̄ de primatu tractauerit. Et ad h̄ est exēplū xp̄i qui fugit qn̄ eum regē facere voluerūt. ut hr̄ Joh. vj. Vñ Apl̄s ad hebre. v. Nemo assumit honorē sibi qui vocatꝰ fuerit. sicut aarō. p̄mo sci qn̄ electi fuerūt rēnuerūt ⁊ restiterūt. utꝫ ī btō Nycolao Martio Gregorio. ⁊ sic de alijs multis sanctis.

Dn̄ica. iij. pꝰ pasche .j. Petri. ij.

RMi. Obsecro vos tanq̄ aduenas ⁊ pegrinos: abstinē vos a carnalibꝰ desiderijs: q̄ militant aduersus aīaꝫ. ꝯuersatōeꝫ vr̄aꝫ int̄ gētes hñtes bonā: ut in eo qđ detractāt de vobis tāq̄ de malefactoribus: ex bonis opib⁹ vos ꝯsiderantes: glificent deuꝫ in die visitatōis. Subiecti estote omni hūane creature ꝓpter deuꝫ. siue regi q̄si p̄cellenti. siue ducibꝫ tāq̄ ab eo missis. ad vindictā malefcōꝝ: laudē vo bonoꝝ. Quia sic ē volūtas dei: ut bñfaciētes obmutescē faciatꝭ imprudētiū hoim ignorātiaꝫ. Quasi liberi: ꝛ non q̄si velamē hñtes malicie libtatē: ꝫ sic serui dei. Oēs honorate fratnitatē diligite. Deū timete. regē honorificate. Serui subditi estote in omni timore dn̄is. ñ tm̄ bonis ꝛ modestis: ꝫ etiā discolis. Hec ē em̄ grā dei: in xp̄o ih̄u dn̄o nostro.

Postilla.

Obsecro vos tanq̄. Añ initiū illi⁹ eple scribit scūs petr⁹ di. Qui aliq̄n nō ꝑpls dei. nūc āt ꝑpls dei. Qui nō ꝯsecuti misericordiā: nūc āt misericordiā cōsecuti. Tūc stati seq̄t p̄ns epl'a. Obsecro vos tc̄. Sꝫ ex q̄ mō est tp̄s mañ aptū medicinis corpalib⁹. isto mō habꝫ se ecclesia isto tēpe qđ est aptū medicine sp̄ūali que multo pl⁹ ē desiderāda et q̄rēda q̄ medicina corpalis qꝛ sanitatē eternā ꝯseruat. Et oñdit nob̄ magnū medicū aiarū btū petꝝ cui⁹ medicinaꝫ si fuerimus imitati quā nob̄ in epl'a hodierna ꝓponit etnalr̄ sani erim⁹. Et ad istam medicinā sumēdā maxie illo tpe hortat nos idē medic⁹ bt̄s petr⁹ aplūs d. (Obsecro vos tāq̄ aduenas ꝛ pegrinos) Ly. i. a ciuitate celesti Heb. xiij. Nō habem⁹ hic manētē ciuitatē ꝫ futurā inq̄rim⁹ iō pegrini sum⁹ (abstinere vos a carnalibꝫ desiderijs) i. ab hijs q̄ carnis sūt sic opa gulee luxurie (q̄ militāt adūsus aiaꝫ) reddētes eā fetidā imo mortē etnā inferūt Apostol⁹. si fm carnē vixeritis moriemini Ro. viij (ꝯūsatōeꝫ vraꝫ int̄ gētes) i. inter viuētes gētilr̄ qꝛ multi xp̄iani gētilr̄ viuūt lꝫ fidē habeāt ñ tñ opa. (hñtes bonā) nō ad ꝓpriā laudē sed ad dei laudē ꝛ ꝓximi edificatōꝫ (ut in eo q̄ detractāt de vob̄) Vi. i. detractorie loquūt de vob̄ (tāq̄ de malefactoribꝫ) ac si eētis malefactoēs (ex bōis opibꝫ) q̄ faciē (vos ꝯsiderātes) i. diligēti⁹ intuētes (glificēt deuꝫ) ois boni auctorē (i die visitatōis) i. in die iudicij q̄ erit i futuro qñ visitabū² boni p̄mio mali supplicio (Subiecti g̊ estote oi hūane creatuē) i. oi hoi i ptāte ꝯstituto (ꝑpt deū) Vi. i. in cognitōe isti⁹ q̄ ois ptās sit a dō (siue regi. q̄si p̄cellēti) i. q̄ ē maior ꝛ p̄cellēs alios in dignitate ꝛ ptāte (siue ducibꝫ) i. inferioribꝫ rectoribus (ab eo) i. a rege (missis. ad vindictā) i. ad penā (malefactoꝝ. laudē vo bonoꝝ) i. remūeratōis glorie (Quia sic est volūtas dei) scꝫ ut ita faciatis (ut bñfaciētes) id est bñ ꝯūsantes (obmutescere faciatis) scꝫ subtrahēdo illis materiā loquēdi ꝛ detrahēdi (imprudentiū hoim ignorātiā) qꝛ ignorātes bonitatē vestrā detrahebāt vobis (Quasi liberi) scꝫ ex amore. ñ ex tiore suiatis (et ñ q̄si velamē hñtes malicie libertatē) Vi. ut sic libtas eēt vobis occasio ꝛ excusatio mala in pccīs. ut scꝫ tāto liberi⁹ pccaretis q̄nto min⁹ iugo seruitij p̄mimini (ꝫ sic sui dei) sitis hūiliter suientes (Oēs honorate) vnūquēqꝫ secūdū statū suū hōre reuerentie (Fratnitatē diligite) i. fratribus effectuosam dilectōeꝫ corde ore ꝛ ope exhibete (Deū timete) s. timore filiali. nō suili (regē honorificate) Ly. in q̄tū gerit psonā dei (Serui subditi) i. obediētes (estote in oi timore) i. reuerētia (Dn̄is) supple vr̄is (ñ tm̄ bonis) i. vtuosis (ꝛ modestis. ꝫ etiā discolis) i. indisciplinatꝭ (Hec est em̄ grā dei) Ly. i. res g̊tiosa coram deo (in xp̄o Ih̄u domino nostro)

Euangelium.

In illo tpe. d. i. d. s. Modicū ꝛ iaꝫ nō videbitꝭ me. ꝛ iterꝫ modicū ꝛ videbitꝭ me qꝛ vado ad p̄reꝫ. Dixerūt g̊ discipuli ei⁹ ad inuicē. Quid est hoc qđ dicit nobis. Modicū ꝛ nō videbitis me. et iterum modicū ꝛ videbitis me. quia vado ad p̄rem? Dicebāt ḡ q̄d ē hꝰ q̄d dı̄t Modicū? Nescim⁹ q̄d loq̄t̄. Cognouit aūt ihs ꝙ volebāt eū int̄rogare et dixit eis. De hoc q̄rit̄ inter vos q̄a dixi modicū ⁊ nō videbit̄ me. ⁊ iterū modicū ⁊ videbitis me. Amen amen dico vobis. q̄a plorabitis et flebitis vos. mūd⁹ aūt gaudebit. Vos autē ꝯtristabimini. ſ; tristicia vr̄a vertet̄ in gaudiū. Mulier cū parit tristiciā hꝫ ꝙ venit hora eius. Cū autē pepit puerū iā nō meminit p̄ſſure ꝓpt̄ gaudiū ꝙ nat⁹ est hō in mundū. Et vos igit̄ nūc quidē tristiciam hētis. Iterū aūt videbo vos ⁊ gaudebit cor vr̄m. ⁊ gaudiū vr̄m nemo tollet a vobis.

Poſtilla.

Modicū iā. Ioh. xvj. Hiſtoria h⁹ euāgelij fc̄a ē āno xp̄i. xxxiij. ix. kal. ap̄l. feria. v. videlꝫ cene dn̄i Luna. xiiij. indictōe. vj. Añ initiū h⁹ euāgelij ſcribit ſc̄us Ioh. in eodē ca. ꝙ xp̄s p⁹ cenā dixit ap̄lis ſuis. Adhuc multa hēo vobis dicere. ſ; nō poteſtis portare mō. Cū autē venerit ille ſp̄us veritatis docebit vos oēm veritatē. Tūc poſtmodū ſeq̄tur euangeliū hodiernū (Modicū iam nō videbitis me) ſm Criſo. Modicū iam nō videbitis me. intelli² tp̄s ab horā mortis vſq; ad reſurrectōꝫ. i. qñ p triduū iacuͭ ī ſepulcro tūc nō videꝛt eū (iterū modicū ⁊ videbitis me) intelli² tēp⁹ ab hora reſurrectōis vſq; ad aſcēſiōꝫ in q̄ appuit eis loquens de reg° dei. ut hētur Act. j. Et illud tp̄s fuit modicū reſpcū tp̄is ſeq̄ntis vſq; ad finem mūdi. Iō ſb̄dit̄. (ꝙ vado ad patrē) .i. qñ celū aſcēdā. Et tūc ñ videbitis me cōit̄ loq̄ndo niſi in gn̄ali reſurrectōe. ꝓpt̄ hꝰ dr̄ Act. j. Viri galilei q̄d ſtatis aſpiciētes in celū. Hic Iheſus q̄ aſſūpt⁹ eſt a vobis in celū ſic veniet quēadmoͫ vidiſtis eū eūtē in celū. q. di. Ampli⁹ nō videbit̄ in t̄ra p̄ñtia corꝑali vſq; q° veniet ad iudiciū. Ꝗ ei aliq̄b⁹ ſcīs appuͭ poſtea: fuͭ ex ſpeciali grā. ſic̄ appuit Ioh. eu. añ mortē ſuā vocās eū ad celeſtē gl'aꝫ. Sic̄ petro exeūti romā a facie neronis apparuit xp̄s. cui pe. dixit. Dñe q° vadis? Rn̄dit xp̄s. vado romam iterū crucifigi. Sic̄ apparuit beato paulo. qñ p̄ſtrat⁹ fuit de celo. ut hētur Actuū. ix.

(Dixerūt ḡ diſcipuli e⁹ ad inuicē. q̄d eſt hoc q̄d dicit nobis. Modicū iaꝫ nō videbitis me ⁊ iterum modicū ⁊ videbitis me?) Predc̄a verba xp̄i erant diſcipul' obſcurā añq̄ eſſēt ope iplēta. ꝙ videbat̄ eis quō in xp̄i verbꝭ eēt q̄dā cōtrarietas. Cū dixͭ. modicū iā nō vide. me ⁊ iterū mo. et videbit̄ me ꝙ ñ ſciuerāt illa referre ad diuīſa tp̄a (Dicebāt ergo Quid ē hꝰ q̄d dicit nobis modicū? Neſcim⁹ q̄d loq̄t̄. Cognouit aūt iheſus ꝙ volebāt eū interrogare) hꝰ ꝯgnuit xp̄s īq̄tū de⁹ c⁹ eſt ꝓpꝛiū ſecreta cordiū ꝯg°ſcere (Et) ideo (dixͭ eis De hꝰ q̄ritis int̄ vos ꝙ dixi. modicū ⁊ nō videbit̄ me. ⁊ iterū modicū ⁊ videbit̄ me) ad hꝰ rn̄dēdo p̄uenit eorū interrogatōꝫ ut oñdēt ſe ſcire ment̄ intētōnē (Amen amen dico vobꝭ ꝙ plorabitis) Tho. id ē dolebitis interi⁹ in mēte de morte ⁊ paſſione mea (⁊ flebitis vos) exteri⁹ ſcꝫ interiorē mētis triſticiā ſig̊s exterioribꝫ oñdet̄ (Mūd⁹ āt gaudebit) .i. iudei mūdi amatores. Ly. ꝙ ī triduo mortis xp̄i: iudei mūdialit̄ viuentes ſūt gauiſi credētes extinxiſſe totā ſectā xp̄i (Vos āt cōtriſtabimini ſed triſticia veſtra v̄tet̄ in gaudiū) Hoc impletū eſt ī reſurrectōe xp̄i qñ gauiſi ſunt diſcipuli viſo dño. ⁊ in aſcēſione qñ videntib⁹ ill' eleuat⁹ eſt ī celū (Mulier cū pa͛it triſticiā habꝫ) ꝓpt̄ dolorē quē ſētit Gn̄. iij. In dolorē paries (ꝙ venit horā e⁹) ſcꝫ hora pariēdi (Cū āt pepit filiū. iā nō meminit preſſure) precedēt̄ (ꝓpt̄ gaudiū ꝙ nat⁹ eſt hō in mūdū) Ly. ꝙ in natiuitate pueri gaudiū ſuperueniēs abſorbꝫ p̄cedētē t̄ſticiā (Et vos igit̄ nunc quidē triſticiam habetis) .i. tp̄e mee paſſionis ⁊ mort̄ (Iterū āt videbo vos) ſcꝫ p⁹ meā reſurrectōeꝫ (⁊ gaudebit cor vr̄m) de viſione mea (⁊ gaudiūꝫ vr̄m nemo tollet a vobꝭ)

Dam

Ly. qꝛ xp̄s Jheſus q̄ erat ip̄oꝝ gaudiū reſurgēs ex mortuis iā nō morit᷑ Roma. vj. Iſtud vero gaudiū ap̄lorum de xp̄i viſione fuit inchoatū p⁹ reſurrectōe; xp̄i ſed p⁹ ꝯſūmatū in gl'a celi. ¶ Circa p̄ns euangeliū vbi dicit᷑ Vos āt ꝯtriſtabimini. Rn̄dendū ꝙ nemo in hac vita poteſt diu ēē ſine triſticia. Vnde Job. xiiij. Homo nat⁹ de muliere breui viuēs tp̄e ⁊c̄. Sed q̄ritur cur de⁹ ſic ordinauit. Rn̄det᷑ p̄mo ut ſciam⁹ nos eſſe hic non ciues ſed aduenas ⁊ p̄egrinos q̄ꝫdiu in mūdo ſum⁹ q̄ vallis lachrimaꝝ d᷑ q̄ eſt loc⁹ medi⁹ inter celū vbi eſt ſūmū gaudiū ⁊ infernū vbi eſt ſūma pena. Secūdo ut ſtimulemur penis q̄ſi calcaribꝫ ad currēdū ī via mādatoꝝ dei. Tercio ut purgemur igne tribulationū ne in purgatorio lauemur. Quarto ut fugiam⁹ infernū vbi oīs pene ſūt in ſūmo. Quinto ut plus de gaudio mereamur. nā virt⁹ eſt circa difficile ſcd̄m ph̄m. ⁊ Actu. xiiij. p multas tribulatōes oportet nos intrare regnū celoꝝ. Itē notādū ꝙ due paſſiones necāt q̄nq̄ꝫ hominē ſcꝫ triſticia ⁊ leticia. Triſticia occidit ſꝫ tarde. nā ī triſticia primo retrahit᷑ calor natuālis ad interiora ⁊ poſtea exhalat ad exteriora. ⁊ talis exhalatio caloris p̄hibꝫ nutrimētū in mēbris ⁊ opat᷑ cōſūptionē in illis. vn̄ puer. xix. Spiritus triſtis exiccat oſſa. Leticia āt nimia cito occidit. qꝛ tūc cor magis dilatat᷑ ⁊ dolor naturalis ad exteriora tranſit ⁊ a corde recedit ⁊ mors interuenit vn̄ pu'. j. Proſperitas ſtultoꝝ p̄dꝫ eos. Vtrūqꝫ etiā occidit animā tā vita p̄ſpera q̄ꝫ adūſa. ſed p̄ſpera magis. Vn̄ Auguſtin⁹ Multi res adūſas timēt. p̄ſpeās nō timēt. piculoſior tn̄ eſt anime res p̄ſpera q̄ꝫ adūſa Idem patet in dauid q̄ in adūſis q̄ paſſus eſt a ſaul nō cecidit. ſꝫ ī p̄ſperis iā in regē poſit⁹ cū Berſabee peccādo cecidit.

Do. iiij. paſche. Jaco. j.

RMi. Oīe datū optīm. ⁊ oēꝫ donū p̄fectū: deſurſū ē deſcendēs a p̄re lumīm. apd̄ quē nō eſt trāſmutatio. nec viciſſitudinis obūbratio. Voluntarie eīm genuit nos v̄bo veritatis: ut ſim⁹ initiū aliqd̄ creature ei⁹ Scitis frēs mei dilectiſſimi. Sit autē omnis homo velox ad audiēdū. tard⁹ aūt ad loq̄ndū. ⁊ tard⁹ ad iram. Ira eīm viri iuſticiam dei nō opatur Propter quod abiciētes oēm immūdiciā: ⁊ abundantiā malicie: in māſuetudine ſuſcipite inſitū verbuꝫ. qd̄ poteſt ſaluare animas veſtras.

¶ Poſtilla.

Omne datū optimū ⁊ omne. ⁊c̄. Ante initiū illi⁹ ep̄le ſcribit ſanctus Jacobus di. Pctm̄ cū conſūmatum fuerit generat mortē. Nolite ita ꝙ errare frēs mei dilc̄iſſimi Seq̄t᷑ ſtatī p̄ns ep̄la in q̄ ſācta m̄r ecc̄a oſtēdit p v̄ba bt̄i Jacobi ap̄li ꝙ medicina ſpiritualis nullibi querēda ſit niſi apud deum datorē ei⁹ a q̄ deſcēdit. ⁊ h̄ medicina ē optīa. qꝛ ad optīaꝫ ⁊ et̄nā ſanitatē p̄ducit vite et̄ne vbi eſt clara viſio et̄ne trinitatis in q̄ oīa cognoſcūt᷑ vn̄ dicit᷑ (Omne datū optimū) qd̄ ē bonū meritoriū faciēs hoīe vita eterna dignū (⁊ oē donū p̄fectū) i. bonū glorie. quo habito nil remanet ipſectū (deſurſū ē) .i. a deo nō ab hoīe (deſcendēs a p̄re luminū) Vm. ⁊ q̄ oīs hō illuiabit᷑ Joh. j. Erāt lux verā q̄ illuminat oēꝫ hoiem veniētē in hūc mūdū (apud quē nō ē trāſmutatō) qꝛ oīno immutabil' ē Mal. iij. Ego de⁹ ⁊ nō mutor (nec viciſſitudinis obūbratio) Vm. i. obſcuratō intelligētie per ſucceſſiōes cogitatōnū ſicut fit in nob̄ qꝛ ipē vna ⁊ eadē ſcia ⁊ cognitōe oīa intelligit. Gor. nō eīm ſuccedūt in eo viciſſim bōa ⁊ mala. qꝛ ſola bona dat. mala aūt culpe nō dat Glo. int. vbi viciſſitudo ibi ⁊ bōa ⁊ mala. ſꝫ ipſe ſola bona dat (Volūtarie eīm) i. gratis ſine meritis (genuit nos) filios grē q̄ p̄us eram⁹ filij ire (v̄bo veritatis) i. euangelij xp̄i q̄ veritas ē (ut ſim⁹ initiū aliqd̄) i. caput (creature ei⁹) .i. principatuꝫ habēdo in oībꝫ creaturis ei⁹ īferiorib⁹ recuperādo pn̄cipatū p grāꝫ quā primi parētes ꝑdiderūt p culpā (Scit̄) .i. ſcire debetis (frēs mei dilectiſſimi) .ſ. hoc ꝙ (Sit oīs hō velox ad audiēdū) ea q̄ ſūt ſalutꝫ (tardꝰ āt ad loq̄ndū) .i. cauē ſe debet a multiloq̄o. q̄a dicit̄ puer. x. In multiloq̄o nō deerit pctm̄ (a tardꝰ ad irā) Ly. nā ira mētis oculū excecat Catho Impedit ira animū ne poſſit cernē veꝝ (Ira enī viri) Hor .i. fortꝫ a deliberata. Nō dicit ira pueri q̄ cito trāſit (iuſticiā dei nō opat̄) Vin .i. impedit execucionē iuſticie (ꝓpt̄ qꝺ abijciētes oēꝫ imūdiciā) Vin .i. pctm̄ carnis (a abūdātiā malicie) .i. oē pctm̄ mo͛tle. qꝺ efficit hoiem malū (In mā̄ſuetudīe) .i. ī oī tranq̄llitate anī (ſuſcipite inſitū verbū) Ly .i. v̄bū fidei qꝺ mētibꝫ hūaīs debꝫ inſeri. Wil. Sicut enī ramuſculꝰ q̄ trūco agreſti īſerit̄: totū trūcū opari facit ſecūdū naturā ſuā: a cū ꝑus nō ferret n̄ fructꝰ agreſtes ſol̄ porcꝭ vtiles. poſtea fert fructꝰ hoibꝰ delectabiles. Sic hō q̄ an̄ ſuſceptōem v̄bi dei inutil̄ erat faciēs opa cū q̄bꝫ porci infernales paſcūt̄: pꝰ ſuſceptōēꝫ v̄bi erit arbor ferēs fructū g̊tuꝫ deo a hoibꝰ et angel̄ (qꝺ poteſt ſaluaē aīas vr̄as) Wil. verbū dei potēs ē ſaluaē aīas in p̄ntia ī futuro In p̄nti a morte culpe vnde pſ̄. cxviij. In corde meo abſcondi eloq̄a tua ut nō peccē tibi. in futuro vero a morte gehēne. Joh. viij. Amē amē dico vobis. ſi q̄s ſermonē meū ſuauerit: mortē n̄ videbit̄ ineternū.

Euangelium.

In illo tempe. d. i. d. ſ. Vado ad eū q̄ miſit me a nemo ex voƀ interrogat me q̄ vadis Sꝫ q̄ h̄ locutꝰ ſū voƀ triſticia īplevit cor vr̄m. Sꝫ ego v̄itatē dico vobis expedit voƀ ut ego vadā. Si eī nō abiero paclitꝰ n̄ veniet ad vos. Si āt abiero mittā eū ad vos. Et cū venerit ille arguet mūdū de pctō a de iudicio a de iuſticia. De pctō q̄dē. q̄ n̄ crediderunt in me. De iuſticia v̄o q̄a ad p̄reꝫ vado a iā nō videbit̄ me. De iudicio āt q̄ p̄nceps hꝰ mūdi iā iudicatꝰ ē. Adhuc multa hēo voƀ dicē. ſꝫ n̄ poteſtis portaē modo Cū āt venerit ille ſpūs v̄itatis. docebit vos oēm veritatē. Nō eī loq̄t̄ a ſemetipſo. ſꝫ q̄cūq̄ audiet loq̄t̄. a q̄ ventura ſūt ānūciabit vobis. Ille me clarificabit q̄a de meo accipiet a annūciabit vobis.

Poſtilla.

Vado ad eū q̄ miſit me Joh. xvj Añ initiū illiꝰ euāgelij xp̄s predixit apl̄is ꝑſecutōnem quā paſſuri eēnt ſcꝫ ꝙ eijciēdi erant de ſinagoga. Et q̄cūq̄ eos occidēt: credēt ſe obſeq̄um p̄ſtare deo. Et poſtea ſb̄iungit de receſſu ſuo cū dicit in euāgelio hodierno (Vado ad eū) id ē in ꝓxio aſcēdo ad p̄reꝫ (q̄ miſit me) Ly. q̄ īpleui officiū p̄dicatōis mee ad qꝺ miſſus ſū (a nēo ex voƀ interrogat me) id ē interrogabit̄. q. d. ita apte aſcēdā ad p̄reꝫ ꝙ nullus vr̄m interrogabit (q̄ vadis) q̄ c̄ti erit̄ ꝙ vado ad gl̄am p̄ris (Sꝫ q̄ h̄ locutꝰ ſū voƀ) ſcꝫ de receſſu meo (triſticia īplevit cor vr̄m) id ē vehemēter facti eſtis triſtes. Ly. Apl̄i triſtabāt̄ de receſſu x̄ de cꝰ p̄ntia ꝯſidebāt ī tribl̄atōibꝫ ſuis ꝯſolari (Sꝫ ego v̄itatē dico voƀ. expedit vobis ut ego vadā) .i. ſb̄trēhat aſpcū̄ vr̄o p̄ntia mea corpal̄ a ideo ſb̄di͛ (Si eī n̄ abiēo paclitꝰ n̄ veniet ad vos) Ly. q̄ plenitudo ſpūſſcī nō erat dāda niſi pꝰ aſcēſionē xp̄i vn̄ Criſ. apl̄i nimis corpalē p̄ntiā xp̄i diligebāt a iō ad ſuſceptōnē ſpūſſcī minꝰ idonei erāt Scdm tn̄ ſm tho. de aq̄no ſuper Johēm ꝙ ille amor q̄ diſcipuli diligebāt corpalē p̄ntiā xp̄i n̄ erāt pc̄cm: ꝫ debeba͛t tn̄ ex h̄ minꝰ idonei ad ꝑceptōēꝫ ſpūſſcī. hīta eī vna ꝯſolatōe n̄ q̄rit̄ alia. vn̄ q̄a delectaba͛ in p̄ntia xp̄i n̄ petebāt nec deſiderabāt aduētū paclīti. Ipē eī n̄ venit ad mētē hoīs niſi vōtus a deſideratꝰ. vn̄ Sapiētie. vij. Optaui a datus eſt mihi ſēſus. vōcaui a venit ī me ſpūs ſapiētie (Et cū venerit ille arguet mūdū) Tho. ſpūi ſcō attribuit̄ correctio q̄ correctio debet ꝓcedere ex caritate (de pctō) Tho. qꝺ habꝫ vl̄ facit (et de iusticia) quā n̄ hʒ (et de iudi°) q̄d n̄ timet (De pctō q̄dē q̄r nō crediderit i me) Tho. Iudei peccabāt i xp̄ʒ q̄r nō credebāt eū esse xp̄m vł messiā (De iusticia vo) .s. xp̄i quā nō acceptauerāt hoīes mūdani nec imitari voluerāt (q̄r ad p̄rē vado) Ly. p h̄ ei q̄r xp̄s ad p̄rē rediēs resurrexit et ad celū ascēdit. declarata ē eꝰ iusticia q̄r soli iusti intrāt celū. vn̄ ps̄. cxviij. Hec porta dn̄i et iusti intrabūt in eā) (et iā n̄ videbitꝭ me) p̄n̄tia corpali hitātē vobiscū. q̄r pꝰ ascēsionē apli āpliꝰ n̄ viderūt in terris xp̄m (De iudicio) .s. futuro q̄d mūdꝰ nō timuit. oportebit tn̄ timē (q̄r p̄nceps mūdi hꝰ iā iudicatꝰ ē) .i. cōdēnatꝰ d̄ina sētētia tanq̄ obstinatꝰ. et p cōsequēs oēs ei adherētes eodē iudicio om̄dūt cōdēnabiles (Adhuc multa habeo vobis dicē. ſʒ non potestis portare modo) scʒ ꝓpter vraʒ impfectionē et eoꝝ arduitatem (Cū āt venerit ille sp̄us veritatꝭ) Li. .i. spiritussanctꝰ q̄ est veritas p essentiam et effectiue docendo eā. Ille (docebit vos omnē veritatē) Ly. scilʒ necessariā ad salutē. nō solū p p̄sonis vestris. sed etiā ad regimen ecclesie et fideliū instructionem (Non enī loquet̄ a semetipso) Ly. quia sicut nō est a se. sed a patre et filio ita nec a se loq̄tur (ſʒ q̄cūqʒ audiet) a me et a p̄re q̄r suū audire est ab eis procedere (loq̄t) supple vobis (et q̄ futura sūt ānūciabit vobis.) Ly. multa ei de futurꝭ p sp̄msēm reuelata fuerūt aplis. sicut Iohī p sp̄msēm reuelatꝰ ē ꝓcessus ecclesie vsqʒ ad finē mūdi. in Apoc. Et petro suū martiriū s̄m q̄r ipsemet dic̄ ij. Petri. j. Scio q̄r velox ē depositiō tabernacli mei. Et paulo reuelatū ē q̄r ī nouissimis diebʒ discedēt q̄dā a fide ut hēt. j. ad thimo. iiij. (Ille me clarificabit) Tho. q̄r ad īuocatōeʒ nois mei facietꝭ opa mirabilia (q̄r de meo accipiet) id ē sciētiā et cognitōʒ hēbit a p̄re sic̄ ego (et ānūciabit vobis)

Dn̄ica. v. p̄. rogationū   Iaco. j.

Karissimi. Estote factoēs v̄bi dei et n̄ auditores tm̄: fallētes vosmetipōs. q̄r si q̄s auditor est v̄bi et n̄ factor: hic cōpabiꝰ viro cōsiderāti vultū natiuitatꝭ sue ī speclo. Cōsiderauit eī se et abijt. et stati oblitꝰ ē q̄lis fuerit. Qui āt p̄spexerit ī lege pfecte libtatꝭ: et mā̄serit in ea: n̄ auditor obliuiosus factus: ſʒ factor opis hic btūs ī facto suo erit. Si q̄s āt putat se religiosū esse. nō refrenās linguā suā: ſʒ seducēs cor suū: hꝰ vana est religio. Religio mūda et īmaculata apd̄ deū et p̄rē ē hec. visitaē pupillos et viduas in tribulatōe eoꝝ. et immaculatū se custodiēs ab h̄ seculo.

Postilla.

Estote. An̄ initiū hꝰ eple scbr̄. s. Iacobꝰ d. Sit om̄is hō velox ad audiēdū. tardꝰ āt ad loq̄ndū et tardꝰ ad irā. Et seq̄ʳ epla hodiernͣ Estote factores v̄bi. Ad ꝓficiēdum in bono necessariū ē audiē verbū dei. sicut ī p̄cedēte dn̄ica dictū ē. Sed q̄r modicū valet audire verbū dei nisi ope cōpleat̄ Ideo in p̄senti epla sanctꝰ Iacobus nos īstruit ut q̄d nos audimꝰ p opera cōpleamꝰ d. (Estote factoēs verbi dei) viri. i. s̄m verbū dei opami (et nō auditoēs tm̄) glo. n̄ solo auditu pcipite v̄bū ſʒ ope implete (fallētes vosmetipsos.) Glo. si p solū auditū vos saluādos putatis (q̄r si q̄s auditor ē v̄bi et n̄ factor. h̄ cōpabit̄ viro cōsiderāti vultū natiuitatꝭ sue ī speclo) Corra. quē nō habʒ a natiuitate. vel a nā. scʒ vultū corpalē in q̄ natꝰ ē (Considerauit eī se) id ē imaginē suā (et abijt). supple ad negocia sua auertēdo se a speculo (et statiʒ oblitꝰ ē q̄lꝭ fuerit) supple dispositiō vultꝰ sui. Glo. p tāto ponit̄ h̄ ſʒ silitudo q̄r sic̄ nł pdest hoi in speclo vidisse maculā sui vultꝰ si illaʒ n̄ abstergit. sic hoi nł pdest audire verbū p̄dicatōris nisi iᵈ impleat opere. Nō v̄bū p̄dicatōis ē sicut speclm in q̄ hō cōg̊scit defectꝰ suos (Qui āt p̄spexerit in lege pfecte libtatꝭ) .i. in lege euāgelica que d̄r lex libertatis. q̄a reſtituit libertati a culpa in p̄nti ꝑ grām miſeratōis. et a miſeria ī futuro ꝑ glām īmortalitatꝭ (q ꝑmāſerit in ea) ſcḋm eā viuēdo (n̄ auditor obliuioſus factꝰ ſꝫ factor opis) .i. implendo qḋ docꝫ euāgeliuꝫ (hic btūs ī facto ſuo) .i. ex ope ſuo (erit. Si qs āt putat ſe religioſū eē) Ly. i. veꝝ et ꝑfectū xp̄ianū eē (nō refrenās linguā ſuā) vī. abſ bis ipudicicie detractōis blaſphemie q mēdacij (ſꝫ ſeducēs cor ſuū) in hoc ꝙ putat ſe hoc eē ī corde qḋ nō ē in re (huiꝰ vana ē religio) nihil hn̄s ī ſe vitalꝭ (Religio) glo. xp̄iana (mūda) .i. in cordis intētōe (q īmaculata) in opis executōe (apḋ deū q p̄rē) .i. accepꝫ (hec eſt viſitare pupillos) corpalr ī ꝯſolatōe v'l bonoꝝ erogatōe mūeꝝ q deſtōe malorū (q viduas ī tribulatōe eoꝝ) ſcꝫ tā corpali ꝙ ſpūali (imaculatū ſe cuſtodire ab hoc ſeclo) inq̄nato. Ly. ſēſus ē ꝙ religio xp̄iana ē exercē ſe in opibꝫ miſericordie erga p̄ximū. et ī opibꝰ mundicie erga ſeipſū.

Euangelium.

In illo tp̄e. d. i. d. ſ. Amē amē dico vobis ſi qḋ petieritꝭ p̄rē ī noīe meo dabꝭ vobꝭ. Vſqꝫ mō non petiſtis ꝗcquā in noīe meo. Petite q accipietis. ut gaudiū vr̄m ſit plenū. Hec in ꝓūbijs locutꝰ ſū vobis. Venit hora cū iā nō in ꝓūbijs loq̄r vobis. ſed palā de p̄re ānūciabo vobꝭ. In illo die in noīe meo petetis Et non dico vobꝭ ꝙ ego rogabo p̄rē de vobis Ipſe eī p̄r amat vos qꝛ vos me amaſtis q credidiſtis ꝙ a deo exiui. Exiui a p̄re q veni in mūdū Iteꝝ relinq̄ mūdū q vado ad patrē Dicūt ei diſcipuli eiꝰ Ecce nūc palam loq̄ris q ꝓuerbiū nullū dicꝭ Nūc ſcimꝰ qꝛ ſcis oīa q nō eſt opꝰ tibi ut qs te interroget In hoc credimus quia a deo exiſti.

Poſtilla.

Amen amē dico vobis. Ioh. xvj Hiſtoria huiꝰ euangelij facta eſt Anno xp̄i. xxxiij. ix. kal. aplis. v. feria in cena dn̄i luna. xiiij. indictōe. v Ad intū illiꝰ euāgelij ſcribit ſc̄tꝰ Ioh. in eo. ca. ꝙ xp̄s pꝰ cenā dixꝭ diſcipulꝭ ſuis. Nūc q̄dē triſticiā habetꝭ Iteꝝ āt videbo vos q gaudebꝭ cor vr̄ꝫ. q gaudiū vr̄m nemo tollet a vobis. Tūc poſtmodū ſeq̄t euāgeliū hodiernū (Amē amē dico vobis) glo. hic dn̄s ih̄s ꝯſolatꝰ diſcipulos ex petitionū ſuaꝝ exauditōe q iuramētū p̄mittit: ut hoc nō heſitarēt de petitōe dicēs (ſi qḋ petieritꝭ p̄rē in noīe meo) .i. ꝑtinēs ad ſalutē qꝛ iheſus qḋ eſt nomē xp̄i ſalꝰ interpretatꝭ (dabꝭ vobis) et ſi non ſtatī: tn̄ finalr dabꝭ v'l illud qḋ petitꝭ v'l eo meliꝰ (Vſqꝫ mō nō petiſtis ꝗcꝙ in noīe meo) qꝛ n̄ erat tēpꝰ oportunū qꝛ ih̄s dn̄s erat cū eis p̄ntialr q oīa dabat. vn̄ Luc. qḋ peterent q oē bonū ſecūꝫ hn̄t (Petite q accipietꝭ ut gaudiūꝫ vr̄m ſit plenū) Tho. qꝛ omīs petitō ad illud gaudium referri debet. hoc gaudiū ꝯſiſtit in dotibꝫ aīe q corpis. Et erit plenū gaudiū in btīs. vn̄ dr̄ ī pſ. xvj. Satiabor cū apparuerit glā tua (Hec in ꝓuerbijs locutꝰ ſuꝫ vobis) ſcꝫ ego ſū vitis vera q vos palmites Itē ibi Mulier cū parit: triſticiā hꝫ. qꝛ venit hora eiꝰ (Venit hora cū iā nō in ꝓuerbijs loq̄r vobis ſꝫ palā de p̄re meo ānūciabo vobis) Criſo. Hoc erit tp̄e reſurrectōis qꝛ tūc oīa maīfeſte eos docuit Nā p q̄dragīta dies appuit eis pꝰ reſurrectōeꝫ ſuā loq̄ns eis de regno dei Act. j. Ly. xp̄s pꝰ reſurrectōꝫ ſuā dariꝰ q expreſſiꝰ docuit apl'os de regno dei ꝙ añ. Ipſi eī erāt mag' tūc capaces qꝛ habebāt ſenſū aptū ad itellectū ſcripturaꝝ. ut hꝫ Luc. vl. ca. (In illo die) ſcꝫ in die pēthecoſtes (in nomine meo petetis) .i. petendo nomē meū inuocabitis. qꝛ pꝰ reſurrectōꝫ ꝑ cognouerūt magis virtutē nois iheſu xp̄i ꝙ ante. q idō ſuas petitōes in xp̄i noīe formabāt Et ꝓpter hoc oratōnes eccleſie in fine formāt in xp̄i nomine. dicēdo ꝑ dn̄m nr̄m ih̄m xp̄m ꝫc. (Et nō dico vobis qꝛ ego rogabo patrē de vobꝭ) Tho. q. d. ad exaudiēdū veſtras petitōs apḋ p̄rēꝫ: n̄ erit neccia oratio mea. qꝛ ſolus amor quo diligitis me ſufficit ꝓcinari (Ipſe em̄ pr̄ amat vos) amās facile dat amāti (qꝛ vos me amaſtꝭ) ut; Johis. xiiij. Qui diligit me diligetꝰ a pr̄e meo (⁊ credidiſtꝭ qꝛ a deo exiui Exiui a pr̄e) p eternā generatōnez (⁊ veni in mūdū) p carnis aſſūptōez (iterꝫ relinq̄ mūdū) p paſſionē ⁊ corꝑalē pn̄tiā (⁊ vado ad pr̄em) p aſcēſionē qn̄ exaltatꝰ ē vſqꝫ ad dextrā dei pr̄is (Dicūt ei diſcipuli eiꝰ. Ecce nūc palā loq̄ris ⁊ ꝓuerbiū nullū dicis) Ly. Clarꝰ loq̄batꝰ de ꝓceſſu eiꝰ a pr̄e. ⁊ de aduētu eiꝰ in mūdū p carnis aſſūptōz ꝙ̄ fecerat ante (Nunc ſcimus qꝛ ſcis oīa) Ly. ex doctrina enim eius ⁊ miraculis plenius eius deitatē cognoſcebāt (⁊ nō opꝰ eſt tibi ut q̇s te interroget.) Sepe em̄ ut dicit Glo. volētes ab eo q̄rere audiebāt ſolutōz anteꝙ̄ ꝓponerēt q̄ſtionē ſic prius eis rn̄t anteꝙ̄ ꝓponerent (In hoc credimꝰ qꝛ a deo exiſti) Tho. q. d. Intelligentia oīm occultorꝫ facit nos credere ꝙ tu ſis verus ⁊ naturalis filius dei in q̄ ſūt oēs theſauri ſapiētie ⁊ ſciētie dei abſcōditi ¶ Circa pn̄s euāgeliū vbi dr̄. Petite ⁊ accipietis. Notādū ſm̄ Augꝰ. ꝙ triplicia ſūt bona in gn̄e. Infima media ⁊ ſūma Infima bona ſūt tpalia q̄ quaſi nihil ſūt. vn̄ Ihere. iiij. Aſpexi terrā ⁊ ecce q̄ſi vacua erat ⁊ nihil. Et talia ſub ↄditione peti poſſūt. moderate videlicꝫ ſi placet: da ſanitatē tpalia. vitā ⁊c. ⁊ ratō eſt. qꝛ aliq̄bꝫ bona tpalia: ut ſcientia ⁊ honores ⁊ amici diuitie: et ſilia qn̄qꝫ ſūt occaſio peccandi. alijs occaſio merēdi. ſꝫ q̇bꝰ ꝓſint ſolꝰ deꝰ ſcit idō ſibi cōmittēda ſūt Alia ſūt bona media. ſ. v̄tutes q̄ nulli obeſſe poſſūt. ⁊ illa feruēter ſūt petenda Alia optīa ut beatitudo celeſtis. ⁊ illa bona petēda ſūt feruētiſſīe. Sꝫ q̄ria deꝰ nō ſtatī dat qd̄ petitꝰ Rn̄detur primo. qꝛ tūc homo minꝰ meritū haberet nō iterādo orationē. Secūdo q̇a vilipenderetꝰ. vel minꝰ curaretꝰ illud qd̄ cū modico labore acq̄reretꝰ Tercio ut deſideriū augeatꝰ ut pꝫ in muliere chananea. Q̄rto ut homo humilietur ut pꝫ in ead̄ chananea q̄ ſe canē fatebatꝰ. Quinto qꝛ meliora interdū dare vult deꝰ tēpe oportuno ⁊ quādo ipſi homini fuerit vtile.

¶ Feria. ij. rogationū Jacobi. v.

Kariſſimi. Cōfitemī alterutrꝫ pc̄tā vr̄a. ⁊ orate ꝓ inuicē ut ſaluemī Multū ei valet dep̄catio iuſti aſſidua. Helyas hō erat ſimilis nobis paſſibilꝭ. ⁊ orōe orauꝭ ut nō plueret ſup terram: et nō pluit annos tres ⁊ menſes ſex. Et rurſum orauit ⁊ celū dedit pluuiā. ⁊ terra dedit fructū ſuum. Fratres mei. ſi quis ex vobis errauerit a veritate et cōuerterit quis eū: ſcire debet. quoniā qui cōuerti fecerit pc̄tōrem ab errore vie ſue: ſaluabit animā eius a morte: ⁊ operit multitudinē pc̄tōrum.

¶ Poſtilla.

COnfitemini alterutrꝫ peccata ⁊c. Ante initiū illiꝰ ep̄le ſcribit Jacobus. v. Infirmatur quis in vobis inducat pr̄ſbros ecc̄e ⁊ orēt ſup eū vngētes eū oleo in noīe dn̄i. Et oratio fidei ſaluabit infirmū ⁊ alleuiabit eū dn̄s. et ſi in pc̄tīs ſit: dimittentur ei. Tūc ſeq̄tꝰ ep̄la pn̄s (Cōfitemī alterutrꝫ pc̄tā vr̄a) nō aliena (⁊ orate ꝓ inuicē) Ly. nā ↄfeſſor tenetꝰ orare ꝓ ↄfitēte ⁊ ecōuerſo (ut ſaluemī) qꝛ petendū ē qd̄ ptinet ad ſalutē (Multū em̄ valet dep̄catio iuſti aſſidua) Glo. nō peccatoris. qꝛ pc̄tōres deꝰ nō exaudit (Helias erat hō ſilis nob̄ paſſibilꝭ) ⁊ fragilꝭ. nā timore mortꝭ fugit a facie iezabelis. iij. Re. xix. qꝛ nōdū ī paradiſū trāſlatꝰ (⁊ orōe) .ſ. vna (orauit) corde ⁊ ore. (ut n̄ plueret ſup t̄rā) ſcꝫ iſrahel ſpēalitꝭ (⁊ nō pluit ānos tres ⁊ mēſes ſex) Ly. nā ꝓpt̄ maliciā regꝭ achab fuit illa plaga inducta ad domādā ipſiꝰ ſupbiā ⁊ idolatrie duiciā (Et rurſū orauit) Glo. poſtꝙ̄ p tāti tpis media cor regis ⁊ ꝓpl̄i ad penitētiā inflexū vidit. Tunc rurſū orauit ſemel (et celū dedꝭ pluuiā ⁊ t̄ra dedit fructū ſuū) Si ergo Helias vna oratōa īpetrauit. q̄d ergo multi fideles multis orōibꝫ impetrare nō valent. (Fratres mei ſi q̄s ex vobis errauit a vitate) l. y. fidei vł moꝝ (⁊ cōuerterit q̄s eū) id eſt ad viā veritatꝭ reduxerit (ſcire debꝫ qm̄ q̄ cōuerti fecerit peccatorē ab errore vie ſue) Gor. id eſt vite. Nā vita noſtra eſt q̄daꝫ via. aut ī infernū ſi eſt mala. aut in paradiſū ſi eſt bona (ſaluabit aīaꝫ eiꝰ a morte) gor. eterna. Si magne mercedis ē a morte eripe corpꝰ cito moriturꝫ: q̄nti meriti eſt a morte liberare aīam in celeſti patria ſine fine victuraꝫ (Et op̄it multitudinē pctōꝝ) ab aſpectu et̄ni iudicꝭ ad ea puniēda

Euangelium.

In illo tempe. Dixit ihesus diſcipulꝭ ſuis. Quis vr̄m habebit amicū. et ibit ad illū media nocte. ⁊ dicet illi. Amice. cōmoda m̄ tres panes. qm̄ amicꝰ meꝰ venit de via ad me: ⁊ nō habeo qd̄ ponā an̄ illū. Et ille deintꝰ rn̄dēs dicat. Noli m̄ moleſtꝰ eē. Iā oſtiuꝫ clauſū ē. ⁊ pueri mei mecū ſūt in cubili. nō poſſū ſurgē ⁊ dare tibi. Et ille ſi pſeuerauerit pulſans: dico vob̄. et ſi nō dabit illi ſurgēs eo ꝙ amicꝰ eiꝰ ſit: ꝓpt' improbitatē tn̄ eiꝰ ſurget ⁊ dabit illi: q̄tq̄t hꝫ neccarios. Et vobis dico ego Petite. ⁊ dabit' vobis. Querite. ⁊ inuenietꝭ. Pulſate. ⁊ aperiet' vobis. Qīs em̄ q̄ petit accipit. et q̄ q̄rit īuenit. ⁊ pulſāti apiet'. Quis āt ex vobis prēꝫ petit panē: nūq̄d lapidē dabit illi? Aut piſcē: nūq̄d p piſce ſerpētēꝫ dabit illi? Aut ſi petierit ouū: nūq̄d porriget illi ſcorpionē? Sꝫ vos cū ſitis mali: noſtis bō data dare filijs v'ris: q̄nto magꝭ pr̄ v'r de celo dabit ſpm̄ bonuꝫ: petētibꝫ ſe. Poſtilla hꝰ euāgelij ſatꝭ plana eſt. Vide Nycolaū de lyra Lu. xj. ⁊ Mat. vij.

In die aſcēſionis dn̄i Actu. j.

Primū quidē ſermoneꝫ feci de omnibꝰ o theophile: q̄ cepit Ihesus facere ⁊ docere vſqꝫ ī diem: qua p̄cipiēs aplīs p ſpm̄ſanctū q̄s elegit aſſūptus ē. Quibꝰ ⁊ p̄buit ſeipſū viuū pꝰ paſſionē ſuā in multꝭ argumētis: per dies q̄draginta apparens eis. ⁊ loquēs de regno dei. Et cōueſcēs p̄cepͭ eis: ab iheroſolimis ne diſcederent: ſꝫ expectarent ꝓmiſſiōeꝫ pr̄is: quā audiſtis inq̄t p os meum ꝙ Iohānes q̄dē baptiſauit aq̄. vos aūt baptiſabimī ſpūſancto nō poſt multos hos dies. Igiť q̄ cōuenerāt interrogabāt eū dicētes Dn̄e. ſi in tpe hoc reſtitues regnū iſrł? Dixit āt eis Non ē vr̄m noſſe tēpa vł momēta q̄ pr̄ poſuit in ſua ptāte. ſꝫ accipietꝭ v'tutē ſupuenientꝭ ſpūſſcī in vos. ⁊ eritis m̄ teſtes in Ih'lm ⁊ in oī iudea ⁊ ſamaria ⁊ vſqꝫ ad vltiᵐ terre. Et cū hec dixiſſꝫ: videtibꝰ illiꝰ eleuatꝰ eſt. et nubes ſuſcepͭ eū ab oculꝭ eoꝝ. Cūqꝫ ītuerent' in celū eūtem illū: ecce duo viri aſtiterūt iux' illos in veſtibꝰ albis. q̄ ⁊ dixerūt. Viri galilei: q̄d ſtatꝭ aſpicientes in celū? Hic ihesus q̄ aſſūptꝰ ē a vob̄ ī celū: ſic veiet quēadmodū vidiſtis eū eūtē in celū.

Poſtilla.

Primū quidē ſermonē feci. Notandū ꝙ xp̄s dn̄s nr̄ aſcēdere volens. Priꝰ diſcipulꝭ appuit ⁊ eos de incredulitate eoꝝ redarguit ⁊ cū eis cōedit ⁊ eos ex c̄itatē in mōtē exire p̄cepit. vn̄ viderūt aſcēdere pꝰ. xl. dies a reſurrectiōe computādo. ſicut maifeſte hr̄ in ep̄la ⁊ etiā in euangelio hodierne feſtiuitatis. Vn̄ dicit ſanctus Lucas in ep̄la p̄nti q̄ habet' in principio act. aploꝝ. (Primū quidē ſmonē feci) .ſ. in euāgelio qd̄ ego ſcripſi. (de omnibꝰ) l. y. nō dicit oīa. q2 oīa facta xp̄i nō poſſūt p ſingula ſcribi. ſm qd̄ dr̄ Iohā. vlti. Sūt autē ⁊ alia multa q̄ fecit Ihesus q̄ ſi ſcribāť per ſingula. nec ipſū arbitror mūduꝫ capere eos q̄ ſcribēdi ſūt libros. Sꝫ nōn ter dicit. de oībꝫ. q2 de ptinētibꝫ ad p̄ cōceptionē. natiuitatē vitā ⁊ mortē. reſurrectōꝫ ⁊ aſcēſionē. aliqua ſcripſit (O theophile) hic erat q̄dā ep̄s Achaie cui ſcripſit euāgeliū ⁊ eidem ſcripſit hunc libꝝ .ſ. actus aploꝝ. de q̄ libro

pn̄s ep̄la ſup̄ta ē(q̄ cepit ihesus facē
⁊ docē) Li. bn̄ ei docē ⁊ male viuē ni=
hil aliđ eſt q̄ ſe ſua voce dānaē(vſqꝫ
in diem) .ſ. aſcenſiōis ſue(qua p̄papi
ens apl'is ꝑ ſp̄m ſāctuꝫ) Ly. ꝙ p̄dica
rēt euāgeliū ꝑ vniūſū orbē (q̄s ele=
git) p̄ ceteris ad h̄ officiū apoſtolatꝰ.
(aſſūptꝰ ē) de t̄ra ad celū in ſua hūa
nitate(q̄bꝫ ⁊ p̄buit ſeip̄m viuū poſt
paſſiōꝫ ſuā in multis argumētis) q2 cō=
edit cū eis ⁊ palpabileꝫ p̄buit ſe eis.
⁊ ſic de alijs argumētis(ꝑ dies .xl. ap
parēs eis.) qđ nō ē ſic intelligēdū ꝙ
in illis .xl. diebꝰ ꝯtinue fuerit cū eis ſꝫ
q2 in illo tp̄is ſpacio freq̄nt' eis appa
ruit(⁊ loquēs de regno dei) .i. de bea=
titudie celeſti(Et ꝯueſcēs) .i. come=
dēs cū apl'is apparuit eis recūbētibꝫ in
die aſcēſiōis ut pꝫ in euāgelio hodi=
erno (p̄cepit eis ab iheroſolimis ne
diſcederēt) Ly. donec ꝑ ſp̄m ſāctū red
derēt' apli ad publicatōꝫ euāgelij(ſꝫ
expectarēt ꝓmiſſiōꝫ patris : quā au
diſtis inq̄t ꝑ os meū) Joh. xiiij. Pa
raclitꝰ āt ſp̄ūſſanctꝰ quē mittet pr̄ i
noīe meo .i. ille vos docebit oīa .ſ. necc
ria vobꝫ ⁊ alijs ad ſalutē(q2 iohānes
q̄dē baptiſauit aq̄) Ly. ſolū. Nā eiꝰ
baptiſmꝰ gratiā nō ꝯferebat.(vos
aūt baptiſabimini ſp̄ūſancto) h̄ intel
ligēduꝫ ē de receptōe ſp̄ūſſcī in ſigno
viſibili(non pꝰ multos hos dies) .i.
in diebꝫ p̄tecoſtes (Igit' qui ꝯuene
rāt) Glo. or. p̄ntes aderant(int'roga
bāt eū dicētes. Dn̄e ſi in tp̄e hoc reſti
tues regnū iſrahel?) Sciēdū ſm̄ Ny=
de ly. ꝙ multi de diſcipulis xp̄i de regnᵒ
eiꝰ adhuc carnalit' ſentiebāt ut pote
nōdū recepta ſp̄ūſſancti grā eſtimā
tes ip̄ꝫ tp̄alit' regnatuꝝ. ꝓpt' qđ filij
zebedei petierūt ꝙ vnꝰ ad dextrā eiꝰ ⁊
alius ad ſiniſtrā ſederet. ⁊ regnū tē
porale qđ ablatū erāt a iudeis per ro
manos ſtatī reſtituēdū. ideo q̄ſierūt
Dn̄e ſi in tp̄e h̄ reſtitues regnū iſrael
Et qm̄ h̄ queſtio erat ſtulta. ideo re
pulit eā. vn̄ ſeq̄tur.(Dixit aūt eis. n̄
eſt vr̄m noſſe tp̄a vel momēta q̄ pat'
poſuit in ſua p̄tāte) .q. di. nō ꝑtinet
ad vos hōc ſcire vel q̄rere(ſꝫ accipietis
virtutē ſupuenietis ſp̄ūſſancti i vos)
ad ꝯſtātiā ⁊ efficaciā euāgeliū p̄dicā=
duꝫ ꝑ orbē vniūſū(⁊ eritis m̄ teſtes)
Glo. or. reſurrectōis mee v̄bo ⁊ exem
plo ⁊ ſignis(in ihr̄lm ⁊ in omī iudea
⁊ ſamaria ⁊ vſqꝫ ad vltimū terre. Et
cū hec dixiſſꝫ vidētibꝰ illis eleuatꝰ ē) de
terra ad celuꝫ(⁊ nubes ſuſcepit eū ab
oculis eoꝝ. Cūqꝫ intuerēt' i celū eūtē il
lū) ā mirātes aſcēſiōꝫ tā gloſā.(ecce
duo viri) .i. angeli duo in ſp̄e virorū
(aſtiterūt iux̄ illos in veſtibꝰ albis)
ad deſignādū ſolēnitatē hꝰ aſcēſiōis
ſm̄ Grego.(q̄ ⁊ dixerūt Viri galilei)
natiōe. ē eīn galilea q̄dā ps iudee de
qua erāt apl'i ſaltē ꝑ maiori pte(q̄d
ſtatis aſpicientes in celū?) q. d. Nō
expectate ꝙ ihesus amplꝰ habituꝫ vo
biſcum ſic an̄ fecit. tn̄ videbitis eū in
fine mūdi venietē ad iudiciū. iō ſeq̄ᷣ
(hic ihesus q̄ aſſūptꝰ ē a vobis in ce=
lū ſic veniet queadmodū vidiſtis eū
eūtē in celū) .i. ſic aſcēdit in forma hu
manitatis. glo. ſic ad iudiciū veniet.

Euangelium.

In illo tp̄e. Recūbētibꝫ vndecī diſcipu
lis apparuit illis Ihesus ⁊ exprobrauit
incredulitatē illoꝝ ⁊ duriciā cordis
q2 hijs q̄ viderāt eū reſurrexiſſe n̄ cre
diderāt ⁊ dixit eis. Eūtes in mūdū vni
uerſuꝫ p̄dicate euāgeliū oī creature.
Qui crediderit et baptiſatꝰ fuerit ſal
uꝰ erit Qui vero nō crediderit ꝯdēnabi
tur. Sig̃ āt eos q̄ crediderint h̄ ſeq̄nt'
In noīe meo demoīa eijcīet. linguis
loq̄nt' nouis ſerpētes tollēt. ⁊ ſi morti
ferꝝ q̄d biberīt. nō eos nocebit. Sup
egros manꝰ iponent ⁊ bn̄ hebūt. Et
dn̄s q̄dē ihesus poſtq̄ꝫ locutꝰ ē eis : aſ=
ſūptꝰ eſt in celū ⁊ ſedet a dextris dei. Il
li āt ꝓfecti p̄dicauerūt vbiqꝫ dn̄o co
pāte ⁊ ſmonē ꝯfirmāte ſeq̄ntibꝫ ſig̃s

Poſtilla.

Recūbētibus vndecī diſcipulis.
Marc. xvj. Hiſtoria huiꝰ euan
gelij facta eſt Anno xp̄i. xxxiij. iij.
nonas iunij luna. xxvij. feria. v. vi
delicꝫ ipſo die aſcēſiōis Indictōe. vj

Ante initiū illiꝰ euãgelij ſcribit ſanctus Lucas. ꝙ xp̄s dixit diſcipulis ſuis Vos teſtes eſtis hoꝝ. Ly. ſ. paſſionis et reſurrectōis. Et ego mittaꝫ ꝓmiſſū p̄ris mei in vos .ſ. ſpm̄ſcūm. vos aūt ſedete in ciuitate q̄aduſqꝫ induamini v̄tute ex alto. Tūc poſtmodū ſeq̄t' euãgeliū hodiernū. Recūbētibus vndecī diſcipulis. Dn̄s noſter ih̄s xp̄s cuꝫ in hijs q̄draginta diebꝰ ꝑ multas apparitōes diſcipul' factas reſurrectōem ſuã approbaſſet: hodie in die aſcēſionis bis ipſe voluit apparere ſcꝫ in mēſa dū prādebāt. Nã ut dt magr̄ in hiſtoria ſcolaſtica. Q̄ēs tam apl'i q̄ alij diſcipuli ⁊ mulieres habitabāt in iſta ꝑte ih'lm q̄ dicit' mellos in mōtē ſion vbi dauid ꝯſtruxerat ſibi palatiū et ibi erat illud cenaculū grāde ſtratū in q̄ p̄cepit dn̄s ſibi parare paſcha ⁊ ī cenaculo illo habitabāt tūc vndecī apl'i ceteri v° diſcipuli et mulieres habitabāt circūquaqꝫ ꝑ diuiſa hoſpitia. et ut dicit' in principio hodierni euãgelij (Recūbētibus) .i. comedētibꝫ (vndecī diſcipul') .ſ. in illo cenaculo hodierna die (apparuit illis iheſus ⁊ exprobrauit incredulitatē illoꝝ ⁊ duriciam cordis) Ly. Non q̄ tunc erat in eis: ſed q̄ añ fuerat in ipſ' diſcipul' (q2 hijs q̄ viderāt eū reſurrexiſſe nō crediderūt) ut pꝫ de thō̄ q̄ nō credidit alijs diſcipulis ⁊ ſic alij nō crediderūt marie magdalene ⁊ alijs mulierꝫ. Et comedit cū eis vnde Actu. j. Conueſcēs p̄cepit eis ab iheroſolimis ne diſcederēt. ſed expectarēt ꝓmiſſiōem p̄ris .i. aduentū ſpūſſancti a p̄re ꝑ xp̄m ꝓmiſſuꝫ. Et ſecundū magiſtrū in hiſto. Hoc dicto p̄cepit eis ut egrederent' de ciuitate ⁊ ſic ſtatī euanuit ab oculis eoꝝ. et immediate poſt comeſtionē vndecīꝫ apl'i ⁊ alij diſcipuli ⁊ mulieres vnanimiter de ciuitate egreſſe venerūt ad mōtem oliueti ⁊ ibi dn̄s iheſus ſecūdario hodie' die apparuit. Et ut ait magiſter in hiſtorijs: hāc ꝓceſſiōeꝫ aploꝝ q̄ vnanimit' de ciuitate egreſſi ſūt repn̄tat eccl'ia ſingulis diebꝰ dn̄icis ꝓceſſiōeꝫ faciēs egrediendo extra eccl'iam p̄ferendo crucē ante ꝓceſſiōeꝫ nā ꝑ crucē que p̄fert' repn̄tat' dn̄s noſter Iheſus xp̄s. q̄ nos p̄ceſſit ⁊ ſuo exēplo nobis viā ad celū oñt. Et ꝙ ordinate vnꝰ poſt aliuꝫ crucē ſeq̄t' vſqꝫ ad eccl'iam ſignificat ꝙ om̄es xp̄iani vitā mores ⁊ doctrinā xp̄i ſemꝑ pre oculis hr̄e debeāt ⁊ ſuā vitā exemplo xp̄i ꝯformare ⁊ ſic ꝓficere: de virtute ī virtutē trāſeundo. donec intrēt celeſtem eccl'iam .i. p̄riam eternam vbi vident facie ad faciē dīnã naturã. ſm̄ illud in ps̄. lxxxiij. Ibūt de virtute ī virtutē. videbit' deꝰ deoꝝ in ſion. Poſt hoc ꝯmiſit dn̄s ih̄s apl'is officiū p̄dicatōis (Et dixit eis. Euntes in mūdū vniuerſū p̄dicate euãgeliū) Hugo. nō philoſophoꝝ vanitates aut certe p̄pas fictōnes. ad Romanos p̄mo Nō erubeſco euãgeliuꝫ (omni creature) Ly. .i. oī homini q̄ habꝫ ꝯueniētiã cū omni creatura. ꝑ eſſe enī ꝯuenit cū inanimatis. ꝑ viuere cū vegetabilibꝰ ⁊ plātis. ꝑ ſentire cū animalibꝰ ꝑ intelligē cū angel'. iō deſignat' nomine omnis creature (Qui crediderit ⁊ baptizatꝰ fuerit) Ly. Nō enīꝫ ſufficit fides abſqꝫ bap̄mo ꝑ queꝫ aliq̄s incorꝑat' xp̄ō ſi adſit facultas recipiēdi baptiſmū. ſi aūt nō adſit facultas ſufficit baptiſmꝰ ſanguinis. ut ī martiribus. q̄ ꝓ xp̄ō interfecti ſūt anteq̄ eēnt baptizati: vl' flamīs. ſicut eſt in habētibꝫ fidē xp̄i q̄ deſiderāt baptiſmū. ſed p̄ueniunt' morte anteq̄ poſſit adimpleri (ſaluꝰ erit) .ſ. ſalute eterna. ſi ſaltē opibꝫ tenet Vñ iacobi .ij. Fides ſine operibꝫ mortua ē (Qui vero nō crediderit ꝯdēnabit') ſcꝫ eterna damnatōne (Signa āt eos q̄ crediderint hec ſeq̄nter) Ly. In p̄mitiua eccleſia fides erat nutriēda ⁊ firmāda miraculis. iō gratia miracloꝝ non ſolū dabat' apl'is ⁊ alijs maioribꝫ. ſꝫ etiā frequēter alijs ſimplicibꝫ credētibꝰ ut pꝫ in exēplis ⁊ in legēdis ſcōꝝ (In nomine meo) .i. in virtute noīs mei (demonia eijciēt) Hec oīa ad litterā ipleta sūt. Sepe ei apł'i ⁊ alij fideles demones eiecerūt. sic btūs Bartholomeꝰ et sic de alijs (linguis loquūt nouis) Ly. Hoc ē factū in apostolis et in alijs credētibꝫ q̇ erāt cum eis q̄ndo ꝑ grāꝫ spūssā in die pēthecostes receperūt donū linguarū. ut pꝫ Act. ij. loquebā varijs linguis apostoli (serpētes tollēt) Hoc pꝫ de paulo. vñ Actu. xxviij. q̇ percussus a vipera. in nullo lesus fuit. ꝫ viperā pendētē ad manū eiꝰ in ignē excussit Et iacobꝫ apl's duos ingētes dracones remisit in desertū q̄s hermogenes ⁊ philetꝰ ɔcitauerāt ɔtra eū (Et si mortiferū q̇d biberīt nō eos nocebit) Hoc ad litterā impletuꝫ ē in Johe euāgelista. q̇ venenū bibit q̇d ei nō nocuit (Sup egros manꝰ imponēt ⁊ bñ hēbūt) q̄ multi īfirmi a diuīsis lāguoribꝫ sūt curāti ex īpositōe māuū aplōrū ⁊ ex tactu vestimentoꝝ. imo ꝙ ecclus est: ex vmbra Petri apłi sanabāt infirmi. ut hꝫ Act. ij. et. v. Itēꝫ per manꝰ aplōꝝ fiebāt sig̃a ⁊ ꝓdigia magna in ꝑplo Et nō solū infirmos curabāt: ꝫ ꝑ impositōeꝫ manuū ipōrū dabat spūssctūs. vñ Act. viij. Tūc imponebāt manꝰ sup illos ⁊ accipiebāt spm̄sc̄tū (Et dn̄s q̄dē ihs postq̄ locutꝰ ē eis) scꝫ hꝫ oīa v̇ba iā p̄dcā ⁊ pl'a alia q̄ hn̄t Actu. j. (Assūptꝰ ē in celū) Ly. v̇tute ꝓpa ⁊ cū ꝯgtulatōe totiꝰ curie celestis. vñ Lu. xxiiij. Et eleuat' manibꝫ fereba in celū ⁊ bñdixit eis. s. apłis ⁊ alijs fidelibꝫ. Ex hꝫ loco in ɔsuetudinē duxᵗ eccłia: ut sicut dn̄s ihs postq̄ oibꝫ pactis ascēdē volēs in celū: bñdixᵗ fidelibꝫ suis. ꝙ sic ep̄i ⁊ ceteri p̄sbiteri pacto dīno officio volentes iā ab altari recedere dāt super populū benedictōem signātes eos signo sancte crucis ⁊ imp̄cantes eis bona in noīe sancte trinitatis (et sedet a dextris dei) .s. cōregnās patri in omni eq̄litate ꝫm deitatē (Illi autē) Ly. scꝫ apłi ⁊ xp̄i discipuli (ꝓfecti) secūdum mādatū xp̄i p̄dictū (p̄dicauerūt vbiq̄ꝫ) vñ in ps̄. xviij. In omnē terrā exiuit sonꝰ eoꝝ (domino cooperante) eos dirigēdo ⁊ ꝓtegēdo (⁊ sermonē ɔfirmante sequētibꝫ signis) Hugo sup marcū. Opa miracloꝝ i exordio eccłe necc̄aria fuerunt ut fides miraclis nutriret. modo nō sūt necessaria. q̄ fides eccłe ɔfirmata ē. ¶ Cit' pn̄s euāgeliū ⁊ sup illa verba. Exeuntes in mundū vniuersuꝫ p̄dicate euangeliū omni creature ꝛc̄. Notādū secūdū Tho. de aq̄no. ꝙ maximū miraclm xp̄i in terris fuit ꝙ per simplices mūdū subiecit fidei. q̄ apłi fuerūt simplices ꝫm mūduꝫ ⁊ paupes mechanici scilꝫ piscatores. ⁊ nullꝰ nobil' nisi btūs Bartholomeꝰ. Vñ hic q̄rit' q̄re non elegit xp̄s prudētes hꝰ seculi scribas q̇ fuerūt docti in lege. nec diuites nec potētes. Rñdet' ꝓpter certitudinē fidei. q̄ si sapientes seculi elegisset ⁊ misisset ad predicandū fidē xp̄ianā. tūc ph̄i ⁊ inimici fidei dixissēt ꝙ fidē finxissēt cū prudētia ⁊ astutia. Si diuites tūc dixissēt ꝙ ꝑ donā ⁊ munerā hoies induxissēt ad fidē illā. Si āt nobiles ⁊ potētes tūc dixissent ꝙ ꝑ potētiā ⁊ coactōem homies induxissēt ad fidē sed ut nullū eoꝝ ꝑ fidi allegaē possēt: igitur ꝛc̄. Secūdo notādū ꝙ xp̄s inter oēs sapiētes hꝰ mundi nisi vnū ɔuertit scꝫ Gamalielē legis doctorē ⁊ inter oēs diuites solū zacheū. ⁊ de oibꝫ nobilibꝫ ⁊ principibꝫ nisi tres. Nicodemū Centurionē ⁊ Regulū. sed de paupibꝫ ⁊ simplicibꝫ ⁊ ignobilibꝫ multos ɔuertit. q̄a xp̄iani a paupibꝫ et simplicibꝫ ortuꝫ habuerūt. vñ Apłs. Videte vocationē vestrā fratres. q̄ nō multi sapientes secūdū carnē. non multi potētes sed infirma mundi elegit deus.

Dn̄ica ī. octauas ascēsiōis. j. pe. iiij

Rarissimi. Estote prudētes et vigilate ī orōibꝫ. Añ oīa aūt mutuā in vobismetips̄ caritatē ɔtinuā hn̄tes. q̄ caritas opit mł'titudinē pctōꝝ. Hospitales īuicē sīi murmuratōne Vnusq̄sq̄ꝫ sic accepit grām. in alterutrꝝ illā admīstrātes. sic boni dispēsatoēs multiformis gr̄tie dei. Si q̇s loq̇tur q̄si sermones dei Si q̇s mīstrat tāq̄ ex v̇tute quā admīstrat deꝰ. ut ī oībꝰ hōrificet̄ deꝰ ꝑ Jh̄m xp̄m dn̄m nostrum.

Postilla.

Estote ꝛc. Ante initiū illiꝰ epistole scribit sanctꝰ Petrꝰ d. Et reddēt rōꝫ ei q̇ paratꝰ ē iudicare viuos et mor. Tūc seq̇t̄ p̄ns ep̄la ī q̄ b̄tus pe. hortat̄ nos ad virtutes q̄ nos aptos faciūt ad recipiēd̄ spm̄scm̄ d. (Estote pru) Gor. s. futura p̄uidētes. vn̄ deu. xxxij Vtinā sapēta itelligerēt ac nouissīa p̄uiderēt (vigilate in orōnibꝫ) Glo. Ne aīmꝰ aliō cogitet q̄ id q̄d p̄cat̄ Nā isto sacro tp̄e deuotōia orōi vacaē dēmꝰ. et h̄ exēplo maīe mr̄is xp̄i et discipulorꝝ. legit̄ q̄ tēpe medio int̄ ascēsionē xp̄i et missiōeꝫ sp̄ūssā fuerīt cū scīs mulieribꝰ in orōe expectātes spm̄scm̄ eis p̄missū vn̄ Actu. j. d. hij oēs erāt vnanimit̄ cū mulieribꝫ ī orōe et maria mr̄e ih̄u et fr̄ibꝫ suis. Exēplo ḡ illorꝝ dēnt fideles eē ī tp̄e isto in p̄paratōne et expectatōe sp̄ūssā intēti. ꝑ pātis eni debito mō dabit̄ sp̄ūssc̄us ad id q̄d indigebūt. j Cor. xij Vnicuiq̄ dat̄ manifestatio spiritꝰ ad vtilitatē (Ante oīa āt mutuā in vobismetips̄ caritatē ꝯtinuā habētes) q̇a caritas excellētior ē ceteris virtutibꝫ. q̄ cetere virtutes sine ea nihil valēt ad meritū (q̄ caitas opit multitudinē peccatorꝝ) gor. ne appareāt ad puniēdū (hospitales inuicē) Gor. id ē susceptores hospitū (sine murmuratōe) sed hilarit̄ h̄ facite (Vnusq̇sq̄) siue sit de maioribꝫ siue de medioc̄bꝫ siue de minoribꝰ (sicut accepit grām) Gor. id ē q̄d̄libꝫ donū ḡtuitū (in alterutrꝝ illā āministrātes) aliis ꝯmunicātes. gr̄tis et benigne sicut mēbra in vno corpe sibiīuicē seruiūt. Oculꝰ eni videt toti corpi et pes portat totū corpꝰ (sicut boni dispēsatoēs multiformis ḡtie dei) Vm. i. multiformiū donorꝝ ḡtuitorꝝ a dō collatorꝝ. q̄ nō dēt dispēsator eē parcus vbi p̄rfamilias ē largꝰ (Si q̇s loq̇t̄) Li. exhortatōis v̇ba (q̄si ſmones dei) id est totū bonū attribuat deo et nō sibiipi (Si q̇s ministrat) egētibꝰ bona tēpalia (tanq̄ ex v̇tute quā admīstrat deus) id ē attribuat deo q̇ dedit sibi volūtatē et facultatē h̄ faciēdi (ut in oībꝰ) verbis et factis vestris (honorificet̄ deꝰ) id est totū fiet ad hōrē dei (ꝑ ih̄m xp̄m dn̄m nostrꝝ) q̇ est mediator dei et hominū.

Euangelium.

In illo tp̄e. D. J. d. s. Cū venerit paclitꝰ quē ego mittā vob̄ a p̄re spm̄ veritatis q̇ a p̄re p̄cedit ille testioᵐ phibebit de me. Et vos testioniū phibebitis q̄ ab initio mecū estis Hec locutꝰ sū vob̄ ut nō scādalizemini. Absq̄ synagogis facient vos. Sꝫ venit hora ut omnis q̇ interficit vos arbitret̄ obsequiū se prestare deo. Et hec facient vobis. q̄ non nouerūt patrē neq̄ me. Sed hec locutꝰ sū vobis. ut cū venerit hora eorꝝ remīscamī q̄ ego dixi vob̄.

Postilla.

Cum venerit. Joh̄. xv. Historia hꝰ euāgelij facta ē āno x̄. xxxiij. ix. kl̄. apl̄. luna. xiiij. feria. v. s. in cena dn̄i. indictōe. vj. Ante initiū hꝰ euāgelij scribit scūs Johēs in eo. cap. q̄ xp̄s dixit discipulis suis. Si opa nō fecissem ī eis q̄ nemo alius fecit: peccatū nō haberēt. Nūc aūt et viderūt et oderūt me et patrē meū. Sed ut impleat̄ sermo q̇ in lege eorꝝ scriptꝰ est q̄ odio habuerūt me grat̄. Tūc stati seq̇t̄ euāgeliū hodiernū. Cū venerit paclitꝰ Postq̄ xp̄s dixerat apl̄is de iudeis. Si me ꝑsequūtur et vos ꝑseq̄nt̄. ne desperarēt et nimiū turbarētur p̄misit eis spiritumscm̄ mittere. quo ꝯfortati oēs ꝑsecutōes vicerēt et tolerarēt. ḡ dic̄ (Cū āt venerit paclitus) Lꝫ. i. ꝯsolator. Bern̄. dic̄. Spūs et merentiū cōsolator (quē ego mittā vobis a patre) Lꝫ. in h̄ ondit spiritū sanctū a se p̄cedēteꝫ. in quātū dic̄ se illū mittere (spm̄ veitat̄) q̄ docebᵗ vos oēm veritatē. ḡ ecōtrario spiritꝰ malign⁹ hoc ꝫ omnẽ mẽdaciũ (q̃ a patre ꝓcedit) Aho· ex hoc arguũt greci ſpũſcm̃ tm̃ ꝓcedere a pr̃e ⁊ ñ a filio ſed hoc nõ eſt verum quia quicquid de pr̃e dicit̃ ꝯuenit filio· ergo xp̄iani tenẽt credẽ ꝙ ſpũſſcũs ꝓcedit a pr̃e ⁊ filio (ille teſtiomũ ꝑhibebᵗ de me) Nã ſpũſſanct⁹ teſtimoniũ ꝑhibuit xp̄o in h ꝙ aplos tales fecit ꝙ ſciuerũt ⁊ audebãt p̄dicare euãgeliũ ⁊ fidẽ xp̄i corã oĩbꝫ ⁊ intrepide· Nã ei homines p̄us illiterati ⁊ ſimplices de ꝓfunditate ſcp̄turaꝝ ſbito plene loq̃bãt̃ ⁊ in oĩbꝫ linguis: fuit maximuꝫ ſigᵐ ad ꝯfirmãdũ fidẽ xp̄i (⁊ vos teſtimoniũ ꝑhibet̃) ſcꝫ p̄dicãdo oĩb⁹ ꝑtis (q2 ab initio mecũ eſtis) Ly· nõ eſt intelligẽdũ ꝙ fuerit cuꝫ eo a priᵒ vite e⁹ ſꝫ ab initio ſue p̄dicatõis· q̃n incepit docẽ ⁊ miracula facẽ (Hec locut⁹ ſũ vob̃ (ad ꝯſolatõꝫ vr̃am ꝯ̃ futuras tribulatões (ut nõ ſcãdalizemini) ·ſ· cadẽdo ꝑ impatiẽtiã q̃ndo euenient vobis (Abſqꝫ ſinagogis faciẽt vos) iã eñ iudei ꝯſpirauerũt ꝙ ſi q̊s ꝯfeſſus eſſet xp̄m : extra ſinagogã fieret Et talis eiectio de ſinagoga reputabat̃ magna ſicut apud xp̄ianos eiectio de ecc̃ia ꝑ excõmunicatõeꝫ· et ipſa excõmunicatio valde timẽda ẽ cuilibet xp̄iano· q2 ſeparat a deo ⁊ a ſãctis ⁊ a ſacramẽtis ⁊ a communione fideliũ ⁊ ipſe excõmunicat⁹ eſt quaſi palmes abſciſus a vite· utꝫ Iohis· xv· Ego ſũ vitis vera ⁊ vos palmites (Sed venit hora) Hor· hora iſta fuit tẽp⁹ p̄dicatõis aploꝝ (ut oĩs q̊ interficit vos arbitret̃ ſe obſequium preſtare deo) Omis eñ iude⁹ occidẽs xp̄i predicatores putabat ſe obſequium p̄ſtare deo· credẽs ꝙ deſeruiret deũ iſtahel quicũqꝫ ꝯuerteret̃ ad xp̄m Ita fuerũt iudei excecati ⁊ ignorantes ſꝫ illa ignorãtia ñ excuſabat eos q2 illa ꝓcedebat ex odio ⁊ inuidia ꝯtra xp̄ꝫ et ꝯtra doctrinã ei⁹ (hec faciẽt vobis· q2 nõ nouerũt patrẽ neqꝫ me) hoc dicit eis in ꝯſolationẽ· q· d· ſm̃ Cris· ſufficit in ꝯſolationẽ hec pati ꝓpter pr̃ẽ ⁊ ꝓpter me (Sed hec locut⁹ ſũ vobis ut cũ venerit hora eoꝝ reminiſcamini q2 ego dixi vobis) Ly· Iſta eñ p̄dixit xp̄s aplis ut ꝓuiderẽt ſibi de patientia q2 min⁹ feriũt iacula q̃ p̄uidẽt̃ ut dicit Greg· Circa pñs euangeliũ vbi dr̃· Vos teſtimoniũ ꝑhibebitis Notãdũ ꝙ Hugo de prato dicit ꝙ xp̄s habuit teſtimoniũ de omĩ loco ⁊ ab omĩ creatura· nã oĩa teſtificata ſũt xp̄m ſuũ auctorẽ eſſe· Nã de celo habuit teſtimoniũ patris et ſpũſſancti Luce· iij· Deſcendit ſpũſſcũs corpali ſpẽ ſicut colũba in ipſũ· Et vox patris de celo audita eſt· hic eſt fili⁹ me⁹ dilect⁹ Math· iij· Itẽ teſtimoniũ ãgeloꝝ· utꝫ Lu· ij· Euãgelizo vobis gaudiũ magᵐ q2 nat⁹ ẽ nobis ſaluator· Itẽ celi dũ ipõ orãte apti ſũt ſup eũ ꝓteſtati ſũt ipꝫ eẽ deũ veꝝ Lu· iij Itẽ de paradiſo ⁊ de limbo patꝝ habuit teſtimoniuꝫ moyſi ⁊ helie· utꝫ Math· xvij· Apparuerũt ei moyſes ⁊ helias Itẽ corpa ſcõꝝ ſurrexerũt· utꝫ Math· xxvij Itẽ demões ei teſtimoᵐ reddiderũt utꝫ Lu· iiij· Exibãt demõia clamãtia ⁊ dicẽtia: q2 tu es fili⁹ dei Item de mũdo habuit teſtimoᵐ· xij· aploꝝ lxxij· diſcipuloꝝ ⁊ multoꝝ alioꝝ utꝫ Act· iiij Virtute mag̃ reddebãt apli teſtimoᵐ ihũ xᵒ Itẽ hũit teſtimoᵐ ab oĩ creatuã· Nã ſtella noua in ſua natiuitate teſtificata ẽ· utꝫ Mat· ij· Vidim⁹ ſtellã e⁹ in oriẽte Itẽ ſol obſcurat⁹ i morte e⁹ et ꝓteſtat⁹ ẽ eũ eẽ deuꝫ Lu· xxij Itẽ mare dũ ſe ſolidũ p̄buit ipſũ ꝯfeſſũ ẽ Ioh· vj· Itẽ infern⁹ dũ q̊s tenebat reddidit· ipꝫ autorẽ vite eẽ ꝓteſtat⁹ ẽ· pſ· xxiiij· Itẽ t̃ra dũ ipſo moriẽte ⁊ reſurgẽte tremuit Itẽ panes ⁊ piſces dũ ad ei⁹ imꝑiũ multiplicati ſũt ipꝫ eẽ deũ demõſtrabãt· utꝫ Io· vj· Opa q̃ ego facio ipa ſũt q̃ teſtioᵐ ꝑhibẽt de me· Et breuit̃ oĩs creatura p̄ter pctõrẽ q̃ ipꝫ negat facit teſtioᵐ xᵒ reddidit· vñ aplꝯ ad Titũ· j· Cõfitẽt̃ ſe noſſe deũ: factis aũt negãt Pctõr q̃nqꝫ ꝑ vno denario negat xᵐ· cum in noĩe ei⁹ ſcienter piurat ¶ Seq̄t̃ hic ĩ eu angelio pn̄ti absq; sinagogē facient vos. Ubi nōndū q̄ excōicatō maior valde timēda ē ꝓpt̄ tria. Pri° qꝛ excōicatus sepat̄a deo. ⁊ ab omnib⁹ xp̄ifidelib⁹ tam in vita q̄ȝ in morte sicut palmes a vite. ut patꝫ Johānis. xv. Ego sum vitis vera ⁊ vos palmites ⁊ sicut palmes abscisus nihil valet āpli⁹ nisi ad ignē. sic excōmunicat⁹ maiori excōmunicatōe. Secūdo qꝛ excōmunicat⁹ priuat² merito passionis xp̄i ⁊ oīm scōꝝ ⁊ etiā oībꝫ missis orōnib⁹ elemosinis ⁊ oībus suffragijs ⁊ indulgētijs ⁊ oīb⁹ bonis ecclesie ⁊ oīno remanet nud⁹ et misera miserabilis ⁊ paup ⁊ cec⁹. Et ꝓpterea dicit Aug. Nihil debet xp̄ian⁹ sic formidare sicut separe a corpe xp̄i. s. p excōmunicatōeȝ maiorē. Tercīo qꝛ excōmunicat⁹ multos inficit. s. oēs q̄ pticipāt ei sciēter publice denūciato Vñ dꝛ in decretis. Cōmunicās excōmunicato indebite. excōmunicationē icurrit. xj. q. iij. Precipue ca. Si q̄s eps. Vñ est morb⁹ ꝯtagiosus sicut lepra ideo ab hoīb⁹ sicut lepra debet vitari. nā magna infamia est ⁊ vituperium ab ecc̄ia expelli: vel vitari ab hoībus sicut leprosus Vñ excōmunicat⁹ est magis infamis q̄ȝ iude⁹ vl̄ saracen⁹ qꝛ cū illis licet plus loq̄ q̄ȝ cū excōicato. Vñ dꝛ in decretis. Pagano pl⁹ licꝫ cōicare q̄ȝ excōicato. xj. q. iij. ad mensā. Ex iā dictis pꝫ q̄ȝ piclosū est cōicare excōmunicato. Sꝫ pc̄is nostris exigētibꝫ de excōmunicatōe maiori hodie curat̄ modicū. sed de pticipatione cū excōmunicat̄ q̄si nihil curat̄. Vñ de hoc exēplū legit̄. q̄ demoniac⁹ interrogatus a q̄dā: an excōmunicatio vel peccatū plus placeat diabolo. R̄ndit excōmunicatō maior. qꝛ p illā plures inficiūt̄. et qñq; excōicat⁹ ducētos inficit vno die sicut in ꝯuiuijs. in simbolis ⁊ sic de alijs.

In die penthecostes Act. ij.

In diebus illis. Dū ꝯpleret̄ dies pēthecostes. erāt oēs parit̄ in eodē loco. Et fact⁹ ē repēte de celo son⁹ tanq̄ȝ aduenientis spūs vehemt̄. ⁊ repleuit totā domū vbi erāt sedētes. Et apparuerunt dispertite lingue tanq̄ȝ ignis: seditq; sup singulos eoꝝ. Et repleti sūt omnes spūscō: ⁊ ceperunt loq̄ alijs linguis ꝓut spūssc̄us dabat eloq̄ illis. Erāt aūt in ihrl̄m habitātes iudei viri religiosi: ex omni natione q̄ sub celo ē. Facta āt hac voce: ꝯuenit multitudo ⁊ mēte cōfusa ē. qm̄ audiebat vnusquisq; lingua sua illos loq̄ntes. Stupebāt aūt omnes ⁊ mirabāt̄ dicētes. Nōne oms isti q̄ loquūt̄ galilei sūt. Et quō vos audiuim⁹ vnusq̄sq; linguā nrām in q̄ nati sum⁹? Parthi ⁊ medi. ⁊ elamite. et q̄ habitāt mesopotaiā. iudeā. et capadociā. pōthū ⁊ asiā. frigiā. ⁊ pāphiliā. egiptū. ⁊ ptes libie q̄ ē circ̄ cyrenē. ⁊ aduene romani. iudei q̄ȝ. ⁊ proseliti. chretes. ⁊ arabes audiuim⁹ eos loq̄ntes nostrꝭ linguis magnalia dei.

Postilla.

Dum ꝯpleret̄. An̄ initiū h⁹ eple scribit Lucas. Qꝛ p⁹ ascēsiōȝ xp̄i vndecī apl̄i ꝯgregati statuerāt duos viros. s. Joseph q̄ cognominat⁹ est iust⁹ ⁊ mathiā. ⁊ orātes dixerāt Tu dñe q̄ nosti corda oīm. ōnde quē elegisti ex hijs duob⁹ vnū accipe locū ministerij h⁹ et apostolat⁹. de q̄ puaricat⁹ ē iudas ut abiret in locū suū. Et dederūt sortes eis ⁊ cecidit sors sup mathiaȝ ⁊ ānūerat⁹ ē cū vndecī apl̄is. Et stati seq̄t̄ epl̄a pn̄s. Dū cōplerent̄ dies pēthecostes ꝛc. Hodie celebrat scā mat̄ ecc̄a solēnitatē spūssc̄ī in q̄ xp̄s se ōndit eē deū. Nā pri⁹ ōnderat se eē dñm t̄re ⁊ coꝝ q̄ in t̄ra sūt īfirmos sanādo mortuos suscitādo Oñderat eē se dñꝫ maris ⁊ coꝝ q̄ in mari sūt. cū sup mare āblauit ⁊ mare solidū se ei p̄buit Et cū staterē ī ore piscis p̄dixit inuemēdū. Oñdeāt etiā se dñm inferni ⁊ coꝝ q̄ in iferno sᷓt qñ cōtriuit portas inferni ⁊ oēs aīas de libo inferni eduxit. Oñderat etiā se dñm aeris ⁊ coꝝ q̄ in aere sūt. Et etiā dñm celi ⁊ coꝝ q̄ in celo sūt. cū in die ascēsionis ꝓpa ꝟtute aſcēdit ꝑ aerā : nube lucida ſibi obſeq̄nte et aſſūptꝰ ē ī celū Dn̄ſo ꝰ ꝙ cāt dn̄s oīm hodie oñt ſeveꝝ deū qn̄ ſpm̄ſcm̄ q̄ deꝰ eſt miſit apl'is Ro dic ei rex nr̄ ihs ·xij· pricipes fecit aſſociās eis ·lxxij· milites · Principes fuerūt ·xij· apl'i ·lxxij· milites fuerūt ſeptuagintaduo diſcipuli xp̄i · q̄s hodie adō roborauit ꝙ ꝑ eos totū mūdum ſibi ſbiugauit · vn̄ Bern̄ · licꝫ mag̃ ⁊ ꝺīa fuerīt plane miracl'a q̄ deꝰ geſſit in t'ris · h' tn̄ bonū ſup oīa alia eminuit ꝙ ī pauc' ſimplicibꝫ totū mūdū ⁊ oēꝫ ſapiētie altitudinē ſibi ſbiugauit · vn̄ h' dr̄ (Dū ꝯpleref dies pēthecoſtes) Ly · ⁊ paſcha ꝯputādo q̄nq̄ginta dies Quinq̄geſiā nāqꝫ dies a paſchate in q̄ iudei cōedebāt ag̃m paſchalē celebrat' erat ī veteri teſtamēto apd iudeos ī mēoriā bn̄ficij leg' date q̄ fuit data ī mōte ſinay q̄nq̄geſiā die a pricipio egreſſiōis de egipto ut hēt Exo · xix · Et ꝯuenient' illa die infuſū fuit apl'is ſpūſſancti donuꝫ ꝑ qd lex euāgelii īpreſſa fuit ⁊ firmit' radicata ī cordibꝫ eoꝝ (erāt oēs parit' in eodē loco) · i · ī cenacl'o grādi ſtrato vbi ꝓus xp̄s cū eis cenā fecit · Et nō ſolū apl'i · ſꝫ ec̄ alij fideles ⁊ mulieres erāt pariter in eodēꝫ loco · Et ipſ' ſic ꝯgregati inſimul' corde ⁊ aīo (factꝰ ē repēte de celo) vīn · i · de aere (ſonꝰ tāq̄ aduenientis ſpūs vehemētis) Ly · i · vētꝰ vl' tonitrui Nō tn̄ apl'i ⁊ alij cū eis exiſtētes fuerūt territi deo h' faciente · in ſig̃m ꝙ dabat' eis ſpūſſanctꝰ q̄ eſt cōſolator cordiū (⁊ repleuit totā domū) inſolita claritate (vbi erāt ſedētes) · i · manētes (⁊ apparuerūt ill') viſibiliter oculis corporalibꝫ (diſptite ligue) · i · diuiſe lingue (tāq̄ ignis) · i · habentes colorē ignis · Ad deſignādū ſigno viſibili exterius : inuiſibilē grām ſpūſſancti receptā interius · ꝑ quam eēnt feruidi in amore dei · ⁊ loq̄ntes ī omnibꝰ linguis ad publicatōēꝫ euāgelij (ſeditq̄ ſupra ſingulos eoꝝ) · i · ſupra quēlibꝫ diſcipuloꝝ īſedit vnꝰ radius igneꝰ habēs figurā linguaꝝ

(Et repleti ſunt oēs ſpūſcō) Vīn · ſic ꝙ corda eoꝝ penitꝰ illuſtrāta ſūt grā ſpūſſancti Sic ꝙ hodierī die diſcipuli receperūt ſpm̄ſcm̄ in maiori copia q̄ꝫ prius habuerūt · qꝛ nō ſolū receperūt ad ſufficiētiā · ſed etiā ad redūdātiā qꝛ ſāctitas quā ſpūſſanctꝰ in apoſtolos effūdebāt in totā eccl'iā redūdabat vn̄ ſeq̄tur (⁊ ceperūt loq̄ varijs linguis put ſpūſſanctꝰ dabat eloq̄ ill') Glo · Apl'i nō ſolū loq̄bāt ⁊ ītelligebāt oīa ideomata : ſꝫ ipſ' loq̄ntibus ī vno ideomate q̄dcūqꝫ eēt illud oēs audiētes quātūcūqꝫ eſſēt diuiſoꝝ ideomatū ītelligebāt q̄libꝫ ideoma ꝓpꝛiū ꝺina virtute h' faciēte · ſicut eni ꝑ rebelliōēꝫ ad deū diuiſe ſūt lingue · utꝫ Geñ · xi · ita ꝑ infuſionē ſpūſſancti ſt vnite (Erāt aūt in ihr'uſalem) Vīn · que erāt ciuitas metropolis in iudea (habitātes iudei viri religioſi) Ly · i · cultu diuino deuoti · ꝓpt' h' tēplū viſitabāt ⁊ ſacrificia offerebāt (ex oī natione q̄ ſub celo eſt) qꝛ iudei erāt diſperſi in oēs nationes · ⁊ aliq̄ eoꝝ magis deuoti ꝓpter reuerētiā tēpli veniebāt aliq̄n in ihr'uſalem maxīe ī ſolēnitatibꝫ magnis · q̄ꝝ vna erat ſolēnitas pēthecoſtes (Facta āt hac voce) Vīn · i · poſtq̄ tal' ſonꝰ in aere vehemēter īſonuit (ꝯuenit multitudo) ſuple ciuitatū ⁊ ꝓuintiaꝝ circūiacentiū (⁊ mēte ꝯfuſa ē) Ly · i · ſtupefcā ſeu admirata (qm̄ audiebat vnuſq̄ſqꝫ lingua ſua illos loq̄ntes) Li · qꝛ nunq̄ fuit auditū vl' viſū tale miraculū (Stupebāt aūt oēs ⁊ mirabātur dicētes · Nōne ecce oēs iſti q̄ loquunt' galilei ſunt ?) Vīn · q · di · vtiqꝫ (⁊ quō nos audiuimꝰ vnuſq̄ſqꝫ linguā ſuā ?) · i · ꝓpꝛiā (in q̄ nati ſumꝰ) Vīn · q · d · hoc vtiqꝫ eſt mirabile vl' ſupnaturale · Ex iſto ſumit' hic ꝙ ꝓmitiui xp̄iani fuerūt galilei (Parthi ⁊ medi) Li · hic noiant' habitatoēs diuiſaꝝ regionū in q̄bꝫ ſunt diuiſa ideomata (⁊ elamite · q̄ habitant meſopotamiā) Glo · oꝛ · ē regio q̄ duobꝫ int' ponit' flumibꝫ tig̃ ⁊ eufrate (iudeā ⁊ capadociā pōtū

⁊ asiā) .s. minorē (phrigiā ⁊ pāphiliā egiptū ⁊ ptes libye q̄ est circa cirenē ⁊ aduene romani) .i. pegrinātes romā (Judei q̄ȝ) .i. illi de tribu iuda (et pselīti) ly .i. ɔūsi de gētilitate ad iudaismū (cretes ⁊ arabes. audiuim⁹ eos) .s. aplos (loq̄ntes nr̄is liguis) .i. nr̄is ydeomatib⁹. (magnalia dei) .i. mirabilia dicta vł facta dei.

Euangelium.

In illo tēpore. D. J. d. s. Si q̄s diligit me ſmonē meū ſuabit et pr̄ me⁹ diliget eū ⁊ ad eū veniem⁹ ⁊ mās̄iōȝ apd̄ eū faciem⁹ Qui n̄ diligᵗ me. ſmones meos n̄ ſuat Et ſmonē quē audistis nō ē me⁹ ȝ e⁹ q̄ misit me pr̄is Hec locut⁹ sū vob̄. apd̄ vos manēs. Paraclit⁹ āt spūssc̄us quē mittȝ pr̄ ī noᵉ meo ille vos docebᵗ oīa ⁊ suggerēt vob̄ oīa q̄cūq3 dixero vob̄. Pacē relinq̄ vob̄ pacē meā do vob̄. nō quō mūd⁹ dat ego do vob̄. Nō turbet² cor vr̄m neq3 formidet. Audistis q2 ego dixi vob̄ vado ⁊ venio ad vos. Si diligētis me gauderetis vtiq3 q2 vado ad pr̄em. q2 pr̄ maior me ē. Et nūc dixi vob̄ priusq3 fiat ut cū factū fuerit credatis. Jā n̄ multa loq̄r vobiscū. Venit ei prīceps h⁹ mundi ⁊ ī me nō hȝ q̄cq̄. Sȝ ut ɔg̃scat mūdus q2 diligo prēȝ ⁊ sic mandatū dedit mihi pat̄ sic facio.

Postilla.

Si q̄s diligit ⁊c. Joh. xiiij. Hoc euangeliū locut⁹ est dn̄s ad discipulos suos āno e⁹. xxxiij. ix. kł. apł luna. xiiij. v. feria cene dn̄i. indictōe vj. Añ initiū illi⁹ euāgelij scribᵗ Johānes ī eo. ca. q̄ xp̄s dixᵗ discipulis suis. Qui hȝ mādata mea ⁊ ſuat ea ille ē q̄ diligᵗ me Qui āt diligᵗ me diliget a prē meo ⁊ ego diligā eū ⁊ manifestabo ei meipʒ. Tūc postmodū seq̄t euāgeliū hodiernū Si q̄s diligᵗ me Wilb. Hodie recolit ecc̄a illam supabūdātē ⁊ excellētē donatōem spūssc̄ī q̄ facta est discipulis q̄nq̄gesiā die a resurrectione. qñ repleti sūt oēs spū scō. ⁊ q2 spūssc̄us q̄ est amor pr̄is et filij: hodie mitti². ideo hodie legitur euāgeliū in q̄ agit̄ de dilcōe quā de⁹ nobis infūdit p spm̄scm̄ (Si q̄s diligit me) scȝ affectu. ȝ oñdet effcū q2 videlȝ (ſmonē meū ſuabit. ⁊ pr̄ me⁹ diliget eū) p q̄d oñt se vnū cū prē in essētia (⁊ ad eū veniem⁹) Wilb. ego pat̄ ⁊ spūssc̄us. (⁊ mās̄iōȝ apd̄ eū faciem⁹) in pn̄ti p grāȝ ⁊ ī futuro p glām (Qui nō diligit me ſmōes meos nō ſuat) Ly. tales sūt mūdani hoīes ⁊ puersi (Et ſmonē quē audistis nō ē me⁹) supple tm̄ (ȝ ei⁹ q̄ misit me pr̄is Hec locut⁹ sū vobis apd̄ vos manēs) .s. in pn̄tia corpali (Paraclit⁹ aūt spūssc̄us quē mittet pr̄ in noīe meo) Tho. i. ad laudē ⁊ glāȝ noīs mei (ille vos docebᵗ oīa) Li. i. faciet vos intelligē oīa q̄ dico vobis Apłi āt adhᶜ erāt rudes ⁊ in timore positi ex auditu passiōis xp̄i ideo ad verba xp̄i male attendebant et p ɔn̄s nō capiebāt ea ad plenum ꝓpter q̄d dicit gratiaȝ spūssc̄ī postea supplere istū defectum (⁊ suggeret vobis omia quecunq3 dixero vobis) .i. ad memoriā vobis reducet. q2 mlt̄a de illis q̄ xp̄s dicebat obliti sūt apostoli timorē passiōis ɔcussi (Pacē) .s. itur⁹ ad prēȝ (relinq̄ vobis) pacē peccatoris in pn̄ti (pacē meā do vobis) .i. eternitatis in futuro (nō quō mūd⁹ dat ego do vobis) .q.d. Nō do vobis pacē mūdanā q̄ est breuis .j. Thess. v. Cū eni dixerīt pax ⁊ securitas: tūc repētin⁹ eis supueniet interit⁹. (Nō turbet͛ cor vr̄m) Ly. i. nō debetis turbari de morte mea (neq3 formidet). Ly. hoc addit eos assecurādo q2 timebāt mori cū eo (Audistis q2 ego dixi vobis vado) Tho. s. p passionē ut parē vobis locū (et venio ad vos) p⁹ resurrectionē meā ut vos illuc introducā. ut3 Joh. xiiij. Si abiero ⁊ pparauero vobis locū iterū venio ⁊ accipiā vos ad meipsū ut vbi ego sum ⁊ vos sitis (Si diligeretis me) .s. pura ⁊ sincerā dilectōe ab oī carnali abstracta (gauderetis vtiq3 q2 vado) ȝ q̄ hō (ad prēȝ) .s. ad ei⁹ gloriaȝ (q2 pat̄ maior me ē) Ly. nō ſm deitatē in q̄ fili⁹ e⁹ est eq̄lis patri· ſ; ſm hūanitatē in q̄ fili⁹ ē minor pr̄e (Et nūc) Glo· exiſtēs vobiſcū paſſibil' a mor̄t (dixi vob') ·i· p paſſionē vado ad pr̄em (priuſq̄ꝫ fiat: ut cū factu; fuerit credatis) Ly ·i· q nō tm̄ ſū tā q̄ mori pōt a exaltari· ſ; etiā de⁹ q̄ certitudinalr̄ p̄dico futura ꝯtingentia q̄d eſt ꝓpriū ip̄i⁹ dei· ẜ; q̄ dr̄ Iſa· xlj· Annūciate nobis q̄ ventura ſūt· a dicem⁹ q dij eſtis (Iā n̄ multa loq̄r vobiſcū) ·i· in h' mortali corpe exiſtēs· q̄r tēp⁹ ſue captōis ē āt ꝓpinquū (Venit ei princeps mūdi h⁹) Glo· ·i· diabol⁹ q̄ principat' amatorib⁹ h⁹ mūdi a regit eos q̄ ſpōtē p pc̄m ſe ei ſubijciūt· venit em̄ in miniſtris ſuis ad me capiēdū a ducēdū ad mortē; (a in me nō h; quicq̄) ·i· nullū pc̄m a p ꝯñs nullā mort' cauſā· q̄r mors intrauit in mūdū p pc̄m ·ad Ro·v· (S; ut cognoſcat mūd⁹) ·i· humanū gen⁹ (q̄r diligo pr̄e;) ·q·d· n̄ morior q̄ habeā culpā· ſ; ut ipleā pr̄is obedientiā cui⁹ volūtas eſt ut pficiat' redemptio hūani gn̄is· q̄ nō p̄t ꝯpleri ex dei ordinatōe niſi p mortē meā (a ſicut mādatū dedit mihi pr̄ ſic facio) ·i· ex obediētia pr̄is libent' ſubeo mortē· ¶ Cit' pn̄s euāgeliū vbi dr̄· Ad eū veniem⁹ a manſionē apd' eū faciem⁹·

¶ Notandū q hugo de prato dicit· q apl'i fuerūt pleni ſpūſcō oñdit' q̄druplici ſigno· Primū eſt in tribl'atōib⁹ a infirmitatib; nō murmurarē· nā vas plenū nō reſonat dū tāgit' ſ; vacuū· Sic apl'i in infirmitatib; nō murmurauerūt· ut; Lu·x· Ecce ego mitto vos ſic agnos int' lupos· imo apl'i n̄ ſolū nō murmurauerūt in pſecutōib; a tribl'atōib;· ſ; a gaudebāt ut; Act· v· Ibāt apl'i gaudētes a ꝯſpcū ꝯcilij qm̄ digni hīti ſūt p noie ihū ꝯtumeliā pati· Sc'd; ē firmit' ꝯſiſtere· nā res plena ſtat firma· ſic apl'i poſtq̄ ſpm̄ ſcm̄ receperūt: in fide a bonis opib; firmit' ſteterūt· nā nec reges ſiue pn̄cipes mūdi cū tormēt' nec caro ꝓpa cū oblectamēt' nec demones cū tēptamētis potuerūt ipōs moue· ut; Ro·viij· Quis nos ſepabit a caritatē dei ·q·d· nullus· Terciū eſt de plenitudine effundere· Nā fons plen⁹ effundit aquā· ſic apl'i tāq̄ plen⁹ fōs a ſuperexcreſcēs totū mūdū gratijs a donis ſpūalib; repleuerūt ut; Heſter·x· Fōs pu⁹ creuit i fluuiū maxi'm· a in aq̄s plimas redūdauit· Quartū eſt nihil plus recipere· nā vas plenū nihil plus recipit· Sic apl'i nihil terrenū a a ſpūſāncto alienū receperūt vñ nec diuitias nec honores nec delicias corpis amplius recipere voluerūt ut; Math·xi· Dixit petrus apoſtolus· Ecce nos reliquim⁹ omīa a ſecuti ſum⁹ te· vñ etiam apl's paulus ad phil'·iij· Quia arbitratus ſū ut ſtercora ut xp̄m lucrifacerē· tc̄· Si āt q̄s vult ſcire an ſpū ſancto plenus ſit· predicta quatuor in ſe ꝯſideret a ſic bonā ſpem habeat q hodie receperit ſpm̄ ſcm̄ cū apl'is·

¶ Feria ſecūda penthe· Actuū·x·

IN diebus illis· Apiens petr⁹ os ſuū: dixit· Viri pr̄es a frēs nobis p̄cepit dñs p̄dicarē populo a teſtificari: q̄r ipſe ē q̄ ꝯſtitutus eſt a deo: iudex viuoꝝ a mortuoꝝ· Huic oēs ꝓphete teſtimoniū phibēt remiſſiōe; pctōꝝ accipe p nomē eius oēs q̄ credūt in eū· Adhuc loq̄nte petro vba hec: cecidit ſpūſcūs ſup oēs q̄ audiebant vbū· Et obſtupuerūt ex circūciſiōe fideles q̄ venerāt cū petro q̄r a in natōes grā ſpūſcī effuſa eſt· Audiebāt eñi illos loq̄ntes linguis a magnificātes deū· Tūc rn̄t petr⁹· Nūq̄d aquā q̄s phibē p̄t: ut n̄ baptiſet' hij· q̄ ſpm̄ ſcm̄ acceperūt ſic a nos· Et iuſſit eos baptizari· in nomie dn̄i noſtri Iheſu xp̄i·

¶ Poſtilla·

APeriens Petr⁹ os ſuū dixit tc̄· Ante initiū illius epiſtole ſcribit ſanctus Lucas in eodē capitulo· Q̄r ſanct⁹ Petrus dixit iudeis de Iheſu xpriſto· Qui ptranſijt benefaciēdo a ſanando oēs oppreſſos a dyabolo· Et nos teſtes ſum⁹ omniū q̄ fecit in regione iudeorū a in ihrl'm quē occiderūt ſuſpēdētes in ligno· hūc de⁹ suscitauit tercia die ⁊ dedit eū manifestū fieri. nō oī pplo ſʒ testib⁹ p̄ordinatis a deo nobis q̇ māducauim⁹ ⁊ bibim⁹ cū illo postq̄ resurrexit a mortuis Et tūc stati seq̇t epl'a hodierna. (In dieb⁹ ill' Aperiēs petr⁹ os suū d. Viri frēs Nobis) .s. q̇ manducauim⁹ et bibim⁹ cū illo postq̄ resurrexit a mortuis (p̄cepit domin⁹ p̄dicare pplo ⁊ testificari. q2 ipse ē q̇ cōstitut⁹ ē a deo) scʒ p̄re (iudex viuorum ⁊ mortuorꝝ) li. i. q̇ viuūt vita grē .s. iustorꝝ ⁊ etiā iniqꝝ q̇ mortui sūt morte culpe (Huic oēs pphete testimoniuʒ phibēt) q. d. nos soli nō sum⁹ testes ei⁹. ſʒ etiā oēs pphete ātiq̇ d'mit⁹ inspiāti q̇ de eo scripserīt ⁊ p̄dixerīt (remissionē pctōꝝ accipe p no'' e⁹) ut pʒ Johelis .ij. Quicūqʒ inuocauerit no'' dn̄i saluus erit (oēs q̇ credūt in eū) tā iudei q̄ gētiles (Adhuc petro loqnte v'ba h' cecidit spūsscūs sup oēs q̇ audiebāt v'bū) .s. sup corneliū ⁊ sup oēs q̇ cuʒ eo cōgregati erāt in sig̃ visibili .s. i linguis igneis (⁊ obstupuerīt ex circūcisione fideles. q̇ venerāt cū petro. q2 ⁊ in natōes) .i. in gētes (grā spūsscī effusa ē) admirātes q2 tāta grā daret gētibꝫ sicut ⁊ iudeis nutritis in lege ⁊ pphetis (Audiebāt eī illos loqntes linguis) scʒ varijs. (⁊ magnificātes deū. Tūc r̄ndit petr⁹) scʒ illis q̇ cū eo venerāt admirātibꝫ (Nūqd aquam qs phibē p̄t ut nō baptisent' hij q̇ spiritūscm̄ accepeīt sicut nos.) q. d. Nō. ex q̇ spūsscūs non distinxit int' nos ⁊ ipsos (Et iussit eos baptizari) .s. a socijs suis (In noie dn̄i nr̄i Jhesu xp̄i) In hac em̄ forma daba' baptismus in p̄mitiua ecclesia.

Euangelium.

In illo tpe D. J. d. s. Sic deus dilexit mūdū ut filiū suū vnigenitū daret. ut oīs q̇ cred't in eū n̄ pereat ſʒ habeat vitā et'nā Nō eī misit de⁹ filiū suū i mūdū ut iudicet mūdū ſʒ ut salue' mūd⁹ p ipʒ. Qui credit i eū n̄ iudicat' q̇ āt nō cred't iā iudicat⁹ ē. q2 n̄ credit i nomine vnigeniti filij dei Hoc ē aūt iudiciū q2 lux venit in mūdū. et dilexerīt hoīes mag' tenebrās q̄ lucē Erāt em̄ opa eoꝝ mala Oīs eī q̇ male ag't od't lucē. ⁊ n̄ venit ad lucē ut nō arguāt' opa ei⁹ Qui āt facit veritatē venit ad lucē ut manifestēt' opa e⁹ q2 a dō sūt fcā

Postilla.

Sic de⁹ dilexit. Joh. vj. Historia hui⁹ euāgelij cōpleta ē Anno xp̄i. xxxiij. viij. kl. apl'. feria. vj. indictōe vj. luna. xv. Sʒ dn̄s hec locut⁹ ē āno ei⁹. xxxij. vj. nonas maij sabbato luna. xiij. indictōe. v. An̄ initiū illi⁹ euangelij scrib't Joh. i eo. ca. q2 xp̄s dixit dis. suis. Sic moyses exaltauit serpētē in deserto ita exaltari oportʒ filiū hoīs ut oīs q̇ credit in ipō non pereat ſʒ habeat vitā et'nā. Tūc stati seq't euāgeliū hodiernū (Sic de⁹ dilexit mūdū) .i. hoīem (ut filiū suū vnigenitū) Ly. q̇ est bonū infinitū. ex q̇ apparet maxima dei dilectio. utʒ Ro. viij Qui ppo filio suo nō pepcit sed pro nobis omib⁹ tradidit illū (daret). Tho. nō ut venderet ſʒ daret gratis ⁊ liberaliter nullis meritis nostris exigētibꝫ est incarnat⁹ ⁊ crucifix⁹ (ut oīs q̇ credit in eū) Tho. fide p dilectōeʒ opāte ⁊ vsqʒ in finē pseuerāte (nō pereat. ſʒ habeat vitā et'nā) Tho. mō in spe. ſʒ tūc in re (Nō em̄ misit de⁹) .s. pat' (filiū suuʒ in mūdū ut iudicet mūdū) Li. s. in p̄mo aduētu suo. tūc em̄ nō venit iudicare sed magis iudicari p mūdi salute. ideo seq't (ſʒ ut salue' mūd⁹ p ipʒ) utʒ Joh. xij. Nō veni ut iudicē mundū. ſʒ ut saluēʒ mūdū (Qui credit in eū) tēdēdo in eū p caritatē (nō iudicatur) Ly. i. nō hʒ causā vn̄ condemnet' (Qui āt nō credit iā iudicat⁹ ē) Ly. i. hʒ in se cām manifestā sue cōdemnatōis (q2 nō credit in noie vnigeniti filij dei) q̇ venit p salute mūdi. nā ad salutē puenitur per nomē vnigeniti filij dei (Hoc ē aūt iudiciū) .i. cā dānatōis (q2 lux) Ly. i. xp̄s q̇ est lux vera (venit in mūdū) carnē assumēdo ⁊ i ea appens salutē hūani gn̄is opādo (⁊ dilexeīt hoīes mag' tenebrās) tho.

id est delitias carnis ⁊ diuitias mūdi (q̄ lucē)·ı· aptā p̄dicatōeꝫ xp̄i arguētē pctā· (Erāt eī eoꝝ opa mala) Tx·q̄ a luce discordāt ⁊ tenebꝛīs q̄ rūt·⁊ ideo dicūt̄ opa tenebraꝝ (Oīs em̄ q̄ male agit)·ı· malis opibꝰ delectat̄ (odit luceꝫ) q̄ tamē naturalit̄ oībꝰ est amabił (⁊ nō venit ad lucē ut nō arguāt̄ opa eꝰ) Tx·oīs em̄ q̄ delectat̄ in malis opibꝰ subt̄fugit lucē p̄dicatōis ⁊ veritatis·⁊ odit eos q̄ mala sua manifestant ⁊ rep̄hēdūt (Qui autē facit veritatē)·ı·opa ꝯformia volūtati diuine (venit ad lucē) id est in palam (ut manifestent̄ opa eius) Tx·scꝫ ad aliorum exēplar ⁊ edificationē (qꝛ in deo sūt facta)·ı·ad glaꝫ dei· Circa p̄sens euangelium vbi dr̄·Sic deus dilexit mundū·dicit Hugo de p̄to·ꝙ maxima caritas dei patris ad hominē quantū ad quatuor demonstratur Priº ꝙ filiꝰ suus hominē ⁊ naturā humanā tāꝗ ī spōsā sibi accepit·vn̄ cantat̄·Hodie celesti sponso iūcta est ecclesia Ecce mirabilis amor·ꝙ imperator diues potēs ⁊ pulcer·sapiens·⁊ et'nꝰ·accepit paupculā inualidā insipiētē·⁊ morte ꝯdēnatā ad Hebre·ij·Nusq̄ āgelos apprehendit sed semē abrahe·Secūdo in eo ꝙ eundē filiū postq̄ carnē assūpsit fec̄ t'gitat̄bꝰ āīs ſuię hoīeꝫ erudiēdo ⁊ infoꝛ̄ndo ⁊ tādē p ipō redimēdo ꝯstituit eū mori Tercō in eo ꝙ hoīes sibi in filios adoptauit ⁊ frēs xp̄i esse voluit·vn̄·i·Joh̄·iij·Videte q̄lem dilectionem dedit nobis deus·ut filij dei nominemꝛ ⁊ simꝰ·Q̄rto ꝙ hoīes sic redēptos ⁊ in filios adoptatos heredes regni sui facit cū filio suo Jhū xp̄o·ad Rō·viij·Filij dei sumus Si aūt filij ⁊ heredes·heredes q̄dem dei cohēdes autē xp̄i·

Feria·iij·p̄thecostes· Act·viij·

In diebꝰ ilł·Cū audissēt apłi q̄ erāt ihꝛl'imis·qꝛ recepisset samaria v̄buꝫ dei: miserūt ad eos petꝝ ⁊ iohēꝫ Qui cū venissēt: orauerūt p ipſ ut acciperēt sp̄m sc̄m·Nondū em̄ in q̄ndā illoꝝ venerat·s; baptizati tm̄ erāt ī noīe ihū Tūc iponebāt manꝰ sup illos·et accepit sp̄m sc̄m·

Postilla·

Cum audissēt apłi·Añ initiū hꝰ ep'le scrib't lucas ī eo·ca·ꝙ scūs Philippꝰ descēd't in ciuitatē Samarie ⁊ p̄dicabat ill' xp̄m·Intēdebāt āt turbe hijs q̄ a philippo dicebāt̄ vnanimit̄ audiētes ⁊ vidētes sig̃ q̄ faciebat Multi em̄ eoꝝ q̄ hēbāt sp̄us immundos·clamātes voce mag̃ exibāt·Młti āt paralitici ⁊ claudi curāti sūt·Factūꝫ est g̃ gaudiū mag̃m in illa ciuitate·Tx seq̄t̄ p̄ns ep'la·Cū audissēt apłi·Circ' q̄d sciēdū s̄ꝫ Ni·de ly·ꝙ philippꝰ iste erāt tm̄ diaconꝰ ꝓpt̄ q̄d licꝫ posset baptizare n̄ tn̄ manꝰ imponē·nec p ꝯsequēs donū sp̄us sc̄ī dare in sig̃ visibili lꝫ ei ptinebat ad apłos vn̄ soli epī in nouo testamēto q̄ sūt successores apłoꝝ manꝰ iponūt ꝓpt̄ q̄d Philippꝰ significau't apłis ut aliq̄ eoꝝ venirēt in samariā ⁊ supplerēt id q̄d ad eꝰ officiū n̄ spectabat·⁊ hꝫ ē q̄d dr̄ (Cū audissēt apłi q̄ erāt iherosolimis qꝛ recepisset samaria v̄bū dei miserūt ad eos petꝝ ⁊ Johēꝫ) Glo·or·q̄ erāt cohūne (Qui cū venissēt orauerūt p ipsis ut acciperēt sp̄m sc̄m·Nōdū eī in q̄uē illoꝝ veneāt) Li·s·in sig̃ sensibili: venerat tn̄ in eos inuisibilr̄·sic ⁊ mō in baptismo (sed baptisati tm̄ erant in noīe dn̄ī ihū Tūc iponebāt manꝰ suꝑ illos ⁊ accipiebāt sp̄m sanctū)

Euangelium·

In illo t̄pe·D·J·d·s·Amē amē dico vobis·Qui n̄ intrat p hostiū ī ouile ouiū s; ascēd't aliūde: ille fur ē ⁊ latro Qui āt ītrat p hostiū: pastor ē ouiū Huic hostiariꝰ apit·⁊ oues voceꝫ eꝰ audiūt·⁊ ꝓpas oues vocat noīatim ⁊ educit eas: ⁊ cū ꝓpas oues emiserit añ eas vad't ⁊ oues illū sequūtur·qꝛ sciūt vocē eꝰ Alienū āt nō sequūt̄ s; fugiūt ab eo·qꝛ n̄ nouerūt vocē alienoꝝ Hoc puerbiū dix't eis Jhs·Illi āt n̄ ꝯgnouerūt q̄d loq̄ret' eis Dix't g̃ iterū eis Jhs·Amē amē dico vob̄ qꝛ ego sū hostiū oviū. Oēs qtqt venerīt fures sūt ⁊ latrones S; ñ audierīt eos oues. Ego sū hostiū. ꝑ me si q̇s introierit saluabit᷑ ⁊ ingrediet᷑ ⁊ egredietur ⁊ pascua inueniet. Fur nō venit nisi ut furēt ⁊ mactet ⁊ ꝑdat. ego veni ut vitā habeāt ⁊ abūdātiꝰ habeāt.

Postilla.

AMen amē dico vob̄. Joh̄. x. Historia hꝰ euāgelij facta ē āno ꝑ xxxij. vj. kal. octobr̄ sabbato indictōe. v. luna. xij. Añ initiū illiꝰ euāgelij scribᵗ Joh̄. in ꝓcedēti ca. ꝙ xp̄s dixit. In iudiciū ego in hūc mundū veni. ut q̇ nō vidēt videant. ⁊ q̇ vidēt ceci fiāt. Et audierīt ex phariseis q̇ cū xp̄o erāt. ⁊ dixerīt ei. Nunq̇d ⁊ nos ceci sumꝰ. Dixit eis ih̄s. Si ceci eētis nō hr̄etis pctm̄. Lr̄. ꝗꝛ si ñ vidisset opa xp̄i: hr̄ent aliquā excusatōe; de h̄ ꝙ nō crediderīt. Nūc ṽo diciť ꝗꝛ videmꝰ pcc̄; vr̄m manet. i. aggrauaᷣ. Hūc stati; seq̇t᷑ h̄ euāgeliū (Amē amē dico vob̄) Tho. i. ī vitate dico vob̄ (q̇ ñ intrat ꝑ hostiū) i. ꝑ me hūilē et paupē (ī ouile oviū) i. in ꝯgregatōe; fideliū ⁊ ī ecclesiā dei in q̄ grex dn̄icꝰ ꝯtinet᷑ (sed ascēdᵗ aliunde) siue ꝑ pecuniā siue ꝑ falsā iusticiā siue ꝑ violētiā (ille fur est) rapiēdo qđ nō ē suum (⁊ latro) retinēdo qđ rapuit. Lr̄. h̄ faciunt oēs īfideles ⁊ eē mali fideles statū ꝓlatōis indebite asseq̄ntes (Qui autem intrat ꝑ hostiū) i. ꝑ xp̄m (pastor est oviū. Huic hostiariꝰ apit) Lr̄. i. spiritussc̄us reuelat vitatē ut possit oues pascere (et oues vocē eius audiunt) Lr̄. i. doctrinā recipiūt (et ꝓpias oues vocat noiati;) i. certissīe nouit dn̄s qui sūt eius ⁊ vocat eos. nō solū voce exterioris ꝓdicatōis: s̄ etiā interne inspiratōis (⁊ educit eas) Li. de tenebris ignorātie (et cū ꝓpas oues emiserit añ eas vadit) ꝑ exempla bonorū opeꝝ (⁊ oues illū sequūt᷑) sc; per exempla ⁊ vestigia sui pastoris. (q̇a sciūt vocē eius) ꝑ inspiratōes dīnas (Alienu; āt nō sequunt᷑) s. ꝗꝛ ē alienꝰ a deo vita ⁊ doctrina sicut ē hereticus ⁊ quilibet ꝑuersus doctor (sed fugiūt ab eo ꝗꝛ nō nouerīt vocē alienorū) i. nō approbant nec sequūᷣ. gor. Isti alieni sūt pseudo xp̄iani et pseudo ꝓphe. De q̄b; dr̄ mat. vij. Attēdite a falsis ꝓphis q̄ veniunt ad vos ī vestimtis oviū: intrīsecus āt sunt lupi rapaces (H̄ ꝓūbiū dixit eis Ih̄s. Illi āt nō cognouerīt quid loqueretᷣ eis) Tho. i. nō intellexerūt q̇s eēt pastor q̇s fur. ⁊ que oues (Dixit ḡ eis iterū ih̄s. Amē amen dico vob̄ ꝗꝛ ego sum hostiu; ovium) per qđ intrant oues ad fidē (omēs quotquot venerūt) añ me. Tho. sc; ex me nō missi vel inspirati a deo (Fures sūt) verū ⁊ dignitatum (⁊ latrones) aīarū quia eas occidunt ꝑ falsam doctrinā. (Ego sum hostiū. per me si quis introierit) scil; in ecclesiam ⁊ societatē fideliū (saluabitur) ꝑ gratiam (⁊ ingredietur) sc; ad contemplatōem deitatis (⁊ egredietur) s. ad cōsideratōem gl'ose humanitatis in xp̄o (⁊ pascua īueniet) ꝗꝛ vtraq; cōsideratio erit delectabilis et iocūda ut; Isaie. xxxiij. Regē in decore suo videbūt (Fur) i. q̇cūq; ꝑ me nō ingredit᷑ (nō venit nisi ut furet᷑) i. ut sibi vsurpet dn̄atu; ⁊ honorē in plebe (⁊ mactet) ꝑ falsā doctrinā (⁊ ꝑdat) i. mittat in dānationē eterna; (Ego veni ut vitā habeāt) Tho. ī pn̄ti ꝑ gratia; (⁊ abūdantiꝰ habeāt) in futuro ꝑ glīam. Vñ Apl's. j. Cor. ij. Oculꝰ non vidit nec auris audiuit. nec in cor hoīs ascendit q̄ ꝓparauᵗ deus hijs q̇ diligūt eu; Circa pn̄s euangeliū vbi dr̄. Per me si q̇s introierit. Notādu; ꝙ l' Hugo de pr̄to diciť. ꝙ xp̄s dei filiꝰ ꝓpter nostrā salutē q̄tuor itinera pegit. Primu; fuit de celo in terrā veniēdo. qñ carnē assumpsit de gloriosa virgine Maria Johis. xvj. exiui a patre ⁊ veni ī mundū ⁊ hoc iter fuit penosum ꝗꝛ penalitates hūane natuᷣe assūpsit ut; Isa. liij. Vere lāguores nostros ipse tulit. ⁊ dolores nostros ipē portauit. ꝗꝛ hic in mūdo. xxxiij. āīs vixit ⁊ nunq̄ vsit

Scd̄ꝫ iter fuit de mūdo ad inferos deſcēdēdo· qn̄ ſedētes in tenebris viſitauit· ⁊ h̄ fuͭ iter victorioſū· qꝛ p̄tās inferni ꝯfregit· Terciū fuͭ de inferno ad mūdū redeūdo qn̄ ꝯfractis īferis cum mag̃ p̄da a mortuis reſurrexͭ Q̄rtū fuit de mūdo ad celū aſcendēdo· qn̄ in die aſcenſionis vidētib⁹ ap̄lis eleuatus eſt ⁊ nubes ſuſcepit eū ab oculis eorū· ⁊ hoc iter fuit valde gaudioſū· Vn̄ pſalmiſta· Aſcendit de⁹ in iubilatione ⁊ dn̄s in voce tube·

¶Feria·iiij·pēthecoſtes Act·v·

IN diebꝫ illis P man⁹ ap̄loꝝ fiebāt ſigna ⁊ p̄digia multa ī plebe· ⁊ erāt vnanimiť oēs ī porticu ſalomōis· Ceterorū āt nemo audebat ꝯiūgē ſe illis· ſꝫ magnificabat eos p̄p̄ls· Mag̃ āt augebať credētiū ī dn̄o multitudo viroꝝ ac mulierū: ita ut ī plateas eijcerēt īfirmos ⁊ ponerēt ī lectul' ⁊ ḡbatť ut veniēte petro ſaltē vmbra illi⁹ obūbraēt quēq̄ illoꝝ: et libarēť ab īfirmitatibꝫ ſuis· Cōcurrebat āt ⁊ multitudo vicinarū ċtatū ihr̄lm: afferētes eḡs ⁊ vexatos a ſpitibꝫ īmūdis q̄ curabāť oēs·

¶Poſtilla·

PEr man⁹· Añ initiū h⁹ ep̄le ſcribit lucas ꝙ vir q̄dā Anaias cū Saphira vxoē ſua vēdidit agꝝ ⁊ fraudauit de p̄cio agri ꝯſcia vxore ſua Et p̄te p̄cij ad pedes ap̄loꝝ miſeāt ⁊ āto ſubitanee obieāt· Et fact⁹ ē timor mḡnus ī vniūſa ecc̄a ⁊ in oēs q̄ audierūt h̄· Tūc ſtatī ſeq̄ť ep̄la p̄ns· (P man⁹ āt ap̄lorū fiebāt ſiḡa ⁊ p̄digia multa) Glo· or· Vn̄ ſuccēdiť zel⁹ ſacerdotū ⁊ iudēoꝝ (in plebe) Ly· nō diť in p̄ncipibꝫ· qꝛ nō credebāt in xp̄ꝫ paucis except' q̄ occulte xp̄iani erant ut Gamaliel Nicodemus ⁊ aliq̄ alij (⁊ erāt oēs vnanimiť)· ſ· ap̄li (in porticu Salomois) vbi eāt loc⁹ orōis ⁊ p̄dicatōis (Ceteroꝝ āt)· ſ· īfideliū (nemo audebat cōiūgē ſe ill') ſupple ficte timētes penā que venerat ſup Ananiā ⁊ eius vxorē· (ſed magnificabat eos popul⁹) ꝓpter curatōnes ⁊ miracula que faciebāt ⁊ etiā qꝛ bona pro malis ſuis pſecutoribus reddebant (Magis autē augebať credentiū in dn̄o multitudo virorū ac mulierum) Nullus eñi ſex⁹ a regno dei excludeť (Ita ut ī plateas) q̄ late erāt (eijcerēt infirmos ⁊ ponerent in lectulis ⁊ grabatis ut veniente petro· ſaltē vmbra illi⁹ obūbraret quēq̄ illorū ⁊ liberarēť oms̄ ab infirmitatib⁹ ſuis) Ly· in quo ponit differētia petri ad alios apoſtolos ī opatōe miraculorū Nā alij apoſtoli curabāt alios infirmos p tactū manuū· ſicut iā ſup̄ dictū eſt· Per manus apoſtoloꝝ ⁊c̄· Petrus aūt nō ſolū p tactū ſed etiā p vmbrā q̇d maius eſt· q̇d fiebat ad oñdenduꝫ ꝙ erat principalis apoſtolus· ergo nomiāť princeps apoſtolorū· Et qꝛ xp̄s non legiť curaſſe p vmbrā ſicut petrus· ideo in petro videtur impletū fuiſſe q̇d dixit Joh̄· xiiij· Qui credit in me opa que ego facio ⁊ ipſe faciet ⁊ maiora hoꝝ faciet (Concurrebat aūt ⁊ multitudo vicinarū ċtatuꝫ Iheruſalē afferētes egros ⁊ vexatos a ſpiritib⁹ immūdis q̄ curabāᷣ oēs) et mag̃ficabāt dn̄m nr̄m Jh̄m xp̄m·

¶Euangelium·

IN illo tp̄e· Dixit Jh̄s turb' iudeorū· Nemo p̄t venire ad me ni pr̄ q̄ miſit me traxerit eū· ⁊ ego reſuſcitabo euꝫ ī nouiſſīo die Eſt ſcp̄tū in p̄p̄his· Erāt oēs docibiles dei· Oīs q̄ audiuit a patre ⁊ didicit venit ad me· nō qꝛ prē vidit q̄ſq̄ niſi is q̄ eſt a deo· hic vidͭ patreꝫ· Amē amē dico vob̄· q̄ credͭ in me hꝫ vitā eternā· Ego ſum panis vite· p̄res vr̄i māducauert mana in deſerto ⁊ mortui ſūt· Hic ē panis de celo deſcendēs· ut ſi q̄s ex ipō māducauerit nō moriať· Ego ſum panis viu⁹ q̄ deſcendi· ſi quis māducauerit ex h̄ pane viuet in et'num· Et panis quē ego dabo caro mea eſt p mūdi vita·

¶Poſtilla·

NEmo poteſt· Joh̄· vj· Hiſtoria h⁹ euāgelij facta ē anno xp̄iſti xxxij· xviij· kal'· maij· feria· iij· luna xxiiij. indictõe. v. An̄ initiū illi⁹ euāgelij scribit scūs Joħ. in eodem ca. q̄ iudei murmurauerūt de illo verbo qđ xp̄s dixit. Ego sū panis viuus q̄ de celo descēdi. Et dicebāt. Nōne hic est fili⁹ Joseph cui⁹ nos nouim⁹ pr̄ez et matrē. Quō ergo dicit hic. q̄r de celo descēdi. Rn̄t ergo ih̄s ⁊ dixit eis. Nolite murmurare inuicē (Nemo pt̄ venire ad me) Glo. p fidē credēdo ⁊ amādo (nisi pr̄ me⁹ q̄ misit me traxerit eū) .i. adiuuet eū p grām suā. Notādū est q̄ f̄m Glo. q̄ pr̄ oēs trahit. q̄r oībus offert grām. nō tñ oēs trahūt vel veniūt ad xp̄m. q̄r etsi oībȝ offerat grā nō tñ oēs eā accipiūt (et ego resuscitabo eū in nouissīo die) Li. q̄r nō est aīa ad plenū btā donec fuerit corpi reunita (Est scrīptū in ppħetis Erūt oēs docibiles dei) Glo. .i. capaces diuine doctrine (Ois q̄ audiuit a pr̄e) .s. diuinas inspiratões percipiēdo (⁊ didicit) eas seq̄ndo (venit ad me) p fidē formatā in p̄ñtia p glām in futuro (nō q̄r patrē vidit q̄sq̄ ñ is q̄ est a deo) .s. fili⁹ q̄ naturalr̄ pcedit a pr̄e (Amē amen dico vobis q̄ credit in me hȝ vitā eternā) Glo. .i. me ipm̄ q̄ sū vita etna (Ego sum panis vite) q̄r ille ē ver⁹ panis q̄ pt̄ ɔ̄suare a morte ⁊ dare vitā etnā. talr̄ panis ē xp̄s (Pr̄es vestri māducauerūt māna in deserto) p. xl. ānos ut hr̄ Exo. xvi. deutro. viij. (⁊ mortui sūt) oēs corpali morte (Hic est panis de celo descēdēs) p incarnatõem quē prefigurabat māna (ut si q̄s ex ipso māducauerit) .s. digne (nō moriat̄) Glo. in p̄ñti p culpā ⁊ in futuro p etnā penā (Ego sū panis viu⁹) .i. viuificās credētē (q̄ de celo descēdi) ut essē panis hoīm q̄ erā panis āgelorꝫ (Si q̄s māducauerit ex hac pane viuet ineternum) q̄r iste panis in māducātē nō ɔūtit̄ sed eū in se ɔūtit f̄m q̄ dictū ē a btō Aug. Nec tu me mutabis in te sic cibū carnis tue. sȝ tu mutaberis in me (Et panis quē ego dabo caro mea ē) Ipa eñ caro xp̄i ⁊ ip̄e tot⁹ xp̄s ibi veracit̄ ɔtinet̄ f̄m deitatē corp⁹ ⁊ aīam.

¶ In die scē trinitatis. ij. Cori. xiij.

FRes. Gaudete. pfecti estote. exhortamī. idipsū sapite. Pacē habete: ⁊ de⁹ pacis ⁊ dilcōnis erit vobiscū. Salutate inuicē in osculo scō. Salutāt vos oēs sancti. Grā dn̄i nr̄i ih̄u xp̄i. ⁊ caritas dei. et cōicatio spūssc̄i sit cū oībȝ vob. amē.

¶ Postilla.

GAudete frēs. estote pfecti. Ante initiū illi⁹ ep̄le scribit Paul⁹ in eodē ca. dicēs In ore duorꝫ vel trium stat ōne verbū. Tūc seq̄t̄ p̄ñs ep̄la. Gaudete: pfecti estote. Quia hodie festū scē trinitatis pagim⁹: necē ē aliq̄d de scā t̄nitate breuit̄ loq̄. Vñ Aug. p̄mo libro de trinitate Hoc itaq̄ verā ⁊ pia fide tenēdum est q̄ trinitas sit vn⁹ sol⁹ ⁊ ver⁹ de⁹ scȝ pr̄ ⁊ fili⁹ ⁊ spiritussc̄us. ⁊ hec trinitas vni⁹ eiusdēq̄ substantie vel essentie credit̄ que est sūmū bonū. Itē scūs Augustin⁹ dicit Hec vera sancta trinitas nihil mai⁹ est in tribus psonis simul noiatis q̄ in vnaq̄libet semel ⁊ p se dicta quia vnaquēq̄ psona plena est substantia in se. nō tamē tres substantie sūt sed vn⁹ deus ⁊ vna substantia. ⁊ vna potētia. ⁊ vna eternitas. ⁊ vna magnitudo. ⁊ vna bonitas. ⁊ vna essentia. pater fili⁹ ⁊ spūssanct⁹. Itē sciēdum q̄ btā trinitas fideliter est credēda ⁊ non curiose inuestiganda. vñ Bern. Scrutari hec temeritas est. credere pietas. nosse vita eterna (Frēs) Li. in veritate fidei psistētes (gaudete) Li. ad virtuosū eñ ptinet de operib⁹ virtutū gaudere (pfecti estote) .i. ad pfectionē ɔseq̄ndā tendite. q̄a sicut nauis ī flumine posita p aque motū descendit nisi remige² in ɔtrariū: sic aīa ex corruptõe carnis et pnitate ad malū ɔtinuo descēdit a pfectiõe nisi conet̄ in ɔtrariū (exhortamini) vos maiores illos qui sūt minores (idipsum sapite) scȝ vos minores cū maioribȝ (Pacē habete) Li. quā xp̄s nobis hereditarie ɔ̄suādā

relıq̄t·ut₃ Joh̄·xiiij Pacē relinq̄ vob̄
pacē meā do vob̄ (et de⁹ pacꝭ)·i·dator
ꝛ amator pacis (ꝛ dilectōis) qꝛ cari
tas ꝯcomitat̃ verā pacē· eo ꝙ p cari
tatē de⁹ eſt in hoīe ꝛ ipſe in eo (erit vo
biſcū) p grāꝫ in p̄ntia glaꝫ ī futuro·
(Grā dn̄i nr̄i Jh̄u xp̄i ꝛ caritas dei ꝛ
ꝯmūicatō ſcī ſpūs) Wil·lugdu· Jn il
lis v̄bis īnuit t̃nitatē pſonaꝝ· Priō
pſonā filij ibi· grā dn̄i nr̄i Jheſu xp̄i
Scdō perſonā p̄ris ibi· caritas dei ſcꝫ
p̄ris· Tercō pſonā ſpūſſā ·ibi· ꝛ cōi
catō ſpūſſā (ſit) ſp (cū om· vob̄ A'')·

Alia ep̄la in eodē feſto Ro·xj·

O Altitudo diuitiaꝝ ſapie ꝛ ſcie
dei· q̄ȝ incōprehēſibilia ſt̃ iudi
cia ei⁹· ꝛ īueſtigabiles vie e⁹
Quis ei cog̃uit ſēſū dn̄i: aut q̄s ꝯſili
ari⁹ e⁹ fuitᵗ? Aut q̄s p̄or dedᵗ illi ꝛ retri
buet̃ ei? Qm̄ ex ip̄o ꝛ p ip̄ꝫ ꝛ ī ip̄o ſūt
oīa· ipi hōr ꝛ glaꝫ ī ſcl̄a ſcloꝝ Amen·

Poſtilla·

O Altitudo· Añ initiū illi⁹ ep̄le ſē
bit ap̄ls in eodē ca·d· Noli altū
ſape ſ; time Tūc ſeq̄t p̄ns ep̄la (O al
titudo ditiaꝝ) gor·i·abūdātie ꝛ copi
oſitatꝭ (ſapie) q̄ ē de diuinis ꝛ de ſpūali
b⁹ de q̄ yſaie·xl·dz· Nō eſt inueſtiga
tio ſapie ei⁹· Et in pſal·clvj· Et ſapi
entie ei⁹ nō ē numer⁹ (et ſciētie dei) q̄
eſt de reb⁹ hūanis· ꝛ col·ij· Jn ipſo
ſūt om̄es theſauri ſapiētie ꝛ ſcientie
(q̄ȝ incōprehēſibilia ſūt iudicia ei⁹)
Gor·id ē diſpoſitiones ei⁹ de omib⁹
reb⁹ vn̄ pſ·xxxv· Judicia ei⁹ abyſ
ſus multa (et inueſtigabiles vie e⁹)
id ē impletōes diſpoſitōis· in quib⁹
omib⁹ eſt miſericordia ꝛ veritas· vn̄
pſ·xxiiij· Vniūſe vie dn̄i miſericor
dia ꝛ veritas· Quoꝝ ratōes a nobis
non poſſūt attingi· vnde Eccl̄s·viij·
Jntellexi ꝙ oim opeꝝ dn̄i nullā poſ
ſit hō inuenire ratōnē· (Q̄s em̄ cog̃
uit ſēſū dn̄i de diſpoſitōne reꝝ) q·d·
null⁹ (ā q̄s cōſiliari⁹ eius fuit) Vin
dās ei cōſilia q̄lit̃ ſic vl̃ ſic res diſpo
neret· q·d· null⁹ (Aut q̄s prior dedit
illi ꝛ retribuetur ei?) q·d· nullus· qꝛ
hoc eſt impoſſibile quia omne v̄tutē

nō ſolū operandi ſed etiā cogitādi ꝛ
eſſēdi ab ipſo habem⁹· Qđ declarat
h̄ ꝯſeq̄nt dicēs (Qm̄ ex ipſo et p ip̄ꝫ
ꝛ in ipſo ſūt oia) Gor· ſuperiora et īfe
riora ꝛ media· ſpiritualia ꝛ corpora
lia ꝛ exvtˀq; ꝯpoita· Et in iſtis ver
bis īnuit ap̄ls t̃initatē pſonaꝝ ī eſſē
tia diuina· p h̄ ꝙ dicit ex ip̄o īnuit p
ſonā patris· p h̄ ꝙ dic̄ p ip̄m innuit
pſonā filij· p h̄ ꝙ dic̄ ī ip̄o īnuit pſo
nā ſpūſſā· Ecce diſtinctō ſeu plura
litas pſonaꝝ (Jpſi honor ꝛ gloria)
ecce vnitas eēntie· Nō em̄ dicit ipſis
ſ; ipi honor ꝛ gl̄a (ī ſcl̄a ſcloꝝ amē)

Euangelium·

JN illo tēpe Erat hō ex phariſeis ni
codem⁹ noīe· pn̄ceps iudeoꝝ· Hic ve
nit ad iħz nocte et dixᵗ ei· Rabbi· Sci
m⁹ qꝛ a deo veniſti mgr̄· Nemo ei pōt
hec ſig̃ facē q̄ tu facis n̄ de⁹ fuerit cum
eo· R̄n̄t Jh̄s ꝛ dixᵗ ei· Amē amē dico
tibi· n̄ q̄s renat⁹ fuerit denuo nō p̄t vi
dere reg̃m dei Dic̄ ad eū nicode⁹ Quō
p̄t hō renaſci cū ſit ſenex? Nūq̄d pōt
in vētrē m̄ris ſue iterato introire ꝛ re
naſci? R̄n̄t iħs· Amē amē dico tibi n̄
q̄s renat⁹ fuerit ex aq̄a ſpūſcō: nō p̄t
introire in reg̃m dei· Qđ natū ē ex car
ne· caro ē· ꝛ qđ natū ē ex ſpū· ſpūs ē
Nō mireris· qꝛ dixi tibi· oportet vos
naſci denuo· Spūs vbi vult ſpirat· et
vocē e⁹ audis· ſ; neſcis vnde veniat ā
q̄ vadat· Sic eſt oīs q̄ nat⁹ eſt ex ſpū
R̄n̄dᵗ Nicodemus ꝛ dixᵗ ei· Quō p̄nt
hec fieri? R̄n̄t Jheſus et dixᵗ ei· Tu es
magr̄ in iſrahel ꝛ hec ignoras? Amē
amē dico tibi qꝛ qđ ſcim⁹ loquimur
ꝛ qđ vidim⁹ teſtamur ꝛ teſtimoniū
nr̄m nō accipitis· Si terrena dixi vo
bis nō creditis· quō ſi dixero vob̄ ce
leſtia credetis Et nemo aſcendit in ce
lū· niſi q̄ deſcēdit de celo fili⁹ hoīs q̄ ē
in celo Et ſicut moyſes exaltauit ſer
pētē in deſerto: ita exaltari oportet fi
liū hoīs· ut oīs q̄ credit in ipſo nō pe
reat· ſed habeat vitā eternā·

Poſtilla·

ERat homo ex phariſeis ni·ceꝉ·
Joh̄·iij· Hiſtoria h⁹ euangelij

facta ē āno xp̄i·xxxj·xvj·kal̄·maij·feria·iiij·indictōe·iiij·luna·v·Ante initiū illi⁹ eu·scͤbit Joħ·ī p̄cedēti ca·Cū ihs eēt ihr̄limis in pascha in die festo multi crediderūt in noīe e⁹·vidētes sig̃ ei⁹ q̄ faciebat·Tūc postmodū seq̄ť euāgeliū hodiernū(Erāt hō)ly·Iste em̄ fuit vn⁹ illoꝝ de q̄bꝫ Joħ·ij·dr̄ q̄ multi crediderūt in Jhꝫ·vidētes sig̃ q̄ faciebat·ꝫ ꝓpť iudeos nō ↄfitebanť ut de sinagoga nō eijcerēť(ex phariseis)Tho·hec secta erat ꝓbabilior ⁊ honorabilior inť oēs sectas iudeoꝝ(nicodem⁹ noīe)Ipē ei postmodū sepe iuit ad xp̄m·ut hr̄ Joħ·xix·(princeps iudeoꝝ)Fuit em̄ magnus inť iudōs ⁊ honorat⁹(Hic venit ad ihesū nocte)timuit em̄ venire ī die ne incurreret indignationē iudeoꝝ q̄ iam cōspirauerāt Jo·ix·ut si q̄s eū ↄfiteť xp̄m: ex̄ sinagogā fierꝫ(⁊ dixit ei·Rabi scim⁹ q̄ a dō venisti mgr̄)Li·certuꝫ est mī q̄ tua doctrina ē vera ⁊ a deo data ⁊ nō hūanit⁹ ↄficta(Nemo em̄ p̄t hec sig̃ facere q̄ tu facis n̄ fuerit de⁹ cū eo·Rn̄dit Ihs ⁊ dixit ei)ly·hic ponitur xp̄i r̄nsio·q̄ videbat nicodemū humilē ⁊ vere q̄rere doctrinam xp̄i q̄ntū ad secreta fidei·⁊ iō incipit a p̄mo sacramēto scꝫ baptismo q̄ est regeneratō spūalis ⁊ p ↄñs nc̄caia ad salutē(Amē amē dico tibi n̄ q̄s renatus fuerit denuo)·i·iterū p gn̄atōeꝫ spūalē(nō p̄t vidē regnū dei)ly·visio ei dei nō p̄t hoib⁹ ↄpetē nisi p gratiā ⁊ ad hāc grāꝫ ↄseq̄ndā req̄riť generatio spūalis p quā hoies fiunt filij dei·⁊ p ↄñs hēdes vite celestis(Dicit ad eū nicodem⁹ Quō p̄t hō renasci cū sit senex·Nūq̄d p̄t in ventrem matris sue iterāte introire ⁊ renasci)q·d·nō·q̄ quātitas n̄ p̄mittit(Rn̄dit ihs·Amē amē dico tibi)·q·d·tu de carnali generatione intelligis·q̄ ego de spūali geneātōe dico(nisi q̄s renatus fuerit)spirituali gn̄atione q̄ fit(ex aq̄a ⁊ spū·non p̄t introire in regnū dei)Ex h̄ habem⁹ q̄ baptism⁹ est q̄dā spūalis generatō·⁊ est primū sacramētū ⁊ ianua oīm sacramentoꝝ ⁊ sine eo null⁹ saluať(Qd natū est ex carne)s̄m virtutē carnalis generatōis(caro est)·i·ↄstituiť in vita carnali tm̄(et qd natū est ex spū spirit⁹ ē)·i·ↄstitut⁹ in vita spūali(Non mireris)·i·nō debes admirari(q̄ dixi tibi oportet vos nasci denuo)q̄ n̄ loq̄r de gn̄atōne carnali de q̄ tu arguis·ꝫ de spirituali(Spirit⁹ vbi vult spirat)·i·dādo grāꝫ cui vult ut ad ro·ix·Cui vult miseret ⁊ quē vult indurat(⁊ vocē ei⁹ audis)scꝫ in p̄dicatōib⁹ ut pꝫ Math·x·nō ei vos estis qui loq̄mi·ꝫ spirit⁹ p̄ris vr̄i q̄ loq̄ť in vobis(ꝫ nescit vn̄ veniat aut q̄ vadat)vn̄ Aug·dicit q̄ illa vba de spirituali cto intelligēda sūt q̄ in ꝓphetis ⁊ scp̄turis sacris loq̄ť·ꝫ p̄ncipiū h⁹ scp̄ture scꝫ spiritusscūs ⁊ ei⁹ finis scꝫ btītudo celestis nobis occultāť ⁊ sola fide tenēť(Sic ē oīs q̄ nat⁹ ē ex spiritu)·i·scō·i·ī vita spirituali ↄstitut⁹(Rn̄dit nicodem⁹ ⁊ dixit ei·Quō pn̄t hec fieri)Glo·in h̄ notať diligētia in nicodemo·q̄a nō cessauit q̄rere donec intelligeret(Rn̄s Ihs ⁊ dixit ei·Tu es magr̄ in isrl̄ ⁊ hec ignoras)Glo·q·d·te iudei magnuꝫ doctorem reputāta tn̄ ignoras fidei initia ⁊ viā salutis(Amen amē dico tibi·q̄ qd scim⁹ loq̄mur)·i·ego ⁊ mei ap̄li(⁊ qd vidim⁹ testamur ⁊ testimoniuꝫ nostrū nō accipitis)sic ꝓbatū ⁊ certum(Si terrena dixi vobis)Tho·de regeneratōe baptismi·q̄ fit in aq̄ et spitu(⁊ n̄ creditis·quō si dixero vobis celestia credetis)·i·gn̄ationē eternā filij dei a p̄re ⁊ filio credetis(⁊ nemo ascēdit in celū)·i·nemo hꝫ virtutē illuc ascēdēdi ꝓpria ptāte(nisi q̄ descēdᵗ de celo fili⁹ hois q̄ est in celo)p p̄ntia ⁊ immēsitatē diuinitatis ꝰ q̄libꝫ hō q̄ ascēdit ⁊ saluať:ascēdit p xp̄m(Et sic moyses exaltauit serpētē)Hic xp̄s agit de sua passiōe a q̄ v̄tutē hꝫ baptism⁹ ⁊ oīa alia sacramēta di·(sicut moyses exaltauit serpētē)ut legitur Nu·xxj·q̄ murmurātibꝫ iudeis ↄtra deū ⁊ moyſen· dicētibꝫ· Aīa nr̄a nauſeat ſup cibo iſto leuiſſīo: immiſit deminꝰ ſerpētes ignitos q̇ eos inficiebāt· Clamāte āt moyſe ad dn̄m· iuſſit dn̄s fieri ſerpenteꝫ eneū ⁊ affigi in palo ut aſpiciētes ī eū pcuſſi a ſerpētibꝫ ſanarēt· Hic ſerpēs fuit figura paſſiōis xp̄i· qꝛ ſerpēs eneꝰ affixus in palo· fuit xp̄s innocēs affixꝰ ī patibulo cruc̄· ad cuiꝰ aſpectū· ſ· p fidē ⁊ amorē· ſanat̄ in nobis venenū peccatī ignite ↄcupiſcētie (ita exaltari oportꝫ filiū hoīs) Tho· hic oñdit modū ſue paſſionis Voluit āt dn̄s ih̄s xp̄s illo mō mori· ſ· exaltatꝰ in cruce ut ſicut terrā purgauerat ſua ↄuſatōe· ita purgaret aereꝫ ⁊ oīa celeſtia ſua paſſiōe ⁊ ut t̄rena cū celeſtibꝫ pacificaret· ⁊ ideo ſtetit q̄ſi mediꝰ inter celū ⁊ terrā· ut pꝫ p apl̄m d· Pacificās p ſanguinē crucis eiꝰ ſiue q̄ ſunt in terr̄ ſiue q̄ in cel̄ ſūt (ut oīs q̇ credit in ip̄ō) ·ſ· verā fide (nō pereat) morſu ꝑpetū ⁊ demonū· infectōe vicioꝝ ⁊ morte ſupplicioꝝ (ſꝫ habeat vitā eternā) hic in ſpe ⁊ poſtea in re· ¶ Cir̄ pn̄s euāgeliū vbi d̄r· Niſi q̇s renatꝰ fuerit· Notādū qꝛ hugo de prato dic̄· qꝛ deꝰ a pri° mūdi vſqꝫ mō ↄtra pctm̄ originale tollenduꝫ remedia ordinauit· Nā hō fecit morbū ⁊ deꝰ fecit remediū· Priᵐ remediū fuit ſacrificiū p adultis· et inde eſt qꝛ antiq̇ pr̄es deo ſacrificiū offerebāt· ſi aūt puuli moriebant̄ ante vſuꝫ liberi arbitrij ſufficiebat eis fides pn̄tū· ut ſic a pentibꝰ fuerat introductū pctm̄: ita p eoſdē deleret̄· ſi aūt pentes puuloꝝ q̇ moriebāt non erāt fideles puuli nō ſanabant̄· Scd̄m remediū fuit circūciſio tpe abrahe· qꝛ deꝰ mādauit abr̄he ut ipſe ⁊ poſteri eiꝰ debebāt circūcidi· Terciū remediū fuit baptiſmꝰ quē xp̄s īſtituit· qui nō ſolū purgat peccatū originale ⁊ actuale· ſꝫ etiā apit celū qd̄ circūciſio nō fecit ⁊ h̄ facit baptiſmꝰ in virtute paſſionis xp̄i· ⁊ in ſigᵐ hꝰ exiuit de latē xp̄i ſāguis ⁊ aq̄

¶ In feſto corporis xp̄i j· Cor· xj·

Fr̄es· Conueniētibꝫ vob̄ ī vnū iā nō ē dn̄icā cenā māducare Vnuſq̇ſqꝫ ei ſuā cenā pſumit ad māducādū. Et aliꝰ q̇dē eſurit aliꝰ āt ebriꝰ ē· Nūq̇d domos nō habetis ad māducādū ⁊ bibēdū? Aut eccl̄iam dei cōtēnitis ⁊ ↄfundit̄ eos q̇ nō hn̄t Quid dicā vob̄? Laudo vos: ī hoc nō laudo· Ego eñi accepi a dn̄o quod et tradidi vobis· qm̄ dn̄s ih̄s in q̄ nocte tradebat̄: accepit panē ⁊ gratias agēs: fregit ⁊ dixit· Accipite ⁊ māducate· Hoc ē corpꝰ meū qd̄ p vob̄ tradet̄· Hoc facite in meā cōmēoratōeꝫ· Silr̄ ⁊ calicēꝫ poſtq̄ cenauit dicens· Hic calix nouū teſtam̄tū eſt in meo ſāguine· Hoc fāte q̇tieſcūqꝫ bibet̄ ī meā ↄmēoratōē· Quotieſcūqꝫ eī māducabit̄ panē hūc: ⁊ calicē bibetis: mortē dn̄i ānūciabitis donec veniat· Itaqꝫ q̇cūqꝫ māducauerit panē vl̄ biberit calicē dn̄i indigne: reꝰ erit corpis ⁊ ſāguis dn̄i· Probꝫ āt ſeipm̄ hō ⁊ ſic de pane illo edat et de calice bibat· Qui eñiꝫ manducat ⁊ bibit indigne: iudiciū ſibi māducat ⁊ bibᵗ nō diiudicās corpꝰ domini·

¶ Poſtilla·

Conueniētibꝰ ⁊c̄· Añ initiū hꝰ ep̄le ſcribᵗ Paulꝰ in eodē ca· ipſ corinthijs d· Si q̇s autēꝫ videt̄ cōtentioſus eſſe· nos talem cōſuetudinem non habemus neqꝫ eccleſia dei· Hoc āt ꝑcipio nō laudās qꝛ nō in meliꝰ ſꝫ in deteriꝰ cōuenitis· Tūc poſtmoduꝫ ſequit̄ pſens epiſtola· Cōueniētibꝰ vobis in vnū· Hodie pagitur feſtuꝫ corporis chriſti ſic̄ h̄ ſacramētū poſt cenā a chriſto īſtitutū ē· Et epiſtola et euangeliū cōcordant· Quia in euangelio habet̄ de fructu digne cōmunicātiū vbi d̄r· Qui māducat hunc panē viuet in eternū· Sic p oppoſituꝫ in epiſtola hodierna habet̄ de picul̄ indigne cōmunicātiū· ſic̄ pꝫ in textu ep̄le pn̄tis· (Fratres· Cōueniētibus vobis in vnū) Ly· ad ꝑticipandū euchariſtie ſacrm̄ (iā nō ē) ·ſ· n̄ lꝫ vobis (dn̄icā cenā māducare· Vnuſq̇ſqꝫ ei suaꝫ cenā p̄sumit ad māducandū) Ly. an̄ sumptōem sacramēti ꝑparabāt sibi cibaria ⁊ portabāt ad ecclesiam cōedentes an̄q̄ sumerent sacramentū. ⁊ sic diuites laute ɔmedebāt ⁊ bibebāt paupes autē esuriebant. Ergo dicit (Et ali9 quidē esurit ali9 aūt ebri9 est. Nunqd domos nō habetis ad manducandū ⁊ bibendū?) i. domos nō cōsecratas (Aut ecclīam dei ɔtēnitis) Li. q. d. certitudinaliter est in hoc contēptus eccl̄ie q̄ ɔsecrata ē (⁊ cōfunditis eos) i. paupes (q̄ nō habent) i. laute cōedere coram tāta multitudine (Quid dicā vobis) ly. sup hoc factum (laudo vos) supple in alijs (i h̄ nō laudo) s; vitupero (Ego enī accepi a dn̄o) Ly. mihi reuelāte (qđ ⁊ tradidi vobis) qm̄ dn̄s ih̄s: q̄ est institutor sacramētorꝫ ⁊ nō alius (in q̄ nocte tradebat̄) Gor. i. imminēte passione cui9 nocte traditio facta est. in nocte i. vespe noctis (accepit panē ⁊ benedixit) ut habet̄ Mat. xxvj. (⁊ grās agens) Ly. ut doceret nos in omnib9 gratias agere deo (⁊ fregit ⁊ dixit Accipite ⁊ māducate h̄ est corp9 meū) Ly. i. contētū sub specie panis qꝛ panis trāssubstātiaꝛ in verū corp9 xp̄i dīna virtute ꝑ ɔūsionē solis accidētib9 remanentib9 (qđ ꝓ vobis tradet̄: hoc facite in meā commemoratōem) Gor. i. in memoriam mortis mee ⁊ passionis (Similit̄ ⁊ calicē) supple accepit (postq̄ cenauit) ⁊ vinū in calice cōtentū cōsecrauit in sanguinē suū (dicēs Hic calix) Gor. id est ɔtentū in h̄ calice (nouū testamentū est in meo sanguine) Ly. q̄a nouū testamētū ɔfirmatū est sanguine xp̄i effuso (hoc facite q̄tienscunqꝫ bibetis) Gor. i. sanguinē meū in spē vini (in meā ɔmemoratōꝫ) i. in memoriā passionis mee (Quotiēscūqꝫ enī māducabitis panē hūc ⁊ calicē bibetis) Ly. i. hoc sacramētū in q̄ sub spē panis ɔtinet̄ verū corp9 xp̄i Et sb spē vini ver9 sanguis xp̄i (mortē dn̄i annūciabitis) ipsam recitando p h̄ sacramentū (donec veniat) i. ad iudiciū p qđ intelligit̄ ꝙ celebratō hui9 sacramēti nō deficiat in eccl̄ia vsqꝫ i finē mūdi Math. vlti. Ecce ego vobiscū sum oībꝫ dieb9 vsqꝫ ad ɔsūmationē seculi (Itaqꝫ quicūqꝫ māducauerit vel biberit calicē dn̄i indigne) Li. i. cū volūtate peccādi mortale de futuro. vel impenitēs de p̄terito (reus erit corporis ⁊ sanguinis dn̄i) Glo. i. penas mortis xp̄i exoluet. i. puniet̄ ac si xp̄m occiderit (ꝓbet enī seipsū homo) Li. i. ꝓpriā ɔsciētiā diligēter examinādo ⁊ emūdando (⁊ sic de pane illo edat) scilꝫ fructuose (⁊ de calice bibat) Ly. Fit aūt hic mētio de duplici spē. i. panis ⁊ vini. Nā in p̄mitiua eccl̄ia sic dabat̄ fidelibꝫ. sed ꝓpter ꝑiculū effusionis sāguinis. modo dat̄ tm̄ laicis sub spē panis. Sacerdos tn̄ celebrās accipit sb vtraqꝫ nō tm̄ p se s; etiā p alijs (Qui enī māducat ⁊ bibit indigne) Gor. i. irreuerēter vel existēs i crīmīe (iudiciū sibi māducat ⁊ bibit) id est ad suā dānatōem sumit (nō diiudicās corp9 dn̄i) Ly. id est discernēs ab alijs cibis sumēs eodē mō sicut alios cibos corpales

Euangelium.

In illo tempe. Dixit Ih̄s discipul̄ suis ⁊ turbis iudeorꝫ Caro mea vere est cib9. ⁊ sanguis me9 vere est pot9 Qꝫ māducat meā carnē ⁊ bibit meū sāguinē: in me manet ⁊ ego in illo. Sic̄ misit me viuēs pater ⁊ ego viuo ꝓpt̄ p̄rē; Et q̄ manducat me. ⁊ ipse viuet ꝓpter me. Hic est panis q̄ de celo descēdit. Nō sicut māducauerūt p̄res vestri mānā ⁊ mortui sūt. Qui manducat hūc panē viuet in eternū.

Postilla.

Caro mea vere est cibꝫ. Iohis. vj Hystoria hui9 euāgelij facta est xviij. kal̄. maij. Anno xp̄i. xxxij. feria. iij. indictōe. v. luna. xxiiij. Ante initiū illi9 euāgelij scribit Iohēs in eodē ca. q̄ xp̄s dixit turbis iudeorū. Amen amē dico vobis. nisi māducaueritis carnē filij hoīs ⁊ biberitis e9 sanguinē nō hēbitis vitā in vobꝭ· Tūc postmodū seq̄t euāgeliū hodiernū· Caro mea vere ē cibꝰ· Hic oñdit hꝰ sacri veritas· xp̄s ei freq̄nt̄ ꝑabolice discipul' suis loq̄bat̄ et iō ne crederēt ꝙ caro eiꝰ ꝯtineāt in h̄ sacr̄o eucharistie tm̄mō sic̄ in siḡo: iō h̄ remouet d· (Caro mea vere ē cibꝰ et sāguis meꝰ vere ē potꝰ) Ly· Caro ei xp̄i d̄r vere cibꝰ· et sāguis eiꝰ vere potꝰ ꝙ reficiūt aīam q̄ immortalis est· Cibꝰ āt corporalis tm̄ reficit corpꝰ qđ est corruptibile· vn̄ Aug· Cū ī cibo a potu hoīes id appetāt ut oīno n̄ esuriāt neqꝫ sitiāt h̄ veracit̄ nō p̄stat n̄ iste cibꝰ a potus q̄ eos a q̄bꝰ sumit̄ imortales a incorruptibiles reddit a facit socios sc̄orum vbi pax certa vnitas (Qͥ mādūcat meā carnē) spūali māducatōe (a bibit meū sanguinē) p dilectōꝫ (in me manet a ego in illo) Tho· In iā dc̄is verbis dat xp̄s intelligē differentiā istiꝰ cibi ad alios carnales cibos· alij autē cibi ꝯuertunt̄ in manducantē· Iste cibꝰ māducantē in se ꝯuertit ut dictū est scō Aug· Nō tu me mutab̄ in te sicut cibū carnis tue· ꝫ tu mutaberis in me· (Sic̄ misit me viuēs pr̄) Tho· i· hoīem fecit (et ego viuo ꝓpter prēm) referēdo totā vitā meā ad ipꝫ· (et q̄ mādūcat me a ipse viuet ꝓpter me) ꝙ viuimus deo p fidē a dilectōem in ꝑceptōe sacramēti (Hic est panis q̄ de celo descendit)· i· de sinu pr̄is Ansel· Vt panē angeloꝝ māducaret hō rex angeloꝝ factꝰ ē homo (Nō sicut māducauerūt pr̄es vr̄i māna a mortui sūt) Ly· a iō nō fuit vere cibꝰ celestis ꝫ tm̄ figura eiꝰ· ꝙ vitā spūalē nō ꝯferebat· sed eā dari in h̄ sacramēto p̄figurabat ꝙ erga deuotos habebat omē delectamentū Mal' autē hominibꝰ erat insipidꝰ sicut d̄r Numeri· Anima nostra nauseat super cibo isto leuissimō· Sic eucaristia digne sumētibꝰ est vite spūalis solatiū: et indigne sumētibꝫ iudiciū (Qui māducat hunc panē) Ly· digne (viuit in et̄nū) vn̄ Aug· Qui ex nobis vitā et̄nā hr̄e n̄ possumꝰ panē celi māducare debemꝰ ut viuamꝰ· vn̄ Remigiꝰ Cū oīs salꝰ corpis a aīe est in corpis a sanguinis susceptōe· honoremus xp̄m in h̄ sacramēto· ut mediāte hoc sacratissimō sacramēto· ad eternā salutē ꝑuenire mereamur.

¶ Circa p̄ns euangeliū vbi d̄r Qui māducat hunc panē· Rñdū ꝙ panis a vinū inter ꝯsueta nutrimēta maxie corpꝰ nutriunt a sustentāt· Instituit ḡ dn̄s ies xp̄s sb̄ hijs sp̄ebꝰ ut intelligēmꝰ per hoc ꝙ sic̄ panis a vinū maxime nutriūt corpꝰ a sustētant· sic ꝯtentū sb̄ hijs speciebꝫ maxie sustētat· nutrit et reficit aīam· Hoc eni̅ sacramētum digne sumptuꝫ inter oīa sacra plus efficit a auget caritatē· a ꝯfir omēs virtutes· et maxie valet ad dimissionē oīm pctōꝝ· ⁊c̄· Vn̄ etiā magister sententiaꝝ li· iiij· di· xj· dicit· ꝙ sb̄ huiusmodi speciebꝰ panis a vini post ꝯsecratōem sūt omnia q̄ sūt in xp̄o in sua existētia naturali· ꝙ ibi est purissima caro xp̄i siue corpꝰ eius: qđ fabricāte spūsancto tractū fuit de sē ꝓbenedicto vtero virginis gloriose a quod nūc glorificatuꝫ est in celo· Secundo ꝙ caro xp̄i nō viuit sine sāguine· ideo est etiaꝫ ibi sanguis iste p̄ciosus q̄ emanauit abūdāter p mltiplicia vulnera dn̄i Ihesu xp̄i· Tercio ꝙ nō est verꝰ hō sine anima ratōnali· ꝓpter qđ est ibi etiā aīa xp̄i· cui datꝰ ē spūssanctꝰ nō ad mēsurā· Qrto ꝙ xp̄s est verus deꝰ· idō ꝯseq̄nter sicut hec quatuor sūt ita ꝙ qđlibꝫ eorum est veracit̄ sub specie panis: ita etiā omnia simul et qđlibet in calice sub specie vini cōtinet̄· nec plus sub specie panis q̄ᵐ in calice sub specie vini cōtinet̄ aut ecōuerso· sed idē p oīa et eodē modo ⁊c̄· Itē notandū ꝙ cristiani nō adorāt in h̄ sacramēto panē· cū ex fide sciunt illū ibi nō esse· ꝫ substātialit̄ versū in xp̄i verū corpꝰ· nec adorant species sacramētales ut deum a accidentia q̄ remanserūt sed adorāt xp̄m dn̄m verū deū a hoīem sb̄ iſtis ſpeciebꝰ inuiſibilit̃ exiſtẽtẽ ⁊ realit̃ p̄ñtẽ. Sic ſilr̃ in calice pꝰ cõſecrationẽ nõ adorãt vinũ cuꝫ nõ ſit ibi. ſ; ē ſb̄ſtãtialiter verſũ in ſanguinẽ xp̄i. Nec adorãt ſpecies vini ut deũ ſ; adorãt xp̄ꝫ dñm verũ deũ ⁊ hoīeꝫ ſub iſtis ſpeciebꝰ ſic inuiſibilit̃ exiſtẽtẽ ⁊ realit̃ p̄ñtẽ. Itẽ notãdũ ꝙ nõ debꝫ q̇ſꝙ̄ credere. ꝙ in diuiſione hoſtie diuidatur et lacẽt̃ corpꝰ xp̄i. aut ꝙ ī hoſtie ſūptõe corpꝰ xp̄i ɔterat̃ dẽtibꝫ. aut ꝙ corpꝰ xp̄i digerat̃ ⁊ in corpꝰ ſumẽtis cõuertat̃ ſic aliꝫ cibi. ſ; ſole ſpecies frãgũt̃ ⁊ atterũᷣ. q̇bꝰ ɔſūptis deſinit ibi eē̄ corpꝰ xp̄i. ⁊ remanet in aīa ſolꝰ ſacramēti effectꝰ q̇ eſt aīe refectõ ꝑ augmẽtũ grẽ ⁊ v̇tutũ. Vñ etiã Damaſcenꝰ dic̃. Dũ ſpecies ſentiᷣ ſacrm̄ ē. duꝫ ãt deſinit ſentire: ſacrm̄ nõ eſt. Item ſciẽduꝫ ꝙ tota eccleſia catholica iſto ſacramẽto reficit̃. vñ Grego. Offert̃ eñ ꝓ gl̃a btõꝝ ꝓ ſalute viuoꝝ ⁊ ꝓ ſb̄ita liberatõe in purgatorio detẽtorũ. ad qᵭ deſignandũ: hoſtia frãgit̃ in tres ptes et xp̄s integralit̃ eſt in q̄libet. Vñ de h̃ dicit̃ in decretis. In q̄libet pte hoſtie totꝰ ⁊ īteger eſt xp̄s deus. xvj. q. ij. Singuli. Vñ etiã Grego. papa. Pticula in calice miſſa ſignificat btõs in p̄ria q̇ vino eterne dulcedis inebriant̃. alie vero due ꝑticule q̄ dẽtibꝰ atterũtur ſignificãt illos q̇ vl̃ in p̄ñti vita vl̃ eē̃ in purgatorio in penis trãſitorijs affligũtur.

Dñica. j. pꝰ feſtũ trinitatꝭ. j. Io. iiij.

RAriſſimi. Deꝰ karitas ē. In h̃ ꝑfecta ē karitas nobiſcuꝫ. ut fiduciaꝫ habeamꝰ in die iudicij. Quia ſic ille ē ⁊ nos ſumꝰ ī h̃ mũdo. Timor nõ ē in caritate. ſ; ꝑfecta caritas forãs mittit timorē. qm̄ timor penã h;. Qui aũt timet: nõ ē ꝑfectꝰ ī caritate. Nos ẽ̊ diligamꝰ deũ. qm̄ deꝰ ꝓor dilexᵗ nos. Si q̇s dixerit: qm̄ diligo deũ: ⁊ frēm ſuũ oderit: mẽdax eſt. Qui eī nõ diligit frẽm ſuũ quẽ videt deũ quẽ nõ videt quõ pōt diligẽ. Et hoc mandatũ hẽmꝰ a deo: ut q̇ diligit deũ: diligat ⁊ frẽm ſuũ.

Apᵭ q̇ſdã leᵗ lõgior textꝰ pꝫ ī poſtil.

DEus karitas ē. Añ initiũ huiꝰ epl̃e ſcribᵗ Ioh̃. d. Ipſi de mũdo ſũt et iõ de mũdo loquũt̃ ⁊ mũdꝰ eos audit. Nos ex deo ſumus. Cariſſimi diligamꝰ inuicē ꝗꝛ caritas ex deo eſt. Tũc ſeq̇t̃ epl̃a hodierna Deꝰ caritas eſt. Vbi ſcũs Iohẽs apl̃s ⁊ euãgeliſta queꝫ xp̄s pre ceteris dilexit maxime cõmẽdat nobis caritatẽ dei ⁊ pximi. Sic ſilr̃ in euãgelio hodierno: ſãctꝰ lucas dicit nobis de q̇dã diuite q̇ nec circa deũ nec ċca pximũ ſcꝫ pauperẽ lazarũ aliq̇ dilectõe mouebaᵗ ſ; induebat̃ purpura ⁊ byſſo ⁊ epulabat̃ q̇tidie ſplẽdide ideo ſepultꝰ ē ī inferno. Et ſi volumꝰ h̃ malũ euadẽ tũc debemꝰ deũ ⁊ pximũ diligẽ. Q̇a (deꝰ caritas eſt) L. p. increata ſic ē bonitas ⁊ ſapiētia (In h̃) velut in certiſſiō ſig̊ (apparuit caritas dei in nobis) ɫ oñſa ē erga nos (qm̄ filiũ ſuũ vnigenituꝫ) ñ ſuũ (miſit deꝰ) .ſ. pꝛ̄ (ī mũdũ) .ſ. ī hũaītate aſſūpta (ut viuaꝰ ꝑ eũ) vim. ut ñ iudicem̄ ꝑ eũ (in h̃) ɫ ī hac miſſiõe (ē caritas) manifeſta (nõ q̇ nos dilexerimꝰ deũ ſ; qm̄ ipē̄ prior dilexit nos) .ſ. p̄deſtinãdo vocãdo iuſtificãdo (et miſit filiũ ſuũ ꝓpiciatõem) Vim. ut deꝰ nobis ꝓpiciet̃ ꝑ ipm̄ (pro peccatis nr̃is) .ſ. tollẽdis. Quaſi. d. ſi deꝰ dilexit nos. ⁊ nos debemꝰ .ſ. exẽplo xp̄i inuicē diligẽ. Vim. ſi deus diligit nos. tũc debemꝰ diligẽ id qᵭ deꝰ diligit ſ; deꝰ diligit oēꝫ hoīeꝫ. ẽ̊ ⁊ nos quēlibꝫ hoiem debemꝰ diligẽ (Deũ nẽo vidit vnq̄) Vim. In p̄ñti deꝰ ñ pt videri ſic eſt ſ; ſolũ ī futurã vita. vñ Aug. dicit ꝙ cõceſſũ fuit Paulo ⁊ moyſi videre diuinã eſſẽtiã. ſ; h̃ fuit in raptu ⁊ trãſitorie ⁊ nõ manſue ꝗꝛ tũc fuerũt rapti ex ſẽſus corpis (Si diligamꝰ inuicē) ſcꝫ ex ſincera caritate (deꝰ in nob̃ manꝫ) ꝑ grãꝫ inhitãtē (et caritas eꝰ in nob̃ ꝑfecta ē) Tũc eñ caritas dei ꝑfecta ē in nobis. q̇ndo eũ diligimꝰ. ñ ſolũ ī ſe ſ; eẽ in ſua imagine. ɫ in hoīe. (In h̃ ɔg̊ſcimꝰ qm̄ in eo manemꝰ) ꝑ caritatẽ q̄ deũ diligimꝰ (et ipē in nobis) ꝑ caritateꝫ q̄ nos diligit (q̄m de ſpū ſcō) ſcꝫ ab ipō ꝓcedēte (dedit nob̄. Et nos) Li. i. ego iohēs ꝛ alij apl̄i mecū (vidim⁹) ſcꝫ e⁹ hūanitatē ocul' corꝑalibꝫ. ꝛ ei⁹ d̄initatē ocul' mētalib⁹ nō ī ſe ꝫ in effectibꝫ ſuis. Quia viderūt cū faciētē miracl̄a virtutē toti⁹ nature create trāſcēdētia (ꝛ teſtificamur) deviſ q̄ vidim⁹ (q̄m pr̄ miſit filiū ſuum) eiuſdē nature ꝛ ptāt' cū eo (ſaluatorē mūdi) ꝑ ſuā paſſionē in hūanitate aſſumpta (Quiſq̄s ꝯfeſſus fuerit) Gloſ. ſcꝫ ꝯfeſſione ꝑfecta. cordis oris ꝛ operis. nō diminuta ſcꝫ ſol⁹ vocis. Vnde apoſtolus. Confitentur ſe noſſe deū. factis aūt negant (q̄m ihs ē fili⁹ dei) ita ꝙ idē ē fili⁹ dei ꝛ fili⁹ hoīs (de⁹ in eo manet) ſupple ꝑ grāꝫ (ꝛ ipſe in deo) ut in refugio. vnde pſ̄ lxxxix. Dn̄e refugiū tu fact⁹ es nob̄ (Et nos) .ſ. apoſtoli (cognouimus) .ſ. ꝙ ihs ē fili⁹ dei (et credim⁹ caritati quā habꝫ de⁹ in nobis) Ly. id eſt credim⁹ ipſū ſpecialit' habitarē nobiſcū ꝑ caritatē (De⁹ caritas ē) Vn̄ Aug. ſup illo ꝟbo. Si in ſingul' locis ſacre ſcp̄ture nihil alid' dicē² de caritate niſi ꝙ de⁹ caritas ē. nō alid' q̄ꝫ caritateꝫ q̄rere deberem⁹. Nō ei caritas poterat altior cōmēdari q̄ꝫ ꝙ de⁹ dicēt' (et q̄ manet ī caritate in deo manet) vin. tāq̄ꝫ palmes in vite: tāq̄ꝫ membꝝ in corpe (ꝛ de⁹ ī eo) manet tāq̄ꝫ habitator in domo: tāq̄ꝫ ſpōſus in thalamo tanq̄ꝫ ſacerdos in tēplo. Vn̄ bern̄. q̄a de⁹ caritas ē: ꝛ ideo caritati nihil melius ē (ꝛ q̄ manet in caritate ī deo manet) ideo caritati nihil ſecuri⁹ (ꝛ de⁹ in eo) ideo caritati nihil iocūdi⁹ (In hꝫ ꝑfecta ē caritas dei nobiſcū) .i. ꝑfecta eē oñdit' (ut fiduciā habeam⁹ in die iudicij) Vin. Si talē fiduciā habem⁹ ad deū ꝙ audemus ſecure apparere in ꝯſpectu ei⁹. ꝛ reddere ei votū tūc habem⁹ indubitāt' ꝑfectā caritatē (q2 ſic ille ē) Li. i. benefaciēs de celo iuſtis ꝛ iniuſtis (ꝛ nos ſum⁹ in hoc mūdo) .ſ. ꝑ amorē e⁹ amicos ꝛ inimicoſ diligēdo (Timor nō ē in caritate) q̄d' intelligit' de timore ſuili in q̄ꝫ tū ſuil' ē: nō aūt intelligit' de filiali. q2 ille timor ſtat cū caritate ꝑfcā (Sꝫ ꝑfecta caritaſ foras mittit tiorē) Q2 ꝛ caritas etiā q̄cūq̄ꝫ excludit tiorēꝫ ſuilē (q̄m timor penam habet) .i. timori ſeruili pena debet'. q2 facit cauērē pctm̄ ſolūmō: ne puniat' nō ꝑpt' deteſtatōnē vicij nec ꝑpt' vitādā offenſā dei. ſic fur q̄nq̄ꝫ dimittit furari ꝑpt' ſuſpēdiū (Q2 āt timet) Ly. h̄ mō (nō ē ꝑfect⁹ ī caritate) .i. n̄ hꝫ caritatē ipꝫ ꝑficiētē (Nos ḡ diligam⁹ deuꝫ) Gloſ. dilcōne ꝑfecta (q̄m ipē p̊ dilexit nos) q̄ꝫ nos ipm̄. imo cū adhuc inimici eēm⁹: dilex' inimicos ut facēt amicos. dilexit iniuſtos ut facēt iuſtos. dilex' egrōs ut faceret ſanos. (Si q̄s dixerit q2 diligo deū ꝛ frēꝫ ſuū oderit) q̄ eſt ymago dei (mēdax ē) Li. i. q2 dilcō ꝓximi includit' in dilcōe dei (Q2 ei nō dilig' frēm ſuū quē videt) Gloſ. vn̄ eū plenī⁹ cognoſc' (deū quē nō vidꝫ) .i. quē min⁹ cognoſc' (quō p̄t diligē') vn̄ aug. Inuiſa q̄ꝓpe diligē poſſum⁹: incogta neq̄q̄ꝫ (Et h̄ mādatū habem⁹ a dō) .ſ. de dilectōe dei ꝛ ꝓximi (ut qui diligit deū) Gloſ. ꝑpt' ſe (diligat ꝛ frēm ſuū) ꝑpt' deū. Duo ei ſūt mādata caritat'. ſ. dei ꝛ ꝓximi. nec p̄t vn⁹ diligi ſine alio.

¶ Euangelium.

In illo tpe. Dixit ihs turb' iudeoꝝ ꝛ phariſeoꝝ. Hō q̄dā erat diues q̄ induebat' purpura ꝛ byſſo ꝛ epulabat' q̄tidie ſplendide. ꝛ erat q̄dā mēdic⁹ noīe Lazar⁹ q̄ iacebat ad ianuā ei⁹ vlceribꝫ plen⁹. cupiēs ſaturari de micis q̄ cadebāt de mēſa diuit'. ꝛ nemo illi dabat. Sꝫ ꝛ canes veniebāt ꝛ lingebāt vlcera ei⁹. Factū eſt āt ut moreret' mēdic⁹. ꝛ portaret' ab angel' in ſinū abrahe. Mortu⁹ āt ē ꝛ diues ꝛ ſepult⁹ eſt in inferno. Eleuās āt oclos ſuos cū eēt in tormētis. vidit abraā alonge ꝛ lazaꝝ in ſinu e⁹ ꝛ ipſe clamās dixit. Pat' abraā miſerere mei ꝛ mitte lazarū ut intingat extremū digiti ſui in aquā ut refrigeret linguā meā q̄a crucior in hac flamma.

Et dixit illi abrahã. Fili recordaꝛ̄ ꝙ recepiſti bō in vita tua. ⁊ Lazarꝰ ſilr̄ mala. Nūc āt hic ↄſolat̄. tu vo cruciaris. Et in hijs om̄ibꝫ int̄ nos ⁊ vos chaos magnū firmatū ē. ut hij q̄ volūt hinc trāſire ad vos nō poſſint. ne ꝗ inde huc tranſmeaꝛ̄. Et ait. Rogo te ergo pr̄ ut mittas eū in domū pr̄is mei. Hēo eī q̄nq3 frēs ut teſtet̄ ill'. ne ⁊ ipſi veniāt in hūc locū tormētoꝝ. Et ait illi abrahā. Hn̄t moyſen ⁊ ꝓphetas. audiāt illos. At ille dix̄. Nō pr̄ abrahaȝ. ſ3 ſi q̄s ex mortuis ierit ad eos pn̄iaȝ agēt. Ait āt illi. Si moiſen et ꝓphetas nō audiunt: neq3 ſi q̄s ex mortuis reſurrexerit credēt.

Poſtilla.

Homo q̄dā. Luce. xvj. Hiſtoria huꝰ euāgelij fcā ē āno xp̄i. xxxij. v. kl̄. octobris. dn̄ica. indictōe. luna xiij. An̄ initiū pn̄tis euāgelij ſcribit Lucas ī eo. c. ꝙ xp̄s dix̄. q̄ fidel' eſt in minimo. ⁊ in maiori fidel' eſt. Et q̄ in modico ē iniquꝰ. ⁊ in maiori iniquꝰ ē. Nō poteſtis dō ſuire ⁊ māmone. Audiebāt āt oīa h̄ phariſei. qui erāt auari ⁊ deridebāt eū. Et ait illis Vos eſtis q̄ iuſtificatis vos corā hoībꝫ. Deꝰ āt nouit corda vr̄a ꝗ q̄ḋ hoībꝫ altū eſt. abominatio eſt an̄ deū. Tūc pꝰ hoc ſeq̄t̄ euāgeliū hodiernū. Homo q̄dā erat diues. Wilh. Hoc euangeliū dictū eſt ↄtra phariſeos auaros irridētes dn̄m exhortātē ad largitionē elemoſinaꝝ. Et deſcribit hic xp̄s duos hoīes. vnū diuitē ⁊ alteꝝ pauperē (homo q̄dā) Glo. diues ignotꝰ fuit an̄ deū. ideo noīe non deſig̃t (erat diues). Ly. Ecce ſupfluitas in cenſu (q̄ induebat̄ purpura ⁊ biſſo) ecce exceſſus in veſtitu. Beda dicit ꝙ byſſus eſt genꝰ cādidiſſimi ⁊ nobiliſſimi lini. q̄ḋ tm̄ naſcitur ī egypto Lino igit̄ vtebat̄ interiꝰ ad carnē ꝓpter mollicīē. purpurā exteriꝰ ꝓpter inanē glāȝ (⁊ epulabat̄ q̄tidie ſplēdide) excedēs in victu (Et erat q̄dā mēdicꝰ noīe lazarꝰ) Ly. exprimit̄ āt eꝰ nomē ꝗ erat deo cognitꝰ ꝑ approbationē. Nō fuit iſte lazarꝰ frat̄ magdalene ⁊ marthe. ſed fuit aliꝰ lazarꝰ q̄ diu vixit an̄ xp̄m (q̄ iacebat ad ianuā diuitis vlceribꝫ plenꝰ) Li. ut ex vicinitate magis appareret duritia diuitis ⁊ ꝓbaret̄ patientia pauperis (cupiēs ſaturari de micis) Ly. nō dic̄ de p̄ciosis (q̄ cadebāt de mēſa diuit') in q̄ apparet maxima duricia eo ꝙ perire ꝑmittebat̄ vn̄ paup poterat ſubleuari (⁊ nemo illi dabat) Glo. ꝗ q̄lis dn̄s talis ⁊ familia (ſed ⁊ canes veniebāt ⁊ lingebāt vlcera eiꝰ) Ly. Ecce brutal' pietas. in lingēdo vlcera paupis arguit duriciā diuit' ꝗ cui ahoēs erāt canes paupi q̄̄ coꝝ dn̄s (Factum ē āt ut moreretur mēdicꝰ) in patiētia q̄ opꝰ pfēm hꝫ ꝓbatꝰ (⁊ portaret̄ ab angelis in ſinū abrae). Ly. ⁊ ad limbū ſcōꝝ pꝛm. vbi deſcēdebāt iuſti moriētes anteq̄ impedimētū generale glīe ꝑ paſſionē xp̄i eēt amotū (Mortuꝰ ē āt ⁊ diues) ꝗ diuitie nō poſſūt a morte ſaluare (⁊ ſepultꝰ ē in inferno) Ly. ſ. dānatoꝝ. ꝗ erat dyaboli parochianꝰ. ꝗ̄ ſepultꝰ eſt in eiꝰ cimiterio. Wilh. id ē ꝓfunditate penaꝝ eſt poſitus vn̄ Apo. xviij. Q̄tū in delicijs fuit. tātū ei date tormētū ⁊ luctū (Eleuās āt oclos cū eēt ī tormēt') Ly. ꝗ eius ocli apti erāt ꝑ penā q̄ an̄ fuerāt clauſi ꝑ culpā (vidit abraā a longe ⁊c̄) Ly. ꝗ multū etiā an̄ apertionē ianue celeſtis diſtabat ſtatus elcōꝝ a ſtatu reprobōꝝ itātū ꝙ īpoſſibilis erat trāſitus ab vno in aliū. Nota ſcḋm btūm Gregoriū ꝗ etiam ponit in q̄rto libro ſn̄arum in fine ꝙ dānati in inferno poſiti an̄ diē iudicij: btōs ſup ſe in req̄e attēdūt ⁊ etiā bti in celo vidēt penas maloꝝ ī inferno eternalr̄ ad augmētum ſue glīe ꝙ illa mala euaſerunt (⁊ ipſe damās dixit Pater abraā) Gor. Filius abrae fuit iſte diues gn̄e ſ3 nō imitatione (miſerere mei) Ecce ſtulta petitio. Petit eī ſibi miſereri q̄ nec ſui miſertus ē nec lazari. cū tamē ſcptū ſit. Jacobi. ij. Judiciū ſit ei ſine miaſ q̄ hic nō facit miſericordiā (⁊ mitte lazaꝝ ut intingat extremū digiti ſui in aquā) vn̄ Greg. Guttā aq̄ petiuit q̄ micā panis negauit. Wilh. Pluſq̄ mille ānis petiuit nec vnq̄ obtinuit (ut refrigēt linguā meā q2 crucior in hac flāma) Ly. in lingua plꝰ cruciabat: q2 p̄ eā plꝰ peccauerat. et hoc in duobꝰ. Prio p̄ guſtū cōedēdo delicata fercula ⁊ bibēdo p̄cioſa pocula. Secūdo v̄ba vana ⁊ nociua p̄ferendo q2 int̄ epulas ſplēdidas magis relaxatᵘʳ lingua ad loq̄ndū inepta. vn̄ Sapien. xi. P que peccat q̄s: p̄ hec ⁊ torquet̄ (Et dixit illi Abraam. Fili recordare q2 recepiſti bona) .i. trāſitoria (in vita tua) Ly. h̄ ſibi d̄r ad augmētū ſue pene q2 maximū infortuniū genꝰ ē fuiſſe felicē ut d̄r .ij. li. p̄ſa. iiij. de ɔſolatōe phie (Nūc āt hic ɔſolatur) p̄pt̄ meritū patiētie (tu vero cruciaris) p̄pt̄ defectū miſericordie (Et in hijs oībꝰ int̄ nos ⁊ vos chaos magnū firmatū ē) .i. diſtātia meritoꝝ ⁊ ſtatuū firmata ē rigore diuine iuſtic̄ (ut hij q̄ volūt hinc tranſire ad vos nō poſſint) .i. de loco btōꝝ ad loca tormētoꝝ (neq̄ inde huc trāſmeare) Ly. q2 aīe ſepate ſūt ex ſtatū meriti ⁊ demeriti (Et ait. Rogo ergo te p̄r ut mittas eū in domū patris mei: habeo ei q̄nq̄ frēs ut teſtet̄ illꝭ ne ⁊ ipſi veniāt in hūc locū tormētoꝝ) Ly. Nō dixit h̄ caritate ductꝰ cū illā nō h̄ret. ꝫ timore ꝓuiti. ne ipſorū ɔſortio eiꝰ pena augēt̄. q2 fuerat eis occaſio peccādi. Tū rōe diuitiaꝝ q̄s eis dimiſerāt ad abuſū. Tū exēplo male vite q̄d eis dederat ad ſeq̄nduꝫ (Et ait illi abrahā. Hn̄t moyſen) q̄ docuit moralia agēda. q2 lex inſtruit de agēdis (⁊ p̄phas) qui docuerunt miſtica ⁊ credēda ⁊ iſta ſufficiunt ad ſalutē. Jō ſeq̄t̄ (audiāt illos) Ly. i. ex hoc p̄ꝫ q̄ iſte diues ⁊ amici eiꝰ erāt de gēte iudeoꝝ. q2 gētiles nō h̄ebāt doctrinā moiſi ⁊ p̄phaꝝ (At ille dixit Nō p̄r abraā ꝫ ſi q̄s ex mortuis iret ad eos p̄niam aget) q. d. plꝰ credet mortuis q̄ ſcripture (Ait aūt illi. Si moyſen ⁊ p̄phas nō audiūt. neq̄ ſi q̄s ex mortuis reſurrexerit credēt) Ly. hoc patuit p̄ effectū. q2 lazaro reſurgēti ⁊ xp̄o teſtimoniū p̄hibēti nō crediderūt. ꝫ magis interficere eū voluerūt ut h̄r Joh. xij. Silr nec xp̄o reſurgenti. ꝫ magis ſuaſerūt falſo ipſū nō reſurrexiſſe et corpꝰ eiꝰ a diſcipulis ſuis de ſepulcro furatū fuiſſe. ut h̄etur Math. vlt. ca.

Circa p̄ns euāgeliū vbi d̄r Homo q̄dā erat diues. Sciēdū eſt q̄ diuitie ſecūdū ſe nō ſūt male. nec oēs diuites. ſed abutētes diuitijs. Si eē male eēnt tūc deꝰ quod abſit eſſet malꝰ q̄ ē ditiſſimꝰ ⁊ potētiſſimꝰ. Inſup. multi ſancti fuerūt diuites q̄ placuerūt deo. ſicut abraā yſaac ⁊ iacob. ac p̄triarche plures ſancti noui ⁊ veteris teſtamēti. Seq̄t̄ in euāgelio. Mortuus eſt diues ⁊ ſepultꝰ eſt in inferno vn̄ querit̄ hic q̄re deꝰ infernum fecit. R̄ndet̄ q̄ h̄ꝫ regnū celoꝝ p̄ bonis q̄ ei hic fideliter ſeruiūt ſed q2 in mūdo ſūt multi peccatores deū p̄uocantes cū peccatis: iō ɔgruiſſimū fuit. ut iuſtiſſimꝰ dn̄s carcerē haberet p̄ talibꝰ ſcilꝫ infernū. Sed q̄rit̄. vbi ſit infernꝰ R̄ndet̄ q̄ ſub terra. Primo q2 iuſtū ē q̄ peſſimi maxime diſtent a bonis in p̄mia ſcꝫ a btīs. ſed h̄ fit p̄ mediū intra terrā. Secūdo ɔgruū eſt p̄pter ignobilitatē loci .i. ut ignobiliſſimꝰ locꝰ a nobiliſſimo loco ſcꝫ celo maxime diſtet. Tercio rōne effectꝰ ut q̄ hic terrena p̄ deo coluerūt: p̄petue in terra claudant̄. Seq̄r inter nos ⁊ vos chaos magnū firmatū eſt .i. diſtātia. Prio locoꝝ q2 boni in celo ⁊ mali in inferno. Secūdo meritoꝝ q2 boni h̄nt magna merita mali habent demerita. Tercio voluntatū quia boni cōformāt ſe in oībus voluntati diuine. mali vero ſūt i mala volūtate obſtinati.

Dn̄ica .ij. p̄ feſt. trinitat̄. i. Joh. iij.

RAriſſimi Nolite mirari ſi odit vos mūdꝰ Nos ſcimꝰ q̄m trāſlati ſumꝰ de morte ad vitam. q̄m diligimꝰ frēs. Qui nō diligit: manet in morte. Oīs q̄ odit frēm ſuum homicida eſt Et ſcitꝫ· qm̄ oīs homicida nō hꝫ vitā eťnā in ſe manētē· In hoc cog̃uimꝰ caitatē dei: qm̄ ille aīaꝫ ſuā ꝑ nobis poſuit· ⁊ nos dēmus ꝑ fribꝰ aīas ponē· Qui habuerit ſbam hꝰ mūdi ⁊ viderit frēꝫ ſuū nccitatē hrē ⁊ clauſerit viſcera ſua ab eo· quō caritas dei manet ī eoꝝ Filioli mei ñ diligaꝰ vbo neqꝫ ligua· ſꝫ opē ⁊ vitate·

Poſtilla·

Nolite mirari ſi odit vos mūďꝫ· Ante initiū huiꝰ ep̄le ſcribᵗ ſanctus Joħ· in eodē ca· v· Cariſſimi hec eſt annūciatio quā audiſtꝭ ab initō ut diligamꝰ alterutrū· Nō ſic Cayn q̄ ex maligno erat ⁊ occidit fratrē ſuuꝫ Et ꝓpť q̄d occidᵗ eū? Qm̄ opa eiꝰ maligna erāt: fr̄is āt eꝰ iuſta· Tūc ſtatī ſeq̄ť pn̄s ep̄la q̄ cōcordat cū euāgeᵒ hodierno in q̄ euāgelio agiť de cena vite eťne ad quā cenā ꝑuciᶻ ꝑ caitatē dei ⁊ ꝓximi de q̄ habeᶻ plenꝰ ī pn̄ti ep̄la· vn̄ dicit Joħ· (Cariſſimi· nolite miari) q̄ſi inſolitū (ſi odit vos mūdꝰ) i· mūdi amatores q2 nō ē nouuꝫ illđ iurgiū ſꝫ fuᵗ a principio mūdi inť bonos ⁊ malos· Sic patet in Cayn ⁊ abel· inť yſaac ⁊ yſmael· inť Jacob ⁊ eſau (Nos ſcimꝰ) i· certitudīe fidei (qm̄ trāſlati ſūꝰ de morte) culpe· (ad vitā) gr̄e (qm̄ diligimꝰ fratres) q̄a opa bō in caitate facta ſūt meritoia (Qui nō diligit manet in morte) q̄a caret caitate q̄ eſt vita aīe· (Oīs q̄ odit frēꝫ ſuū homicida ē) q2 p̄io occidit aīaꝫ ꝓpaꝫ· Scdō aīaꝫ ꝓxi q̄tū in ſe eſt q2 ꝓuocat ipſū ad odiū mutuuꝫ (Et ſcit q̄m̄ omis homicida nō habet vitā eťnā) Gloſ· id ē nō habꝫ xp̄ꝫ q̄ eſt vita eťna (in ſe manētē) h̄ dicit ad dr̄aꝫ vite nature q̄ eſt vita trāſiēs (In h̄) tꝯ ī ſigno certiſſimo (cognouimꝰ caritatē dei) i· xp̄i erga nos· (q̄m̄ ille ꝑ nobis) indignis (animā ſuam) i· vitā corpalē (poſuit) i· morti crucis expoſuit (⁊ nos) exēplo eiꝰ (debemꝰ aīas) Lyr· i· vitā corpalē (ꝑ fribꝰ ponē) i· ꝑ ſalute coꝝ ſpūali ponē Et h̄ debitū pꝫ ex ordine caritatꝭ ſm̄ q̄ deꝰ ē ſup oīa diligēdꝰ et pꝰ ipſuꝫ aīa ꝓpria ⁊ tcio loco aīa ꝓximi· q̄rto et vltᵒ ꝓpriū corpꝰ (Qui habuerit ſbſtātiā mundi) Vin· i· bona tpalia (⁊ viderit fratreꝫ ſuū) i· ꝓximū ſuū (neceſſe hēre) Lyr· ſcꝫ ncātatē extremam (⁊ clauſerit viſcera ſua ab eo) i· affectū interiorē nō ꝯpatiēdo ⁊ ſbuētōeꝫ denegādo (quō caritas dei) Gloſ· q̄ a deo infūdiť et q̄ deꝰ diligiť (manet in eoꝝ) q· d· nullo mō Quia nō p̄t diligi deꝰ ſine ꝓximo· nec ecōuerſo· Etiā q2 caritas benigna ē ⁊ larga egenis Et in caſu extreme ncātatꝭ teneť etiā q̄libꝫ de neccārio dare· vn̄ Ambro· Paſce fame morientē: ſi nō paiſti occidiſti (Filioli mei) i· q̄s ꝑ euangeliū genui (ñ diligamꝰ vbo neqꝫ lingua) Verbo tm̄ diligit q̄ h̄ qđ ꝓmittᵗ non ſoluit (ſꝫ ope) i· exhibitōe bn̄ficij (⁊ veritate) ſcꝫ pure intentōis Gloſ· ut ſimplici intētōe bn̄ficia p̄ſtemꝰ ñ ꝓpť iactantiā nec ꝓpter tēpale lucrū·

Euangelium·

In illo tpe· D· J· v· ſ· Similitudinē hāc Homo q̄dā fecit cenā mḡnā· ⁊ vocauit multos Et miſit ſuū ſuū hora cene dicē iuitatis ut venirēt· q2 iā parata ſūt oīa Et ceperūt ſimꝉ oēs excuſare Primꝰ dixᵗ ei villaꝫ emi ⁊ nēce hēo exire ⁊ videre illaꝫ· Rogo te habe me excuſatum Et alter dixᵗ Juga boū emi q̄nqꝫ ⁊ eo ꝓbare illa· Rogo te habe me excuſatū· ⁊ aliꝰ dixᵗ Vxorē duxi ⁊ ideo nō poſſū venire Et reuſus ſuus nūciauit hec dn̄o ſuo· Tūc iratꝰ p̄ſfamilias dixit ſeruo ſuo Exi cito in plateas ⁊ vicos c̄itatis· ⁊ paupes ⁊ debiles ⁊ cecos et claudos introduc huc· Et ait ſeruus· Domine factuꝫ eſt ut imperaſti· et adhuc locus eſt Et ait dn̄s ſeruo· Exi in vias ⁊ ſepes ⁊ cōpelle intrare ut impleať domꝰ mea Dico autē vob̄ q2 nemo viroꝝ illoꝝ q̄ vocati ſunt guſtabᵗ cenā meā

Poſtilla·

Homo quidā fecit cenā· ⁊cꝫ· Lu· xiiij· Mat· xxij· Hiſtoria hꝰ euāgelij facta eſt āno xp̄i· xxxij· v· kaľ·

octobris. dñica. Indictõe. v. Luna. xiij. Ante initiū illi⁹ euāgelij scribit scūs Lucas in eodē ca. ꝙ xp̄s dixͭ ad q̄ndā q̄ cū et etiā alios inuitauerat. Cū facis prādiū aut cenā noli vocaē amicos tuos neqȝ frēs tuos neqȝ cognatos. neqȝ vicinos. neqȝ diuites ne forte ⁊ ipsi te reinuitēt ⁊ fiat tibi retributō. Sȝ cū facis ꝯuiuiū voca pauperes. debiles claudos ⁊ cecos ⁊ btūs eris q̄ n̄ hn̄t retribuē tibi. retribueͬ em̄ tibi ĩ resurrectõe iustoꝝ. Hec cū audisꝫ q̄dā de simꝉ discūbētibꝫ dixit illi. Btūs q̄ mādúcabit panē in regno dei. At ipse dixit ei. (Homo q̄dā) .i. xp̄us ver⁹ hō ⁊ ver⁹ deus (fecit cenā magnā) .i. p. i. statuit celestē btitudinē q̄ vocaꝉ cena. eo ꝙ est refectõ vltima. Greg. Hec cena magna ẽ facietas inꝉne dulcedis quā nob̄ de⁹ p̄parauit (⁊ vocauit multos) qꝛ vult oēs hoīes saluos fieri. i. ad Thi. ij. (Et misit suū suū) ꝫm Greg. P suū intelligē debem⁹ quētibꝫ p̄dicatorē. qꝛ tūc hoīes ad cenā diñ vocat qñ aliq̄d ad eoꝝ edificatõeꝫ loq̄ꝉ (hora cene) finis ẽ seculi scilꝫ vltima etas in qua nos sum⁹. vñ Aplˢ. Nos sum⁹ in q̄s fines seculoꝝ deuenerͭt (dicē inuitatꝭ ut venirēt) Nā de⁹ nos oī tēpe vocat ad cenā suā. aut p inspiratõꝫ. aut p p̄dicatõem. aut p ꝓsperitatē. aut p flagellatõem ⁊ sic de alijs (qꝛ iā parata sūt oīa) Xp̄o em̄ in cruce imolato: apt⁹ est introit⁹ in regnū celoꝝ. in signū h⁹ xp̄s pendēs in cruce dixit. cōsūmatū est (Et cepert simꝉ oēs excusare) .i. p mala opa se retrahē Et accipiꝉ hic oēs p maiori pte. qꝛ pauci saluāꝉ respcū dānatoꝝ utꝫ Math. xx. Multi sͭ vocati pauci vero electi. (Primus dixit ei Villā emi ⁊ necesse habeo exire vidē illā) .i. p. Hic nõnꝉ supbi p dñiū ville qꝛ supbi cupiunt alijs dñari (Rogo te habe me excusatū) vñ Grego. hūilitas sonat in voce ꝫ supbia ẽ in actõe dū venire ꝯtēnit (⁊ ali⁹ dixit. Iuga boū emi qnqȝ et eo pbare illa) .i. p h̄ intelliguͬ cupidi. terrenis nimis intenti. finē suuꝫ ibi ꝯstituētes. ⁊ qnqȝ sensus nimiū circa tpalia occupātes (Rogo te habe me excusatū. Et ali⁹ dixͭ. vxorē duxi ⁊ iō nō possū venīē) Per h̄ intelliguͬ luxuriosi. q̄uis ei oīa vicia mortalia impediāt venire ad cenā refectõis eꝉne. tñ illa tria pctā. s. supbia. auaricia. luxuria. p̄ẗpue ĩpediūt venire ad cenā celestē. Queriꝉ q̄re luxuriosus nō rogauit suū de excusatõe sua sicᷓ alij duo. Rñdet Gor. ꝙ licꝫ multa alia pctā sūt grauiora q̄ luxuria tñ luxuria forti⁹ ligat ⁊ magis ĩpedit a bonis opibꝫ (Et reūsus seruus nūciauit hec dño suo) Wil. p̄dicatores verbi dei cū pficiūt ad deū redeunt grās agēdo. ꝫ cū obstaculū inueniunt q̄si ei nūciant ꝯsiliū ⁊ auxiliū ei⁹ ĩplorando (Tūc irat⁹ paꝉfamilias) Wil. euāgelista hic loq̄ꝉ de deo more hoīs irati. in quē tñ mot⁹ ire nō cadit: sed diciꝉ irasci quādo facit opera q̄ cōgruunt irato (dixͭ seruo suo Exi cito in plateas ⁊ vicos ciuitatis ⁊ pauperes ac debiles cecos ⁊ claudos introduc huc) Omnipotens ⁊ misericors deus q̄s mund⁹ abijcit: ipē misericorditer recipit. vnde Greg. Pauperes ac debiles ceci. ac claudi vocanꝉ ⁊ veniūt. qꝛ infirmi q̄qꝫ atqȝ in hoc mundo despecti plerunqȝ tanto celeri⁹ vocē dei audiunt: quanto in hoc mūdo nō habent vnde delectanꝉ (Et ait seruus. Domine factū est ut ĩperasti ⁊ adhuc loc⁹ est. Et ait dñs seruo. Exi in vias ⁊ sepes) Per vocatos de plateis intelligunꝉ publici pctõres. P vocatos de vias intelliguꝉ occulti pctoēs q̄ saltē erubescunt pctõres videri. P vocatos de vijs. intelligunꝉ pctõres q̄ parati sūt ꝯūti de facili P vocatos de sepib⁹ intelliguꝉ pctõres q̄ de peccatis suis iā dolere incipiūt ⁊ ꝯpungunꝉ (⁊ ꝯpelle intrare) Wilh. Hanc cōpulsionē facit aduūsitas. vñ Greg. Mala q̄ hic nos p̄munt: ad deū nos ire ꝯpellūt. Wilh. Nõne xp̄s ꝯpulit paulū q̄ pstrͭt⁹ ⁊ visu amisso ꝯūsus est ut p3 Act·ix· Ite filiū pdigū q̄ñ fame ↄpulsus redijt ad patrē suū ut p3 Luce·xv· Aug9· Felix nc̄citas q̄ cōpellit ad meliora (ut impleat͛ domus mea) Glo·int͛· numer9 predestinatorum fidelium q̄ numer9 incōplet9 nō remanebt (Dico āt vobis q̄ nemo viroꝝ illoꝝ q̄ vocati sūt) h̄uiꝰ· se excusantiū ⁊ nolentes venire (gustabit cenā meam) Q̄ q̄ grauis ⁊ dura priuatio· excludi a visiōe dei· ⁊ societate maiea oi3 scōꝝ· ⁊ qd̄ grui9 est q̄ sic exclusus: erit ī īferno inclusus· vbi diaboli velit vel nolit gustabt cenā3

Dn̄ica·iij·p9 festū trinitat̄·j·Pe·v

RMi·Humiliami sb̄ potēti manū dei· ut vos exaltet ī tpe visitatōis: oē3 solicitudinē vr̄a3 p̄iciētes ī eū· qm̄ ipsi cura ē de vob̄· Sobrij estote ⁊ vigilate· q̄ adu̇sarius vr̄ diabol9 tanq̄ leo rugiēs circuit: q̄rens quē deuoret· Cui resistite fortes ī fide sciētes eadē passiō3 ei q̄ ī mūdo ē vr̄e frātitati fieri· De9 āt oīs grē q̄ vocauit nos in et̄nā suā glām in xp̄o ihu modicū passos· ipē pficiet· ↄfirmabt solidabitq3· Ipsi glā ⁊ impiū· in scl̄a scl̄oꝝ Am̄·

Postilla·

Humiliami· tc̄· An initiū illi9 ep̄le scribt petr9 ī eo·c·d· De9 supbis resistit· hūilib3 āt dat grā3 Testati seq̄t ep̄la p̄ns In q̄ btūs petr9 docet nos quō h̄ere debeam9 nos ad deū dicēs· (Huiliamini) Glo· hūilitate volūtaria nō coacta (sb̄ potēti manu dei) vel nos hūiliabim9 nos ci vel ipse opprimet nos· q̄ manū e9 effugere īpossibile ē (ut vos exaltet) q̄ oīs q̄ se humiliat exaltabit͛· ut p3 Luc·xviij (in tpe visitatōis) ·i· in die iudicij qn̄ de9 iudicabit mūdū ⁊ reddet tē vnicuiq3 iux͛ opa sua (oē3 solicitudinē vr̄am) ·s· corpis ⁊ aīe (pijciētes in eū) vn̄ Aug9· pijce te in deū· nō ē ta3 crudelis ut se sbtrahat· ⁊ te cadē permittat (qm̄ ipsi cura ē de vob̄) ·s· specialis (Sobrij estote) in victu ⁊ vestitu (⁊ vigilate) ·i· diligēt͛ a peccat̄ cauete (q̄ aduersari9 vr̄ diabol9) q̄ sp̄ bonis ⁊ fidelib3 adu̇sat͛ (tanq̄ leo rugiēs) p seuitiā (circuit) p maliciā (q̄rēs quē deuoret) incorporādo sibi p mortalē culpā (cui resistite) gor· e9 suggestiōib3 nō acq̄scēdo· vn̄ Iacobi·iiij· Resistite diabolo ⁊ fugiet a vobis (fortes in fide) tanq̄ in scuto (sciētes eadē passionē) ·i· ↄsimilē tribulatōe3 ⁊ tētatōnē quā vos sustinetis (⁊ fieri) sc3 a dyabolo (q̄ ī mūdo ē vestre fratnitati) ·i· vestris fratrib9 p mūdū disp̄sis· q·d· nō putet̄ vos tētatione carere eo q̄ fideles estis p̄mo magis tētabimini g̊ cauete vob̄ diligent͛ ne supabimī vn̄· Eccl̄·xx· Fili accedēs ad seruitutē dei sta in iusticia et tiore p̄pa aīmā tuā ad tētatōnē· (De9 āt) supple q̄ est dator (oīus grē) Gor· q̄ bonorū tpaliū· naturaliū· sp̄ualiū ⁊ et̄norū (q̄ vocauit nos) vocatōe interiori p inspiratōe3· ⁊ exteriori p p̄dicatō3 (in et̄nā suā glā3) supple finalit͛ ↄsequendā (in xp̄o ihu) ·i· p xp̄m ihm (ipsi glīa et impiū) ·s· ad alios (in secula seculoꝝ) ·i· est in eternū·

Euangelium·

In illo tpe· Erāt appropinq̄ntes ad ihm publicani ⁊ pctōres ut audirēt illū· Et murmurabāt pharisei ⁊ scribe dicētes· q̄ hic pctōres recipit ⁊ māducat cū ill̄· Et ait ad illos parabolā istā dicēs· Quis ex vob̄ hō q̄ h3 cētū oues· ⁊ si pdiderit vnā ex ill̄· nōne dimittit nonaginta noue in deserto ⁊ vadit ad illā q̄ pierat donec īueniat eā· Et cū inuenerit illā īponit ī humeros suos gaudēs Et veniēs domū ↄuocat amicos ⁊ vicinos suos dicēs ill̄· Cōgratulamini m̄· q̄ inueni ouē3 meā q̄ pierat Dico vobis q̄ ita gaudiū erit in celo sup vno pctōre penitētiā3 agente q̄ supra nonaginta noue iustis qui nō indigēt penitētia Aut q̄ mulier habēs dragmas decē· si pdiderit vnam· nōne accēdit lucernā ⁊ euertit domū ⁊ q̄rit diligēter donec inueniat eā· Et cū īuenerit ↄuocat amicas ⁊ vicinas dicēs· Cōgratulamini mihi q̄ inueni dragmā quā3 pdiderā· Ita dico vob̄ gaudiū erit coram angel' dei sup vno peccatore penitētiā agente.

Postilla.

Erant appro. t̄c. Lu. xv. Mat. xviij. Mar. ij. historia hꝰ euāgelij facta ē āno xpi. xxxij. kl. septēbris feria. v. indcōe. v. luna. xij. Añ initiū hꝰ euāgelij scribit scūs Lucas ī pcedēti ca. ꝙ xp̄s dixit discipulis suis. Qui nō baiulat crucē suā ⁊ venit pꝰ me ñ pōt meꝰ eē discipulꝰ. Tūc postmodū seqt̄ euāgeliū hodiernū (erāt appropinquātes ad ih̄m publicani ⁊ pctōres) Ly. ex pposito emēdatōis vite. Publicani dicunt pctōes notorij. pctōes vo occulti (ut audirēt illū) Li. pati ei obedire (Et murmurabāt pharisei ⁊ scribe) Gor. scribe dicunt pēminētes in sciā pharisei pēminētes in vita (dicētes. q2 hic pctōres recipit ⁊ māducat cum ill') Ly. Nōntes xp̄m de mala vita. eo ꝙ talibꝫ amicabilē se pbebat (Et ait ad illos parabolā istā dicēs. Quis ex vobis hō q̄ hꝫ cētū oues) Gor. Iste hō est ih̄s xp̄s q̄ hꝫ cētū oues .i. āgelos ⁊ hoīes (⁊ si pdidit vnā ex ill') gor. qd factū fuit: qñ hō pascua vite reliquit. ouis vna .i. hūana natura tota q̄ pdita fuit. q2 oēs in adā peccauerūt ut3 ad Roma. v. (Nōnne dimittit. xcix. in deserto ⁊ vadit ad illā q̄ pierat donec inueniat eam?) Gor. Hoc ei fecit xp̄s ih̄s qñ deserēs nouē ordines angeloꝝ. venit ad q̄rendū hoīem pditū .s. qñ carnē assūpsita cū q̄siuit p penitētiā pdicādo ⁊ miracula faciēdo. et inuēit .s. qñ aliqñ pctōres ɔūsi ad eū pniam agūt (Et cū inuenerit eā imponit in humeros suos) .vñ Amb. Hoc ih̄s fecit qñ penam pctōꝝ ī corpe suo sup lignū crucis portauit. ut3 ysa. liij. Vere languores nrōs ipse portauit (gaudēs) de humani generis libatōe (et veniēs domū) .i. celū empirium. scilicet in die ascensionis (conuocat amicos ⁊ vicinos) Wilh. .i. nouē choros angeloꝝ q̄ amici eiꝰ sūt. q2 volūtatē eius ɔtinue faciūt. Vicini eiꝰ q̄ q2 sunt. q2 claritate visionis eiꝰ assidue pfruunt Math. xviij. Angeli eoꝝ sēper vident faciē patris mei q̄ in celis est (Dico vobis ꝙ ita gaudiū erit in celo sup vno pctōre penitētiā agēte ꝙ̄ sup nonagintanouē iustis q̄ nō indigēt penitētia) Wilh. Hoc intelligitur de penitēte feruēti ⁊ de iustis negligētibꝫ ⁊ nō feruētibꝫ. Qr āt angeli dei magis gaudēt de pctōribꝫ ɔūsis ꝙ̄ de iustis stātibꝰ ñ est pp̄ter pctm̄ cōmissū sed ex hoc q2 ex pctīs cōmissis sepe meliores efficiūt ⁊ sanctiores ⁊ in bono feruētiores. sic sanctꝰ Greg. exponit in omelia hodierna Magis inquit de pctōre ɔūso ꝙ̄ de stante iusto gaudiū fit in celis. q2 ⁊ dux ī prelio magis illū militē diligit. q̄ pꝰ fugā reuersus hostē fortit' pmit ꝙ̄ illū q̄ nūꝙ̄ terga pbuit ⁊ nūꝙ̄ aliq̄d fortit' fecit. Sic etiam agricola amplius illā terrā amat q̄ pꝰ spinas vberes fruges pduxit. Itē Wilh. Et sicut mr̄ hn̄s pueros decē. si decimꝰ fortit' egrotat magis est sollicita de eo ꝙ̄ de alijs nouē. ⁊ si sanitatē recuperet: magis gaudeat de sanitate eiꝰ recuperata ꝙ̄ de sanitate ī alijs nouē ɔ̄suata. Ita magis ē gaudiū in celo sup vno pctōre ɔūso ꝙ̄ de multis iustis (Aut q̄ mulier hn̄s dragmas decē si pdiderit dragmam vnam) Li. mulier ista est sapiētia diuina. hn̄s nouē ordines angeloꝝ q̄si dragmas nouē ⁊ decīa dragma ē hūana nā ad imaginē dei facta ⁊ iō capax ipsiꝰ p cognitionē ⁊ amorē. Ista dragma decīa fuit pdita p pctā pmoꝝ pntū (nōne accēdit lucernam) Lucerna est lux vera .i. xp̄s. q̄ illumīat oēm hoīem venientē ī hūc mūdū Joh. j. Et lucerna tunc fuit accēsa q̄ndo deitas hūanitati fuit vnita ⁊ lucerna tūc luxit q̄ndo xp̄s int' hoīes pfecta ɔūsatione clarus ita exemplarit' vixit. vnde Augꝰ. de verā religiōe Quicq̄d xp̄s gessit ī terris. doctrina moꝝ fuit (⁊ euertit domū) Gor. q̄ndo ɔsciētias hoīm pdicādo de reatu suo pturbauit ⁊ purgauit. (et q̄rit diligent') .s. nihil de ill' q̄ ptinēt ad redēptōem nostrā omittendo. sm illud pſa. v. q̄d eſt qđ vltra debui facere vinee mee et nō feci (Et cū inuenerit) vn̄ dragma inuenit cū in hoīe ſimilitudo cōditoris reparatur. hoc āt fit p̄ gratiā; q̄ eſt imago recreatōis vnde pš. iiij Signatū eſt ſup nos lumē vult9 tui domīe (conuocat amicas ⁊ vicinas) i. āgelicas p̄tātes q̄ de p̄ximis deū cōtēplant ⁊ ei amicabilr famulāt (dicēs. Cōgratulamī mihi qr inueni dragmā quā p̄diderā) Et notant dicit cōgtulamī m̄ ⁊ nō dragme Ad oñdēdū ſuā liberalitatē. qr gaudiū ſuū vult oībȝ cōicare (Ita dico vobis gaudiū erit corā āgel̄ dei ſup vno pctōre p̄niā agēte) Et notant dicit p̄niā agēte ⁊ nō dicit cogitāte ſolū aut dicēte q̄ oñdēte ut ypocrite. ſȝ agēte .ſ. realr ⁊ veracit. Pro q̄ ſciēdū q̄ mai9 eſt gaudiū āgel̄ de cōuerſione vni9 pctōris. q̄ ſi filī9 alic9 a mortuis reſuſcitaret? vl̄ etiā ſi filī9 alic9 ī imp̄atorē vl̄ papā eligēt Cir p̄ns euāgeliū vbi dr. Qui hȝ cētū oues. eſt ſciēdū q̄ ouis ē aīal de ſua natuā innocēs. cetera āt aīalia q̄ mordēt dētibȝ ut canis ⁊ lup9. q̄ pūgūt vl̄ impingūt cornibȝ ut aries ⁊ taur9. q̄ p̄cutiūt pedibȝ ut equ9 ⁊ mul9. q̄ dilaniāt vnguib9 ut leo ⁊ vrſus. Quis āt nihil hoꝝ facit. Que ḡ xp̄i ſciat ſe nō eē. q̄ vl̄ mordet dētibȝ detrahēdo. vl̄ īpingit cornibȝ alios violent̄ opp̄mēdo. q̄ pede p̄cutit p̄ximo iraſcēdo aut dilaniat vnguibus aliena rapiendo

Dn̄ica. iiij. p9 trinitat̄. Ro. viij

Frēs. Exiſtimo q̄ nō ſūt cōdigne paſſiōes h9 tpis ad futurā glāȝ. q̄ reuelabit in nob. Nā expectatō creature reuelatōē filioꝝ dei expectat. Vanitati eī creatura ſbiecta ē nō volēs. ſȝ p̄pt eū q̄ ſbiecit eā in ſpe. qr ⁊ ip̄a creatura libabit a ſuitute corruptōis. ī libtatē filioꝝ dei. Scim9 eī q̄ ōis creatuā ingemiſcit. et p̄turit vſq3 adhuc Nō ſolū āt iſta. ſȝ ⁊ noſipſi p̄mitias ſpūs hn̄tes. ⁊ ipſi int̄ nos gemim9 adoptōēȝ filioꝝ dei expectātes redēptōem corpis noſtri in xp̄o Ihēſu dn̄o noſtro.

Poſtilla.

Exiſtimo q̄ nō ſūt. An̄ initiū illi9 ep̄le ſcribit paul9 in eo. ca. di. Si filij ⁊ hēdes. hēdes q̄dē dei. cohēdes āt xp̄i ſi tn̄ cōpatim̄ ut ⁊ ſil̄ cōglificem̄ Tūc ſtatī ſeq̄t p̄ns ep̄la ī q̄ ap̄ls hortaē nos ut patiēt tolerem9 paſſiōes ⁊ pſecutōes hui9 mūdi qr ad futurā glāȝ n̄ p̄ueniē n̄i p̄ tolerātiā patient paſſionū et q̄leſcūq3 ſūt tales paſſiones tp̄ales n̄ tn̄ ſūt cōdigne ad futurā glāȝ. h̄ oñt ap̄ls paul9. q̄ fuit raptus ad t'ciū celū ⁊ vidit magnitudinē glē celeſtis. ⁊ viē ill̄ gaudijs p9 hoc dicit (Frēs. Exiſtio) Vin. i. vere ſcio. q̄ (nō ſūt cōdigne) i. eq̄les (paſſiōes hui9 tpis) gor. tp̄ales ⁊ momētanee (ad futurā glāȝ) ſupple p̄merēdā (q̄ reuelabiē ī nob) Vīn. tā bonis q̄ malis ſȝ diuiſimode. qr cūctis glā futura ab oībȝ cogn̄ſceē ⁊ videbit tn̄ h̄ erit bonis ad gaudiū ⁊ ad ſalutē. Mal̄ ad oēȝ t'ſticiā ⁊ penā (Nā expectatō creature) ly. i. hoīs q̄ eſt oīs creatura utȝ Mar. vlt. p̄dicate euangeliū oī creature i. homī (reuelatōneȝ filioꝝ dei) ly. in btītudine celeſti vbi de9 clare videbitur (expectat) ſup. p̄ patiētiā (Vanitati enī) i. paſſibilitati morti ⁊ maneratōi (creatura) i. humana natura (ſubiecta ē nō volens) ꝓp̄a volūtate. ⁊ h̄ p̄pt pctm̄ Ade. qđ nō eſt volūtariū in nob (ſȝ p̄pt eū) i. p̄pt deū pacienter ſuſtineē (q̄ ſubiecit eā in ſpe) .ſ. reſurrectōis future (qr ⁊ ipſa creatura) i. humana natura (liberabiē a ſeruitute corruptionis in libertateȝ glorie filioꝝ dei) .ſ. q̄n̄do in reſurrectione ex gloria aīe erit corp9 imortale (Scim9 enī q̄ omnis creatura) .ſ. irrationalis (ingemiſcit ⁊ p̄turit vſq3 adhuc) Hic ap̄ls induat nos ad tolerātiā paſſionū duplici exēplo. p̄m̄ ē creaturaꝝ irronaliū q̄ ſuſtinent multa ⁊ tn̄ nō habēt ſpem remuneratōnis. ſicut nos habem9. Scđȝ exēplū eſt ipōꝝ aploꝝ q̄ p̄mit9 ⁊ plem9 ceteris credētibȝ ſpm̄ ſcūm receperūt. ⁊ tn̄ patient᷑ tolerabāt multa adu̍ſa· ⁊ dilatō; glīe in ſpe reſurrectionis future· ergo dicit (Nō ſolū illa)·ſ· irrationalis creatura (ſed ⁊ noſipſi)·ſ· apoſtoli (p̄mitias ſpūs hn̄tes) Ly·i· in maiori plenitudine ſpm̄ ſāctū habētes (⁊ ipſi intra nos gemim⁹) exiſtētes in tribulationib⁹ (adoptōem filioꝝ dei expectātes) i· p̄miū qđ debua² filijs adoptis (redēptōeꝫ corpis nr̄i) qꝛ tūc fiet corp⁹ imōꝛle et ſic redimet᷑ a corruptōe (in xp̄o Jheſu dn̄o nr̄o)

¶ Euangelium·

IN illo tempore· Dix᷑ Jh̄s diſcipulis ſuis Eſtote miſericordes ſicut ⁊ p̄r veſter celeſtis miſericors ē· Nolite iudicaē ⁊ nō iudicabimini· Nolite cōdēnare ⁊ nō ɔdēnabimi· Dimittite ⁊ dimittemi· Date ⁊ dabit᷑ vobis Mēſurā bonā ⁊ ɔfertā ⁊ coagitatā ⁊ ſupeffluētē dabūt in ſinū veſtrū· Eadēꝫ q̄ppe mēſura q̄ menſi fueritꝭ remetie² vob̄· Dicebat aūt illis ⁊ ſilitudinem Nūq̄d pōt cec⁹ cecū ducere· Nōne ābo in foueā cadūt ꝰ Nō eſt diſcipul⁹ ſup mgr̄m· pfect⁹ aūt oīs erit ſi ſit ſicut mgr̄ ei⁹· Quid aūt vides feſtucā in oclo fratrꝭ tui· trabē aūt q̄ in oculo tuo eſt nō conſideras ꝰ Aut quō potes dicē fratri tuo· frat᷑· ſine eijciāꝫ feſtucā de oclo tuo Jpſe in oclo tuo trābē nō vides· Ypocrita· eijce primum trabē de oclo tuo· et tunc pſpicies ut educas feſtucā de oclo fratris tui

¶ Poſtilla·

EStote· Lu·vj· Mat·vij· Marc·iiij· Hiſtoriā h⁹ euā· dix᷑ dn̄s iheſus āno e⁹·xxx·ij· id⁹ Julij· feria·v· Jndictōe·iiij· Luna·xvj Añ initiū illi⁹ euāgelij ſcrib᷑ ſcūs Lucas· ꝙ xp̄s dix᷑· mutuū date nihil inde ſperātes ⁊ erit merces veſtra multa ⁊ eritis filij altiſſimi· qꝛ ip̄e benign⁹ eſt ſuper ingratos ⁊ malos· Et ſtatī ſeq̄t᷑ euāgeliū hodiernū Eſtote miſericordes Jn h̄ euāgelio docet nos xp̄s miſericordes ēē ad paupes· ponēs p̄reꝫ celeſtē in exēplū cū dicit (Eſtote miſericordes) Gor· Nō dicit eſtote potētes ſicut p̄r veſter ē· vel ſapiētes ſicut ſit⁹ dei eſt· ſꝫ eſtote miſericordes (ſicut p̄r veſter celeſtis miſericors eſt) Li· De⁹ em̄ releuat miſeriaſ nr̄as nō expectādo aliq̄d a nobis ſꝫ ꝓpt᷑ ſuā bonitatē· ſic em̄ homo debet moueri ad releuādū miſeriā p̄ximi ꝓpt᷑ amorē bonitatꝭ diuine (Nolite iudicare)·ſ· temerarie de p̄ximo (⁊ n̄ iudicabimini) ſupple a dō (Nolite ɔdēnare ⁊ nō ɔdēnabimini) q·d· etſi forte ex fragilitate humana ɔtingat vos ſuſpicioſe iudicaē· nolite tn̄ ɔdēnare· id ē aliquē dignū ɔdēnatione diffinire· qꝛ aliq̄s ē hodie mal⁹ q̄ fortaſſis cras erit bon⁹ exemplū in paulo vt pꝫ Act·ix· et in publicano vt pꝫ Luc·xviij· (Dimittite)·ſ· iniurias vobis illatas a p̄ximo (⁊ dimittemi) ſupple a dō cui freq̄nt᷑ iniuriati fuiſtis p pc̄m vr̄m (Date)·ſ· tpalia (⁊ dabit᷑ vobis) Glo· intell· vita et̄na· Wilh· dāti paupib⁹ nō ſolū; dāt᷑ hō ſpūalia in p̄nti ⁊ celeſtia in futuro· p̄mo etiā tpalia ⁊ naturalia bona ei multiplicāt᷑ g̊ dicit (Mēſurā bonā) q̄ntū ad bona fortune q̄ aliq̄n ɔferūt᷑ ꝓpt᷑ opa pietatꝭ (⁊ ɔfertā) q̄ntū ad bona nature ſicut ſanitas ⁊ h⁹moi· q̄ etiā aliq̄n conferūt᷑ ꝓpt᷑ opa pietatꝭ (⁊ coagitatā) q̄ntū ad bona grē (⁊ ſupeffluētē) q̄ntū ad bona glīe· et ideo dic᷑ aplꝯ·j· ad Timo·iiij· Pietas ad oīa valet· p̄miſſionē vite q̄ nūc ē habēs ⁊ future (Eadē q̄ppe mēſura q̄ mēſi fueritis remetiet᷑ vobis) Ly· qꝛ ſm̄ ꝙ opa pietatꝭ ſūt maiora ⁊ retributio maior· Jſta tn̄ maioritas nō eſt attēdēda ſꝫ ſm̄ magn̄tudinē operꝭ exterioris· ſꝫ magis ſm̄ magnitudinē interioris affectus vn̄a Mar·xij· Vidua q̄ miſit duo minuta in gazophilaciū ſm̄ teſtimoniū ſaluatoris dr̄ pl⁹ miſiſſe q̄̄ multi diuiteſ q̄ mag̃ dona miſerāt· vn̄ Jhero· q̄ offerūt᷑ nō ſuo pōdere ſꝫ offerētis volūtate pēſāt᷑ (Dicebat aūt illis)·ſ· diſcipuliſ ſuis ⁊ turbis (⁊ ſilitudinē· Nūq̄d poteſt cec⁹)·i· carēs ſciētia ⁊ ſapiētia (cecū ducē)·i· ignorantē dirigē· q·d· nō

(Nōne ambo in foueā cadūt) ꝑditōnū. Pri° em̄ cadūt in foueā culpe. ſecūdo in foueā gehēne. vñ Greg. ī paſtorali. Cū ꝫ paſtor ꝑ abrupta g̃dit{ur} ꝯñs eſt ut grex ad p̄cipitiū ſeq̄t{ur} vñ eccī. x. Qualꝭ eſt rector ciuitatꝭ. tales ⁊ q̄ habitāt ī ea. (Nō ē diſcipulꝰ ſup magiſtꝝ) Ly. ⁊ iō nō eſt mirū ſi ipſū ſeq̄t{ur}. vñ ſbdit (ꝑfectꝰ āt oīs erit ſi ſit ſicͭ magiſter eꝰ) q̄ ſi aſſiſtet bono magrō erit ꝑfectꝰ ſcḋm v̄itatē (Nō eſt diſcipulꝰ ſup magr̄m) Gor. de q̄ magrō dr̄ Math. xxiij. magr̄ vr̄ vnꝰ eſt xp̄s. Itē iohis. xiij. Vos vocatis me magiſter ⁊ dñe ⁊ bñ dicitis. ſum etenī. ꝛc̄. (perfectus autē oīs erit ſi ſit ſicut magiſter eiꝰ.) nam huius magiſtri ſcꝫ xp̄i imitatio eſt hūana ꝑfectio. vnde Augꝰ. Summa ꝑfectio xp̄iane religionis eſt imitari quē colis (Quid aūt vides feſtucā) .i. pc̄cm̄ minꝰ (in oc̄lo fratrꝭ tui) .i. maiꝰ peccatū (q̄ in oculo tuo ē) .i. in teipſo (ñ ꝯſideras) ut ꝫ Ro. v Quid aliū doces ⁊ teipſū nō doces (Aut quō p̄t dicere fr̄i tuo. fratꝭ. ſine) .i. ꝑmitte (eiciā feſtucā) .i. culpā modicam (de oculo tuo. ipſe in oculo tuo trabē nō vides) Gorra. q̄ ſcꝫ hec facis ex ſimulatōne nō ex dilectōe iuſticie ſcꝫ ꝙ arguis ⁊ ꝓderas pc̄tā aliena ut lateant tua. (Ipocrita eijce primū trabē de oculo tuo) Ly. q̄a hic eſt ordo caritatis ꝙ a ſeipſo incipiat. ut ꝫ puer. xviij. Iuſtꝰ ꝓr eſt accuſator ſui. Sed in oppoſitū multi ſūt. q̄ alios corrigūt ⁊ ſeipſos negligūt (⁊ tūc ꝑſpicies ⁊ educas feſtucā) .i. puū defectū (de oculo fr̄is tui) .ſ. poſtq̄ emēdaſti tuoſ magnos defectꝰ. ¶ Circa pn̄s euāgeliū vbi dr̄. Eſtote miſericordes Notandū eſt ꝙ duo tenemur ꝓxīo ſcꝫ ꝯpaſſionē cordis ⁊ bñficiū opis ſi aſſit facultas. A p̄rio nullus excuſat{ur}. q̄ oīs hō debet ꝯpati ꝓximo afflicto: eo ī neceſſitate ꝯſtituto. A ſecūdo ſcꝫ bñficio opis excuſant{ur} multi .ſ. qñ facultas deeſt ꝫ ſi facultas adeſt tūc in nec̄citate ꝓximo tenet{ur} q̄libꝫ ſubuenire. vñ .j. Iohis. iij. Si q̄s habuerit ſbſtātiā huiꝰ mūdi ⁊ viderit fratrē ſuū ꝫ neceſſe h̄re. ⁊ clauſit viſcera ſua ab eo quō caritas dei manet ī eo. q. d. nullo mō. ergo ſignum eſt ꝙ caritas dei nō eſt in illo hoīe. Vñ ex iā dictis patꝫ ꝙ nō dare elemoſinā cuꝫ nō hꝫ: nō eſt ſignū ꝙ caritas dei nō ſit in tali hoīe. ꝫ nō cōpati paupibꝫ ⁊ tribulatis eſt ſignū ꝙ caritas dei nō eſt in eo. vñ elemoſina interior .ſ. ꝯpaſſio cordis eſt maior elemoſina q̄ꝫ datio nutrimēti. Seq̄t{ur} hic in euangelio. Nolite iudicare. vñ hic querit{ur} Vtrū oīa dubia ſint in meliorē ptē interp̄tāda. R̄ñdeo ſcḋm ſāctū Tho. de aq̄no. ꝙ q̄ hꝫ malā opinionē de aliq̄ ſine cā legitima iniuriat{ur} eidē. ideo quilibꝫ in oīi cā dubia debet factū vel dictuꝫ ꝓximi ī meliꝰ interp̄tari. ⁊ meliꝰ ē ꝙ aliq̄s freq̄nt{er} fallat{ur} hñs bonā opinionē de aliq̄ malo q̄ꝫ ꝙ rariꝰ fallat{ur} hñs malā opinionē de aliq̄ bono. q̄ ex h̄ ſit iniuria alicui nō āt ex primo. hec ille. ☞ ¶ Seq̄t{ur} nūc. Date ⁊ dabi{tur} vobis Vñ hic q̄rit{ur}. vtrū dare elemoſinā ſit in precepto R̄ñdeo ſcḋm Tho. vbi ſ̄. q̄ cuꝫ dilectio ꝓximi ſit in p̄cepto. neceſſe eſt oīa illa cadere ſb p̄cepto ſine quibꝫ ꝓximi dilectio nō ſeruat{ur}. ad dilectōem aūt ꝓximi ptinet ut ei nō ſolū velimꝰ bonū. ſed etiā operē bonuꝫ ſcḋm illud .j. Io. iij. Nō diligamꝰ v̄bo neq ꝫ lingua. ꝫ opere ⁊ v̄itate. ⁊ ideo elemoſinaꝝ largitio cadit ſub p̄cepto debitis circūſtātijs obſuatis. ꝙ in dante ſit ſupfluum ⁊ in recipiente neceſſitas. alꝭ eſt in ꝯſilio ⁊ nō in p̄cepto.

Quando elemo si

¶ Dn̄ica q̄nta pꝰ trinitatꝭ. j. Pe. iij.

Rariſſimi. Oēs vnanimes in oratiōe eſtote: ꝯpatiētes fraternitatꝭ amatores. miſericordes. modeſti. hūiles. nō reddētes malū ꝓ malo nec maledcīū ꝓ maledcō. ꝫ ecōtrario bñdicētes. q̄ in h̄ vocati eſtis ut bñdictōeꝫ hēditate poſſideatꝭ. Qui enī vult vitam diligere ⁊ dies videre bonos: coerceat linguam ſuaꝫ a malo. ⁊ labia eius ne loquātur dolum.

Declinet aūt a malo ⁊ faciat bonū. inquirat pacē ⁊ ſeqͣtur eā. q2 oculi dñi ſup iuſtos ⁊ aures eius i preces eoꝝ. vultus aūt dñi ſup facientes mala. Et quis ē q vos noceat: ſi boni emulatores fueritis. Sꝫ etſi quid patimini ꝓpter iuſticiā bti. Timorē aūt eoꝝ ne timueritis ut nō ꝯturbemini. Dñm aūt xp̄m ſcificate i cordibꝫ vr̄is

Poſtilla.

OMnes vnanimes ⁊c. Añ initiū illi9 eple ſcribꝫ Petrus i eo. ca. d. Mulieres ſbdite ſint viris ſuis. ſicut ſara obediebat abrahe. dñm eū vocās cuius eſtis filie bñfacientes. Tūc ſeq² epla hodierna in q̄ apl's Petrus inſtruit nos quō vnuſquiſq3 ſe ad alteꝝ habere debeat. dicēs (Oēs vnanimes in orōne eſtote) Cor. i. cor vnū ⁊ animā vnā hñtes ñ diſſentiētes (ꝯpatiētes) adinuicē ſicut membra vnius corporis miſtici ipius xpi. p hoc. n. alleuiatur ille q̄ patitur cū percipit alios ſ ꝯpatiētes ut d. pꝫs. ij. rhetorice (fraternitatis amatores). i. vnitatis ⁊ ꝯcordie ꝯſeruatores (miſericordes). ſ. egenis indigētibꝫ tribuēdo (modeſti). ſ. in oibꝫ debitū modū ſeruādo (hūiles). ſ. oia bō deo attribuēdo et nihil vobis (nō reddētes malū p malo) in factis iniurioſis (nec maledicū p maledicto) in vbis ꝯtētioſis (ſꝫ econtrario bñdicētes) vbis benignis ⁊ pacificis (q2 in hoc vocati eſtis). ſ. ad fidē xpi (ut bñdictionē dei) de q̄ dr̄ Math. xxv. Venite bñdicti pr̄is mei (hereditate poſſideatis). ſ. celeſte regnū qd ñ datur maledicis. vñ Apl's. j. ad Cor. v. Neq3 maledici neq3 rapaces regnū dei poſſidebūt (Qui. n. vult vitā diligē) i. ſ. btā3. in q̄ null9 moritur (⁊ videre dies bonos) i btitudie celeſti. vbi dies noctibꝫ ñ interrūpūtur. faciat ſupple qd ſeq² (coerceat linguam ſuā a malo) ſ. colloquio i apto vñ Apoſtol9. j. cor. xv Corrūpūt bonos mores colloq̄a pua. (⁊ labia eius ne loquātur dolū) i. malū i occulto primū decipiēdo (Declinet aūt a malo) i ope (⁊ faciat bonū) hec ſunt. n. due partes iuſticie (inquirat pacē) cū primo eē iniurioſo (⁊ ſeqͣtur eā) ſupple pfecte. q2 oculi domini ſup iuſtos) ad remūerandū (⁊ aures eius). i. volūtates (i preces eoꝝ) exaudiendi (Vultus aūt dñi). ſ. ira in dignationis (ſup facientes mala) ad puniendū eos (Et quis eſt) hō vl' eciā diabolus (q vos noceat) i. nocere poſſit. i. a bono violenter retrahendo. q. d. nullus (ſi boni) nota boni eſt hic genitiui caſus. (emulatores) i. amatores (fueritis. ſꝫ ⁊ ſi qd) i. modicū (patimini) in pñti tpe (ꝓpter iuſticiā bti) ſupple eſtis iā i ſpe tandē in re. ut dr̄ Mat. v. Bti q̄ pſecutionē patiūtur ꝓpter iuſticiā qm̄ ipoꝝ ē regnū celoꝝ (Timorē aūt eoꝝ ne timueritis) i. timorē deficiētē a bono virtutis (ut nō ꝯturbemini) impatienter adūſa ſuſtinendo. (Dñm autē xp̄m ſcificate) i. firmate in cordibus veſtris). ſcꝫ ſibi firmiter adherendo.

Euangelium.

IN illo tpe. Cū turbe irruerēt in Jh̄m ut audirēt vbū dei. ⁊ ipē ſtabat ſec9 ſtagnū geneſareth Et vidit duas naues ſtātes ſec9 ſtagnum Piſcatores aūt deſcēderāt ⁊ lauabāt retia Aſcēdēs aūt in vnā nauī q̄ erat ſimonis. rogauit eū a terra reducē puſillū. Et ſedēs docebat de nauicula turbas Vt ceſſauit aūt loqui dixit ad ſimonē Duc i altū. ⁊ laxate retia vr̄a i capturā Et rñdēs ſimon dixit illi. Preceptor p totā noctē laborātes nihil cepim9 in vbo aūt tuo laxabo rete Et cū hoc feciſſēt ꝯcluſerūt piſciū multitudinē copioſā. Rūpebatur aūt rete eoꝝ Et annuerūt ſociis q̄ erant in alia naui ut venirēt ⁊ adiuuarēt eos Et venerūt ⁊ impleuerūt ambas nauiculas. ita ut pene mergerentur. Quod cum videret ſimon Petr9. procidit ad genua Jheſu dicens Exi a me dñe q2 homo peccator ſum. Stupor enim circumdederat eum ⁊ omnes qui cū illo erāt in captura piſciū quam ceperāt Silr aūt ⁊ Jacobū ⁊ Johānē filios zebedei q̄ erāt ſocii ſimonis Et ait ad ſimonē Jh̄s. Noli timere. ex hoc iā homines eris capiēs Et ſbductis ad terrā nauibꝫ: relictis oib9 ſecuti ſūt eum.

Poſtilla.

Cum turbe irruerēt in Jheſum. Luce. v. Hiſtoria hꝰ euangelij facta ē anno xpi. xxxi. viij. kł. marij feria. iiij Indictōe. iiij. Luna. xv. Añ initiū illiꝰ euāgelij ſcribit Lucas ꝙ oēs q̄ habebāt infirmos varijs languoribꝫ ducebāt illos ad Jhꝫ. at ille ſingulꝭ manꝰ iponēs curābat oēs. ſeq̄tur euāgeliū hodiernū (Cū turbe irruerēt in ihꝫ) gor. Ecce turbarꝫ deuotio. Nūq̄d legiꝭ tātꝰ ſcribarꝫ ⁊ phariſeorū ad xpꝫ concurſus ꝓpꝭ v̓bū dei. dulcedinē ei ſuā abſcōdita ſapiētibꝫ et prudētibꝫ ⁊ reuelat eā puulꝭ ut; Mat. xi. (ut audirēt) eū. qꝛ eſuriebāt audire (v̓bū dei) iō irruerāt in eū p̄ nimia deuotōe audiēdi ipꝫ (⁊ ipē ſtabat ſecꝰ ſtagnū genezareth) ly. ē lacꝰ mḡnꝰ p quē tranſit iordanis. ⁊ aliqñ vocaꝭ mare galilee. qꝛ trāſit p mediū galilee (Et vidēs duas naues ſtātes ſecꝰ ſtagnū) i. litꝰ ſtagni (Piſcatoēs āt deſcēderāt) ſ. de nauibꝰ in litꝰ (⁊ lauabāt retia) amouētes imūdicias ut retia plicarēt (Aſcēdēs āt in vnā nauim q̄ erāt ſimonis) i. petri (rogauit eū a t̄ra reducē puſillū) ly. ut de naui ꝓplm ſedētē in litoē conueniētiꝰ doceret (Et ſedēs) tāq̄ maiorꝭ auctēe vtēs (docebat de nauicła turbas Vt ceſſauit aūt loq̄) i. poſtq̄ finiuit ſmonē ſuū (dixit ad ſimonē) i. petꝝ (Duc in altū) ly. h̄ ē ad locū aq̄ magꝭ ꝓfundū. q̄ eſt conueniētior ad piſcādū (⁊ laxate retia v̄ra in capturā) ſ. piſciū (Et rn̄dēs ſimō dixit illi. Preceptor. p totā noctē laborātes nihil cepimꝰ) ly. q̄uis diligētiā mḡnā adhibuimus (In v̓bo āt tuo) Gor. i. i obediēdo verbo tuo (laxabo rete Et cū h̄ feciſſēt) i. cū laxaſſēt retia ī v̓bo dn̄i (cōcluſerūt piſciū multitudinē copioſā) gor. obediebāt piſces xp̄o cui ſbiecta ſūt oīa volucres celi ⁊ piſces marꝭ. pſ. viij. (Rūpebaꝭ āt rete eoꝝ) Ly. Ex q̄ ptꝫ duplex miraclm. qꝛ nō ſolū ceperāt mḡnā multitudinē piſciū ſup̄ modū ſolitū ⁊ poſſibilē p viā hūanā. ſꝫ etiā illa multitudo tenebaꝛ in reti rupto. (Et ānuerūt ſocijs q̄ erāt in alia naui ut venirēt ⁊ adiuuarēt eos. Et venerūt ⁊ ipleuerūt ambas nauiclas ita ut pene mergerēꝛ. Q̄d cū vidēt ſimō petrꝰ) gor. ſ. ꝙ ad p̄mū v̓bū dn̄i cepiſſēt tā ineffabilē multitudinē piſciū (pcidit ad genua ihū) tāq̄ dn̄ꝫ ſuū cognoſcēs (dicēs Exi a me dn̄e) i. recede (qꝛ hō peccator ſū) ly. Reputabat em̄ ſe indignū p̄ntia taꝫ ſcē pſone Sicꝫ mō dixꝭ cēturio Math. viij Dn̄e nō ſū dignꝰ ut intres ſb̄ tectum (Stupor em̄ circūdederat eū) i. admiratio magna ꝓpꝭ facta xpi inſolita. (⁊ oēs q̄ cū illo erāt in captuā piſciū quā ceperant. Sicꝫ āt) et ſtupor ĉcūdedeāt (Jacobū ⁊ Johannē filios zebedei q̄ erāt ſocij ſimonis) iſti filij zebedei erāt in alia naui ⁊ erāt cōſāguinei xpi. ſ. filij ſororꝭ btē virginis (Et ait ad ſimonē ihs) ipꝫ cōſolādo (Noli timē. ex hoc) i. decetero (eris hoies capiēs) p ſanā doctrinā t̄rhēdo ad vitaꝫ btām. Hoc poſtmodū ōnſū ē ut hꝫꝭ Actu. ij. vbi Petrꝰ in vno ſmōe cōuertit tria milia iudeoꝝ (⁊ ſubductis ad t̄rā nauibꝰ relictis oībus) ſcꝫ nauibꝫ ⁊ nauiū inſtrumētꝭ (ſecuti ſūt eū) ſ. ſimō petrꝰ et alij q̄ erāt cū eo

¶ Circa p̄ns euangeliū vbi dicꝭ Irruerēt in ihm ut eū audirēt Hugo de p̄to dicit ꝙ trifarie homines diuidūtur circa verbū dei. Quidā audiunt ⁊ nō faciūt ⁊ iſti ſūt mali ⁊ acciꝭ v̓berant. vnde luce xij. Seruus ſciens voluntateꝫ dn̄i. ⁊ non facit : multis vapulabit. Quidā nec audiunt nec faciūt. ⁊ iſti ſūt peſſimi qꝛ contēnūt et audire ⁊ facere. quodlibꝫ iſtoꝝ p̄ot eſſe pctm̄ mortale. q̄a q̄uis aliqua ignorātia excuſet ſm illud. j. Timo. j. Jō miſericordiā cōſecutꝰ ſū qꝛ ig̃rās feci in īcredulitate. tn̄ ignorātia craſſa ⁊ ſupina ⁊ affectata ñ excuſat imo de ſe p̄t eē mortale cū ſeparat a regno xpi. j. Cor. xiiij. q̄ ignorat ignorabiꝭ. Quidā audiūt v̓bum dei ⁊ faciūt. ⁊ iſti ſūt bn̄i ut; Lu. xi Btī q̄ audiunt v̓bum dei ⁊ cuſtodiūt illud.

¶Dn̄ica·vj·pꝯ trinitat̄ Ro·vj·

FRēs Quicūq3 baptizati sumꝯ in x͠o ih̄u: in morte ipsiꝯ baptisati sumꝯ. Cōsepulti ei sumꝯ cū illo ꝑ baptismū in mortē. ut quō xp̄s surrexͭ a mortuis ꝑ gl̄am p̄ris: ita ⁊ nos ī nouitate vite ambulemꝯ. Si ei ꝯplātati facti sumꝯ siltudi mortis eꝯ: sil' ⁊ resurrcōis erimꝯ Hoc sciētes. qꝛ vetꝯ hō nr̄ sil' crucifixꝯ ē. ut destruat' corpꝯ pcc̄i: ut vlt' nō suiamꝯ pctō. Qui ei mortuꝯ ē. iustificatꝯ est a pctō. Si āt mortui sumꝯ cū x͠o credimꝯ qꝛ sil' ⁊ viuemꝯ cū x͠o. sciētes. ꝙ xp̄s resurgēs a mortuis iā nō morit᷑ mors illi vltra nō dn̄abit'. Qd̄ eni mortuꝯ ē pctō: mortuꝯ ē semel. ꝙ aūt viuit: viuit dō. Ita ⁊ vos existimate vos mortuos q̇dē esse pctō. viuētes autē deo in xp̄o ih̄u dn̄o nr̄o.

¶Postilla.

Quicūq3 At. In initiū hꝯ eplē scribͭ paulꝯ·d· Ubi abūdauit delictū supabūdauit ⁊ grā. ut sic regnauit peccatū in morte sic ⁊ grā regnet ꝑ vitā ęternā ꝑ Ih̄m xp̄m dn̄m nr̄m. Tūc seq̇t epl̄a hodiern̄ in q̄ ap̄lus hor͛ nos ad vite pfectōz q̄ ꝯsistͭ in h̄ ꝙ pccīs mortui: soli dō viuamꝯ vn̄ dr̄ (Frēs Quicūq3 baptisati sumꝯ) ·ı· nos cuiuscūq3 ꝯditōis ⁊ sexus fuerimus (in x͠o ih̄u) ·ı· in forma tradita a x͠o in euāgelio ut p3 Mat·vl· Eūtes ī mūdū3 vniūsū p̄dicate euāgeliū oī creatur̄. baptisātes eos ī noīe p̄ris ⁊ filij ⁊ spūs scī. Illa forma vboꝝ nō d3 mutari ⁊ nihil d3 addi nec minui (ī morte ipsius baptizati sumus) ·ı· ī v̓tute mortis ipsius Baptismus ei h3 v̓tutē3 ex passiōe xp̄i in cuius sigͫ de latē xp̄i exiuit sanguis ⁊ aq̄. ut p3 Johis·xix· ut signaret ꝙ aq̄ baptismi hab3 virtutē a sāguine passiōis xp̄i (Cōsepulti ei sumus cū illo ꝑ baptismū ī mortē)·q·d· in baptismo similes sumꝯ morti xp̄i. Ubi notādū ꝙ baptismus tenet similitudinē mortis xp̄i in trib3. Primo qꝛ baptismꝯ totū baptisatū in se includit ⁊ tegit. sicut sepultura totum xp̄m inclusit. Scd̄o qꝛ sicut triduo fuit ibi inclusus: sic fit trina immersio in baptismo nisi vsus aliter habeat. Tercio qꝛ sicut sepultꝯ plene q̇escit ab oī molestia sic baptismꝯ ab oī culpa ⁊ pena. qꝛ totu3 relaxat' in baptismo (ut quō surrexit xp̄s a mortuis) ·ı· a loco mortuoꝝ ·s· de sepulcro (ꝑ gl̄a3 patris) ·ı· ad laudē ⁊ gl̄a3 dei p̄ris (ita ⁊ nos in nouitate vite ābulemꝯ) de bono in meliꝯ pficiēdo (Si ei cōplātati) Vni ·ı· firmit' adherētes xp̄o sic radix plāte adheret (fcī sumꝯ siltudi mortis eꝯ) ·ı· sicut xp̄s pꝯ mortē surrexit a corpalr̄. sic ⁊ nos postq̄ semel mortui fuerimꝯ pctō: debemus fieri noui homies spūalr̄ (sil' ⁊ resurrectōis erimꝯ) ·ı· sicut ipē surrexͭ a morte pene ad vitā gl̄e Sic ⁊ nos a morte culpe ad vitā grē. (Hoc sciētes qꝛ vetus hō nr̄) ·ı· fomes pcc̄i quē ab Adā q̇ est vetus hō traximus. (sil' crucifixus ē) ·ı· debilitatus ē in bap̄mo. ut iā nos cogē nō possit ad peccādū (ut destruat' corpꝯ pcc̄i) ·ı· cōgeries prauoꝝ opeꝝ (ut vltra nō seruiamus pctō) h̄ dō qꝛ nemo p̄t duob3 dn̄is suire Mat·vj· (Qui ei mortuus ē) Lr̄ ·ı· ꝯfiguratus morti x͠ ꝑ baptismū (iustificatus ē pctō) q̇a baptismus delet culpā ⁊ penā (Si āt mortui sumus cū x͠o credimus qꝛ sil' ⁊ viuemus cū x͠o) Gor· supple ī gl̄ia celesti (scientes ꝙ xp̄us resurgēs ex mortuis iā nō morit᷑ mors illi vlt' nō dn̄abit᷑) Lr̄· qꝛ surrexͭ ad vitā imortalē (Qd̄·n·mortuus est pctō) ·s· xp̄s ꝑ pctō tollēdo (mortuus ē semel) qꝛ vnica mors xp̄i sufficit ad tollendū oīa pctā p̄terita· p̄ntia ⁊ futura (ꝙ āt viuit) ·s· ipē xp̄s (viuit deo) ·ı· ad siltudinē dei p̄ris ut sic p̄r nō p̄t mori· sic nec xp̄s filius dei ⁊ hōis (Ita ⁊ vos estiate vos mortuos q̇dē eē pctō) per totalē dimissiōz culpe. Et notāt' dicit estimate nō ꝑ certo reputate qꝛ nescit hō si finalr̄ mortuus ē pctō Iux' illd Eccle·ix· Nescit hō an odio vl' amorē dignus sit (viuētes āt dō) ·ı· ad honorē dei (in xp̄o ih̄u dn̄o nr̄o) ·ı· in fide Ihesu xp̄i.

¶Euangeliū

In illo tēpe. Dixit Jhs diſcipul' ſuis Amē dico vobis. niſi abūdauerit iuſticia vr̄a pluſq̄ ſcribarū et phariſeorū nō intrabitis in regnū celorū. Audiſtis qꝛ dictū ē ātiqs. Nō occides: q̄ āt occiderit re9 erit iudicio. Ego āt dico vob' qꝛ oīs q̄ iraſcit' frī ſuo re9 erit iudicio. Q̄ āt dixerit frī ſuo racha. re9 erit cōſilio. Q̄ āt dixerit fatue re9 erit gehēne ignis. Si āt offers mun9 tuū ad altarē. et ibi recordat9 fueris qꝛ frat' tu9 hꝫ aliq̄d aduſū te: relinq̄ ibi mun9 tuū añ altarē. et vade p̄9 recōciliari frī tuo et tūc veniēs offeres mun9 tuū.

¶ Poſtilla.

Niſi abūdauerit iuſticia vr̄a. &c. Math. v. Hiſtoria h9 euāgelij facta ē. j. id9 Julij. āno xp̄i. xxxj. feria. v. luna. xvj. Indictōe. iiij. Ante initiū illi9 euāgelij ſcribit Math. qꝛ xp̄s dixit diſcipul' ſuis Sic luceat lux veſtra corā hominib9 ut videāt opa vr̄a bō. et glificēt prēꝫ vr̄m q̄ in celis eſt. Nolite putare qm̄ veni ſoluē legē aut ꝓphetas. Non veni ſoluē ſꝫ adimplere Amē dico vobis. donec trāſeat celum et t'ra iota vnū aut vn9 apex nō preteribit a lege donec oīa fiāt. Itē apex maſculini generis dr̄ ſūmitas a pedibꝫ remota. et q̄n qꝫ dr̄ apex littera. et ꝓpe dicūt' apices littere ille alte q̄ in frōtiſpitijs murorū ſcribūt'. Frōtiſpitiū āt dr̄ frōtis ſpatiū. et q̄libet littera dr̄ q̄nqꝫ apex. Itē ſm Auguſ. ſup illud. Math. v. Iota vnū aut apex vn9 Iota ē minor de ceteris litteris. apex eſt in ſūmitate ipſi9 ꝑticula. Tūc poſtmodū ſeq̄t' euāgeliū hodiernū (Niſi abūdauerit iuſticia veſtra pl9q̄ ſcribarū et phariſeorū n̄ intrabitis ī regnū celorū) Sc̄dū qꝛ iuſticia ſcribarū et phariſeorū erāt falſa qꝛ ſolū cauebāt ſibi a malis opibꝫ exteriooribꝫ et nō a malis volūtatibꝫ putātes ꝑ p̄ceptū dei ꝓhibita eē ſolū mala opa exteriora. q̄bꝫ vn9 alteri nocet. et nō ꝓhibitos eē act9 interiores. ſ. rancores odia. malas volūtates. et deſideria nocēdi. Ly. Et eodē mō dicebāt de h' p̄cepto. Nō occides. qꝛ ꝑ h' ꝓhiberetur occidēdi factū et nō occidēdi ꝓpoſitū. et h' eſt q8 xp̄s dicit (Audiſtis qꝛ dictū eſt ātiqs. Nō occides) .ſ. homicidiū (q̄ āt occiderit) actualiter et iniuſte (re9 erit iudicio) Ly. .i. teſtiū accuſatōe ut legis iudi° puniat'. .i. morte corpali. qꝛ lex punit ſm talionē. vñ Gen. ix. Quicūqꝫ effuderit hūanū ſanguinē fundet' ſanguis ei9 Itē Exo. xxj. Ocl'm ꝑ oculo dētē ꝑ dēte (Ego āt dico vob') gor. .i. pl9 impono vobis (qꝛ oīs q̄ iraſcitur) motu interiori odij (frī ſuo) .ſ. ꝑſone et nō vicio. ut ſit iā ꝑ viciū nō ꝑ zelū (re9 erit iudicio) .i. dign9 accuſatōe apud deū (Qui āt dixerit frī ſuo racha) ſm Aug^m et Ieronim^m. et Criſo. Racha eſt q̄dā vox ꝓrūpens ex ira. ſignificās ꝑuipēſionē. vl' vilipēſionē vel eſt vox interiectia q̄ orit' ex indignatōne ꝯ aliquē. queādmodū achbeu et ꝯſiles q̄ oñdūt motū indignatiōis aī (re9 erit ꝯſilio) .i. ꝯſēſu iudiciū eſt dāda ſnīa ꝯtra eū et dictāda ſibi pena qꝛ pctm̄ eius venit in noticiā hoim ꝑ exteri9 ſignū indignātis aī (Qui āt dixerit fatue) .i. q̄ vſqꝫ ad verba cōtumelioſa ꝓceſſerit (re9 erit gehēne ignis) q̄ eſt certa dānatio et eterna (Si offers mun9 tuū ad altare) .i. ſi offeres reꝓpoīs mun9 boni opis xp̄o (et ibi recordat9 fueris qꝛ frater tu9) ſupple quē leſiſti (hꝫ aliq̄d aduſū te) ꝑ illata iniuria (Relinq̄ ibi mun9 tuū ante altare) ſiue corā deo. Nō dicit reporta qꝛ de9 nō mun9 repellit. ſꝫ caritatē ꝓximi q̄rit (et vade p̄9) Ly. Hoc p̄t itelligi dupliciter. Vno mō pedibꝫ corporis et hoc debꝫ fieri ſi commode poſſit h̄ri ipſi9 fratris offenſi p̄ñtia. Si aūt nō poſſit. ſufficit ad eū ire pedibꝫ mētis q8 fit q̄n hꝫ ꝓpoſitū ſatiſfaciēdi loco et tpe ꝯpetenti. Et h' mō vtit' eccīa romana q̄ reū ꝯſitētē abſoluit et ſibi ſatiſfactionē leſo ſiedā imponit (recōciliari frī tuo) Gor. ſi leſeris ſatiſfaciēdo. vel veniā petēdo. ſi oderis rancorē deponēdo. ſi te oderit ad amiciciā reuocādo vñ ec' crib. Si cogitatu offendiſti cogitatu recōciliac̄·ſi verbis verb̄·ſi factis factis (a tūc) p⁹ recōciliatōꝫ veniens offeres mū⁹ tuū) gre·mun⁹ n̄ accipit n̄ an̄ diſcordia ab aīo repellat

Dn̄ica·vij· Romanoꝝ·vj·

Fr̄es·Humanū dico ꝓpter infirmitatē carnis vr̄e·Si eī exhibuiſtis mēbra vr̄a ſuire iſmudicie: ⁊ iniq̄tati ad iniq̄tatēꝫ: ita nūc exhibete mēbra vr̄a ſuire iuſti^e in ſcificatōeꝫ·Cū eī ſui eētis pc̄ci: liberi fuiſtꝭ iuſticie·Quē ḡ fructū habuiſtꝭ tūc in illꝭ: in q̄bꝫ nūc erubeſcitꝭ Nā finis illoꝝ mors ē·Nūc vo liberati a pc̄tō: ſui āt fc̄i dō·hētis fructū vr̄m in ſcificatōeꝫ·finē vo vitā etn̄ā·Stipēdia eī pc̄ci mors·grā āt dei vita etn̄a·in xp̄o Jh̄u dn̄o nostro·

Poſtilla·

Humanū dico·Añ initiū illi⁹ epiſtole ſcrib^t paul⁹ i eo·ca·d·Fratres ſui fuiſtis pc̄ti·libati āt nūc a pc̄tō: ſui fc̄i eſtꝭ iuſti^e·Tūc ſtati ſeq̄t p̄ns ep̄la·In q̄ ap̄ls hortat̄ nos ad faciēdū bō opa ⁊ viuēdū ſm iuſticiaꝫ d·(hūanū dico) goꝛ·i·q̄ſi dā leue vobis p̄cipio·Qn⁹ eī iuſti^e q̄d vult eis īponē leue ē ut dr̄ mat·xj·Jugū eī mc̄ (ꝓpt̄ īfirmitatē carnis vr̄e) Caro eī ī p̄n̄o creatōis fu^t fortꝭ ⁊ ſana ⁊ obediēs aīe ſꝫ p pc̄tm̄ facta ē debilꝭ ⁊ infirma aggrauās ⁊ dep̄mēs aīam·vñ Sap·ix·Corp⁹ aggrauat aīaꝫ (Sic eī exhibuiſtis mēbra vr̄a ſuire imūdicie) goꝛ·i·ad ſuiēdū pc̄tis carnalibꝫ (⁊ iniq̄tati)·i·pc̄tis ſpūalibꝫ (ad iniq̄tatē)·i·ad mali ꝯſūmatōꝫ (Ita nc̄ exhibete mēbra vr̄a) i·p·p bonā ꝯſuetudinē abilitātes ea (ſuire iuſti^e)·q·d·i d̄ē leue·ſ·qꝛ n̄ pl⁹ laborꝭ req̄rit̄ ī ſuitute dei q̄ ducit ad glaꝫ·q̄ ī ſuitute diaboli q̄ ducit ad gehēnā (In ſcificatōnē)·i·ad ſcitatꝭ ꝯſūmatōꝫ (Cū eī ſui eētis pc̄ti: liberi fuiſtis iuſti^e) i·p·i·ſpoliati a bono iuſti^e (Quē ḡ fcm̄)·i·vtilitatē (habuiſtꝭ tūc ī illꝭ) ſupple pc̄tis (in q̄bꝫ nc̄)·i·p⁹ penitētiā (erubeſcitꝭ)·q·d·nullā vtilitatē habuiſtis ſꝫ maxi^m dānū·Jō ſb̄dī (Nā finis illoꝝ)·ſ·pc̄tō ſuiētiū (mors ē)·ſ·etn̄a (Nūc vo libati a pc̄tō) i·p·p ei⁹ dimiſſionē (ſui āt facti dō) p iuſticie opatōꝫ (hētis fructū vr̄m) vr̄m·i·vtilitatē vr̄aꝫ (in ſcificatōꝫ) i·p·i·grāꝫ in p̄nti (finē vo)·ſ·vlti^m (vitā etn̄ā)·i·in futuro glāꝫ etn̄ā (Stipēdia eī pc̄ti) vr̄m·i·p̄miatōes q̄ debēt̄ militibꝫ diaboli (mors ē)·ſ·culpe ⁊ ꝯn̄r etn̄e pene (grā āt dei)·i·p̄miū p bono ope ī grāꝫ dei fc̄ūꝫ (vita etn̄a ī xp̄o iħu dn̄o nr̄o)·i·p x^m iħꝫ dn̄ꝫ nr̄ꝫ tc̄p mediatorē

Euangelium·

In illo tēpe·Cū turba plīma eſſet cū iħu nec hr̄ent q̄d māducarēt·ꝯuocatis diſcipul' ait ill'·Miſereor ſup turbā qꝛ ecce iā triduo ſuſtinēt me·nec hn̄t q̄ māducēt ⁊ ſi dimiſero eos ieiunos in do^m ſuā deficiēt in via·Qdā eīn ex eis delōge venerūt·Et r̄ndeēt ei diſcipuli ſui·Vñ iſtos q̄s poterit hic ſaturare paībꝫ in ſolitudie·Et interrogauit eos·Quot panes hētꝭ·Qui dixerūt ſeptē·Et p̄cepit turbe diſcūbē ſup t̄rā·Et accipiēs ſeptē panes grās agēs fregit·⁊ dabat diſcipul' ſuis ut apponerēt ⁊ appoſuerūt turbe·Et hēbāt piſciclos paucos ⁊ ipōs bn̄dix^t ⁊ iuſſit apponi·Et māducauerūt ⁊ ſaturati ſūt·Et ſuſtulerūt q̄d ſupauerāt de fragmētꝭ ſeptē ſportaſ·erāt āt q̄ māducauerāt q̄ſi q̄tuor milia ⁊ dimiſit eos·

Poſtilla·

Cum turba plīma eſſet cū Jh̄u·Marci·viij·Math·xv·Luce·ix·Joh·vj·Hiſtoria hui⁹ euāgelij facta eſt anno xp̄i·xxxij·kal' Julij ſabbato·Luna·xiij·Indictōe·v·Añ initiū illi⁹ euāgelij ſcribit Math·xv·q̄ acceſſerūt ad iħꝫ turbe multe habētes ſecū mutos·cecos·claudos·debiles ⁊ alios multos ⁊ p̄iecerūt eos ad pedes eius ⁊ curāuit eos ita ut turbe mirarēt videtes mutos loq̄ntes ⁊ claudos ambulātes·cecos vidētes magnificabāt deū iſrahel·ḡ dic̄ euan^m hodiernū (cū turba plīma eēt cū iħu nec hērēt q̄d māducarēt) Hec turba ſeq̄ba^t dn̄m iħm ꝓpter verboꝝ dulcedinē

⁊ ꝓpꝉ infirmoꝝ ſanationē (cōuocatꝭ diſcipuꝉ ait ilꝉ Miſereor ſup turbā) Ly. hꝰ ꝓdixit apłis ut ipōs induceret ad pietatē. (qꝛ ecce iā t'duo ſuſtinēt me) Ly. qꝛ tātū afficiebāf ad doctrinā xp̄i audiēdā ⁊ vidēdū eiꝰ miracła qꝛ p tres dies nō redierāt ad loca ꝓpria manētes cū xpō in loco deſto ⁊ ſb̄ diuo. ex q̄ pꝫ eoꝝ deuotō (nec habēt qđ mādučēt) Ly. qꝛ cibaria q̄ de domibꝫ ſuis apportābāt iā erāt cōſūpta. et ideo ꝓpria die vꝉ ſcđa hꝰ miraclm̄ nō fec. tū qꝛ alimēta adhuc hēbāt. tū qꝛ magꝭ appuit qn̄ eiꝰ victꝰ omnino defuit (⁊ ſi dimiſero eos ieiunos in domū ſuā deficiēt ī via. Quidā eī ex eis de lōge venerūt). Jaco. Illi de lōge veniūt q̄ de pc̄cis ad deū ſe ꝯūtunt. vn̄ pſ. cxviij Lōge a pctōribꝰ ſalus ⁊c̄. (Et rn̄derūt ei diſcipuli ſui. Vn̄ illos q̄s poterit hꝰ ſaturare panibꝰ in ſolitudine?) q. d. locꝰ iſte deſertꝰ ⁊ ville multū diſtant ⁊ idō nō poſſumꝰ p humanā ꝓuidētiā talia hēre (Et īnterrogauit eos Quot panes hētis? Qui dixerūt Septē) qđ erāt q̄i nihil reſpectu tāte multitudīs. Remigiꝰ. Nō interrogat dn̄s q̄i neſciēs quot panes haberent. ſꝫ ad hoc cū rn̄derint ſeptē: quo pauciores dicerēt panes. eo magis miracłm diffamaref et notius fieret (Et precepit turbe diſcūbere ſuper terrā Et accipiens ſeptē panes grās agēs fregit) Multiplicauit aūt xp̄s panes Primo bn̄dicēdo. per qđ inſtruimur qꝛ cibū bn̄dicere debemꝰ. Scđō frangendo. ad innuendū qꝛ in noſtris ꝯuiuijs pauperibus panē frangere debemꝰ. Tercio gratias agendo. ad innuēdū qꝛ ī noſtris refectōibus gratias agere debemus. vnde Remigiꝰ ſup Math. In eo qꝛ grās egit. nobis reliquit exemplum ut de omnibus donis bonis celitus collatis grās referamꝰ (⁊ dabat diſcipulꝭ ſuis ut apponerēt et appoſuerūt turbe) vn̄ Beda. qꝛ dn̄s diſcipulis dedit panes ut apponerēt turbe. deſignat qꝛ ſpūalis ſciētie dona tribuit apłis ⁊ p eoꝝ miniſteriū voluit ecc̄ie vite cibaria diſtribui (⁊ hēbāt paucos piſciclos ⁊ ipōs benedixit ⁊ iuſſit apponi) Vn̄ notādūꝫ qꝛ dn̄s dedit eis panes. ⁊ panis eſt cibꝫ q̄ ſuſtētaf vita ⁊ ſignificat verbū dei et dedit eis piſces ad cōdimētūꝫ cibi. p q̄s ſignāf exēpla. ⁊ ita dn̄s deſignauit qꝛ pani id eſt v'bo dei addēdū ē ꝯdimentū boni exempli Magis eniꝫ ſuadēt exēpla q̄ v'ba (⁊ ſuſtulerūt qđ ſupauerat de fragmentis ſeptē ſportas) Jaco. Voluit āt xp̄s ut colligerēt fragmēta Primo ꝓpter exēplū. in hꝰ daf nobis exēplum. ut ea q̄ nobis ſupſūt: vꝉ etiā ea q̄ nobis ieiunādo ſb trahimꝰ: paupibꝰ erogemꝰ. Vn̄ Augu. De tuo ieiunio fames paupis ſaciet. Scđo ꝓpter documentū ut ex hoc inſtruamur. qꝛ ilꝉ q̄ ſūt miſericordes paupibꝰ tpalia multiplicāf. hoc pꝫ tercio Regū. xviij. In vidua q̄ heliā pauit. cui dn̄s farinā multiplicauit ⁊ oleū (Erāt āt q̄ manducauerāt q̄i q̄tuor milia) ſ. viri exceptis mulieribꝰ ⁊ puulis. q̄ in lege nō numeranf (⁊ dimiſit eos) ſ. redire ad ꝓpria.

¶ Circa pn̄s euāgeliū vbi dr̄. Accepit ihs ſeptē panes: eſt diligēt' notādū qꝛ hec refectio differt ab illa de quinqꝫ panibꝫ ordeaceis ⁊ duobꝰ piſcibus. quā ponit Johēs in euāgelio ſuo q̄ntū ad ſex. Primo qꝛ ibi fuerūt q̄nqꝫ panes. hic vo ſeptē. Scđō qꝛ illi fuerunt ordeacei. iſti vero triticei. Tercio qꝛ fuerūt ibi duo piſces ſolū. hic vero plures lꝫ pauci ⁊ puī. Quarto qꝛ illi ſederūt ſup fenū. iſti vero ſup terrā Quinto qꝛ ibi fuerūt q̄nqꝫ milia hoīm ad māducādū. hꝰ vero q̄tuor milia. Sexto qꝛ de illꝭ. xij. cophini fragmentorū fuerunt eleuati. hꝰ āt. vij. ſporte fuerunt eleuate plene.

Dn̄ica. viij. Rō. viij.

FRēs. Debitores ſumꝰ n̄ carni ut ſc̄dm carnē viuamꝰ Si eī ſc̄dm carnē vixeritꝭ: moriemī. Si āt ſpū facta carnis mortificaueritꝭ: viuetꝭ. Quicūqꝫ eī ſpū dei agūf. hij filij dei ſūt. Nō eī accepiſtꝭ ſpm̄ ſeruitutꝭ iteꝝ in timoꝛe: ſ; accepiſtis ſpm̄ adoptõis filioꝝ in q̄ clamamꝰ abba pr̄. Ipſe em̄ ſpūs teſtioᵐ reddit ſpūi nr̄o q꞉ ſumus filij dei. Si aūt filij: ⁊ hedes. Hedes q̄dē dei. coheredes aūt xp̄i.

Poſtilla.

Debitoꝛes ſumꝰ. An initiū illius ep̄le ſcribᵗ paulꝰ d. Qui em̄ ſm̄ carnē ſūt: q̄ carnis ſūt ſapiūt Qui vo ſm̄ ſpm̄ ſūt: q̄ ſūt ſpūs ſentiūt. nā prudētia carnis moꝛs ē. Prudētia aūt ſpiritꝰ vita ⁊ pax Qm̄ ſapia carnis inimica ē deo. Tūc ſeq̄t p̄ns ep̄la i q̄ ap̄ls hoꝛtaꝛ nos ad moꝛtificatõꝫ carnis ⁊ ad imitatõꝫ ſpūs ꝓ rõnes ut ſm̄ ſpm̄ viuamꝰ ⁊ ad h̄ adducit rõnes .ſ. ꝓpt debitū ⁊ ꝓpt futuꝛe mercedis magnitudinē vn̄ dͣt (Fr̄es. debitoꝛes ſumꝰ) .ſ. ſpirituiſcõ vl̄ dõi ꝓpe (nõ carni ut ſcd̄m carnē viuamꝰ) .i. in voluptatibꝫ carniſ (ſi em̄ ſcd̄ꝫ carnē) gͦ .i. ſcd̄ꝫ carnis voluptates (vixeritis) vita coꝛpali (moꝛiemini) moꝛte ſpūali ⁊ etẽr (Si aūt ſpū) .i. rõne (facta) .i. opa (carnis moꝛtificaueritꝭ) pemitꝰ ea abijciēdo ⁊ fugiēdo (viuetꝭ) vita ſpūali. h̄ in iuſticia ⁊ i futuro i gl̄a (Quicūq꞉ em̄ ſpū dei agūt) gͦ .i. regūt (hij filij dei ſt) ſuiētes em̄ n̄ timoꝛe ſuiti ſ; ex timoꝛe filiali (nõ em̄ accepiſtis ſpm̄ ſuitutꝭ iteꝝ in timoꝛe) ſic in veteri lege q̄ fuitᵗ lex timoris (ſ; accepiſtis ſpm̄ adoptõis filioꝝ dei) .i. ſpm̄ſcm̄ datoꝛē bonoꝛum ꝑ quē fit adoptio filioꝝ dei qd̄ ex bonitate ē ⁊ mīa dei (in q̄ clamamꝰ abba pr̄) Ap. duo ſūt noīa ſignificātia idē vnū hebraicū. alteꝝ latinū. ad ſignificādū duplicē dei p̄ternitatē. Vna eſt cõis bonis ⁊ malꝭ. q꞉ pr̄ eſt ꝑ creatõnē oīm hoīꝫ Alia ſpūalꝭ q̄ pr̄ ē ꝑ grãe adoptõꝫ de q̄ h̄ ſbdr̄ (Ipſe em̄ ſpūs teſtimoniū reddᵗ ſpūi nr̄o) Cū em̄ ſpūs nr̄ ꝑ ſpm̄ſcm̄ bonū agᵗ: qd̄ ē ſignᵐ diuine filiatõis. h̄ aūt ſig̃ q̄ſi q̄dā teſtimoͦ cū ꝯtificat (q꞉ ſumꝰ filij dei) vī. nõ ꝑ naturā ſic xp̄s ſ; ꝑ adoptõꝫ per ſpm̄ſcm̄. (Si aūt filij dei) gͦ. ſumꝰ (et hedes) erimꝰ (hedes q̄dē dei) cꝰ btītudine fruimꝭ (coheredes aūt xp̄i) in q̄ ⁊ cū quo btī erimꝰ

Euangelium.

In illo tp̄e. D. J. d. ſ. Attēdite a falſ ꝓphis. q̄ veniūt ad vos in veſtimētꝭ ouiū. intriſecꝰ aūt ſūt lupi rapaces. a fructibꝫ eoꝝ cog̃ſcetꝭ eos Nūq̄d colligūt de ſpinis vuas ā de tribulꝭ ficus Sic oīs arboꝛ bõ fructꝰ bonoſ fac̄. Mala aūt arboꝛ fructꝰ malos fac̄. Nõ põt aūt arboꝛ mala fructꝰ bonoſ facē. neq꞉ arboꝛ bõ fructꝰ malos facē Oīs arboꝛ q̄ nõ fac̄ fructū bonū excidetꝭ et ī ignē mittetꝭ Igitꝭ ex fructibꝫ eoꝝ ꝯg̃ſcetis eos. Nõ oīs q̄ dicit m̄ dn̄e dn̄e. intrabit in regᵐ celoꝝ ſed q̄ facit volūtatē p̄ris mei q̄ in celis eſt: ipē intrabᵗ in regnū celoꝝ.

Poſtilla.

Attendite a falſ ꝓphis Mat. vij Lu. vj. Hiſtoria hꝰ euāgelij facta ē Anno xp̄i. xxxj. ij. idꝰ Julij feria v. Luna. xvj. Indcõe. iiij. An initiū illiꝰ euāgelij ſcribᵗ Matheꝰ in eo. ca. q꞉ xp̄s dixit diſcipulꝭ ſuis. Oia q̄cūq꞉ vultꝭ ut faciāt vob̄ hoīes ⁊ vos facite eis. Hec ē em̄ lex ⁊ ꝓphe. Intrẽte ꝑ anguſtā poꝛtā q꞉ lata ē poꝛta ⁊ ſpacõſa via q̄ ducit ad ꝑditõeꝫ ⁊ multi ſūt q̄ intrāt ꝑ eam. q꞉̃ āguſta poꝛta ⁊ arta via ē q̄ ducit ad vitā ⁊ pauci ſūt q̄ inueniūt eā Et poſtmodū ſtatī ſeq̄t euāgeliū hodierᵐ Attēdite a falſ ꝓphetis. In h̄ euāgelio docet dn̄s fideles ſuos ſibi diligētꝭ cauē a falſ ꝓphis ⁊ p̄uſis xp̄ianis q̄ vbis ꝯfitētꝭ deū ⁊ factis negāt ꝗ dicit (Attēdite) diligēt (a falſis ꝓphis) Gͦ .i. a deceptoꝛibꝰ heticis ypocritis ⁊ a falſ xp̄ianis et hmōi. Et h̄ idõ ne tales coꝛrupta vita ſua ⁊ malꝭ moꝛibꝰ fideles alliciāt ad mala. et ſingulariter āmonet eos cauē ſibi ab ypocritꝭ d. (qui veniūt ad vos in veſtimētis ouiū) .i. ſb ſimlatõne exterioꝛi ſcītatꝭ (intriſecꝰ aūt ſūt lupi rapaces) q꞉ iteriꝰ ſūt pleni malo. ſimulantes exterioꝛē ſcītatē ꝓpt inanē gl̄am ⁊ mundanā laudē. aut ꝓpter tempalia aliq̄ cū alioꝝ dāno (A fructibꝰ eoꝝ) .i. opibꝫ (cog̃ſcetis eos) .ſ. finalꝭ qꝛ yꝓcrite ⁊ heretici diu latere non pn̄t q̄n erūpāt in aliq̄ signo ꝑ qđ se ꝓdāt· qꝛ sic nūq̄ vł vix p̄t ignis accēdi ꝙ fumū nō emittat ·sic violator vix p̄t diu latē q̄n signo· v̄bo· vł opere· seip̄z ōn̄dat (Nūq̄d colligūt de spinis vuas) ⁊ opa iusticie (á de tribuł ficꝰ) ·s· huiꝰ ꝯsuatōnis ad deū (Sic oīs arbor bō) i· bō hn̄s bonā volūtatē (fructꝰ bonos facit) Lu· qꝛ talꝭ ut sic sp̄ facit opꝰ bonū· vn̄ Orige· arbor bō est bonꝰ bō hn̄s bonā volūtatē· radices sūt cogitatōes· folia v̄ba· fructꝰ opa· Notādū ꝙ bō bonꝰ p̄t bonā volūtatē deserere ⁊ sic mala arbor fieri· v̄bi grā Judas q̄diu ī vocatōe apłica ꝑmāsit bō arbor fuit ⁊ postmodū malū fructū ꝓtulit q̄n xp̄m tradidit· Magdalena in primis mala arbor fuit q̄n peccauit· et postmoduꝫ bona arbor· q̄n penituit ⁊ sic tūc bonū fructū ꝓtulit· (Om̄is arbor q̄ n̄ facit fructū bonū excideť) Hoc· ⁊ ꝯsortio omniū bōꝝ qđ est grauissimū in dānatis suppliciū (⁊ in ignē mitteť) ·s· gehenne Cris· Que sūt pene· excidi· ⁊ ī ignē mitti· Igiť (ex fructibꝰ eoꝝ cognoscetis eos) ·s· ī futuro· quāuis heretici ⁊ ypocrite ⁊ falsi xp̄iani in hoc seculo quādoqꝫ nō plene cognoscāť tn̄ pacto p̄nti seclo ex fructibꝰ ⁊ ex finalibꝰ eoꝝ p̄miis ⁊ retributōibꝫ manifeste cognoscūť q̄les fuerūt (Nō oīs q̄ dicit mihi dn̄e dn̄e intrabit in regnū celoꝝ) Semel dicit q̄ credit corde· Bis q̄ etiā fidē ꝯfiteť ore· ſꝫ nō opera talis nō intrabit regnū celoꝝ (ſꝫ q̄ facit volūtatē p̄ris mei q̄ in celꝭ ē) ⁊ q̄ hꝫ verā fidē xp̄i in corde ⁊ eādē ꝯfiteᷣ ore· ⁊ cū hꝭ opaᷣ opa ad fidē ꝑtinētia ⁊ maxime q̄ ſuat mādata dei· talꝭ dicit ter dn̄e· ⁊ talis facit volūtatē dei· ⁊ sic ꝯn̄r (ipse intrabit in regnū celorū) utꝫ Mat· xix· Si vis ad vitā ingredi serua mādata (Circa p̄ns euāgeliū· vbi dr· Om̄is arbor bona bonos fructꝰ facit Notāduꝫ · ꝙ hugo de p̄to dicit· ꝙ opꝰ virtutis dicitᷣ bonū ꝓpter quinqꝫ· Primo qꝛ est a bono scꝫ deo hoc pꝫ· qꝛ ipse est optimū ⁊ sūmū bonū ut pꝫ ysaye· xxvi· Om̄ia opa nostra opatus es in nobꝭ dn̄e· Opa mala sunt a dyabolo instigāte ⁊ a mala volūtate opantis· ut pꝫ Jo· viii Mēdax est ⁊ pať eiꝰ· Scd̄o qꝛ ꝓcedit de loco bono scꝫ de celo· utꝫ Jacobi· i· Omne datū optimū ⁊ om̄e donū ꝑfectuꝫ desursū est ⁊c̄· Itē ꝓcedit de corde bono· utꝫ Mat· xii· Bonꝰ homo de bono thesauro cordis sui profert bonū Malū autē opꝰ de malo ꝓcedit ·s· de regione demonuꝫ· de ꝯcupiscētia carnis· ⁊ de malicia mūdi· utꝫ p̄ma Joh· v· Totus mundꝰ in maligno positꝰ est Tercio qꝛ facit hoīeꝫ bonū· Nihil em̄ est qđ facit hoīeꝫ bonū nisi opꝰ v̄tutꝭ neqꝫ dignitas· neqꝫ diuitie· neqꝫ sciētia· neqꝫ aliq̄d aliud· vnde Aresto· ii Ethic· Virtꝰ ē q̄ hn̄teꝫ bonū facit· ⁊ opꝰ eiꝰ laudabile reddit Malū āt opꝰ hoīeꝫ malū facit q̄ tn̄ nāliť bonꝰ ē· ut pꝫ Osee· ix· Facti sūt abominabiles sicut ea q̄ dilexerūt· Quarto bonum opꝰ oībꝰ placet· ⁊ sapit habētibꝰ rectū ⁊ non infectū gustū· nā bonū ē qđ om̄es hoīes appetūt· vn̄ Boe· de ꝯsophie me· xi· li· iii· Mētibꝰ hoim naturaliť insita ē cupiditas veri boni ⁊c̄· Etiā ipsis malꝭ bonū opꝰ videť bonū q̄uis interdū ꝓpter corruptionē gustus nō sapiat ipsꝭ malꝭ· vn̄ pꝫ ꝙ boᵐ opꝰ dō ⁊ hominibꝰ placet· ut pꝫ Ecci· xlv· Dilectꝰ deo et hominibꝰ moyses qꝛ scꝫ bonꝰ erat ⁊c̄· Malū āt q̄ oībꝰ displicet ⁊ etiā ipsꝭ malis q̄n rōne vtūtur ⁊ redeūt ad seipsos· Quinto qꝛ ad locū bonū ducit scꝫ ad celum q̄ est locus beatoꝝ· ut pꝫ Math· xxv· Venite bn̄dicti patrꝭ mei possidete ⁊c̄ Mala autē opa ad malū locū ducunt ·s· ad infernū· ut pꝫ Lu· xvi· Mortuꝰ est diues ⁊ sepultꝰ in infern· vn̄ ec̄ Math· xxv· Ite maledicti in ignē eternuꝫ·

Dn̄ica· ix· ·i· Coꝝ· x·

Fres· Nō simꝰ ꝯcupiscētes malorum· sic ⁊ illi concupierūt· Neqꝫ ydolatre efficiamini· sicut quidam ex ipsis· queadmodum ſcp̄tū eſt· Sedit ꝑplꝭ mādūcare ⁊ bibere· ⁊ ſurrexe͛t ludē· ¶Neqꝫ fornicēmur ſic̄ q̇dā ex ipſ fornicati ſūt· et cecide͛t vna die viginti tria milia ¶Neqꝫ tēptem9 xp̄ꝫ· ſic̄ q̇dā coꝝ tēptaue͛t ⁊ a ſ'pētibꝫ coꝝ ꝑie͛t· ¶Neqꝫ m̄murauerītꝭ: ſic̄ q̇dā coꝝ murmuraue͛t· et ꝑie͛t ab extminatoꝛē· Hec āt oīa in figura ↄtīgebāt illꝭ· Sc̄pta ſūt āt ad correptōē nrāꝫ: in q̄s fines ſcloꝝ deuene͛t· Itaqꝫ q̄ ſe exiſtimat ſtaꝛē· videat ne cadat· Tēptatō vos ñ apprehēdat ñ hūana· Fidel' āt de9 eſt q̇ nō patietꝭ vos tēptari: ſup id qđ poteſtꝭ ſꝫ faciet cū tēptaōe etiā ꝓuentū: ut poſſitis ſuſtinere.

¶Poſtilla.

Non ſim9· Pro intellcū illi9 ep̄le attēdē oꝫ bñficia ꝑplo iudaico ī deſto exhibita a dō· ſ· trāſitū p mare rubꝝ· defenſiōꝫ colūne· cibatōꝫ māne ⁊ ſic de aliiſ q̄ oīa de9 eis miraclōſe exhibuit· Ipſi āt de talꝭ bñficiis ing̃ti exñtes ↄcupie͛t carnes cōedere ꝑuipēdētes māna. Itē idolatriā ↄmiſe͛t adorādo vitulū. Itē fornicati ſūt cum madianitꝭ ↄ̄ ꝑceptū dn̄i. Itē ↄ̄ moiſē ⁊ aaron m̄murauerūt ⁊ ſic de aliis. Et ideo plagas ī hodierna ep̄la expſſas incurre͛t· Monet ḡ nos ſcūs paul9 ī hodierna ep̄la ne talia faciam9· qꝛ ſi ſilēs fuim9 in culpa· erim9 eis ſilēs ī pena· ḡ dic̄ (Frēs· ñ ſim9 ↄcupiſcētes maloꝝ) q̄ad effectū (ſic̄ illi ↄcupie͛t) de q̇bꝫ dr̄ pſ· lxxvii· ⁊ ↄcupie͛t ↄcupiſcētiā ī deſto et ¶Nu· xi· dr̄ ꝙ vulg9 ꝑmiſcuū flag͛uit deſiderio carniū· q· d· ¶Nō peccem9 ſic̄ ⁊ illi· ne ſilꝭ puniam̄ ſic̄ ⁊ illi (¶Neqꝫ ydolatre efficiamini) Vm· honorē ſoli dō debitū: ydol'a creaturꝭ nulloͦ exhibeatꝭ (ſic̄ q̇dā ex ipſis)· ſ· ex filiis iſrl' fue͛t q̄ ſibi vitulū ↄflatilē fece͛t ⁊ ipꝫ p deo adorauerūt ut hr̄tur ¶Nu· xxv· (queādmodū ſcp̄tū eſt) Exo· xxx· (Sedͭ ꝑplꝭ mādūcaē ⁊ bibere) corā idolo· ſ· vitulo (⁊ ſurrexerunt ludere) v· ludos facere ſicut choreas in veneratione ydoli· ¶Nōn ꝺ ꝙ ſicut olim fue͛t diuiſa idola int' infideles ita ⁊ nūc int' xp̄iaōs· qꝛ aliq̇ coſūt diuitias aliq̇ honores aliq̇ corꝑiſ delicias aliq̇ pueros ⁊ vxores· vñ Auguſ· ab hoīe colitꝭ qđ p̄ ceterꝭ diligitꝭ (¶Neqꝫ fornicem̄) vm· v· actū luxurioſū extra ꝓpriā ↄiugē nullomō ꝑpetrem9 (ſicut q̇dā ex ipſis fornicati ſūt) Ly· cū mlierib9 madianitis ut hr̄tur ¶Nume· xxv· (⁊ ceciderūt vna die viginti tria milia) Ly· nec ē hoc ↄ̄ id qđ dr̄ ¶Nume· xxv· ꝙ ceciderunt viginti q̄tuor milia qꝛ minor nūs icludit in maiori· ⁊ ideo ↄ̄cluditꝛ qđ verū eſt de maiori ē etiā de minori (¶Neqꝫ tēptem9 xp̄m) Hoc· diffidēdo de ei9 potētia (ſicut q̇dā coꝝ tēptauerūt)· ſ· deū vel xp̄m in moiſe dicētes illđ pſ· lxxv· nūquid poterit paraē mēſā in deſto (⁊ a ſ'pētibꝫ ꝑierūt) qꝛ dñs irat9 miſit ↄ̄ eos ſerpētes ignitos ⁊ quēcūqꝫ momorderūt ſtatim moriebatur donec moyſes ex iuſſu dn̄i ſ'pētē eneū erexit ad cui9 aſpectū ſanabāꝛ ut habetꝭ ¶Nume· xxi· ¶Neqꝫ m̄murauerītꝭ) ſcꝫ ↄ̄ deū vl' platos ei9 (ſicut q̇dā coꝝ m̄murauerūt) ↄ̄ moyſen· ¶Nume· xvi· ⁊ Exo· xvi· murmurauit omnis congregatio filioꝝ iſrahel ↄtra moyſen (⁊ perierūt ab exterminatore) v· ab angelo eos percutiente extra termīos terre ꝓmiſſionis (Hec autē in figura ↄtingebāt illis) v· ad deſignandū ꝙ ſic vl' grauius fiet nobis ſi fuerim9 ſilēs eis· Ideo ſubditꝭ (Scripta ſunt autē ad correptōem nrām) Vm· punitōnes ⁊ pene inflicte iudeis in veteri teſtamento ſūt ſcripte ad noſtraꝫ correctōem· ut viſis vl' auditis illis penis: caueamus pc̄tā ↄ̄ſilia· ne in illas vl' maiores penas incidamus· (in q̄s fines ſeculoꝝ deuenerūt) Ly· v· in nos q̄ ſumus iam in ſexta etate ſeculi ⁊ durāt vſqꝫ ī finē mūdi (Itaqꝫ q̄ ſe exiſtimat ſtare) Vm· v· opinaꝛ ſe eſſe in grā ſiue ī caritate dei (videat) ·i· caueat (ne cadat)· ſ· ab illa grā p pc̄tm̄ mortale (Temptatio vos non apprehēdat niſi hūana) Vm· q· d· Si tēptatio inſurgit in vobis· videatꝭ ꝙ vos ñ apprehēdat p ↄſenſū qꝛ ſi ↄſēſū adhibuerit nō ē tēptaͦ hūana ſꝫ diabolica. vñ gre. ī paſtoꝛ. Hūanū ē in corde tēptatoꝝ ꝑpeti. demoiacū vō in tēptatōis c̃tamie ſupari (fidel' āt deꝰ eſt) in ꝓmiſſis īplendis (q̇ nō patietur vos tētari ſup̄ id qḋ poteſtis) qꝛ ꝓmiſit adiutoriū in tēptatōibꝰ poſitis ſi fidel' recurrāt ad ipm̄ (ſꝫ faciet cū tēptatōe etiā ꝓuentū) vos adiuuādo vt ipa tēptatō vob' ꝓueniat ad augmētū meriti p eiꝰ ſupatoꝝ (ut poſſitis ſuſtinē) Vin. Ne cadat' in pct̄m ⁊ in ꝯſenſū. vñ aug. diabolꝰ plerūq; vult nocē ⁊ nō pōt qꝛ ptās eiꝰ eſt ſb ptāte dei. Nā ſi tātū poſſꝫ nocē diabolꝰ q̄tū vellet aliq̇s iuſtoꝝ ñ remanēt

Euangelium.

In illo tēpe. D. J. d. ſ. Pabolā hanc. Homo q̇dā erat diues q̇ hēbat villicū. ⁊ hic diffamatꝰ ē apḋ illū q̇ diſſipaſſꝫ bō illiꝰ Et vocauit eū. ⁊ ait illi. Quid h' audio de te? redde rōēꝫ villicatōis tue. Jā eī nō poteri' villicare. Ait āt villicꝰ intr̃ ſe Qd faciā qꝛ dñs meꝰ aufert a me villicatōꝫ? Fodē nō valeo. mēdicaē erubeſco. Scio qḋ faciā ut cū amotꝰ fuēo a villicatōe. recipiāt me ī domos ſuas Cōuocātis itaq; ſingul' debitoribꝰ dn̄i ſui: dicebat p̄o Qn̄tū debes dño meo? At ille ait Cētū cados olei. Dixitq; illi Accipe cautionē tuā ⁊ ſede cito. ſcribe q̇nq̄ginta Deinde alio dixit Tu vō q̄ntū debes? Qui ait. Cētuꝫ cados tritici. Ait illi. Accipe lrās tuas ⁊ ſcribe octogita Et laudauit dñs villicū iniq̇tatis: qꝛ prudēt' feciſſꝫ. qꝛ filij hꝰ ſecl' prudētioēs filijs lucis in gn̄atōne ſua ſūt. Et ego dico vob' Facite vobis amicos de mamona iniq̇tatis. ut cū defecerit' recipiant vos in eterna tabernacula.

Postilla.

Homo q̇dā erat diues. Luc. xvj Hiſtoria hꝰ euāgelij facta ē Anno xpi. xxxij. v. kal. octobris. dn̄ica luna. xiij. indictōe. v An̄ initiū pn̄tis euāgelij ſcribit ſcūs Lucas de filio ꝓdigo q̇ diſſipauit oēꝫ ſbām ſuā viuēdo luxurioſe ⁊ poſtmodū cepit egere ⁊ cupiebat īplere ventrē ſuuꝫ de ſiliq̄s q̄s porci mādu cabāt. ⁊ nemo illi dabat. q̇ ſurgēs venit ad p̄rēꝫ ſuū dicens. Pat' peccaui in celū ⁊ corā te iā nō ſū dignꝰ vocari filiꝰ tuꝰ. Quō p̄r cū gaudio ſuſcepit eū ⁊ fecit ꝯuiuium ſolēne dicēs. Hic filiꝰ meꝰ mortuꝰ erat ⁊ reuixit. pierat ⁊ inuētꝰ eſt. Hoc euāgeliū legit' ī q̇dragesiā ſabbato an̄ dn̄icā. Oculi mei Tunc poſtmodū ſeq̇t' euā. hodiernum (Homo q̇dā) Ly. id ē ipē deꝰ p nobis hūanatus (erāt diues) qꝛ ipſiꝰ ſūt celū ⁊ terra ⁊ oia in eis ꝯtēta. vñ pſ. xxiij. Dn̄i eſt t̃ra ⁊ pleitudo eiꝰ orbis t̃raꝝ ⁊ vniūſi q̇ habitāt in eo (q̇ hēbat villicū) Ly. i. diſpenſatorē cui tradidit bona tēpalia ad diſpēſādū ⁊ ſic q̇libꝫ hō ē villicꝰ dei. eo qꝛ deꝰ cuilibꝫ homi ꝯmittit gubernādas ⁊ ad volūtatē dn̄i ſui diſpēſādas t̃plices res. ſ. res tpales corpꝰ ⁊ aīam. et h' eſt ꝯtra illos q̇ dicūt Ego ſū dñs oīm facultatū mearū vñ Ambro. Bona hoīs nō ſūt q̄ ſecū ferre non p̄t (⁊ hic diffamatꝰ ē apḋ illū. q̇ diſſipaſſꝫ bona illius) qḋ freq̄nter ꝯtīgit q̄ndo q̇s malevtit' hijs q̄ ei a deo cōmiſſa ſūt. ſ. exponendo in ſupbia. in crapula. ī luxuria. ⁊ ſic de alijs. vel vires ſui corpis in pct̄is cōſumit (Et vocauit illum) Gor. vocat dñs quēlibꝫ hoīeꝫ inſpiratōibꝰ interiꝰ p̄dicatōibꝰ exteriꝰ bn̄ficijs flagellis ⁊ incutiēdo terrorē extremi iudicij ⁊ terrorē eterne dānatōis (Et ait illi. Quid h' audio de te?) q̄ſi diceret eſt ne hoc verū. diſſipaſti tēpalia. inq̇naſti corpꝰ. ⁊ aīam in peccatis occidiſti? (Redde ratōēꝫ villicatōis tue) qḋ erit in morte hoīs. tunc em̄ oportet hominē reddere rationē de oībus ſibi cōmiſſis vſq; ad vltimū quadrātē (Ait āt villicꝰ intr̃ ſe. Quid faciā) Sic peccator intra ſe cogitare debet. quid faciā ut eternam damnationē euadam (qꝛ dominꝰ meꝰ aufert a me villicationem) id eſt diſpenſatōem omniū rerum mihi cōmiſſarū. quia tunc ampliꝰ non erit tempꝰ merendi neq̃ ꝑnitendi (Fodere nō valeo · mēdicare erubeſco) Cōſiderandū eſt ꝙ in alia vita homo nō pōt bona opari q̄b⁹ mereat̄ ⁊ iuuet̄ ad glaꝫ · nec pōt mēdicare · i · orando obtinere tūc veniam pctōꝝ aut augmētuꝫ glē · qꝛ tp̄s pn̄tis vite ꝯpat̄ eſtati · alia vero vita · ſ · futura eſt ſiēis hyemi · qꝛ que homo hic ſeminat ibi ⁊ metet (Scio q̄d faciā ut cū amot⁹ fuero a villicatōe) id eſt cum ꝑ mortem ſubtractus fuero a preſenti vita in qua pōt homo mereri vel demereri (recipiant me in domos ſuas) · i · ꝑ coꝝ ſuffragia ⁊ merita recipiāt in vitā btāꝫ in regnū celoꝝ q̄ dom⁹ pauperū eſt · ut pꝫ Mat · v · Btī pauperes ſpū qm̄ ipoꝝ eſt regnū celoꝝ (Cōuocatis ſingul̄) glo · ⁊ · ſingulatī debitoribꝫ dn̄i ſui (Singulatī eos alloq̄baẗ ut q̄libꝫ reputaret ſibi factū bn̄ficiuꝫ ſpeciale neſciēs ꝙ alij ec̄ facta eſt relaxatio · Scd̄o ne indignaret̄ aliq̄s ipſoꝝ · ꝙ plus remitteret alij ꝙ̄ ſibi · nec relaxat totuꝫ ut magis lateret dn̄ꝫ ſuū (dicebat ꝑmo Quātū debes dn̄o meo? At ille dixit Centū cados olei) Beda · cados greee eſt anfora latine cōtinēs tres vrnas (Dixitq̄ꝫ illi Accipe cautōꝫ tuā) glo · cautio eſt inſtrumētū q̄d ad cautelā de ꝯtractu debiti ꝓpria manu ſcptū eſt · q̄d alio nomīe dr̄ cirographū (⁊ ſede cito ſcribe q̄nq̄ginta) ⁊ ſic dimidiā ptē ānuatiū redditū ei dimiſit (Deīn alio dixit · Tu vo q̄ntū debes? Qui ait · Centuꝫ choros tritici) Glo · chorus triginta modios impleuit · ⁊ chor⁹ eſt mēſura aridoꝝ · cados liq̄doruꝫ (Ait illi Accipe lr̄as tuas ⁊ ſcribe octoginta) Glo · ⁊ ſic q̄ntā ptē debitoꝝ dimiſit ei · Preciōſi⁹ āt eſt ſuſtentamētū oleū ꝙ̄ triticū · idō ꝓponit debitorē olei debitori tritici (Et laudauit dn̄s villicū iniq̄tatis) · i · villicū iniquū Villic⁹ fuit iniqu⁹ duplici iniq̄tate · ꝑmo · qꝛ bona dn̄i ſui diſſipauit ſcd̄o qꝛ de reſiduo furat⁹ eſt · Laudauit eū · nō ſimplicit̄ ſꝫ ſm̄ q̄d · qꝛ ut dr̄ Glo · Nō laudauit eū de fraude · ſed de prudētia · qꝛ ſibi ꝓuidit in poſteꝝ (qꝛ filij h⁹ ſecl̄i) Ly · i · homies tpalibꝫ intēti (prudētiores) · i · magis aſtuti ſūt ⁊ feruidi in tēpalib⁹ negocijs agēdis (ꝙ̄ filij lucis) · ſ · ꝙ̄ homies ſpūalib⁹ deputati ſint in negotijs ſpūalib⁹ · ⁊ h̄ videm⁹ ad ſenſū freq̄nt̄ accidē Cuius vna ratio eſt corruptō natue · ꝓpter quā hō ꝓnior ē ad malū ꝙ̄ ad bonū · Alia vō eſt qꝛ bona tpalia ſūt ſenſibilia ⁊ idō forti⁹ mouēt aīm · qꝛ ſꝫ Areſto · pn̄s obiectū mouet ſenſuꝫ (Ego dico vobis) Dic dn̄s pabolā iſtā adaptat ad nrāꝫ eruditōꝫ ⁊ ſalutē ⁊ ad eleōſinaꝝ largitōeꝫ (Facite vob amīcos) · i · paupes ⁊ bonos hoies ⁊ ec̄ ſāctos āgelos (de māmona iniq̄tatis) Māmō eſt demō tēptans de diuitijs male acq̄rēdis · Dicūt āt diuitie māmona iniq̄tatꝭ qꝛ freq̄nt̄ ad iniq̄tatē inducūt · qꝛ faciūt hoieꝫ ſupbire inēbari luxuriari ludē · ut̄ · Aug⁹ · Omīs diues ā eſt iniqu⁹ ā heres iniq̄tatis Itē qꝛ raro ſiū pctō acq̄rūt̄ · vn̄ aplꝰ Qui volunt diuites fieri incidūt ī laq̄os diaboli · Itē qꝛ ineq̄lit̄ poſſident̄ ab hoib⁹ · nā vn⁹ in ipſis abūdat · et ali⁹ parū ā nihil de ipſ̄ hꝫ (ut cū defeceritꝭ) Li · a pn̄ti vita (recipiāt vos in etna tabnacla) · i · ꝑ ſua merita ⁊ ſuffragia impetrēt apd̄ deū vos ſinalit̄ recipi ī btā vita Cit̄ pn̄s euāgeliū vbi dr̄: facite vobis amicos de māmona iniq̄tatꝭ Nōndū ꝙ q̄tuor modis poſſum⁹ nobis facē amicos cuꝫ reb⁹ tpalibꝫ · Prīo cū integre reſtituūt̄ heredibꝫ ea q̄ ꝑ rapinā vl̄ ꝑ furtū male hita ſūt · ⁊ humilit̄ petit̄ remiſſio de iniuria eis illata de faciēdo reſtitutōꝫ Scd̄o cū ignorat̄ cui reſtituat̄ ⁊ tūc de ꝯſilio ꝯfeſſoris paupibꝫ eroget̄ Tercio cū q̄s ꝯtra inſtitutōnē ecc̄e lucrat̄ ut laborādo diebꝫ feſtiuis vel alit̄ · ita ꝙ nō tenet̄ ad reſtitutōnē · tūc enī faciēda eſt medicina vnde facta ſūt vulnera · ⁊ dāda eſt de h̄ elemoſina pauperibꝫ · Quarto faciendi ſūt amici de diuitijs que inique ſeruantur cū nimia tenacitate · Pōt enīꝫ q̄s dānari

eo ꝙ nō dat ſua. ut patꝫ Math. xxv.
Diſcedite a me maledicti in ignē et⸗
nū. Eſuriui ⁊ non dediſtis mihi mā
ducare. Vñ diues epulo dānatꝰ eſt
ꝗ nō dedit ſua. ut patet Luce. xvj.

Dñica. x. j. Corin. x.

FRes. Scitis qm̄ cū gētes ēētis
ad ſimulachra muta ꝓut du
cebamī eūtes. Jdō notū vobis
facio. ꝙ nemo in ſpū dei loq̄ns dicit
anathema iħu. Et nemo p̄t dicē dñs
Jħs. niſi in ſpūſancto. Diuiſiōes do
grāꝝ ſūt. idē autē ſpūs. Diuiſiones
miniſtrationū ſūt: idē āt dñs. Et di
uiſiones opationū ſūt: idē ꝟo deꝰ. q̄
opaꝉ oia in oībꝰ. Vnicuiqꝫ āt daᷓ ma
nifeſtatō ſpūs ad vtilitatē. Alij q̄dē
ꝑ ſpm̄ daꝉ ſermo ſapiētie. Alij autē
ſermo ſciētie ſm̄ eūdē ſpm̄. Alteri fi⸗
des in eodē ſpū. Alij grā ſanitatum in
vno ſpū. Alij opatio virtutū. Alij ꝓ⸗
phetia. Alij diſcretio ſpūum. Alij ge
nera linguaꝝ. Alij interp̄tatio ſmo
nū. Hec aūt oia opaᷓ vnꝰ atqꝫ idem
ſpūs: diuidēs ſingulis ꝓut vult.

Poſtilla.

SCitis qm̄ ⁊c̄. An̄ initiū hꝰ ep̄le
ſcribit ap̄ls ꝙ ſi noſmetipōs di
iudicem̄ nō vtiqꝫ iudicarem̄. Dū āt
iudicam̄: a dño corripim̄ ut nō cū h̄
mūdo dānem̄. Tūc ſeq̄ꝉ ep̄la hec. Jn q̄
ap̄ls loq̄ꝉ de dōis ſpūſſcī oñs ꝙ oīm
donoꝝ auctor eſt ſpūſſcūs. Et nullꝰ
p̄t facē aliqd bonū meitoriū ſaltē vi⸗
te et̄ne niſi i ſpū. ſ. Et h̄ ap̄ls oñt expi
mēto vite p̄tite d. Scit. qm̄ cū gētes
eſſetis) Lꝫ. ⁊ gētiles viuētes abſqꝫ dei
grā añ ꝯūſionē ad fidē (ad ſimlacra
muta eūtes) adorāda. Colebāt eī ido
la martis. mercurij. ſolis. et ſic de ali
is. Et dicebāꝉ muta. ꝗ ꝑ ſe vel ex ſe
nō hēbant aptitudinē loq̄ndi q̄uis
diabolꝰ ꝑ ea quādoqꝫ dedit r̄nſa (pro
ut ducebamī) hor. ſcilꝫ a maligͦ ſpū
ſicut equꝰ et mulꝰ q̄bꝰ ñ eſt intellcūs
(ideo notū vobis facō ꝙ nemo in ſpū
dei loq̄ns) Li. grā ſpūſſancti vtēs (di
cit anathema iħu) ⁊ blaſphemiā ali
quā dicēs Jħu dño nrō (⁊ nemo p̄ōt
dicē dñs Jhesus) ꝯfitēdo ipſū ſuū do⸗
minū ⁊ ſaluatorē. ſ. ꝙ iħs ſit veracit
dñs ⁊ ipſe ſeruꝰ eiꝰ (niſi in ſpūſcō) ⁊
ꝑ ſpm̄ſcm̄ a q̄ eſt oē veꝝ. vñ Ambr.
Omne veꝝ a quocūqꝫ dicaꝉ a ſpūſcō
eſt (Diuiſiōes do grāꝝ ſūt) Nota ꝙ
grās hic appellat diuſos gradꝰ ⁊ or
dines. q̄ ſunt in eccīa (idē āt ſpūs) ſ.
ſcūsꝰ eſt diſtributor graduū ⁊ ordi
nū ⁊ officioꝝ (Et diuiſiones miſtra⸗
tōnū ſūt) ⁊ diuerſi effectꝰ grē quibꝫ
alij ſeruiūt alijs ⁊ ſic ordināt in ꝓxi⸗
mū. hoc exēpluꝫ dedit nobis xp̄s. vñ
Math. xx. Filiꝰ hoīs nō venit miſtra
ri ſed miſtrare. Jtē. j. Petri. iiij. Vnuſ⸗
q̄ſqꝫ ſicͭ accepit gratiā in alterutꝝ il
lā admiſtrātes (idē āt dñs) ⁊ xp̄s fi
liꝰ dei dans ſingulꝭ ꝓ volūtate ſua (et
diuiſiones opatōnū ſūt) id eſt diuiſi
actꝰ grē q̄tū ad ſe. ꝑ quā gratiā fa⸗
cit opa meritoria quedā maiora q̄dā
minora opera (idē vero deꝰ) ſ. pater
Et notādū ꝙ ap̄ls ponit hic tria no
mina ut intelligaꝉ ꝙ totiꝰ trinitatis
ſūt dona grāꝝ. Quo ad pſonā ſpūſ⸗
ſcī dicit. idē āt ſpūs. q̄ ad pſonā fi
lij. idē āt dñs. q̄ad pſonā patris dic̄
idē āt deꝰ. Sꝫ ne videreꝉ diſtinctio ſub
ſtātie ⁊ opatōis: ſubiūgit idēptitatē
ſb̄ſtātie ⁊ opatōis triū pſonarū (q̄)
ſcꝫ deꝰ pr̄. deꝰ filiꝰ ⁊ deꝰ ſpūſſcūs. vnꝰ
exiſtēs deus (opaᷓ oia) ſ. nc̄caia ſalu
ti (in oībꝫ) nō oia in ſingulꝭ. ꝗ vni ñ
tribuit oia. ſed in oībꝰ oia. ut qd q̄s
in ſe nō habꝫ: habeat in alio. ſicut in
hūano corpore: oculus ſolus videt ſꝫ
nō ſibi ſoli ſed toti corpori: ut ſic ma
neat caitas ⁊ hūilitas vñ yſa. xxvj
Omnia opa nrā opatuſ es in nobis
(Vnicuiqꝫ āt) ſ. fideliū (daꝉ manife
ſtatio ſpūs) ⁊ grā q̄ maifeſtat ſpiri
tū ineſſe (ad vtilitatē) ſupple eccleſie
(Alij q̄dē ꝑ ſpūm) ſ. ſcūm (daꝉ ſmo
ſapiētie) ſ. loq̄ndi de ꝯtēplatōe celeſ
tiū (Alij āt ſmo ſciētie) ſ. loquēdi de
actione tpaliū (ſecūdū eūdem ſpūm
Alteri fides) ⁊ ꝯſtantia vel ſmo fidei
(i eodē ſpū Alij gratia ſanitatū) ſcilꝫ
curādi infirmos (i vno ſpū Alij opatō

virtutū)·i·miraculoꝝ que fiunt ſupͣ naturā (alij ꝓphetia)·ſ·predicere futura (Alij diſcretio ſpūum) Goꝛ·id eſt gratia diſcernēdi q̄ ſpū dicunt̄ ꝛ bñ vel male qꝛ etiā diabolꝰ bona ſeductorie dicit (Alij genera linguarū)·i·loq̄ diuiſis linguis (Alij interp̄tatio ſmonū)·i·obſcuritatū ſcp̄ture q̄ ſūt in ꝓphetijs ꝛ euāgelijs ꝛ ī ep̄lis (Hec āt oīa) licꝫ diuiſa ſint (opaꝛ vnꝰ atqꝫ idē ſpūs diuidēs ſingulis ꝓut vult)·i·gratis ꝛ ſicut cuiqꝫ ſcit expedire·

Euangelium·

In illo tempore· Cum appropinq̄ret Jh̄s ihꝛlm videns ciuitatē fleuit ſup illā dicens Quia ſi cognouiſſes ꝛ tu Et quidem in hac die tua que ad pacem tibi· nunc aūt abſcōdita ſūt ab oculis tuis· qꝛ veniēt dies in te ꝛ circūdabūt te inimici tui vallo· et circūdabūt ꝛ coāguſtabūt te vndiqꝫ ꝛ ad terrā ꝓſternent te: ꝛ filios tuos q̄ in te ſūt ꝛ nō relinquēt in te lapidē ſup lapidē· eo qꝫ nō cognoueris tp̄s viſitatōis tue· Et ingreſſus in tēplū· cepit eijcere vendētes ꝛ emētes· dicens illis· Scriptū ē qꝛ domꝰ mea domꝰ orōnis eſt· vos āt feciſtis illā ſpeluncā latronū Et erāt q̄tidie docēs in tēplo

Poſtilla·

Cum appropiq̄·Lu·xix· Hiſtoria huiꝰ euāgelij facta ē āno xp̄i·xxxiij·xiij·kl·apl·dñica palmaꝝ·luna·x·īdictōe·vj Añ initiū huiꝰ euāgelij ſcribͭ Lucas in eo·ca·qꝫ dñs Jh̄s cū in die palmaꝝ appropinq̄rꝫ ad deſceſū mōtꝭ oliueti ceperūt oēs turbe deſcēdētiū gaudētes laudare deū voce magna ſup oībꝰ q̄s viderāt v̄tutibꝰ dicētes· Bñdictꝰ q̄ venit in noīe dn̄i Pax in celo ꝛ glīa in excelſis Et q̄dā phariſeoꝝ de turbis dixerūt ad illū· Magiſter· increpa diſcipulos tuos· Quibꝰ ipē ait· Dico qꝛ ſi hij tacuerīt lapides clamabūt Tūc ſeq̄ͬ euāgeliū hodiernū (Cū appropinq̄ret ih̄s iheruſalē) Ly·ñ ſolū corpis greſſu· ſꝫ etiā cōpaſſionis affectu· (videns ciuitatē ſcilꝫ ihꝛlm in q̄ diu viguerat cultꝰ diuinꝰ (fleuit ſup illā) Ly·ſ·fletu cōpaſſiōis Tū ꝓpt mala culpe q̄ ibi multiplicata fuerāt· tū ꝓpt mala pene q̄ futura iminebāt· Notādū qꝫ xp̄s q̄ter fleuit· Primo in natiuitate ut pꝫ ſap·vij Primā vocē ſilem oībꝫ emiſi plorās Vñ etiā canit̄· Vagit infans int̄ arta poſitꝰ p̄ſepia· Secūdo in lazari ſuſcitatōne Tercio ſup ciuitatē ihꝛlm in die palmaꝝ· ſicut euāgeliū hodiernū dt Qr̄to in ſua paſſione· ut pꝫ hebre·v Cū clamore valido ꝛ lachrymis exauditꝰ eſt (qꝛ ſi cognouiſſes) Goꝛ·ſ·ruinā ꝛ ſubuerſionē q̄ tibi imminet (ꝛ tu) ſupple fleres (ꝛ q̄dē in hac die tua) ſcꝫ ꝓpria in q̄ facis volūtatē tuā (q̄ ad pacē tibi)·ſ·modico tp̄e duraturā Et idō nūc gaudes· qꝛ iminētia ñ vides (nūc āt abſcōdita ſūt ab oculis tuis)·ſ·mala que futura ſūt tibi (Quia veniēt dies in te ꝛ circūdabūt te inimici tui) Goꝛ·ſ·pncipes romanī cū exercitu valde forti (vallo) ad lrāꝫ qꝛ tres aggeres dicūt̄ romani feciſſe circa ihꝛlm capiēdā (ꝛ coāguſtabūt te vndiqꝫ)·ſ·cōcludēdo ꝛ ꝓhibēdo introitū ꝛ exitū ad ītroductōꝫ victualiū ꝛ armoꝝ· vñ Joſephꝰ dicͭ qꝫ pre anguſtia famis mulieres pueros ꝓprios comederīt (ꝛ ad terrā ꝓſternēt te) capta enī ciuitate turres ꝛ muros diruerūt ꝛ cūcta edificia eiecerīt ad terrā (ꝛ filios tuos q̄ in te ſūt) Goꝛ·id eſt habitatores tuos· aliq̄s occidēdo aliq̄s captiuando (Et ñ relinquēt in te lapidē ſup lapidē) ſꝫ funditꝰ euertēdo· ſꝫ pꝫ iā ad oculū· qꝛ ſepulcꝝ xp̄i qd̄ olī erat ext̄ ciuitatē iā eſt in medio ciuitatis (eo qꝫ ñ cognoueris tp̄s viſitatōis tue)·ſ·q̄ creator oīū p incarnatōis miſteriū ꝛ p p̄dicatōis officiū te viſitauit dignꝰ ē quē ñ recepiſti ſꝫ vſqꝫ ad mortē pſecutꝰ fuiſti· Sciēdū qꝫ miſericors deꝰ ñ ſtatī punit hoīeꝫ cū peccāt ſꝫ ꝓlōgat ipſis vitā ꝓpt emēdā· ſicut hō cū videt foramē ī ſotularibꝰ vl in veſtimētis ſuis non ſtatī eos ꝓijcit ſꝫ facit refici quouſqꝫ ñ ſit amplius ſpes de repaꝛōe ipſoꝝ· Sic dñs Jheſus xp̄s non ſtatim puniuit Jhrlm ꝗ p̄ q̄dragintaduos annos ꝓtraxit. ꝗ qꝛ inuenit eā incorrigibilē tūc pmisit eā destrui a romanis pncipibꝫ .s. Tito a vespasiāo (Et ingressus in teplū.) a hoc ꝓpter nrām instructionē vñ Crisꝰ. Tūc xp̄i imitator fact9. cū ingressus fueris aliquā ciuitatē añ oēm actū ad ecclām curras. qꝛ ꝓpriū boni filij est ut veniēs p° currat ad domū pr̄is (cep' eijcere vendētes a ementes) Ly. Nā sacerdotes ꝓpter cupiditatē a auariciam suā in p̄mo atrio tēpli fecerāt tria loca venalia ut aduenientes si n̄ hr̄ent qd' offerrēt inuenirēt ibi ad emēdū a si aliq̄ nō haberēt vñ emerēt posuerāt ibi nūmularios a q̄b9 acciperent mutuo pecuniā. Sꝫ q̄rit' hic. q̄re nō restiterūt xp̄o. Rñdet Ly. qꝛ ex oculꝭ eius a facie exibat q̄dā fulgor terrēs eos ita qꝛ nō audebant resistere sic in voce terruit eos q̄ veniebant ad capiendū eū q̄ cū audierūt ipm̄ dicentē. ego sū. abierūt retrorsū a ceciderūt i terrā. ut hr̄ Joh. xviij. Jn voluntate xp̄i erat ostendere infirmitatē assūptā a etiā sue diuinitatis virtutē (dicens illis. Scriptū est) Jsaie quinq̄gesimosexto (qꝛ domus mea) Cor. id est meo cultui dedicata. Jn quibꝫ verbis ondit se esse deū. qꝛ templū soli9 dei est (dom9 orōnis est) non dom9 negociationis nō vane locutionis nō spectaculorū a iō dicit Augustin9 in regula. in oratorio nemo aliquid agat nisi ad qd' factū est vnde a nomē accepit (Vos autē fecistis illam speluncā latronum) qꝛ ipsi non curabant de cultu dei ꝗ de extorsione ꝓpli ꝑ astutias suas exq̄sitas. Spelunca aūt latronū dicit' esse loc9 vbi spolia que rapiūt' ꝯgregant' a hoc fecerunt sacerdotes de tēplo sicut iam dictū est (Et erat docēs q̄tidie in templo) vñ Greg. redēptor nr̄ nec indignis nec ingratis predicatōis verba subtraxit. in hoc dat nobis exēplū p̄dicandi Notandū qꝛ illi ad q̄s ptinet ut predicēt frequent' dn̄t p̄dicar' a q̄ hoc negligunt multas ꝯdemnationes q̄ habēt in sacris scripturis s'm doctores. incurrunt. vñ Ezech. xxxiij. Si me dicēte ad impiū. impie morte morieris. nō fueris locut9 ut se custodiat impius a via sua. ipse impi9 i iniq̄tate sua morietur. sanguinē aūt e9 de manu tua requirā. vñ Jsa. vj. Ve m̄ qꝛ tacui qꝛ vir pollut9 labijs ego sū. Jtē .j. ad Cor. ix. Ve m̄ ē si nō euangelizauero vobis. Circa pn̄s euangeliū vbi dr̄. Videns ihs ciuitatē fleuit sup eam. Notandū qꝛ ut ex scptura hr̄i pōt q̄druplex ē flet9 xp̄i q̄ signat q̄druplicē fletū quē in hac vita hr̄e debem9. Prim9 est flet9 infantie sicut de xp̄o canit' Vagit infans int' arcta vñ Sap. vij. Silem vocē oib9 emisi plorās. q̄ signat fletū quē debem9 hr̄e ꝑ incolatu pn̄tis miserie. vnde Aug9. Puer q̄ nascit' a ploratu incipit nec ridē pt statī nat9 ploat ꝓphana sue calamitatꝭ. Scd's ē flet9 q̄ fleuit sup Lazaꝝ ad vitā eū reuocādo. q̄ significat fletū quē hr̄e dēm9 ꝑ pr̄ie dilatōne. vñ ps. cxix. Heu m̄ qꝛ incolat9 me9 plōgat9 ē Terci9 ē flet9 q̄ fleuit sup ciuitatē ihrlm in die palmaꝝ q̄ significat fletū quē hr̄e dēm9 ꝑ ꝯpassiōe miseroꝝ utꝫ Jhere. ix. Quis dabit capiti meo aquā a oculꝭ meis fontē lachrymaꝝ a plorabo die ac nocte interfectos filie ꝓpli mei. vñ ec̄. ij. ad Corin. ix. Quis infirmat' et ego nō infirmor. q̄s scādalizat' a ego nō vror. Quart9 est flet9 q̄ fleuit in cruce. utꝫ ad Hebre. v. cū clamore valido a lachrymis offerēs exaudit9 est ꝓ sua reuerētia. qui significat fletū quē habere debem9 in cruce pn̄ie ex ꝯpunctione pctōꝝ. vñ ps. vj. Lauabo ꝑ singulas noctes lectū meū. a cor meū a faciē aie mee Sic fleuit magdalena a mūdata est Luce. vij. Sic fleuit a lauit petr9 pctm̄ suū utꝫ Lu. xxij. egressus foris fleuit amarē.

Dn̄ica .xj. .j. Cor. xv.

Frēs. Notū āt vobis facio euangeliū qd' p̄dicaui vobis. qd' a accepistis. in q̄ a statis. ꝑ qd' a saluamini: q̄ rōe p̄dicauerim vobis ſi tenetis· ni fruſtra credidiſtis· Tradidi eñ vobis in p̄mis q̇d ⁊ accepi· qm̄ xp̄s mortuꝰ eſt ꝓ pc̄cis nr̄is ſcḋm ſcp̄turas· ⁊ qꝛ ſepultꝰ ē· ⁊ qꝛ reſurrexit tercia die ſcḋm ſcp̄turas· ⁊ qꝛ viſus ē cephe· ⁊ poſt hec vndecī· Deinde viſus eſt pluſq̄ quīgētis fr̄ibꝰ ſimꝉ· ex q̇bꝰ multi manēt vſq̄ adhuc· q̇dā aūt dormierunt· Deinde viſus eſt Jacobo· deinde ap̄lis oībus Nouiſſime aūt oīm tanq̄ abortiuo viſus ē ⁊ mihi· Ego eñ ſum minimꝰ ap̄loꝝ· q̇ nō ſū dignꝰ vocari ap̄ls· qm̄ pſecutꝰ ſum eccl̄iam dei· Gr̄a eñ dei ſū id q̇d ſū· et grā eiꝰ in me vacua nō fuit· ſed habūdantiꝰ illis oībus laboraui·

¶ Postilla·

Notum vobis facio fratres euangelium· Ante initiū huiꝰ ep̄le ſcribꝰ ſc̄us Paulꝰ·d· Si q̇s ignorat ignorabitur· oīa aūt honeſte ⁊ ſcḋm ordinē fiant in vobis· Tūc ſtatī ſequit̄ preſens epiſtola in qua ap̄ls ↄmendat nobis doctrinā euāgelicā ꝑ quā peruenitur ad gloriaʒ reſurrectionis dī·(Fratres) id ē· O corinthij q̇ eſtis fratres in xp̄o ſicut omnes in xp̄iſto ꝑ fideʒ geniti (Notum vobis facio) Lyr· i· ad memoriā reduco (euangelium) i· doctrinā euangelicam (q̇d p̄dicaui) id eſt denūciaui (vobis quod ⁊ accepiſtis) ſ· in corde credendo ⁊ ore ↄfitendo·(in quo ⁊ ſtatis) id ē ꝑmanere ⁊ ſtare debetis·(ꝑ q̇d ⁊ ſaluamini) iam in ſpe et tandē in re (qua ratōne predicauerim vobis) Glo· ſcilicet ꝑ xp̄i reſurrectionē aſtruendo veſtram reſurrectionem (niſi fruſtra credidiſtis) id eſt ſine aliq̇ vtilitate· q̄a fides ſine opibꝰ mortua ē (Tradidi eñ vobis in primis) Lyr· i· inter principalia credēda· qꝛ articl̄i fidei ſūt p̄ncipia ex q̇bꝰ alia credēda deducūt̄ (quod ⁊ accepi) ꝑ reuelatōnē a ſpiritu ſācto (qm̄ xp̄s mortuꝰ eſt ꝓ peccatis nr̄is)· Lyr· nō ſuis ut pʒ yſaie· liij· ꝓpt̄ ſcelꝰ ppl̄i mei ꝑcuſſi eū· Itē in eodē ca· Ipſe aūt vulneratꝰ ē ꝓpt̄ iniq̇tates nr̄as (ſcḋm ſcp̄turas)· ſ· ipſoꝝ ꝓphetaꝝ qui paſſionē xp̄i p̄dixerūt· vn̄ Jere· xj· Ego q̄ſi agnꝰ māſuetꝰ q̇ portat̄ ad victimā Itē Iſa· liij· Sicut ouis ad occiſiōē ducetur ⁊ q̄ſi agnꝰ corā tondēte ſe ōmuteſcet ⁊ nō aperiet os ſuū (et qꝛ ſepultus ē) ſ· ut veritas mortis eius ꝓbaret̄ (⁊ reſurrexit tercia die ſcḋm ſcripturas) vn̄ Oſee· vj· Viuificabit nos poſt duos dies ⁊ tercia die ſuſcitabit nos (⁊ quia viſus ē) Lyr· poſt reſurrectionē ſuā (cephe) i· Petro (⁊ poſt hoc vndecim) ſ· ap̄lis q̄ apparitio facta fuit poſt dies octo ſue reſurrectōis p̄ſente thoma Jo· xx·(Deinde viſus ē pluſq̄ quīgētis fr̄ibʒ ſimul) ⁊ hec appꝰ facta fuit in galilea in q̄ apparuit ap̄lis ⁊ multis alijs xp̄i fidelibʒ (ex q̇bʒ multi manēt vſq̄ adhuc) viuētes in illo tpe Glo· q̇ teſtes ſūt huius ſi ab eis requirat̄ (q̇dā aūt dormierūt) ſ· morte corpali q̄ dr̄ dormitio· qꝛ erat in ſpe reſurrectōis future (Deī viſus ē Jacobo) ſ· alphei· q̇ dictus eſt fr̄ dn̄i ⁊ q̇ fuit ep̄s ieroſolimitanus· Qui eñ ſicut dicit haymo vouerat ſe nō manducatuꝝ quouſq̄ dn̄m poſt reſurrectioneʒ vidiſſet· ideo xp̄s ei apparuit· h̄ tn̄ nō legit̄ in euāgelio (Deī ap̄lis oībꝰ) ſ· viſus ē ⁊ h̄ fcm̄ eſt in die aſcēſiōis· ut pʒ Marci· vlt·(Nouiſſime aūt oīm) i· poſt aſcēſionē xp̄i in celū (tanq̄ abortiuo viſus ē et m̄) ſ· in via qn̄ iui damaſcū utʒ Act· ix· Li· vocat aūt ſe abortiuū qꝛ abortiuꝰ dicit̄ fetꝰ q̇ naſcit̄ extr̄ tēpꝰ debitū Vel q̇ cū violētia educit̄ de vtero· Sic ap̄ls qꝛ alij renati fuerūt anī aduētū ſpiritus ſancti ipſe autē poſt Itē alij ↄuerſi fuerūt ſpōte ipſe vero q̄ſi violēter in actu pſecutōnis fidei (Ego eñ ſū minimꝰ ap̄loꝝ) qꝛ vltimus tēpe (q̇ nō ſū dignus vocari ap̄ls) ſi mea p̄cedētia merita attēdant̄ (qm̄ pſecutus ſū eccl̄iam dei) Lyr· q̇d alij n̄ fecerūt ⁊ in h̄ minor fuit alijs ap̄lis licet ex gratia dei factus fuerit valde magnus (Gr̄a autē dei ſū id q̇d ſū) ſ· ap̄ls xp̄i qꝛ ſū grā dei hō mihi ē (⁊ grā eiꝰ in me vacua nō fuit) i· carēs bonis operibʒ· Sequitur in textu poſt ep̄laʒ (ſʒ abūdātius illis oib9 laboraui) Null9 em̄ aploꝝ legit̄ in tot t'ris a ꝓuincijs p̄dicaſſe nec tot tribulatōnes in terra a in mari ſuſtinuiſſe.

Euangelium.

In illo tēpe. Dixit Jh̄s ad q̄ſdā q̄ in ſe ↄfidebāt tāq̄ iuſti a aſpnabāt̄ ceteros parabolā iſtā. Duo hoīes aſcēdebāt in tēplū ut orarēt: vn9 phariſe9 a alter publican9. Phariſe9 ſtās ↄ h̄ apd̄ ſe orabat. De9 grās ago tibi. q2 nō ſū ſicut ceteri hoim raptores iniuſti adulteri velut hic et̄ publican9. Jeiuno bis ī ſabbato. decīas do oīm q̄ poſſideo. Et publican9 alōge ſtās nolebat nec oc'los ad celū leuare. ſ3 pcutiebat pect9 ſuū dicēs De9 ꝓpici9 eſto m̄ pctōri. Amē dico vob̄ deſcēdit h̄ iuſtificat9 in do͂m ſuā ab illo q2 oīs q̄ ſe exaltat hūiliabit̄ a qui ſe hūiliat exaltabit̄

Poſtilla

Dixit ih̄s ad q̄ſdam. Luce. xviij. Hiſt. h9 euangelij dix̄t dn̄s āno ei9. xxx. viij. Kal̄. apl̄. dn̄ica luna x. indcōe. iij. Añ initiū illi9 euāgelij ſcribit Lucas. in eodē ca. q2 xp̄s dix̄t parabolā iſtā. Judex q̄dā erat in q̄dā c̄tate q̄ deū nō timebat a hoiem nō reuerebat̄. vidua āt q̄dā erāt in c̄tate illa. et veniebat ad eū dicēs. vindica me de aduſario meo a nolebat. p mlt̄ū tp̄s p9 hec dixit intra ſe. a ſi deū nō timeo nec hoiē3 reuereor. tñ q2 moleſta eſt mihi hec vidua vindicabo illā ſc3 faciēdo ei iuſticiā ne in nouiſſimo veniēs ſugillet me. id eſt ſuffoc3 me tedioſis clamoribz. Itē ſugillare id eſt ſuffocare ſtrāgulare condēnare. Tūc poſtmodū ſeq̄t̄ euāgeliū hodiernū (Dixit ihesus ad q̄ſdā q̄ in ſe cōfidebāt) id eſt in ſuis meritis (tanq̄ iuſti) cū tamē eēnt iniuſti q2 hūilitatē nō habebāt ſine q̄ null9 ē iuſt9 (a aſpernabāt̄ ceteros) q2 ñ attēdebāt illd̄ Iſaie. xxxiij. Ve qui ſpnis. nōne ſpnerīs (Duo hoies aſcēdebāt in templū) Ly. q2 ad trām erat in alto ſitu3 ſc3 ī mōte moria ut h̄r. ij. Paral̄. iij (ut orarēt) nō ad ↄfabulādū. nō ad mulieres videndu3 (vn9 phariſeus) Gor. i. apparēs iuſt9. Phariſei em̄ diſtinguebāt̄ ab alijs in habitu. in obſeruātijs a cultu religiōis ꝓpt̄ qd̄ dicti ſūt phariſei. id eſt diuiſi ab alijs hoibz (a alter publican9) id eſt publicis negocijs intēt9 q̄ de ↄmuni curſu iplicāt ad pctm̄ (Phariſe9 ſtās) Gor. Ecce ſupbia cū deberet flectē genua vel aliq̄ alio mō ſe inclinare (hec apud ſe orabat) Ly. Iſte phariſe9 nō ꝓprie orauit. ſed magis ſe iactauit dicens (De9 grās ago tibi) Gor. male incepit iſte phariſe9 oratōem ſuā. debuit eī incipe in ſui accuſatōe ſcd̄m illud puer. xviij. Juſt9 in principio accuſator ē ſui In medio ſupplicare a orare. a in fine grās agere. ſicut facit ſacerdos in miſſa ſua. Primo em̄ accuſat ſe in generali cōfeſſione dicendo Confiteor. Scdō deū ſupplicat̄ depc̄at̄ multiplici orōne. Et vltimo deo regratiat̄ in gratiarūactōe cū dicit. Ite miſſa eſt. vl' bn̄dicam9 dn̄o. dō gratias (q2 nō ſum ſicut ceteri hominū) q. d. ſolus iuſt9 ſum om̄es ceteri pctōres (raptores iniuſti adulteri) Gor. raptores eī ſūt q̄ primoꝝ ſuoꝝ ſubſtātiā rapiūt Iniuſti q̄ pſonas eoꝝ ledūt a opprimūt Adulteri q̄ vxores primoꝝ polluūt (velut etiā hic publican9) quē iudicat a ↄdēnat. P9 h̄ enumerat bona ſua di. (Jeiuno bis in ſabbato) i. hebdomada q̄ apd̄ iudeos tota denoiaba² a ſabbato tanq̄ a die digniori (decīas do oīu3 q̄ poſſideo) Ly. phariſei de minimis etiā decimas dabāt ut de mēta a de aneto a de cimino. ut p3 Mat. xxiij. ad qd̄ nō tenebant² ut ceteris iuſtiores apparerēt (a publican9 alōge ſtās) Ly. ecce dei timor q̄ſi nō eēt dign9 ad altare appropinq̄re. (nolebat nec oculos ad celū leuare) ecce pudor. q̄i ꝓ pctīs ꝑteritis nō audēs celū reſpicere (ſ3 pcutiebat pect9 ſuū) ecce dolor de pctīs ↄmiſſis dicēs (De9 ꝓpici9 eſto m̄ pctōri) ecce verā a purā ↄfeſſio Et iſta faciūt ad remiſſiō3 pctōꝝ io ſeq² (Amē) i.

fideliter (dico vobis. descendit hic) .s. de domo dei que erat in monte (iustificatus) de impio factꝰ iustus ꝑ gratiam et misericordiā dei. qꝛ deꝰ humilibus dat gratiā (in domum suā ab illo) .s. phariseo supbo cuiꝰ superbia corrūpebat omnia bona opera eius. vnde Augꝰ. Supbia etiā bonis opibꝰ insidiatᷣ ut pereāt. (quia omnis q̇ se exaltat) .i. ꝑ supbiā (humiliabiᷣ) per penā (et q̇ se hūiliat) ꝑ verā pctōꝝ cōfessiōꝫ (exaltabiᷣ) ī gl'a ꝑ remūeratōꝫ. Sic em̄ in statera māli vna pte depͥsa altera eleuatᷣ et ecōuerso. sic ī statera diuine iusticie decretū est ut qui eleuātᷣ ꝑ supbiā in pn̄ti vita. depmātur per penā ꝯfusibilē in futura et ecōuerso. qui se humiliāt in pn̄ti ꝓpter deū. in futuro ad gloriaꝫ eleuabunᷣ.

¶Circa pn̄s euangeliū vbi dr̄. deus ꝓpicius esto mihi pctōri. ¶Notandū. qꝛ quilibꝫ pctōr dꝫ ꝓ posse laborarē ut pn̄iam veraꝫ agat in pn̄ti vita. Primo ꝓpter acerbitatē ignis purgatorij. qꝛ ignis ille est idē cū igne infernali ſm Tho. de aq. Vn̄ etiā scūs Gre. i. iiij dial'. ca. xlv. In eodē igne purgatur electꝰ et detinetᷣ dānatus. Vnde mgr̄ sen. li. iiij. dist. xliiij. ca. vj. Illa pena est grauior oibus alijs. excedit enīꝫ oēm penā vite pn̄tis: etiā quā passi sūt mr̄es. Scdō rōe diuisitatis penarū qꝛ ibi sūt pene diuise ſm diuersitatē pctōꝝ. Est ibi et penarū modꝰ. nā ꝓ mēsura pctī erit et plagarū modus. Deut. xxv. Tercō rōe diuturnitatis. qꝛ ibi ānꝰ ꝓ die ꝯputatᷣ. vn̄ Eze. iiij. Diē ꝓ āno dedi tibi .s. diē in pn̄ti tpe ꝓ āno .s. in futuro Quarto rōe infructuositatis. qꝛ illa pena nō valet ad meritū sed solū ad satisfactionē. et ē inuolūtaria. pena āt in vita pn̄ti ē volūtaria et meritoria. Quīto rōe dānositatis. qꝛ q̄diu aīa est in pena caret gl'a. Nō retardari a gl'a excedit oēm penā vite pn̄tis et ꝑsertim in talibꝰ. qꝛ nisi esset adhuc pena illa ꝑsoluenda statim deū videret qꝛ tales in grā moriuntur. et nihil impedit qn̄ q̄s in gr̄tia ab hac vita decedit nisi solutio pene ꝓ pctīs. ꝓ q̄bꝰ hic nō plene satisfacit. ¶Nūq̄ enī a quoq̄ dei facies videbitᷣ donec ꝓ penā vel minimū pctōꝝ quadrās minimꝰ ꝑsoluatᷣ.

¶Dn̄ica .xij. .ij. Cor. iij.

Fr̄es. Fiduciā talē hēmꝰ ꝑ xp̄m ad deū. nō qꝛ sufficiētes simꝰ cogitare aliq̄d a nobis q̄si ex nobis. sꝫ sufficiētia nr̄a ex deo est q̄ et ydoneos nos fecit ministros noui testamēti nō lrā sꝫ spū. Lrā enī occidit. spiritꝰ āt viuificat. Qꝛ si ministratō mortis lrīs deformata in lapidibꝰ fuit in gl'a: ita ut nō possēt intēdē filij isrl' in faciē moysi: ꝓpter gl'am vultis eiꝰ que euacuatᷣ. quō nō magis ministratio spiritꝰ erit in gl'a. ¶Nā si ministratō dānationis in gl'a ē: multo magis abūdat ministeriū iusticie in gl'a. ¶Postil. Fiduciā tal'. An initiū hꝰ epl'e scribit paulꝰ. xp̄i bonꝰ odor sumꝰ deo ī hijs q̄ salui fiūt et ī hijs q̄ pereūt et alijs q̄dē odor mortis in mortē. alijs aūt odor vite ī vitā. Et seq̄ᷣ pn̄s epl'a in q̄ apl's oñt ꝯfidēdū eē in deo. et ꝓpter nostrū defectū et diuinū eiꝰ adiutorium qd̄ specialitᷣ modo tpe gratie deꝰ paratꝰ est nobis impēdere. vnde dicit (Fiduciam talē habemꝰ ad deū) .s. q̄ est vnꝰ in substantia et trinꝰ in personis (per xp̄m) .i. ex merito passiois xp̄i. et ꝑ gratiam xp̄i possumꝰ saluari (nō qꝛ sufficientes simꝰ cogitare aliqd̄). supple boni (a nobis quasi ex nobꝭ). quāuis enīꝫ oīe bonū qd̄ agimus fit a nobis ut a causa secundaria: nō tamē ex nobis ut causa ꝑmaria. Deus enim est qui opatur in nobis velle et pficere (sed sufficientia nostra) .s. cogitandi. volendi faciendi bonum (ex deo est) ut patet Johānis. xiiij. Sine me nihil potestis facere (q̄ et idoneos nos fecit ministros) .s. vita et scientia (noui testamenti) .i. euangelij (non littera) .i. non existētis in littera tm̄ sicut lex moysi. qꝛ euāgelij parabolas nō semp ad literam intelligimꝰ (sed spiritu) .i. ad sensū ſpūalem (Littera eniȝ occidit) quia teſtamentū vetus cognitionē peccati dabat nō tñ grāȝ (Spiritus autē) .i. ſpūſſanct⁹ qui datur in ſacramētis noui teſtamēti (viuificat) .i. viuere facit (Qȝ ſi miniſtratio mortis) .i. legis moſaice mortē tpalē inferēt̄ trāſgreſſoribȝ (litteris deformata in lapidibȝ) id ē ſcpta in tabul̄ lapideis (fuit in gl̄a) .i. venerētia (ita ut nō poſſēt intēdere filij iſrahel ī faciē moiſi) Nō qȝ exodi .xxxiij. dr̄ qȝ ex colloq̊ dei cū moyſe in mōte ſinai: facies moyſi fuit fcā q̄ſi cornuta nō qȝ fuiſſēt realia cornua ſed q̄i q̊dā radij pcedētes fuerūt in figurā cornuū. Et dr̄ ibidē qȝ filij iſrahel nō potuerūt intēdere in faciē e⁹ Et cū dēret eis loq̊ oportebat qȝ velamē apponebat añ faciē e⁹ Et hoc (ppter gl̄am) .i. claritatē (vult⁹ e⁹ q̄ euacuat̄) qȝ illa gl̄a in moyſe nō diu pmāſit ſȝ trāſiuit (Quō nō magis miniſtratio ſpūs) .i. noui teſtamēti (erit in gl̄a) ſupple eterna (Nā ſi miſtratio dānatōis) .i. veteris legis q̄ ideo dr̄ miſtratio dānatōis eo qȝ nō poterat ab ea ſaluari (in gl̄a ē. multomagis miſteriū iuſticie) .i. legis euāgelice (abūdat ī gl̄a) .i. pducit ad glaȝ.

Euangelium.

In illo tēpe. Exiēs ihs de finibȝ tyri venit p ſidonē ad mare galilee inter medios fines decapoleos. Et adducūt ei ſurdū ⁊ mutū ⁊ dep̄cabāt̄ eū ut iponat illi manū Et app̄hēdēs eū de turba ſeorſū miſit digitos ſuos in auriculas eius. ⁊ expuēs tetigit linguā eius. ⁊ ſuſpiciens in celū ingemuit ⁊ ait illi. Effeta quod eſt adaperire Et ſtatim apte ſunt aures ei⁹. ⁊ ſolutū eſt vinculū lingue ei⁹ ⁊ loq̄bat̄ rcē. Et p̄cepit illis ne cui dicerēt. Quāto āt eis p̄cipiebat. tātomagis plus p̄dicabant. ⁊ eo ampli⁹ admirabant̄ dicētes. Bn̄ oīa fecit. ⁊ ſurdos fecit audire. ⁊ mutos loqui

Poſtilla.

Exiēs ihs de finibȝ tyri Mar. vij Mat. xv. Hoc ſignū fecit dñs ihs xp̄s āno ei⁹ xxxj. xij. kal. decembris. feria. v. luna. xviij. indictōe. iiij An initiū p̄ntē euāgelij ſcribit ſcūs Marc⁹ qȝ vbicunqȝ dñs ihs itroiuit in vicos vel in villas aut in ciuitates: i plateis ponebāt īfirmos: ⁊ dep̄cabātur eū ut vl' fimbriā veſtimēti e⁹ tāgerēt. ⁊ q̄tquot tangebant eū ſalui fiebant Poſtmodū ſeq̄tur euāgeliū hodiernū (Exiēs ihesus de finibȝ tiri venit p ſidonē) Ly. tyrus ⁊ ſidon ſūt q̄dam ciuitates ſite in terra pmiſſiōis ppe mōtē libani (ad mare galilee) Ly. eſt q̄dam lacus p quē trāſit iordanis (int̄ medios fines decapoleos) Vñ Jac. Decapoleos ē regia decē vrbiū trās iordanē ad orientē (Et) cū venit ihs ad locū illū (adducūt ei ſurdū ⁊ mutū) Ly. nō erāt tal' a natiuitate nec ab īfirmitate ſuperuenientē. ſȝ a demone ipm obſidēte: ei⁹ auditū ipediebat ⁊ loq̄laȝ (⁊ dep̄cabāt̄ eū ut īponat illi manū) .ſ. ut illū ſic curaret. p q̊d dat̄ intelligi qȝ aliq̄ñ p̄cibȝ ſcōꝝ ⁊ etiā bonorū hōim ſal⁹ alicui īpetrat̄. (Et app̄hendēs eū de turba ſeorſū) Vñ iaco. p q̊d dat̄ intelligi ut ille q̄ ſaluari deſiderat malas ſocietates dimittat. (miſit digitos ſuos in auriclas e⁹) Ly. p digitos intelligit̄ grā ſpūſſā: quā infūdit xp̄s cordi pctōris (et expuēs tetigit liguaȝ e⁹) p ſaliuā ſapiā diuina intelligit̄ Theo. Oia q̄ ī xp̄i corpore fuerūt ſcā ⁊ diuina fuerūt ſiue veſtimēta e⁹ ſiue digiti e⁹ ſiue ſputū e⁹. ⁊ iō aliq̄ñ curabat p tactū veſtimētoꝝ aliq̄ñ p digitū. aliq̄ñ p ſputū. ſicut pȝ hic ī euan° (⁊ ſuſpiciēs in celū) p q̊d docet nos ut ſepe ad celū reſpiciam⁹ qȝ ibi ē amic⁹ nr̄. auxiliū nr̄m ⁊ hēditas nrā (ingemuit) q̊d facere voluit ut oñdēt humane nature vitatē Itē ut oñdēt pctōribȝ gemēdi ncītatē. qȝ q̄ ſanari vult a peccatis p⁹ dēt ingemere ut; Ezech. xviij. Cū auerterit ſe impius ab impietate ſua ⁊cͤ. (⁊ ait illi effeta q̊d eſt adapire) Ly. oñdēs ſe verū deū curādo p ipiū (Et ſtatī apte ſūt aures e⁹ ⁊ ſolutū eſt vinculū lingue ei⁹ et loq̄bat̄ rcē) Jaco. vinculū lingue tūc solutū est qn̄ lingua vtil ad orõeꝫ: ad ꝓximi edificatõem ⁊ informatõꝫ: ad pcc̄a cõfessionē: ⁊ ad dei laudē (Et p̄cepit illis ne cui dicerēt) ut vanā glaꝫ fugiēdā eē docēt (q̄nto āt eis p̄cipiebat tāto magꝭ plꝰ predicabāt) vn̄ Augꝰ. ꝑ h̄ xp̄s volebat pigris ōn̄dere cū q̄nto feruore p̄dicare debēt q̇bꝰ iubet ut predicēt quādo illi q̄ ꝓhibent̄: tacere nō poterāt. Ly. bn̄ficiatꝰ de bn̄ficijs acceptis debet se gratū ōn̄dere ⁊ bn̄factorē laudare q̄uis hoc bn̄factor nō q̄rit (et eo ãpliꝰ ãmirabant̄) Ly. de tāta eiꝰ hūilitate (dicētes. Bene oīa fecit ⁊ surdos fecit audire ⁊ mutos loq̇) ¶ Cit̄ p̄n̄s euangeliū vbi d̄r: Suspiciēs i celū Notādū ꝙ Hugo de prato dicit. ꝙ q̄ter legimꝰ ihm̄ oclos s̄bleuasse Primo turbā pasturꝰ. utꝫ Joh̄. vj. Cū s̄bleuasset oclos ih̄s ⁊c̄. Scd̄o responsuꝫ legisꝑito daturꝰ utꝫ Lu. x. Tercio surdū ⁊ mutū sanaturꝰ sic̄ pꝫ i verbis p̄missis. suspiciēs in celū. Q̄rto lazaꝝ suscitaturꝰ utꝫ Joh̄. xj. Vbi sciēdū ꝙ oculis mētis nostre celū respicē debemus ⁊ ad ip̄m anhelare. ⁊ h̄ ꝓpt̄ tria Primo q̄ꝛ ciuitas̄ nr̄ā est vbi ꝑpetue manere debemꝰ utꝫ hebre. xiij Nō habemꝰ hic manētē cītatē sed futurā inq̇rimꝰ Exēplū de illis q̇ in aliena patria demorant̄ quō cor ad terrā suaꝫ ponunt si illuc redire intendant. alꝭ nō hn̄t ibi cor suū si in terra in q̄ habitāt edificāt. ⁊ de p̄ria sua ampliꝰ n̄ cogitāt. Scd̄o q̄ꝛ ibi est pat̄ noster ⁊ mr̄ nostra ⁊ fr̄es ⁊ sorores ⁊ amici nr̄i .s. xp̄s ⁊ btā virgo ⁊ alij sancti q̇ ampliꝰ nos diligūt q̄ꝫ parētes carnales pueros suos. Sperare etiā debemꝰ ꝙ ibi sint aīe p̄decessoꝝ nr̄oꝝ q̇ in fide ꝑ mortui sūt Quia ista trahūt desideriū hoīs ad celū Tercio q̄ꝛ ibi ē thesaurꝰ nr̄. s. merces opuꝫ nr̄oꝝ ⁊ eē meritū xp̄i et bte v̄gis Marie. oīm electoꝝ in celo existētiū q̇ ē thesaurꝰ indeficiēs oēꝫ sufficiētiā hn̄s. q̄ꝛ nec auferri nec corrupi pōt Magnꝰ āt ⁊ p̄ciosus thesaurꝰ multū trahit cor hoīs ut pꝫ Math. vj. Vbi ē thesaurꝰ tuꝰ ibi ē ⁊ cor tuū.

¶ Dn̄ica. xiij. ad Gala. iij.

Fr̄es. Abrae dicte sūt ꝓmissiones ⁊ semi eiꝰ No dic̄. ⁊ semibꝰ q̄i i mult̄e. sꝫ q̄i i vno. ⁊ semini tuo q̇ ē xp̄s. Hoc āt dico testamētū cõfirmatū a deo. q̄ pꝰ quadrigētos ⁊ triginta ānos facta ē lex. n̄ irritū facit ad euacuādā ꝓmissioꝫ. Nā si ex lege hēditas: iā n̄ ex ꝓmissiōe. Abrae āt ꝑ repromissiōꝫ donauͭ deꝰ Quid ḡ lex̄. Propt̄ trāsgressiōeꝫ posita ē: donec veniēt semē cui ꝓmiseāt ordiata ꝑ āgelos i manu mediatoris. Mediator āt vniꝰ non ē. Deꝰ aūt vnꝰ ē. Lex ḡ aduꝰsus ꝓmissa dei̇̄. Absit. Si eī data eēt lex q̄ posset viuificaē vere ex lege eēt iustitia. Sꝫ conclusit scriptuā oīa sub pcc̄ō. ut ꝓmissio ex fide Jh̄u xp̄i daret̄ credētibus.

¶ Postilla.

Abrahe dicte sūt ꝓmissio ⁊c̄. Añ initiū huiꝰ ep̄le scribͭ paulꝰ di. Scriptū est. s. Gen̄. xv. Credidͭ Abrahā deo ⁊ reputatū est ei ad iustitiam Tūc seq̇t̄ p̄n̄s ep̄le Abrae dicte sūt ꝓmissiōes ⁊c̄. Vbi notādū ꝙ galate gētiles fuerūt grecia ꝑ ap̄lm paulū ad fidē xp̄i cõuersi sūt. Et recedēte ab eis ap̄lo ꝑ pseudo ap̄los fuerūt seducti ⁊ decepti ita ꝙ ad obs̄uatōꝫ legaliū veteris testamēti verterēt̄. q̄i ꝑ fidē xp̄i absq̄ legaliū obs̄uatōe saluari nō posset qd̄ falsū est. Quos ap̄lus ad verā fideꝫ reuocat i ep̄la hodierna dicēs (Fr̄es abrae dicte sūt) supple a deo (ꝓmissiōes) eterne. (et semi eiꝰ) .s. xp̄o q̄ꝛ ꝑ eū ꝓmittebat̄ danda benedictō vt pꝫ Gen̄. xxij. In semine tuo bn̄dicēt̄ oēs gētes (No dic̄ semibus quasi i mult̄e: sꝫ quasi i vno ⁊ sei tuo q̇ ē xp̄s) vī. Illa ꝓmissio abrae impleta fuͭ qn̄ xp̄s ex maria v̄gine natꝰ fuit ⁊ pꝰ xp̄i aduentū cessauͭ lex in ceremonijs ⁊ figuris (Hoc āt dico testamētū ꝯfirmatū a deo) .i. ꝓmissiones ille ꝑ modū testamēti sūt ꝯfirte a deo cū iuramēto diuino ut pꝫ. Gen̄. xxij. ꝑ memetipsū iuraui dic̄ dn̄s ⁊c̄.

Vin· teſtamētū dr̄ ſcͥptura autētica volūtate teſtatoris et teſtiū roborata· ⁊ qꝛ illa ꝑmiſſio iuramēto dei fuͭ firmata· idō bn̄ dr̄ teſtamētū (q̄ p⁹ q̄dringētos et triginta ānos facta eſt lex) Nota littera ſic ↄſtruenda eſt· Lex que p⁹ q̄dringētos ⁊ ·xxx· ānos facta eſt· i· data eſt in mōte ſinay a ꝑmiſſione abrahe ipſi moyſi ⁊ ꝑ tātū tp̄s fuerīt filij Iſrahel in egipto ut habetᷣ Exo· xij· Illis annis expletis eadē die egreſſus eſt oīs exercit⁹· Cōputantᷣ āt hij anni a ꝑmiſſione p̄io facta abrahe vſqꝫ ad dationē legꝭ (nō irritū facit ad euacuādā ꝑmiſſionē) Lꝫ· i· nō euacuat ꝑmiſſionē abrahe factā q̄ſi irritā· qḋ tn̄ faceret ſi daretᷣ hereditas ⁊ bn̄dictio ex lege (Nā ſi ex lege hēditas) i· btītudo etna (iā nō ex ꝑmiſſiōe) et ita euacuaretᷣ ⁊ fruſtraretᷣ ꝑmiſſio facta abrahe· Qḋ aūt hoc nō eſt· hoc ꝓbat d· (Abrahe aūt ꝑ repromiſſionē donauit de⁹) ſupple btītudinē ⁊ glām ac bn̄dictōem non ꝓpter legē ſed ꝓpter ꝑmiſſionē· h̄ eſt ꝓpter fidē xp̄i ſepe ꝑmiſſi· qꝛ abrahā hoc credidit· qḋ de⁹ ſibi ꝑmiſit Et ſic pꝫ ꝙ oms antiq̇ qui iuſtificati ſunt: ex ipſa fide xp̄i iuſtificati ſūt· ⁊ nō ꝓpter opera legis· Nā ipſi hoc crediderūt futurū· qḋ nūc credim⁹ p̄teritū· et ideo iuſtificati ſūt ⁊ nō ꝓpter legē qꝛ abraam iuſtificat⁹ eſt· ⁊ tamē legē nō habuit qꝛ multo tēpe ante legē vixit· Vnde Bernard⁹ dicit· Multi ante ſaluatorē aduentū deū omnipotentē tenētes· ⁊ diligētes· ſue ſalutis gratiſſimā ꝑmiſſiōꝫ credentes in ꝑmiſſione fidelium ſperantes certiſſimū redemptorē· in hac fide ⁊ expectatōe ſaluati ſūt· vn̄ Aug· Nemo liberatᷣ a dānatōe q̄ facta ē ꝑ adā niſi ꝑ fidē dn̄i noſtri ih̄u xp̄i· (Quid igitur lex?) Lꝫ· i· ad q̇d fuͭ vtilis· q· d· qꝛ ergo lex nō iuſtificauit ſed ſola fides: q̄re ergo poſita eſt ⁊ data? Ad h̄ reſpōdet ꝙ tamē nō inutiliᷣ data eſt (Propter trāſgreſſionē poſita eſt) id eſt ꝓpter puniōem pctōꝝ qꝛ in lege determināt graues pene ꝑ determinatis vicijs: q̄rū terrore cohibebātᷣ hoīes a pc̄tis (donec veniret ſemē) id eſt xp̄s (cui) i· de q̇ (ꝑmiſerāt) ut patet Gen· xxij· In ſemine tuo bn̄dicentᷣ oēs gētes (ordinata ꝑ āgelos) i· miniſterio āgeloꝝ· Lꝫ· lex em̄ nō fuit data imediate a deo ſꝫ ꝑ āgelū q̇ loq̄batur moyſi ī mōte ſinay (ī manu mediatoris) i· in poteſtate xp̄i ut· ſ· duraret quātū vellet qꝛ venit in mūdū q̄n ſibi placuit non ſtatī p⁹ hoīs caſū (Mediator aūt vni⁹ nō ē) ſꝫ duoꝝ extremoꝝ q̄ ↄiūgit (De⁹ āt vn⁹ eſt) ·ſ· xp̄s q̇ eſt vn⁹ cū patre ⁊ ſp̄ūſancto Et h̄ eſt ſcd̄ꝫ dīuā naturā Et eſt etiā mediator dei et hominū recōcilians homines deo patri· ⁊ h̄ ſecundū humanā naturā (Lex ḡ aduſus ꝑmiſſa dei Abſit) Vin· q· d· nullo modo lex fuit ↄ̄ ꝑmiſſa dei q̄uis ꝑmiſſio fuit ꝑfectior q̄ lex (Si em̄ data eſſet lex q̄ poſſet viuificare) i· vitā etnā ↄferre (vere ex lege eſſet iuſticia) ⁊ non ex ꝑmiſſione abrahe facta (Sꝫ cōcluſit ſcͥptura) id eſt lex moyſi q̄ ē lex ſcͥpta (oīa ſub peccato) Lꝫ· in q̄ᵗū oſtēdebat peccatū: nec tn̄ mūdabat (ut ꝑmiſſio) etne beatitudinis· (ex fide Iheſu xp̄i daretᷣ credētibꝫ) Lꝫ· fide formata q̄ facit tendere in deum

Euangelium·

In illo tēpe· Dixit ih̄s diſcipulᷣ ſuis Beati oculi q̇ vidēt q̄ vos videtiſ· Dico em̄ vobꝭ ꝙ multi ꝓph̄e ⁊ reges voluerūt videre q̄ vos videtis ⁊ nō viderūt· ⁊ audire q̄ auditis ⁊ nō audierūt· Et ecce q̇dā legiſperit⁹ ſurrexit tēptans illū ⁊ dicēs· Magiſter q̇d faciēdo vitā eternā poſſidebo? At ille dixit ad eū· In lege q̇d ſcͥptū eſt? quō legis· Ille rn̄dēs dixit· Diliges dn̄m deum tuū ex toto corde tuo· ex tota aīa tua ex oībꝫ viribꝫ tuis· ex oī mēte tua Et ꝓxiᵐ tuū ſicut teipſū Dixitqꝫ illi· Recte rn̄diſti· Hoc fac ⁊ viues· Ille āt volēs iuſtificare ſeipſū dixit ad ih̄m Et q̇s eſt me⁹ ꝓxim⁹? Suſpiciēs āt ih̄s dixit· Homo q̇dā deſcēdebat ab ihr̄lm in iherico. ⁊ incidit ĩ latrones qͥ etiā deſpoliauerūt eū ⁊ plagis ĩpoſitis abierūt ſemiuiuo relicto. Accidit āt ut ſacerdos q̄dā deſcēderet eadē via ⁊ viſo illo ꝑteriuit. Silr̄ ⁊ leuita cū eſſet ſecꝰ locū ⁊ videret eū ꝑtrāſijt. Samaritanꝰ āt q̄dā iter faciēs venit ſecꝰ eum. ⁊ vidēs eū miſericordia motꝰ ē. Et appropiās alligauit vulnera eꝰ. infundēs oleū ⁊ vinū ⁊ imponēs illū in iumentū ſuū duxit in ſtabulū ⁊ curā eiꝰ egit. Et altera die ꝓtulit duos denarios ⁊ dedit ſtabulario ⁊ ait. Curā illiꝰ habe. ⁊ q̄dcūqꝫ ſuperogaueris: ego cū rediero reddam tibi. Quis hoꝝ triū videt̄ tibi p̄ximꝰ fuiſſe illi qͥ incidit in latrones? At ille dixit. Qui fecit miām in illum. Et ait ihs̄ illi. vade ⁊ fac ſimilr̄.

¶ Poſtilla.

Beati oculi qͥ vi. Luc. x. Math. xiij. An̄ initiū illiꝰ euāgelij ſcrib͛ ſanctꝰ Lucas ꝙ xp̄s dixit diſcipulis ſuis. qͥ vos audit me audit. ⁊ qͥ vos ſpernit me ſpernit. ⁊ ꝯuſus ad diſcipulos ſuos dixit (Beati oculi qͥ vident) Ly. nō ſolū hūanitatē xp̄i ⁊ facta exteriora ꝯſpiciēdo: ſꝫ v͛tutē diuinitat̄ latentē intelligēdo (qͥ vos videt̄) Gor. Viderūt eī apl̄i glōioſā p̄ntiā dn̄i nr̄i ihū xp̄i in aſſūpta hūanitate ⁊ crediderūt eū verū deū ⁊ hoiem ḡ dā ſūt btī. Sꝫ iudei phariſei cayphas ⁊ herodes et pilatus ſolū viderūt foris xp̄i hūanitatē ſꝫ nō cognouerūt eꝰ deitatē. ḡ nō ſūt dicti btī. Vn̄ Ihero. in omel. Illoꝝ oculos btōs dix͛ qͥ hoīeꝫ videntes deū credider̄t. Vbi nōndū ꝙ ſi btī ſūt oculi qͥ vider̄t xp̄m ⁊ crediderūt eū deū multo beatioēs ſūt qͥ nō vider̄t xp̄m in hūanitate ⁊ tn̄ credūt ipm verū deū in ſacro euchariſtie. Vn̄ Jo. xx. qꝛ vidiſti me thoma credidiſti. Btī qͥ nō viderūt ⁊ crediderūt (Dico eīm vobis ꝙ multi ꝓph̄e ⁊ reges voluerūt videre qͥ vos videt̄. hr̄ Iſa. lxiiij. qͥ dixit. Vtinā dirūpes celos ⁊ deſcēdēs. Itē hr̄ Aggeꝰ Aggei. ij. Veniet deſideratꝰ cūctis gētibꝫ. Itē hr̄ moyſes qui dixit. Mitte dn̄e quē miſſurꝰ es. Itē ⁊ ꝓpheta dd̄. pſ̄. cxliij. qͥ dixit. Inclina dn̄e celos tuos ⁊ deſcēde. ⁊ plures alij (⁊ n̄ vider̄t) Gor. i. eo mō qͥ vos videtis. Viderūt eīm ipm ſpūalr̄ ſꝫ iſti corpalr̄ ⁊ p̄ntialr̄ hn̄tes eū: ⁊ ab eo q̄ volebāt interrogantes (Et ecce q̄dā legiſꝑitꝰ) .i. ꝑitia lr̄āli nō intelligētia ſpūali. Vn̄ ābro. ſup lucā. Quidā legiſꝑitꝰ v͛ba legis tenēs: opa leg̅ ignorās. (Surrexit) .i. ut meliꝰ audiret (tēptās illū ⁊ dicēs Mgr̄) Gor. mgr̄m vocabat cuiꝰ diſcipulꝰ eē nolebat. (q̄d faciēdo vitā et̄nā poſſidebo?) Gor. videt̄ eī q̄rere huilr̄ cū dixit magr̄. ſapient̄ cū dixit. q̄d faciēdo. vtilr̄ cū add͛ vitā et̄naꝫ poſſidebo (At ille dixit ad eū In lege q̄d ſcriptū eſt?) .i. ĩ lege diuina qͥ lex legū ē (Quō legi) .i. quō doces diſcipulos tuos qͥ adhꝰ neſcis ꝑ q̄d ꝑueniat̄ ad vitā et̄nā (Ille rn̄dēs dix͛. Diliges dn̄m deū tuū ex toto corde tuo) ſcd̄m Ber. i. ſapiēt̄ (ex tota aīa) .i. dulcit̄ (⁊ ex tō mēte) .i. fortit̄ (⁊ p̄ximū tuū ſicut teipm̄) .i. ad q̄d teipſū .i. ad grāꝫ in p̄nti ⁊ glāꝫ ĩ futuro. Vel eo ordīe qͥ teipꝫ .i. infra deū ⁊ ſupra oia tpalia (Dixitqꝫ illi) .i. ihs̄ phariſeo ⁊ legiſꝑito. (Recte rn̄diſti) nō āt recte feciſti. qꝛ ut dic̄ glo. xp̄s laudauit eꝰ rn̄ſū n̄ factū (Hoc fac ⁊ viues) q. d. ſꝫ dicis ſꝫ n̄ fac̄. iō ad vitā et̄nā nō vadis (Ille āt) .i. phariſeus ⁊ legiſꝑitꝰ (volēs iuſtificare ſeipm̄) .i. demōſtrare iuſtū (dixit ad ihm̄. Et qͥs eſt p̄ximꝰ meꝰ) Gor. Forſitā putau͛ ꝙ xp̄s dicēt. iudeꝰ ē p̄ximꝰ tuꝰ. ⁊ tūc rn̄diſſꝫ oēꝫ iudeū diligo. ⁊ ſic appereret iuſtꝰ (Suſpiciēs āt ihs̄ dix͛ Hō q̄dā deſcēdebat ab Ihr̄lm in iherico) que diſtat a ihr̄lm ad vnā dietā (⁊ ĩcidit in latrōes qͥ eē deſpoliauer̄t eū. ⁊ plagis ĩpoſitis abier̄t ſemiuiuo relicto) Erat eī ad lr̄aꝫ int̄ ihr̄lm ⁊ iherico ſolitudo vl' deſertū in q̄ ſpoliabāt aliqn̄ hoīes trāſeūtes a latronibꝰ: et occidebāt. In qua ſolitudine captus fuit Sedechias rex fugiens a iheruſalem a ſatellitibus regis babilonis.

ſit detur Jhere. vlti. ca. L y. Moralr̄ tñ exponit̄ de pctōre deſcendēte a ſtatu iuſtitie in pctm̄ mortale. q̄ ſpoliatᵘʳ a demoībꝰ a relinqt̄ ſemiuiuꝰ. qꝛ tollitur ab eo vita gratie: remanēte vita nature. Miſtice eē p hoīem iſtuꝫ ſm Gre. intelligit̄ Adā vł omē genꝰ humanū. ꝗ dicit̄ (Homo qdā) .ſ. Adā vł genꝰ hūanū (deſcēdebat ab iheruſalē) .i. de padiſo a ſtatu īmortalitatꝭ. (in Jherico) .i. in miſerias a defectus vite preſentis (a incidit ī latrones) id eſt demonū poteſtates (qui ſpoliauerunt eum) ſcilicet indumēta gratie īmortalitatis a innocentie auferendo. ut patet Geneſis. iij. Primi parētes poſt peccatū cognouerūt ſe eſſe nudos (Et plagis impoſitꝭ) id ē naturalibꝫ vulneratis et debilitatꝭ p pctm̄ (abiecēt ſemiuiuo relicto) Homo ſemiuiuꝰ relinqᵗᵘʳ: qn̄ remanente vita nature priuatur vita grē (Accidit aūt ut ſacerdos quidā deſcēderet eadē via a viſo illo p̄teriuit. Sil̄r a leuita) Sacerdos legē ſignificat q̄ data eſt per moyſen. leuita ꝓphas ſignificat q̄ deſcēderūt pꝰ moyſen. hij viderūt genꝰ humanū ſauciatū. qꝛ p legē ꝯgnicō pc̄ci. ſꝫ nō potuerūt ſanaꝛ genꝰ humanū (Samaritanꝰ aūt) ſcꝫ q̄ cuſtos interpretat̄. id eſt xp̄s q̄ ē cuſtos verꝰ (iter faciēs) .i. de celo deſcendēs in hūc mūdum ꝓpt̄ nr̄ām ſalutē (vidēs eū) .ſ. oclō miſericordie (miſericordia motꝰ ē) .ſ. ex ꝯpaſſiōe (Et appꝛopians alligauit vulnera eiꝰ) ſcꝫ in baptiſmo pc̄ca eiꝰ remittendo (infundēs oleuꝫ a vinū) oleū infundit in vulnera cū ſpem penitētibꝰ tribuit. Vinū infundᵗ cū terrorē mortꝭ eterne a penarū inferni a diei iudicij homini incutit (Et imponēs illū in iumentū ſuum). vñ Gre. Jumētū eſt caro ipſiꝰ in q̄ vulneratū poſuit qn̄ pc̄tā noſtra ipſe portauit ſup lignū in corpe ſuo utꝫ pſa. liij. Vere languores nr̄os ipſe portauit (duxit in ſtabulū) id ē in pn̄teꝫ eccleſiā (a curā eiꝰ egit) qꝛ ē ca egrotū ſolicitus fuit ſicut bonꝰ a fidelis medicꝰ (Altera die) Prima ei dies fuit dies paſſionis. altera dies eſt reſurrectionis a hec eſt immortalitatis (ꝓtulit duos denarios.) id ē duo teſtamēta (a dedit ſtabulario) id eſt ſūmo pōtifici. ſcꝫ Petro a alijs apl̄is q̄bꝰ aperuit ſenſū ut intelligerēt ſcripturas veteris a noui teſtamēti dicēs (curā illiꝰ habe) ſcꝫ corpis a aīme. ergo dixit primo ſtabulario ſcꝫ petro. paſce oues meas (a quodcūqꝫ ſupererogaueris) ſupple p̄ceptis meis .ſ. cōſilia ſupaddēdo. a cuꝫ ſubditis a fidelibꝫ laborādo (ego cū rediero) .ſ. in iudicio extremo. ut pꝫ Actuū. j. Sic veniet queādmodū vidiſtis eū eūteꝫ in celū (reddā tibi) qꝛ dn̄s ih̄s reddꝫ vnicuiqꝫ iuxta opera ſua (Quis hoꝝ triū videt̄ tibi ꝓximꝰ fuiſſe illi q̄ incidit in latrones At ille dixᵗ. q̄ fecit miſericordiā in illū) Vbi nōndū ꝙ opinio iudeoꝝ erat ꝙ nō q̄libꝫ homo ꝓximꝰ eſt: ſꝫ tm̄ iudeꝰ. ergo dicūt iudei ꝓximū ſuū a omnē aliū hominē eſſe ꝓximum omni homī q̄ ei facit miſericordiā. vñ Ambro. Cognatio nō facit ꝓximū ſed miſericordia. vñ etiā augu. de doctrina xp̄iana. Propinqtas generis nō facit ꝓximū ſed opꝰ miſericordie impēſū. Et q̄ pꝫ ꝙ q̄libꝫ ē ꝓximꝰ nr̄ q̄ hic viuit qꝛ cuilibꝫ p̄t a nobis īpendi mīa vł nob̄ impēdē (ait illi ih̄s. Vade a tu fac ſilr̄) ſcꝫ ut oēꝫ hoīem eē amicū a ꝓximū reputes. a ei mīam impēdas affectu a effectu ſicut ſamaritanꝰ illi iudeo fecit. ¶ Cir̄ pn̄s euā. vbi dr̄. Bti ocl̄i q̄ vidēt. q̄rit̄ in q̄ ꝯſiſtit btitudo. Rn̄det̄ ꝙ q̄dā poſuerūt btitudinē in bonis corpis ut epicurei. q̄dā in bonis mūdi .ſ. diuitijs honore potētia a ſic de alijs. q̄dā in v̄tutibꝫ moralibꝫ a cognitōe creaturaꝝ a maxīe ſb ſtātiaꝝ ſepataꝝ ut peripatetici Xp̄s āt veniēs in mūdū q̄ ad h̄ natꝰ eſt vt teſtimoniuꝫ phibēt veritati. Oñdit ꝙ in oībꝰ ſupradictis vera btitudo nō cōſiſtit: ſed in viſiōe a cognitōe dei. dicit. Bti oculi. &c. Itē q̄rit̄ hic. btitudo cꝰ ſit ſcꝫ an aīe vel corpis. Ad qd̄ rn̄det

Hugo de prato ꝙ btitudo ꝯsistit pñcipalr in cognoscēdo ⁊ amādo ⁊ possidendo deū· ⁊ btitudo pñcipalr erit in aīa q̄ deū ꝑ eēntiā ꝯgnoscet ⁊ ñ ꝑ aliquā silitudinē ⁊ ip̄ꝫ ꝑfecte possidebit in se tāq̄ ꝓpriū ⁊ intrīsecū bonū· Corpꝰ āt hēbit q̄tuor dotes suas· q̄ sunt agilitas· ut s̄bito ferat̄ q̄cūq; aīa volet· Impassibilitas: ut a nulla re possit ledi vl̄ pati· Subtilitas ita ꝙ ī ipsa claritate corpis: claritas ⁊ glā aīe ꝯgnoscet̄: qꝛ aīa magis btā clariꝰ corpꝰ hēbit ⁊ oīa p̄dicta habebit corpꝰ ex redundantia glorie anime in corpus· ecōtrario de corporibꝫ impiorū erit· quia erunt grossa grauia passibilia ⁊ obscura· hec ille·

Dominica·xiiij· Gala·v·

FRēs· Spiritu ābulate· ⁊ desideria carnis nō pficiet̄· Caro eñ ꝯcupiscit adūsus spm̄· spūs aūt adūsus carnē· Hec eñ sibi īnuicē adūsāt̄: ut nō q̄cūq; vult̄ illa faciat̄· Qꝛ si spū ducimī: ñ estis s̄b lege· Manifesta sūt āt opa carnis· q̄ sūt fornicatio īmundicia· īpudicicia· luxuria· ydoloꝝ seruitꝰ· veneficia· inimicicie ꝯtētōes· emulatōes· ire· rixe· dissentiones· secte· inuidie· homicidia· ebrietates· comessatōes· ⁊ hiis silia: q̄ p̄dico vobis sic p̄dixi· qm̄ q̄ talia agūt: regnū dei nō ꝯseq̄nt̄· Fructꝰ āt spūs ē charitas· gaudiū· pax· patiētia· lōganimitas· bonitas· benignitas· māsuetudo· fides· modestia· cōtinētia· castitas· Adūsus hmōi non est lex· Qui aūt sūt xp̄i: carnē suā crucifixerūt cū vicijs ⁊ ꝯcupiscentijs·

Postilla·

SPiritu ābulate· Añ initiū illiꝰ eplē scribt̄ Paulꝰ·v· Oīs lex in vno s̄mone īplet̄· Diliges pxim̄ tuū sic teipsū· Tunc seq̄t̄ pñs epla· Ubi notādū ꝙ epla hodierna ⁊ euāgeliū hodiernū in h̄ ꝯcordāt· Quia sicut euāgeliuꝫ dicit de·x· leprosꝭ q̄ sūt a cristo mundati· Sic epla enumerat opera carnis que leprā spiritualem q̄ horribilior ē corpali lepra inducit monēs ut caute ābuleꝰ· ⁊ dic̄ (Spiritu ābulate) Vīn· id ē secūdū spūm diuinū opera vestrā facite (⁊ desideria carnis) id ē delectatōnes ⁊ ꝯcupiscētias quas caro suggerit (non perficietis) id est opere non implebitis· (Caro eñ ꝯcupiscit aduersus spm̄) Ly·i· sensualitas ꝯ rōeꝫ (spūs autē) supple ecōūso (adūsus carnē· h̄ eñ sibi īnuicē adūsāt̄) ·s· caro et spūs· Caro eñ natōe t̄restris· spūs āt celestis ⁊ dū vnūqdq; ad pñam suā tēdit fit pugā vehemēs ītātū (ut nō q̄cūq; vultis) scd̄m rōem (illa faciatis) īpediti motu sensualitatis (Qꝛ si spū ducimini) Ly· seq̄ntes instinctū spūssā (nō estis sub lege) Glo· q̄ male agētibꝰ posita ē ut puniant̄ ꝑ excessibꝰ suis· (Manifesta aūt sūt opa carnis) qꝛ sūt sensibilia (q̄ sūt fornicatō) Li· q̄ tū ad ꝯcubitū soluti cū soluta (īmundicia) Glo·i· pctm̄ ꝯ naturā qd̄ est īnoiabile (impudicicia) hoc est in gestibꝰ vl̄ tactibꝫ vl̄ oscul̄ ⁊ alijs circūstātijs illicitis (Luxuria) est nomē generale ad illud viciū (ydoloꝝ seruitꝰ) Ly· ut pꝫ de salomone·iij·Reg·xi· q̄ ex ardore libidinis cū mlieribꝰ alienigenis motꝰ fuit ad seq̄ndū deos eaꝝ (veneficia) Ly·i· sortilegia que ratiōe libidinis solēt fieri (inimicicie) Li· latētes animo (ꝯtētōes) ī verb̄ clamoroꝭ (emulatōes) in factis (ire) in affectu nocēdi (rixe) in effectu nocēdi ut qñ seinuicē ꝑcutiūt vl̄ ledunt (dissētiōes) ·i· qñ īcipiūt fieri ptes ⁊ scismata (secte) ·i· hēses (inuidie) in aīo (homicidia) in facto (ebrietates) Glo·i· assidue potatōes q̄ ad sup̄fluitatē in potu (comesatōes) supflue· q̄ ad cibū (et hiis silia) ad q̄ caro ē pna· sic vestimētoꝝ ⁊ lectoꝝ nimia mollicies balneoꝝ ⁊ sic de alijs· (q̄ p̄dico vob̄) ·s· añq̄ veniat dei iudiciū· qꝛ tūc penitē nō poterit̄ (sicut p̄dixi) vob̄· añ hāc eplāꝫ (qm̄ q̄ talia agūt) ·i· aliqd̄ eoꝝ (regnū dei ñ ꝯseq̄nt̄) vīn· ex h̄ seq̄t̄ ꝙ illa pctā iā enumerata in littera sūt mortalia peccata quia nihil separat a deo nisi mortale pc̄tm̄. Post hec describit vitā spūalē d. (Fructꝰ āt spiritꝰ) i. opꝰ spūssc̄i (est caritas) sine q̄ ea q̄ sequūt̄ nō valent ideo ꝑponit̄. (gaudiū) i. puritas ɔsciē et exultatō mētis. et hec est dign̄ letitia (pax) i. cōcordia ad pximū qn̄ se nō inq̄etāt et turbāt (patiā) supple ī tolerātia adūsitatū (lōganimitas) supple ī expectatōe p̄miorꝫ (boītas) i. dulcedo aī interiꝰ (benignitas) i. largitas rerum ondēs bonitatē aī ex̄ p opa (mansuetudo) q̄ est tractabilit̄ et ɔūsatiuꝰ cum aliis (fides) i. ɔ̄titudo de inuisibilibꝰ ut credat oia credēda et nō alia (modestia) ut hō seruet modū in dictis ī factis et in oibꝰ agēdis (ɔtinētia) ut hō eē aliqn̄ a licito se abstineat ꝓpt̄ deū (castitas) ut recte vtaꝛ licitis. ut vxore et hmōi (Adūsus hmōi) s. opa (nō est lex) qz iusto nō ē lex posita ꝫ malis īposita ē lex. ut iniq̄tas eorꝫ p penas legꝭ puniat̄. Sed bonis īposita ē crux xp̄i. ꝗ̊ dicit̄ (Qui āt sūt xp̄i) i. boni xp̄i imitatores (carnē suā crucifixerūt) i. xp̄o crucifixo se cōformauerūt affligēdo carnē suā (cū vitiis et ɔcupiscētiis) Ly. ita qz ɔcupiscētie vicia mortua sunt in eis.

Euangelium.

In illo tpe. Dū iret Jh̄s ī ih̄rlm trāsibat p mediā samariā et galileā. Et cū ingredēret̄ qddā castelluꝫ occurrerūt ei decē viri leprosi. Qui steterūt alōge et leuauerūt vocē dicētes Jh̄u p̄ceptor miserere nr̄i. Quos ut vidit dixit. Ite ondite vos sacerdotibꝫ. Et factū ē dum irēt mūdati sūt Vnꝰ āt ex illꝭ ut vidit qz mūdatꝰ ē: regressus ē cū magna voce magnificās deū et cecidit in faciē an pedes eꝰ grās agēs. Et hic erāt samaritanꝰ. Rn̄dēs āt Jh̄s dixit. Nōne decē mūdati sūt et noue vbi sūt. Nō est inuētꝰ q̄ rediret et daret glaꝫ deo nisi hic alienigena. Et ait illi. Surge vade. qz fides tua te saluum fecit.

Postilla.

Cum iret Jhesus in iherusalem. Luce. xvii. Historia huius euāgelii facta est āno xp̄i. xxxiii. ii. ydꝰ marcii. feria. ii. luna. iiii. indictione. vi. Ante initiuꝫ illius euangelii scribit sāctꝰ lucas qz xp̄s dixit discipulis suis. Cū oia feceritis q̄ p̄cepta sūt vobis dicite: serui inutiles sumus Qd̄ debuimus facere fecimꝰ. (Et factuꝫ ē dū iret Jh̄s in ih̄rlm) s. ad locum sue passionis in quo ondit se spōte passurū (trāsibat p mediā samariā et galileam) Samaria erāt terra gētiū Galilea iudeorꝫ. ꝗ̊ vtrāqꝫ ptrāsibat q̄ ad saluādos gētiles et iudēos venerāt (Et cū ingrederetur quoddā castellū: occurrerūt ei x. viri leprosi) Ly. qz audierāt famā de mirābilibꝫ xp̄i (q̄ steterūt alonge) Ly. tū ꝓpt̄ xp̄i reuerentiam tū qz nō debāt appropinq̄re sanis hoibꝫ ne eos inficerent (Et leuauerūt vocē suā) Ly. ex magno desiderio sanitatꝭ (dicētes. dn̄e Jh̄u p̄ceptor miserere nr̄i) i. solo v̄bo potes curare nos (Quos ut vidit dixit Ite ostendite vos sacerdotibꝰ) Hoc iussit xp̄s ꝓpter legis impletionē. Lex enī p̄cepit Leui. xiiii. ut emūdati a lep̄ sacerdotibꝰ se offerrent Et hoc duplici de cā. vna ē. qz sacerdotes debāt iudicare vtrū tal' essē vere curātꝰ. secūda cā erāt qz p sua emēdatōne tenebat̄ offerre sacrificiū determiatū ī lege Ita ut daret nobis exemplū honorandi sacerdotes Itē ut p h' sacramētū cōfessionis exprimerēt. Dicit enī xp̄s oibꝰ pctōribus (Ite) q. d. Non expectetis qz cogamini vrgēte infirmitate qn̄ optꝫ sacerdotes ad se vocari sed ite dū sani estis (Ostēdite) nō occultate (Vos) non alios quia alie psone nō sunt nomināde in cōfessione (sacerdotibꝰ) quibꝰ data ē potestas a xp̄o ligandi et soluendi ut pꝫ Joh. xx. Accipite spiritū sanctū. quorū remiseritis pctā remittūtur eis (Et factū est dū irēt mundati sūt) in hoc ondit̄ qz in vera cōtritōne pctā dimittātur pctōri a deo etiaꝫ anteq̄ pueniat ad cōfessionē. Vnde in psalmo. xxxi Dixi. confitebor. supple in futuro. et tu remisisti impietatem peccati mei quāuis poſtea teneat̄ cōfiteri ſacerdoti loco dei (Vnꝰ autē ex illis ut vidit ꝙ mundatꝰ eſt: regreſſus eſt cuʒ magna voce magnificās deuʒ) Cor magnitudo vocis dat intelligere magnitudinē fidei ⁊ deuotōis (Et cecidit in facieʒ an̄ pedes eius) In quo notatur eius magna humilitas (gratias agēs) eſt enī deo valde acceptabilis grāꝝ actio. Vnde Auguſ. ad Aurelianū. Quid meliꝰ animo gerimꝰ aut ore ꝓbamꝰ aut calamo exprimimꝰ ꝙ̄ ut deo grās agamꝰ. nec dici breuius nec agi fructuoſiꝰ poteſt. (Et hic erat ſamaritanꝰ) Ly. in h̄ innuitur ꝙ alij noue erāt iudei: nec reuerſi ſūt ad grās agendū. quia iudei ſemp fuerūt ingrati tam ī veteri ꝙ̄ in nouo teſtamēto de beneficijs dei (Rn̄dens autē iheſus dixit. Nōne decē mūdati ſunt ⁊ nouē vbi ſunt?) q. d. multi mūdantur ⁊ baptiſant̄. tamē pauci ſaluāt̄. utʒ Math. xx. Multi ſūt vocati pauci vero electi (Non eſt inuentꝰ qui rediret ⁊ daret glām dō niſi hic alienigena) Ly. in h̄ figuratū fuit ꝙ gentiles venturi erant deuote ad fideʒ xp̄i iudeis remanentibꝰ in ſuo errore. (et ait illi. Surge. vade) Potuit enī ſurgere ſi iuſſus (qꝛ fides tua te ſaluū fecit) In hoc innuit̄ ꝙ magnū eſt meritū fidei qꝛ p fidē pctōr mundat̄ Itē p fidē homo iuſtificat̄. ad Rō. v. Iuſtificati igiᷣ ex fide pacē habeamꝰ ad deū p dn̄m nr̄m Iħm xp̄m. Itē per fideʒ homo filius dei efficit̄. utʒ Ioh. j. Dedit eis ptātem filios dei fieri. Iteʒ p fideʒ hō ſaluat̄. Ergo hic dixit xp̄s ſamaritano. Fides tua te ſaluū fecit.

¶ Circa pn̄s euāgeliū vbi dr̄ Ite oñdite vos ſacerdotibꝰ ⁊ dū irent mūdati ſūt. quiᷣ: Si pctōr in cordis ꝯtritōe abſoluit̄ an̄ꝙ̄ ꝑueniat ad ſacerdotē ut hic innuit̄: qꝛ dū irēt mūdati ſūt. q̇d facit poſtmodū ſacerdos. ⁊ a q̇ abſoluit euʒ? Rn̄deo ꝙ ſolꝰ deꝰ abſoluit pctōrē a culpa in ipa cordis ꝯtritōe utʒ Iſa. xliij. Ego ſum q̇ deleo iniq̇tates tuas ꝓpt me. ſacerdos āt miſterialr̄ ⁊ inſtrumētalr̄ pctōrē a pctō abſoluit ⁊ ſolū oñdit abſolutū. Eſt eī ſacerdos miſter dei ⁊ eiꝰ inſtrm̄ aīatū. ⁊ h̄ optime oñt xp̄s in Lazari reſuſcitatōe p quē pctōr rediēs ad dei grāʒ deſignat̄ quē xp̄s ſolꝰ a mortuis reuocauit ſed apl̄is mādauit ut eū ſoluerēt Sic pʒ ꝙ fuit a xp̄ō reſuſcitatus ⁊ ab apl̄is reſolutꝰ. Silr̄ eſt in iuſtificatōne pctōris quem ſolꝰ deꝰ reſuſcitat a morte culpe reddēs ei grām ſuā. ſʒ ſacerdos abſoluit eū a cathenis pctōꝝ q̇bꝫ p talibꝰ culpis ligatꝰ tenebatur Exēplū. rex vel ptās ī ꝯſilio abſoluit malefactorē q̇ tenet̄ in carcē cathenis ligatus. et miniſtri regis vadūt ad carcerē ⁊ ex pte regis abſoluūt eum a carcere ⁊ cathenis et miniſtri regis vadūt ad domū eius ⁊ reddūt ei oīa bona ſua ꝑus pdita. Sic facit ſacerdos q̇ tāꝙ̄ miniſter dei abſoluit pctōrē a cathenis pctōꝝ ⁊ reducit eū in ecc̄aʒ dei ⁊ reddᵗ ei oīa bona ſua q̄ an̄ peccatuʒ fecerāt. ⁊ facit eū participē oīm bonoꝝ opum que fiūt in ecc̄ia dei ⁊ dat ei cibum vite manducare. ſ. corpꝰ xp̄i. ⁊ doceʒ quō debeat viuere ⁊ ī via dei ābulare ⁊ nō ſtare. qꝛ ſtare regredi ē. Sic patʒ ꝙ ſacerdos habʒ magr̄ facē ī iuſtificatione pctōris ⁊ nō ſolū eū oñdere abſolutū

¶ Vn̄ iteꝝ hic q̄rit̄. que ſit forma abſolutionis a pctīs. Rn̄deo ƀm ſanctū Thomā de aquino ꝙ de ſbſtātia forme eſt Ego abſoluo te a pctīs ſed p̄mittit̄ oratio. ſ. Miſereat̄ tui oīpotens deꝰ. ⁊c̄. ne effectꝰ ſacramenti impediat̄ ex parte penitētꝭ. Et ꝯmuniter apponit̄. In noīe p̄ris ⁊ filij ⁊ ſpūſſancti.

¶ Itē querit̄. an īpoſitō manꝰ ſup caput cōfitentis req̇ratur. Rn̄det̄ ƀm ſanctuʒ Tho. de aquino. ꝙ nō. qꝛ hoc ſacramentuʒ non ordinat̄ ad cōſequendā aliquā excellētiā gr̄tie. ſed ad remiſſionē peccatoꝝ. Magis aūt in hoc ſacramēto ꝯpetit cruc̄ ſignatō ꝙ̄ manꝰ impoſitio In ſignū ꝙ p ſāguinē cruc̄ xp̄i remittūt̄ pctā ⁊ nō eſt de nc̄citate ſacramēti ⁊c̄. Itē Thomas dic̄ ꝙ q̇ ipetrat abſolutōeʒ a pp̄ vel legato caute facit si faciat se absolui ab oīb9 excōmunicatōib9 et pc̄cis de q̄bꝫ nō recolit. qꝛ si postea recolat de aliq̄b9 nō tenet iterꝝ absolutionē petere ab excōmunicatōe. sicut de pc̄tō si sit mortale teneat᷑ cōfiteri.

Dn̄ica .xv. ad Gala. vltio

Fr̄es Si viuim9 sp̄u: sp̄u ⁊ ambulem9 Nō efficiam² inanis gl'e cupidi: inuicē puocātes. inuicē inuidentes. Fratres ⁊ si p̄occupatus fuerit hō in aliq̄ delicto. vos q̄ sp̄uales estis h'mōi istruite i sp̄u lenitatis. ɔsiderās teip̄ꝫ: ne ⁊ tu tēpteris. Alter alteri9 onera portate. ⁊ sic adimplebitis legē xp̄i. Nā si q̄s existiat se aliq̄d eē cū nihil sit: ipē se seducit. Op9 āt suū pbet vnusq̄sqꝫ. ⁊ sic i semetipō tm̄ gl'aꝫ hēbᵗ et ñ in altero. Vnusq̄sqꝫ em̄ on9 suū portabᵗ. Cōicet āt h'is q̄ cathezizat᷑ v̄bo ei q̄ se cathezizat in oīb9 bonis. Nolite errare. De9 ñ irridet. Que eī semīauerit hō: hec ⁊ metet. Qm̄ q̄ semīat in carne sua: de carne ⁊ metet corruptōeꝫ. Q̄ āt semīat i sp̄u: de sp̄u metet vitā et'nā. Bonū āt facientes ñ deficiam9. tp̄e eī suo metemus nō deficiētes Ergo dū tēp9 hēm9: operem̄ bonū ad omēs. maxime autem ad domesticos fidei.

Postilla.

Si viuim9 spiritu An̄ initiū illi9 ep'le scribit Paul9 d. Q̄ sūt xp̄i carnē suā crucifixerūt cū vitijs ⁊ ɔcupiscētijs. Tūc statī seq̄t p̄ns ep'la. q̄ cū euāº hodierno ɔcordari p̄t h' mō. In euangelio dicit. Nemo p̄t duobus dn̄is seruiē. Duo dn̄i sūt caro ⁊ sp̄us In ep'la vero dicit q̄liter sp̄ū sit ābulādū ⁊ nō secūdū carnē. Itē in euangelio phibet sollicitudo vite p̄ntis. In ep'la hortamur ad opa sp̄us viuificātis. vn̄ ap'ls dicit (Fr̄es. si viui9 sp̄u) .i. p sp̄m̄ scm̄ (sp̄u ⁊ ābulem9) sequēdo istinctū sp̄ussā i opib9 nr̄is vel dictamē rc̄e ratōnis Et qꝛ bonū op9 frequēter est occasio vane gl'e. Iō subdit (Nō efficiam̄ inanis gl'e cupidi inuicē puocātes) .i. verbis iniurios (inuicē inuidētes) de bonis p̄ximorū dolētes. Post h' ap'ls inducit nos ad mutuā supportationē dicēs (Fr̄es si p̄occupat9 fuerit hō) .i. p aliquā passionē insurgētē vel p aliquā igrātiā (in aliq̄ delicto) Vbi sciēdū q̄ peccatū ē ꝑpetratō mali. delictū desertō boni (vos q̄ sp̄uales estis) .i. pfectiores in vita ⁊ scia (h'mōi instruite) id ē ad bonū reducite (in sp̄u lenitatis) .i. rōnabilit ⁊ lenit nō in impetu furoris (ɔsiderās teip̄ꝫ) .i. fragilitatē ꝓpriam (ne ⁊ tu tēteris) .i. in sile pc̄cꝫ cadēs pmittaris. sic petr9 cadē pmissus ē ut sciret cōpati casib9 subditoꝝ (Alt' alteri9 onera portate) id ē infirmitates mutuas ⁊ labores subueniēdo mutuo (⁊ sic adimplebitis legē xp̄i) q̄ ē lex caritatis Glo. lex eī moysi fuit lex terroris. lex xp̄i lex amoris. vn̄ Aug9. breuis dr̄a legis ⁊ euangelij timor ⁊ amor (Nā si q̄s existiat se aliq̄d eē) ⁊ magnuꝫ q̄d de se sentiēs in supbia (cū nihil sit) de se nisi vanitas ⁊ pc̄tm̄ ut .i. Cor. iiij. q̄d h'es q̄d ñ accepisti. (ipse se seducit) .i. seorsū a veritate seducit. qꝛ p h' i ɔtēptū fr̄is ⁊ alia pc̄ca cadit. ideo subdit (Op9 āt suuꝫ pbet vnusq̄sqꝫ) .i. diligēt examinet (et sic in semetipso tm̄ gl'aꝫ hēbit) .s. i testimonio ꝓpe ɔsciē (⁊ nō i altero) .i. falsa laude alti9 cui ñ ē credēdū (vnusq̄sqꝫ em̄ on9 suū portabᵗ) .i. mercedē boni vel mali opis. (Cōmunicet āt is) id est ille (q̄ cathezizat᷑) .i. instruit᷑ (v̄bo) .s. doctrine (ei) Glo. plato vl' doctori (qui se) .i. q̄ euꝫ (cathezisat) .i. instruit (in oīb9 bonis) q̄ dicē ⁊ docet. ñ in mal' q̄ faciāt. utꝫ Mat. xxiij. Que dicunt facite sꝫ s'm opa eoꝝ nolite facē (Nolite errare) .s. credēdo q̄ possitis eis ɔformari i mal' sicut. sic dicit q̄dā. q̄re ñ faciā h' q̄ sacerdos me9 facit (De9 ñ irridet) Glo. .i. ñ p̄t falli (Que em̄ semiauerit hō) in p̄ntis vite labore (hec ⁊ metet) i futura retributōe (qm̄ q̄ seiat i carne sua) .s. fouendo vicia carnalia (de carne et metꝫ corruptōeꝫ) .s. pene et'ne (q̄ āt seiat i sp̄u) .i. sp̄ualibꝫ opibꝫ (de sp̄u)

·v· virtute ſpūſſcā (metetvitā eṫnaꝫ) ꝓ p̄mio (bonū āt faciētes n̄ deficiāꝰ) ·ſ· a bono inchoato (tp̄e eī ſuo metemꝰ n̄ deficiētes) qꝛ merces illa ē eṫna (ꝗ dū tp̄s hēmꝰ) ·ſ· metēdi qꝺ breue eſt (opemur bonū ad oēs) ·ſ· gn̄aliṫ (maxie āt ad domeſticoſ fidei) gorꝛ· v· ad xp̄ianos fideles q̄ domeſtici dicūᶻ qꝛ nobiſcū ſūt de familia eiuſdem domꝰ ·ſ· eccīe q̄ domꝰ dei eſt·

Euangelium·

In illo tp̄e· D· J· d· ſ· Nemo p̄t duobꝰ dn̄is ſuire· Aut eī vnū odio hēbit ⁊ alterꝫ diliget ⁊ vnū ſuſtiebit ⁊ alterū ɔtēnet· Nō poteſtꝭ deo ſuire ⁊ mamone· Jdō dico vob̄ ne ſoliciti ſitꝭ aīe vr̄e qd̄ māducetꝭ· neqꝫ corpi vr̄o qd̄ induamini Nōne aīa plꝰ ē q̄ eſca ⁊ corpus plꝰ q̄ veſtimētūꝭ Reſpiciate volatilia celi q̄ n̄ ſerūt neqꝫ metūt neqꝫ ɔgregāt i orrea ⁊ p̄r vr̄ celeſtis paſcit illa Nōne vos magiſ plurꝭ eſtis illꝭ Quis āt vr̄m cogitās p̄t adiicē ad ſtaturā ſuā cubitū vnūꝭ Et de veſtimētꝭ qd̄ ſoliciti eſtꝭ ɔſiderāte lilia agri quō creſcūt Nō laborāt neqꝫ nēt Dico āt vob̄ qm̄ neqꝫ ſalomō i oī glā ſua coopꝰtꝰ ē ſicꝭ vnū ex iſtꝭ· Si eī fenū agri qꝺ hodie ē ⁊ cras in clibanū mittitꝭ deꝰ ſic veſtit· q̄to magis vos mīme fidei· Nolite ḡ ſoliciti eē dī· qd̄ māducabimꝰ ⁊ qd̄ bibemꝰ ⁊ q̄ opiemur· Hec eī oia gentes inqrūt Scit eī p̄r vr̄ qꝛ hijs oībꝰ indigetꝭ· Qrite ḡ p̄mū regnū dei ⁊ iuſticiā eiꝰ ⁊ h̄ oia adiicietur vobis·

Poſtilla·

Nemo p̄t ⁊c· Math· vj· Lu· xvj Hec v̄ba locutꝰ ē Jh̄s āno eius xxxj· ij· idꝰ iulij· feria· v· luna· xvj· indictōe· iiij· An̄ initiū p̄n̄tꝭ euāgelij ſcͤbit Math· in eo· ca· q xp̄s dixᵗ diſcipulꝭ ſuis· nolite theſaurizare vob̄ theſauros in terra vbi erugo vel tinea demolitꝭ ⁊ vbi fures effodiūt ⁊ furātur theſaurizate āt vob̄ theſauros i celo: vbi nec erugo nec tinea demolitꝭ vbi fures n̄ effodiūt nec furātꝭ Vbi ē theſaurꝰ tuꝰ ibi ē ⁊ cor tuū· Tūc poſtmodū ſeqᶻ euāgeliū hodiernū (Nemo p̄t duobꝰ dn̄is ſuire) Gorꝛ· ɔtrijs inꝭ ſe ɔtraria p̄cipiētibꝰ· ⁊ q̄libꝫ hōim hꝫ vnū illoꝝ duorū· H̄ ſic ꝓbaꝭ qꝛ oīs hō aut eſt i grā· ā in pctō mortli· Si āt eſt in grā: tūc hꝫ ꝑ dn̄o deū· ſi āt eſt in pcō mortli tūc hꝫ diabolū ꝑ dn̄o (ā vnum odio hēbᵗ) Gorꝛ· ſ· diabolū (ā alterꝫ diliget) ·ſ· deū (ā vnū ſuſtiebᵗ) ·ſ· diabolū quē hō peccando patitꝭ: ſed nō diligit (⁊ alterꝫ ɔtēnet) ·ſ· deū quē homo peccādo mortaliter ɔtēnit· ſed deū nemo p̄t odire· qꝛ ſūmū ⁊ infinituꝫ bonū eſt· nec diabolū quiſq̄ diligit: ſꝫ peccando ſe ei ſubiiciat· (Nō poteſtis deo ſeruire· ⁊ mamone) ·v· diuitijs· Lyra· Ille āt qui in p̄pijs opibus diuitias expendit nō ſeruit diuitijs: ſꝫ magꝭ diuitie ſeruiūt ſibi· qꝛ eis vtitur ſicꝭ inſtrumētis ad opa v̄tutū· Vnde Ambro· ſup Lucam Sicut diuitie ſunt impedimēta reprobis: ita ꝓbis ſūt adiuuamēta virtutis· ⁊ ideo talis poteſt ſimul ſeruire deo ⁊ vti ipſis· (Jdeo dico vobis ne ſoliciti ſitis) ·ſ· ſolicitudine nimia· Notandū q xp̄s hic non ꝓhibet laborē· quia homo ad laborēꝫ naſcitur ſicut auis ad volandū· ſed ꝓhibet ſolicitudinē ſupfluā ⁊ inordiatā per quā poſtponūtur bona ſpiritualia ⁊ etiā eterna (anime veſtre) id eſt animali vite que cibo ſuſtentaꝭ (qd̄ manducetis· neqꝫ corpi veſtro quid induamini Nōne aīa plus eſt q̄ eſcaꝭ) quaſi dī· longe plus eſt (⁊ corpus plus q̄ veſtimentū) ·q· d· ſi deꝰ dedit vobis maiora ·ſ· corpus ⁊ aīam ɔſequēter dabit etiaꝫ miora ·ſ· eſcam et veſtimentū (Reſpiciate volatilia celi quoniaꝫ nō ſerūt neqꝫ metūt: neqꝫ cōgregāt in horrea· ⁊ pater veſter celeſtis paſcit illa) Vnde pſ· cxlvj· Qui dat iumentis eſcā ipōꝝ· ⁊ pullis coruoꝝ ⁊c· Multo fortiꝰ hoīem ſufficiēter paſcet· Vnde Rabanꝰ· Quis rex militibus deuotis debitaꝫ nō ꝓcurat alimoniāꝭ Quis dn̄s miniſtris ſuis non miſtrat cibariaꝭ Quis pater nō dat filijs alimētaꝭ ⁊c (Nōne vos magiſ pluris eſtis illꝭ) ·q· dī· multo maioris precij eſtis. Ly. natura humana maioris ponderis eſt corā deo ꝙ alia aīalia facta ſꝫ ꝓpt' hoīez. finis āt nobilior eſt hijs q̄ ſūt ad finē. Si ḡ de ill' curāt. multo fortiꝰ de vob̄ curābꝫ (Quis āt veſtrū cogitās p̄t adijcē ad ſtaturā ſuā cubitū vnū.) q. d. nullus. ḡ deꝰ q̄ dat hoī incremētū q̄ntitatē ſtatuē ꝑ ꝯñs etiā dabit nutrimētū ꝯueniēs ſtature ꝓut viderit expedire (Et de veſtimētis q̄d ſoliciti eſtis Cōſiderāte lilia agri quō creſcūt) .ſ. tā p̄cioſis coloribꝰ induta. (nō laborāt) .ſ. ad ornādū ſe (neqꝫ nent) .i. filāt: ad faciendū ſibi veſtimentū. et tñ optie veſtiūtur. ſic ꝙ regalia veſtimēta excedūt (Dico autē vobis qm̄ neqꝫ Salomō) qui fuit ditiſſimꝰ ſapiētiſſimꝰ potētiſſimꝰ inter reges (in oī glā ſua coopꝰ eſt) .i. veſtitus et ornatus taꝫ pulcre (ſicut vnū ex iſtis) Glo. quia in Salomone fuerūt veſtes aliene: in illo autē ꝓprie. Item ille ab arte. iſte a natura. et idō oēs tinctores pānoꝝ non p̄nt facere colorē viridē: ſic natura in h'ba naſcētibꝫ. vnde Ihero. Quid rubet ut roſa. q̄d candet ut liliū. (Si em̄ fenū agri q̄d hodie ē) .i. in p̄ſenti (et cras in clibanū mittit') id eſt ī futuro ponet' ī furno (deꝰ ſic veſtit) ſupple ſine ſolicitudine (q̄nto magis vos modice fidei) Ly. vocat āt eos qui nimis ſolicitant' de talibꝰ modice fidei: q2 ex defectu fidei ꝓcedit talis ſolicitudo ſupflua (Nolite ergo ſoliciti eē dicentes q̄d mādūcabimꝰ aut q̄d bibemꝰ) hoc ꝑtinet ad alimētū (aut q̄ operiemur) hoc ꝑtinet ad veſtimētū (Hec em̄ omia gētes inq̄rūt) Glo. q̄a infideles ſūt. et de eternoꝝ ꝓmiſſione nō ꝯfidūt Ly. gentiles d'ināa ꝓuidētiā circa actꝰ humanos negāt (Scit em̄ pr̄ vr̄) celeſtis (q2 hijs omībꝫ indiget') Glo. nō ē pr̄ piꝰ q̄ nō tribuit nc̄caria filijs q̄ꝝ nouit indigētiā. ſed deꝰ eſt pr̄ vr̄ ergo ſeruiētibꝰ ſibi tp̄alia ſufficient' miniſtrabit (Querite ḡ p̄mū) .i. p̄apue (regᵐ dei) de q̄ d'r Mat. xiij. Fulgebūt iuſti ſicut ſol ī regno pr̄is mei. Quis h' regnuꝫ nō deſiderat vbi oēs erūt reges et regie. ḡ feruēt' et diligēt' h' regnū eſt q̄rēdū (et iuſticiam eiꝰ) q2 iuſti in ꝑpetuuꝫ viuēt et apud dñm ē merces eoꝝ Sap. v. (et hec omnia) .ſ. tp̄alia (adijcien² vobis) vnde pſ. liiij. Iacta ſup dñm curā tuā et ipſe te enutriet. Itē in pſ. xxxvi. Nūq̄ vidi iuſtū derelictū

Circa p̄ns euāgeliū vbi d'r. Primuꝫ q̄rite regᵐ dei et iuſticiā eiꝰ Notādū ꝙ peccator q̄rit regnuꝫ dei nō priᵒ ſed vltiō .ſ. ī morte. q̄ndo em̄ peccator nō p̄t plus viuere vel q̄ndo credit mortē ſibi īminētē tūc q̄rit regᵐ dei et accipit exᵐ a latrone in cruce ſed non a Iohāne baptiſta. q̄ a cunabul' q̄ſiuit regnū dei. Similiter ſcūs Nicolaꝰ ep̄s q̄ q̄rta et ſexta feria ſemel ſugebat vbera. Sil' dn̄icus nī pat' q̄ a puericia ſua dño nr̄o ſeruire ſtuduit. et ſic de alijs ꝑtibꝫ ſcīs Cōtra q̄s nota exēplū de q̄nqꝫ virginibꝫ fatuis q̄ petierūt oleū in media nocte ī vaſis .i. in vicinitate mortis et nō obtinuerūt. ſic lāpades earū ſūt extincte et ipē excluſe ſūt a regno celoꝝ. vnde Augꝰ. Legi et ꝑlegi ſcripturā ſacram et nō inueni in q̄nqꝫ milibꝰ ānoꝝ ſaluatū in fine niſi ſolū latronē. vñ etiā Albertꝰ magnꝰ Rarū eſt ꝙ aliq̄s ex amore in fine vite fuevere peniteat. Ipē peccator q̄rit regnū dei ſꝫ nō iuſticiā eiꝰ Omnis em̄ homo vult eē btūs q2 ut dicit Boetiꝰ de ꝯſolatiōe ph'ie. li. iij. pſa. ij. Mētibꝰ hominū naturaliter ſummi boni cupido inſerta eſt. ſꝫ opa btitudinis nō curāt facere. Tota die peccator fabricat ſibi domū in inferno et intendit poſt hāc vitā q̄eſcere et habitare in celo ꝛc̄.

Dn̄ica. xvj. Ephe'ſio. iij.

Frēs. Obſecro ne deficiatis in tribulatiōibꝫ meis ꝓ vob̄. q̄ eſt glīa vr̄a. Huiꝰ rei grā flecto genua mea ad pr̄em dn̄i nr̄i Iheſu xp̄i. ex q̄ oīs p̄ṫnitas in cel' et in t'ra noīa² ut det vob̄ ſc̄m diuitias glīe ſue. v'tutē corroborari ꝑ ſp̄m eiꝰ: in interiori hoīe xp̄m habitarē ꝑ fidē in cordibꝫ vr̄is. in caritate radicati ⁊ fundati ut possitis cōp̄hēdē cū oībꝫ scīs. q̄ sit latitudo ⁊ lōgitudo ⁊ sublimitas ⁊ p̄fūdū. Scīē etiā supeminētē scie caritatē xp̄i. ut impleamini in oēꝫ plenitudinē dei. Ei āt qui potēs ē oīa facē supabūdāter q̄̄ petim9 ā intelligim9 ẜm v̄tutē q̄ opat̄ in nobis. ipsi glā i eccīa ⁊ in xp̄o ihū in oēs gnatōes scl̄i seculoꝝ. Amē.

¶ Postilla.

Obsecro vos ne. Añ initiū; h9 epistole scrib(i)t pau. d. ip̄e ephesijs. vos q̄ aliq̄n erat(is) lōge: facti estis ꝓpe i sāguie xp̄i. Tūc sequit̄ p̄ns ep̄la in q̄ ap̄ls docet nos q̄lr nō solū in p̄speritatib9 ẜ etiam in t̄bulatōib9 a bono deficere ⁊ retrocedere n̄ debem9 dicēs. (Frēs. obsecro vos ne deficiat(is)) Vīn. s. in fide ⁊ bonis opibꝫ. Me existente (in tribulatōib9 meis.) i. in vincul(is) ⁊ carcerib9 (p vobis) i. p doctrina ⁊ fide q̄ vobis predicaui. (q̄) s. fides (est gloia vestra) i. meritū glorie eterne (Huius rei grā) i. ꝓpt̄ hāc causā. s. ut nō deficiat(is) in fide ⁊ sāctitate vite (flecto genua mea) s. cordis et corporis (ad patrē dn̄i ih̄u xp̄i) L. p. ip̄ꝫ deuote dep̄cādo (ex q̄ ois paternitas) s. tā̄ q̄̄ ab autore (in celis) i. in celestibꝫ āgel(is) (⁊ in t̄ra) i. in t̄restribꝫ hoibus (nomiat̄. ut det nobis secūdū diuitias gloie sue) i. secūdū abūdātiā bonitat(is) sue (virtutē) L i. patiētie in aduersis (corroborari p spūm ei9) i. p spiritūscm̄ (in interiori hoie) s. in volūtate ⁊ in intellcū (xp̄ꝫ hitare in cordibꝫ v̄ris p fidē) q̄ purificat hitaclm cordis v̄ri (i caitate radicati) s. quēadmodū arbor q̄ quāto p̄fūdi9 fig(i)t radices in t̄ra tāto min9 euelli p̄t (et fūdati) ad silitudinē stabil(is) edificij q(ui)a quāto pl9 et meli9 dom9 fūdat̄ tāto diutius stat (ut possit(is) cōp̄hēdē) i. p̄fcē intelligē (cū oībꝫ scīs) s. ap̄lis martiribus. cōfessoribus ⁊ virginibus. et cū p̄fectis fidelibꝫ (que sit) Gor. i. q̄nta debꝫ esse (latitudo) charitas. quia in extēsiōe beneficioꝝ v: q(ui)a ad inimicos ut mat. v. Diligite īimicos v̄ros (⁊ lōgitudo) s. chaitat(is). q(ui)a in p̄seuerātia meritoꝝ. ut p̄ꝫ Math. x. Qui āt p̄seuerāuerit vsqꝫ i finē h̄ saluus erit (⁊ sublimitas) s. caitat(is). q(ui)a i intētōe celestiū p̄mioꝝ vn̄ Col. iij. Que sursū sūt q̄rite (⁊ p̄fūduꝫ) s. caritat(is). q(ui)a in hūilitate ex cōsideratōe iudicioꝝ dei. vn̄ ps. xxxv. Iudicia tua abissus multa. Itē oro ut possit(is) (Scīē) i. intellige. (etiā supeminētē scie caitatē x̄.) q̄ aiāꝫ suā p nob̄ posuit. ut p̄ꝫ Johānis xiiij. Maiorem caritateꝫ nemo hꝫ ut aiāꝫ suā pōt q̄s p amic(is) suis (ut impleamini i oēm pleītudinē dei) Vīn. i. in oī fructu iusticie i p̄ntia tādē oī fructu glorie in futūo (Ei aūt) i. deo p̄ri (q̄ potēs ē oīa facē) i. omp̄s ē (supabūdāt̄) gor. i. sup̄ meitū ut p̄ꝫ Ro. viij. Nō sūt cōdigne passiōes huius tpis ad futurā glāꝫ (q̄̄ petimus) i. plus q̄̄ petē sciamus vl̄ p̄sumamus. (ā itelligi9) i. plus q̄̄ itelligē possumus. Rō. q(ui)a nr̄ā intellectō sp̄ ē finita ẜ suū posse ē infinitū. igit̄ t(ame)n (ẜm v̄tutē) s. d(iui)nā (q̄ opat̄ in nob̄) Gor. vltr̄ quā petē p̄suēuemus. s. ut deus bō sīēt ⁊ q(ui)a p nob̄ moreēt̄ (Ipsi) s. dō p̄ri sit (glā in eccīa) Vīn. quā in sanguine filij sui lauit (⁊ in xp̄o Ihesu). i. in eius filio (in oēs gnatōes seculi scl̄oꝝ) i. in tota cōgregatōe mūdi vbi vna gnatio p̄terit ⁊ alt̄a aduenit. et sic q̄dāmō succedūt scl̄a seculis.

¶ Euangeliū

In illo tpe. Ibat Ihūs i ciuitatē q̄ vocat(ur) Naim. ibāt cū eo discipuli ei9 ⁊ turba copiosa. Cū āt appropīq̄ret porte ciuitatis ecce defūct9 efferebat̄ fili9 vnicus m̄ris sue. Et hec vidua erāt. et turba ciuitat(is) multa cū illa. Quā cū vidisset ihūs mīa motus sup eā: dixit illi. Noli flē. Et accessit ⁊ tetigit loculū. Hij aūt q̄ portabāt stetert. Et ait Adolescēs tibi dico surge. Et resedit q̄ erāt mortuus. ⁊ cepit loq̄ ⁊ dedit illi matri sue. Accepit āt oēs timor ⁊ magnificabāt deū dicētes. q(ui)a ꝓpheta magn9 surrexit in nobis. ⁊ q(ui)a de9 visitauit plebē suam

¶ Postilla.

Ibat Jħs in cĩtatē ꝛc̄· Luce· vij· Hoc miraculū fecit dñs Jħs· āno eiꝰ· xxxj· xiij· kal· auguſti· dñica luna· xxij· indictōe· iiij· Añ h̄ euāgeliū ſanauit xp̄s ſuū cēturionis· q̄ acceſſit ad ih̄m rogās eū ꝛ di· Dñe puer meꝰ iacet in domo paliticꝰ ꝛ male torq̄t· Et ait illi Jħs· ego veniā ꝛ curabo eū· Et rñs cēturio ait· Dñe non ſū dignꝰ ut itres ſb̄ tectū meū· ſ; tm̄ dic v̄bo ſanabi² puer meꝰ ꝛ dix^t Jħs centurioni Vade ꝛ ſic̄ credidiſti fiat tibi· ꝛ ſanatꝰ ē puer ī illa hora· Et factū eſt deinceps (Ibat Jħs in cĩtatē q̄ voca² Nap̄) Nap̄ eſt cĩtas pua ī galilea ꝓpe mōtē thabor q̄ diſtat a iheruſalē ad duas dietas (ꝛ ibāt cū eo diſcipli eꝰ ꝛ turba copioſa) li· turba multa cū dño· turba multa cū vidua Hoc factū ē ut euidētiꝰ eēt miraculū corā multis factū· ut viſo miāclo m̄lti fierēt dei laudatoēs ꝛ teſtes (Cū āt appropinq̄ret porte cĩtatis)· ſ· ſepeliēdi (ecce defunctꝰ efferebat̄ filiꝰ vnicus m̄ris ſue· Et hec vidua erat) Li· ātiq̄tꝰ loca ſepulture erant ex cĩtates· ne ex cadauerib; inficerēt hītatores cĩtatū (Quā cū vidiſſet Jħs mia motꝰ ſup eā) Tū q2 erat vidua Tū q2 nō hēbat aliū filium a q̄ poſſet in ſenectute ſuſtētari (Dix^t illi· noli flere)· q· d· cito ꝯſolata eris (Et acceſſit ꝛ tetig^t loculū) Ly· i· feretrū· ad h̄ eī tetigit ut ondēt ꝙ corpꝰ ſuū deitati vnituꝫ erat inſtrumētū deitatis eē in miraculis faciendis (Hij āt q̄ portabāt ſteterūt· Et ait Adoleſcēs tibi dico) Hoc· i· ꝑpa v̄tute īpero (ſurge)· ſ· a lecto mortis· (Et reſedit q̄ erat mortuꝰ)· ſ· p̄us· q2 ſtatī redijt vita p xp̄; (ꝛ cep^t loq̄) li· ut maīfeſte appareret ꝙ erat vere reſuſcitatꝰ (ꝛ ded^t illū m̄ri ſue) p̄ꝰ eī dederat in ꝯceptione (Accepit āt oēs timor) Hoc· ſ· admirationis de tā mirabili ſuſcitatione· Legit̄ ī euāgelijs dñm tres mortuos reſuſcitaſſe· ſ· puellaꝫ in domo utꝫ Math· ix· Adoleſcētē in porta ut habet̄ ī euāgelio hodierno· Lazaꝝ in ſepulcro· ut habetur Joh· xj· (ꝛ magnificabant deū) id ē magnū p̄dicabāt· Hoc eñ eſt magnificare deū: de ipſo magna credere ꝛ dicere (dicētes Quia ꝓpheta magnꝰ ſurrexit in nobis) in lege ꝛ ꝓphetis ꝓmiſſus (ꝛ q2 deꝰ viſitauit plebē ſuā) Xp· mittēdo eis ſaluatorē·

¶ Circa h̄ euāgeliū vbi dicit̄ Noli flere· Querit̄ vtruꝫ de amici morte aliq̄s licite poſſit lugere· Rñdetur ꝙ ſic ſed moderate· Sic martha ꝛ maria magdalena fleuerūt ſup lazarū fratreꝫ ſuū defunctū quē poſtmoduꝫ xp̄s a morte ſuſcitauit

¶ Scḋo querit̄ vtrū magis flendū ſit ꝑ morte aīe q̄ȝ corporis· Rñdet̄ ꝙ ſic· q2 quanto aīa eſt nobilior corpe tāto magis eſt dolendū de morte aīme q̄ȝ de morte corporis· vñ Aug· Maiꝰ ē dānū de amiſſiōe vniꝰ aīe q̄ȝ mille corpū vñ Ber· Totꝰ mūdꝰ p̄cio vniꝰ aīe eſtiari n̄ pt· S; ut dt Augꝰ· Mirabilis miſeria in hoīb; appet ꝙ cū morit̄ hō ſm corpꝰ: oēs amici ſue mūta plorāt· ſed cū morit̄ ſm aīam nullꝰ dolet: nullꝰ ploāt· a corpe mortuo nō recedūt donec ſepulture tradatur· aīe vero mortue nullꝰ aſſiſtit nullꝰ curat eā ad vitā reducere· Vtinam tot facerēt amici ꝑ aīa ꝛ ſuſcitāda q̄t facerēt ſi poſſēt amicū mortuū ad vitā reuocare·

¶ Tercio q̄rit̄ q̄ dñt nos ꝯſolari ſup morte pueroꝝ ꝛ ꝯſanguineoꝝ· Rñdet̄ ꝙ ad h̄ valent q̄nq; conſideratōes q̄s fere oēs tāgit btūs ihero· in q̄dā epl̄a· Pria ē ꝯſideratō diuine volūtatis cui debemꝰ nos in oīb; ꝯformaē· vñ Seneca in epl̄a ad lucilluꝫ· Placeat hoī q̄cq̄d deo placet· In ſignū hꝰ q̄tidie oramꝰ· Fiat volūtas tua ſic in celo ꝛc̄· Nā credere debemꝰ ꝙ deus in meliori ſtatu hominem reuocat· ſi bonus eſt· ne malus fiat· ſi malus ne peior efficiat̄· Scḋa conſideratio eſt diuine equitatis· q2 licitū eſt vnicuiq; quod ſuuꝫ eſt repetere· Deꝰ eñ habet ius ꝛ ptātem repetēdi pueros ꝛ cōſanguineos tuos· quia ipſius ſūt· vñ pſ· Ipſe fecit nos ꝛ n̄ ipſi nos Inſup tenemur deo ſoluere debitū mortꝭ. qꝛ oēs ſum⁹ ad mortē ↄſtricti. utꝫ Gen̄. iij. Quacūqꝫ die cōedentis ex eo: morte moriemini. vn̄ heb. ix. Statutū eſt hoib⁹ oib⁹ ſemel mori. Tercia ↄſideratio ē ōīne diſpoſitōis q̄ nouit q̄diu expediat hoi hic viuere et qn̄ mori. vn̄ Aug. i li. ſoliloq̄oꝝ. De ſalute corpis mei q̄diu m̄ ſit vtile neſcio: tibi dn̄e h̄ ↄmitto. Sic et bt̄s martin⁹ fecit dicens. Dn̄e ſi adhuc ppło tuo ſum neceſſari⁹ nō recuſo laborem fiat voluntas tua. O homo attēde diligēt quō tot⁹ mund⁹ plen⁹ eſt tribulatōib⁹ et miſerijs. Hoc ptꝫ qꝛ nūc frig⁹ nūc eſtas. fames et ſitꝭ. ſan⁹ et īfirm⁹ letus et triſtis. riſus et fletus: diues et pauper. viuus et mortuus. utꝫ Job. xiiij. Nūq̄ ī eod' ſtatu pm̄. Itē Job. xiiij. Hō natus de muliere breui viuēs tpe replet multꝭ miſerijs Vn̄ refert ſolin⁹ de barbarꝭ. ꝙ qn̄ pueri naſcūt' tūc magnū planctū faciūt et qn̄ moriunt magnū feſtū. Et beatus Jhero. refert de q̄dā terra vbi vxores cū maritꝭ ſepeliūt eligētes poti⁹ mori q̄ ī miſeria viuē. Quarta ↄſideratō iutilitatis et dāmificatōis qꝛ luct⁹ et triſticia dāmificāt hoiēꝫ ī corpe et aīa Eccī. xxx. Multos occidit triſticia et nō ē vtilitas ī ea vn̄ puer. xxv. Sicut tinea veſtimento: et vermis ligno. ita triſticia nocꝫ corpori. Etiā nocꝫ aīe defuncte. qꝛ tales ppt nimiā triſticiā erūt indeuoti: et indiſpoſiti ad orādū et ſuffragādū aīabus. et ſic aīme ↄſāguineoꝝ et pētoꝝ retardāt Exēm de h̄ q̄re in pmptuario exēploꝝ diſcipli Prcvij. Quīta ↄſideratō ē future reſurrectōis in q̄ lete ad vitā reducet q̄ hic deplāgit'. vn̄. j. ad theſ. iiij. Nolum⁹ vos ignorare de dormientib⁹ ut nō ↄtriſtemini ſicut ceteri q̄ ſpē n̄ hn̄t. Nā q̄libꝫ xpian⁹ credere debꝫ reſurrectōꝫ. et ſi hic car⁹ et fidelis tibi fuit milleſies tibi carior erit ī celo et ſi h̄ tibi vtil fuit milleſies vtilior tibi erit in celo. qꝛ ōīa merita ſcōꝝ ↄdiuidet. Vn̄ Anſ. Vnuſquiſqꝫ tantū gaudet de alteri⁹ merito q̄tū de ſuo ppo

Dn̄ica. xvij. Eple. iiij.

Fr̄es. Obſecro vos ego vinct⁹ in dn̄o. ut dignē ābuletis vocatōe q̄ vocati eſtis. cū oī hūilitate et māſuetudie. cū paciā ſupportātes īuicē in charitate. ſolliciti ſeruare vnitatē ſpūs ī vinclo pacis. Vnū corp⁹. vnus ſpūs. ſicut vocati eſtis in vna ſpe vocatōis vre. vn⁹ dn̄s. vna fides. vnū baptiſma. Vn⁹ de⁹ et pr̄ oim. q̄ ſup oēs. et p oia. et in omnib⁹ nobis. q̄ eſt bn̄dict⁹ in ſecula ſeculoꝝ.

Poſtilla

Obſecro vos. Añ initiū hui⁹ eple ſcribit paul⁹ d. De⁹ q̄ potēs ē oia facē ſupabūdāt q̄ petim⁹ ā intelligim⁹ ſm virtutē q̄ opat in nob. Tūc ſeq' pn̄s epla. Nondū. epla et euāgeliū ↄcordāt in hoc. qꝛ euangeliū dicit de ydropico quē dn̄s Jh̄s curauit et p⁹ increpatōꝫ de ſupbia phariſeoꝝ ↄcludit. d. Qꝛ ſe humiliat exaltabit. Sic aplš in epla hodie docꝫ nos hūilitatē paciam et māſuetudinē ſicut in epla patebit g̊ d. (Fr̄es ob. vos etc.) i. peto vos p hoc ſupbis nō ſp imparandi poteſtatē et exercēdi. ſed pie admonēdi qꝛ ſicut Seneca dicit. Generoſus eſt anim⁹ hoīs poti⁹ vult vbīs dulcedie duci q̄ importunitate trahi. i. facili⁹ ducit pia admonitōe q̄ violēter trahat imperio et ptāte (ego) .ſ. paulus (vinct⁹) i. ligat⁹ ī carcē. Scripſit. n. hāc eplam de roma detēt⁹ in carcē p Thitū diſcipulū ſuū (in dn̄o) i. ppt dn̄m (ut digne ābuletis) pcedēdo de virtute in virtutē (vocatōe qua vocati eſtis) .ſ. ad fidē catholicā p predicatōnes meas (cū oī hūilitate) Ly. .ſ. interiori quātū ad mentē. et exteriori quātū ad ↄuſatōeꝫ (et māſuetudine) ut tractabiles ſitꝭ (cū paciētia) aduerſoꝝ. (ſupportātes inuicē) in defectibꝫ et infirmitatibꝫ (in caritate) .ſ. dei et primi (ſolliciti) ſupple ſitis (ſuare vnitatem ſpūs) i. vnitatē eccleſie quā facit ſpūſſanct⁹ et p oppoſitū ei⁹ ſciſma facit diabol⁹ (in vinclo pacis) ſicut. n. vinculū corpale vnit ligata intra ipm ſic pax et trāq̄llitas ſuant vnitatē credētiū (Vnū corp⁹) ſupple ſitis qđ eſt corpꝰ xp̄i miſticū. ꝗ debemꝰ eſſe in caritate ſicut mēbra corporis (vnꝰ ſpūs) Vin. i. idē velle ⁊ nolle (ſicut vocati eſtis in vna ſpe) .ſ. btitudinis eterne (vocatōnis veſtre) ad fidē catholicā ꝑ quā habet᷑ vitā etnā (Vnꝰ dn̄s) .ſ. cui ſeruitis (vna fides) q̄ꝛ licet articuli ſūt multi in fide catholica tn̄ vna ē fides (vnū baptiſma) Vin. ꝗ regeneramur (vnꝰ deꝰ et pat᷑ oīm) .ſ. ꝑ creationē. ⁊ ideo nemo pōt alteri ſe ꝓ̄ferre (q̇ ē ſup oēs) ſupple creaturas ꝑ excellētiā. (⁊ ꝑ oīa) ꝑ generalē rerū gubernatōꝫ (⁊ in oībꝰ nobis) .ſ. fidelibꝰ ē ſpecialr̄ ꝑ grāꝫ (q̇ ē bn̄dictꝰ in ſecula ſclorū Amen).

¶ Euangelium.

IN illo tp̄e. Cū intrret ih̄s ī domū cuiuſdā pn̄cipis phariſeorum ſabbato māducarē panē. ⁊ ipi obſuabant eū. Et ecce hō q̇dā ydropicꝰ erat añ illuꝫ. Et rn̄s ih̄s dixᵗ ad legiſpitos ⁊ phariſeos: di. Si lꝫ ſabbato curarē. At illi tacuert. Ipſe do apprehenſū ſanauit euꝫ ac dimiſit. Et rn̄s ad illos dixit. Cuiꝰ vr̄m aſinꝰ aut bos in puteū cadet: ⁊ nō ꝯtinuo extrahet illū die ſabbati. Et nō poterāt ad hec rn̄dere illi. Dicebat autē ⁊ ad īuitatos parabolaꝫ intendēs quō primos accubitus eligerēt dicens ad illos. Cū īuitatus fueris ad nuptias nō diſcūbas ī p̄º loco ne forte honoratior te ſit īuitatus ab illo. Et veniens is q̇ te ⁊ illū vocauit: dicat tibi. da huic locū. et tūc īcipias cū rubore nouiſſiᵐ locū tenē. Sꝫ cum vocatꝰ fueris vade ⁊ recūbe in nouiſſimo loco. ut cuꝫ venerit q̇ te īuitauit: dicat tibi. Amice aſcēde ſupiꝰ. Tūc erit tibi gloia corā ſimul diſcūbētibꝫ. q̄ꝛ oīs q̇ ſe exaltat hūiliabiᵗ. et q̇ ſe hūiliat exaltabit᷑.

¶ Poſtilla.

CVm intraret Ih̄s in domū. Lu. xiiij. Math. xij. Hoc ſignum ⁊ hāc phariſeoꝝ increpatōeꝫ fecit dn̄s Ih̄s āno eius xxxij. ſabbato. v. nōs octobris. luna. xiij. indictōne. v. Añ initiū illiꝰ euāgelij ſcribit ſanctꝰ lu. in p̄cedēti. ca. ꝙ q̇dā dixit ad ih̄m dn̄e ſi pauci ſūt q̇ ſaluāt᷑. Ipē autē dixit ad illos. Cōtēdite intrare ꝑ anguſtaꝫ portaꝫ. q̄ꝛ multi dico vobꝫ q̄rēt intrarē ⁊ nō poterūt. Cū āt intrauerit ꝑ̄familias ⁊ clauſerit hoſtiū īcipiet᷑ foris ſtare ⁊ pulſare ad hoſtium: di. dn̄e aperi nobis. ⁊ rn̄dēs dicꝫ vobis Neſcio vos. vn̄ ſit᷑. Tūc īcipiet᷑ dicē. Māducauiꝰ corā te ⁊ bibimus. ⁊ in plateis nr̄is docuiſti. Et dicet vobꝫ neſcio vos vnde ſit᷑. Diſcedite a me oēs operarij iniq̇tatis. Ibi erit fletus ⁊ ſtridor dētiuꝫ. Et tūc poſtmodū ſeq̇t᷑ euāgeliū hodiernum (Cum intrarēt Ih̄s in domū cuiuſdam pn̄cipis phariſeorum) Gor. i. ī domo principis phariſeoꝝ ⁊ alioꝝ aduſarioꝝ ſuoꝝ comedᵗ xp̄s ⁊ hꝰ ꝓpt᷑ eoꝝ edificatōꝫ ⁊ ꝓpt᷑ pfcē caritatis oñſiōꝫ q̄ eſt diligere īimicos utꝫ lu. vj. Diligite īimicos vr̄os ⁊c. (ſabbato māducarē panē) Gor. noīe panis vite neceſſaria deſignātur. Intrauit autē ad comedendū non fercula voluptatis ſed paneꝫ neceſſitatis. Lyra. iſte princeps phariſeorum inuitauit chriſtū malicioſe ⁊ non ex deuotione. vn̄ ſubditur (⁊ ipſi obſuabāt euꝫ) Ly. attendētes ſi int᷑ epulas aliq̇d diceret aut facēt vn̄ poſſent eū accuſare (Et ecce homo q̇dam idropicus) Ly. ydropicꝰ dr̄ ab ydor qđ eſt aqua q̄ꝛ ydropicꝰ habꝫ aquaꝫ inter carnē ⁊ cutē. ⁊ hoc eſt ꝓpriū ydropici ꝙ q̄nto plus bibit tāto plꝰ ſitit (erāt ante illuꝫ) Cirillꝰ dicit. ꝙ ille nō petebat a xp̄o ſanari timore phariſeoꝝ. ſed ſolū ſe oñdebat ut xp̄s eū vidēs eius miſereret᷑ (Et rn̄dēs Ih̄s dixit ad legiſpitos ⁊ phariſeos) Li. non rn̄dit ipſis ad verba. q̄ꝛ queſtio nō ꝓponebat᷑ ſed ad cogitatōes phariſeoruꝫ ⁊ legiſpitoꝝ rn̄dit. vn̄ Beda. ꝑ hoc oñdit ſe eſſe verū deū q̇ ſolꝰ nouit corda hoīm (dicēs Si licet ſabbato curarē) Gor. i. ſi licet opa pietatis ⁊ miſericordie facē ſine ſabbati violatōe cuiuſmodi opꝰ eſt infirmū curare (At illi tacuerūt) Beda. merito tacēt q̇ ꝯtra se dictū quicq̄d dixerint vidēt. Si enī licet sabbato curare: cur ipsū obseruāt. si nō licet cur ꝑecoa curāt (Ipse vero apphēsum sanauit eū) Ly. qꝛ p impositionē manꝰ ipsū curauit et postea manū retraxit (ac dimisit) scilꝫ abire corpalit̄ sanatuꝫ (Et rn̄dēs ad illos dixit. Cuiꝰ vestrū asinꝰ aut bos in puteū cadet et nō cōtinuo extrahet illū in die sabbati) Gor. q. d. Si sabbatū nō frāgitis sbueniēdo pecoribꝰ q̄ntominꝰ frāgo ipsū subueniēdo hoībꝰ (Et nō poterāt ad hec rn̄dere illi) Li. tāq̄ ꝯfusi euidēti ratione. Sed notādū qꝛ magna fuit phariseorū malitia. qꝛ plus curabāt de aīalibꝰ q̄ de hoibus. sic et multi plebani et p̄lati maiorē curā habēt de rebꝰ tpalibꝰ q̄ de aīabꝰ. vn̄ Criso. Cadit asina et est qui subleuet. perit anima et nō est q̄ recogitet (Dicebat autē ad īuitatos parabolā) Ly. ꝯfutando eos de superbia et ambitōne indebita honorū (intendēs quō p̄mos accubitꝰ eligerēt) Gor. id est quō de primis accubitis obtinēdis laboraret: dicens ad illos (Cū inuitatꝰ fueris ad nuptias) Cirillus. celestes. de q̄bus dicit Apoc. xix Bti q̄ ad cenā nuptiarū agni vocati sūt (non discūbas in p̄mo loco) Ille in primo loco discūbit qui se in corde p̄fert aliis. sicut phariseus qui dixit nō sū sicut ceteri hominū. Scdo dignitatē seu p̄laturā indebite ambiendo sicut lucifer vnde Isa. xiiij. Ero simil altissimo (ne forte honoratior te sit īuitatꝰ ab illo et veniēs is qui te et illū vocauit dicat tibi. da huic locū. et tc̄ incipias cū rubore) id est cū ꝯfusione (nouissimuꝫ locū tenere. Sed cū vocatus fueris ad nuptias vade et recūbe in nouissimo) .i. minoreꝫ te aliis reputando. sicut apls fecit q̄ dixit Ego sū minimꝰ apostolorū (ut cū venerit qui te inuitauit. dicat tibi Amice ascende superius) .i. in p̄nti per gratiā et in futuro p gloriam (Tunc erit tibi gloria corā simul discūbentibꝫ) .i. in eadeꝫ beatitudine quiescētibꝰ (q̄a omīs q̄ se exaltat) .i. supbiēdo (humiliabit̄) necessario hic vel in futuro. Vn̄ ꝑuer. xxix. Supbum sequit̄ humilitas (et q̄ se humiliat) voluntarie ex corde (exaltabitur) hic vel in futuro. sicut ondit btūs Grego. q̄druplici exēplo dicēs. Pupilla oculi q̄nto est nigrior tāto lucidior. Cādela q̄ntomagis inclinat̄ tāto maiori luce ꝑfundit̄. Arbor quāto pfūdiꝰ radicat̄ tāto altiꝰ crescit. Aq̄ q̄ntomagis descēdit deorsū tātomagis ascendit sursuꝫ. Sic homo quantomagis vilescit sibi et inclinat̄ p humilitatē: tātomagis lumine gratie et glorie replet̄. et quantomagis descēdit humiliādo seipsū. tātomagis ascēdit ad deū ¶ Circa p̄ns euangelium. vbi dr̄. Et ipsi obseruabāt eū. Querit̄ hic an xp̄s debuit tenere vitā solitariaꝫ. aut socialē. Rn̄deo qꝛ ꝯsiderato fine ad queꝫ veneāt tūc magis decuit eū tenē vitā socialē q̄ solitariā. venerāt ei p° ad ondēdū se verū deū et hoiem. q̄d oportebat opibꝰ appbaē et sic vitā socialē tenē. Scdo veneāt ad nos īformandū ī moribꝰ et exēplis q̄ nō potuisset solitarie sp stādo quare decuit eū vitā socialē tenē Tercio venerat ad liberandū nos tā ab īfirmitatibꝰ corpalibꝰ q̄ spūalibꝰ. q̄re decuit eū talē vitā tenē: ut se domesticū hoibꝰ ondēdo eos attraheret ad bonuꝫ verbo exēplo et ꝯsideratōe. et sic eū fecisse ondūt euāgeliste d. qꝛ ibat de cīitate in cīitatē: et ī castella et in villas. et de iudea in galileā et ecōuerso. et multū laborabat p̄dicādo. īfirmos sanādo et miracula faciendo: ut daret posteris intelligē se talē vitā elegisse q̄ eēt nob̄ magꝭ vtile et meliora vtiliora tutior. qꝛ fr̄ q̄ iuuat̄ a frē: ē ut cītas munita et firma. et ve hoi soli. q̄a si ceciderit nō hꝫ subleuantē se.

Dn̄ica. xviij. .i. Cor. i.

Frēs Gr̄as ago deo meo semp p vobis. in grā dei q̄ data est vobis in xp̄o Ihū. qꝛ in oībꝰ diuites facti estis in illo: in omni verbo et in omni sciētia. sicut testimoniū xp̄i cōfirmatū eſt in vob. ita ut nihil vobis deſit in vlla grā. expectātibz reuelatōez dn̄i nr̄i ih̄u xp̄i. q̄ ⁊ cōfirmabit vos vſqz in finem ſine crimine. in die aduentus dn̄i noſtri Ih̄u xp̄i.

Poſtilla.

Gratias ago deo meo ſemp. ⁊c. Ante initiū illi9 ep̄le ſcribit apoſtol9 ſalutās amicabilr̄ cor. d. Gratia vobis ⁊ pax a deo patre nr̄o ⁊ dn̄o iheſu xp̄o. Tūc ſtatī ſeq̄r p̄ſes ep̄la q̄ cōcordat cū euāgelio hodierno in hoc qr in euāgelio legit̄ de magno mādato dilectionis qd̄ abſqz dono grē p̄ficī nō pōt. ut ergo hoc mādatū magnū implere poſſum9 tūc ap̄ls paulus in ep̄la hodierna nos inducit ad grāz obtinēdaz. ⁊ principalr̄ p grāz actōnes. qr grāz actō ē ad pl9 dandū inuitatō. ergo ap̄ls dic̄ in ep̄la (Grās ago) Glo. corde ore ⁊ ope. Hic ē mos ap̄li. qr fere om̄s ep̄las ſuas incipit a grāz actōe (deo meo ſemp) Li. i. in oībz horis mihi ad orādū cōgruis ⁊ deputatis (p vob) ſicut p filijs meis cariſſimis (in grā dei) i. ꝓpt̄ gratiaz dei (q̄ data ē vobis in xp̄o ih̄u) Vm. i. ex merit̄ ⁊ v̄tute ih̄u xp̄i (qr in oībz) ſ. ptinētib9 ad ſalutē. (diuites facti eſtis in illo) ſ. xp̄o (in oī v̄bo) doct̄ne (⁊ in oī ſciētia) i. intelligentia ſcripturaz (ſicut teſtimoniū xp̄i) Gor. i. teſtimoniū nr̄m de xp̄o (cōfirmatū eſt in vobis) i. a vobis firmit̄ retentū (ita ut nihil vobis deſit in illa grā) ad ſalutē nc̄aria (expectātibz reuelatōez) Gor. i. clarā viſionē ⁊ cognitōem (dn̄i nr̄i iheſu xp̄i) q̄ erit in p̄ria celeſti (q̄ ⁊ cōfirmabit vos) in donis collatis (vſqz in finē) i. vſqz ad mortē. ut ſit (ſine crimie) Ly. i. ſine pc̄ō mortali qr peccatuz veniale n̄ pōt eē a p̄fectis oīo vitari. vn̄ pu. xxiiij. Septies in die cadit iuſt9 ⁊ reſurget (ī die aduēt9 dn̄i nr̄i iheſu xp̄i) i. in die iudicij. qr q̄ ſīn crimie mortali in die mortis inuenit̄: ī die iudicij ſine crimine p̄ntabit̄.

Euangelium.

In illo tp̄e. Phaiſei audiētes q̄ ih̄s ſilētiū iposuiſſ& ſaduceis: cōuenerūt in vnū. ⁊ interrogauit eū vnus ex eis legiſdoctor tēptās eū. Mḡr. qd̄ ē mādatū magnū in lege? Ait illi ih̄s. Diliges dn̄z deū tuū ex toto corde tuo ⁊ ī tō aīa tua ⁊ ī tō mēte tua. Hoc ē maxim ⁊ p̄m mādatū. Scd̄z āt ſile ē huic. Diliges pximū tuū ſic teip̄z. In iſtis duob9 mādatis vniuſa lex pēdet ⁊ p̄phe. Cōgregatis aūt phariſeis interrogauit eos ih̄s d. Qd̄ vob videt̄ de xp̄o cui9 fili9 eſt? Dicūt ei dd̄. Ait ill̄. Quō ḡ dd̄ in ſpiritu vocat eū dn̄m: di. Dixit dn̄s dn̄o meo ſede a dextris meis. Donec ponā inimicos tuos ſcabellū pedū tuorū. Si ḡ dd̄ vocat eū dn̄m quō fili9 ei9 ē? Et nemo poterat ei r̄ndere v̄bū: neqz auſus fuit quiſq̄ ex illa die eū āpli9 interrogare.

Poſtilla

Phariſei audiētes q̄ Ih̄s Mat. xxij. mar. xij. Lu. x. Hanc diſputatōnē dn̄i cū phariſeis fecit dn̄s iheſus āno eius. xxxiij. xj. kal. ap̄l feria iij. luna. xij. indc̄oe. vj. Li. Pro itellc̄u illi9 euāgelij nōndū q̄ int̄ iudeos q̄daz erāt q̄ vocabant̄ ſaducei q̄ recipiebāt tm̄ q̄nqz libroſ moiſi ⁊ dicebāt aīaz hōis mortalē. ⁊ p cōſequēs negabāt reſurrectōz. Et iſti ſaducei acceſſerūt ad iheſū ⁊ interrogauerūt eū. d. Deut. xxv. moiſes dixit Si quis mortuus fuerit nō hn̄s filiū: ducat frat̄ vxorē ei9 ⁊ ſuſcitet ſemē fr̄is ſui Erāt āt apd̄ nos ſepteʒ fr̄es: ⁊ p̄m9 vxore ducta defunct9 ē. ⁊ nō hn̄s ſemē reliq̄t vxorē fr̄i ſuo. ſilr̄ ſecūdus: tercius vſqz ad ſeptimū. Nouiſſīe āt oīm ⁊ mulier defūcta ē. In reſurrectōne ergo cui9 erit de ſeptē vxor? oēs eīm habuerūt eā. Scriptū eſt deut. xxv Cū hītauerint fr̄es ſil. ⁊ vn9 eorū abſqz liberis mortu9 fuerit: vxor defuncti n̄ nubet alteri: ſed accipiet eaz fr̄ ei9. et ſuſcitabit ſemē fr̄is ſui. ⁊ p̄mogenitū ex ea filiū: noīe illi9 appellabit: ut nō deleat̄ nomē eius ex iſr̄l. Cū autē noluerit accipe vxorē fr̄is ſui que ei lege debetur: pget mulier ad portaʒ ãtatis: ⁊ interpellabit maiores natu: diceretqꝫ. Nō vult frat̄ viri mei ſuſcitaē ſemē fr̄is ſui ī iſrl̄. nec me in cōiugiū ſumē. Staticqꝫ accerſiri eū facientes ⁊ interrogabūt. Si rn̄derit. nolo eā vxorē accipere: accedet mulier ad eū corā ſeniorib꞉ ⁊ tollet calciamētū de pede ei⁹. ſpuetqꝫ ī faciē illi⁹ ⁊ dicet. Sic fiet hōi q̄ nō edificat domū fr̄is ſui: et vocabit̄ nomē illi⁹ in iſrl̄ dom⁹ diſcalciati. Rn̄dēs āt ih̄s ait ill̄ Erratis neſciētes ſcripturas neqꝫ virtutē dei. In reſurrectiōe eī neqꝫ nubēt Ly. i. viri n̄ accipient vxores: neqꝫ nubētur. i. mulieres nō accipiētur a viris ſed erunt ſicut angeli dei. ſ. incorruptibiles ⁊ immortales. Gor. in hoc ſcl̄o morimur q̄ naſcimur: ſed in futura vita null⁹ morit̄ q̄ null⁹ naſcit̄. Jō p⁹ reſurrectionē gn̄alem hoīes nō nubēt neqꝫ nubētur. Et audiētes turbe mirabātur ī doctrina ei⁹. ſ. ꝙ ita prudēter rn̄deret Tūc ſtatim ſeqtur euāgeliū hodiernū. (Pharisei autē audiētes ꝙ ih̄s ſilentiū impoſuiſſet ſaduceis) Ly. licet eñ pharisei ꝯtrarij eēnt ſaduceis ī opione de aīe imortalitate ⁊ de mortuoꝝ reſurrectiōe: tn̄ cōueniebāt cum eis in xp̄i pſecutiōe. ⁊ iō audiētes ꝙ ſilētiū impoſuiſſet eis (ꝯuenerūt ī vnū) Ly. ad inuadēdū xp̄ꝫ actio⁹ ⁊ ad ipſū venerūt in mag̃ multitudīe ad magis eū terrēdū (⁊ interrogauit eū vn⁹ ex eis legiſ doctor) Ly. ut ſi ꝯfuſus eſſ ſol⁹ videret̄ ꝯfundi. ſi āt vincerēt oēs viderēt̄ eū viciſſe ſm ꝙ dicit Cris. (Tēptās euꝫ) ſupple cape in ſermōe (Magiſter. qd̄ eſt mandatum magnū in lege?) vn̄ Cris. Magiſtꝝ vocat cui⁹ nō vult eē diſcipulus (Ait illi iheſus Diliges dn̄m deū tuū ex toto corde tuo) Jh̄s. ex toto corde ut oēs cogitationes in deū deflectas (⁊ in tota aīa tua) ut omnes affectiones in deū conuertas (⁊ in tota mēte tua) ut omēs qnqꝫ ſenſus xp̄ō vacēt. vn̄ Ber. toto corde. id eſt ſapiēter. tota anima id eſt dulciter. tota mēte: id ē fortiter. (Hoc eſt maximū ⁊ primū mandatū). ſ. in dignitate. qr caritas maior eſt ⁊ dignior omnib꞉ virtutib꞉ (Scd̄m āt eſt ſimile huic Diliges proximū tuū ſicut teipſū) Li. id eſt ad eādem btitudinē ad quā dilig̃ te. (In his duob꞉ mādatis vniuerſa lex pendet ⁊ ꝓphete) Ly. qr oīa precepta ordinātur ad dilectionē dei ⁊ proximi quia tria precepta ꝑme tabule pertinent ad dilectōnem dei ⁊ precepta ſecunde tabule ꝑtinent ad dilectōem proximi Vn̄ Cris. Nō poteſt hominē odire q̄ deū amat. nec poteſt deū amare q̄ hominē odit. Magiſter i. ij. diſ. xxviij Qui deū diligit nō poteſt eū contēnere quē de⁹ precepͭ diligi. ⁊ q̄ diligit pxiᵐ: quid ī eo diligͭ niſi deū Igitur vera ē. (Cōgregatis āt phariſeis) gor. ſ. qui ad tēptādū venerāt (interrogauit eos ih̄s dicēs. Quid vob̄ videt̄ de xp̄ō) i. meſſia ī lege ꝓmiſſo (cu⁹ fili⁹ ē Dicūt ei. Dauid). ſic dr̄ in pſ̄. cxxxi. De fructu vētris tui ponā ſup ſedē tuā (Ait illis. Quō ergo dd̄ in ſpū) i. ſpū ſcō inſpirat⁹ (vocat eū dn̄m dicēs) in pſ̄. cix. (dixit dn̄s dn̄o meo) id ē filio ſuo (ſede a dextris meis) i. in eq̄litate mea ſm ꝙ de⁹ vl̄ in potiorib꞉ bonis ꝑ oīb⁹ creaturis (Donec ponā inimicos tuos ſcabellū pedum tuoꝝ) Ly. iſtd̄ ꝯplebit̄ in iudiciō qn̄ oīa pfecte ſbꝫcta erūt hōi xp̄ō (Si ergo dd̄ vocat eū dn̄m quō fili⁹ ei⁹ eſt?) Gor. eſt eñ xp̄s fili⁹ dauid ⁊ etiā dn̄s dauid. fili⁹ dd̄ fuit ſm carnē. ⁊ dn̄s dauid ſm deitatē ⁊ ſic reſtat ꝙ xp̄iſtus eſt deus ⁊ homo (Et nemo poterāt ei rn̄dere v̄buꝫ) Nō īmerito cū ſeruo xp̄i ſcilꝫ ſancto Stephano diſputanti iudei ⁊ phariſei nō poterāt reſiſtere nec ꝯtradicere ſpiritui q̄ in eo loq̄bat̄. multo min⁹ xp̄o qui eſt fons ſapiētie ⁊ grē (neqꝫ auſus fuit quiſq̄ ex illa die eū amplius interrogare) ꝓpter timorē ſimilis cōfutationis. vn̄ Jhero. Cōfutati ſmonib⁹ vltra nō interrogāt Ex his oñdit̄ ꝙ ñ ex deſiderio diſcēdi ſed ex malicia tēptādi eū interrogabāt ¶ Cit pn̄s euangeliū vbi dr̄. Diliges pxiᵐ tuū ſicut teipſū· dicit Hugo de prato ꝙ ordo caritatis eſt ut de⁹ ſuper oīa diligat² Scdō animā ꝓpriā· Tercio aīa ꝓximi· ⁊ magis q̄ vitā ꝓpriā· Vnde hic querit᷑ vtꝝ mori ꝓ ſalute ꝓximi ſit de neceſſitate ſalutis· Rn̄det Hugo de prato· ꝙ mori ꝓ ꝓximo eſt ꝑfecte caritatis que nō req̇ritur de neceſſitate ſalutis ſed ſolū in viris ꝑfectis· hoc multi doctores tenent· Vnde Hugo· Non tenemur ita ꝑfectā habere caritatē ſicut xp̄s habuit· nec cōſilia que xp̄us obſeruauit tenemur obſeruare: ſed hoc eſt maius ⁊ perfectius ꝙ vnus alteri poſſit facere ſcilꝫ mori pro ipſo· vnde Joh̄· xv· Maiorem caritatē nemo habet ut animā ſuam ponat q̊s ꝓ amicis ſuis· vnde Auguſ· Perfecta iſta caritas eſt ut ꝑatus ſit q̊s mori ꝓ fratribꝫ ſuis·

Dominica· xix· Epheſioꝝ· iiij·

FRatres· Renouamini ſpū mentis veſtre· ⁊ induite nouū hominē q̄ ſm deū creatus eſt· in iuſticia ⁊ ſanctitate veritatis· Propt᷑ qđ deponētes mēdaciū: loq̇mini veritatē vnuſq̇ſqꝫ cū ꝓximo ſuo· q̄m ſum⁹ inuicē mēbra Iraſcimini ⁊ nolite peccare· Sol nō occidat ſup iracūdiā veſtrā Nolite locū dare dyabo Qui furabat᷑: iā nō furet᷑· magis aūt laboret opando maib⁹ ſuis qđ bonū ē: ut habeat vn̄ t̄buat nccitatē patiēti·

Poſtilla·

REnouamini ſpiritu mētis· ⁊c̄· Añ initiū illi⁹ ep̄le ſcribit ſanct⁹ paul⁹ in eodē ca· d· vn⁹ dominus vna fides· vnū baptiſma· vn⁹ de⁹ ⁊ pater oīm Tūc ſeq̇tur ep̄la p̄n̄s que in hoc cōcordat cū euangelio hodierno· q2 in euāgelio legitur de palitico quē dn̄s curauit· Sic in epiſtola apoſtolus monet paliticos in anima ut erigant᷑ ſpūaliter a paliſi ad bona opa di· (Renouamini) Ly· p grām dei (ſpū mētis veſtre) gor· in ſpū que eſt mēs vr̄a (⁊ induite nouū hoiem) vetus hō eſt adā: p quē pctm̄ in oēs hoīes introiuit· ſed nou⁹ hō eſt xp̄s q̄ eſt p̄mū p̄ncipiū inouatōis ⁊ renouatōis· q̄m ſicut in adā oēs moriunt᷑ ita ⁊ in xp̄o oēs viuificabūt᷑ (q̄) i· nouus hō xp̄s (ſm deū creat⁹ ē) i· ⁊ ſpirituſcō ɔceptus ē in vtero v̄gis ac de ea natus eſt (in iuſticia) opis (⁊ ſcitate) cordis (veritat̄) oris Ly· q2 nō fuit in xp̄o duplicitas vel falſitas aliqua vel ypocriſ· ut· j· pe· ij· Qui peccatū nō fecit nec eſt inuētus dolus in ore ei⁹ (ꝓpter qđ deponētes mendaciū) Ly· p qđ ꝓximus defraudat᷑ (loq̇mini veritatē vnuſq̇ſqꝫ cum ꝓximo ſuo) p quā cū eo recte viuit᷑ (q̄m ſum⁹ inuicē mēbra·) Vm· nā vnū mēbrū nō decipit alterū in eodē corpe: ſꝫ plus cōdolet et adiuuat alterū ſic ꝙ os ſeruit capiti oculo· pedib⁹ ⁊ ſic de aliꝭ mēbris (Iraſcimini) cōtra peccātes (et nolite peccare) nimis aſpere arguendo· Vñ Eccs· vij· Noli eſſe iuſt⁹ multū· (Sol nō occidat ſup iracundiā vr̄am) i· nō duret vſqꝫ ad occaſū ſolis (nolite locū dař diabolo) Vm· i· in ira pſeuerando (Qui furabat᷑) Ly· añ ɔuerſionē de errore gentili (iā nō furet᷑) i· xp̄ianitatis tp̄e (magis aūt laboret manibus ſuis) Gor· vnuſq̇ſqꝫ opando maib⁹ ſuis) diligēter et ſtrēnue· q2 q̄ nō laborat nō māducet (qđ bonū eſt) i· vtile ⁊ honeſtū (ut habeat) non tm̄ vnde viuat: ſed et (vnde tribuat neceſſitatē patiēti) id eſt indigenti·

Euangelium·

IN illo tp̄e· Aſcēdēs Ih̄s in nauiculā trāſfretauit ⁊ venit in c̄tatē ſuā Et ecce offerebāt ei paliticū iacentē in lecto· Vidēs āt ih̄s fidē illoꝝ dixit palitico· Confide fili Remittūt᷑ tibi pc̄tā tua· Et ecce q̄dā de ſcribis dixerūt intra ſe· hic blaſphemat· Et cū vidiſſꝫ ih̄s cogitatōes eoꝝ dixit eis Vt q̇d mala cogitat̄ in cordibꝫ vr̄is· Qđ eſt facili⁹ dicē· dimittūt᷑ tibi pc̄tā tua: an dicē: Surge ⁊ ābula· Vt āt ſciat̄ q2 fili⁹ hoīs hꝫ ptātē dimittēdi pc̄tā Tūc ait palitico· Surge· tolle lectū tuū ⁊ vade in domū tuā Et ſurrexit ⁊ abijt in do^m suā Vidētes āt turbe timuerūt ⁊ gl'ificauerūt deū q̄ ded^t ꝑtātē talē hoībꝫ.

¶ Postilla.

Hscēdēs Jhs ī nauiculā. Math. ix. Hoc sig^m fec̄ dn̄s ihesus āno eiꝰ xxxi. xij. kl. octobꝛ. feria. v. luna xxiiij. īdictōe. iiij. Añ initiū illiꝰ euāgelij scribit sanctus Marcus ꝙ xp̄o veniente in regionem gerasenoꝝ occurrit ei hō hn̄s multos sp̄ūs immūdos. q̄ sepiꝰ cōpedibꝫ ⁊ cathenis vinctꝰ: dirupit catenas ⁊ cōpedes cōminuit. ⁊ nemo potuit eū domare. ⁊ sp̄ nocte ac die in monumētis ⁊ mōtibꝰ erat clamās ⁊ cōcidens se lapidibus Vidēs āt Jhesū a lōge cucurrit ⁊ adorauit eū Et interrogabat eū ihesus qđ tibi nomē ē. ⁊ dixit ei. legio m̄ nomē est q̄ multi sumꝰ. Erāt ibi circa mōtem grex porcoꝝ magnꝰ pascēs in agris et dep̄cabāt eū sp̄ūs dicentes. Mitte nos in porcos ⁊ introeamꝰ in eos Et cōcessit eis ihesus statī Et exeūtes spiritꝰ immūdi introierūt in porcos. et magno impetu grex p̄cipitatꝰ est in mari ad duo milia: ⁊ suffocati sūt ī mari. Pastores autē fugerūt ⁊ nūciauerūt in ciuitatē ⁊ in agros Et egressi sūt videre q̄d eēt facti. ⁊ vident eum q̄ a demōio vexaba^t sedentē vestitum ⁊ sane mētis. ⁊ rogabāt Jhesū ut discedēt de finibꝰ eoꝝ (Et ascendēs Jhesus in nauiculā) Li. ut p nauigiū de terra gerasenoꝝ rediret in galileā vñ illuc venerat (trāsfretauit ⁊ venit ī ciuitatē suā) .s. capharnaū que erāt metropolis galilee. ⁊ dr̄ ciuitas sua q̄a freq̄nt ibi hītabat: ⁊ in pn̄cipio p̄dicatōis sue multa miracula ibi fecit: sicut et bethleē fuit sua: q̄a in ea nasci elegit et etiā nasareth sua. q̄ ī ea ānūciatꝰ est ⁊ nutritus fuit (⁊ ecce offerebant ei paliticū iacentē in lecto) Modꝰ āt offerēdi scribit Mar. ij. q̄ ñ potētes intrare ad xp̄i p̄n̄tiā ꝓpter turbā circūstantē: de tecto domꝰ sūmiserūt eum in lecto añ ihesū. Et hō fuit mag^m signū fidei illoꝝ. ꝓpter qđ seq^r (Videns āt ihesus fidē illoꝝ) Li. s. palitici ⁊ offerētiū (dixit palitico. Confide fili.) Ly. ad modū boni medici: qui p̄mo remouet cām morbi ⁊ tūc postmodū intendit curatōni. Infirmitas autē hō fuit inflicta palitico ꝓpter pc̄cm. ⁊ ideo xp̄s primo remouet cām: di. (remittūtur tibi pctā tua.) Ad maiorē p̄dictoꝝ intelligentiā sciendū: ꝙ infirmitas corpal' infligi^r alicui a deo multis de caus. Vno mō ꝓpter pbatōem patiētie: sicut in Joba Thobia excecato. Vñ Thob. ij. Hāc tēptatōem permisit deꝰ euenire illi: ut posteris daretur exemplū patiēcie eiꝰ. Scdō ꝓpter humiliationē alicꝰ ne in supbia eleue^r sicut in paulo aplo. ut ꝫ. ij. Cor. xij. Ne magnitudo reuelationū extollat me datꝰ est mihi stimulꝰ carnis mee angelus sathane q̄ me colaphiset. Tercio ad gl'am dei manifestandā. sicut de ceco nato dr̄. Jo. ix. Neqꝫ hic peccat neqꝫ pentes eiꝰ .s. ut cecus nasceret: sed ut manifestētur opera dei in illo. Quarto infligitur ꝓpter pcti cōmissi purgatōnem: sicut pꝫ in maria sorore moysi murmurāte cō moysē q̄ fu^t facta ꝓpter hō ad tp̄s leprosa. ⁊ ī palitico isto de q̄ fit mētio in euan^o hodierno Quinto ꝓpter punitōꝫ pctōꝝ. sic ꝙ deꝰ incipit pctōrem in hō mūdo punire ut in eternū puniat. sicut pꝫ ī ātiocho in veteri testamēto. et etiaꝫ in herode in nouo testamēto. q̄s ābos diuina vltio tali morbo percussit ut putrescerēt et viscera de ipis fluerēt. q̄ morte miserabili mortui sūt: et ī p̄n̄ti incep^t eoꝝ infernꝰ: ⁊ durab^t imꝑpetuū Jē. xvij. Duplici cōtritione cōtere eos dn̄e (Et ecce q̄dā de scribis) Gor. id ē legispitt (dixerūt intra se) id ē cogitabant q̄ verbis hō exprimere nō audebāt ꝓpter populū (hic blasphemat) id ē qđ dei est sibi vsurpat. Blasphemare ē creature attribuere illud qđ est ꝓprium dei. dimittere āt pctā soli deo cōuenit Per hoc ergo ꝙ xp̄o blasphemiā imponebant in hoc ꝙ pctā dimittebat pꝫ ꝙ ipīꝫ negabāt deū esse dicētes eū esse purū hoiēꝫ (Et cū vidisset Jhesus cogitatōes eorū) supple iniq̄s q̄s hēbāt ɔtrꝰ eū īponēdo sibi falso blasphemiā (dixit Ut qd cogitatis mala ī cordibꝫ v̄ris) ꝛ in hoc ondit xp̄s se eē deū vn̄ Criso. Solꝰ dei est cognoscē cogitatōes hoīm (Quid ē faciliꝰ dicē. dimittūtur tibi pctā tua) i. solo v̄bo efficē ut dimittātur tibi pctā tua (an dicē surge ꝛ ambula) ·i· an v̄bo efficē ut aliqs paliticus surgat sanꝰ ꝛ ambulet (Ut autē sciatis) vos pharisei (qꝛ filiꝰ hoīs) id est virginis (habet ptātem in terra dimittendi pctā) Ly. ut deus non ut purus homo (tūc ait paliticō. Surge tolle lectū tuū. ꝛ vade in domū tuam Et surrexit) ad imperiū Jhesu xp̄i (ꝛ abijt in domū suā) Ly. in signū ꝑfecte curationis (Videntes āt turbe.) scꝫ miraculū factū in paliticō (timuerūt) Ly. imponē sibi blasphemiā (ꝛ glorificauerūt deuꝫ q dedit potestatem talē) id est Jhesū xp̄m qui est virtꝰ dei patris (hominibꝰ) id ē ad salutē hoīm.

Circa pn̄s euangeliū vbi dicitur. Dimittūtur tibi pctā tua. Notādum ꝙ Hugo de prato dicit. de hoc habemꝰ exemplū in multis Nā petrus cū iuramento negauit xp̄m. ꝛ postea fleuit. ꝛ xp̄us misericorditer sibi indulsit ꝛ in graduꝫ pristinum eū restituit ut patet Joh. xxi. Pasce oues meas Itē maria magdalena cū multis fornicata. ꝛ postea accessit verecūda. et cū magna ɔtritione ꝛ fide ad xp̄m. ꝛ saluata ē. ut pꝫ Luc. vij. Fides tua te saluā fecit Itē paulꝰ apl̄s ꝑsecutꝰ est ecclesiā dei ꝛ stephanū iuuit lapidarē ꝛ postea dixit. Dn̄e qd me vis facere Act. ix. ꝛ postmoduꝫ factꝰ est doctor gentiū ꝛ lumen ecclesie. Itē latro in cruce antea multa latrocīnia ꝛ scelerā ɔmisit. et dixit. Memēto mei dn̄e dum veneris in regnū tuum Luce. xxiij. et xp̄s plus ei dedit q̄ petiuit. Hodie īquit mecuꝫ eris in paradiso. Carissimi īmitemur istos ꝛ n̄ simꝰ sicut iudas q de misericordia dei desperauit ꝛ laqueo se suspendit Math. xxvij. In q deū grauiꝰ offendit q̄ ꝙ xp̄m p triginta denarijs vendidit. vnde de hoc dicitur in decretis Judas magis peccauit desperando q̄ xp̄m tradēdo. xiij. q. iiij. Sed nō licet. Nō etiā sicut Cayn qui ait Maior est iniq̄tas mea q̄ ut veniam merear. Gen. xiiij. vn̄ Bern. Mētiris cayn. maior est dei pietas q̄ q̄uis iniquitas

Sequitur in euāgelio. q dā de scribis dixerūt intra se. hic blasphemat. vbi Notādū ꝙ tribꝰ modis blasphematur deus. Primo dum quid attribuitur deo vel imprecatur ei quod sibi nō ɔuenit. ut ꝙ sit malus iniustus maledictꝰ ꝛc. Secūdo cū quis remouet a deo qd ei cōuenit dicendo ꝙ non sit omnipotens misericors ꝛ iustꝰ ꝛ cetēa talia. Tercio auꝫ quis sibi ipsi attribuit quod est ꝓpriū dei scilꝫ pctā dimittere ꝛ curare. Et isto tercio modo dicebāt isti ꝙ ihs blasphemabat. qꝛ quod erat ꝓpriū dei scilicꝫ pctā dimittere sibi attribuebat. di. dimittūtur tibi pctā tua. Hec ille.

Dominica. xx. Ephe. v

Fratres Videte quō caute ambuletis. nō qi insipiētes ſꝫ ut sapiētes. redimentes tp̄s. qm̄ dies mali sūt. Propterea nolite fieri īprudētes. ſꝫ itelligētes q sit volūtas dei. Et nolite īebriari vino in q est luxuria. sed impleami spūscō loqntes vobismetipsis: ī psalmis ymnis ꝛ cāticis spūalibꝰ cātātes ꝛ psallātes in cordibꝫ v̄ris dn̄o. grām agētes sēp p omnibꝰ in nomine dn̄i n̄ri Jhu xp̄i deo ꝛ p̄ri. Subiecti inuicē: in timore xp̄i.

Postilla.

Videte quō caute ambuletis ꝛc. Ante initiū istiꝰ ep̄le scribit sanctꝰ paulus: di. Surge q dormis ꝛ exurge a mortuis: ꝛ illuminabit te cristus. Tūc sequitur ep̄la hodierna que cōcordat cū euāgelio hodierno. Nā in euāgelio legitur de nuptijs ꝛ quō quidā q nō fuit indutꝰ veste nuptiali traditus fuit ad tn̄bras exteriores. sic in ep̄la p̄nti apl̄s paulꝰ monet nos ut caute ꝛ sapiēt ābuleꝰ ad illas nuptias de qbꝰ dicit euāgelium ne veste nuptialē fine q̄ ad tenebras exteriores ꝓiciāmur ꝑamus: d. (Fratres) Glo. filij eiusdē pr̄is .s. dei ⁊ eiusdē m̄ris .s. ecc̄lie (videte) Glo. oculo īteriori nō tm̄ exteriori (quō caute ābuletis) ꝓpt̄ vie pircula q̄ sūt multa ⁊ varia (nō q̄si insipiētes sed ut sapiētes) in oībus ꝑuidentes (redimētes tp̄s) .Ly .s. bonis opib⁹ insistendo (qm̄ dies mali sūt) Vm. dies s̄m se boni sūt ⁊ a deo ⁊ per oīa bñ ordinati. sed dicūtur mali occasionaliter vel p accidēs ꝓpter miseriā vel penalitatē quas patiūt̄ homines diebus istis. vł propter peccata vel malicias hoīm que supabūdant dieb⁹ istis. q2 iā tot⁹ mund⁹ in maligno posit⁹ ē (Propterea) q2 dies mali sūt (nolite fieri imprudētes sed intelligētes que sit volūtas dei) vin. ut s̄m illā opamini. ut sic volūtas vr̄a volūtati diuine cōformet̄ (Et nolite iebriari vino) Vin. i. vltra nc̄citatem ⁊ mēsurā vti vino (in quo est luxuria) nō formaliter sed effectiue ⁊ causalr̄ ut patuit in Loth q̄ p⁹ vinū ꝯmisit incestū. ut3 gen̄. xix (Sȝ ipleami spūsancto) Ly. qui dat̄ sobrijs ⁊ castis (loquētes vobismetipsis) Vin. i. instruētes nō solū alios sed et̄ vosmetipsos (in psalmis) i. in verbis sacre scripture ad bñ opandū incitantibꝫ. (ymnis) i. in verbis sacre scripture que de laude dei agunt (⁊ canticis spiritalibus) i. in verbis sacre scripture de gaudijs eternis tractantib⁹ (cantātes ⁊ psallētes in cordibus vestris). Vi. i. ad honorē dn̄i (gratias agētes semp p oībus) .s. donis. quia gratitudo beneficij accepti disponit ad receptionē alteri⁹ (in noīe dn̄i nostri ih̄u xp̄i) Glo. i. ad exaltationē domini nostri Jhesu xp̄i. qui dicitur dominus ꝓpter potestatē. noster ꝓpter caritatem Jhesus ꝓpter salutem. Christus ꝓpter benignitatē (deo ⁊ patri) .s. deo p creatōnem. patri p gubernationē ⁊ ꝯseruatōē (Subiecti inuicē) nō solū subditi p̄latis humiliter ⁊ cū timore obediendo: sȝ et̄ p̄lati hūiliter ⁊ cū timore curā eoꝝ solicitē gerendo (in tīore xp̄i) q̄ ē custodia oīū p̄ccōꝝ.

Euangelium.

In illo tempe. Loq̄bat̄ Jh̄s cum discipul' suis in parabol. d. Simile factū est regnū celoꝝ hoī regi q̄ fec̄ nuptias filio suo ⁊ misit s̄uos suos vocaē inuitatos ad nuptias ⁊ nolebāt venire. Iteꝝ misit alios s̄uos dicēs. Dicite inuitat̄: ecce prandium meū paraui Tauri mei ⁊ altilia occisa sr̄ ⁊ oīa parata veīte ad nuptias. Jlli āt neglexerē ⁊ abierūt. ali⁹ in villā suā. ali⁹ vero ad negociatōem suā. Reliqui vero tenuerūt seruos eius ⁊ ꝯtūelijs affectos occiderūt. Rex āt cū audisset irat⁹ est ⁊ missis exercitib⁹ suis pdidit homicidas illos ⁊ ciuitatē illoꝝ succendit Tūc ait s̄uis suis. Nuptie quidē parate sūt: sȝ q̄ īuitati erāt nō fuerūt digni. Jte ḡ ad exitus viaꝝ: ⁊ q̄scūq3 inueneritis vocate ad nuptias Et egressi s̄ui ei⁹ in vias ꝯgregauerūt oēs q̄s inuenerunt malos ⁊ bonos. ⁊ īplete sūt nuptie discūbentiū Intrauit aūt rex ut videret discūbentes. ⁊ vidᵗ ibi hoīem non vestitū veste nuptiali. Et ait illi. Amice quō huc intrasti non hn̄s vestē nuptialē? At ille obmutuit. Tūc dixit rex ministris. Ligat̄ manib⁹ ⁊ pedib⁹ ei⁹ mittite eū in tn̄bras exteriores. ibi erit fletus ⁊ stridor dētiū Multi eī sūt vocati pauci vo elc̄i.

Postilla.

Simile ē rc̄. Math. xxij. lu. xiiij Hanc historiā dixᵗ dn̄s āno ei⁹. xxxiij. xj. kal̄. apl̄. feria. iij. luna. xij indictōe. vj. An̄ initiū illi⁹ euāgelij scribit sanct⁹ Mathe⁹ ī p̄cedēti ca. q2 xp̄s dixit pn̄cipib⁹ sacerdotū ⁊ seniorib3 iudeoꝝ. Quid vobis vide². Hō q̄dam hēbat duos filios. ⁊ accedēs ad primū dixit. Fili vade hodie opari in vineā meā. Ille aūt rn̄s ait. Nolo. Postea aūt pnīa motus abijt. Accedens āt ad alteꝝ dixit sic. et ille rn̄s ait. Eo dn̄e. Et nō iuit. Quis ex duob⁹ fecit volūtatē pr̄is? Dicūt ei. Prim⁹. Dicit ill' ih̄s. Amē dico vobis q̄a publicani a metrices ꝑcedent vos in reg̃ dei. Venit eī ad vos Johēs in via iuſtitie a nō credidiſtis ei. Publicani autē a metrices crediderūt ei. vos autē videntes nec pnīaꝫ habuiſtis poſtea ut credētꝭ ei ꝛc. Tc̄ poſtmodū ſeq̄t euāᵐ hodierᵐ (Sile ē regᵐ celoꝝ) Ly·i·ſtatꝰ eccīe militātꝭ (hoī regi q̄ fecit nuptias filio ſuo) tūc eī deꝰ pr̄ fecit nuptias filio ſuo qñ naturā hūanā copulauit naturę dīne ī vno ſuppoſito. q̄ q̄deꝫ nuptie celebrate ſūt ī vtero v̓ginali. de q̄ xp̄s exiit tāq̄ ſpōſus ꝓcedēs de thaº ſuo (Et miſit ſuos ſuos) Gor·i·ꝓphas ꝑcedētes (vocare iuitatos) ·i· iudeos (ad nuptias) ·i· ad fidē īcarnatōis xp̄i ꝓmiſſaꝫ ī p̄riarchis figuratie. in lege p̄dicatā. ī ꝓphis ꝓnūciatā (a nolebāt venire) Li· credēdo ſcp̄turis q̄ nolebant v̓bis ꝓphaꝝ obedire (Iteꝝ miſit alios ſeruos) ·i· aplos q̄s miſit in oēm ciuitatē a locū q̄ ipē venturꝰ erat. ut hr̄ Lu· x (dicēs. Dicite inuitatis. Ecce prandiū meū paraui) Ly· videlꝫ ſacrā eccīe doctrinam fidei a ſacre ſcp̄ture qbꝰ reficitr aīa. a potiſſīe ſacramēto euchariſtie. ī q̄ datr nob caro xp̄i ī cibū. et ſāguis eiꝰ ī potū (Tauri mei) Gor·i· p̄res veterꝭ teſtamti (a altilia mea) ·i· p̄res noui teſtamti pinguedine caritatꝭ ſaginati (occiſa ſūt a oīa parata) ·ſ· q̄cq̄d requirr ad ſalutē hominū. locꝰ cibꝰ a veſtes (venite ad nuptias) credēdo. diligēdo operando (Illi autē neglexerūt) q̄ nō timuerūt dñm. q̄ eī timet dñm nihil negligit. ¶ Vñ hic q̄rit vtꝝ negligētia ſit pctm̄ mortale. Rn̄deo ſꝫ Tho· q̄ negligētia ꝓuenit ex q̄dā remiſſiōe volūtatis. ut nō ꝓficiat ea q̄ debet. ut ſi omittā q̄ ſūt de necītate ſalutis ſiue ſit actꝰ ſiue circūſtātia erit pcc̄m mortale. Vel ſi volūtas ſit tantū remiſſa ut totalr a dei caritate deficiat. talis etiā negligētia ē peccatū mortale. a hoc p̄cipue qñ ſequitr ex ↄtēptu. Omiſſio vero circa ea q̄ non ſūt de necītate ſalutis ob defectū feruoris nō eſt mortale ſꝫ veniale pctm̄ (a abierūt. aliꝰ in villā ſuā) ·i· ad labore a occupatōeꝫ corꝑalē. circa terrenarū reꝝ acq̄ſitōeꝫ (aliꝰ ad negociatōꝫ ſuaꝫ) ꝑ negociatōeꝫ intelligitr nimia occupatio mētalꝭ circa tp̄alia īpediēs dīna (Reliq̄ vero tenuerūt ſeruos eius a ↄtumeliis affectos occiderūt.) q̄ poſt aſcēſionē xp̄i iudei flagellauerūt apoſtolos oēs ſimul. a poſtmodum Stephanū ꝓthomr̄eꝫ lapidauerūt. Actu· vii. et Jacobū frēꝫ Johis occiderunt. Act· xii. (Rex aūt cū audiſſet iratꝰ eſt. a miſſis exercitibꝫ ſuis) Ly· ſ· exercitu romanoꝝ ſub p̄ncipibꝫ Tyto a veſpaſiano q̄ ex dīna ordinatōe venerūt ↄtr ihr̄lm. xlii. āno pꝰ xp̄i paſſiōꝫ (ꝑdidit homicidas illos) q̄ in vltionē ſāguinis xp̄i a ſuoꝝ diſcipuloꝝ ab exercitu romanoꝝ ſunt trucidati a captiuati de iudeis vſqꝫ ad decies centum milia ut dicit Joſephꝰ in li· de iudaico bello (a ciuitatē illoꝝ ſuccēdit) q̄ tunc ihr̄lm ſuccēſa eſt a tēplū in ea (Tunc ait ſeruis ſuis) a ſeq̄ntibꝰ coꝝ ꝑ diuinā reuelatōem (Nuptie q̄dē parate ſūt) ·i· ſacramētum incarnatōis paratū eſt ut natiuitatis p̄dicatio. paſſio xp̄i a introitꝰ regni apertꝰ eſt ꝑ paſſiōeꝫ xp̄i q̄ ante clauſus fuit (Sed qui inuitati erant) ſcilicꝫ iudei (nō fuerūt digni) Li· propter ſuā incredulitatem (Ite ergo ad exitus) id eſt ad gētes. que non erāt in via mādatoꝝ dei a ſine lege viuentes a legē ignorātes. At illas enī gentes iuerunt apoſtoli iudeis nolentibꝰ fidē xp̄ianam recipe. ſic habetr Actuū. xiii. Dicentibꝰ Paulo a barnaba ad iudeos. vobis oportebat primū loqui verbū dei ſꝫ qm̄ repellitis illud a indignos vos iudicatis eterne vite. ecce ↄuertimur ad gentes. ſic enī p̄cepit nobis deꝰ (a quoſcūqꝫ inueneritis vocate ad nuptias) q̄ nullꝰ volens fidē catholicā recipe repellendꝰ eſt (Et egreſſi ſerui eius) ſcilicꝫ de iudea (in vias) id eſt ī terras gentiū (cōgregauerūt oēs q̄s inuenerunt malos a bonos.) Ly· q̄ in eccīa militāte admixti ſūt boni cū malis (a implete ſūt nuptie diſcūbentiū)

Ly. qꝛ fides catholica diffusā est per orbē vniuersū (Intrauit āt rex ut videret discūbentes) Ly. intrat āt xp̄s duplr̄. Prio specialr̄ in morte cuiuslibet hōis. Scdō gn̄alr̄ intrabit in iudicō futuro discernēdo merita ⁊ demerita cuiuslibꝫ hōis (⁊ vidᵗ ibi hōiez n̄ vestitū veste nuptiali) .i. hn̄tē fidē sī caritate. Nāz vestis nuptial' est caritas q̄ diuidet int̄ filios regni ⁊ ꝑditionis ut dicit Augu. (Et ait illi. Amice) Ly. vocatur autē peccator amicꝰ ꝓpter naturaꝫ quā deꝰ creauit que bona est. ⁊ que ad imaginē dei facta ē (quō huc intrasti) sacramēta ecc̄e suscipiēdo ⁊ fidē ecclesie confitendo (non hn̄s vestem nuptialeꝫ) .i. in caritate bona opera. vn̄ Jhero. Vestis nuptialis sūt decē precepta que induūt̄ i caritate dei ⁊ ꝓximi (At ille obmutuit) Li. qꝛ in extremo iudicio ꝓpria arguēte ꝯsciētia homo pc̄ōr cōuincit̄ et mutꝰ efficiᵗ (Tūc dixit rex ministr̄) Ly. id est āgelis executoribꝰ diuine iusticie. (ligatis manibꝰ et pedibus eius) Ly. qꝛ post mortē nō p̄t pc̄ōr bonū operari. nec ad salutem reuerti (mittite eū) pc̄or i hac vita ē i tenebris īterioribꝰ qꝛ adhuc ē in via vie in inferno āt erit in tenebris exterioribꝰ qꝛ erit extra ambituꝫ diuine misericordie ⁊ sine omī spe eterne glīe. vn̄ Beda In inferno nulla est redēptio nec dolorꝫ mitigatiō (ibi erit fletꝰ) Gorr̄. ex vehementia ardoris (et stridor dentiū) ex vehementia frigoris ut pꝫ Job. xxiiij. Transibunt ab aquis niuiū ad calorem nimiuꝫ (Multi āt sūt vocati) Ly. ad fidem catholicam (pauci vō electi) ad glāꝫ. ¶ Cit̄ pn̄s euāgeliū vbi dicit̄ Sile est regnū celorꝫ. Hugo de prato dicit. id ē ecc̄a p̄sens. qꝛ sicut deꝰ habitat i cel' ꝑ glāꝫ ita hītat in p̄nti ecc̄ia in sacramento eucharistie. ut pꝫ Math. xxviij. Ecce ego vobiscū suꝫ oībꝰ diebꝰ vsqꝫ ad cōsūmationē seculi. Itē sic in celo sūt q̄dā corpa magis ⁊ minꝰ clara ⁊ vnus illūinat aliū. ⁊ q̄dā sūt illūimantes ⁊ q̄dā illūīnati. ⁊ q̄dā magis lucēta q̄dā minꝰ utꝫ Dan̄. xij. Qui aūt docti fuerīt fulgebūt q̄si splēdor firmamēti ecce minus lucētes. Et q̄ ad iusticiā erudiūt multos q̄si stelle in ꝑpetuas eternitates. ecce magis lucentes Seqᵗ Homi regi. xp̄s enī est verꝰ rex ⁊ potēs in omnibꝫ ⁊ oēs reges excedit. qꝛ regnat in celo in mundo ⁊ in inferno ad Phil'. ij. donauit illi nomē qḋ est sup oē nomē ut in noīe ihesu omne genu flectat̄ celestiū terrestriuꝫ ⁊ infernorꝫ. In celo enī regnat ꝑ totalē ⁊ vniuersalē btōrꝫ subiectōꝫ qꝛ ei oīs sancti ⁊ āgeli ad nutū obediūt ⁊ ei in oībꝰ subijciūt̄. qḋ etiaꝫ q̄tidie petimus in nobis fieri dicentes. Fiat voluntas tua sicut in celo ⁊ in t̄ra. utꝫ Math. vj Regnat enīꝫ in celo ꝑ sue glorie ostensionē ⁊ btām visionē. qꝛ ibi eiꝰ maiestas ⁊ gloria demonstratur. vnde in ps̄. Ostende nobis dn̄e misericordiā tuā ⁊ salui erimꝰ. vnde Fulgentiꝰ. dei facieꝫ si oīs in carcere inferni inclusi viderēt. nullam penaꝫ nullum dolorē nullamqꝫ tristiciā sentirēt Itē rex noster Jhesus xp̄s regnat in mundo per patiētiam ⁊ misericordiā. Nā in magna patiētia ⁊ misericordia regnat sup pc̄ōres. Patienter enī expectat eos ut ꝯuertanᵗ. ⁊ misericorditer recipit eos si conutāᵗ ut pꝫ Jsaie. xxxviij. ꝓpterea expectat dn̄s ut misereat̄ nr̄i. vn̄ et Jhere. iij. Tu āt fornicata es cū amatoribꝰ mul'tis. tn̄ reuertere ad me ⁊ ego suscipiā te. Sꝫ multi miseri pc̄ōres penitentiam ⁊ misericordiam ꝯtemnūt ⁊ eo ipso magis peccāt vn̄ Eccs. viij. qꝛ non cito ꝓfertur ꝯtra malos sententia: filij hominū absqꝫ vllo timore ꝑpetrāt mala Itē super iustos regnat in magnificis gratijs sp̄ūaliter habitans in eis ⁊ ipsos dirigēs ⁊ ꝓtegens ⁊ gubernās. Ipsi enī sunt templū dei spirituale ⁊ sp̄ūssanctus habitat in eis ut dicitᵗ .j. Corꝫ. iij. Templū dei sanctū est quod estis vos. Ipsi etiā sunt regnuꝫ dei. q̄ ꝓ honore dei ⁊ ꝓpria salute quotidie certāt ɔtrā diabolū mūduȝ ⁊ ꝓpriā carneȝ. ⁊ de illis hostib⁹ triūphant. vñ Math. xj. Regnum celorum vim patit̃ ⁊ violenti .i. cum violentia preliantes: rapiūt illud. Iteȝ in inferno regnat ꝑ iustitie executoȝ ꝙ effectū iustitie .s. punitōnem ⁊ vindictā in damnatos ibi exercet. ut pȝ Deutro. xxxij. Reddā vltionē hostibꝫ. vñ ex hoc sequit̃ ꝙ in inferno cognoscāt impij xp̄m esse regē omīpotēteȝ qui hic noluerūt eū cognoscere regē misericordē. Seq̄t̃ hic. Ligatis manib⁹ ⁊ pedibus. vbi notandū ꝙ peccator stricti⁹ ligat̃ ꝙ̄ animalia ligātur. Nam ligat̃ memoria ne recolat bñficia dei. ligatur volūtas ne desideret vera bona. ligatur cor ne penas īfernia morteȝ cogitet ⁊ mala q̄ incurrit ī statu peccati manēs. ⁊ simile est de omībꝫ potētijs anime interi⁹ ⁊ exteri⁹ que om̄es fortiter alligantur. et sicut peccator fuit ligat⁹ in culpa: sic digne erit ligatus in pena.

Dñica. xxj. Ephesioꝝ. vj

Frēs. Cōfortamīi in dño ⁊ ī potētia virtutis ei⁹. Induite vos armaturā dei: ut possitis staē adūsus insidias dyaboli. qm̄ nō est nobis colluctatō adūsus carnē ⁊ sāguinē. ꝫ aduersus pricipes ⁊ ptātes adūsus mūdi rcōres tenebraꝝ harū cōn spiritualia nequitie in celestib⁹. Propterea accipite armatura dei: ut possitis resistere in die malo. ⁊ in oībus pfecti stare. State ergo succincti lūbos vr̄os in v̄itate. ⁊ induti loricaȝ iustitie. ⁊ calciati pedes in ꝑparatōe euāgelij pacis. In omnib⁹ sumentes scutuȝ fidei in quo possitis oīa tela neq̄ssimi ignea extinguē. Et galeā salutis assumite. ⁊ gladiū spūs qđ ē v̄bm̄ dei.

Postilla.

Confortamini in domino ⁊c. Añ initiū illi⁹ eple scribᵗ Paulus ī eo. ca. v. Serui obedite dominis vestris carnalib⁹ cū oī timore in simplicitate cordis vestri sic xp̄o. Nō ad oculū suiētes q̄i hoib⁹ placētes. ꝫ ut sui xp̄i faciētes volūtatē dei ex aio cū bona volūtate suiētes sicut dño ⁊ nō hoib⁹. Tunc seq̄t̃ pn̄s epl̄a in q̄ apl̄s nos instruit de bello ⁊ armis ɔtra diabolū q̄ nos multipliciť impugnat. D. (Cōfortamīi in dño) Glo. ɔtra bellū diaboli (⁊ ī potētia virtutis ei⁹) Ipē ei dat virtutē ⁊ fortitudinē plebi sue (Induite vos armatura dei) Li. .i. v̄tutib⁹ q̄ sūt arma militū xp̄i (ut possitis stare) absq̄ casu pc̄ci mortalis (adūsus insidias diaboli) q̄ ē mille artifex (qm̄ nō ē nob̄ colluctatō adūsus carnē ⁊ sanguinē) .i. adūsus hoies q̄ sū caro ⁊ sāguis ⁊ p ɔseq̄ns visibiles (ꝫ adūsus pricipes ⁊ ptātes) Ly. p principes itelligūt mediocres demōes q̄ p̄sūt minoribꝫ. ⁊ p ptātes intelligūt maiores demones. Nā de singulis ordinibꝫ ceciderūt aliq̄ ī q̄bꝫ nāa remāserit integ̃ ut dt Dyo. in de ce. ihe. Et īferiores demōes obediūt supioribꝫ ut magis possint nocē hoib⁹ (adūsus mūdi rectores.) .i. adūsus demōes q̄ regūt mūdū .i. mūdialiť viuētes (tenebraꝝ haꝝ) q̄ hoies mūdiales hn̄t tenebrosas aīas ⁊ sūt in tēbris viciorum ⁊ pducēť p⁹ h̄ ad tēbras exteriores (ɔ̄ spūalia neq̄tie) .i. ɔtra maligꝰs spūs (in celestibꝫ) supple existētes in h̄ aere caliginoso. de q̄b⁹ dr̄ Mat. xiij. Aues celi comederūt id .s. semē seminatuȝ .i. v̄bū dei (Propterea accipite armaturā dei) .i. v̄tutes q̄bꝫ de⁹ suos armat. Nō armaturā mundi. q̄ cū hostes sint spūales nil valet ɔ̄ eos armatuā corpal (ut possitis resistē). Ly. insultib⁹ demonū (ī die malo) .i. ī pn̄ti vita vbi iminet pug̃ tēptatōnum (⁊ ī oībꝫ) tā ꝑsperis q̄̄ adūsis (pfā staē) ita ꝙ nō frāgami adūsis nec eleuemi ꝑsperis (State ergo succīcti lūbos vr̄os) .i. carnales ɔcupiscētias cīgulo castitatis frenātes (ī v̄itate) Glo. nō fictatorie ut ypocrite q̄ sūt q̄i v̄gines fatue. hn̄tes vasa sine oleo (⁊ īduti loricā iustitie) Li. Sic lorica coopit totū corp⁹ sic iustitia reddit vnicuiq̄ debitū (⁊ calciati pedes) id ē affectōes v̄re sint munite v̄tutib⁹. ne a vitijs pugnāt (in pparatōꝫ euāgelij pacꝭ) ut sitꝭ pati ad pdicādū (In oibꝰ) gor. ꝑlijs siue illatꝭ a carne. siue a mūdo. siū a diabolo) sumētes scutū fidei) Vin. i. fidē ꝑ scuto. de q̄ dr ps. xc Scuto circūdabit te veritas eꝰ. Sic ei scutū pri° recipit ictꝰ. sic prīe impugnātōes sūt ex pte fidei. Itꝭ scuto ꝓtegiṫ sinistrē ps corpis. sic fides hꝫ solū ꝓtegere in hac vita. qꝛ nō erit fides pꝰ hāc vitā (i q̄ possitis oīa tela neqssimi) Gor. i. oēs acutas tēptatōes diaboli (ignea) i. deviao in viciū inflāmātia (extīguē) i. supare (a galeam salutꝭ assumite) i. caritatē. qꝛ sic galea suppōniṫ alijs armis. sic caritas alijs vtutibꝫ ppōiᵗ (a gladiū spūs) i. gladiū spūalē (qđ est vbū dei) Dicitꝰ aūt vbū dei gladiꝰ qꝛ paussus vbo dei diuidiṫ a mūdo. de hoc gladio dr. Mat. x. Nō veni mittē pacē ꝫ gladiū

¶ Euangelium.

IN illo tpe Erat q̄dā regulꝰ cꝰ filiꝰ infirmabaᵗ Capharnaū. Hic cū audisset qꝛ Ihs adueniēt a iudea in galileā. abijt ad eū a rogabat eū ut descēdēt a sanaēt filiū eiꝰ. Incipiebat eī mori Dixit ḡ ihs ad eū. Nisi sigā ꝓdigia videritis nō creditis Dixᵗ ad eū regulus. Dñe descēde p̄usq̄ moriaṫ filius meꝰ Dicit ei Ihs Vade. filiꝰ tuꝰ viuit Credidit homo sermoni quē dixit ei Ihesus a ibat. Iaꝫ autē eo descēdēte serui occurrerūt ei a nūciauerūt dicentes: qꝫ filiꝰ eius viueret. Interrogabat ergo horam ab eis in q̄ meliꝰ habuerit. Et dixerunt ei. qꝛ heri hora septima reliq̄t eum febris. Cognouit ergo pater quia illa hora eāt in q̄ dixit ei Ihesus. filiꝰ tuus viuit. Et credidit ipse a domꝰ eiꝰ tota.

¶ Postilla.

ERat quidā regulus cuius filꝰ. Joh. iiij. Mathei. viij. Luce. vij Miraculū hoc fecit dominus Ihesus xp̄s anno eius. xxxi. vj. kal. nouembris. feria. ij. luna. xix. indictione. v. Añ initiū illiꝰ euāgelij scribit Joh. in eo. ca. quō xp̄s sedēs loq̄baᵗ mulieri postmodū exierūt samaritani de ciuitate a rogauerūt eū ut ibi manēt a mansit ibi duos dies. et multi ex samaritanorū ciuitate crediderūt in eū dicētes Quia hic est vere saluator mūdi Et pꝰ duos dies exijt inde a abijt in galileaꝫ. Ipse eīm ihs testimoniū phibuit. qꝫ ꝓpheta in sua pria honorē non hƀet. Cū ḡ venisset in galileā exceperūt eū galilei. cū oīa vidissēt q̄ fecerat ihrlmis in die festo. Venit ḡ iteꝝ Ihs in chana galilee vbi fecit aquā vinū (Et erāt q̄dā regulꝰ) Ly. nō accipiṫ hic regulus p puo rege ut videᵗ nomē sonare. qꝛ romani volētes frāgere iudeoꝝ supbiā abstulerūt ab eis regiā dignitatē de gnū iudee in q̄tuor tetrarchias diuidētes p̄cauere volentes coꝝ rebellionē vnā ꝑ illo tēpe nullꝰ rex erat in iudea. Diciṫ ergo iste regulꝰ. qꝛ erat officialis impatorꝭ deputatꝰ ad custodiaꝫ galilee ꝓpter quod manebat in capharnaū. q̄ erat metropolis illiꝰ tre. a distat tribꝰ dietis a ihrlm. Notādū qꝫ sic dicit Tho. iste regulus interfuit miraculo facto in nuptijs qñ xp̄s aquaꝫ in vinū mutauit. qꝛ tunc credidit. sed tñ xp̄i diuinitatē non pfecte agnouit. Et ad h̄ innuēdū euāgelista istud miraculū rememorat di. Venit iteꝝ Ihs in chana galilee vbi vinū ex aqua fecit (et erat q̄dā regulus cuiꝰ filiꝰ infirmabaṫ in capharnaū). Ly. et licet esset gētilis auditis tamē miraclis xp̄i spabat ab eo impetrare sanitatē filij sui. io seq̄ṫ. (Hic cū audisset) p famā q̄ precurrebat aduentū eiꝰ in oēm regionē galilee (qꝛ ihs adueniret a iudea in galileam. abijt ad eū a rogabat eū) instāter a humiliter flexis genibꝰ. cōplosis manibꝫ profusis lachrymis (ut descēdēt) q̄a capharnaū eāt in valle sita respectu loci in q̄ erat xp̄s (a sanaret filiū eiꝰ Incipiebat eīm mori) id ē signa vicine mortis in eo appebāt euidēt. (Dixit ergo Ihs ad eū. Nisi signa a pdigia videritis nō creditis) Nō eīm rephendit eū de petitōne salutis filij sui ſed de defectu fidei ſue ꝙ non credidit plene ſed ſemiplene. Credidit eñ in xp̄o eē v̄tutez .ſ. ad ſanandū filiū. ſꝫ ñ credidit in eo eē d̄initatez. ꝑ quā eſt vbiqꝫ. et vbiqꝫ pōt ſanare. Unde fides fuit qñ petijt ſalutem. ſed defectꝰ fidei qñ reqͥrebat pñtiā xp̄i corꝑalē. ex q̄ patet ꝙ nō credidit xp̄m eſſe verū deū qꝛ ſi credidiſſet ꝙ deꝰ vbiqꝫ pn̄s eſſet ꝓ pñtiā maieſtatꝭ ſue nō dixiſſet. deſcēde. ſed dixiſſet cū cēturione. dic verbo ⁊ ſanabit puer meus (Dicit ad eū regulus. Dñe deſcēde ꝑuſq̄ moriat filiꝰ meꝰ) Tho. manifeſtat igit regulꝰ hic incredulitatē ſuaꝫ. Rogat eñ ut deſcēdat ꝑuſq̄ filiꝰ eꝰ moriat q̄ſi xp̄s poſſet ſanare infirmū ſed nō ſuſcitaē defunctū. Ly. veruntamē qꝛ ex deuotione repetit petitōꝫ ſuā dicēs. Dñe deſcēde. ideo exaudit a xp̄o. vñ ſequitur (Dicit ei iħs vade) Tho. letꝰ in domū ſuā qꝛ (filiꝰ tuꝰ viuit) Ly. i. id ꝑfecte ſanitati reſtitutꝰ eſt de ianuis mortꝭ qꝛ īcipiebat mori. vñ Cris. xp̄s ad domͫ reguli ire noluit ſed abſens ſanauit filium eius ut per hoc magis declararet diuinitatē ſuam. ⁊ ſic reguli illuminaēt ad verā fidē (Credidit homo ſmoni quē dixit ei Iħs ⁊ ibat) Ly. qꝛ fides reqͥrit ad obtinendū dei beneficia (Iam autē eo deſcēdēte ſerui occurrerunt ei ⁊ nunciauerūt dicentes. qꝛ filiꝰ eꝰ viueret.) congaudendo ipſi (Interrogabat ergo horam ab eis ī qua meliꝰ habuerit) hoc fecit ad certificatōnem miraculi reſpectu ſui. et etiam ut ſerui ⁊ aſtantes agnoſcerēt virtutē xp̄iſti (Et dixerunt ei. q̄a heri horā ſeptima reliq̄t eū febris) vnde Cris. Repente dimiſit eū febrꝭ totaliter ut apperet nō eſſe naturalis cōualeſcētia. ⁊ hoc etiā famꝉos ipiꝰ reguli ſuſcitauit ad fidem. qꝛ ſubito viderūt eū cōualuiſſe q̄d natura facē ñ ꝑt (Cognouit ergo pr̄ qꝛ illa horā eāt in qua dixit ei Iheſus: filiꝰ tuꝰ viuit) referēs verbum ſeruoꝝ ad verbū xp̄i et horaꝫ impantis ad horam recepte ſanitatis (⁊ credidit ipſe ⁊ domꝰ eius tota) Lyr̄. ad hoc eñ factū eſt iſtud miraculū ut iſte regulꝰ gētilis cū familia ſua credēt in xp̄ꝫ Tho. xp̄s non ſolū ſanauit filiū reguli ab īfirmitate. ſed ipm̄ regulū ⁊ totā eiꝰ familiaꝫ ab infidelitate quia credidit ipſe ⁊ domꝰ eius tota.

Dominica. xxij. Phil. j.

Frēs. Cōfidimꝰ in dño Iheſu. qꝛ q̄ cepit in vobis opꝰ bonuꝫ: ꝑficiet vſqꝫ in diem xp̄i Iheſu ſic eſt m̄ iuſtū hoc ſentire ꝑ oībꝫ vobꝭ eo ꝙ habeā vos in corde ⁊ in vinculis meis. ⁊ in defenſione ⁊ cōfirmatione euangelij: ſocios gaudij mei omnes vos eſſe. Teſtis eñ mihi eſt deꝰ quō cupiā omnes vos in viſceribꝰ Iheſu xp̄i Et hoc oro. ut caritas veſtra magis ac magis abundet in oī ſcientia ⁊ in omni ſenſu. ut probetis potiora ut ſitis ſinceres ⁊ ſine offenſa in dieꝫ xp̄iſti: repleti fructu iuſticie. per iheſum xp̄m. in gl̄am ⁊ laudem dei.

Poſtilla.

Confidimꝰ in domino Iheſu ⁊c̄. Ante initiū illiꝰ ep̄le ſcribᵗ ſcūs Paulꝰ ſalutando Philipp. d. Grā vobis ⁊ pax a deo pr̄e nr̄o ⁊ dño iħu xͦ. Tūc ſequit pn̄s ep̄la Ubi notādū ꝙ ep̄la pn̄s ⁊ euanᵐ hodierᵐ cōcordāt. qꝛ in euāgelio monemꝰ ad bñdū caritatē nō ut tm̄ bñfaciamꝰ ꝓximo. ſꝫ ecī ut dimittamꝰ iniurias nobis ab eo illatas ut pꝫ in euangelio Et ad illā ꝑfectam caritatē inducit nos ap̄ls in pñti ep̄la ut patebᵗ in textu di. (Fratres ꝯfidimꝰ) vi. i. fiduciā hēmꝰ (in dño) nō in aliq̄ alia creatura (qꝛ q̄ cepit in vobis opꝰ bonū ꝑficiet) Ly. ſic eñ inchoatio opis boni eſt a deo. ita ꝯtinuatō ⁊ ꝯſūmatō (vſqꝫ in diē iħu xp̄i) vi. i. vſꝫ ad mortē cuiuſlibꝫ hoīs tc̄ deꝰ maifeſtabᵗ ſe cuilibꝫ hoī ⁊ reddꝫ vnicuiqꝫ iuxͣ opa ſua (Sic ē mihi iuſtū h̄ ſētiē) i. bonā opionē hr̄e (ꝑ oībus vobꝭ) qꝛ dilectō facit bonū opinari de dilecto. q̄ſi ſubdit (eo ꝙ habeam vos in corde) Glo. i. in intimo affectu caritatis (⁊ in vinculꝭ meis) Glo. i. in vincul' ꝑ euāgelio patiēdo (⁊ ī defenſione euāgelij) .i. dū euāgeliū ꝯ infideles defendo (et ꝯfirmatōe) .i. dū infirmos in doctrina euāgelij cōfirmo. tñ in oīb⁹ hijs iā enūerat' mēcor vr̄i ſum deſiderans (vos oēs eē ſocios gaudij mei) .i. future remūeratōis. qꝛ quanto pl'es ſocij tāto mai⁹ gaudiū (Teſtis eñi mihi ē de⁹) Vīm .i. ꝓbet teſtimoniū (quō cupiā vos oēs in viſceribus Jħu xp̄i) .i. ī intimo amore Jħu xp̄i (et h̄ oro ut caitas vr̄a magis ac mag' abūdet) Ly. qꝛ caritas creſcere ꝑt (in oī ſcīa) .ſ. diſcretōis ut ametis ꝓcioſa ⁊ vitia eoꝝ nō amet' (et in ōni ſenſu) .ſ. diligēter. qꝛ oibus bonis q̄ videt in eo quē amat ꝯgaudet. ⁊ malis e⁹ ꝯpatit' (ut ꝓbetis potiora) Vī .i. ꝓbare poſſitis nō ſolū bō ſed etiā potiora .i. meliora ea ſequendo (ut ſitis ſinceres) .i. puria mūdi ī vob' (⁊ ſine offenſa) .ſ. ꝓxis vr̄is (in diēꝫ xp̄i) .i. vſq; ad finē vite (repleti fructu iuſticie) .i. bonis opib⁹ q̄ ſūt fruct⁹ iuſticie (ꝑ Jħm xp̄m) ⁊ cui⁹ grā venit oē meritū (in laudē ⁊ gl'am dei) Vīm. ut digne poſſitis deū laudare ⁊ gl'ificare

Euangelium.

In illo tp̄e. D. J. d. ſ. Sile eſt regnū celoꝝ hoi regi. q̄ volu't rōēꝫ ponē cū ſeruis ſuis Et cū cepiſſʒ rōēꝫ ponē. oblat⁹ ē ei vn⁹ q̄ debebat ei decēmilia talēta. Cū āt nō hr̄et vñ reddēt: iuſſit eū dñs e⁹ venūdari ⁊ vxorē e⁹ ⁊ filios ⁊ oia q̄ hēbat ⁊ reddi. Procidēs āt ſu⁹ ille. orabat eū dicēſ. patiam habe in me ⁊ oia reddā tibi. Miſt⁹ āt dñs ſui illi⁹ dimiſit eū ⁊ debitū dimiſit ei. Egreſſus āt ſu⁹ ille. iuenit vnū de cōſeruis ſuis q̄ debat ei cētū denarios ⁊ tenēs: ſuffocabat eū di. Redde qd' debes Et pcīdēs ꝯſu⁹ e⁹ rogabat eū di. Patiaꝫ habe ī me ⁊ oia reddā tibi Ille āt noluit ſʒ abijt ⁊ miſit eū ī carcerē donec reddēt debitū Videtes aūt ꝯſui ei⁹ q̄ fiebāt: ꝯtriſtati ſūt valde. ⁊ venerūt et narrauerūt dño ſuo oia q̄ facta fuerāt Tūc vocauit illū dñs ſu⁹ ⁊ ait illi. Serue neq̄: oē debituꝫ dimiſi tibi q̄m rogaſti me Nōne ergo oportu' ⁊ te miſereri ꝯſui tui ſicut ⁊ ego tui miſert⁹ ſū? Et irat⁹ dñs ei⁹ tradidit euꝫ tortorib⁹ q̄adusq; redderet vniuſum debitum. Sica pater me⁹ celeſtis faciet vobis ſi nō remiſeritis vnuſq̄ſq; fratri ſuo de cordibus veſtris.

Poſtilla.

Simile eſt regnū celorū ho. rc̄. Math. xviij. Hiſtoria hui⁹ euangelij facta eſt anno xp̄i. xxxij. vj. kal. ſeptēbris. luna. xij. feria. v. indictōe. v. Ante initiū illi⁹ euangelij dixit ſanct⁹ Petr⁹ ad Jheſum. Domine quotiēs peccabit in me frater me⁹ et dimittā ei? vſq; ſepties? Dic' illi Jheſus Non dico tibi vſq; ſepties ſʒ vſq; ſeptuagies ſepties (Jdō aſſimilatuꝫ eſt regnū celoꝝ) Ly. id eſt ſtat⁹ ecclīe militantis (homini regi.) .i. xp̄o qui eſt ver⁹ hō ⁊ verus de⁹ rex regū ⁊ dñs dñantiū (q̄ voluit rōēꝫ ponere cū ſeruis ſuis) .i. rationem exigere de factis humanis (Et cū cepiſſet ratōnē ponere oblatus eſt ei vnus qui debebat ei decemmilia talenta) Ly. ꝓra .i. obligat⁹ ad magnam penā ꝓpt' multa peccata (Cū aūt nō haberet vñ redderet) Glo. .i. cum viribus ſuis ſatiſfacere nō valeret. hō eñi ꝑ ſe ꝑt ruere ſed ñ reſurgere (Juſſit eū dñs e⁹ venūdari) q̄ntū ad aiaꝫ (⁊ vxorē e⁹) quātū ad corpus (et filios) quātum ad opa (et oīa q̄ habebat) q̄ntū ad tp̄alia (⁊ reddi) nā iſta oīa venundantur .i. per pc̄m mortale auferuntur (pcīdēs aūt ſeru⁹ ille rogabat eū dicens Patiam habe in me) dādo locū ⁊ tp̄us penitētie (⁊ omnia reddaꝫ tibi) ꝑ opa penitētie ſatiſfaciēdo iux̄ poſſe (Miſert⁹ aūt dñs ſerui illius) qꝛ miſericors ⁊ miſerator dñs (dimiſit eum) Glo. liberꝫ a captiuitate culpe (⁊ debitum dimiſit ei) vñ Criſ. Vide miſericordiam dei. petierat dilationē ⁊ accepit omniū peccatoꝝ remiſſionē. (Egreſſus autē ſeruus ille) .ſ. a facie dm̄ ſui ꝑ recidiuū pc̄i (inuenit vnū de ꝯſeruis ſuis) Ly. .i. de hominibꝫ ꝗ ſunt ſerui dei(ꝗ debebat ⁊ centū denarios) i· modicū cum offenderat qꝛ offenſa in hoīeꝫ modica ē reſpectu cōmiſſe in deū(⁊ tenēs ſuffocabat eū) Ly· i· ſtrangulabat(dicēs· Redde qđ debes) Ly· ī quo oſtendiť auſteritas in repetēdo vindictā a primo(Et ꝓcidēs ꝯſeruꝰ eiꝰ) Gor· iō debuit miſereri· qꝛ ꝓcidit· ⁊ qꝛ ſeruꝰ eiuſdē dei fuit (rogabat eū dicēs· patiētiā habe in mea oīa reddā tibi) Ly· q· d· ꝑatus ſū ſm poſſibilitatē meā ſatiſfacere· (Ille aūt noluͭ ſed abijt ⁊ miſit euꝫ in carcerē donec redderet debitum) Lyra· in quo notať crudelitas in modo repetendi vindictam(Videntes aūt ſerui eius) Glo· interli· id eſt angeli ꝗ retulerūt ad deū geſta hoīm ut patet Apo· xxij· Cōſeruꝰ tuꝰ et fratrꝫ tuorū (q̄ fiebāt) oīa ei opa q̄ agimꝰ ⁊ ſupplicia q̄ patimur vidēt(ꝯtriſtati ſūt valde) Glo· ꝓpť afflictōꝫ xp̄iano ¶ Notādū ꝙ āgeli ꝯtriſtāť ad culpā· ⁊ letāť ad pñiaꝫ· utꝫ Luc· xv· Gaudiū ē angel' dei ſup vno pctōre pñiaꝫ agēte(⁊ venerūt ⁊ narrauerūt dño ſuo oīa q̄ facta fuerāt)· ſ· q̄rimoniā de pccatoribꝫ ꝓponēdā(Tunc vocauit illū dñs ſuꝰ) Ly· Iſta āt vocaͦ fit ī morte vbi oportet de oībꝰ rōēꝫ reddē ſtricte(Et ait illi· Serue nequā oē debitū dimiſi tibi) Li· id ē offenſā magnā in me ꝯmiſſam(quoniā rogaſti me ¶ Nōne ergo oportuit ⁊ te miſereri ꝯſerui tui) paruā remittēdo(ſic ⁊ ego tui miſertꝰ ſū· Et iratus dñs eius tradidit eū tortoribꝰ)· Ly· id ē demonibꝰ ꝗ in hꝫ ſūt executores ſīne iuſticie(quoadvſqꝫ redderet vniuerſū debituꝫ) Gor· id eſt ꝑpetuū qꝛ ibi nō eſt locꝰ redēptōis vel ſatiſfactionis· ſꝫ ꝯdēnationis(Sic ⁊ pr̄ meꝰ celeſtis faciet vobꝭ ſi nō dimiſeritis vnuſqſqꝫ frī ſuo) vñ Ihero· Formidoloſa ſentētia· ſi ꝑua frī nō dimittimꝰ magna nobis a dō nō dimittuť· vñ Greg· Cōſtat ex iā dictis ꝙ ſi hꝫ qđ in nos delinqͥ ex corde nō dimittamꝰ· illud a nobis ꝑ penitētiā dimiſſaꝫ fuiſſe nō gaudeamꝰ (ex cordibꝰ veſtris) qꝛ nō ſufficit ore dimittere ſolū· ſed ⁊ corde· vñ Haymo ſup math· ¶ Nil ꝓdeſt ore dimittē ꝗ ſeruat iracūdiā in mēte ¶ Cir̄ pñs euāgeliū vbi dr· Miſertꝰ āt dñs ſerui illiꝰ dimiſit euꝫ ⁊ debitū dimiſit ei q̄rit· vtrꝫ deꝰ ſit magis miſericors ꝙ̄ iuſtꝰ vel ecōuerſo Rñdeť ꝙ deꝰ ſic eſt miſericors ſic̄ ⁊ iuſtus ⁊ ecōuerſo· tñ miſericordie effectꝰ plus in nobis relucꝫ ꝙ̄ iuſticie qꝛ deꝰ parcit in ſe peccātibꝰ ⁊ miſericordia eiꝰ a ꝓgenie in ꝓgenies· iō deꝰ dr̄ nobis magis miſericors ꝙ̄ iuſtꝰ· ¶ Nec mirū ſi deꝰ mō ſit miſericors· hꝫ ei triplex forꝝ· Vnū eſt in pñti totiꝰ miſericordie· qꝛ modo miſericordia audit cāſ ⁊ iuſticia facit ferias vñ Iſa· xvj· Preparabitur in miſericordia ſoliū eiꝰ· idō oēs cāſ iuſticia mittit ad thronum grē· vñ ad Heb· iiij· Adeamꝰ cū fiducia ad thronū grē eiꝰ ut miſericordiā ꝯſequamꝛ Aliud forꝝ erit ī iudicio extremo· qđ erit pure iuſticie· vbi iuſticia audit cauſas ⁊ miſericordia faciť ferias· ⁊ idō miſericordia oēs cāſ deinceps remittet ad ſoliū iuſticie vñ Iſa· ix· Super ſoliū dd ⁊ ſup regnū eꝰ ut confirmet illud ⁊ corroboret ī iudicio ⁊ iuſticia amodo ⁊ vſqꝫ in ſēpiťnū· Terciū forū erit in purgatorio qđ eſt forꝝ mixtū qꝛ ibi erit iuſticia q̄ penaꝫ infliget ⁊ miſericordia q̄ glaꝫ dabit· vnde pſ· lxxxiij· Miſericordiam ⁊ veritatē diligit dñs Et ibi exiſtēs dicē p̄t iͦ pſ· c· Miſericordiā ⁊ iudiciū cātabo ť dñe· ¶ Seqť Donec redderet vniuerſū debitū vbi nōndū ꝙ dupl'r dicūť pctā redire· Primo ꝙ nō redeāt q̄ntuꝫ ad maculā vel reatū· ſꝫ q̄ntū ad ingratitudinē· q̄ eñi pꝰ acceptā remiſſionē ad pctm̄ vadit ġuiꝰ delinq̄t· qꝛ ingr̄tꝰ tātō beneficio exiſtit· ⁊ ita ingratitudo pctm̄ recidiuātꝭ aggrauat ꝙ penā p̄teritoꝝ pctōꝝ videť ſecū reducē· vñ dr in decretis· Iteratō culpe induat agġuatōeꝫ pene· ij· q· viij· Vñ q̄· Scđo dicūť redire q̄ntū ad penā ſubſtātialem· ſic ei in celo ē vnꝰ denaiꝰ ⁊ vna bt̄itudo sb̄stantial'·licz vnꝰ magis alteri ꝑcipiat· vñ de hͦ dic̄ apl's· Sicut stella differt a stella in claritate ꝛc̄· Vñ ec̄ mgr̄ sn̄iaꝝ li·iiij·di·xlix·dicit clar̄s ab clarõ differt in claitate mētl' vñ ec̄ Joh·xiiij·ĩ domo pr̄is mei mansiones multe sũt ꝛc̄· Sic in inferno ē vna pena sb̄stãtial' ꝑ modũ dãni·s· carentia visionis dĩne· alia ꝑ modũ sensus·s·ꝟmis ⁊ ignis·⁊ vtrāq; pena de꞉ ꝑ q̃libet pcc̃õ mortali·s·ſm plus vel minus· Dicunt ergo pctã redire·q̃a recidiuanti eadem pena debe꞉ in gn̄e q̄ prius licet sit maior·sic dicit beatus Jacobꝫ·ij·ca· Qui in vno offendit factꝰ est omniũ reꝰ·

Dominica·xxiij· Phil'·iij·

Frēs· Imitatores mei estote· ⁊ obſuate eos q̄ ita ãbulãt· sicut hētis formã nrãm· Multi enĩ ãbulãt quos sepe dicebã vobis· nũc aũt ⁊ flens dico inimicos crucis xp̄i·q̃ꝝ finis interitꝰ·q̃rũ deus venter est· ⁊ gl'ia in ↄfusione ipsoꝝ qui terrena sapiũt· Nostra aũt cõuersatio in celis est· Vñ etiaz saluatorē expectamꝰ dñm nr̄m ihm̄ xp̄m·q̄ reformabit corpꝰ humilitatis nostre ꝛ ↄfiguratũ corpi claritatꝭ sue ſm opatõz꞉q̄ etiã possit subicē sibi oĩa· Itaq; frēs mei charissimi·gaudiũz meũ ⁊ corona mea· sic state in dño charissimi· Euchodiã rogo ⁊ sinthicez depcor id ipsũ sape in dño· Etiã rogo ⁊ te germane compar·adiuua illas q̄ mecũ laborauerũt in euangelio· cum clemente ⁊ ceteris adiutoribꝰ meis ¶Postill·

⁊ desideratissimi

Imitatores ꝛc̄ Añ initiũ hꝰ ep'le scribit b·Paulꝰ in eo·ca·d· Frēs ego n̄ arbitror meipm̄ ↄphēdisse· ad huc vnũ ãt·Lr·supple ē qđ de me assero·q̄ q̃dem retro sũt obliuiscēs·ad ea vo q̄ sũt priora extēdēs meipm̄ Tũc seq̄t ep'la p̄ns· Ubi notãduz q͛ ep'la ⁊ euãm ↄcordãt· nã in euã° le꞉ q̃liter imaginē dei·i·aĩam similitudine sua in signitã deo reddē debemꝰ cũ dr̄·reddite q̄ sũt cesaris cesari ⁊ q̄ sunt dei deo· Sic in ep'la hodierna apl's hortat nos ut reddamꝰ deo imaginē suã· Et hoc fit imitãdo doctrinã ipius apl'i·q̄ dicit (Frēs imitatores mei estote)·s·in fide ⁊ caritate (et obſuate eos)·i·attēdite diligēter ut vos eis cõformetis·(q̄ ita ãbulãt) de vtute in virtutē (sicut habetis formã nrãz) supple viuēdi vobis traditam verbo exēplo ⁊ scripto (Multi enĩ ãbulãt) supple via pũsa (quos sepe dicebã vobis) cũ essem p̄ns vobiscũ (nũc ãt ⁊ flēs dico) hͦ notatur cõpassio apl'i q̄ fleuit alioꝝ miseriaz ⁊ ꝑditõez꞉⁊ ꝑ hͦ nos inducē volens ad cõpassiõez ꝑxioꝝ (inimicos crucis xp̄i) qꝛ eorũ vita est cruci xp̄i cõtraria· qꝛ ĩ delicijs viuũt·q̃les sũt gulosi ⁊ luxuriosi (quoꝝ finis interitus)·s·eternus· qꝛ in fine ↄsequũt penã eternã (quoꝝ deꝰ venter ē) qꝛ studēt ei satisfacē ĩ õibꝫ· et quicq̄d faciũt ꝑ ventre faciũt· ⁊ ipm̄ tanq̄ deum colũt (et gl'a)·s·tpalis (in ↄfusiõe ipsoꝝ)·i·ꝑducet eos ad ↄfusionē etnã (qui terrena sapiũt)·Lr·tãtũmõ et nõ celestia (Nrã ãt cõuersatio in celis est)·Glo·i·sitis ↄuersatõi celestium ꝗuis sumꝰ in terra (Vnde ec̄ saluatorē) Glo·tã aĩarũ q̄ꝫ corpoꝝ (expectamus) venturũ ad iudiciũ (dñm nr̄m Jhm̄ xp̄z qui reformabit·)·s·in gr̄iati resurrectõe (corpus hũilitatꝭ nr̄e)· Lr·nã in nobis ē mõ hũiliatõis occasio eo q͛ est corruptibile ⁊ putrefactibile ꝛ ⁊ corrodet' vermibꝰ· et in cineres resoluet' (cõfiguratum)·i·assimilatũ (corpori claritatis sue) q̃a sancti resurgent in corpe glo'so sicut ⁊ xp̄s resurrexit (ſm opatõem)·i·potētiam opandi· (qua ec̄ possit subijcere sibi õmia) ꝑ creatõem enĩ sibi õmia sũt subiecta· quia de nihilo facta· et nisi conseruarent' a deo oĩa in nihilum redigerentur (Itaq; fratres mei carissimi) Li·i·mihi iūcti dilectõe spirituali (et desideratissimi) quia desiderabat eos videre adhuc corpaliter hic in via ⁊ eternaliter in pr̄ia (gaudiũ meum) de vestro profectu (⁊ corona mea) doctoribꝰ enĩ debet' gl'a spẽalis que ſʒ aureola. (ſic ſtate) .i. firmi cōtra tribulationes hui⁹ mundi (in domino cariſſimi) ita ꝙ ab eo nullo mō euellamini (Euchodiā rogo ⁊ ſintbicē deꝓcor idipſum ſape in dn̄o) Ly. firmit̄ ſtare. Iſte erāt due matrone q̄s ꝯfortat ſpecialr̄ apl's. tū ꝓpter fragilitatē ſex⁹. tū ꝙ miſtrauerāt ſibi nc̄caria ⁊ alijs p̄dicatorib⁹ ut oñderet ſe gratuʒ (Etiā rogo ⁊ te Germane) eſt nomē ꝓpriū (cōpar) .i. ſocius ⁊ coadiutor me⁹ in p̄dicatione (adiuua illas) .i. mulieres (q̄ mecuʒ laborauerūt i euāgelio) .i. mihi nc̄caria miniſtrādo. ⁊ nō ſolū mecū ſ; (cū Clemēte ⁊ ceterl' adiutorib⁹ meis) in p̄dicatōe ṽbi dei. ipſe .i. ſic ⁊ m̄ nc̄caia miſtrādo

Euangelium.

In illo tempore. Abeūtes phariſei cōſiliū inierūt ut caperēt ieſum in ſmone. Et mittunt ei diſcipulos ſuos cū herodianis dicētes Magr̄ ſcim⁹ ꝙ verax es. ⁊ viā dei in ṽitate doces. ⁊ nō eſt tibi cura de aliq̄. n̄ ei reſpicis pſonā hoim. Dic g̊ nobis q̄d tibi videt̄. licet cenſū dare ceſari aut nō? Cognita āt Jheſus neq̄tia eoꝝ ait. Quid me tēptatis yꝓcrite. Oñdite m̄ nūmiſma cēſus. At illi obtulerūt ei denariuʒ. Et ait illis. Cui⁹ ē imago hec ⁊ ſupſcriptio. Dicūt ei ceſaris. Tūc ait illis Reddite g̊ q̄ ſūt ceſaris ceſari. et q̄ ſunt dei deo.

Poſtilla.

Abeuntes phariſei. ⁊c̄. Math. xxij. Marc. xij. Luce. xx. Hanc hiſtoriā dixit dn̄s anno ei⁹. xxxiij. xj kal. aplis. feria. iij. luna. xij. indictione. vj. An initiū illi⁹ euangelij ſcribit ſcūs Math. in p̄cedenti ca. ꝙ xp̄s loq̄batur p̄ncipibus iudeoꝝ ⁊ phariſeis parabolā iſtā di. Homo p̄ſfamilias plātauit vineā ⁊ locauit eā agricolis. Cū āt tp̄s fructuū appropinq̄ſſet miſit ſuos ſuos ad agricolas ut acciperēt fruct⁹ ei⁹. Et agricole apphenſis ſeruis ei⁹: aliū ceciderūt. aliū occiderūt. aliū vo lapidauerūt. Nouiſſime miſit ad eos filiū ſuū dicēs. Verebunt̄ forſitā filiū meū. Agricole vo videtes apphenſū eū eiecerūt eū extra vineā ⁊ occiderūt. Et cū audiſſet p̄ncipes ſacerdotū parabolā iſtā cognouerūt ꝙ de ipſis diceret. Et q̄rentes eū tenere timuerūt turbas. q̄m ſicut ꝓphetam eū hēbant. ⁊ relicto eo (Abeūtes phariſei) vñ Criſ. ab ipſo xp̄o (ꝯſiliū inierūt ut caperēt eū in ſermōe) Ly. ꝙ nō poterāt eū capere i malo opē ꝙ facili⁹ capi⁹ hō in verbis q̄ in factl'. (Et mittūt ei diſcipulos ſuos) Li. q̄ homies xp̄o incognitos ſm eſtimatōꝫ eoꝝ ut corā ipis audaci⁹ loq̄ret̄ ⁊ laxaret linguā ad aliq̄d dicēdū vñ poſſz capi (cū herodianis) Ly. Iſti herodiani erāt milites herodis q̄ interfecit Johēm baptiſtam. ⁊ venerat ad diē feſtū in ihrlm. ꝙ iſta q̄ſtio fuit facta feria q̄rta an̄ paſſionē ſuā. ⁊ de herode legit̄ ꝙ ipē erat in ihrlm in die paſſionis. ꝙ venerat in Jhrlm ꝓpt̄ ſolēnitatē paſchalē. Sic g̊ milites herodis miſſi ſūt cum diſcipulis phariſeoꝝ ut diſcipli poſſēt eū capere i ſmone ⁊ milites ſtati caperēt eū ut puniret̄ in corpe. Sic g̊ pʒ qualiter malicioſe agebāt ꝯtr̄ eū verbo. ꝙ p̄mo cōmēdant eū verbis ut facili⁹ inducant eū ad dicendū aliq̄d ꝯtra poteſtateʒ ceſarl' (dicētes Magr̄ ſcim⁹ ꝙ verax es ⁊ viā dei in veritate doces) Ly. .i. in ſana doctrina (et nō ē tibi cura de aliq̄. Nō ei reſpicias pſonā hoim) .q.d. Nō dimittis tīore cuiuſcūq; hois ecl' imꝑatorl' dicere veritatē (Dic g̊ nob̄ q̄d tibi videt̄. licet cēſuʒ dare ceſari ā nō?) Beda in omelia p̄ntis euāgelij Diſſēſio erāt in ꝓplo iudeoꝝ. aliq̄ dicebāt illicitū ēē iudeis ꝙ recog̊ſcerēt habere aliquē dn̄m in t̄ris. ſʒ ſolū deū q̄ eſt in cel'. idcirco nō ēē licitū dare cēſū ceſari. q̄ dāt decīas victimas ⁊ oblatōes deo celi. Ecōtrario āt alij aſſerebāt. ꝙ erat licitū dare tributū romanis. ꝙ ꝓ defenſiōe p̄rie militabant ⁊ ab hoſtib⁹ ⁊ latronib⁹ defendebāt. ⁊ pacē int̄ hoies conſuabāt ⁊ iuſticiaꝫ Hāc āt q̄ſtioneʒ malicioſe ꝓpoſuerūt xp̄o. Cogitauerũt ei intͣ ſe. aut rñdebit ꝓ nobis aut ꝓ ceſarē. aut oĩno tacebit. Si rñdebit ꝓ nobis q̄ non debemꝰ ſoluẽ tributũ. tunc incurrit indigtõez ceſaris ⁊ ſtatĩ milites herodis rapiẽt eũ ut puniat̃. Si rñdebit ꝓ ceſarē q̄ debẽmꝰ ſoluẽ tributũ. tũc incurrit indigtõz ꝑpłi. Si oĩo tacebͭ. tũc dicemꝰ q̄ veritatẽ timet dicẽ ꝓpter tiorẽ hoim. (Cognita aũt Jh̄s neq̃tia eoꝝ ait. Quid me tẽptatis ypocrite) L. p. q. di. Non q̄ritis vitatẽ addiſcẽ ƀ me v̓bis cape. (Oñdite m̃ nũmiſma cenſus) i. nũmũ q̄ dat̃ ãnue ꝓ cẽſu ĩpatori (At illi obtulerũt ei denariũ) L. q̄ iſte nũmꝰ q̄ dabat̃ ꝓ ãnuo cẽſu a q̄libz capitãeo domus valebat. x. nũmos vſuales. et idẽo vocabat̃ denariꝰ. ⁊ erat de argẽto (Et ait illis Jh̄s. Cuiꝰ eſt imago hec ⁊ ſuꝑſcriptio) L. p. q̄ imago ceſaris erat impſſa in illo denario ⁊ nomen eiꝰ in circuitu (Dicũt ei Ceſaris) vnde Jhero. tiberij ſƀ q̄ paſſus ẽ dñs (Tũc ait illis. Reddite ergo q̄ ſunt ceſaris ceſari) Glo. ſic tributũ ⁊ pecunias ꝑ q̄s ↄſitemĩ vos vere ſubiectos eſſe illi (⁊ q̄ ſũt dei deo) i. decĩas p̃mitias oblatões atq; victimas. ſic fecit ipſe xp̄s q̄ reddidit tributa ceſari ꝑ ſe ⁊ ꝑ petͦ ⁊ deo reddidit q̄ dei p̄ris ſũt faciẽs voluntatẽ eius ſemper.

Dñica. xxiiij. Colos. j.

Fratres. Nõ ceſſamꝰ ꝓ vob̃ orantes ⁊ poſtulantes. ut ĩpleamĩ agnitõne volũtatis eiꝰ: in oĩ ſapiẽtia ⁊ intellcũ ſpũali. ut ãbuletis digne: dẽo ꝑ oĩa placẽtes. ĩ oĩ ope bono fructificãtes. et creſcẽtes ĩ ſcia dei. in oĩ v̓tute ↄfortati ſ̓m potẽtiã claritatis eiꝰ. in oĩ patientia ⁊ lõganimitate cũ gaudio. In xp̄o Jheſu domino noſtro.

Poſtilla.

Non ceſſa. ꝛc. An initiũ hꝰ ep̄le ſcribͭ ſcũs Pau. ĩ eo. c. ſalutãdo amicabiliter Coloſenſes. Gr̃a vobis ⁊ pax a deo patre nr̃o. Gr̃as agimꝰ deo ⁊ patri nr̃i ih̄u xp̄i ſemꝑ ꝓ vobis orãtes ſcz ego paulꝰ ⁊ thimotheꝰ diſcipulus meꝰ audiẽtes fidẽ veſtrã in xp̄o ih̄u ⁊ dilectionẽ quã habetis in oẽs ſcõs ꝓpter ſpẽ q̄ repoſita eſt vob̃ in celis. Tũc ſeq̃t̃ p̄ns ep̄la. Notãdũ q̄ euãgeliũ ⁊ ep̄la p̄ns ↄcordãt. q̄ in euangelio legit̃ de filia archiſinagogi Jairi mortua quã dñs ad deuotã petitionẽ patris reſuſcitauit. Sic ecĩ in p̄nti ep̄la ap̄ls nos hortat̃ ad deuotã orõez p quã mẽs in deũ eleuat̃ di. (Fratres. nõ ceſſamꝰ) Glo. horis oportunis (ꝓ vobis orãtes) l. p. mẽte (⁊ poſtulantes) i. ore (ut impleamĩ agnitione volũtatis eiꝰ) ut pleniꝰ diuinã volũtatẽ cognoſcatis q̄d velit ⁊ q̄d nõ (in omĩ ſapiẽtia) quãtũ ad cognitõz verũ ad vitã actiuã ptinẽtiũ (⁊ intellectu ſpiritali) quantũ ad cognitõnẽ ſpũaliũ ad ↄtẽplatiuã vitã ptinẽtiũ (ut ãbuletis digne) ſupple p viã hꝰ vite ad patriã (deo p omĩa placẽtes) p rectã intẽtõz ⁊ bonã volũtatẽ (in omĩ ope bono fructificãtes) i. p bonã opatõz ad deũ ad pximũ ⁊ ad ſeipſũ (et creſcẽtes in ſcia dei) i. in cognitõe diuinitatis (in omĩ v̓tute ↄfortati ſ̓m potẽtiã claritatis eiꝰ) i. ſecũdũ filiũ q̄ eſt claritas p̄ris. p quã cõfortamĩ in bono (in omĩ patiẽtia) L. i. p aduſoꝝ tolerãtiã (⁊ lõganimitate) p cẽtã p̃mioꝝ expectatõz (cũ gaudio) Glo. ñ ex triſticia aut neceſſitate (in xp̄o Jheſu dño noſtro).

Euangelium.

In illo tempore. Loquente Jheſu ad turbas Ecce princeps vnꝰ acceſſit. et adorabat eũ dicẽs. Dñe filia mea mõ defuncta ẽ. ſ; veni impone manũ tuã ſup eam ⁊ viuet Et ſurgẽs Jh̄s ſeq̄bat̃ eũ ⁊ diſcipuli eius Et ecce mulier q̄ fluxũ ſãguinis patiebat̃ duodecĩ ãnis acceſſit retro ⁊ tetigit fimbriã veſtimẽti eius. Dicebat em̃ intra ſe. Si tetigero tm̃ veſtimẽtũ eiꝰ ſalua ero. At Jh̄s ↄũſus ⁊ vidẽs eã dixit. Cõfide filia. Fides tua te ſaluã fecit Et ſalua facta eſt mulier ex illa hora. Et cũ veniſſet Jh̄s in domũ p̄ncipis ⁊ vidiſſet tibicines ⁊ turbã tumultuãtẽ dicebat Recedite. nõ eſt enĩ mortua puella ꝗ dormit. Et deridebāt eū. Et cū eiecta eēt turba. intrauit ⁊ tenuit manū eiꝰ ⁊ dixit. Puella surge. Et surrexᵗ puella. ⁊ exiit fama hꝫ ī vniūsā terrā

¶Postilla.

LOquente ihū. Mat. ix. Mar. v. Lu. viij. Historia huiꝰ euāgelij facta ē āno xp̄i. xxxi. iiij. idꝰ nouēbrꝭ feria. iij luna. vij. indcōe. iiij. Añ initiū illiꝰ euāgelij scribit scūs Math. in eodem ca. ꝙ discipuli Johis baptiste accesserūt ad Jhm dicētes. Quare nos ⁊ pharisei ieiunamꝰ freqnter. discipuli āt tui nō ieiunāt? Ait illis Jhs. Nū qd pñt filij spōsi lugere q̄diu cū illis est spōsus? Veniēt āt dies: cū ab eis auferꝭ spōsus ⁊ tūc ieiunabūt. Tunc seqꝭ euāgeliū hodiernū. (Loquente ihū ad turbas. ecce prīceps vnus accessit) Ly. q̄lis aūt fuit prīceps iste. nō exprimiꝭ hic sed hꝫtur Marci. v. et Luce. viij. vbi dicitur ꝙ erāt prīceps sinagoge noīe Jayrꝰ Judei eī hēbāt tm̄ vnū templū vbi poterāt offerre ⁊ immolare scꝫ in ihrlm sed in alijs ciuitatibꝫ ⁊ villis habebāt loca determinata in q̄bꝰ ꝯueniebat ppl's ad orādū ⁊ audiendū verbū dei ⁊ tractandū de hijs que ptinebant ad ꝯmunē vtilitatē ppli. Et ille qui p̄erat: cuiꝰ autoritate ꝯgregatio fiebat. dicebaꝭ prīceps sinagoge Et talis erat iste qui accessit ad Jhm (⁊ adorabat eū) humiliter. qꝛ cecidit ad pedes eiꝰ. i. faciēdo sibi reuerētiam debitam (dicens. Domine filia mea modo defuncta est. ſꝫ veni impone manū tuā sup eam ⁊ viuet) Marci. v. dicitur ꝙ dixit eā esse in extremis. Luce. viij. ꝙ moriebaꝭ ⁊ hoc est verꝫ qñ pater recessit ab ea ⁊ venit ad Jhesū sed anteq̄ ihesus veniret ad domū patrꝭ eiꝰ filia mortua est. ppter qd nunciꝫ superuenerīt de domo q̄ dixerūt noli vexare magrm. qꝛ defuncta est filia tua credētes ꝙ xp̄s nō posset suscitare eā a mortuis. licet posset eā sanare (Et surgēs Jhs seq̄baꝭ eū ⁊ discipuli eiꝰ) Ly. pgens ad domū eiꝰ ppter fidei sue meritum (Et ecce mulier q̄ sanguinis fluxū patiebaꝭ. xij. ānis) Lu. viij. dꝛ ꝙ in medicos erogauerat oēꝫ sb̄am suā nec ab vllo potuᵗ curari (accessit retro) xp̄s em̄ erat in turba magna q̄ eū ꝯp̄mebat ut habetur Marc. v. ⁊ iō de facili nō potuit habere accessū ad eū (⁊ tetigit fimbriā vestimēti eius) Gor. indigⁿⁱ se reputabat tāgere pedes dm̄ vel eē plenitudinē vestimēti. Hēbat em̄ xp̄s fimbrias iuxꝫ ꝯsuetudines iudeorꝫ sm̄ p̄ceptū legis ut; Nume. xv (Dicebat ei intra se) firmiter credēdo (Si tetigero tm̄ vestimentuꝫ eius salua ero) .i. ab hac infirmitate. Magna fides mulierꝭ q̄ credidit tātā virtutēꝫ esse in vestimentis xp̄i. ꝙ a tactu sanareꝭ q̄ p medicos sanari nō poterat p quibꝰ tātū expendit ꝙ depauperata fuit. ut dicitꝭ Lu. viij. (At Jhs ꝯuersus ⁊ vidēs eā dixit. Cōfide filia fides tua saluā te fecit) Gor. nō dixit ego sanaui te. ſꝫ fides tua te saluā fecit ut vitādam ostēsionē; doceat ⁊ meritū fidei extollat. (Et salua facta est mulier ex illa hora) ⁊ Ambro. videꝭ velle ꝙ hec mulier fuit Martha virgo soror btē Marie magdalene ⁊ sci lazari Notādū ꝙ in via eūdo ad filiā principis archisinagogi sanauit mulierē istā p tactū vestis sue (Et cū venisset ihs in domuꝫ prīcipis ⁊ vidisset tibicines) carmē. i. lugubre cātātes. Antiquitꝰ em̄ tales ad exeq̄as vocabāꝭ ut suo carmīe alios puocarēt ad luctū (⁊ turbā tumultuātē) ⁊ lachrymātē ⁊ eiulātē (dicebat Recedite) nolite flere. ut hꝫꝭ Lu. viij. p hoc qd dicit. nolite flere: docꝫ nos ꝙ mortuos nr̄os nō debemꝰ excessiue deflere p̄sertī cū fuerīt boni hoies. qꝛ licꝫ moriantᶻ mūdo. viuūt tñ dō. ipsos eī nō amittimꝰ ſꝫ p̄mittimꝰ. ut dt Augꝰ. Jn veteri testamēto triste fuit mors ⁊ terribile. qꝛ tūc oms in infernū descēderūt vñ Job. xvij. Infernꝰ domꝰ mea ē ⁊ in tenebris strauī lectū meū ⁊c. Jhō. li. de sū. bo. Illi plorādi sūt in morte q̄s miseros infernꝰ recipᵗ ex hac vita nō quos celestis aula letificās induvit ꝛc̄ (nō est ei mortua puella ſꝫ dormit) Li. hoc dixerat. qꝛ poterat eam ita faciliꝰ ſuſcitare a morte ſicut hō ꝑt aliū hoīeꝫ a ſomno excitaꝛ (Et deridebāt eū) Ecce deridet dn̄s ihs xp̄s nec iraſciᵗ nec arguit eos (Et cū eiecta eēt turba) lamētātiū tumultuātiū ⁊ deridentiū. exq̄ em̄ erāt increduli nō erāt digni videre miraclm̄ (intrauit). ſ. locū vbi puella iacebat cū p̄re ⁊ matre eiꝰ petro Jacobo ⁊ iohe. ut h̄r Mar. v. ad hoc ut iſti teſtes eēt miraculi (⁊ tenuit manū eiꝰ ⁊ dixit) clamādo ut h̄r Mar. v. Tabita qḋ interp̄taᵗ (puella) tibi dico (ſurge.) ſ. de lecto mortꝭ (⁊ ſurrexᵗ puella) ⁊ ābulabat ⁊ iuſſit illi dare mānducare ⁊ h̄ in ſignū vere reſurrectōis Et ſtupuerūt parentes eiꝰ. q̄bꝫ p̄cepit ne alicui dicerent qḋ factū erat. ut h̄r Lu. viij. ſ. ad inſinuādū hūilitatē (Et exijt fama h̄) ſ. tāte potētie (ī vniūſā terrā) ¶ Nota circa p̄ns euāgeliū vbi dr̄ Cōfide filia fides tua ꝛc̄ ¶ Notādū ꝙ fides xp̄iana eſt firma ⁊ vera. h̄ p̄ꝰ pꝫ ex miraculoꝝ factōe In nulla ei alia fide ſeu ſecta fiunt miracl'a niſi in nr̄a fide. q̄ ab initio mūdi fuit miraclis ꝯfirmata utꝫ tpe ꝓph̄aꝝ q̄ eā ꝓphetabāt ⁊ cōſcribebāt Itē in nouo teſtamēto tpe xp̄i ⁊ tēpe aploꝝ q̄ eā p̄dicabāt ⁊ in cordibꝫ hoīm plātabāt Sic ⁊ ſci q̄ pꝰ aplos p̄dicauerūt fidē. ſic pꝫ in legēdis ſcōꝝ. Itē etiā ſaraceni cōfitēt ꝙ machomet nullū miraculū fecit Scd̄o pꝫ ex tirānoꝝ ꝑſecutōe Oīe ei regnū videt eē cōſūptū q̄nq ab inimicꝭ ꝓpt' eoꝝ potētiā. Exēplū de regꝰ aſſirioꝝ ⁊ grecoꝝ ⁊ romanoꝝ ⁊ ſic de alijs. Fideles āt ꝓpt' fidē ꝑ quā tenebant ⁊ defendebant maximas ⁊ gn̄ales ꝑſecutōes multo tpe ab īꝑatoribꝫ ⁊ regibꝰ ⁊ p̄ncipibꝰ ⁊ iudicibꝫ ⁊ potētibꝫ mūdi paſſi ſūt. ut dr̄ btūs Augꝰ. ⁊ nō potuerūt ipſā fidē xp̄ianaꝫ extirpare. ſꝫ q̄tidie creſcebat ⁊ augmētabat ¶ Itē notādū hic ꝙ q̄n hoī infūdit fides. tūc eciā infundūᵗ oēs alie v̄tutes ⁊ iō oportet ut hō agat ſcd̄m fidē ⁊ alias v̄tutes quas recepit. al's i eo fides ⁊ virtutes eēnt fruſtra. ⁊ meliꝰ eēt fidē non hr̄e q̄ eā malis opibꝫ impugnare ⁊ negare. vn̄ Apl's Cōfitēt ſe noſſe deū. factꝭ aūt negāt Vbi diligēt̄ ē nōnd̄ ꝙ mali xp̄iani peiores ſunt ſaracenis q̄ntū ad q̄tuor Primo qꝛ ſaraceni xp̄m negāt verbo. ſed iſti facto. peius em̄ ē factū q̄ verbū. tales ſunt ſilēs militibꝰ pilati q̄ genua flectebant coram iheſu dicentes Aue rex iudeoꝝ ⁊ ꝑcutiebant eū palmis Tales etiaꝫ ſūt ſignificati ꝑ illā ficū hn̄tē ſolum folia cui xp̄s maledixit q̄ ſtatī aruit. Scd̄o qꝛ ſaraceni ex ignorantia xp̄ꝫ negāt non em̄ credunt ipſum eē verū deum ⁊ dn̄ꝫ ſuū. ſi em̄ ſcirent multi eoꝝ ſaluarent ꝑ bona opa q̄ faciūt. Xp̄iani aūt ſciūt ⁊ firmiꝭ credūt ihꝫ eē dn̄ꝫ ſuū. et tn̄ ei negāt debitū obſeq̄ū. qḋ maiꝰ malū videt eē. Exᵐ. ſi duo homines negarēt debitū obſequm regi ita ꝙ vnꝰ dicēt dn̄e neſcio ꝙ debeā vobis obſeq̄uꝫ h̄ exhibere. ſi em̄ ſcirē libent' exhiberē. alter dicēt vere ſcio ꝙ hoc obſequm vobis debeo ſed nolo vobis exhibere. manifeſtū eſt ꝙ magꝭ offenderet regē. Tercio qꝛ ſaraceni legē ſuā obſuant. tales āt nulliꝰ legꝭ eē videnᵗ qꝛ nec ſaraceni nec xp̄iani ſūt. ⁊ iō tales ſine lege ꝑibūt. Q̄rto qꝛ tales videt̄ eē apoſtate a fide: q̄ntū ad rē fidei. videt̄ etiaꝫ ꝑiuri eoꝝ q̄ in baptiſmo ꝓmiſerunt. ſ. renūciare diabolo ⁊ pompis eius. ⁊ ideo malo xp̄iſtiano fides erit ipſi ad cumulū damnationis eius. qꝛ grauius peccat xp̄ianꝰ fornicādo ⁊ alia q̄ ꝓhibētur in lege ⁊ euāgelio trāſgrediēdo q̄ paganꝰ etiā plus puniet̄ et ꝓfundiꝰ dānat̄. vn̄ de h̄ dr̄ in decretꝭ Fidelꝭ maiꝰ peior ē īfidelī ⁊ grauiꝰ peccat ⁊ pena grauior ſibi debet̄. j. q. j. noui.

Dominica. xxv. Ihere. xxiij.

Ecce dies veniūt dicit dn̄s. ⁊ ſuſcitabo dauid germē iuſtū. ⁊ regnabᵗ rex. ⁊ ſapiēs erit. ⁊ faciet iudiciū ⁊ iuſticiā in t'ra In diebꝫ illis ſaluabit iuda. et Iſrahel habitabit ↄfident. Et hoc eſt nomē qđ vocabūt eū: dñs iuſtꝰ noſter. Propter hoc ecce dies veniūt dicit dñs. et non dicent vltra viuit dñs. q̇ eduxͭ filios iſrahel de terra egipti. Sed viuͭ dominꝰ. q̇ eduxͭ et adduxͭ ſemē domꝰ iſrł de terra aq̇lonis et de cūctis t̄ris. ad q̄s eiecerā eos illuc. et habitabūt in terra ſua. Dicit dñs omnipotēs.

¶ Poſtilla.

Ecce dies veniūt ⁊c̄. An̄ initiū illiꝰ ꝓphetie locutꝰ eſt dominꝰ deꝰ ꝑ ꝓphetā Iheremiā di. Ve paſtoribꝰ q̇ diſpergūt et dilacerāt gregē paſcue mee dicit dominꝰ. Iō hec dicit dñs deus Iſrahel ad paſtores q̇ paſcūt populū meū. Vos diſꝑſiſtis gregē meū et eiecistis eos et nō viſitaſtis eos. Ecce ego viſitabo ſup vos maliciā ſtudiorū vr̄oꝝ dic̄ dominꝰ. Ecce ↄgregabo reliq̇as gregis mei de oībꝰ terris ad q̄s eiecero eos. Poſt hec ſeq̇t̄ ep̄la hodierna q̄ eſt vltima dn̄ica anni. Pro q̄ nōndū q̄ in p̄ncia vltima dominica eccleſia agͭ de aduētu xp̄i. in ſignum q̄ ipſe eſt alpha et o. primꝰ et nouiſſimꝰ. Primꝰ in dignitate. Nouiſſimꝰ in ſeruitute. vñ Bern̄. Nemo illi ſublimior. nemo illi humilior. Itē in ſignū q̄ cūcta noſtra opatio ab ipō ſꝑ incipit et per ipm̄ cepta finit̄ (Ecce dies veniūt dicit dñs) Ly. ſ. xp̄i veri dei et hominis. (et ſuſcitabo dauid germen iuſtū) id eſt xp̄um qui factꝰ eſt ex ſemine dauid ſm carnē (et regnabit rex). vñ Mat. xxviij. Data eſt m̄ oīs p̄tās in celo et in terra (et ſapiens erit) ſapientia increata et creata. (et faciet iudicium) diſcretionis in p̄ſenti diſcernēdo fideles ab infidelibꝰ. vocando aliquos ad fidem. et alios dimittendo ſuo iuſto iudicio licꝫ nobis occulto (et iuſticiam in terra) ſcꝫ dando legē euangelicā que ↄtinet ꝑfectā iuſticiā (In diebꝰ illis ſaluabit iuda) .i. quicūqꝫ veraciter ↄfitet̄ corde et ore nomē domini (et Iſrahel habitabit confidenter) Iſtud refert̄ ad ſtatū eccl̄e triumphātis vbi eſt ſumma ſecuritas (Et hoc eſt nomē quod vocabūt eū dñs iuſtꝰ noſter) .i. iuſtificās nos (ꝓpter hoc ecce dies veniūt dicit dominꝰ et nō dicēt vltra viuit dominꝰ q̇ eduxͭ filios Iſrahel de t̄ra egipti) .ſ. per moyſen. q̄ ſicut ad preſentiā maioris luminis minꝰ offuſcat̄. ſic adueniente beneficio incarnationis Iheſu xp̄i et redēptionis noſtre p̄ eū facte: offuſcata ſunt omnia beneficia q̄ fuerūt in veteri lege tanq̄ modica aut nulla reſpectiue (Sed viuit dñs qui eduxit et adduxit) Glo. or. p xp̄ꝫ (ſemē domꝰ Iſrahel de t̄ra aq̇lonis et de cunctis terris ad q̄s eieceram eos illuc) Ly. Iſta adductio intelligitur de vocatōe ad fidē xp̄i quia de omnibꝰ terre ptibꝰ ſunt aliq̇ vocati. et iſta vocatio maior eſt et excellentior incōparabilit̄ omnibꝰ bñficijs veteris teſtamenti (et habitabūt in t̄ra ſua) in eccleſia militante et poſtea in triūphante que eſt terra viuentiū promiſſa fidelibꝰ in p̄mium (dicit dominꝰ omnipotens)

¶ Euangelium.

In illo tempore Cum ſubleuaſſet oculos Iheſus et vidiſſꝫ q̄ multitudo maxima venit ad eum ⁊c̄. De hoc euangelio require in medio q̄drageſime. .ſ. Letare. Et incipit ante medium illiꝰ euangelij.

¶ In feſto dedicatōis eccl̄e Apoc. xxi

In diebꝰ illis. Vidi ciuitatem ſanctā Iheruſalē nouā deſcendentē de celo a deo paratā: ſicꝫ ſponſam adornatā viro ſuo. Et audiui vocem magnā de celo dicētem. Ecce tabernaculū dei cum hominibꝰ. et habitabit cum eis. Et ipſi populus eius erūt et ipſe deꝰ cū eis erit eorum deus. Et abſterget deꝰ omnē lachrymā ab oculis eoꝝ. et mors vltra non erit. neqꝫ luctus neqꝫ clamor. neqꝫ dolor erit vltra. que p̄ma abierunt. Et dixit qui ſedebat in throno. ecce nouo facio omnia.

¶ Poſtilla.

Vidi ciuitatē·⁊c̄·An̄ initiū illiꝰ eplē ſcribit Joh̄· in eodem ca·d· Vidi celū nouū ⁊ t'rā nouā·Primū em̄ celū ⁊ pͥa terra abijt Ly·Hec oīa in fine mūdi innouabūt ⁊ in meliꝰ mutabūt in claritate·ut; Lu·xxi·Celū ⁊ terra trāſibūt n̄ q̄ntū ad ſbſtātiā ſed q̄ntū ad formā Et h̄ totū ceđ; ad gloriā electoꝝ q̄ ex creaturis laudāt deū;· Tūc ſeq̇t epl'a pn̄s (In diebꝰ ill') hic ſcūs Johes deſcribit inouatōe; hūane nature q̄ntū ad electos:dicēs (Vidi ciuitatē ſcā; Jhrlm) Ly·i·electoꝝ ſocietatē pfecta caritate vnitā (Nouā) Ly·q̄ntū ad corpoꝝ glaꝫ·Corpa enī; ſcōꝝ q̄ modo ſūt corruptibilia groſſa pōderoſa ⁊ obſcura·reſurgēt imoꝛ̄lia ſubtilia·agilia·clara·⁊ h̄ fiet ꝑ glaꝫ aīaꝝ ad corpa redūdātē·iō ſbdiꝛ (deſcēdentē de celo) Ly·nā aīe btō deſcēdēt de celo ut corpa reſumāt ⁊ i iudicio ꝯpareāt (a deo patā) Ly·dotibus aīe ⁊ corporis (ſicut ſponſā ornatā) virtutibꝰ (viro ſuo) i·ad honorē viri ſui·ſ·xp̄i (Et audiui vocē magnā; de throno) ſ·diuine maieſtatꝭ (dicētē; Ecce tabernaculū dei cū hoībꝰ·⁊ habitabit cū eis) ·Ly·habitatio enī dei cū hoībꝰ erit inſepabil'·qꝛ btī ſp habebūt eā pn̄tē p aptā viſionē ⁊ pfectā; fruitōne; (Et ipſi ppl's eiꝰ erūt) ſ·btī erūt ſicut ipē btūs eſt· vn̄ in pſ·clij Btūs ppl's cuiꝰ dn̄s deꝰ eiꝰ·vn̄ ⁊ Leuit·xxvj Ego ero veſter deꝰ voſq; eritis mihi ppl's·(Et ipſe deꝰ cū eis erit eoꝝ deus) Glo·or·qꝛ nūq̄ ab eis expellet·qꝛ nūq̄ peccabūt ꝯtra deū (Et abſterget deꝰ oēm lacrimā ab oculis eoꝝ) diuerſe ſūt lacrime q̇bꝰ in hac vita affligunt electi:et iō in futuꝝ fugatis doloribꝰ oīs lacrima ab oculis eoꝝ dr̄ abſtergi (⁊ mors vltra n̄ erit) i·ſepatō aīe ⁊ corpis (neq; luctꝰ) p alienis miſerijs·(neq; clamor) ſc; p pugn̄ ſpūs ad carnem (neq; dolor) de pc̄cis ꝑpis (erit vltra) vn̄ yſa·lj·Leticia ſēpit'na ſup capita eoꝝ·gaudiū ⁊ leticiā tenebūt·⁊ fugiet dolor ⁊ gemitꝰ (q̄ pͥa abierunt) Haymo·In pn̄ti vita boni hec iā enūerata ſuſtinēt: ſ; in futura vita nihil mali ſuſtinebūt (⁊ dixit q̄ ſedebat in throno) ſ·deꝰ oīpotēs q̄ pſidet ecclē ſue·(Ecce noua facio oīa) Ly·ſ·celos ⁊ elementa ⁊ electorū corpa·ut; Jſa·lix·Ecce ego creo celos nouos ⁊ terrā nouam

Euangelium·

IN illo tēpe·Ingreſſus Jh̄s pābulabat iherico Et ecce vir noīe zacheꝰ et hic erāt pn̄ceps publicanoꝝ·⁊ ipē diues·Et q̄rebat vidē Jh̄m q̇s eſſet·⁊ nō poterat p̄ turba qꝛ ſtatura puſillus erat ⁊ p̄currēs aſcēdit in arborē ſicomoꝝ ut vidēt illū qꝛ inde erat trāſiturꝰ·Et cū veniſſ; ad locū·ſuſpiciēs Jh̄s vidit illū·⁊ dixt ad eū·zachee feſtinās deſcende·qꝛ hodie ī domo tua oportꝫ me manē·Et feſtinās deſcēdit ⁊ excepit illū; gaudēs·⁊ cum viderēt oēs murmurabāt dicētes·q' ad hominē pc̄tōrem diuertiſſet·Stās aūt zacheus·dixt ad Jh̄m·Ecce dimidiū bonoꝝ meoꝝ dn̄e do paupibꝫ·⁊ ſi q̇d aliquē defraudaui·reddo q̄druplum Ait Jheſus ad eū·Quia hodie ſalus huic domui facta eſt eo q' ⁊ ipſe filiꝰ ſit abrahe·Venit enim filiꝰ hominis querere ⁊ ſaluū facere qđ perierat·

Poſtilla·

INgreſſus Jheſus perambu ⁊c̄ Lu·xix·Hiſtoria huiꝰ euangelij facta ē ano xp̄i·xxxiij·xvj·kal'·apl'· luna·vij·indict·vj An̄ initiū hꝰ euāgelij ſcribt ſcūs Lucas in p̄cedēti ca· q' q̇dā adoleſcens interogauit ih̄; di· Magiſt Quid boni faciā ut habeā vitā etnā·Dixt āt ei ih̄s·Si vis ad vitā ingredi ſerua mandata·qui ait Hec oīa cuſtodiui a iuuentute mea q̇d adhuc mihi deeſt·Ait illi Jheſus Si vis pfectus eſſe·vade ⁊ vende omnia que habes ⁊ da pauperibus ⁊ habebis theſaurum in celo ⁊ veni ſequere me·His ille auditis contriſtatꝰ eſt quia diues erat valde·Videns Jheſus illum triſtem factum dixit·q̄ difficile qui pecunias habent in regnū dei intrabunt·Ly·difficile dicit ⁊ nō impoſſibile. q̄a difficile eſt diuitias poſſidēs nō teneri nimis amore eaꝝ. Facili⁹ eſt ei camelū ꝑ foramē acus tranſire q̄ȝ diuitē intrare in reg̃m dei. Ly. h̄ nō intelligit̄ de q̄libꝫ diuite. ſ; de diuite ↄſtituēte finem in diuitijs ⁊ totā ↄfidētiā ſuā. ḡ Mar. x. dr̄ q̄ȝ difficile ē ↄfidētes in pecunijs in regnū dei introire. Ly. poſſeſſio diuitiaꝝ reddit hoīē difficilē ad ꝑfectōem acq̄rendā nō tn̄ facit īpoſſibilem. qꝛ abrahā fuit diues valde ⁊ tamē fuit ꝑfectus ut habet̄ Geñ. xvij. ⁊ iō dicit̄ Eccleſiaſtici. xxxi. Btūs vir diues q̄ inuētus eſt ſine macla. et ſeq̄t̄ ⁊ q̄s hic ⁊ laudabim⁹ eū. q. d. vix ⁊ cū difficultate inuenit̄. Et audiēt h̄ijs diſcipuli mirabāt̄ dicētes. Quis ergo poterit ſal⁹ fieri? At ill̄. Que impoſſibilia ſūt apd̄ hoīes. poſſibilia ſūt apd̄ deū. q̄a ſic dicit Beda. De⁹ p̄t a cupiditateᵉ terrenoꝝ ↄūtē ad cupiditatē; eternoꝝ. ut pꝫ Sap. xiij. Potēs es dn̄e ex oīb⁹ ſaluare. Vn̄ q̄ illud qd̄ ſupeſt paupib⁹ tribuūt: ⁊ eos ſibi amicos cōſtituūt regnū celoꝝ intrare poſſūt. ut pꝫ luce xvj. Facite vob̄ amicos de mām̄ona iniq̄tatis. ut cū defeceritis recipiant vos i et̃na tabnacla. Sic̄ q̄ de ditijs ſuis opa miſericordie exercēt. ſ. cibādo eſurientē potādo ſitiētē. hoſpitādo ꝑegrinū. veſtiēdo nudū ⁊ ſic de alijs vn̄ Math. xxv. Eſuriui. ⁊ dediſtis m̄ manducare ⁊c̄. Venite bn̄dicti pr̄is mei poſſidete reg̃m vobis patū a conſtitutōe mūdi. Tūc poſtmoduꝫ ſeq̄t̄ euāgeliū hodiernū (Ingreſſus Jh̄s pābulabat iericho) q̄ c̄itas diſtat ad vnā dietā a Jh̄rlm (Et ecce vir noīe zache⁹) Gor. noiat̄ expreſſe tāq̄ȝ dign⁹ noīe ⁊ qꝛ in libro vite erat ſcriptū nomē ei⁹ (⁊ hic princeps erat publicanoꝝ) In q̄ appareat maior miſericordia dei in ei⁹ vocatōe. ut vbi abundauit delictū ſupabūdaret ⁊ gratia. (⁊ ipſe diues) Ly. qꝛ auar⁹ fuit ī acq̄rēdo (Et q̄rebat) .i. deſiderabat (videre Jh̄m q̄s eſſet) in ꝑſona ⁊ hoc ex deuotione (⁊ nō poterat p̄ turba) ly. ex q̄ pꝫ deuotio ꝑplariū ad xp̄m (qꝛ ſtatura puſill⁹ erat) .ſ. in perſona corpis (Et p̄currēs) .i. pre alijs currens (aſcēdit in arborē ſicomoꝝ) Gorr. ut qd̄ natura min⁹ haberet aſcēſu arboris ſuppleret Sycomor⁹ eſt arbor moro ſimilis in folijs. ſed altitudine p̄ſtās ⁊ interp̄tat̄ fic⁹ fatua ⁊ ſignificat crucē xp̄i q̄ gētilibꝫ ſtulticia eſt. iudeis ꝫo ſcādalū. xp̄ianis āt dulcedo ⁊ honor (ut videret eū qꝛ inde erat trāſitur⁹) .ſ. ex illa pte q̄ erāt ſicomor⁹ Querit̄ qd̄ mouit eū ad hoc ut ſic deſiderabat videre Jheſū. Rn̄det̄ ſm Auguſt. quia ipſe audit⁹. Audiuit em̄ famaꝫ vndiq; circūuolantē de Jheſu. qꝛ ſolo verbo infirmos curaret. ergo deſiderabat ipſū videre (Et cū veniſſꝫ) ſupple Jheſus (ad locū: ſuſpiciēs Jheſus vidit illū) nō tm̄ viſu corpis ſed etiā reſpectu pietatis ⁊ miſericordie (⁊ dixit ad eū) tāq̄ȝ iā dignū diuino eloq̄o (zachee feſtinās deſcēde) vocat eū ex nomīe ad oſtēſionē ſue infinite ſapiētie q̄ ⁊ nos omnes nouit ⁊ nominat vnde ī pſalmo cētesimoq̄drageſimo ſexto Q: numerat multitudinē ſtellarum ⁊ omnib⁹ eis nomina vocās (qꝛ hodie in domo tua oportet me manere) Lyra. in domo materiali ꝓpter refectionē xp̄i ⁊ diſcipuloꝝ ſuorū. et in domo ſpirituali ↄſciētie per grē īfuſionē (at ille) .ſ. zache⁹ (feſtinās) gor. nō ꝓcraſtinās. non ſe excuſans (deſcendit) non tm̄ deſcenſu locali: ſed ⁊ mentali ꝑ humilitatē; (⁊ excepit illū) ſcilicet xp̄m (gaudens) ſupple de tanti hoſpitis aduentu (Et cū viderent omnes) id ē phariſei ⁊ alij maligantes .ſ. q̄ intrauit in domū publicani (murmurabāt dicentes q̄ ad hoiēꝫ pctōrē diuertiſſꝫ) Ly. et h̄ irrōnabiliter qꝛ null⁹ rōnabiliter pōt murmurare ſi medic⁹ viſitet egrotuꝫ ad ip̄m ſanādū. Inſup falſe iudicauerūt de zacheo. qꝛ iā pctōr non erat ſ; vere penitēs (Stās āt zache⁹ dixit ad Jheſuꝫ) q̄i pat⁹ ei obediē (Ecce dimidiū bonorū meoꝝ dn̄e do paupib⁹) Non dicit dabo in futuro .s. post mortē meā. sed do in pn̄ti. qꝛ vnꝰ denariꝰ plus valet in vita q̄ꝫ mille pꝰ mortē (a si q̄d aliquē defraudaui reddo q̄druplū) ergo in quātūcūqꝫ modico. In h' āt qꝫ posuit sb dubitatōe di. Si q̄d aliquē defraudaui. oñdit se nō multū defraudasse. Reddo. n̄ dic̄ reddā. qꝛ tene᷑ hō stati restituē res iniustas iux̄ oē posse suū. vn̄ Augꝰ. Nō dimittit pctm̄ nisi ablatū restituat. Quadruplu3 vtinā vsurarij a raptores a ceteri redderēt simplū (Ait ih̄s ad eū qꝛ hodie salꝰ domui huic facta est) Sor. i. toti familie. a speal'r ɔscie zachei. q̄ fcā ē domꝰ dei p grām inhabitant' (eo qꝛ a ipse filius sit abr̄he) vn̄ Beda. zacheus filius abrahe dic̄' non qꝛ de eius stirpe genitus: sed qꝛ eius fidē imitatus. ut sicut ille terrā domūqꝫ patnā deseruit. ita iste zacheꝰ dimidiā partē bonoꝝ suorū paupibꝰ distribuit. Ex hijs vide᷑ qꝫ non fuit iudeꝰ natione sed gentilis. qꝛ omnes iudei natōne de stirpe abrahe descēderāt. Et idē videt dicere Ambrosiꝰ (Venit eñ filiꝰ hominis) Sor. de celo in mundū per humanitatis assumptionē (querere) p doctrinam sua3 (a saluū facere) p grām (quod perierat) p culpā

Incipit vlteriꝰ postilla sup epistolas a euāgelia de sanctis p circulum anni s'm litteralē sensū Et primo de primo festo aploꝝ.

In festo sci Andree apli. Rō. x.

FRatres. Corde credit ad iusticiā. ore āt ɔfessio fit ad salutē. Dicit ei scptura. Oīs q̄ credit in illum nō confundet. Nō ei est distinctō iudei a greci. Nā idem dn̄s oīm. diues in oēs q̄ inuocāt illū Oīs eñ q̄cūqꝫ inuocauerit nomē dn̄i: saluꝰ erit. Quō g̊ inuocabūt in quē nō crediderūt? Aut quō credēt ei quē nō audierūt? Quō aūt audiēt sine p̄dicāte? Quō do p̄dicabūt nisi mittāt? Sicut scriptum est. Q̄ꝫ speciosi pedes euangelisantiū pacē. euāgelisantiū bona. Sed nō oēs obediunt euāgelio Isayas eñ dicit. Dn̄e quis credidit auditui nostro? Ergo fides ex auditu. auditꝰ autē p verbū xp̄i. Sed dico. Nunq̄d non audierūt? Et quidē in omnē terram exiuit sonus eorū. a in fines orbis terre: verba eorum.

Postilla.

Corde creditur ad iusticiā. ore ɔ̄c̄. Ante initiū illius epistole scribit sanctꝰ Paulꝰ in eodē ca. dicens. Si confitearis in ore tuo dominū Ihesum. a in corde tuo credideris qꝫ deus illū excitauit a mortuis saluus eris. Tūc statim seq̄tur epl'a p̄ns (Fides corde credit ad iusticiā) Sor. i. ad iustificatōnem habendā (ore aūt confessio fit ad salutē) i. ad pfectōem salutis. Necesse est eñ fidē ɔfiteri p loco a tempe. In signū huiꝰ recipit homo sacramentū ɔfirmationis in fronte. vnde d' in decretis. Cōfirmatio ideo in fronte poni᷑: ut a recipiēte fides sine erubescētia publicet. de ɔse. di. v Nouisse. vnde Luce. xij. Qui me cōfessus fuerit cora3 hominibꝰ: cōfitebor a ego eū coram patre meo (Dicit eñ scriptura) sacra veraciter (Omis qui credit in illū nō cōfundet) supple eternaliter (Nō eñ est distinctō iudei a greci) l'. p. q̄ntu3 ad iusticiā que est p fidē xp̄i (Na3 idē dn̄s oīm) .s. iudeoꝝ a gētiliū (diues in oēs) Sor. ditās oēs (q̄ inuocāt illū) sc3 fide a ope (Omis eñ q̄cūqꝫ inuocauerit) nō verbotenꝰ sed corde intimo (nomen dn̄i) .i. filiū patr' in q̄ sicut p nomen ē notificatō patris (saluꝰ erit) ab eterno supplicio (Quō ergo inuocabunt in quē non crediderūt?) l'. p. q. d. nullo mō. qꝛ oratio presupponit fidē orāt' (aut quō credēt ei quē nō audierūt?) qꝛ fides presupponit auditū vel a deo interiꝰ p inspirationē vel ab hoīe exterius p p̄dicationē (Quō aūt audient sine predicāte?) Actꝰ āt p̄dicandi p̄supponit autoritatē officij. ideo dicit (Quō vero p̄dicabūt nisi mittāt?)